

Class 882.4

No. I b

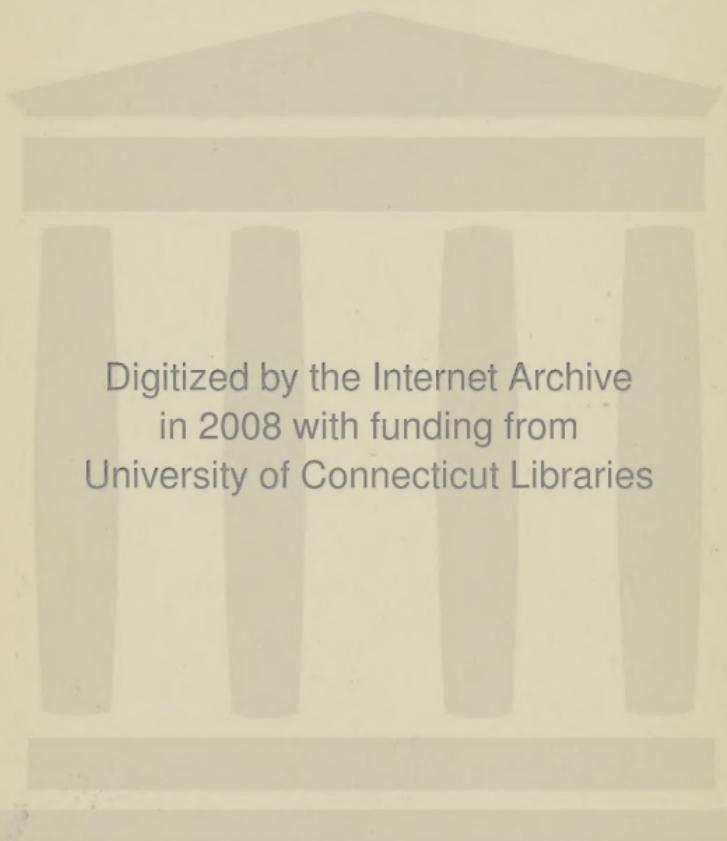
PECK LIBRARY

v. 1

NORWICH FREE ACADEMY

NORWICH, CONN.

DISCARDED
E.E.B.

Digitized by the Internet Archive
in 2008 with funding from
University of Connecticut Libraries

Aristophanes
ARISTOPHANIS
COMOEDIAS

EDIDIT
THEODORUS BERGK.

VOL. I.

CONTINENS

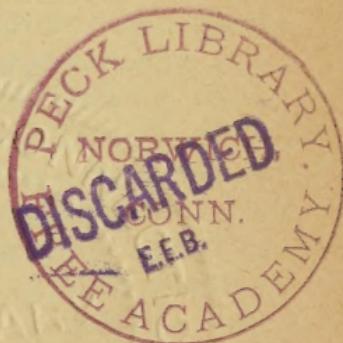
ACHARNENSES EQUITES NUBES VESPAS PACEM.

EDITIO ALTERA CORRECTIOR.

EG
LIPSIAE

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXVII.

~~882.4~~
~~AN46~~
~~J.T.~~

PRAEFATIO.

In altera hac fabularum Aristophaniarum editione
idem consilium quod ante sedulo secutus sum, et quantum
quidem licuit per temporis angustias operam dedi, ut ali-
quanto emendatoria p[re]aclara haec summi ingenii monu-
menta legantur: quamquam ea est conditio librorum ma-
nuscriptorum, ut plurima vulnera, quae hominum vel te-
meritas vel negligentia inflixit poetae reliquiis, aegre vel
omnino non possint curari. Vel sic tamen spero vel mea
vel aliorum opera haud pauca vitia aut sublata aut certe
aperta esse. Quae alii homines docti annis proximis su-
perioribus de his comoediis commentati sunt, nisi forte
quaedam me fugerunt, diligenter examinavi: et inter no-
strates quidem in primis mihi commemorandus est *Engerus*,
qui in Museo Rhenano et in Jahnii Annalibus philologicis
identidem de locis Aristophanis difficilioribus scripsit:
porro editione Cantabrigensi, quam H. A. *Holden* anno
MDCCCXLVIII curavit, usus sum, pariter atque adnota-
tionibus, quibus F. L. *Vibe* Avium interpretationem patrio
sermone scriptam (Christianiae anno MDCCCLVI) adorna-
vit. Denique quae *Cobetus* aliquie Batavi et in Variis Le-
ctionibus et in *Mnemosynes* voluminibus quinque ad Ari-
stophanis comoedias emendandas in medium protulerunt,
sub judicium vocavi omnia, et quamvis grato animo pro-
fitear in primis Cobetum, virum doctrinae copia non minus
quam ingenii: cumine insignem, multa probabiliter corre-
xisse, et melius, quam ceteros omnes, de Aristophane meri-
tum esse, tam n[on] cum ad Atticismi leges, quas saepe non
tam ipse indagavit quam pro imperio scripsit, poetae ser-
monem revocat, mihi haud raro ab illius sententia fuit
recedendum. Verum dicetur de hac re alio loco. Illud

a*

praeterea addo, me etiam in hac altera editione in versuum numeris describendis per pauca novavisse. Sane quod in prioris editionis prooemio desiderare me significavi, ei desiderio jam satis factum est praecclara opera Augusti *Rosbachii*, qui de arte metrica, quae post egregios Godofredi Hermanni et Boeckhii labores neglecta fere jacuit, insigniter est meritus. Verum recens editum librum nondum ita licuit examinare, ut mihi plane constaret, quid sequendum quidve in medio relinquendum esset.

Scripsi Friburgi Brisigavorum die XVI mensis Martii
 anni MDCCCLVII.

Theodorus Bergk.

PRAEFATIO EDITIONIS PRIORIS.

In Aristophanis comoediis edendis ante omnia hanc legem religiose observandam existimavi, ut nihil inscio lectori novarem: itaque diligenter notavi lectionis diversitatem omnibus locis, ubi mea editio a Dindorfiana, quae anno MDCCCXXX Lipsiae in libraria Weidmannia publici juris facta est, discrepat, eamque diversitatem, ut facilius perspici posset, quid in una quaque fabula sit immutatum, subjeci praefationi: tacite leviuscula quaedam in verbis distinguendis vel versuum numeris describendis correxi, quae singillatim enumerare vix operae pretium esse videbatur. Adhibui autem praeter adnotationes a Dindorfio apud Oxonienses editas (ipsa fabularum editione uti non magis licuit, quam scholiorum recensione ab ipso Dindorfio instituta), in Acharnensibus editionem Friedericici Henrici *Blaydes*, in Vespis editionem R. B. *Hirschigii*, in Lysistrata editionem Roberti *Engeri*, in Thesmophoriazusis editiones Francisci Volkmar. *Fritzschi* et Roberti *Engeri*, in Ranis item ejusdem *Fritzschi*, et praeterea ea, quae Carolus *Beer* in libro de numero histriorum apud Aristophanem (Lipsiae a. 1844.) docebat et probabiliter plerumque commentatus est. Quos libros si quis adeat, facile unoquoque loco intelliget, quid codicum auctoritate sit restitutum, quidve vel alienis vel meis conjecturis correctum: itaque eas tantum conjecturas hominum doctorum *nominatim* commemoravi, quas Dindorfius et ceteri quos dixi editores Aristophanis vel neglexerunt vel nondum cognoscere potuerunt. Facile autem fieri potest, ut me quoque latuerint aliorum emendationes; quod si forte ipse easdem conjectando assecutus sum, fruantur illi inventorum laude: cuius laudis quam non sim appetens

ipse modo in his fabulis corrigendis expertus sum, cum animadverti multa, quae ante viginti fere annos in Aristophane emendaveram, his proximis annis, ubi praeter Dindorfium de Aristophane optime meritum alii quoque homines docti ad hujus poetae fabulas emendandas et explicandas accesserunt, ab aliis occupata esse.

Sedulo autem operam dedi ut oratio Aristophanea quam maxime ex librorum optimorum auctoritate restitueretur, itaque haud raro malui locum aperte depravatum intactum relinquere quam pro arbitrio aut praeceptorum opinionum gratia immutare. In adnotatione autem alia præterea, quae verisimilia videbantur, proposui, multo plura additurus, si per ejusmodi editionum institutum liceret rationem accurate reddere eorum, quae quis corrigenda censem: nam si sic simpliciter quid scribendum tibi videatur significaveris, semper verendum, ne aut non satis intelligatur, quid sibi velit emendatio quamve sit necessaria, aut etiam ea quae per se sunt plana et perspicua maligne simulent se ignorare. In versuum denique numeris describendis pauca admodum immutavi, nam certius de his rebus tum demum judicari potest, ubi accuratius in leges, quas poetæ scenici sint secuti, fuerit inquisitum. Addidi præterea priori huic volumini ea, quae veteres Grammatici et de comoedia Attica et de Aristophane commentati sunt. Perditarum autem comoediarum reliquias non recepi, cum jam ante undecim annos in Meinekii editione poetarum Comicorum illas reliquias explicare et corrigere studuerim, quamquam nunc alia vel addi vel emendari poterant. Quod si opera nostra in Aristophanis comoediis posita hominibus antiquarum litterarum studiosis non prorsus improbata fuerit, fortasse alias ea quae nunc tanquam *πάρεργον* in nos recepimus, secundis curis iterabimus.

Scripsi Marburgi Chattorum die VIII mensis Junii
MDCCCLI.

Theodorus Bergk.

IN PROLEGOMENIS DE COMOEDIA HAEC QUAE MUTAVI, NOTANDA SUNT.

I. Platonius §. 3 τὸν φόβον ἔξηρει] ἔξηρει τὸν φόβον. — §. 11 (κενόν) deerant cancelli. — ἀργὸς] ἀργῶς. — ἀπόστροφον hic et §. 12 exspectaveras στροφήν vel ἀπόστροφήν. — §. 16 ἥλθον] ἥλθεν. — §. 17 τοῦ Ὄμηρον] Ὄμηρον. — §. 18 χοροὺς] χορηγοὺς. — χορηγῶν] χορῶν. — §. 20 προσώποις, fort. προσωπείοις.

II. §. 2 κατὰ τὰς Ἀρχιλόχου ξητήσεις, fort. καταστὰς Ἀρχιλόχου ξηλωτῆς. — πολὺς δὲ καὶ ταῖς τροπαῖς] πολλῆς δὲ καὶ τῆς τροπῆς. Fort. ποικίλος δὲ καὶ ταῖς τροπαῖς. — §. 3 ἐλήλαυε, conjeci εἰληληχε. — Εὐπόλιδος, malim τοῦ Εὐπόλιδος.

III. §. 7 πέ, fort. π'. — §. 9 νικᾶ ἐπὶ θεάτρον γινούμενος, ὁ δὲ ὑποκριτῆς, fort. νικᾶ ἐπὶ Θεοδώρου, γενόμενος δὲ ὑποκριτῆς. — αὖ, fort. ἀπὸ. — §. 10 lacunam indicavi. — φραδμονος] Φράδμονος. Scribendum Πολυφράδμονος: nam de tragicis poetae morte sermo est. — §. 12 Ἀθηναίων haud dubie corruptum, fort. ἀγχινοίᾳ, quod Thomas Mag. vit. Arist. legisse videtur. — §. 12 ξηλῶν, fort. ξηλοῖ. — πρῶτος, fort. πρῶτον. — τοὺς λοιποὺς ἐπιγραφόμενος, fort. τοῦ λοιποῦ αὐτὸς ἐπιγρ. — §. 13 Αντιφάνης καὶ Στέφανος, hic plura nomina exciderunt. — §. 16 πρῶτος, fort. πρῶτον. — ἐπὶ Διοκλέους, rectius ἐπὶ Φιλοκλέους. — νβ'] νξ', vid. Gruter Thes. DCCCXVIII. 12 et MXXVII. 2. collato Mus. Rhen. III. 466.

IV. §. 2 ὥστε πλουσίους, fort. ὅτε πλ. — §. 4 οὐκέτι] οὐ. — §. 6 ἴδιον vulgo deest.

V. §. 1 τὸ δὲ μέσον cancellis sepsi. — λόγῳ] λέγειν. — ὕλη δὲ . . . καθὸ. Probabiliter Meineke supplevit: ὕλῃ δέ, καθὸ δὲ μὲν νέα οὐκ ἀληθεῖς ἔχει τὰς ὑποθέσεις, δέ δὲ παλαιὰ ἀληθεῖς. μέση δὲ καθὸ δὲ μὲν νέα κτλ. quamquam longe aliam sententiam profitetur grammaticus supra III. §. 3. — §. 3 στήσας] συστήσας. — §. 4 τῶν μεθ' ἐαντοῦ] τῆς μεθ' ἐαντοῦ. — οὗτοι καὶ οὗτοι, fort. καὶ οὗτοι. — νεωτέρας] νέας.

VI. §. 1 διαφορούμενος, fort. διαφορούμενοις. — δεύτερον κατὰ] δεύτερον καὶ κατὰ. — παρωνυμίαν] περιωνυμίαν. — ἔξωθεν τις ἀπητηται, f. ἔξωθεν τι συνάπτηται. quamquam hoc non sufficit. — §. 3 ἡνάγκαζεν λέξοντας ἐπη πρὸς τὸ θεάτρον] ἡνάγκασεν ἐπὶ τὸ μέτρον.

VIII. Legitur apud Cram. Anecd. Par. I. 3 seqq. unde receptum

in edit. schol. Parisin. (IX. a.) Haec, quae Byzantinus aliquis grammaticus maximam partem ex antiquorum commentariis descripsit, in suum usum, ut solet, convertit Johannes Tzetza in Prolegomenis ad Aristophanis Plutum, quorum duplicem recensionem ex cod. Ambrosiano edidit H. Keil in Mus. Rhen. VI. 108 seq., his Tzetzae prolegomenis rursus est usus philologus Italus, qui saec. XV. scholion illud Plautinum concinnavit. Minime enim probandum est, quod Keilio videtur, hoc Parisinum Anecdoton ex Tzetza descriptum esse, nugas et sordibus quibus iste gaudet detractis. — §. 2 ἐπαγχον] ὑπέσχον. — §. 3 πολλοῖς — αἰσχυνομένοις] πολλάνις — αἰσχυνομένος. — §. 4 τρογῇ τρόγα. — §. 8 φαρεγώς οὐτῷ] φαρεγώς. — §. 11 τρογί-
τρόγα. — §. 12 ἔστι δὲ] ἔστι δὲ ναὶ. — μίμησις πράξεως παθα-
ωτέρας παθημάτων, scribendum μίμησις πράξεως γελοίας, πα-
θατική παθημάτων. — §. 13 ἀπαγγελίαι] ἐπαγγελίαι. — §. 15
τὴν δὲ lacunam indicavi. — §. 16 μόρος] μόρως, — §. 17 διαρ-
γονήσεως, vid. ad VI. §. 1. — μίμαξ, Μίμαξ videtur Phrygium
nomen, ut *MIMEFAIΞ* legitur in titulo Phrygio quem Stewart edidit.
— §. 18 ψύλλης], ψυχῆς. — §. 20 ἐπέθετο, fort. ἀπέθετο. — ἐπε-
γάψαψατο, malim επεγγοαψαψατο. — §. 22 οὔτωσι, aut librarius aut scrip-
tor commentarioli quaedam hic omisit. — ἄλλων ὅτων τούτων τῶν
ἐπὶ Πτολεμαίον διόρθωσάρτων scriptor de suo quemadmodum omnino
anilem illam fabulam de LXXII grammaticis videtur addidisse. — τὴν
ἐπὶ Πεισιστράτου, legebatur τῶν ἐπὶ Πεισιστράτου. Quod in margine
additum est (*Αθη*)ροδωρω (*ἐπικ*)λιτρ Κορ(δν)λιστι fortasse auctorem
a quo hujus rei memoria propagata est significat. Et conjecti in arche-
typo scriptum fuisse: οἱ δὲ τρισὶ τὴν ἐπὶ Πεισιστράτου διόρθω-
σιν ἀναφέρονται Οὐρανίοις Κροτωνιατῇ. Ζωπύρῳ Ἡρακλεώπῃ, Όρο-
μενορίτῳ Ἀθηναίῳ, ὡς Ἀθηνόδωρος ἐπίκλητον Κορδυλίων.
— §. 23 πλεῖστοι, legebatur πλεῖστοι. — §. 24 μέχοι μετ'. — §. 25
συμβολικῶς, fort. συμβολικά. — §. 28 διθνόδαιμον, fort. διθνόδαιμ-
ποι. — §. 31 ἀναπαίστονς, consulto hic et alibi nihil tentavi. —
§. 32 ἐπεὶ ή μὲν στροφῆ] ἐπεὶ δὲ ή μὲν στροφῆ. — §. 38 οὐδα-
μοῦ, fort. τοῦ δυνθμοῦ.

IX. Legitur in scholiis ad Dionysii Thracis gramm. ap. Bekker. An. II. 717 seq. unde receptum in scholior. edit. Paris. — §. 1 ἀπ-
αγγελίαν] ἐπαγγελίαν. — §. 7 ἐπι(ηρατὶς ὅτι ἀει) τὰ] ἐπὶ τὰ λε-
gebatur.

X. Legitur apud Bekker. Aneid. III. 1461, unde receptum in edit. schol. Parisinam. — ή δὲ μέση τις παιδί αἰριγματώδης, fort. η δὲ μέση στυπολινή τις παιδί αἰριγματώδης, sed vitium inveteratum. — Ἀφρίδης] Ἀφιέρων. — Μαμάκνθος] Μαμάκουθος. — ἀπαστροφὴ ὁ Τερέντιος, fort. παταστροφὴ, deinde autem delendum. ὁ Τερέντιος; haec enim de nova comoedia dicta.

XI. Legitur ap. Cramer. Aeneid. Paris. I. 403, unde receptum in scholiorum editionem Parisinam. Sunt autem haec fortasse ex Andronici Rhodii, philosophi Peripatetici, opere petita, unde etiam

superior particula (X) descripta est: et ex eodem hoc opere pietaque, quae quidem alicuius pretii sunt, quae in his commentariolis περὶ κωμῳδίας leguntur, videntur derivata esse. Cum peripateticorum certe doctrina maximam partem haec convenient, cf. quae disputavit Bernays in Mus. Rhen. VIII. 561 seqq. — §. 1 ὑφηγητική et θεωρητική subjungebantur τῇ ἴστορικῇ, quod correxi. — ἀπαγγελτικόν, legebatur ἐπαγγελτικόν. — §. 2 verba graviter depravata non tantum librarii negligentia, sed etiam, ut videtur, inscitia breviatoris, in hunc fere modum redintegranda sunt: κωμῳδίᾳ ἐστὶ μίμησις πράξεως γελοῖας παὶ ἀλοιδόρον, μεγέθους τελίον (vel potius μέγεθος ἔχοντος τέλειον), ἡδυσμένῳ λόγῳ γωρίς ἐνάστῳ τῷν εἰδῶν ἐν τοῖς μορίοις, δρώντων παὶ οὐδὲ δι' ἀπαγγελίας, δι' ἡδονῆς παὶ γέλωτος περαιώνουσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων πάθασιν. — μητέρα, fort. πατέρα. — σπουδωνυμίαν, fort. στρωνυμίαν. — παρὰ πρόσθεσιν παὶ ἀφερεσιν nescio an post ὑποκόρισμα sint collocanda, nam paronymiae sive paronomasiae notio parum apte his verbis describitur. — ἐξαλλαγῆν, legebatur ἐξαναλλαγῆν. — §. 3 χρῆσι, fort. τητισι. — φανδότατη, legebatur φανδότητα. — §. 6 Συμμετρία, legebatur σύμμετρα. — §. 7 πίστις, delevi quae in codice addita sunt non ab epitomae auctore, sed a librario aliquo,

ιέ (legendum έ vel πέντε)

ὄροι συνθῆκαι μαρτυροῖαι βάσανοι νόμοι.

— τὴν δὲ ἐπιχώριον αὐτῷ ἐπείνῳ, fort. αὖ τῷ ξένῳ. similiter Bernays. — τὴν συμφωνίαν, fort. εἰς τὴν ψυχαγωγίαν.

XII. §. 1 κωμῳδοποιός] κωμῳδοποιός. — τὸν δήμων] τὸν δῆμον. — παταστήσασθαι] μεταγαγεῖν. — §. 3 ὁ Ἀριστοφάνης] Ἀριστοφάνης. — §. 4 παὶ cancellis circumscripsi. — §. 5 φασιν εἶναι] φασι. — §. 7 αὐτῶν cancellis sepsi. — §. 8 σφόδρᾳ deest vulgo. — ἐπειδὴ διὰ τῶν αὐτοῦ] ἐπειδὴ δὲ διὰ τῶν ἔαντοῦ. — τὴν πολιτείαν Ἀθηναίων] τὴν τῶν Ἀθηναίων πολιτείαν. — τούτον οὖν χάριν] τούτον χάριν. — ἐπείνα τὰ] ἐπείνα. — Θνομάσθη . . . Ἀριστοφάνειον cancellis sepsi. — §. 10 χορηγικοῦ] χορηγοῦ. — διὰ τούτων αὐτῶν, fort. διὰ ταῦτα. — κωμῳδίας τινας omissum erat. — §. 11 πάλιν δὲ . . . Ἀριστοφάνους cancellis sepsi. — φθεγγόμενος, conjecti παίπερ οὐ φθεγγομένον. — οὗτος ἐπιγράφοντας] ἐπιγράφοντας οὗτος. — §. 12 δι' οὐ παὶ ἐδίδαξε τὸν Πλοῦτον cancellis sepsi. — §. 13 μδ', fort. μγ', ut est in cod. Ven. — Νίοβος] Νίοβης. — §. 14 legebatur post §. 15. — σχῆμα] ὄνομα. — §. 16 ἀδόμενον] διδόμενον.

XIII. §. 1 μητρὸς δὲ Ζηνοδώρας vulgo desunt. — τὸν δὲ δῆμον Κυδαθηναίος] τὸν δῆμον Κυδαθηναίενς. — §. 4 μηδέποτε] οὐδέποτε. Ceterum fort. leg. ὡς μηδενὶ οἱ τῶν ἐπὶ τῆς λαυποᾶς τύχης μηδέποτε ἀποσχέθαι τὸ μὴ οὐ σωπτεῖν. — ὅθεν παὶ] ὅθεν.

XIV. Antipatri epigramma extat in Anth. Pal. IX. 186. -- V. 5 Ελλάδος ἥθεσιν] ἥθεσιν Ελλάδος.

XV. Diodori epigramma legitur etiam Anth. Pal. VII. 38. — V. 2 μνᾶμα, fort. σγῆμα.

Ceterum non recepi scholion illud Plautinum a Ritschelio editum, neque nugas Tzetzianas περὶ διαφορᾶς ποιητῶν et περὶ κωμῳδίας, neque vitam Aristophanis ex codice Veneto 474 (in schol. edit. Parisina XII) neque quae Suidas et scholiasta Platonis de comico illo memoriae prodiderunt, nec denique Tricliniana de metris, quae si quis requirat, audeat illam scholiorum editionem.

ACHARNENSES.

Argum. I. ἐκπλησία ἐφέστηκεν] ἐκπλησία ἵφέστηκεν. — ἐπὶ Εὐθυδμήου ἄρχοντος, rectius Εὐθύνου, vid. Clinton Fasti Hellenici.

Argum. II. v. 6 αὐτὸ τὸ ψήφ. et quae seq. cancellis sepsi, satisque perturbata sunt, nisi quod v. 9 fort. serib.: νού τὸν Αάνωνα τῶνδε πάντων αἴτιον, σπονδὰς λύσιν δὲ τῶν ἐφ. n.

V. 2 γε] δέ. — V. 3 ψαμμοκοστογάργαρα] ψαμμακ. — V. 10 [κεχήνη] κεχήνη. — V. 13 Μόσχω] μόσχω. — V. 31 λογίζουμαι] fort. λυγίζουμαι. — V. 35 ἥδει] ἥδην. — V. 45 Locus aperte corruptus: non potuit Amphitheus interrogare ἥδη τις εἶπε; sed pertinent haec quoque verba ad praeconis orationem: latet autem in his sive viri nomen proprium sive potius tribus; conjicio igitur Αλαντὶς εἶπε. nam necessario dicendum fuit prytanes ad populum retulisse, antequam quaeri potuit τις ἀγορεύειν βούλεται. — V. 53 ἄνδρες] ὄνδρες. — V. 68 διὰ Καύστρων πεδίων] παρὰ Καύστρων πεδίον. — V. 71 ταρό'] γάρ. — V. 78 τὸν πλεῖστα δυναμένους φαγεῖν, conjecti τὸν πλεῖστον ἐθέλοντας παταφαγεῖν. — V. 79 γε] τε. — V. 93 τε] γε. — V. 100 λαρταμὰν ἔξαρξας ἀπιστονα σάτρα] λαρταμὰν ἔξαρξ] ἀναπισσόνται σάτρα. — V. 104 Ιάον, αὐν,] Ιαοναῦ. — V. 119 ἔξνοημένε, τοιόνδε] ἔξνοημένε· τοιόνδε. — V. 131 ποίησαι, fort. ποίησον. — V. 133 πεχήνατε] πεχήνετε. — V. 152 ἐντανθοῖ] ἐντανθί. — V. 172 ἔνην] ἔνην. — V. 176 γε ποίν γ' ἄν] γε ποίν ἄν. — V. 194 σπονδαι] γάρ σοι. — V. 197 οὐαὶ μὴ πιτηρεῖν, fort. οὐαὶ μὴ παγείρειν. — V. 198 ὅπη] ὅποι. — V. 200 Videntur post hunc versum duo versus excidisse, qui erant Amphithei. — V. 206 μηνύσατε] μηνύετε. — V. 220 Λακρατείδη] Λακρατίδη. — V. 221 ἐγχάνου] ἐγχάνη. — V. 231 Lacuna non est explenda in hunc modum: οὐαὶ συόλοψ δέντος ὁδρηνηὸς ἐπίνωπος, ἵνα, quod Klotzius probavit, nam nullo modo epitheton ἐπίνωπος ad σχοῖνον aut σκόλοπα referre licet, sed scripsit poeta: δέντος, δόδυνηρός, ἐπίω τ' ἄν (vel θ' ἄμ') ἐπίνωπος. cf. Hesych. ἐπίνωπα: ἐπήρετμα et ἐπήρετμοι: ἐπίνωποι. — V. 242 πρόιθ' ἐσ] προῖτω σ. — V. 244 Matri vulgo tribuitur, sicut etiam v. 253—58, qui Dicaeopolidis sunt, ut Mater nihil omnino dixerit. — V. 247 ἐστ', ὡ] ἐστ', ὡ. — V. 256 ἡττον, fort. ἡττον. — V. 278 διορήσεις τριβλίου] διορήσει τριβλίον. — V. 282 πᾶς] πᾶς. —

V. 292 ἀκούσατ'] οὐκ οἶδατ', — V. 296 πρὸν ἄν γ'] πρὸν γ' ἄν.
— V. 307 πῶς δέ γ'] πῶς δ' ἔτ'. Praeterea λέγοις ἄν corruptum
videtur, conjeci πῶς δέ γ' ἄν οὐλῶς, Λάκωσιν εἰπεο ἐσπείσω γ'
ἄπαξ. — V. 317 λέξω] λέγω. — V. 318 τὴν οεφαλήν ἔχων λέγειν,
conjeci τὴνδ' ἔχων ὑμῖν λέγειν. — V. 325 δήξομ' ἀρ'] δήξο-
μάρ. — V. 326 ὑμῖν] ὑμῶν. — V. 336 ἀπολεῖς ἀρ' ὄμηλικα] ἀπο-
λεῖς ὅα τὸν ἥλικα. — V. 338 εἴ τοι δοκεῖ σοι, τὸ Λακεδαιμόνιον
αὐθ' ὅτῳ τῷ τρόπῳ σούστι φίλον.] εἴ σοι δοκεῖ, τὸν Λακεδαι-
μόνιον αὐτὸν ὅ τι τῷ τρόπῳ σούστι φίλος. — V. 347 ἐμέλλετ'
ἀρ' ἀπαντεις ἀνασείειν βοήν, conjeci ἐμέλλετ' ἀρα πάντεις ἀνήσειν
τὴν βοήν. — V. 406 Χολλείδης] Χολλίδης. — V. 413 ἐλεινήν]
ἐλεινήν. Praeterea fort. scrib. ἀτὰρ τί τὰ ἡσάπι; ἦ ν τραγῳδίας
ἔχεις ἐσθῆτ' ἐλεινήν; — V. 415 τοῦ, fort. τον. — V. 428 ἀλλὰ
κάπεινος μέν, fort. ἀλλὰ μὴν κάπεινος. — V. 434 ἵδον ταντὶ λαβέ
Beerius Euripidi dedit, vulgo sunt Cephisophonitis. — V. 436 a can-
cellis liberavi. — V. 441 ὕσπερο] ὕσπερο. — V. 452 λιπαρῶν τ',
fort. λιπαρῶν. — V. 460 ἵσθι δ'] ἵσθ'. — V. 463 σπογγίω]
σφρογγίω, fort. σπογγίᾳ. — V. 487 αὐτῆς σοι] αὐτῆς σοι. — V. 538
οὐκ ἡθέλομεν δ'] κούκη ἡθέλομεν. — V. 542 φήνας, conjeci
ἀφήνας i. e. ἀποδείρας. — V. 546 περὶ τριηράρχουν βοῆς, fort.
περιτριηράρχουν β. — V. 548 στοᾶς] στοιᾶς. — V. 549 καδόντις
ῶνον μένων, conjicio κάδων δονον μένων. — V. 563 οὕτι]
οὐδέ. — V. 569 εἴτ' ἔστι ταξίαρχος ἢ στρατηγὸς ἢ] εἴτε τις ἔστι
ταξίαρχός τις ἢ. — V. 575 ΗΜΙΧ.] ΔΙΚΑΙ. — V. 576 ΗΜΙΧ.]
ΧΟΡ. — V. 580 ΔΙΚ. οὐκ οἰδα. ΛΑΜ. πῶς; ΔΙΚ. ὑπὸ] ΔΙΚ.
οὐκ οἰδά πω· ὑπὸ. — V. 588 πτίλον γάρ ἐστιν — ΔΙΚ. εἰπέ μοι;
ΔΙΚ. πτίλον γάρ ἐστιν; εἰπέ μοι. — V. 591 οὐ σὴν οὐτ' ἴσχυν
ἐστιν scripsi, legebatur οὐ γάρ ο. ἤ. ε. Sed etiam ἀπεψώλησας
versu proximo corruptum, conjeci ἀπεψήλωσας vel si malis ἀπε-
πτίλωσας. — V. 610 πολιὸς ὥν ἔνη;] πολιὸς ὥν; ἔνι. — V. 613
εἰδεν] οἰδεν. — V. 651 οὐτι τῷ πολέμῳ] οὐτι τῷ πολέμῳ. — V. 672
μάττωσιν, fort. μνττωτόν. — V. 674 ἀγροικότονον] ἀγροικότε-
ρον. — V. 732 μάδδαν] μᾶδδαν. — V. 733 ἀπούετον δή, fort.
ἀκούει δή. — V. 739 φέρειν] φέρεν. — V. 743 λιμοῦ] λιμῶ. —
V. 746 γρυλλιξεῖτε] γρυλλιξεῖτε. — V. 750 ἀγορασοῦντες] ἀγορά-
σοντες. — V. 755 τῷ] τῇ. — V. 757 ἀπαλλάξεσθε, fort. ἀπηλλά-
ξεσθε. — V. 759 ἀμέ] ἀμέ. — V. 766 fort. cum Fritzschio corrig.
ἀντεινον, αἱ λῆσ. ΔΙΚ. ὡς παχεῖα οὐτι οὐλή. τοντὶ τί ἦν τὸ προᾶγ-
μα; — V. 772 θυμητιδᾶν] θυμητιδᾶν. — V. 778 οὐ χοησθα;
σιγῆς, ὡ οὐκιστ' ἀπολονμένα;] οὐ χοησθα σιγῆν, ὡ ο. ἀπολον-
μένα. — V. 779 τν] τ'. — V. 782 ἔσται πέντ' ἐτῶν. ΜΕΓ. σάφ']
ἔσται. ΜΕΓ. πέντ' ἐτῶν, σάφ'. — V. 790 τωντοῦ] τωντῶ. —
V. 791 αἱ δ' ἄν] ἀλλ' ἄν. — οὐναχνοιαινθῆ Ahrens, v. οὐναχνωαι-
θῆ. — V. 795 γίνεται] γίγνεται. — V. 798 Ποτειδᾶν] Ποτειδᾶ. —
V. 800 χοῖρε, χοὺρε. fort. χύρρε, χύρρε: vid. Ael. Dionys. ap. Eustath.
Od. 1752, 32 χύρρε, ἐπίφθεγμα πρὸς τοὺς ὑσ, quamquam ipse Eusta-

thins deinde ex comicis asserti γοὶ τρώγοις ἀν ισχάδας. Addit
Hesych. χύρραι οὐτως εἰώθασι ταῖς νόσιν ἐπιφθέγγεσθαι. — V. 801
fort. τρώγοις ἐρεβίνθους, εἰπέ μοι; *KOPA.* νοῦς νοῦ. — V. 802
ισχάδας suspectum. — V. 803 *ΔΙΚ.* τί δαι; σὺ νοὺς τρώγοις ἀν αὐ-
τᾶς; *KOPA.* νοῦς νοῦ. omissa sunt vulgo. — V. 808 *Τραγασσαῖα*] τρα-
γασσαῖα. — V. 809 recte Hirschig Megarensi tribuit, qui vulgo est Di-
eacopolidis. — οὐτι] οὐχι. — V. 817 ἔμαυτοῦ] ἔμαυτω. — V. 823
φαντάζομαι. *ΔΙΚ.* υπὸ τοῦ; τίς] φαντάζομαι ὑπὸ τοῦ. *ΔΙΚ.* τίς.
— V. 833 πολυπροσημος ὑνῆς] τὸν ἐς περιφέλην τρέποιτο μοι] πολυ-
προσημοσινή νυν ἐς τ. τρέποιτο ἐμοί. — V. 835 μάδδαν] μᾶδδαν.
— V. 849 αἰὲν πεπαρμένος, fort. ἔγνωμαρμένος. — V. 853 *Τραγα-
σσαίου*] τραγασσαίου. — V. 866 *Χαιριδεῖς*] Χαιριδῆς. — V. 867
πιχαρίττω γ'] ἐπιχαρίττως γ'. *Ἐπιχαρίττω*, (boecotica forma, ut
φράττω pro φράξω.) Boeoti dixisse videntur cum gratias agerent
et salutarent aliquem. — V. 868 *Θείβαθι*, fort. Θείβαθε. — V. 869
τάνθεια, fort. τάνθια. — V. 874 *ψιάθους*] ψιάθως. — V. 875
κολοιάς] κολοιούς. — V. 876 *τροχίλους*, κολύμβους] τροχίλως.
κολύμβους. — V. 880 *ἐνύδριας*] ἐνύδρως. — V. 884 τῶδε, fort.
τείδε vel τυίδε. — ηῆπιχάριττε] ηῆπιχαρίτται. — V. 899 ἄξεις;
BOI. ίώ; ὅ τι γ'] ἄξεις ίών; *BOI.* ὅτι γ'. — V. 910 τῶδ' έιά,
fort. τῶδ'; ἐμὰ monstrans duas sarcinas suas et Ismeniae. — V. 912
ταῦτα. *BOI.* τί δαι πανόν] ταυταγί. *BOI.* τί δαι. — V. 914 ἀδι-
πειμένος, fort. ἀδιπείμενος. — V. 916 *θραυλίδας*] θροναλλίδα.
— V. 917 διὰ θραυλλίδα] παὶ θροναλλίδα. — V. 928 [ἀσπερ πέ-
ραμος, ἵνα μὴ παταγῇ φρονύμενος] vulgo omissus. Ceterum v. 927:
δός μοι φροντόν, ἵνα αὐτὸν ἐνδήσας φέρω fort. est Boeoti, chori
autem verba sic videntur corrigenda: ἐνδησον, ὡ βέλτιστε τῶν
ξένων, παλῶς τὴν ἐμπολὴν οὕτως θ' ὅπως ἀν μὴ φέρων πα-
τάξῃς. Sed fortasse nihil mutandum, nisi ut v. 927 φέρης pro
φέρω scribatur. — V. 945 έπι, malim πάν. — V. 948 *θερίδδειν*]
θερίδδειν. — V. 949 συνθέριξε παὶ [τοῦτον λαβὼν] παὶ τοῦτον
λαβὼν. — πρόβαλλ' ὅποι] πρόσβαλλ' ὅποι, ubi ὅποι Fritzschius
conjectit. Ceterum admodum dubito an Boeoti in hoc carmine fuerint
partes, fort. *XOP.* ἥδη παλῶς ἔχει τοι; per interrogationem, tum
ΔΙΚ. μέλλω γέ τοι θερίζειν, in quo verbum delitescere videtur, eni
explorandi inest notio: conjecti aliquando μέλλω γε τονθορίζειν
ut hoc prorsus quemadmodum παθωνίζειν proprio de equis
explorandis dictum sit; tunc possis reliqua sic conformare: ἀλλ', ὡ
ξέρων βέλτιστε, συντόνθρονξε. παὶ [τοῦτον λαβὼν] πρόβαλλ' ὅποι.
— V. 955 εὐλαβούμενος, fort. εὐλαβονμένως. — V. 960 ἐκέλευσε]
ἰκέλευσ. — V. 967 ταρίχει] ταρίχη. — V. 970 πιγλάν] πιγλῶν.
— V. 979 *Πόλεμον*] πόλεμον. — V. 983 πάντραπε] πάντρεπε.
— V. 988 Fort. (εἰδες ὡ) τόρδ'; ἐπείγει περὶ τὸ δεῖπτον, vel
eniam Οἶ πείγει περὶ τὸ δεῖπτον, ut v. 971 alterum εἰδες ὡ
deletatur. — V. 997 ὕστορ] ὕστορ. — V. 1032 τοῦ] τοὺς. — V. 1037
ἴτινην] ἀνεύδην. — V. 1048 fort. *ΠΑΡ.* Ιπατίόπολι, Ιπατίο-

πολι. ΔΙΚ. τίς οὐτοσί; — V. 1057 τι σοὶ] τί σοι. — V. 1071 et 73 ΑΓΓ. A.] ΚΗΡΥΞ. — V. 1085 ΑΓΓ. B.] ΚΗΡΥΞ. — V. 1092 ἵραι, ἵται. — V. 1102 δημοῦ] δὴ παι. — V. 1111 et 12 ἀλλ' ἡ — πατέραγον; ἀλλ' ἡ — πατέδουμαι;] ἀλλ' ἡ — πατέραγον. ἀλλ' ἡ — πατέδουμαι. Correxit Hartung. — V. 1142 videtur temere ex duobus versibus conglutinatus esse. — V. 1149 γε] τε, correxit Reiske. — V. 1155 ἀπέλνσ] ἀπένλεισ'. — V. 1158 τραπέζῃ] τραπέζης. fort. εἰπὶ ταγήνον. — V. 1166 τὴν οεφαλῆν] τῆς οεφαλῆς. — V. 1179 παλίνορφον] παλίνορφον. — V. 1181 cancellis sepsi. — V. 1182 πεσόν, conjeci λιπών. — V. 1183 πέτραισι, δεινὸν] πάτραισι δεινόν. — V. 1184 et 85 excidisse nonnulla puto. — V. 1188 videtur scripsisse δραπέταις· ληστὰς δ' ἐλαύνων οἱ πατασπέρχον δορὶ — ὅδι δὲ παντός, ut adventu Lamachi impeditus sit, quominus pergit, nisi forte unus alterve versus excidit. — 1190 et 1198 ἀτταται, fort. ἀ παπαι. — V. 1191 τάδε γε] τάδε, sed malim γε τάδε. — V. 1195 μοι fort. delendum. — V. 1196 ἀν εἴ μ] ἀν μ'. — V. 1197 ἐγκάνοι] ἐγκανεῖται. — V. 1201 πάπιμανδαλωτόν, conjicio: τὸ μανδαλωτόν, postea autem senarius excidisse videtur, item ante v. 1206. Fortasse nihil excidit, ut versu trajecto legendum sit: (ΔΙΚ.) Ω συμφορὰ τάλαινα τῶν ἔμῶν πανών. Τὸν γὰρ χόα πρῶτος ἐκπέπωνα. ΛΑΜ. Ιὼ λὼ τραυμάτων ἐπωδύνων. Sitiens ista per ironiam dicit Dicaeopolis. — V. 1207 conjeci:

ΛΑΜ. στυγερὸς ἐγώ. ΔΙΚ. τί με σὺ ουνεῖς;

ΛΑΜ. μογερὸς ἐγώ. ΔΙΚ. τί με σὺ δάνεις;

— V. 1210 [τῆς ἐν μάχῃ] vulgo omissa. — V. 1211 τοῖς χονσὶ γάρ τις ἔνυμβολὰς ἐποαττετο; conjicio: τοῖς Χονσὶ τίς ἔνυμβολὰς σ' ἐποαττεν; deinde fort. Ιὼ λὼ Παιὰν λὼ Παιὰν λὼ. — V. 1328 παλεῖς γ] παλεῖς. fort. παλεῖς μ'.

EQUITES.

Argum. I. διαβαλῶν adjeci. — ἐσ τούμφαντες γεγονότα προ-
άγοντος. fort. γεγονότα ἐσ τούμφαντες προάγοντος. — Argum. III.
v. 4 παι παραλογισμῷ] οὖν παραλογισμοῖς. — V. 5 εὐθέως τε
σκατοράγον, πεισθέντα τ' ἐπιθέσθαι σὺν ἵππευσίν τισιν, fort.
σκατοράγον τιν' εὐθέως πεισθέντ' ἐπιτίθεσθαι κτλ. — V. 7 εἰ
τῷ] τοῖς ἐν. — V. 8 πατηγορεῖ, fort. πατηγορεῖν.

V. 8 δεῦρο δὴ] δεῦρο ννν. — V. 9 Οὐλύμπου νόμον, fort. ἡ Οὐλύ-
που νόμον. — V. 13 In loco corrupto nihil novavi, qui videtur personis ali-
ter distinctis et duobus versibus trajectis (v. 16 pono ante v. 15), denique
verbis parum aptis ἵνα μὴ μάχωμαι leviter immutatis sic scribendus:

ΝΙΚ. τίς οὖν γένοιτ' αὖ; ΔΗΜ. λέγε σύ. ΝΙΚ. σὺ μὲν οὖν μοι λέγε,
ἵνα μηχανῶμαι. ΔΗΜ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω γῳ μὲν οὖν

ΝΙΚ. πῶς αὖ σύ μοι λέξεις, ἀμὲν χρὴ λέγειν;

ΔΗΜ. Άλλ' εἰπὲ θαρρῶν, εἴτα πάγω σοι φρασω.

ΝΙΚ. Άλλ' οὐκ ἐνι μοι τὸ θρέττε· πῶς αὖ οὖν κτλ.

— V. 15 οὐάγω σοι] οὐάγω σοι. — V. 23 φαθί] φάθι. — V. 25 οὐατεπάδων] οὐατεπάγων. — V. 31 τού] που. — V. 32 ποῖον βρέ-
τας; fort. ποίων βρέτας θεῶν; — V. 35 et 36 Demostheni tribui,
secutus Hermannum, vulgo ΔΗΜ. Εὖ προσβιβάξεις μ'. NIK. ἀλλ'
ἔτερη πη σκεπτέον. ΔΗΜ. βούλει πτλ. — V. 55 ἐν Πύλῳ, C. Fr.
Hermann conjectit ἐν πνέλῳ. — V. 56 παραδραμῶν] περιδραμῶν.
— V. 62 μεμακοαπότα] μεμακοηπότα. — V. 66 ταδῆ] τάδε. —
V. 68 ἀναπείσητ'] ἀναπείσετ'. — V. 72 νώ] νῶν. — V. 73 ἥν]
τήν. — V. 75 οὗτος] αὐτός. — V. 80 ἀλλὰ συόπει et v. 81 De-
mostheni tribui, cum vulgo continuarentur Niciae, deinde v. 82. 83.
84 Niciae dedi, cum vulgo esset v. 82 Demosthenis, v. 83 et 84 Ni-
ciae. Correxit Sauppe. — V. 81 ἀποθάνωμεν] ἀποθάνοιμεν.
— V. 87 πότον] ποτοῦ. — V. 89 ιρονυκυτρολήραιος εἶ, haud dubie
scribendum ιρονυκυτρολημαῖος εἶ, ut est in proverbio χύ-
ταις λημᾶς οὐαὶ πολούνταις (Diogenian. V. 63), quamquam fuit,
cum praeterea Κρονικοχυτρολημαῖος εἶ conjecterem, ut est
in Pluto 581 Κρονικαις λημαις λημᾶν. — V. 90 ἀπόνοιαν] ἐπί-
νοιαν. — V. 92 ἀνθρωποι] ἄνθρωποι. — V. 97 πότῳ] ποτῷ. —
V. 107 Hermannum secutus tribui Demostheni una cum v. 108, cum
vulgo 107 Niciae orationi esset additus. — V. 159 Ἀθηνέων] Ἀθη-
νῶν. — V. 173 παράβαλλ'] παράβαλ'. — V. 174 Καρχηδόνα]
Καλχηδόνα. — V. 178 ἔγῳ, conjeci μέγας. — V. 190 ἔβλαψεν,
potius ἐσωσεν exspectaveram. — V. 197 et 204 ἀγνυλοχήλης]
ἀγνυλοχεῖλης. — V. 207 ὁ δράκων γάρ ἐστι μαρῷον ὃ τ' ἀλλᾶς]
ὁ δράκων μαρῷον γάρ ἐστιν ἀλλᾶς τ'. — V. 210 αὐτεῖ, fort. αἴνα
ut Meineke conj. — V. 218 ἀγόραιος] ἀγοραῖος. — V. 219 ἔχεις
ἄπαντα πρός πολιτείαν ἢ δεῖ fort. cancellis includendus. — V. 236
ξυνώμυντον] ξυνόμυντον. — V. 262 ἀγνοίσαι] ἡγνύοισας. —
V. 266 ἄνδρες] ὄνδρες. — V. 268 ιστάναι] ἑστάναι. — V. 269
ὑπέρχεται ὥσπερει γέροντας ήμᾶς οὐαὶ ποβαλικεύεται;] ὑπέρχεται:
ὥσπερει γέροντας ήμᾶς ἐποβαλικεύεται. — V. 274 videtur antea
versus excidisse, qui ad Chori orationem pertinebat, quod Sauppe
quoque conjectit. — V. 275 ΚΛ.] ΑΛΑ.] — V. 276 μὲν τόνδε] μερ-
τοι γε. — V. 277 παρέλθῃ σ'] παρέλθης. — V. 278 ὑδείνυμι]
δείνυμι. — V. 294 γρύξεις] γρύξει. — V. 300 φαίνω] φαίνω. —
V. 303 οὐαὶ πεντάπτα] οὐαὶ παταπεντάπτα. — τοῦ cancellis sepsi:
cretico respondet dipodia trochaica, cf. v. 322. — V. 313 θυντο-
σοπῶν, fort. θυντοσοπεῖς. — V. 319. 20. 21 Choro tribui, vulgo
Niciae sunt. Schol. tribuit Demostheni, τοῖς δημόταισι διαβολὴ^{τῶν} Ἀθηναίων, εἰ οὐαὶ δοῦλος παρό αὐτοῖς ὃ δῆμος ἀπαγγέλλεται,
ubi appareat Δημοσθένης scribendum esse, at Demosthenes fuit
Aphidnaeus. — V. 319 νὴ Δία] νὴ Δί'. — V. 323 τῶν δητόρων]
δητόρων. — V. 340 οὐαὶ μῆν] οὐαὶ μῆν σ'. — V. 344 σὺ Hermann.
vulgo τι. — V. 346 οἰσθ' περο] οἰσθ' ὁ μοι. — V. 354 ἀπράτον]
ἄπρατον. — V. 359 προσίται με, τῶν πραγμάτων ὅτιή] προσί-
ται με τῶν πραγμάτων, ὅτιή. — ἐνροφήσεις] ἐνροφήσει. — V. 359

et 365 *XOP.*] *ΔHM.* — V. 366 *πάμε τῷ]* *πάμε γὰρ.* — V. 367 *οἶν* displicet, schol. *οἶν*, sed fortasse antea versus excidit: quamquam non necesse est talia accurate exaequari, velut etiam infra sex versus 391—96 respondent octo versibus 314—321. — *Ἐν τῷ]* *τῷ.* — V. 374 *πρηγορεῶνα]* *πρηγορῶνα.* — V. 386 *ἥν ἄρ' οὐ,* fort. *οὐκ ἄρ' ἥν.* deinde versus fort. sic redintegrandus: *φαῦλον ὡδ' οὐδ' ἐλα-* φρόν. — V. 388 *ποίει,* fort. *ποιοῦ.* — V. 397 Longe aliter Heliodorus hunc locum in suis libris legit: *ώς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύει | ιού μεθίστης τοῦ χρώματος | τοῦ παρεστῶτος..* — V. 400 *εἰ σὲ]* *εἴ σε.* — *πώδιον]* *πώδιον.* — V. 401 *προσάρδειν,* conjicio *παρ-* αδειν. Locum obscurum pessime interpretati sunt grammatici, Aristophanes poesin Cratini, non mores aut morbos exagitat: *ἐν Κρατίνοις nihil aliud est quam ἐν Κρατίνον πωμῳδίᾳ:* respicit autem poeta. Cratini Dionysalexandrum, quae comoedia videtur parodia fuisse tragoeiae, qua Morsimus Paridis fortunam tractaverat. — 407 *πυροπίπην]* *πυρροπίπην.* — V. 416 *Κυνοεφάλλῳ]* *πυροε-* φάλλῳ. — V. 418 *μαγείρους ἐπιλέγων,* fort. *μαγειρίσους λέγων.* — V. 427 *XOP.*, fort. *ΔHM.* — V. 428 *καὶ πρέας,* fort. *τὸ πρέας* *θ.* — V. 436 et 440 *XOP.] ΔHM.* cf. v. 433. — V. 437 *ἥδη]* *ἥτοι.* — V. 441 Demosthenis orationi adjeci, vulgo praemittitur *ΑΛΛ.,* Isiciarium sane aliquis exspectaverit responsurum esse, sed ista certe dicere nullo pacto potuit, et supra quoque v. 365 Cleon, quamvis nihil responderit Isiciarius, minitari pergit. Sed ne sic quidem locus personatus: Demosthenis oratione dimetros inchoari parum est probabile: itaque censeo hunc versum: *τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται* nihil nisi dittographiam proximi hemistichii ἀνήρ ἀν ἥδεως λάβοι esse. Jam si hunc versum sustuleris, et deinde scripseris

φεύξει γραφάς ἐκατὸν τάλαν

aequabilitas systematum restituta erit. Credo tamen potius poetam scrisisse:

*ἔαν δὲ μή, φεύξει γραφάς
ἐκατονταλάντους τέταρας.*

— V. 461 *ἐν Ἀργείοις ἦ]* *ἐν Ἀργει οἴα.* — V. 468 *XOP.* *Οἵμοι,* *σὺ δ' οὐδὲν ἔξ ἀμαξονογοῦ λέγεις hic inserui orationi Isiciarii, se- cutus Hermannum et scholiastem, cum vulgo ante v. 465 *οὐκοῦν* *πτλ.* legeretur, ut quinque deinceps versus essent Isiciarii. — V. 483 *τότε] ποτέ.* — V. 487 *πράγματον]* *πράγματον.* — V. 488 *ξυνώμυντε]* *ξυν-* ὄμυντε. — V. 490. 93. 94. 95 *ΔHM.] XOP.* — V. 494 *τὰν]* *τὰν.* — V. 498 *XOP.* adjeci. — V. 503 *προσέχετε]* *πρόσχετε.* — V. 507 Heliodorus parabasin versu auctiorem in suis reperit libris. — V. 514 *ἐκέλευσε]* *ἐκέλευσε.* — V. 526 *ὅς πολλῷ φεύσας ποτ'* *ἐπαίνῳ διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει.* Conjecti *ώς πολλῷ βρίσας ποτ'* *ἐπαίνῳ διὰ τῶν φελλέων πεδίων* (nisi malis *πεδίον δ'*) *ἔρρει,* et *βρίσας* legendum esse vidit etiam Kayser. Cf. Hom. Il. A. 492. N. 137. — V. 544 *εἴνεια]* *οὐνεια.* — V. 600 *καὶ σκόροδα καὶ πρόμματα,* fort. *σκόροδος', ἐλάσας, πρόμματα.* — V. 614 *ἥγωντος,* fort.*

ηγώντισαι. — V. 615 *τικόβορλος*, fort. rectius Hermann *Τικόβορλος*, qui videtur vir fortis fuisse, ejusque epitaphium conjicias etiam nunc superesse Corp. Inscr. I. 175 *Τικόβορλος Μυρνίζου Εἰτεαίος*. Σῆς ἀρετῆς ἔστηκεν ἐν Ελλάδι πλεῖστα τροπαια. quod sub finem belli Peloponnesii inscriptum esse videtur. — V. 628 *ἔρειδωρ*, fort. *ἔρεινωρ*. — V. 643 *πρωτος*] *πρωτον*. — V. 646 *τὼν δ'* — *διεγαλήνισεν*] *οἱ δ'* — *διεγαλήνισαν*. — V. 648 *ποιησάμενος, ταχὺ* [iota] *ποιησάμενος ταχύ*, iota. — V. 650 *τρύβλια*] *τρυβλία*. — V. 654 *ῆδη μοι*, fort. *ἥ πάμοι*. — V. 659 *διαποσίασι*, fort. restituendum διηποσίησι, sed de his et similibus accuratius alias quaerendum. — V. 660 *χιλιῶν*] *χιλίων*. — V. 668 *λέγει*, fort. *λέγῃ*. — V. 669 *σπονδῶν λέγων*, σπονδῶν λέγων. sed fort. σπονδῶν πάλιν legendum, ut de iterata Lacedaemoniorum legatione sit sermo. — V. 700 *εἰ μὴ ψφάγγη μὲν*] *εἰ μὴ ψφάγγης*. — V. 707 *ἐπὶ τῷ φάγοις ἥδιστ* ἄττι, conjecti γητει, ἄν. — βαλλαντίφ] βαλλαντίφ — V. 711 *πάγω δέ σ' ἔλξω παὶ διαβαλῶ*, fort. *πάγω δέ σ' ἔλκων διαβαλῶ γε*. — V. 741 *μοι*] *ννν.* — V. 742 *τὸν στρατηγὸν ὑποδρομῶν τοὺν ἐν Πύλον*, C. F. Hermann conj. ἀποδραμόντων ἐν Πύλον. — V. 750 *καθεξίουμην*] *καθίζοιμην*. — V. 751 *ώς τὸ πρόσθε*] *ἔς τὸ πρόσθε*. — V. 754 *καθῆται*] *κάθηται*. — V. 755 *νῦν δὴ σε πάντα δεῖ*] *νῦν δεῖ σε πάντα δη*. — V. 759 *εὐμήκαρος πορίζειν*] *εὐμηκάροντος πορίζων*. — V. 761 *προσιπεῖσθαι σοι, πρότερος σύ*] *προσιπεῖσθαι σον, πρότερον σύ*. — V. 763 *Ἀθηναῖα*] *Ἀθηναίη*. — V. 787 *γέ τοι σον*, fort. *γέ τον στότιν*. — V. 798 *πεντωβόλον*] *πεντώβολον*. — V. 823 *ἔλειήθεις*] *ἔλειήθης*. — V. 851 *μὴ υγένηται*] *μὴ γένηται*. — V. 853 *περιουκοῦσι*, fort. *περιυκυλοῦσι*. — V. 877 *τὸν Γρύπτον*, fort. *τὸν γρυπόν*. — V. 878 *οὕποντα σε δῆτα ταῦτα δεινόν ἔστι πρωποτοτηρεῖν*. Aristophanem scripsisse puto οὕποντα σε ταῦτα δεινόν ἔστι δεινὰ πρωποτοτηρεῖν, sive οὕποντα σε δεινὸν ταῦτα δεινόν ἔστι πρωποτηρεῖν malis. — V. 893 *περιήμπισχεν*] *περιήμπεσχεν*. Fortasse: *παὶ τοῦτο σ' ἐπίτηδες γε περιήμπισχε, σ' ἵν' ἀποπτίξῃ*. — V. 896 *ἴσπενσ'*] *ἴσπενδ'*. — V. 899 *Κόπρειος*] *κόπρειος*. — V. 903 *ἀλαζονείαις*] *ἀλαζονείᾳ*. — V. 905 *τρύβλιον*] *τρυβλίον*. — V. 919 *ΑΑΑ. ΧΟΡ.* — V. 921 *δεδίωρ*, fort. *δελίωρ*. — V. 940 *ἐπαποπνιγέτης*] *ἐπαποπνιγέτης*. Fort. αἴπον πνιγέτης. — V. 941 Fuit fort. tetrameter anapaestius, ut γε sit delendum, et in fine exciderint tres syllabae. — V. 969 *διώξεις*] *διώξει*. — V. 971 *δῆτην*, nisi unus alterve versus excidit, ferri nequit. Conjecti hic quoque personarum notas perturbatas esse, ut sit seribendum:

ΚΑ. παὶ μὴν ἔνεγκ' αὐτοὺς ἴών, ἵν' οὐτοσί¹
αὐτῶν ἀπούση. ΑΑΑ. πάντη γε παὶ σὺ δὴ φέρε.

ΚΑ. ἵω; ΑΑΑ. ἵω; ΔΗ. γῇ τὸν Ιτί', οὐδὲν πωλίει.

— V. 974 *παὶ τοὺς ἀποῦσιν, ἵπονμέρως ἦν*] *πάσιν παὶ τοὺς ἀπο-*
νμέρωις, ἦν. — V. 989 *ἄτρομόττεσθαι*] *ἔταρμόττεσθαι*.

V. 991 μαθεῖν] λαβεῖν. — V. 996 δωροδοκητέ] Δωροδοκηστή. — V. 1010 περὶ ἀπάντων πραγμάτων] τὸ πέος οὐτοὶ δάκοι, quibus usus sum ad restituendum versum 1029, nam est haec lectionis varietas antiquitus jam errore hic translata, cum codicis singulae paginae undevicenos versus, ut videtur, continerent. — V. 1013 αἰετός] ἀετός. — V. 1018 χάσκων, fort. λάσκων. — V. 1019 δρᾶς] δρά. — V. 1026 σον] σοῦ. — V. 1029 τὸ πέος οὐτοὶ δάκη] ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δάκη. — V. 1032 ποι] πον. — V. 1036 τὰν] ταῖν. — V. 1037 δὲ] τε. — V. 1039 φύλασσε] φυλάξαι. — V. 1044 ἐλελήθεις] ἐλελήθης. — V. 1046 ἔστι τεῖχος] τεῖχός ἔστι. Fort. ὁ μόνον σιδηροῦν τ' (vel σιδήρον τ') ἔστι τεῖχος οὐλή ξύλων. — V. 1049 ἐκέλευ[ν] ἐκέλευ[ε]. — V. 1052 ὡς σοι] ὡς σοι. — V. 1056 ἀναθείη] ἀναθείη. — V. 1062 Isiciario tribui, ut conjungatur cum v. 1063. 64. vulgo v. 1062 est Populi. — αὐτός] οὐτος. — V. 1088 οὐλή γῆς, conjecti οὐλὴ λῆς. — V. 1093 γλαυξ] γλαύξ. — V. 1108 νῦν με μᾶλλον εὖ ποιη cum Hermanno scripsi, vulgo εὖ με μᾶλλον ἀν ποιη, nisi malis: μᾶλλον εὖ με νῦν ποιη. — V. 1132 εἰ σοι πυκνότης ἔνεστ', conjicio οὐαί σοι πυκνότης ἔνεστ'. — V. 1157 βδελύττομαι σφω] βδελύττομαι σφώ. — V. 1163 νὴ Δι' η[γώ] θρύψουμαι, conjecti η[γώ] διαρραγήσουμαι. — V. 1193 βαλλάντια] βαλάντια. — V. 1203 Lacunam indicavi, excidit Cleonis versus. tum scripsi ΑΛΛ. ἔγὼ δ' ἔνινδύνευσ'. ΚΛ. ἔγὼ δ' ὥπτησά γε, vulgo ΚΛ. ἔγὼ δ' ἐπ. ΑΛΛ. ἔγὼ δ' ὥπ. γε. — V. 1217 βάδιξε νῦν, legebatur βάδιξε γοῦν. — V. 1218 ὁρᾶς; ΔΗ. ίώ μοι] ὁρᾶς τάδ'; ΔΗ. οἴμοι. — V. 1221 πρότερον σ'] πρότερον. — V. 1230 δεήσει μ'] χρεῶν ἔμ'. Fort. δεήσει μ. — V. 1242 ΑΛΛ. ἡλλαντοπώλουν οὐαί τι οὐαί βινεσκόμην] ΑΛΛ. ἡλλαντοπώλουν οὐαί ΚΛ. τί; ΑΛΛ. οὐαί βινεσκόμην. — V. 1250 οεῖ σ' ἄκων] οὐαί σ' ἄκων. — V. 1254 seqq. Choro tribui, quod etiam scholiasta confirmat, vulgo sunt Demosthenis. — V. 1270 δαιρόνοις] δαιρόνοισιν. — V. 1271 Πυθῶνι δία μὴ οὐκῶς] Πυθῶνι ἐν δίᾳ οὐκῶς. — V. 1296 ὅμως] ὁμοίως. — V. 1297 εἰσελθε] ἔξελθε. — V. 1303 Καρχηδόνα] Καλχηδόνα. — V. 1324 fort. delendus. — V. 1336 ἀφεψησας. ΑΓΟ. ἔγώ; Άλλ' ὡ μέλ' aperte vitiosa sunt, fort. ἀφεψησας νέον. ΑΓΟ. άλλ', ὡ, quamquam etiam ἔθι, λοὺ alia conjici possunt. — V. 1339 ήν] η. — V. 1341 ἔραστής τ'] ἔραστής. — V. 1347 γάρ] γ' ἄν. — V. 1350 οὐλή Δι' εἰ σοι δύο] οὐλή Δι' εἰ γε δύο. — V. 1369 ὀπλίτης] ὁ πολίτης. — V. 1373 οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος οὐδ' ἐν τάγος Hermann, vulgo οὐδ' ἀγοράσαγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ. — V. 1379 οὐαί σαρῆς, Hermann οὐνασρῆς. — V. 1393 λάβης] λάβοις. — V. 1408 desunt Chori aliquot versus.

NUBES.

In indice personarum Μαθητής Σωκράτος scripsi pro vulg. μαθηταὶ Σωκράτος, nam ad unum omnia sunt referenda, quam-

quam v. 1493 seqq. tres deinceps loqui creduntur. *Xαιρεφῶν* cancellis sepsi, nam nullus hic illi locus: poeta si Chaerephontis persona uti voluisse, certe plus ei quam versiculum 1505, qui vulgo ejus esse creditur, tribuisset.

In argum. I his locis discessi εἰσήγετο] εἰσήρχετο. — λογείω] λογίω. — πρὸς τὴν συηνὴν ἀφεώρα] εἰς τ. ση. ἔρδα. — πάλιν τετράμετρα] πάλιν τετράμετρον. — εἰ μέν τις] ἦν μέν τις. — πωμαδοδιδάσκαλος ἡμᾶς ἡνάγναξεν] ιωμ. ὅς ἡμᾶς ἡνάγναξε. — III. ἐκλυθείσης δὲ τῆς διατριβῆς, fort. ἐπινυκληθείσης. — Σωηρατικῶν] Σωηρατιστῶν. — IV. nihil novavi in depravato hoc argumento, nisi quod τὸ δὲ δρᾶμα τοῦτο πτλ. cum versibus his junxi, cum conjugatur vulgo cum seq. — V. ἀναδιδάξαι τὰς δευτέρους παι] ἀναδιδάξας τὰς δευτέρους. — VI. παραπέλενται] πέπλενται. — τὰ δὲ δλοσχερούς] ἂ δὲ δλοσχερῷ. — τοιαῦτα ὄντα cancellis circumscripti. — αὐτίκα μέν] αὐτίκα. — VIII. τῆς ἀπ' ἐπείδος] τῆς ἐπ' ἐκ. ἐλ. — οὐδὲν οὖν] οὐδὲν γάρ. — ἐν γήραος οὐδῷ] ἐπὶ γ. οὐ. — βουλήσει] νοήσει. — X. adjeci ex Dübneri editione Scholiorum. — τούτον ἔνεκεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν τοῦ δράματος] τοῦθ' ἔνεκεν πτλ.

V. 40 εἰς] ἐσ. — V. 64 *Χάριππον*] *Χάριππον*. — V. 71 φελλέως] Φελλέως. — V. 87 πιθοῦ μοι. *ΦΕΙ.* τί δὲ πίθωμαι δῆτα σοι ex C. Fr. Hermanni emendatione, nisi πιθοῦ τί μοι. Τί πίθωμαι δ. σ. malis, vulgo πιθοῦ. *ΦΕΙ.* τί οὖν π. δ. σ. — V. 130 σπινδαλάμους] σπινδαλάμους. — V. 148 πῶς τοῦτο διεμέτρησε] πῶς δῆται τοῦτο, ἔμετρησε. — V. 179 ἐν τῆς παλαιστρας θοιμάτιον ὑφείλετο librorum scripturam, quae jam antiquo satis tempore vitium contraxit, intactam reliqui: scripserat Aristophanes: ἐν τῆς πάλης θοινημάτιον ὑφείλετο i. e. clam ex cineribus coenulam sive ferculum protraxit. πάλη idem est quod supra λεπτὴ τέφρα. Pherecrates "Ιπνω fr. 5: Ἀνέπλησα τῷ φθαλμῷ πάλης φυσῶν τὸ πῦρ. — V. 182 μοι τὸν Σωηράτην] μον τὸν Σωηράτη. — V. 189 τοῦτο γ' ἐτι] τοντογί. Sed fort. scribendum τοῦτο γ' ἐπιφροντίζετε. — V. 195 ὑμῖν] ἡμῖν, quod aegre defendi potest. — V. 215 τοῦτο νν] τοῦτο πάνν. — V. 217 *ΜΑΘ.* Ἄλλ' οὐχ οἶόν τε. *ΣΤΡ.* Νὴ Δί', οἴμωξεσθ' ἄρα.] *ΜΑΘ.* Ἄλλ' οὐχ οἶόν τε τῇ Δί'. *ΣΤΡ.* Οἴμωξεσθ' ἄρα. — V. 238 ἵνα μ' ἐδιδάξης] ἵνα με διδάξῃς. — V. 248 τῷ γάρ ὅμνυτ; η σιδαρέοισιν, ὕσπερ ἐν Βυζαντίῳ mani- festo sunt interpolata, poeta scripserat η νομίζετε σιδαρέοισιν, ὕσπερ ἐν Βυζαντίῳ; — V. 261 ἀτρεμεῖ] ἀτρεμι. ib. φεύσει, fort. φεύδει. — V. 268 μηδὲ κυνῆγ, fort. μη πυρένην. — V. 272 ἀρύσθε προχοῖσιν] ἀρύτεσθε πρόχουσιν. — V. 274 ἐπανούσατε] ὑπανούσατε. — V. 282 ἀρδομένων θ'] ἀρδομένων. — V. 296 σπώψ — ποιησης] σπώψει — ποιήσεις. — V. 329 ἥδεις] ἥδης. — V. 333 cancellis sepsi. — V. 343 δ' οὖν] γοῦν. — V. 350 εἰκασαν] ἥπασαν. — V. 377 παταπορηματέμεναι πλήρεις ὅμβρον δι' ἀνάρηη, τίτα βαρεῖαι, fort. εἰτα βαρεῖαι παταπορηματέμεναι πτλ. — V. 384

εἰς ἀλλήλας, fort. ἀλλήλαισιν. — V. 394 ad Strepsiadis orationem revocavi, vulgo Socratis orationi additus est. — V. 412 ἀνθρωπε] ἀνθρωπε. — V. 420 εἶνεν γε, malim εἶνενα γε. — V. 422 ἀμελεῖ, θαρρῶν εἶνενα] ἀμελεῖ θαρρῶν, οὖνενα. — V. 423 ἄλλο τι ἔητ, οὐν· νομίσεις ιτλ. interpunktionem addidi. — V. 436 θαρρῶν παράδος] παράδος θαρρῶν. — V. 437 ταῦθ'] τοῦθ'. — V. 439 τῦν οὖν * * | χρήσθων ἀτεχνῶς] τυν οὖν χρήσθων. — V. 442 δείχειν] δαίχειν. — V. 444 τοῖς τ' ἀνθρώποις] τοῖς ἀνθρώποις τ'. — V. 451 ματιόλιχος] ματνολοιχός. — V. 482 βούλομαι· ἦ] βούλομαι, εἰ. — V. 484 μὲν γὰρ] μέν γ. — V. 495 ἐπειτ'] κακεῖτ'. — V. 511 εἶνενα] οὖνενα. — V. 523 πρώτους corruptum, conjecteram: καὶ ταύτην σοφάτατ' ἔχειν, τῶν ἐμῶν ιωμῳδιῶν πρωτεῖ, ἡξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς. nunc vero malim πρώτην, quod alii quoque conjecterunt, sed parum recte interpretati sunt. — V. 526 et 555 εἶνενα] οὖνενα. — V. 557 ἐποίησεν εἰς Τπέρθολον, fort. ἐπήδησεν, nam ἐπαίησεν id est ἐπαίσεν exemplum caret. — V. 575 προσέχετε] πρόσχετε. — V. 595 ἀμφὶ μοι αὗτε, fort. ἀμφὶ μοι αὕτη σέ. — V. 638 πότερον περὶ μέτρων ἢ ὁνθμῶν ἢ περὶ ἐπῶν] πότερα περὶ μέτρων ἢ περὶ ἐπῶν ἢ ὁνθμῶν. — V. 652 ΣΤΡ. πατὰ δάιτυλον; ΣΩ. νὴ τὸν Δι'. ΣΤΡ. ἄλλ' οἰδ', vulgo omnia tribuuntur Strepsiadi, corr. Hirschig. — V. 654 ἐπ'] ἔτ'. — V. 664 φέρε. πῶς; fort. φέρ', οπως. — V. 679 ΣΤΡ. τὴν παρδότην; ΣΩ. θήλειαν ὁρθῶς γὰρ λέγεις] ΣΤΡ. τὴν παρδόπην θήλειαν; ΣΩ. ὁρθῶς ιτλ. — V. 681 ἔτι δή γε, malim εῦ γ'. ἔτι δέ. — V. 696 ἵνετεύω 'νταῦθά γ'] ἵνετεύω σ', ἐνθάδ'. — V. 705 lacunam indicavi. — V. 707 ἀτταται ἀτταται] λατταται λατταται. — V. 723. 24. 26. 27 tribueram in proedosi ea, quae Socratis sunt, Μαθητῆ. Offendit in primis πρώτον v. 731, sed in fabula im-choata magis quam perfecta talia non sunt tentanda. — V. 744 πάτα, fort.: ιαὶ ιατὰ. — V. 748 ΣΤΡ. εἰπὲ δή νῦν μοι — ΣΩ. τό τι'; ΣΤΡ. γνναῖναι] ΣΤΡ. εἰπὲ δή νῦν μοι τοδί, γνναῖναι. Deinde fort.: ΣΩ. εἰτα τι'; ΣΤΡ. παύτην παθείρξαμ'. — V. 786 νῦν δή] νυνί. — V. 814 ἐνταυθοῖ] ἐνταυθί. — V. 821 ἀρχαινά] ἀρχαινά. — V. 823 τι πρᾶγμ' ὁ μαθών] πρᾶγμ' ὁ σὺ μαθών. — V. 825 τῦν δή] νυνί. — V. 832 τοσοῦτον] τοσοῦτο. — V. 843 ἐνταυθοῖ] ἐνταυθί. — V. 847 τουτοὶ τι] τοῦτον τίνα. — V. 869 πρεμαστρῶν] πρεμασθρῶν. — V. 876 ιαίτοι γε] ιαίτοι. — V. 881 et 85 cancellis circumscripti. — V. 886 αὐτὸς — ἀπειμι (vulgo ἀπέσομαι) Socrati tribui, τοῦτο νῦν (vulgo τοῦτο γοῦν) Strepsiadi, itaque etiam Beer statuit, vulgo v. 886 Socrati, v. 887. 88 Streps. tribuuntur. Deinde XOPOT addidi. — V. 916 post φοιτᾶν aliquid excidit. — V. 918 γνωσθήσει τοι] ιαὶ γνωσθήσει. — V. 925 ΑΔ. ὥμοι σοφίας — ΔΙΚ. ὥμοι μανίας — ΑΔ. ἡς ἐμνήσθης. ΔΙΚ. τῆς σῆς] ΑΔ. ὥμοι σοφίας, ἡς ἐμνήσθης. ΔΙΚ. ὥμοι μανίας τῆς σῆς. — V. 933 ιλαύσει, εἰ τὴν κεῖο' ἐπιβάλλεις] ιλαύσει, τὴν κεῖο' ἦν ἐπιβάλλης. Restitui paroemiacum, quem agnoscit Heliodorus, ma-

lui autem synizesi admissa ολαύσει, εἰ scribere, quam asyndetos ολαύσει· τὴν χειρόποδαν αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φανήσεται, numerum sic restituas: Λέγειν ἀμείνων πότερος φανήσεται. — V. 964 εἰς] ἐσ. — V. 968 ἐντεινάμενος, fort. ἐντεινάμενος, nam ἐντυνάμενος parum probabile videtur. — V. 975 ἀνιστάμενον] ἀνισταμένος. — V. 986 Μαραθωνομάχον] Μαραθωνομάχας. — V. 981 [ματίοισι διδάσκεις] ματίοις προδιδάσκεις. — V. 995 διτι τῆς Αἴδους μέλλει τάγαλμ' ἀναπλήσειν] ὅτι τ. Αἴ. μέλλεις τάγαλην αναπλαττεῖν. — V. 1010 οὐαὶ πρὸς τοντοῖς προσέχῃς τὸν νοῦν, haud dubie scribendum οὐαὶ πρὸς τοντοῖσιν ἔχῃς τὸν νοῦν. — V. 1040 τοῖσιν νόμοις] οὐαὶ τοῖς νόμοις. — V. 1047 σ' ἔχω μέσον] σε μέσον ἔχω. — V. 1064 τὸ γε. — V. 1073 πιχλισμῶν] πιχλασμῶν. — V. 1083 videntur nonnulla excidisse. — V. 1105 Ante hunc versum haud dubie addendum est ΧΟΡΟΤ. Quae in proxima scena Socrates loquitur, in proeedosi tribui τῷ ἀδίπτῳ λόγῳ, v. 1112 Phidippi. — V. 1112 οἷμαί γε] ἔγωγε. — πανοδαίμονα, conjecti βλεπεδαίμονα, cf. Hesychium. — V. 1119 τε οὐαὶ τὰς] τενούσας. — V. 1122 προσεχέτω] προσεχέτω. — V. 1134 ἔσθ' ἔνη] ἔστ' ἔνη. — V. 1136 φῆσι, conjecti τῇ δε. Deinde corrig. puto: ἔμοῦ δὲ μέτροις οὐαὶ δικ. (pro ἔμοῦ μέτροι ἄρτα οὐαὶ δ.). — V. 1154 fort. βοάσου] ἄρτα τὸν ὑπέροχον βοάν· λώ λώ. — V. 1165. 66, qui vulgo etiam Strepsiadis sunt, addidi Socrati. — V. 1178 ἔνη ubique in seqq. scripsi pro ἔνη. — V. 1179 ἔνη γάρ ἔστι οὐαὶ νέα τίς; ΣΤΡ. ἡμέρα, εἰς ην] ἔνη γ. ἐ. η. νέα τις ἡμέρα; ΣΤΡ. εἰς ἡν. — V. 1199 διπωσ] ἦν, ὥσ. — V. 1206 μάκαρ δ] Στρεψίαδες, fort. μάκαρι vel μακάρτατ. — V. 1215 εὐθὺς ἡν] ἡν εὐθύς. — V. 1233 ΣΤΡ. ποίους θεούς; ΠΑ. διν ἀν πελεύσω γωγέ σε, τὸν Δία.] ΣΤΡ. ποίους θεούς; ΠΑ. τὸν Δία. — V. 1246 ΠΑ. τί σοι δοκεῖ δράσειν; ἀποδώσειν σοι δοκεῖ;] ΠΑ. τί σοι δ. δρ.: ΜΑΡΤΤΣ. ἀποδώσειν μοι δοκεῖ. — V. 1269 cancellis sepsi. — V. 1275 σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις, fort. σύ γ' αὐθὶς ὑγιαίνεις. — V. 1286 ἀπόδοτε] ἀπόδοσ γε. — V. 1296 ἀποδιώξεις] ἀποδιώξει. — V. 1307 τι λήψεται] λήψεται τι. — V. 1308 τοντον, fort. τοντον. — V. 1310 ἀνθ' ὕπνῳ ὥν. ib. παπὸν λαβεῖν τι] λαβεῖν παπόν τι. — V. 1312 ἐπήτει] ἐπεξει. — V. 1315 ἐπαντας cancellis sepsi. — V. 1316 παμπόνησα] παμπόνησ. Fort. πόνῳ πονηρά. — V. 1350 δῆλον τὸ λῆμα, ἔστι ταῖνθρωπον, fort. δῆλον τὸ λῆμα τάνδρος. — V. 1352 ἥδη λέγειν πρὸς τὸν χορὸν] ἥδη λέγειν χορὸν πρὸς χορόν. — V. 1356 Κριόν] κριόν. — V. 1359 graviter interpolatus. — V. 1366 cancellis sepsi, poeta scripsit οὐδὲ οὐτος εἶπ' ἐκείνον ψόφου πλέων. — V. 1376 πᾶπινγε πᾶπετοιβειν, fort. πᾶθλιβε πᾶπεπινγεν. — V. 1396 λέβοιμεν ἀν διλούδ' ἐρεβίνθον, fort. λέβοιμ' ἀν οὐδ' ἐρεβίνθον. — V. 1402 ἡρ] ἡ. — V. 1410 εὐρωῶν γε] εὐρωῶν τε. — V. 1412 τύπτειν τ'] τυπτειν. Ceterum versum cancellis sepsi, nam manifesta hic ut alibi inepti hominis fabulum haue interpolantis vestigia deprehenduntur.

— V. 1416 σύ] γε. — V. 1418 τοῦ νέου [στι] ἥ νέους τι. — V. 1443 τί δῆτα φῆς σύ;] τί φῆς; τί φῆς σύ; — V. 1448 τί δ' ἄλλο γ' ἥ ταῦτ' ἦν ποιῆσ] τί δ' ἄλλο γ'; ἦν ταῦτι ποιῆσ. — V. 1458 ὅταν τινὰ] ὄντιν' ἀν, fort. ἦν τινα. — V. 1465 Σωκράτην] Σωκράτη. — V. 1466 μετελθὼν] μετ' ἐμοῦ γ' ἔλθ'. — V. 1473 δῖνον] Δίνον. — V. 1477 Σωκράτην] Σωκράτη. — V. 1493 et 95 tribuebantur Μαθητῇ A., 1497 μαθ. B., 1499 μαθ. Γ., 1503 Chaerephoniti; omnia referenda sunt ad eundem Socratis discipulum, qui statim ab initio fabulae interfuit. — V. 1495. 6 et v. 1499—1501 Θεράποντι tribui, vulgo Strepsiadis sunt: vocatur sane servus ille Xanthias, sed quoniam in exordio fabulae simpliciter Θεράπων dicitur, idem hic quoque secutus sum. — V. 1506 μαθόντες] μαθόντ' ἐς. — ib. ὑβρίζετε — ἐσνοπεῖσθε] ὑβριζέτην — ἐσνοπεῖσθον. — V. 1508 et 9 Choro tribui, vulgo Strepsiadis orationi adhaerent. Sed fortasse v. 1508 Strepsiadi tribuendus, ita ut πληγῶν οὐνεκα scribatur, versus autem 1509 prorsus delendus, et Heliodorus in extrema parte fabulae XV tantum trimetros reperit.

VESPAE.

Argum. I. τὸ πρᾶγμα εἶναι σπουδαῖον] εἶναι τὸ πρᾶγμα σπουδαῖον. — ἐν τῇ πθ' ὀλυμπιάδι Dindorf cancellis sepsit.
 V. 7 ἥδη] ὑπνον. — V. 21 ΞΑΝ. πῶς δή; ΣΩ. προερεῖ — ἀσπίδα, legebatur ita ut omnia Sosiae orationi v. 20 adhaerescerent: πῶς δή, προερεῖ — ἀσπίδα; per interrogationem. Praeterea fort. ὃ τι ταῦτον pro διτι ταῦτον. — V. 34 τοῖς προβάτοισι] τοῖσι προβάτοις. — V. 48 γενόμενος] γιγνόμενος. — V. 49 ἀνθρωπος ὃν εἰτ' ἐγένετ', fort. ἀνθρωπος εἰ τις ἐγένετ'. — V. 53 οὗτος ὑποκρινόμενον, fort. οὗτο σ' ὑποκρινόμενον. — V. 61 ἀνασελγανόμενος] ἐνασελγανόμενος. — V. 62 οὐδ' εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε, conjecti οὐδ' εἰ Κλέων ν' ἔγλαψα. — V. 68 ἄνω, fort. ὑπνῷ. — Post v. 76 indicavi lacanam, personarum autem distributio admodum incerta, fort. ΣΩ. v. 73. 74, ΞΑΝ. v. 76, ΣΩ. vers. qui excidit, ΞΑΝ. v. 77, ΣΩ. v. 78. 79 — αὐτόν, ΞΑΝ. v. 79. 80, ΣΩ. v. 81. 82. ΞΑΝ. v. 83—135. — V. 90 παθέζηται] παθίζηται. — V. 100 ὁς, fort. ως. — ἀφ'] ἐφ'. — V. 119 τοῦτ'] ταῦτ'. — V. 125 ἐξεφρείμεν] ἐξεφρίομεν. — V. 142 ΞΑΝ.] ΣΩ. — V. 147 οὐκέτ'] οὐκ. — V. 152—155 cum Beerio adjeci Bdelycleonis orationi, vulgo Sosiae tribuuntur. — παι. τὴν θύραν] * τὴν θύραν. Fort. τίς τὴν θύραν ὡθεῖ; — V. 154 ἐπιμελοῦ, οὐλ τοῦ μόχλου φύλατθ'] ἐπιμελοῦ οὐλ τοῦ μόχλου, φύλατθ'. — V. 158. 161. 163. 165 ΞΑΝ.] ΒΔΕΛ. Correxit Beer. — V. 159 ννν] νῦν. — V. 173 ΦΙΛ. ἀλλὰ, vulgo Bdelycleoni haec continuantur. — V. 175 ἵνα θάττον] ἵν' αὐτόν. — V. 177 ἐξαγ' ἐνδοθεν. Ὅπως δ' ὁ γέρων μὴ τῇδε παρασύψει πάλιν.] ἐξάγειν δοκῶ, οπως ἂν ὁ γέρων μηδὲ παρασύψῃ πάλιν. — V. 179 ΞΑΝ.] vulgo haec continuantur Bdelycleoni usque ad v. 181 Ὅδυσσεα τιν'.

— V. 190 ἡσύχως] ἡσυχον. — V. 196 et 200 εἰς] ἐσ. — V. 202 προσηνύλιε γ', fort. προσηνύλισον. — ΞΑΝ.] ΣΩ. — V. 203 βω-
λίον] βώλιον. — V. 204 ΒΔΕΛ.] ΞΑΝ. — V. 205 ΞΑΝ.] ΣΩ. —
V. 207 ΒΔΕΛ.] ΞΑΝ. — στρονθός] στρονθός. — V. 209 ante νη
Δι' vulgo ΒΔΕΛ. quod delevi. — V. 211. 216. 221. 228 ΞΑΝ.]
ΣΩ. vide de his Becrium. — V. 220 ἀρχαιομελι-] ἀρχαιομελη-. —
V. 233 haec vix integra: conjecti sed dubitanter: Εὐεργίδης πάρ-
εστι πον' νταυθὶ Χάβης θ' ὁ Φλυεύς. Ω Στρυμόδωρες Κον-
θυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν, πάρεσθ' ιτλ. — V. 247 λίθος τις]
λαθῶν τις. — V. 256 τουτον̄] τουτονί. — V. 259 μάρμαρος] βόρ-
βορος. — V. 277 εἰτ' ἔφλεγμηνεν, fort. ἔπεφλεγμηνε δ'. — V. 282
ἔξαπατῶν καὶ λέγων, fort. ἔξαπατῶν τ' ἔλεγεν. — V. 308 Ἑλλας
ιερὸν] Ἑλλὰς ἱρὸν εἰπεῖν. — V. 313 ΧΟΡ., vulgo Pueris conti-
nuantur haec: contra Pueris tribui v. 314. 15. 16, vulgo ΧΟΡ. 314.
15. ΠΑΙ. 316. — V. 318 οἶος τ' εἴμ'] οἶος τ' εἴτ' εἴμ'. — V. 323
ἄλλ' ὥ Ζεὺς μεγαβρόντα] ἄλλ' ὥ Ζεὺς Ζεὺς μέγα βροντήσας. — V. 334
τῇ θύρᾳ] τὰς θύρας. — V. 339 καὶ τίνα] τίνα. — V. 378 ταῖν θεαῖν]
τῶν θεῶν. Fort. τοῖν θεοῖν. — V. 379 καλώδιον] καλώδιον. — V. 382
κανάσπαστόν] κανάσπαστον. — V. 383 ἀπαντ' ἔκκαλεσαντες] ἀπαν-
τες καλέσαντες. — V. 395. 396. 397 ΞΑΝ.] ΣΩ. — V. 407 ἐντέτατ'
ὅξιν, fort. ἐντέταται ὁξέως. — V. 413 ὅστις] ὅστι. — V. 415 κενοράγατε]
κενοράγετε. — V. 416 ΒΔΕ. ὡς τόνδ' ἔγώ οὐ μεθῆσομαι. ΧΟΡ.
ταῦτα, vulgo omnia continuantur Choro. — V. 418 ὡς πόλι] ὡς πό-
λις. — V. 419 ὑμῶν, fort. ὑμῶν. — V. 422 αὐτοῖς] αὐθισ. —
V. 433 Μασιντία, fort. Μασιντύα, ut nomen non diversum fuerit
a Μασιντής. — V. 452 ἀνες, fort. ἄφες. — V. 454 οἶος ἐστ'] οἶος
ἐστ'. — V. 457 ΒΔΕ. ἄλλα, vulgo Xanthiae haec continuantur.
Eidem Bdelycleoni tribui versus proximos, vulgo v. 458 notam ΣΩ-
ΣΙΑΣ prae se fert, sed 459 Χανθιας est. — V. 465 λάθρᾳ]
λάθρᾳ. — ἐλάμβαν'] ἐλάνθαν'. — V. 472 ἐλθομεν] ἐλθωμεν.
— V. 474 ἐραστὰ] ἐρῶν. — V. 480 μὴν] μέν γ'. — V. 485 σοι,
legebatur μοι. — V. 496 ἡδύσματα] ἡδυσμά τι. — V. 522 ΦΙΛ.
et 521 ΒΔΕΛ., vulgo omnia Bdelycleoni continuantur. — V. 526
νῦν δὲ, malim νῦν σέ. — V. 530 Bdelycleoni continuavi, vulgo est
Philocleonis. — ποιός τις—παραπελεύη;] ποιός τις—παραπελεύη.
— V. 533 ἐστ' ἀγών] ἐστὶν ἀγών. — V. 535 γένοιτο, νῦν οὗτος
ἰδέλει] γένοιτο, οὗτος σ' ἰδέλει. — V. 542 σκωπτόμενοι δ' ἐν
ἐν ταῖσιν ὅδοις ἀπάσαις] σκωπτόμενοι δ' ἐν ταῖς ὅδοις. — V. 544
καλούμεθ'] καλούμεθ'. — V. 551 ξῶον] ξῶον. — V. 570 συγνύ-
πτοντ' ἀμβληχάται] συγκύπτονθ' ἀμβληχάται. — V. 508 σὲ μόνον]
σεμνόν. — V. 601 σπέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἴων, conjecti σπέψαι
δέ μ' ὅσων ἀγαθῶν οἴων τ'. — V. 602 καὶ ὑπηρεσίαν] χύπηρεσίαν.
— V. 606 καπειθ'] ἥκουνθ'] καθ' εἰσήκονθ'. — V. 609 παππίζουσ']
παππάζουσ'. — V. 612 καὶ μή με δεήσῃ, fort. κού μή με δεήσῃ.
— V. 619 καὶ τοῦ Διός] καὶ τῆς τοῦ Διός, ut dimetri duo essent
— V. 631 οὐκ, ἄλλ', hand dubie ἄλλ' οὐκ scribendum. — V. 636

ώς δὲ πάντ' ἐπειλήνυθεν] ὡς δ' ἐπὶ πάντ' ἐλήλυθεν. — V. 643 ΒΔΕ., vulgo Philocleoni versus continuatur. — V. 647 post χαλεπὸν Dindorf lacunae signa posuit. — V. 649 ἦν μοί τι, legebatur ἦν μη τι. — V. 659 μισθός καὶ δημιόπορα, fort. μισθώσεις, δημ. — V. 661 τούτου] τούτων. — V. 664 ἐγίγνεθ', ὁ μισθός, fort. ἐγίγνετο μισθός. — V. 684 ἀγαπᾶς, οἷς ἀγαπᾶς· οὖς. — V. 691 δαρχμήν, fort. δαρχμήν. — V. 694 πρίουες] πρίων. — V. 695 ιωλαγρέτην] ιωλαρέτην. — V. 698 καὶ τοῖσιν ἄπασιν, conjecti ἡ γαθοῖσιν ἄπασιν. — V. 702 ἔλαιον] ἄλευρον. — V. 703 εἶνεν'] οὐνεκ'. — V. 704 ἐπισίξη ἐπὶ τῶν ἔχθρῶν τιν', ἐπιρρόξεις ἀγρίως] ἐπισίξη, ἐπὶ τῶν ἔχθρῶν τιν' ἐπιρρόξεις, ἀγρίως. — V. 710 πυῶ] πύω. — V. 719 εἴνεκ'] οὐνεκ'. — V. 724 ιωλαγρέτον] ιωλαρέτον. — V. 738 σίσυραν] σισύραν. — V. 749 τί βοᾶς] τί μοι βοᾶς; — V. 770 πάντως δὲ] πάντως γε. — V. 772 εἴλη, κατ ὄρθδὸν ἡλιάσει] εἴλη κατ' ὄρθδον, ἡλιάσει. Praeterea pro ἡλιάσει fort. ἡλιάσει et v. 773 fort. νείφη pro νίφῃ. — V. 789 διενερματίζετ'] διενερμάτιζεν. — V. 790 ἐπέθηκε, fort. ἐνέθηκε. — V. 795 παταπέψεις Hirschig, legebatur παθέψεις. — τάργνυοιν] ἀργνύοιν. — λέγων, fort. γελῶν. — V. 800 ἡηηούειν] ἡηηόη. — V. 806 ὅσαπερ] ὅσαπέρ γ'. — V. 808 ἐπὶ τὸν παττάλον, fort. ἐπ. — V. 822 Bdelycleoni tribui, vulgo Philocleoni continuatur. — V. 823 ΦΙΛ.] ΣΩ. — V. 827 τί τίς] τί τις. — V. 832 ΦΙΛ., v. 834 ΒΔΕΑ., vulgo omnia Bdelycleoni continuantur, correxit Beer. — V. 837 εἰς] ἐς. — V. 842 εἰσαγάγη] εἰσάγη. — V. 844 ΒΔΕΑ. — ΦΙΛ.] ΦΙΛ. — ΒΔΕΑ. — V. 845 ΒΔΕΑ. — ΦΙΛ.] ΦΙΛ. — ΒΔΕΑ. — V. 847 delevi Philocleonis nomen. — V. 849 διατοίβεις] διατοίψεις. — V. 865 λέξομεν, fort. ἔξομεν. — V. 869 Πύθιε, legebatur Πύθι' adjuncto versu sequente. — V. 875 πρόσθεν προπυλαῖον] προθύρον προπύλαιε. — V. 880 τοὺς φεύγοντας τ' ἐλεεῖν, fort. καὶ τοὺς φεύγοντας ἐλεεῖν. — V. 885 ταῦτα addidi. — V. 886 εἴνεκα] ἔνεκα. — V. 889 ἥσθομεσθα, fort. ἥσθημησθα. — V. 893 ΦΙΛ. τίς ἄρ', ὁ φεύγων; ΒΔΕΑ. οὗτος. ΦΙΛ. ὅσον ἀλώσεται.] ΦΙΛ. τίς ἄρ', ὁ φεύγων οὗτος; ὅσον ἀλώσεται. — V. 894 ΒΔΕΑ.] ΞΑΝ — V. 903 ΦΙΛ., continuabatur hic versus et 904 Bdelycleoni. — Λάβης, fort. λάβης. — V. 905 ΒΔΕΑ.] ΣΩ. — V. 907 Quae Xanthias hic et in iis, quae sequuntur, dicit, Beer ad Κύνα retulit. — V. 917 et 18 Philocleoni tribui, legebatur ΦΙΛ. Οὐδὲν μετέδωνεν; ΞΑΝ. οὐδὲ τῷ ποινῷ γ', ἔμοι. ΦΙΛ. θεομός κτλ. — V. 922 μή ννν ἀφῆτε γ' αὐτόν, ὡς ὅντι αὖ πολύ, fort. ἀφῆτε τοῦτον, ὡς ὅντ' ἐν πόλει. — V. 934 ὠλευτρονόν] ὠλευτρονών. — V. 935 ὁ θεσμοθέτης ποῦσθ'; οὗτος, ἀμύδα μοι δότω.] ὁ θεσμοθέτης. ποῦσθ' οὗτος; κτλ. — V. 936 ΒΔΕΑ.] ΣΩ. — V. 937 τρύβλιον] τρυβλίον. — V. 967 ἐλέει] ἐλει. — V. 973 τί πανόν ποτ' ἔσθ', fort. τί δή ποτ' ἔσθ'. — V. 978 αἰτεῖτε, fort. αἰτεῖσθε. — V. 991 αὕτη 'νταῦθ' ἔνι] αὕτη 'ντενθενί. — V. 993 φέρ' ἔξεράσω. ΦΙΛ. πῶς] ΦΙΛ. φέρ', ἔξεράσω. πῶς. — V. 1004 πανταχοῦ] πανταχοῖ. — V. 1012 μὲν fort. delendum, et deinde

ἐξενλαβεῖσθε scribendum. — V. 1015 πρόσέχετε] πρόσσχετε. — V. 1056 ἐσβάλλετε τ'] ἐσβάλλετε δ'. — V. 1060 μὲν χοροῖς] μὲν ἐν χοροῖς. — V. 1062 τοῦτο μόνον] δὴ μόνον τοῦτ'. — ἀλημώτατοι] ἀνδρικώτατοι. — V. 1064 δή, fort. δῆθ'. — V. 1073 η̄ τις ήμων η̄ πίνοια τῆσδε τῆς ἔγκ.] η̄ τις ήμων ἐστιν η̄ πίνοια τῆς ἔγκ. — V. 1085 ἔωσάμεσθα] ἀπωσάμεσθα. — πρὸς ἐσπέραν] πρὸς ἐσπέρα. — V. 1087 ἐσπόμεσθα] εἰπόμεσθα. — V. 1091 η̄ η̄. — πάντα με] πάντα μή. — V. 1093 κεῖσε] ἔκεισε. — V. 1104 ξῶν] ξῶν. — V. 1110 ξυμβεβυσμένοι πυννόν, νεύοντες] ξυμβεβυσμένοι, πυννόν νεύοντες. — V. 1115 ἔνδον τούρροφου τὸν πόνον πατεσθίοντιν] ήμων τοῦ φόρου τὸν γόνον πατεσθίοντιν. — V. 1138 σίσυραν] σισύραν. — Θυμαιτίδα] Θυμοιτίδα. — V. 1149 δικαιότερον γ'] δικαιότερον. — V. 1150 καὶ στῆθι γ' ἀμπισχόμενος, fort. καὶ στῆθ' ἐναμπισχόμενος. — V. 1161 ποτ'] πόδ'. — V. 1167 ἐπὶ γήρᾳ] ἐπὶ γήρᾳ. — V. 1169 διασαλανώνισον, fort. διασαπώνισον, alii διαλανώνισον legisse videntur. — V. 1188 οὐδαμοῦ] οὐδαμοῦ. — V. 1190 γ' αὐτίκα, conjeci τηνία. — V. 1192 ηδη γέρων ὡν καὶ πολιός, fort. ηδη γέρων καὶ πολιός ὡν. — V. 1193 βαθυτάτην] βαρυτάτην. — V. 1195 πῶς ἀν] πῶς δ' ἀν. — V. 1208 προμάνθανε] προσμάνθανε. — V. 1222 δέξει. ΦΙΛ. παλῶς. ΒΔΕΛ. ἄληθες; ΦΙΛ. ως οὐδεὶς] δέξει παλῶς. ΦΙΛ. ἄληθες, ως οὐδεὶς. — V. 1226 ἔγεντ' Ἀθήναις] ἔγεντ' Ἀθηναῖς. — V. 1227 οὐδὲ addidi. — V. 1231 ἔτερον, fort. ἔτέραν. — V. 1240 τούτῳ τι λέξεις σκόλιον, malim δέξει. Deinde pro φδικῶς nescio an ωρικῶς legendum sit. — V. 1245 βίον] βίαν. — V. 1248 διενόμπασας] διεκόμισας. — V. 1261 ἀποίχεται, fort. ἀπέρχεται. — V. 1264 ΒΔΕΛ., vulgo continuabatur Philocleoni. — V. 1274 ἐλάττων, fort. ἐλαττόν. — V. 1280 Num forte Aristophanes ὅν δι πατήρ ὁμοσε scripsit? — V. 1288 Hic fortasse excidit versus, quem deesse strophae comparatio docet, est autem oratio hic plane obscura, ut quid poeta dicere voluerit, indagari nequeat. Et veteres quoque critici hoc intellexerunt, quod colligi potest ex scholio ad v. 1283 quod sic est emendandum: Μετὰ τοῦτο διάλειμμα στίχων ἀναστάτων ἐστί· τῶν πλείστων δὲ εὐδον ἔνδεικα· τὰ δὲ τοιαῦτα πολλάνις εἶπον, ὅτι ὑπολαμβάνω ἐν τοῖς πρώτοις ἀντιγράφοις φθαρέντα, ὅτι μὲν τοσαῦτα ην τὸν ἀριθμὸν γνωσθῆναι, οὐ μὴν τίνα. Μετὰ τὸ διάλειμμα ἐν πολλοῖς φέρονται στίχοι (παιωνικοὶ) ἐπτὰ καὶ τετράμετρον (τροχαικόν), ὡν δι νοῦς οὐ προσπίπτει. Ἡλιόδωρος. — Μετὰ τὸν στίχον τὸν γλωττοποιεῖν εἰς τὰ πορνεῖ εἰσιόνθ' ἐκάστοτε εἰσὶ τόποι ἐπτά, ἔχοντες στιγμὰς [ναὶ] ἀλόγους. — V. 1310 ἀχνωνας, fort. ἀχνωμόν. — V. 1332 ΒΔΕ. hoc aperte falsum, loquitur unus ex iis qui injuria lacerissiti erant, haud dubie comitante caterva illorum, qui post redeunt, possis igitur ΚΑΤΗΓΟΡΩΙ tribuere. — V. 1335 Ιὴ Ιεῦ, videtur bis Ιεῦ scribendum. — V. 1340 οὐκ ἀπει σύ; ** ποὺ στιν ἡλιαστής; fort. οὐκ ἀπει σύ; ποὺ στιν ὅδ' ὁ φιληλιαστής; — V. 1347 εἰνεν']

οῦνει'. — V. 1348 οὐδὲ ἐφιαλεῖς] οὐδὲ φιαλεῖς. — V. 1380 νομίσας σ'] νομίσας. — V. 1391 τέτταρας, fort. τεττάρων. — V. 1401 Αἴσωπον, fort. Αἴσωπον. — V. 1405 μοι δονοῖς, fort. μονδόκεις. — V. 1413 γυναικὶ οὐλητεύων, ἔοικας θαψίνη Ἰνοῖ] γυναικὶ οὐλητεύειν ἔοικας θαψίνη, Ἰνοῖ. — V. 1423 δενρί, πότερον ἐπιτρέπεις] δενρὶ πρότερον, ἐπιτρέπεις. — V. 1442 ἐνταυθοῖ] ἐνταυθῇ. — V. 1443 οἴσω σε] ἔγώ σε. — V. 1454 ἡ μέγα τι μεταπεσεῖται] ἡ μέγα πείσεται τι. — V. 1455 τρυφᾶν] τρυφῶν. — V. 1487 δώμης, fort. δύμης. — V. 1491 βαλλήσεις, fort. βαλλήσει. — V. 1496. 1500. 1501. 1504. 1507. 1510 ΞΑΝ.] ΒΔΕΛ. correxit Beer. — V. 1507 καρκίνου] καρκίνους. — V. 1519 θαλασσίον θεοῦ] θαλασσίοιο. — V. 1521 ἀτραγέτοιο] ἀτραγέτον. — V. 1536 ὑμᾶς] ἡμᾶς.

PAX.

In indice Personarum *KRANOPPIOΣ* scripsi pro *KRANOΠΩΛΗΣ*, quod nescio unde Dindorfius habet, deinde pro *ΛΟΦΟΠΠΟΙΟΣ* rectius se haberet *ΟΠΛΟΠΠΟΙΟΣ* vel etiam *ΟΠΛΟΠΩΛΗΣ*; ceterum *KRANOPPIOΣ* pariter atque *ΔΟΡΤΞΟΣ* inter καφὰ πρόσωπα referendus est; denique *ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ* et *ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΠΟΙΟΣ* prorsus removendi, sed non ausus sum quidquam mutare, vid. ad v. 1210.

Argum. I. πυνθανομένης τὰ] πυνθανομένης τε τὰ. — οὖσα ἐν τῷ προφανεῖ, fort. οὖσης ἐν τῷ πρ. — Argum. III. φαινεται] φέρεται. — Argum. IV. ex editione scholiorum Parisina adjeci. V. 1 κακὰ addidi. — V. 2 ἀναπέτεσθ', addidi et ἐθέλων pro θέλων (ἐλθὼν) scripsi. — V. 5 τὸν Πόλεμον βρύθηται ἀπηρτημένον ἀέριος. conjicio: τὸν μὲν Πόλεμον θύειαν ἔξηρα τυμένον ἀέρι. — V. 6 πρὸς κακουχίαν τὴν πρότερον Εἰρήνην δὲ] πρὸς κακουχίαν τὴν πρότερον Εἰρήνην δὲ. — V. 8 Fortasse: ἡνὶ ικέτευσαν οἱ κατ' ἄγροὺς παῦλαν ποιεῖν πολέμον· βαδίζειν δὲ ἥδ' ἐπένευσε, sive malis πολέμον ποιεῖν ἀνάπαυλαν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἐπένευσεν. Possis etiam ἐκ τοῦ βύθου ἀνάπαλιν ἐλθεῖν· ἡ δὲ ἐπένευσεν.

V. 2 et 3 tribui *OIK. B.*, vulgo *OIK. B. Ἰδού. OIK. A. Δὸς αὐτῷ τῷ κακῷ ἀπολουμένῳ. OIK. B. Καὶ μήποτ' οὐτε.* — V. 5 et dimidium v. 6 tribui *OIK. B.*, alterum hemistichium una cum v. 7 et 8 *OIK. A.*, vulgo *OIK. B. Ἰδοὺ μάλ' αὐθις. OIK. A. ποὺ . . . κατέφαγεν; OIK. B. Μὰ τὸν . . . ποδοῖν. OIK. A. Άλλ' ὡς τάχιστα . . . Ceterum v. 6 pro οὐ κατέφαγεν conjeci:*

κατέφαγεν; OIK. A. οὐ μὰ τὸν Δία. —

V. 12 φῆσιν, fort. φασιν. — V. 18 *OIK. A.*, vulgo *OIK. B.* continuatur. — V. 19 *OIK. B.] OIK. A.*, eidemque continuavi, quae sequuntur v. 20, quibus vulgo nota *OIK. B.* praemissa est. — V. 41 *OIK. A. οὐ μὴν Χαρίτων γε. OIK. B. τοῦ γάρ ἐστ;* *OIK. A.*

οὐν ἔσθ' ὅπως — παταιβάτον. *OIK. B.* οὐνοῦν scripsi, vulgo ad-haeret *OIK. B.* οὐ μὴν Χαρίτων γε, tum *OIK. A.* τοῦ γάρ ἔστ'; *OIK. B.* οὐν ἔσθ' — παταιβάτον οὐνοῦν πτλ. quamquam personarum distributio hoc loco non satis certa. — V. 48 τὴν σπατίλην] σπατίλην. — V. 76 ὡς *Πηγάσειον*, φησὶ] ὡς *Πηγάσιον* μοι φησι. — V. 87—89 mihi videntur collocandi esse post v. 91 σίγα, σίγα, neque reformidandus hiatus, qui erit in fine v. 86, si continuo v. 90 subsequatur. — V. 98 τοῖς τ' ἀνθρώποισι] τοῖς ἀνθρώποις τε. — V. 112 λάθρᾳ] λάθρᾳ. — V. 114 ἄρ], ἥ ἔ. — V. 132 ζῶον] ζῶον. — V. 155 χρυσοχαλίνων] χρυσοχαλίνον. — V. 161 ὁρθός] ὁρθῶς. — V. 176 φυλάξει] φυλάξεις. — V. 193 post ἡλθες quaedam deesse videntur. — V. 196 ὅτ, οὐδὲ μέλλεις, fort. ὅτ, οὐδ', ἐμελλεσ. — V. 210 εἰνεχ'] ούνεχ. — V. 214 Ἀττικίων] ἀττικίων. — δίναν] δίνην. — V. 215 πράξαιτ'] πράξαιντ'. — ἀττικωνιοί, exspectaveras ἀττικιωνικοί. — V. 217 εὐθύς· ἔξαπατωμέθα νὴ τὴν Ἀθηνᾶν cancellis sepsi. — V. 219 πόλιν] Πύλον. — V. 251 Trygaeo tribui, vulgo ad Πολέμου orationem refertur. — V. 254 τετρώβολον, fort. τετρωβόλον. — V. 257 οἴμ' οἴμοι] οἴμοι μοι. — V. 261 σὺ] γε. — V. 273 ἥ πρὸν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγχέαι om. Dindorf. Fort. πρὸν τόνδε (i. e. Πόλεμον) τὸν μ. ἡμῖν ἐγχέαι. — V. 329 ὁρχήσεσθ'] ὁρχήσησθ'. — V. 344 συβαρίζειν, olim conjecti συμβαρίζειν, cf. Hesych. v. Συμβαριτικαῖς, sed neque hoc neque συβαριάζειν vel συμβριάζειν satis probabile. — V. 346 ταύτην με] ταύτην μέ ποτε. — V. 349 οὐδὲ δύσκολον, conjecti οὐ δύσκολον ut versus similis fuerit mesodi v. 388, nam antistrophae versus 587 excidit; sed non opus est ejusmodi mutatione. — V. 385 μηδαμῶς, μηδαμῶς] μηδαμῶς, μή, μηδαμῶς. — V. 389 νόμιξ', fort. νόμισον. — τῷδε] τοντῷ. — V. 402 ιλέπται γάρ εἰσι νῦν γε μᾶλλον] ιλέπται τε γάρ νῦν μᾶλλον εἰσιν. — V. 409 ἵνα δὴ τῇ ἵναι τῇ δὲ. — V. 412 ἡμᾶς] ὑμᾶς. — V. 413 λάβοιεν αὐτοῖς αὐτοὶ λάβοιεν. — V. 415 ἀμαρτωλίας] ἀρματωλίας. Cf. Antiattic. Bekk. I, 79, 10: Ἀμαρτωλία· Ἀριστοφάνης Εἰρηνή, Εὔπολις Μαρινῆ. — V. 418 καὶ σοὶ] καὶ σοι. — V. 421 ἄλλαι, fort. ἄλλαι. — V. 432 ἔργῳ φιαλοῦμεν] ἔργῳ φιαλοῦμεν. — V. 433. 34 Trygaeo continuavi, cum Mercurio tribuerentur. — V. 435 εὐχόμεσθα] εὐχόμεσθα. — V. 439 διαγαγεῖν] διάξειν. — V. 453 *TPTG.*, 454 *XOP.*, 455. 56 *TPTG.*, sed vulgo v. 453 continuatur choro, v. 454 *TPTG.*, v. 455 *XOP.*, v. 456 *TPTG.* Deinde v. 457 post Ἄρει δὲ μὴ et μηδ' Ἐνναλίῳ γε punctum posui, vulgo interrogandi signum. Personarum autem distributio etiam in iis, quae sequuntur, incerta, sed nihil novavi. — V. 469 ἀλλ' ἄγετον, ξνιτεφέλητε καὶ σφῶ, sive ἄγετε malis, vulgo ἀλλ' ἄγεθ' ἔκκετον ** καὶ σφῶ. — V. 479 *EPM.*] *XOP.* — V. 481 *TPT.*] *EPM.* — V. 484 *XOP.*] *TPT.* — V. 490 *XOP.*] *EPM.* — V. 491 fort. οὐκοῦν δεινὸν δῆτα τόδ', ὑμῶν. — V. 494 νῦν] νῦν. — V. 500 *EPM.*] *TPTG.* — V. 528 *TPTG.*] *XOP.* — V. 531 τραγῳδῶν, fort. τραγῳδῶν

— V. 532 *EPM.*] *ΤΡΤΓ.* — V. 536 *κόλπον*, conjecti *κάλπη*. — V. 542 *κυάθους*] *κυάθοις*. — V. 543 et priorem partem v. 544 Mercurii orationi adjeci, vulgo sunt Trygæi. — V. 544 *ΤΡΤΓ.*] *EPM.*, et deinde vulgo v. 548 praemittitur nota *ΤΡΤΓ.*, quam sustuli. — V. 570 *γήδιον*] *γήδιον*. — V. 582 *ώς ἀσμένοισιν ἥλθεσ*] *ώς ἥλθες* *ήμιν* *ἀσμένοις*. — V. 587 lacunam indicavi. — V. 589 *πᾶσιν* *όποσι* γεωργὸν βίον ἐτρίβομεν· μόνη γὰρ ήμας ὡφέλεις. Dindorfius vero:

***** μόνη γὰρ ήμας ὡφέλεις.

πᾶσιν ὁπόσοι βίον ἐ-
τρίβομεν γεωργικὸν.

— V. 605 *αὐτῆς ηρξεν*] *ἥρξεν* ἄτης. Corruptela antiqua latet, poeta scripsérat

πρῶτα μὲν γὰρ αὐτίγ' εἶρεν Φειδίας ποάξας πανῶς.

— V. 608 post πόλιν plene interpusxi. — V. 610 *εξεφύσησεν*] *κάξεφύσησεν*.

— V. 616 *ἡκηρόειν*] *ἡκηρόη*. — V. 628 *τὴν* καὶ. — V. 637 *κενράγμασιν*, fort. καὶ *κεράγμασιν*. — V. 674 *ποῖος τις οὖν*

εἶναι δοκεῖ, fort. *ποῖος τις εἶναι δοὶ δοκεῖ*. — V. 675 *ψυχὴν γ'* *ψυχὴν*. — V. 678 videntur aliquot versus excidisse, in quibus κακο-

νοίας (v. 671) exemplum aliquod illustrabatur. — V. 679 *ννν*] *νῦν*. — V. 711 *κατελάσας*, conjicio *κατελάσω*. — V. 716 *φορήσεις*] *φορήσει*.

— V. 720 fort. *ῳ κάνθαρῳ*, *ἴθι δε εῦρῳ*. οἰκαδ', ἀποπετώμεθα.

— V. 741 seq. *τοὺς δ' Ἡρακλέας τοὺς μάτοντας* καὶ *τοὺς πει-*

νῶντας ἐκείνους ἔξηλασ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ *τοὺς δούλους* *παρελύνσεν* *τοὺς φεύγοντας* *κάξαπατῶντας* καὶ *τυπτομένους ἐπί-*

τηδες *scripsi* justo versuum ordine restituto: legebatur *τοὺς δ' Ἡρα-*

κλέας τοὺς μ. καὶ τ. π. ἐκείνους, τοὺς φεύγοντας κάξ. καὶ *τυπ.* *ἐπίτηδες ἔξηλασ'* ἀτιμώσας πρ. καὶ τ. δούλους παρελύνσεν. Sed

praeterea alteruter versus aut 743 aut 744 plane tollendus. — V. 760 *εἶνενα*] *οὖνενα*. — V. 774 ἀνδρὸς, conjecti λαμπρὸν vel ἀδρὸν.

— V. 801 *ἡδομένῃ*] *ἔζομένη*. — V. 824 hic versus unus alterve excidisse videtur. — V. 831 *ἐνδιαιεριανερο* —] *ἐνδιαιεριανερο*. —

V. 834 *OIK.* καὶ *τις ἐστιν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ* *Ιων ὁ Χίος*; *ΤΡΤΓ.* *ὅστις;* *ἐποίησεν*] *OIK.* καὶ *τις ἐστιν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ*; *ΤΡΤΓ.* *Ιων ὁ Χίος*, *ὅσπερ ἐποίησεν*. — V. 836 et 37 *Ἄοιον*, malim *Ἄωον*. — V. 860 *γέρων*] *γέρον*. — V. 872 ἀνύσαντε τῇ βουλῇ τι *Ταντηλί*. *OIK.* *τι φῆς;* — V. 891 *τουτὶ δ' ὅρατ' ὄπτανιον ὑμῖν*] *τουτὶ δ' ὅρα τούπτανιον ήμιν*.

— V. 892 et 93 cum Beerio tribui servo, vulgo referuntur ad Trygæi sermonem. — *κενάπνινεν ἄρῳ*. *ἐνταῦθα γὰρ . . . ποτὲ ἦν*] *κενάπνιν* *ἄρῳ*. *ἐντεῦθεν γὰρ ἦν . . . ποτέ*. — V. 906 *θέασ'*] *θάσ'*.

— V. 909 *πολίταις*] *πολίτης*. — V. 921 [*δομιλον*] omissum vulgo.

— V. 922 Trygaeo continuavi, vulgo est Chori. — V. 923 *OIK.*] *ΤΡΤΓ.* — V. 926 *δέη*] *δέοι*. — V. 928 *Θεαγένους*] *Θεογένους*.

— V. 931 *ἐπίτηδες γ'*, *ἴν' ὀπότ' ἐν τὴν πλησίᾳ ως κρή πο-*

λεμεῖν λέγοι τις, οἱ καθήμενοι] ἐπίτηδες οὖν, ἵν' ἐν τὴν πληρούματι τὸν καθήμενον. — V. 939 fort. ὡς πάντα, δοσ' ἀνθεός θέλη γε deletis verbis καὶ τύχη κατορθοῖ. cf. ad v. 1023. — V. 951 ὀλὰς, legebatur ὑμᾶς. — V. 952 ἄκλητος αὐλῶν] αὐλῶν ἄκλητος. — V. 959 Locus corruptus: videtur versu trajecto reliquis autem leniter mutatis scribendum esse:

Φέρε δὴ, τὸ δαλίον τόδ' ἔμβαψον λαβών,
αὐτός τε χερούπιτον· παράδος ταύτην ἔμοι.
σείου σὺ ταχέως πτλ.

— V. 964 ὅσοι πέρ εἰσι, fort. ὅσοι πάρεισι. — V. 973 verba εὐχώμεσθα δὴ Choro tribui, vulgo Trygaeo continuantur. Quamquam etiam priorem versus partem Choro, posteriorem Trygaeo tribuere possis. — V. 978 *XOP.] OIK.* — V. 1000 etiam scholiasta docet nonnulla excidisse, conjeci καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν ἐμπλησθῆναι πάντων τε παλῶν, ἐκ μὲν Μεγάρων μεγάλων συνορόδων. — V. 1023 σέ τοι θύρασι καὶ μένοντα τοίνυν, fort. τοίνυν delendum. — V. 1029 χρεών ἔστιν] χρεών. — V. 1046 *TPT.* οὐ μὰ Δι', ἀλλ' Ἱεροκλέης οὗτός γέ τούσθ', ὁ χρησμολόγος] *TPT.* Οὐ μὰ Δι', ἀλλ' Ἱεροκλέης. *OIK.* οὗτός γέ πού σθ', ὁ χρησμολόγος. — V. 1048 *OIK.] TPT.* — V. 1050 *TPT.] OIK.* — V. 1051 *OIK.] TPT.* — *TPT.] OIK.* — V. 1066 *TPTG.* — *IEPOKA.* — *TPTG.] OIKET.* — *TPTG.* — *OIKET.* — V. 1086 et 1114 τηγχὺν] τραχύν. — V. 1109 πρόσφερε τὴν γλῶτταν· σὺ δὲ τὴν σαντοῦ γ' ἀπένεγκον σπονδήν· καὶ ταντὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θάττον scripsi et omnia Trygaeo continuavi Vulgo: *IEP.* πρόσφερε τὴν γλῶτταν· *TPT.* σὺ δὲ τὴν σαντοῦ γ' ἀπένεγκον. *IEP.* σπονδήν. *TPT.* καὶ ταντὶ πτλ. — V. 1122 κωδίων] κωδίων. — V. 1135 ἐκπεπρεμνισμένα] ἐκπεπρισμένα, quod si quis tueri velit, in antistr. v. 1168 ἐσθίω πέχων scribendum. — V. 1165 φύσει φύει. — V. 1201 δραχμῶν, fort. δαρχμῶν. — V. 1209 ὅπλων πάπηλος, si personae notatio *ΑΟΦΟΠΟΙΟΣ* recte se haberet, exspectaveris λόρων πάπηλος, at potius *ΟΠΑΛΟΠΟΙΟΣ* vel etiam *ΟΠΑΛΟΠΩΛΗΣ* scribendum, nam mercator armorum est, quocum Trygaeus omnes hos sermones usque ad v. 1264 confert, huic igitur omnia tribuenda, nam duo opifices, qui eum comitantur, (vid. v. 1213) δορνξὸς et ηρανοποιός, mutae personae sunt; etenim si v. 1257. 58 μάθῃ pro μάθης restitutum est, jam ne ηρανοποιός quidem quidquam dicit; θωρακοπώλη autem et σαλπιγγοποιῷ nullus omnino est locus, sed nolui quidquam novare. — V. 1229 παῦσαι μένθοις, conjeci παῦσαι τυβρίζων. — V. 1251 πάντι γέντι. — V. 1256 ἀλλὰ τι; ἐτέστι] ἀλλὰ τι ἐτέστι. — V. 1264 τὰν] τὰν. — V. 1266 οὐρανοπώλη corruptum videtur, quandoquidem deinde consilium itineris indicatur, exspectaveram μινυριζόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρο, ἵνα ἄπτεσται προαναβάληται μοι δοκεῖν. quamquam mediae formae

exemplum non novi; possis etiam ὁρθιζόμενα conjicere. — V. 1271
 ἄδων] ἄδον. — V. 1275 μεμνημένος] μεμνημένου. — V. 1278
 ἄδων] ἄδον. — V. 1307 ἐμβάλλετ' ὡς] ἐμβάλλετον. — V. 1312
 Choro continuavi, vulgo nota *TPT.* praemittitur. — V. 1316 *TPT.] XOP.* — V. 1317 *κάπικελεύειν]* *κάπιχορεύειν.* — V. 1329
 Trygaeo continuavi, vulgo *TPT.* nota praemittitur, deinde post
 v. 1331 epiphonema adjeci. — V. 1344 et 1351 Trygai personam
 delevi, ut omnia sint Chori. — V. 1349 Lacunam indicavi,
 unus deest versiculus. — V. 1350 Post hunc versum epiphonema
 addidi.

PROLEGOMENA DE COMOEDIA.

I.

ΕΚ ΤΩΝ ΠΛΑΤΩΝΙΟΥ ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΚΩ- ΜΩΙΔΙΩΝ.

1. Καλὸν ἐπισημήνασθαι τὰς αἰτίας δι’ ἃς ἡ μὲν ἀρχαία
 καμψιδία ἔδιόν τινα τύπον ἔχει, ἡ δὲ μέση διάφορός ἐστι πρὸς
 ταῦτην. 2. ἐπὶ τῶν Ἀριστοφάνους καὶ Κρατίνου καὶ Εὐπόλιδος
 χρόνων τὰ τῆς δημοκρατίας ἐνοράτει παρ’ Ἀθηναῖοις καὶ τὴν ἐξ-
 ουσίαν σύμπασαν ὁ δῆμος εἶχεν, αὐτὸς αὐτονοράτωρ καὶ κύριος
 τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ὑπάρχων. 3. τῆς ἴσηγορίας οὖν πᾶ-
 σιν ὑπαρχούσης ἀδειαν οἱ τὰς καμψιδίας συγγραφοντες εἰχον τοῦ
 σωπτειν καὶ στρατηγοὺς καὶ δικαστὰς τους κακῶς δικάζοντας
 καὶ τῶν πολιτῶν τινάς ἢ φιλαργύρους ἢ συζῶντας ἀσελγείᾳ. ὁ
 γάρ δῆμος, ὡς εἶπον, τὸν φόβον ἐξηγειτε τῶν καμψιδούντων, φι-
 λοτίμως τῶν τοὺς τοιούτους βλασφημούντων ἀκούων. ἴσμεν γάρ
 ὡς ἀντίκειται φύσει τοῖς πλουσίοις ἐξ ἀρχῆς ὁ δῆμος καὶ ταῖς
 δυσπραγίαις αὐτῶν ἥδεται. 4. ἐπὶ τοίνυν τῆς Ἀριστοφάνους καὶ
 Κρατίνου καὶ Εὐπόλιδος καμψιδίας ἀφόρητοί τινες κατὰ τῶν
 ἀμαρτανόντων ἥσαν οἱ ποιηταί. 5. λοιπὸν δὲ τῆς δημοκρατίας
 ὑποχωρούσης ὑπὸ τῶν κατὰ τὰς Ἀθήνας τυραννούντων καὶ καθ-
 ισταμένης ὀλιγαρχίας καὶ μεταπιπτούσης τῆς ἐξουσίας τοῦ δήμου
 εἰς ὀλίγους καὶ κρατυνομενής τῆς ὀλιγαρχίας ἐνέπιπτε τοῖς ποιη-
 ταῖς φόβος· οὐ γάρ ἦν τινὰ προφανώς σκώπτειν δίνας ἀπαι-
 τούντων τῶν ὑβριζομένων παρὰ τῶν ποιητῶν. 6. ἴσμεν γοῦν τὸν

Εὕπολιν ἐπὶ τῷ διδάξαι τὸν Βάπτας ἀποπνιγέντα εἰς τὴν θάλασσαν ὑπ' ἔκείνων εἰς οὓς παθῆνε τὸν Βάπτας. 7. καὶ διὰ τοῦτο ὀκνηρότεροι πρὸς τὰ σκῶμματα ἔγένοντο. καὶ ἐπέλιπον οἱ χορηγοί· οὐ γὰρ ἔτι προσθυμίαν εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι τὸν χορηγοὺς τὸν τὰς δαπάνας τοῖς χορευταῖς παρέχοντας χειροτονεῖν. 8. τὸν γοῦν Ἀλολοσίνων Ἀριστοφάνης ἐδίδαξεν, ὃς οὐκ ἔχει τὰ χοριὰ μέλη. τῶν γὰρ χορηγῶν μὴ χειροτονούμενων καὶ τῶν χορευτῶν οὐκ ἔχόντων τὰς τουφάς ὑπεξήρεθνη τῆς παμφωδίας τὰ χορευτῶν μέλη καὶ τῶν ὑποδέσεων ὁ τρόπος μετεβλήθη. 9. σπονδοῦ γὰρ ὄντος τῇ ἀρχαίᾳ παμφωδίᾳ τοῦ σκώπτειν δῆμους καὶ διαστάς καὶ στρατηγούς, παρεὶς ὁ Ἀριστοφάνης τὸ συνήθως ἀποσκῶψαι διὰ τὸν πολὺν φόβον Αἰολον τὸ δρᾶμα τὸ γραφὲν τοῖς τραγῳδοῖς ὡς πακῶς ἔχον διασύρει. 10. τοιοῦτος οὖν ἔστιν ὁ τῆς μέσης παμφωδίας τύπος, οὗτος ἔστιν ὁ Ἀλολοσίνων Ἀριστοφάνους καὶ οἱ Ὀδυσσεῖς Κρατίνου καὶ πλεῖστα τῶν παλαιῶν δραμάτων οὗτε χοριὰ οὗτε παραβάσεις ἔχοντα.

11. Παράβασις δέ ἔστι τοιοῦτο. μετὰ τὸ τὸν ὑπονομιάτας τοῦ πρώτου μέρους πληρωθέντος ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἀνακωδῆσαι, ὡς ἂν μὴ (κενὸν) τὸ θέατρον ἦ καὶ ὁ δῆμος ἀργὸς καθέξηται, ὁ χρόδος οὐκ ἔχων πρὸς τὸν ὑπονομιάτας διαλέγεσθαι ἀπόστροφοι ἐποιεῖτο πρὸς τὸν δῆμον. 12. κατὰ δὲ τὴν ἀπόστροφον ἔκεινης οἱ ποιηταὶ διὰ τοῦ χροοῦ ἦ ὑπὲρ ἑαυτῶν ἀπελογοῦντο ἦ περὶ δημοσίων πραγμάτων εἰσηγοῦντο. 13. ἡ δὲ παράβασις ἐπληροῦντο ὑπὸ μελυδρίου καὶ πομματίου καὶ στροφῆς καὶ ἀντιστρόφου καὶ ἐπιροήματος καὶ ἀντεπιροήματος καὶ ἀναπαύστων. 14. τὰ μὲν γὰρ ἔχοντα τὰς παραβάσεις πατ' ἔκεινον τὸν χρόνον ἐδιδάχθη παθ', ὃν ὁ δῆμος ἐνράτει, τὰ δὲ οὐκ ἔχοντα τῆς ἔξουσίας λοιπὸν ἀπὸ τοῦ δήμου μεθισταμένης καὶ τῆς ὀλιγαρχίας πρατεύσης. 15. οἱ δὲ τῆς μέσης παμφωδίας ποιηταὶ καὶ τὰς ὑποθέσεις ἥμειψαι καὶ τὰ χοριὰ μέλη παρέλιπον, οὐν ἔχοντες τὸν χορηγοὺς τὸν τὰς δαπάνας τοῖς χορευταῖς παρέχοντας. ὑποθέσεις μὲν γὰρ τῆς μὲν παλαιᾶς παμφωδίας ἥσαν αἴται, τὸ στρατηγοῖς ἐπιτιμᾶν καὶ διαστάς οὐν ὁρθῶς διηάγονται καὶ χρήματα συλλέγοντιν ἐξ ἀδιμίας τισὶ καὶ μοχθηρὸν ἐπανηγγημένοις βίον. 16. ἡ δὲ μέση παμφωδία ἀφῆνε τὰς τοιαύτις ὑποθέσεις, ἐπὶ δὲ τὸ σκώπτειν ἴστορίας ἡθείσας ποιηταὶς ἥλθον. ἀνεύθυνον γὰρ τὸ τοιοῦτον, οἷον διασύρειν Ὁμηρον εἰπόντα τι ἡ τὸν δεῖνα τῆς τραγῳδίας ποιητήν. 17. τοιαῦτα δὲ δράματα καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ παμφωδίᾳ ἔστιν εὑρεῖν, ἀπερ τελευταῖον ἐδιδάχθη λοιπὸν τῆς ὀλιγαρχίας πρατεύσης. οἱ γοῦν Ὀδυσσεῖς Κρατίνου οὐδενὸς ἐπιτίμησιν ἔχοντι, διασυρόμον δὲ τῆς Ὀδυσσείας τοῦ μήρουν. 18. Οτοιαῦται γὰρ αἱ πατὰ τὴν μέσην παμφωδίαν ὑποθέσεις εἰτείν· μύθους γάρ τινας τιθέντες ἐν ταῖς παμφωδίαις τοῖς παλαιοτέροις εἰρημένοις διέσυρον ὡς πακῶς ἄρθρείτας· καὶ τὰς παραβάσεις παραγγήσαντο, διὰ τὸ τὸν χροοὺς ἐπιλείψαι χορηγῶν οὐκ ὄντων. 19. οὐ μὴ οὐδὲ τὰ προσωπεῖα ὅμοιοτρόπως τοῖς ἐν τῇ παλαιᾷ παμφωδίᾳ πατεσπενασμένοις εἰσῆγον. Εἰ-

μὲν γὰρ τῇ παλαιᾷ εἶναζον τὰ προσωπεῖα τοῖς ιωμῳδούμένοις, ἵνα, πρὸν τι καὶ τὸν ὑποριτὰς εἰπεῖν, ὁ ιωμῳδούμενος ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῆς ὄψεως κατάδηλος ἦν· ἐν δὲ τῇ μέσῃ καὶ νέᾳ ιωμῳδίᾳ ἐπίτηδες τὰ προσωπεῖα πρὸς τὸ γελοιότερον ἐδημιούργησαν, δεδοικότες τὸν Μακεδόνας καὶ τὸν ἐπηρημένον ἐξ ἑκείνων φόβον, ἵνα μηδὲ ἐκ τύχης τινὸς ὁμοιότης προσώπου συμπέσῃ τινὶ Μακεδόνων ἀρχοντι καὶ δόξας ὁ ποιητὴς ἐκ προαιρέσεως ιωμῳδεῖν δίκαιας ὑπόσχη. 20. ὅρῶμεν γοῦν ταῖς ὄφρυσι ἐν τοῖς προσώποις τῆς Μενάνδρου ιωμῳδίας ὅποιας ἔχει καὶ οπως ἔξεστοι αμείνον τὸ στόμα καὶ οὐδὲ κατ' ἀνθρώπων φύσιν.

II.

ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ.

1. Κρατῖνος ὁ τῆς παλαιᾶς ιωμῳδίας ποιητής, ἀτε δὴ κατὰ τις Ἀρχιλόχου ἔκτησις αὐστηρὸς μὲν ταῖς λοιδορίαις ἐστίν. οὐ γὰρ ὥσπερ ὁ Ἀριστοφάνης ἐπιτρέχειν τὴν χάριν τοῖς σιώμμασι ποιεῖ, τὸ φροτικὸν τῆς ἐπιτιμήσεως διὰ ταύτης ἀναιρῶν, ἀλλ' ἀπλῶς καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν γυμνῆ τῇ πεφαλῇ τίθησι τὰς βλασφημίας κατὰ τῶν ἀμαρτανόντων. πολὺς δὲ καὶ ταῦς τροπαῖς τυγχάνει, εὐστοχος δὲ ὃν ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν δραμάτων καὶ διασκευαῖς, εἴτα προϊὼν καὶ διασπῶν τὰς ὑποθέσεις οὐν ἀκολούθως πληροῖ τὰ δράματα. 2. Εὔπολις δὲ εὐφάνταστος μὲν εἰς ὑπερβολήν ἐστι κατὰ τὰς ὑποθέσεις. τὰς γὰρ εἰσηγήσεις μεγάλας τῶν δραμάτων ποιεῖται, καὶ ἥνπερ ἐν τῇ παραβάσει φαντασίαν κινοῦσιν οἱ λοιποί, ταύτην ἐκεῖνος ἐν τοῖς δράμασιν, ἀναγαγεῖν ἴνανδὸς ὃν ἐξ Ἀιδονοῦ μοδετῶν πρόσωπα, καὶ δι' αὐτῶν εἰσηγούμενος ἡ περὶ θέσεως νόμων ἡ καταλύσεως. ὥσπερ δέ ἐστιν ὑψηλός, οὗτο καὶ ἐπίχαιρις, καὶ περὶ τὰ σκώμματα λίαν εὐστοχος. 3. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης τὸν μέσον ἐλήλυτε τῶν ἀνδρῶν χαρακτῆρα. οὕτε γὰρ πινδός λίαν ἐστὶν ὥσπερ ὁ Κρατῖνος οὕτε χαροίεις ὥσπερ ὁ Εὔπολις, ἀλλ' ἔχει καὶ πρὸς τοὺς ἀμαρτανοντας τὸ σφροδρὸν τοῦ Κρατίνου καὶ τὸ τῆς ἐπιτρέχούσης χάριτος Εὐπόλιδος.

III.

ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.

1. Τὴν ιωμῳδίαν ηὑρησθαι φασιν ὑπὸ Σουσαρίωνος· τὴν δὲ ὄνομασίαν ἔχειν οἱ μὲν ὅτι ἐπὶ τὰς ιώμας περιόντες ἥδον καὶ ἐπεδείνυντο, μήπω πόλεων οὐσῶν, ἀλλ' ἐν ιώμαις οἰκούντων τῶν ἀνθρώπων, οἱ δὲ ἀντιλέγοντες φασι μὴ ιώμας καλεῖσθαι παρὰ Ἀθηναίοις, ἀλλὰ δήμους, καὶ ιωμῳδίαν αὐτὴν καλοῦσιν, ἐπειλέντες ἐν ταῖς ὄδοις ἐκώμαξον. 2. τὴν αυτὴν δὲ καὶ τρε-

γωδίαν φασὶ διὰ τὸ τοῖς εὐδοκιμοῦσιν ἐπὶ τῷ Αἰηναίῳ γλεῦκος δίδοσθαι, ὅπερ ἐκάλουν τρύγα, ἡ ὅτι μήπω προσωπείων ηὔρημένων τρυγὶ διαχρίουντες τὰ πρόσωπα ὑπεκρίνοντο. 3. γεγόνασι δὲ μεταβολαὶ ιωμωδίας τρεῖς· καὶ ἡ μὲν ἀρχαία, ἡ δὲ νέα, ἡ δὲ μέση. οἱ μὲν οὖν τῆς ἀρχαίας ιωμωδίας ποιηταὶ οὐχ ὑποθέσεως ἀληθοῦς, ἀλλὰ παιδείας εὐτραπέλου γινούμενοι ζηλωταὶ τοὺς ἀγῶνας ἐποίουν. καὶ φέρεται αὐτῶν πάντα τὰ δράματα τξέ σύν τοῖς ψευδεπιγράφοις. 4. τούτων δέ εἰσιν ἀξιολογώτατοι Ἐπίχαρμος Μάγνης Κρατίνος Κράτης Φερενδάτης Φρούνιχος Εὔπολις Ἀριστοφάνης.

5. (*Ἐπίχαρμος.*) οὗτος πρῶτος τὴν ιωμωδίαν διερριμμένην ἀνευτήσατο πολλὰ προσφιλοτεχνήσας. χρόνοις δὲ γέγονε πατὰ τὴν οὐγὸν τὸν Ολυμπιάδα, τῇ δὲ ποιήσει γνωμικός καὶ εὐρετικὸς καὶ φιλότεχνος. σώζεται δὲ αὐτοῦ δράματα μ', ὃν ἀντιλέγονται δ'.

6. Μάγνης δὲ Ἀθηναῖος ἀγωνισάμενος Ἀθήνησιν νίκας ἔσκεν τι. τῶν δὲ δραμάτων αὐτοῦ οὐδὲν σώζεται. τὰ δὲ ἐπιφερόμενά ἔστιν ἐννέα.

7. Κρατίνος Ἀθηναῖος νικᾶ μετὰ τὴν πέμπτην Ολυμπιάδα, τελευτᾶ δὲ Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσβαλόντων τὸ πρῶτον, ὡς φησιν Ἀριστοφάνης,

ῳδακιάσας· οὐ γὰρ ἔξηνέσχετο

ἴδειν πίθον παταγνύμενον οἶνον πλέων.

γέγονε δὲ ποιητικάτατος, πατασπεναάσων εἰς τὸν Αἰσχύλον χαρακτῆρα. φέρεται δὲ δράματα αὐτοῦ καί.

8. Κράτης Ἀθηναῖος. τοῦτον ὑποκριτήν φασι γεγονέναι τὸ πρῶτον, ὃς ἐπιβέβληκε Κρατίνῳ, πάνυ γέλοιος καὶ ἐλαρὸς γινόμενος, καὶ πρῶτος μεθύοντας ἐν ιωμωδίᾳ προηγαγε. τούτου δράματά ἔστιν ἐπτά.

9. Φερενδάτης Ἀθηναῖος νικᾶ ἐπὶ θεάτρου γινούμενος, ὁ δὲ ὑποκριτὴς ἔζηλωνε Κράτητα. καὶ αὖ τοῦ μὲν λοιδορεῖν ἀπέστη, πράγματα δὲ εἰσηγούμενος κανιὰ ηὔδοκίμει, γενούμενος εὐρετικὸς μύθων.

10. Φρούνιχος... φράδμονος ἔθανεν ἐν Σικελίᾳ.

11. Εὐπολις Ἀθηναῖος ἐδίδαξεν ἐπὶ ἄρχοντος Ἀπολλοδώρου, ἐφ' οὗ καὶ Φρούνιχος, γεγονώς δυνατὸς τῇ λέξει καὶ ζηλῶν Κρατίνον, πολὺ τὸ λοιδορόν τε καὶ σκαιόν ἐπιφαίνει. γέγραπται δὲ αὐτῷ δράματα ιδ'.

12. Ἀριστοφάνης Φιλίππου Ἀθηναῖος, μακρολογώτατος Ἀθηναίων καὶ εὐφυῖψ πάντας ὑπεραιώνων, ζηλῶν δὲ Εὔριπίδην, τοῖς δὲ μέλεσι λεπτότερος. ἐδίδαξε δὲ πρῶτος ἐπὶ ἄρχοντος Διοτίμου διὰ Καλλιστράτου. τὰς μὲν ;ἀρ πολιτικὰς τούτων φασὶν αὐτὸν διδόναι, τὰ δὲ κατ' Εὔριπίδουν καὶ Σωκράτους Φιλωνίδη. διὰ δὲ τοῦτο νομισθεὶς ἀγαθὸς ποιητὴς τοὺς λοιποὺς ἐπιγραφούμενος ἐνίκα. ἔπειτα τῷ νίῳ ἐδίδουν τὰ δράματα, ὅντα τὸν ἀριθμὸν νδ', ὃν νόθα δ'.

13. Τῆς δὲ μέσης ιωμωδίας οἱ ποιηταὶ πλάσματος μὲν οὐχ ἥψαντο ποιητικοῦ, διὰ δὲ τῆς συνήθους λόντες λαλιᾶς λογινᾶς

ἔχουσι τὰς ἀρετάς, ὡστε σπάνιον ποιητικὸν εἶναι χαρακτῆρα παρ' οὐτοῖς. κατασχολοῦνται δὲ πάντες περὶ τὰς ὑποθέσεις, τῆς μὲν ὑαν μέσης ιωμῳδίας εἰσὶ ποιηταὶ νῦν, καὶ τούτων δράματα γίγνονται τούτων δέ εἰσιν ἀξιολογώτατοι Ἀντιφάνης καὶ Στέφανος. 14. Ἀντιφάνης μὲν οὖν Στέφανον Ἀθηναῖος· καὶ ἥρξατο διδάσκειν μετὸ τὴν Κῆνην Οἰλυμπιάδα. καὶ φασιν αὐτὸν γενέσθαι μὲν τῶν ἀπὸ Θεσσαλίας ἐν Λαρίσσῃς, παρεγγοραφῆναι δὲ εἰς τὴν Ἀθηναίων πολιτείαν ὑπὸ Δημοσθένους. γενέσθαι δὲ λέγονται εἰς τὸ γράφειν καὶ δραματοποιεῖν. ἔτελεύτησε δὲ ἐν Χίῳ καὶ τὰ ὅστα αὐτοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας μετηνέχθη. τῶν δὲ ιωμῳδίων αὐτοῦ τινὰς καὶ ὁ Στέφανος ἐδίδαξεν. ἔστι δὲ αὐτοῦ δράματα σέν.

15. Τῆς δὲ νέας ιωμῳδίας γεγόνασι μὲν ποιηταὶ ξδ', ἀξιολογώτατοι δὲ τούτων Φιλήμων Μένανδρος Δίφιλος Φιλιππίδης Ποσείδιππος Ἀπολλόδωρος. Φιλήμων μὲν οὖν Δάμωνος Συρακούσιος, μετέσχε δὲ τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας, ἐδίδαξε δὲ πρὸ τῆς οὐγῆς Οἰλυμπιάδος. σώζεται δὲ αὐτοῦ δράματα ἐπτὰ πρὸς τοὺς ἐνενήκοντα. 16. Μένανδρος δὲ Διοπείθους νίος, Ἀθηναῖος, λαυπρὸς καὶ βίω καὶ γένει, συνδιατρίψας δὲ τὰ πολλὰ Ἀλέξιδι ὑπὸ τούτου δοκεῖ παιδευθῆναι. ἐδίδαξε δὲ πρῶτος ἔφηβος ὃν ἐπὶ Διοπλέοντος ἄρχοντος. γέγονε δ' εὑφύνεστας πάνυ. γέγορφε δὲ πάντα δράματα οη'. τελευτᾶ δὲ ἐν Ἀθήναις ἐτῶν ὑπάρχων νβ'. 17. Δίφιλος Σινωπεὺς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐδίδαξε Μενανδρῷ. τελευτᾶ δὲ ἐν Σμύρνῃ. δράματα δὲ αὐτοῦ ρ'.

IV.

ΑΛΛΩΣ ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΙΔΙΑΣ.

1. Τὸ παλαιὸν οἱ ἐν ταῖς ιώμαις ἀδικούμενοι ὑπὸ τῶν πολιτῶν υπήκοοι ἀπήρχοντο παρὰ τὸν δῆμον ἐκείνον ἐνθα δὲ ἀδικήσας ἦν, καὶ ἔλεγον δὲ τις ἐνταῦθα ποιῶν εἰς τὸν γεωργοὺς τάδε. καὶ τοῦτο ποιοῦντες ὑπερχώρουν λέγοντες καὶ τοῦνομα. μεθ' ἡμέραν δὲ ὁ δράσας ἔξητάξετο, καὶ οὕτως αἰσχυνάμενος ἀνεστέλλετο τὸν ἀδικεῖν. 2. ορῶντες οὖν οἱ πολίται τοῦτο χρήσιμον τῇ πόλει καὶ ἀδικίας ἀποτρεπτικόν, ἐκέλευσαν τὸν ἀδικούμενον ἐπὶ μέσης ἀγορᾶς τὸν δικήσαντας ιωμῳδεῖν. οἱ δὲ δεδιότες αὐτοὺς ὥστε πλουσίους πηλῷ χρίοντες καὶ τρυγίᾳ ἐπὶ μέσης ἀγορᾶς τὸν ἀδικοῦντας ἱωμῳδούν. 3. ἐπεὶ δὲ μεγάλα ἡ πόλις ὡφελεῖτο ἐκ τεύτου, ποιητὰς ἔτεκαν ἐπὶ τούτῳ, ιωμῳδεῖν δὲ ἀν βούλωνται ἀνωλύτως. 4. ἐπεὶ δὲ ἡ ιωμία προέκοπτεν, οἱ πλουσίοι καὶ οἱ ἀρχοῦντες μὴ βουλόμενοι ιωμῳδεῖσθαι, τοῦ μὲν φανερῶς ιωμῳδεῖν ἐκώλυσαν, ἐκέλευνον δὲ ιρύφα οἷον αἰνιγματωδῶς. εἶτα δὴ καὶ τοῦτο ἐκώλυσαν. καὶ πτωχὸν ἔσκωπτον, εἰς δὲ πλουσίους καὶ ἐνδόξους οὖντι. 5. γέγονε δὲ τῆς μὲν πρώτης ιωμῳδίας ἄριστος τεχνίτης οὗτος ὁ Ἀριστοφάνης καὶ Εὔπολις, τῆς δὲ δευτέρας Πλάτων, τῆς δὲ τείτης Μένανδρος. 6. ιωμῳδία οὖν, ἡ δὲ οἱ ἀπὸ

κωμῶν συναγόμενοι ἥδον ταῦτα, ἢ ὅτι ἐν οἰκοδῷ οώματος ἥδον· ἔστι δὲ ταύτην εἰπεῖν καὶ τραγῳδίαν, οἷονεὶ τρυγῳδίαν τινὰ οὐσαν, ὅτι τρυγίᾳ χριόμενοι ἐνωμάδουν. καὶ τῆς μὲν τραγῳδίας τὸ εἰς ἔλεον πινῆσαι τοὺς ἀροατὰς ἔδιον, τῆς δὲ οὐμῳδίας τὸ εἰς γέλωτα. διό φασιν, ἢ μὲν τραγῳδία λύει τὸν βίον, ἢ δὲ οὐμῳδία συνίστησιν.

V.

ΑΛΛΩΣ ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΙΔΙΑΣ.

1. Τῆς οὐμῳδίας τὸ μέν ἐστιν ἀρχαῖον, τὸ δὲ νέον, [τὸ δὲ μέσον.] τῆς δὲ νέας διαφέρει ἡ παλαιὰ οὐμῳδία χρόνῳ, διαλέκτῳ, ὑλῇ, μέτρῳ, διασκευῇ. χρόνῳ μὲν καθὸ ἡ μὲν νέα ἐπὶ Ἀλεξάνδρου, ἡ δὲ παλαιὰ ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν εἰχε τὴν ἀκμήν. διαλέκτῳ δὲ καθὸ ἡ μὲν νέα τὸ σαφέστερον ἔχει, τῇ νέᾳ περιημένη Ἀτθίδι, ἡ δὲ παλαιὰ τὸ δεινὸν καὶ ὑψηλὸν τοῦ λόγον, ἐνίστε δὲ ἐπιτηδεύει καὶ λέξεις τινάς. ὑλῇ δὲ * * * * * παθὸ ἡ μὲν νέα κατὰ τὸ πλειστὸν στρεφεται περὶ τὸ ἱαμβικόν, σπανίως δὲ μέτρον ἔτερον. ἐν δὲ τῇ παλαιᾷ πολυμετρίᾳ τὸ σπουδαζόμενον. διασκευῇ δέ, ὅτι ἐν μὲν τῇ νέᾳ χροοῦ οὐκ ἔδει, ἐν ἐπείρῃ δὲ δεῖ. 2. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ παλαιὰ ἐαντῆς διαφέρει. καὶ γάρ οἱ ἐν Ἀττικῇ πρώτον συστησάμενοι τὸ ἐπιτηδευμα τῆς οὐμῳδίας (ἥσαν δὲ οἱ περὶ Σονσαρίωνα) καὶ τὰ πρόσωπα εἰσῆγον ἀτάντως, καὶ μόρος ἡν γέλως τὸ πατασκευαζόμενον. 3. ἐπιγενόμενος δὲ ὁ Κρατίνος κατέστησε μὲν πρώτον τὰ ἐν τῇ οὐμῳδίᾳ πρόσωπα μέχρι τριῶν, στιγμας τὴν ἀταξίαν, καὶ τῷ χαρίεντι τῆς οὐμῳδίας τὸ ὀφέλιμον προσέθηκε, τοὺς κακῶς πράττοντας διαβάλλων καὶ ὕσπερ δημοσίᾳ μάστιγι τῇ οὐμῳδίᾳ πολάξων. 4. ἀλλ' ἔτι μὲν καὶ οὐτος τῆς ἀρχαιότητος μετείχει καὶ ὡρέμα πως τῆς ἀταξίας, ὁ μέντοι γε Ἀριστοφάνης μεθοδεύσας τεχνικότερον τῶν μεθ' ἐαντοῦ τὴν οὐμῳδίαν ἐνέλαυψεν ἐν ἀπασιν ἐπίσημος ὄφθεις οὗτοι καὶ οὗτα πάσαν οὐμῳδίαν ἐμελέτησε. καὶ γάρ τὸ τούτου δρᾶμα ὁ Πλούτος νεωτερίζει κατὰ τὸ πλάσμα. τὴν τε γάρ ὑπόθεσιν οἵη ἀληθῆ ἔχει καὶ χορῶν ἐστέρηται, ὅπερ τῆς νεωτέρας ὑπῆρχε οὐμῳδίας.

VI.

ΑΛΛΩΣ ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΙΔΙΑΣ.

1. Ότι ὁ γέλως τῆς οὐμῳδίας ἐν τε λέξεων καὶ πραγμάτων ἔχει τὴν σύστασιν. ἐν μὲν τῆς λέξεως κατὰ τρόπους ἐπτά. πρώτου καθ' ὅμωνυμίαν, ὡς τὸ διαφορούμενος, οἷον τὸ μέτρον. δευτέρου κατὰ συνωνυμίαν, ὡς τό, ἢ ην δὲ καὶ κατέρρευσι. ταντὸν γάρ ἐστιν. τρίτου κατὰ ἀδολεσχίαν, ὡς ὅταν τις τῷ αὐτῷ ἐνόματι χρήσηται. τέταρτου κατὰ παρωνυμίαν, ὅταν τῷ ινρίῳ

ἔξωθεν τις ἀπητηται, ὡς τό, Μώμαξ καλοῦμαι Μίδας. πέμπτον κατὰ ὑποκορισμόν, ὡς τὸ Σωνιατίδιον, Εὐριπίδιον. ἔκτον κατὰ ἔξαλλαγήν, ὡς τό, ὁ Βδεῦ δέσποτα, ἀντὶ τοῦ ὁ Ζεὺς. ἐβδομόν κατὰ σχῆμα λέξεως· τούτο γίνεται ἡ φωνὴ, ἡ τοῖς ομογενέσιν. 2. ἐκ δὲ τῶν πραμάτων κατὰ τρόπους δύο. πρῶτον κατὰ ἀπάτην, ὡς Στρεψιάδης πεισθεὶς ἀληθεῖς εἶναι τοὺς περὶ ψύλλης λόγους. δεύτερον κατὰ ομοίωσιν. ἡ δὲ ομοίωσις εἰς δύο τέμνεται, ἡ εἰς τὸ βέλτιον, ὡς ὁ Σαυδίας εἰς Ἡρακλέα, ἡ εἰς τὸ κείρον, ὡς ὁ Διόνυσος εἰς Σανδίαν.

3. Ο χορὸς ὁ ιωμικὸς εἰσήγετο ἐν τῇ ὁρχήστρᾳ, τῷ νῦν λεγομένῳ λογείῳ. καὶ ὅτε μὲν πρὸς τοὺς ὑποκριτὰς διελέγετο, πρὸς τὴν συηγήν ἀφεωρά, ὅτε δὲ ἀπελθόντων τῶν ὑποκριτῶν τοὺς ἀναπαίστους διεξῆγει, πρὸς τὸν δῆμον ἀπεστρέφετο. καὶ τούτο ἐκαλεῖτο στροφὴ. ἦν δὲ τὰ λαμβεῖα τετράμετρα. εἶτα τὴν ἀντίστροφον προσάρδοντες πάλιν τετράμετρα ἐπέλεγον ἵσων στίχων. ἦν δὲ ἐ λ τὸ πλεῖστον ισ'. ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα ἐπιρρήματα. ἡ δὲ δῆλη πάροδος τοῦ χοροῦ ἐκαλεῖτο παράβασις. Ἀριστοφάνης ἐν Ιππεῦσιν „εἰ μέν τις ἀνήρ τῶν ἀρχαίων ιωμωδοδιάσιαλος ἥμας ἤναγναζεν λέξοντας ἐπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι.“

VII.

ΤΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΚΩΜΩΙΔΙΑΣ ΠΟΙΗΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΤΑ.

Θεοπόμπου δράματα ιξ', Στράττιδος δράματα ις', Φερενοράτους δράματα ιη', Κράτητος δράματα η', Πλάτωνος δράματα ιη', Τηλευλείδου δράματα ις', Φρυνίζου δράματα ι.

VIII.

ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΙΔΙΑΣ.

1. Κωμωδίαι λέγονται τὰ τῶν ιωμικῶν ποιήματα, ὡς τὰ τοῦ Αριστοφάνους, Κρατινον, Μενάνδρου καὶ τῶν ομοίων. εὑρηται δὲ ἡ ιωμωδία, ὡς φασίν, ἐξ αἰτίας τοιαύτης. 2. Τὸ παλαιὸν ἐν ταῖς ιώμαις ἀδικούμενοι τινες ὑπὸ τῶν Ἀθηνῆσι πολιτῶν καὶ θέλοντες ἐλέγχειν αὐτοὺς κατήγεσαν εἰς τὴν πόλιν· καὶ νυκτὸς ιωμωδόντων πάντων παριόντες παρὰ τὰς ἄγυνιάς ἐλεγον ἀνωνύμως τὰς βλάβες, ἃς ἐπασχον ὑπ' αὐτῶν, τοιαῦτα λέγοντες. „ἐνταῦθα μένει τις τάδε καὶ τάδε ποιῶν τισὶ τῶν γεωργῶν καὶ οὐ μετοίας βλάβες ἐπιφέρει αὐτοῖς.“ ὅστε τοὺς γειτνιῶντας ἀπούνοντας ἡμέρας γυγνομένης πρὸς ἀλλήλους λέγειν ἢ νύκτωρ παρὰ τῶν γεωργῶν ἥκουσαν. 3. ἐπονείδιστον δὲ ἡν τοῦτο τῷ

ἀδικοῦντι· ὥστε καὶ πολλοὶς τῶν ἀδικούντων τὸ τοιοῦτο διορθώσε-
ως γέγονεν αἴτιον αἰσχυνομένοις τὴν ὑβρίν· ὅθεν τοῖς τῆς πόλεως
ἔδοξεν ἐπ’ ἀγαθῷ γεγονέναι τὸ ἔγκειόημα τῶν ἀγούνων· καὶ
ἀναζητήσαντες αὐτοὺς ἡνάγκασαν καὶ ἐπὶ θεάτρου ταῦτα ποιεῖν.
4. οἱ δὲ δειλιῶντες τοῦτο ποιεῖν ἐπιφανῶς τρυγὶ πειριζόντες τὰς
ἔντοντας ὄψεις οὕτως εἰσῆσαν· οὐτεν πάκινον τῶν ἀδι-
κούντων ἐλεγχομένων ἐπὶ θεάτρου συστολὴ τῶν ἀδικιῶν ἐγένετο.
5. ἐπειδὴ δὲ ἡ πόλις ἐπι τούτου μεγάλας ἀπήλαυσεν ὥφελείας,
ποιητὰς ἔταξαν ἐπὶ τούτῳ ιωμῳδεῖν, οὓς ἀν βούλωνται ἀκολύ-
τως. 6. Πρῶτον οὖν Σουσαρίων τις τῆς ἐμμέτρου ιωμῳδίας γέ-
γονεν ἀρχηγός· οὗ τὰ μὲν ποιήματα ληθῇ κατενεμήθη, δύο δὲ
ἡ τρεῖς ἵαμβοι ἐπὶ μνήμῃ φέρονται τούτου· εἰσὶ δὲ οὕτοι·

Ἀκούετε λεός, Σουσαρίων λέγει τάδε,
νῦντος Φιλίνου, Μεγαρόθεν, Τριποδίσκιος·
καὶ ποὺν γυνναῖνες· ἀλλ’ ὅμως, ὃ δημόται,
οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκεῖν ἄνευ οἰκοῦ.

ἀρχὴν οὖν λαβόντες τοῦ πράγματος πολλοὶ γεγόνασι ιωμικοὶ
ἐλέγχοντες τοὺς ιωμῶν βιοῦντας καὶ ἀδικίαις χαιρούντας. καὶ ἐν-
τεῦθεν ὥφέλουν ιοινῆ τὴν πολιτείαν τῶν Ἀθηναίων. 8. ἐπεὶ δὲ
τὸ μὲν παράνομον ἐπικρατέει, δι τὰ χείρονα νικᾷ, τὰ δ’ ἀγαθά
ταχέως ἀφίπταται, οὐ μετὰ πολὺν χρόνον οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἀρχον-
τες οὐ βουλόμενοι ιωμῳδεῖσθαι, ἥρξαντο ιωλύειν τοὺς ιωμικοὺς
τοῦ φανερῶς οὕτω καὶ ὄνομαστὶ ἐλέγχειν τοὺς ἀδικοῦντας, ἵν· ἐν-
τεῦθεν ἀδικοῦντες μὴ ἐλέγχωνται ὑπ’ αὐτῶν· ὅθεν ὕσπερ αἰνιγμα-
τωδῶς καὶ οὐ φανερῶς ἐλέγχοντο ὑπὸ τῶν ιωμικῶν, ἀλλὰ καὶ ἔτι
ἐπὶ πλέον προσεύόντος τῆς ιωκίας ἐνωλύθησαν καὶ τοῦ αἰνιγματω-
δῶς ιωμῳδεῖν. διὸ εἰς ἔνοντας καὶ πτωχοὺς ἐσκωπτον, εἰς δὲ πλού-
σιους καὶ ἐνδόξους οὐκέτε. 9. διὸ καὶ τρεῖς διαφορὰς ἔδοξεν
ἔχειν ἡ ιωμῳδία· ἡ μὲν γάρ ιαλεῖται παλαιά, ἡ ἔξ ἀρχῆς φανε-
ρῶς ἐλέγχουσα· ἡ δὲ μέση, ἡ αἰνιγματωδῶς· ἡ δὲ νέα, ἡ ἐπὶ
ἔνων καὶ πτωχῶν, ως εἰρηται. γέγονε δὲ τῆς μὲν πρώτης ιω-
μῳδίας ἀριστος τεχνίτης οὗτος τε ὁ Ἀριστοφάνης καὶ Εὔπολις
καὶ Κρατίνος· τῆς δὲ δευτέρας Πλάτων, οὐχ ὁ Φιλόσοφος· τῆς
δὲ νέας Μένανδρος.

10. Κωμῳδοὶ οὖν ἐκλήθησαν ἢ ὅτι οἱ ἀπὸ τῶν ιωμῶν συναγό-
μενοι ταῦτα ἥδον, ως εἰρηται, ἢ ὅτι ἐν τῷ ιαιωδῷ τοῦ ιωματος ἢ
τοῦ ὑπνου (λέγεται γάρ ιωμα ό υπνος) ἥδον. 11. Ἐστι δὲ τὴν ιωμῳ-
δίαν καὶ τραγῳδίαν εἰπεῖν, οἷονει τρυγῳδίαν τινὰ οὔσαν, ὅτι τρυγὶ
ζοιόμενοι ἐνωμῳδονν. 12. Ἐστι δὲ ἡ ιωμῳδία μίμησις πράξεως
ιαθαρωτέρας παθημάτων, συστατικὴ τοῦ βίου, διὰ γέλωτος καὶ
ἥδονῆς τυπουμένη. 13. διαφέρει δὲ τραγῳδία ιωμῳδίας, δι τι ἡ
μὲν τραγῳδία ιστορίαν ἔχει καὶ ἀπαγγελίαν πράξεων γενομένων
καὶ ως ἥδη γινομένας σχηματίζῃ αὐτάς· ἡ δὲ ιωμῳδία πλάσμα-
ται περιέχει βιωτικῶν πράγματων· καὶ δι της μὲν τραγῳδίας
σποπός τὸ εἰς θρῆνον κινῆσαι τοὺς ἀρροστάς, τῆς δὲ ιωμῳδίας
εἰς γέλωτα. 14. Καὶ πάλιν καθ’ ἐτέραν διαιρέσιν τῆς ιωμῳδίας

τὸ μέν ἐστιν ἀρχαῖον, τὸ δὲ νέον, τὸ δὲ μέσον. διαφέρει οὖν τῆς νέας ἡ παλαιὰ ιωμῷδία χρόνῳ, διαλέκτῳ, ὑλῇ, μέτρῳ, διασκευῇ. 15. χρόνῳ μέν, παθὸς ἡ μὲν νέα ἐπὶ Ἀλεξανδρου ἦν, ἡ δὲ παλαιὰ ἐπὶ τῷ Πελοποννησιακῷ εἶχε τὴν ἀρμήν. διαλέκτῳ δέ, παθὸς ἡ μὲν νέα τὸ σαφέστερον ἔσχε, τῇ νέᾳ περιημένῃ Ἀθηνίδι, ἡ δὲ παλαιὰ τὸ δειρόν καὶ ὑψηλὸν τοῦ λόγου, ἐνίστε δὲ καὶ ἐπιτηδεύουσα λέξεις τινάς. ὑλῇ δέ, . . . παθὸς ἡ μὲν νέα τῷ ιαυβινῷ μέτρῳ ἐπὶ πλειστον χρῆται, σπανίως δὲ καὶ ἐτέροις μέτροις, τῇ δὲ παλαιᾷ πολυμετρίᾳ τὸ σπουδαζόμενον. διασκευῇ δέ, ὅτι ἐν μὲν τῇ νέᾳ χορῶν οὐκ ἔδει, ἐν ἐκείνῃ δὲ καὶ μάλιστα. 16. Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ παλαιὰ ἐαυτῆς διαφέρει· καὶ γὰρ οἱ ἐν τῇ Αττικῇ πρώτον συστησάμενοι τὸ ἐπιτήδευμα τῆς ιωμῷδίας — ἥσαν δὲ οἱ περὶ Σουσαρίωνα — τὰ πρόσωπα ἀτάπτως εἰσῆγον καὶ γέλως ἦν μόνος τὸ κατασπεναζόμενον. ἐπιγενούμενος δὲ Κρατῖνός κατέστησε μὲν πρῶτον τὰ ἐν τῇ ιωμῷδίᾳ πρόσωπα μέχρι τοιῶν, στήσας τὴν ἀταξίαν καὶ τῷ χαρίεντι τῆς ιωμῷδίας τὸ ὠφέλιμον προσ. φῆκε τὸν κακῶς πρασσοντας διαβάλλων καὶ ὁσπερ δημοσίᾳ μάστιγι τῇ ιωμῷδίᾳ πολάζων. ἀλλ' ἐτι μὲν καὶ οὗτος τῆς ἀρχαιότητος μετεῖχε καὶ ἡρέμα πως τῆς ἀταξίας. ὁ μέντοι γε Ἀριστοφάνης μεθοδεύσας τεχνικώτερον τὴν ιωμῷδίαν, ἐν ταύτῃ διέλειψεν ἐν ἀπασιν ἐπίσημος φανεύεις.

17. Ὁ δὲ γέλως τῆς ιωμῷδίας ἐν τε λέξεων καὶ πραγμάτων ἔχει τὴν σύστασιν· ἐν μὲν τῶν λέξεων κατὰ τρόπους ἐπτά. πρῶτον καθ', ὁμονυμίαν, ὡς τὸ διαφορούμενον σημαίνει γὰρ τό τε διαφόροις οὖσι καὶ τὸ ἐπικερδέσι. δεύτερον κατὰ συντυμίαν ὡς τὸ Ἡκω τε καὶ κατέρρειο ματι· ταντὸν γάρ ἐστι. τρίτον κατὰ ἀδολεσχίαν, ὡς ὅταν τις τῷ αὐτῷ ὄνοματι πολλάκις χρήσαιτο. τέταρτον κατὰ παρανυμίαν, ὡς ὅταν τῷ οὐρανῷ ἔξωθεν τι κατάθηται, ὡς τὸ μύμαξ καλοῦμαι Μίδας. πέμπτον καθ' ὑποκορισμὸν ὡς τὸ Σωκρατίδιον, Εὐριπίδιον. ἔκτον κατ' ἐναλλαγὴν ὡς τὸ ὁ Βδεῦ δέσποτα ἀντὶ τοῦ ὁ Ζεῦ. ἑβδόμον κατὰ σχῆμα λέξεως· τοῦτο δὲ ἡ φωνὴ γίνεται ἡ τοὺς ὁμογενέσιν. 18. ἐν δὲ τῶν πραγμάτων κατὰ τρόπους δύο, πρῶτον κατὰ ἀπάτην, ὡς Στρεψιάδης πεισθεὶς ἀληθεῖς εἶναι τοὺς περὶ ψύλλης λόγους· δεύτερον καθ', ὁμοίωσιν· ἡ δὲ ὁμοίωσις εἰς δύο τέμνεται ἡ εἰς τὸ βέλτιον ὡς ὁ Ξανθίας εἰς Ἡρακλῆ, ἡ εἰς τὸ χειρὸν ὡς ὁ Διόνυσος εἰς Ξανθίαν.

19. Ἰστέον ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς καὶ Λυνόφρων ὁ Χαλιδεὺς ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου προτραπέντες τὰς σημιαὶς διώρθωσαν βίβλους, Λυνόφρων μὲν τὰς τῆς ιωμῷδίας, Ἀλέξανδρος δὲ τὰς τῆς τραγῳδίας, ἀλλὰ δὴ καὶ τὰς σατυριάς. 20. ὁ γὰρ Πτολεμαῖος φιλολογώτατος ὡν διὰ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως καὶ ἐτέρων ἐλλογίμων ἀνδρῶν δαπάναις βασιλικαῖς ἀπανταχόθεν τὰς βίβλους εἰς Ἀλεξανδρειαν συνήθοισεν καὶ δυσὶ βιβλιοθήναις τανταῖς ἐπέθετο, ὥν τῆς ἐντὸς μὲν ἀριθμὸς τετρακισμύριαι δισχίλιαι δικαπόσιαι, τῆς δὲ τῶν ἀταπόρων ἐντὸς

συμμιγῶν μὲν βίβλων ἀριθμὸς τεσσαράκοντα μυριάδες, ἀαιγῶν δὲ καὶ ἀπλῶν μυριάδες ἐννέα· ὡν τὸν πύρανας ὑστερον Καλλίμαχος ἐπεργάψατο. 21. Ἐρατοσθένει δὲ ἡ λιπιώτη Καλλίμαχον παρὰ τὸν βασιλέως τὸ τοιοῦτον ἐνεπιστεύθη βιβλιοφυλάκιον. τὰ δὲ συνηθροισμένα βιβλία οὐχ Ἑλλήνων μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἐθνῶν· ἥσαν δὲ καὶ τῶν Ἐβραίων αὐτῶν. τὰς δὴ οὖν τῶν ἄλλων ἐθνῶν σοφοῖς ἀνδράσι τὴν τε οἰκείαν φωνὴν τὴν τε τῶν Ἑλλήνων καλῶς εἰδόσι τὰς ἔξ ἐκάστον ἐγχειρίσας οὗτως ἐρυηνευθῆναι αὐτὰς πεποίηκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνὴν. τὰς δὲ συηνιάς Ἀλέξανδρός τε, ὡς ἐφθῆν εἰπών, καὶ Λυκόφρων διαρθώσαντο. 22. Καίτοι τὰς Ομηρικὰς ἐβδομήκοντα δύο γραμματικοὶ ἐπὶ Πεισιστράτου τοῦ Ἀθηναίων τυράννου διέθηκαν ουτωσὶ σποράδην οὕδας τὸ πρίν. ἐπευρίσησαν δὲ κατ' αὐτὸν ἐπεινον τὸν καιρὸν υπ' Ἀριστάρχου καὶ Ζηνοδότου, ἄλλων ὅντων τούτων τῶν ἐπὶ Πτολεμαίου διορθωσάντων. οἱ δὲ τέσσαρες τισι τὴν ἐπὶ Πεισιστράτου διόρθωσιν ἀναφέρουσιν Ὁρφεὶ Κροτωνιάτη, Ζωπύρῳ Ἡρακλεώτη, Ὄνομαρκίτῳ Ἀθηναίῳ καὶ ιαγ ἐπὶ ηογυνιλο. 23. ὑστερον δὲ ταύτας ἀπάγας συηνιάς τε καὶ ποιητικὰς πλεύστοι ἐξηγήσαντο, Δίδυμος, Τρύφων, Ἀπολλωνίος, Ἡρωδιανός, Πτολεμαῖος Ἀσιαλωνίτης καὶ οἱ φιλοσοφοὶ Πορφύριος, Πλούταρχος καὶ Πρόκλος, ὡς καὶ πρὸ αὐτῶν πάντων Ἀριστοτέλης.

24. Ἔτι ἵστεον ὅτι καὶ πρώτη κωμῳδία, ἥσ τὰ σκώμματα φανερὰ πατά πάντων ἥσαν πολιτῶν, μέχρι Εὐπόλιδος διήρχεσεν. ἐπειδὴ δὲ αὐτὸς εἰς Ἀλκιβιάδην ὕβρισεν ὄντα τότε στρατηγὸν καὶ διελοιδορήσατο αὐτῷ, ὃν τότε Ἀλκιβιάδης ἐμπαράσκενος πρὸς πόλεμον ως ναυμαχίας προσδοκῶμενης κελεύει τοὺς στρατιώτας συλλαβεῖν αὐτόν· οἱ δὲ συλλαβισάντες αὐτόν, ὡς μέν τινες φασίν, παντελῶς ἀπέπνιξαν αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς δὲ ἄλλοι, δεδεμένον αὐτὸν σχοίνῳ ἀνῆγον τε καὶ πατῆγον εἰς τὴν θάλασσαν, οὐ μέντοι καὶ ἀπέπνιξαν παντελῶς, τοῦ Ἀλκιβιάδου λέγοντος βάπτε με σὺ θημέλαις, ἐγὼ δέ σε ἀλμυροῖς ὕδαις πατακύσω. καὶ οὗτο δὴ ἡ διαφθαρέντος τοὺς πύματι παντελῶς ἡ καὶ περισσωθέντος, ψῆφισμα ἐθετο Ἀλκιβιάδης μηκέτι φανερῶς, ἀλλὰ σρυμβολικῶς κωμῳδεῖν. 25. τότε δὴ αὐτὸς τε Εὔπολις καὶ Κρατίνος καὶ Φερενηράτης καὶ Πλάτων καὶ Ἀριστοφάνης αὐτὸς τὰ συμβολικῶς μετεχειρίσατο σκώμματα, ἡ δὴ δευτέρᾳ κωμῳδίᾳ ἐλέγετο, μέχρις οὐ ιηδὲ σρυμβολικῶς ἐθελόντων τῶν πολιτῶν σκώπτεσθαι, εἰς δούλους μόνους καὶ ἔνοντας ἐσκωπτον, ἡ δὴ τρίτη ἡν κωμῳδία. αὐξηθεῖσα ἐπὶ Μενάνδρου καὶ Φιλήμορος.

26. Ἰδιον δὲ κωμῳδίας μὲν τὸ μεμιγμένον ἔχειν τοὺς σκώμματι γέλωτα, τραγῳδίας δὲ πένθη καὶ συμποδάς. σατυρικῆς δὲ οὐ τὸ ἀπὸ πένθους εἰς χαράς ἀπαντᾶν, ὡς ὁ Εὐριπίδον Ὁρέστης καὶ Ἀλκηστις καὶ η Σοφοκλέους Ἡλέντρα, ἐν μερούς, ὥσπερ τινὲς φασίν, ἀλλ' ἀμιγῆ καὶ χαράντα καὶ θυμελικὸν ἔχει γέλωτα. 27. οἷον Ἡρακλῆς πραθεῖς τῷ Συλεῖ ὡς γεωργὸς δούλος ἐσταλται

εἰς τὸν ἀγὸν τὸν ἀμπελῶνα ἐργάσασθαι, ἀνεσπασθεὶς δὲ διπέλλη προρρίζους τὰς ἀμπέλους ωτοφορήσας τε αὐτὰς εἰς τὸ οἴκημα γεωργοῦ τοῦ ἀγοῦ, ἄρτους τε μεγάλους ἐποίησε παὶ τὸν ιρείτω τῶν βιων ὅντας τὸν πιθεῶνα διαρρήξας παὶ τὸν κάλλιστον πύθον ἀποπωμάσας τὰς ὁντάς τε ὡς τοάπεξαν θεῖς ἥσθιέ τε παὶ ἐπινεν ἔδων, παὶ τῷ προεστῶτι δὲ τοῦ ἀγοῦ δριμὺν ἵνορῶν φέρειν λιέλενεν ὠραιά τε παὶ πλαιοῦντας παὶ τέλος δὲ λον ποταμὸν πρὸς τὴν ἔπανθιν τρέψας τὰ πάντα πατέλλυσεν. 28. ἔστι δὲ τὸ τοιούτον Εὐριπίδου δρᾶμα· τοιαῦτα δέ εἰσι τὰ σατυρικὰ δράματα. τέλος δὲ τραγῳδίας μὲν λύειν τὸν βίον, πομφδίας δὲ συνιστᾶν αὐτὸν, σατυρικῆς δὲ τοιούτους θιμελικοὶ χαριεντισμοὶ παθηδύνειν αὐτόν. λυρικοὶ δέ, οἱ παὶ νυκτίοι παὶ διμύραμβοι, ἢ ἀδητὰς ἀγῶσι νικῶντας ἐπήνουν ἢ τὸν Διόνυσον ὑμνούν ἢ ἐτέρους θεούς.

29. Ἔτι ἴστεον διτὶ πατὰ Διονύσιον παὶ Κράτητα παὶ Εὐκλείδην μέρη πομφδίας εἰσὶ τέσσαρα, πρόλογος, μέλος χόρον, ἐπεισόδιον παὶ ἔξοδος. παὶ πρόλογος μέν ἔστι τὸ μέχρι τοῦ χοροῦ λεγομένη ὁῆσις. μέλος παλείται χοροῦ. ἐπεισόδιον δέ ἔστι μέρος μεταξὺ μελῶν παὶ δῆσεων δύο χοροῦ. ἔξοδος δέ ἔστιν ἢ πρὸς τῷ τέλει τοῦ χοροῦ ὁῆσις. 30. Μέρη δὲ παραβάσεως ἐπτά· ἐπτάνις γὰρ ὁ χορὸς ὡρχεῖτο, ἐπειδὴν εἰς τὴν δργήστραν εἰσῆρχετο, ἢν δὴ παὶ λογείον παλοῦσιν. ἢ μὲν οὖν πρώτη ὁρχησίς πομπατίου ἱέγετο, ἢ δὲ δευτέρα παραβάσις ὁμωνύμως τῷ γένει ἐπαλείτο· παὶ γὰρ τὸ δὲ λον τοῦτο ἐπτάστροφον σχῆμα παραβάσις ἐπαλείτο· ἢ δὲ τρίτη πανορόν· ἢ δὲ τετάρτη ὡδὴ παὶ στροφή· ἢ δὲ πέμπτη ἐπίρρημα· ἢ δὲ ἕπτη ἀντρῷδὴ παὶ ἀντίστροφος· ἢ δὲ ἐβδόμη ἀντεπίρρημα. 31. εἰσελθὼν οὖν ὁ χορὸς εἰς τὴν δργήστραν μετροῖς τισὶ διελέγετο τοῖς ὑποκριταῖς παὶ πρὸς τὴν σκηνὴν ἐώδια τῆς πομφδίας. ἀν οὖν ὡς ἐπὶ πόλεως ἐβαίδιξε πρὸς τὸ θέατρον, διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἀψίδος ἐβαινεν, ἀν δ' ἀσ ἀπ' ἀγοῦ, διὰ τῆς δεξιᾶς, τετραγωνιζόμενός τι ὁ χορὸς πρὸς πόρους τοὺς ὑποκριτάς· ἀπελθόντων δὲ τῶν ὑποκριτῶν πρὸς ἀμφότερα τὰ μέρη τοῦ δῆμου ὁρῶν ἐν τετραμέτρον δειπαέξ στίχους ἀναπαίστους ἐφθέγγετο παὶ τοῦτο ἐπαλείτο στροφή· εἶτα ἐτέρους τοιούτους ἐφθέγγετο παὶ ἐπαλείτο ἀντίστροφος, ἀπερ ἀμφότερα οἱ παλαιοὶ ἐπίρρημα ἐλέγον· διη δὲ ἢ πρόσδοδος τοῦ χοροῦ ἐπαλείτο παραβάσις. 32. συμβαίνει δὲ τὸ ἐπίρρημα πέντε σημαίνειν, αὐτό τε τὸ οἰκεῖον σημανόμενον παὶ τὴν στροφὴν παὶ ἀντίστροφον παὶ ὡδὴν παὶ ἀντρῷδήν, ἐπεὶ ἢ μὲν στροφὴ τὴν φὴν σημαίνει, ἢ δὲ ἀντίστροφος τὴν ἀντρῷδήν. 33. γένοιτο δ' ἀν σαφεστέρα ἡ τῶν τοιούτων διδασκαλία ὡδέ πως. ἐν ἐφρινῷ παὶροι πολυτελέσι δαπάναις πατεσκενάξετο ἢ σκηνὴ τριωρόφοις οἰκοδομήμασι, πεποιηιλμένη παραπετάσματι παὶ ὁδόναις λευκαῖς παὶ μελαίναις, βύρσαις τε παταγούσαις παὶ χειροτινάντῳ πυρί, δργύμασι τε παταγείοις παὶ ὑπογαίοις παὶ ὑδάτων δεξαιεναῖς εἰς τύπον θαλάσσης, ταρτάρου, ἄδου, περαυνῶν παὶ βροντῶν, γῆς παὶ νυκτός, οὐρανοῦ, ἡμέρας παὶ ἀνατόρων παὶ πάν-

των ἀπλῶς· αὐλάς τε οὐ μικρὰς εἶχεν ἔξειργασμένας καὶ ἀψίδας εἰς τύπον ὁρῶν. διὰ μὲν οὖν ἀριστερὰς ἀψίδος ἔχώρουν, εἰς ὡς ἐπόλεως ἥσαν ὁδεύοντες ως πρὸς ἄγρον ἢ θέατρα, ἀν δὲ πρὸς πόλιν ως ἐπι θεάτρου ἢ ἀπ' ἄγροῦ, διὰ δεξιᾶς. τοιαύτη μὲν ἡ τῆς σηνῆς ἐργασία.

34. Τὰ σκηνικὰ δ' ἀπ' αὐτῆς καλούμενα δράματα καὶ πρατικῶς ἐτελεῖτο καὶ λογινῶς· σύστασις δὲ τούτων ὑπῆρχε τὰ τῶν ὑποκριτῶν πρόσωπα. ταῦτα δὲ τοῖς μὲν τραγικοῖς καὶ σατυρικοῖς ἀνὰ δεκαέξι ἥσαν· ὁ κωμικὸς δὲ εἶχεν εἴκοσι τέσσαρα· ἀ δὴ πρόσωπα ὑποκριτικὰ τῶν τοιῶν σηνικῶν ποιημάτων, τὰ οἰκεῖα τῷ παθ' ἐνὶ αὐτῶν καὶ οἰνείῳ ἡθροισμένα δρῶντα, ὁ χορὸς ἐπαλεῖτο. 35. διαιρεθεὶς δὲ ὁ χορὸς εἰς τμῆματα δύο, ημιχόρια ἴσηνομάζετο, παραχρηστικῶς δὲ καὶ χορός· εἰ δὲ παθ' ἔνα ἐτέμνετο, ὑποκριταὶ ἐναλοῦντο ποινῷ ὀνόματι διὰ τὸ μὴ δύνασθαι μιᾷ πλήσει περιειληφθεῖν, ως ὁ χορὸς καὶ τὰ ημιχόρια. διαιροῦνται γὰρ τὰ μερικὰ ταῦτα εἰς πολλά, εἰς προλογίζοντας, εἰς ἀγγέλους, εἰς ἔξαγγέλους, εἰς κατασηπόπους, εἰς φύλακας, εἰς ἥρωας, εἰς θεοὺς καὶ εἰς ἄλλα μύρια.

36. Τούτων οὖν προσώπων τὸ ὅλον ἄθροισμα, ὁ καὶ χορὸς ἐπαλεῖτο, εἰσελθὸν εἰς τὴν ὁρχήστραν, ἣν ἔφασαν καὶ λογεῖον (ἐπαλεῖτο δὲ ἡ εἰσέλευσις εἰσοδος, καὶ ἐπῆλυσις καὶ ἐπίβασις καὶ πάροδος καὶ παράβασις), εἰσελθὸν οὖν καὶ παραβὰν εἰς τὴν ὁρχήστραν πρὸς τοὺς ὑποκριτὰς τὸν λόγον ποιούμενον, τὸ πρόσωπον βλέπον εἶχε πρὸς τὴν σηνήν· ἔξελθόντων δὲ τῶν ὑποκριτῶν, πρὸς τὸ τοῦ δήμου μέρος ἐστρέφετο ἢ τὸ δεξιὸν ἢ τὸ ἀριστερόν· καὶ πάλιν ἀντεστρέφετο πρὸς τὸ ἔτερον καὶ ἔλεγε τι ἐνατέροις τοῖς μέρεσι· εἶτα ἔξηρχετο καὶ τέλος τὸ δράματα ἐλάμβανεν. ταῦτα μὲν οὖν ἥσαν πρακτικὰ τέσσαρα μέρη τοῦ δράματος, παράβασις, στροφή, ἀντίστροφος καὶ ἔξοδος. 37. καὶ λογικὰ δὲ μέρη αὐτῆς τέσσαρα, ἀντὶ παραβάσεως ἥγουν πρώτης βάσεως προλογος, ἀντὶ δὲ στροφῆς καὶ ἀντιστροφούς ὡδὴ καὶ ἀντωδὴ, ἐπίρρημα καὶ ἀντεπίρρημα, ἀντὶ δὲ ἔξόδου ὡδὴ καὶ ἕημα ἔξιτηριον. ταῦτα μὲν τὰ τέσσαρα μέρη πρακτικὰ καὶ λογικὰ τῶν δραματικῶν ποιημάτων ὑπῆρχε. 38. τῶν δὲ λυρικῶν συγγραμμάτων τοία ἥσαν τὰ μέρη, στροφή, ἀντίστροφος καὶ ἔξοδος ἢ ἔξέλευσις, πρακτικά· λογικὰ δὲ ὡδὴ, ἀντωδὴ καὶ ἐπωδός. ἡ οὖν ἀντωδὴ τῇ ὡδῇ ἵσαριθμους ἔχει στίχους καὶ τοῖς αὐτοῖς μέτροις ἐπατέραια χοηται· ὁ δὲ ἐπωδὸς διάφορα ἐκείνων ἔχει καὶ τῷ ἀριθμῷ καὶ τῇ ποιότητι οὐδαμοῦ. 39. ἐφθέγγοντο δὲ καὶ οἱ λυρικοὶ πρὸς ἐνάτερα μέρη τοῦ δήμου δρῶντες, πρῶτον μὲν τὴν ὡδὴν, εἶτα τὴν ἀντωδὴν, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τοῦ ἐπωδοῦ ἥγουν ὑστεροφδὴν τε καὶ ἐπίλογον, εἰς εὐχὰς τὸ πλεῖστον αὐτῶν περιπλείστες. προοίμιον δὲ τούτοις οὖν ἦν ως ἐνείροις, διτι ἄμα τῷ εἰσελθεῖν εἰς τὸ θεάτρον πρὸς τὸν δήμον πραφέντες ἄμα τὸ αὐτὸν ἐλεγον καὶ στροφὴν καὶ προοίμιον.

IX.

ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.

1. Κωμωδία ἔστιν ἡ ἐν μέσῳ λαοῦ κατηγορίᾳ ἥγουν δημοσίευσις· εἰρητά δὲ παρὰ τὸ οὐρανὸν πατέρα τὸν βίον ἀδέμενον. Διὰ τοῦτο πατέρα „βιωτικῶς“ λέγεται, τοντέστιν ἐλαρῶς, ὃς ἐν εὐξαιτό τις βιῶνται, ἀντὶ τοῦ ἐν ἡδονῇ πατέρα γέλωτι. δεῖ οὖν τῷ τὴν κωμῳδίαν ὑποκειμένῳ μετὰ γέλωτος πατέρα πολλῆς ἀστειότητος πατέρα ἐλαροῦ τοῦ προσώπου προσφέρεσθαι. ἡ „βιωτικῶς“ πατέρα μήτησιν τοῦ βίου, ἵνα, ἐν μὲν ὑπόπειται γέρων, μιμησώμεθα τὴν φωνὴν τοῦ γέροντος· εἰ δὲ γυνή, μιμησώμεθα τὴν φωνὴν τῆς γυναικός. διαφέρει δὲ ημωδία τραγῳδίας, ὅτι ἡ τραγῳδία ἴστορίαν ἔχει πατέρα ἀπαγγελίαν πράξεων γενομένων, ἡ δὲ κωμῳδία πλάσματα περιέχει βιωτικῶν πραγμάτων. — 2. Κωμῳδία λέγεται τὰ τῶν ιωμικῶν ποιήματα, ὡς τὰ Μενάνδρου πατέρα Ἀριστοφάνους πατέρα Κρατίνου πατέρα τῶν ὁμοίων. ἐφευρέθη δὲ ἡ κωμῳδία, ὡς φασιν, ἐν τίνος τοιαύτης αἰτίᾳς. βλαπτόμενοί τινες γεωργοὶ παρὰ τῶν πολιτῶν τῶν ἐν Ἀθήνησι πατέρων τέλοντες ἐλέγχειν αὐτοὺς κατήγεσαν ἐν τῇ πόλει πατέρων τῶν ιωμικῶν τοῦ καθεύδειν περιούντες περὶ τὰς ἀγνιάτης ἐλεγον ἀνωνυμελ τὰς βλάβας, ἀς ἔπασχον ὑπ’ αὐτῶν. ἵνα δὲ σαφέστερον εἶπωμεν, τοιαῦτά τινα ἐβόων, „ἐνταῦθα μένει τις τάδε πατέρα τάδε τισὶ ποιῶν τῶν γεωργῶν πατέρα οὐ μετοίας βλάβας ἐπιφέρων αὐτοῖς“ ὡστε τοὺς γειτνιῶντας ἀκούοντας ἡμέρας γενομένης πρὸς ἀλλήλους λέγειν ἄτινα υπότιτο παρὰ τῶν γεωργῶν ἤκουσαν. 3. ἐπονείδιστον δὲ ἦν τῷ ἀδικοῦντι. τὸν δὲ ἐμφανιζόμενον τοῖς τῆς πόλεως αἰδεῖσθαι πατέρων τῆς τοιαύτης ἀδικίας. τούτοις πολλάκις παρακολουθήσαντες ἄλλοι πολλοὺς τῶν ἀδικούντων ἀνέστειλαν. ὅθεν τοῖς τῆς πόλεως ἔδοξεν ἐπ’ ἀγαθῷ γεγονέναι τὸ ἐγκείρημα τῶν ιωμικῶν πατέρων τοῦτος ἡνάγκασαν πατέρων τοῦτο ποιεῖν. 4. οἱ δὲ αἰδούμενοι, μᾶλλον δὲ φοβούμενοι τρυγίᾳ περιχρόντες αὐτῶν τὰς ὄψεις οὗτος εἰσήγεσαν. πατέρα μᾶλλον ἐλεγχομένων τῶν ἀδικούντων ἐπὶ θεάτρῳ ἀνοιχὴ τῶν ἀδικιῶν ἐγένετο τῆς αἰδοῦς ἔτι συνοικούσης τοῖς αἰνδράσιν. ἔδοξεν οὖν τοῖς τῆς πόλεως τῷ ἐγκείρημα παλὸν ὑπάρχειν πατέρων τοῦτο μετιέναι. 5. πρῶτον οὖν Σουσαρίων τις τῆς ἐμμέτρου ιωμῳδίας ἀρχηγὸς ἐγένετο. οὐ τὰ μὲν δράματα λήθη πατενεμήθη, δύο δὲ ἡ τοεῖς λαμβοὶ τοῦ πρώτου δράματος ἐπὶ μηνήῃ φέρονται. εἰσὶ δὲ οὗτοι.

ἀπούνετε λεώς, Σουσαρίων λέγει τάδε,
νῖσος Φιλίνου, Μεγαρόθεν Τοιποδίσμιος·
κακὸν γυναικες· ἀλλ’ ὅμως, ω δημόται,
οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἀνευ παποῦ.

6. ἀρχὴν οὖν δεξαμένου τοῦ πράγματος πολλοὶ γεγόνασι ιωμῳδοὶ ἐλέγχοντες τοὺς παπῶς βιουντας πατέρας τοὺς ταῖς ἀδικίαις χαιροντας, ἀναστέλλοντες τὰς ἀκαίρους πατέρας αὐτῶν πράξεις πατέρων τοιαῦτας. 7. ἐπειδὴ

δὲ τὸ μὲν παράνομον ἐπικρατέσ, ὅτι ἀεὶ τὰ χείρονα νικᾶ, τὸ δὲ οὐκόταν ταχέως ἀφίπταται τῆς τῶν ἀνθρώπων πολιτείας, οὐ μετὰ πολὺν χρόνου οἱ ἄρχοντες Ἀθήνησιν ἥρξαντο οὐκέτεν τοὺς ιωμακούς τοῦ μὴ φανερῶς οὕτω οὐκ οὐμαστὶ ἐλέγχειν τοὺς ἀδικοῦντας. αὐτοὶ γὰρ θέλοντες ἀδιπεῖν οὐκ μὴ ἐλέγχεσθαι τούτου χάριν ἐπετίμων αὐτοῖς. ὅπερ ὕστερον αἰνιγματωδῶς οὐκ ὡς φανερῶς ἡλέγχοντο ὑπὸ τῶν ιωμακῶν. ἔτι δὲ ἐπὶ τὸ πλεῖον προσούσης οὐκ ἐπικρατούσης τῆς ιωμάς ἐκαλύθησαν τοῦ οὐκ αἰνιγματωδῶς ἐλέγχειν οὐκ ὑβρίζειν τοὺς ιωμακούντας οὐκ ἄρχοντας τῆς πόλεως. 8. διὸ οὐκ τρεῖς διαφορὰς ἔδοξεν ἔχειν ἡ ιωμαδία. οὐκ ἡ μὲν οὐλεῖται παλαιά, ἡ ἐξ ἀρχῆς φανερῶς ἐλέγχοντα, ἡ δὲ μέση τις οὐκ αἰνιγματωδης, ἡ δὲ νέα μηδ' ὅλως τοῦτο ποιοῦσα πλὴν ἐπὶ δούλων ἡ ἔνεστι. οὐκ τῆς μὲν παλαιᾶς πολλοὶ γεγόνασι, ἐπίσημος δὲ Κρατῖνος, οὐ οὐκ πραττόμενος· μετέσχον δέ τινος χρόνου τῆς παλαιᾶς ιωμαδίας Εὔπολις τε οὐκ Ἀριστοφάνης. 9. τῆς δὲ μέσης οὐκ αὐτῆς μὲν πολλοὶ γεγόνασιν, ἐπίσημος δὲ Πλάτων τις, οὐχ δι φιλόσοφος, ἀλλ' ἐτερός τις. διοίως οὐκείνου τὰ δράματα οὐ φαινεται. 10 τῆς δὲ νέας διοίως πολλοὶ γεγόνασιν, ἐπίσημος δὲ δι Μένανδρος, οὗτοι δέ της νέας ιωμαδίας, ὡς μεμαθήκαιμεν. εἴρηται δὲ ιωμαδία οἰονεὶ ἐπὶ τῷ οώματι ωδῇ, οὐκ γὰρ περὶ τὸν οὐιρὸν τοῦ ὑπνου ἐφευρέθη ιωμα γὰρ ὁ ὑπνος. ἡ η τῶν ιωματῶν ὡδή· ιωμα γὰρ λέγονται οἱ μείζονες ἀγροί.

X.

ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ ΠΕΡΙ ΤΑΞΕΩΣ ΠΟΙΗΤΩΝ.

Κωμικῶν δὲ ὁ γέλως μετὰ τοῦ οὐκ χρευτὰς εἰσάγειν οὐκ πρόσωπα τοιαῦτα, οἵος ἐστιν Ἀριστοφάνης, Εὔπολις, Φερενδράτης. ἀλλ' ἡ μὲν ιωμαδία τρεῖς ἔχει τὰς διαφορὰς οὐκ ἡ μὲν οὐλεῖται ἀρχαία ἐξ ἀρχῆς φανερῶς ἐλέγχοντα, ἡς ἐπίσημοι Ἀριστοφάνης, Κρατῖνος, Εὔπολις· η δὲ μέση τις οὐκ αἰνιγματωδης, ἡς ἐπίσημος Πλάτων ὁ τὸν χαρακτῆρα λαμπρότατος, οὐχ δι φιλόσοφος, ἀλλ' ἐτερός τις οὐκ αὐτὸς Ἀθηναῖος, οὗτοιος τα δράματα τάδε λέγονται, Γρῦπες Κλεοφῶν Πρέσβεις Παιδίον Σοφισταὶ Συμμαχία Σιεναῖ "Ἀδωνις Ἀφ" ἵερῶν Δαιδαλος Ἑλλὰς Εορταὶ Εὐρώπη Ζεὺς ιωκούμενος Ἰώ Λαύριος Λάινωνες Μόνημην Μέτοικοι Μενέλεως Μαρμάνυνθος Ξάντραι Νίκαι Νὺξ μαρῷ Πείσανδρος Περιαλγῆς Ποιητὴς Σύρφαξ Τπέρθιολος. η δὲ νέα μηδ' ὅλως αἰνιγματωδης πλὴν ἐπὶ δούλων οὐκ ἔνεστι, ἡς ἐπίσημος Μένανδρος οὐκ παρά Ρωμαίοις Τερέντιος οὐκ Πλαύτος. χρῆται δὲ προτάσσει οὐκ ἐπιτάσσει οὐκ ἀναστροφῇ ο Τερέντιος οὐκ εἰς πέντε συηράς διαιρεῖ τὸ δράμα. Πλαύτος περιοχὴν ποιεὶ τῆς αὐτοῦ ιωμαδίας, Τερέντιος δ' οὐ.

XI.

1. Τῆς ποιήσεως

ἡ μὲν ἀμύμητος	ἡ δὲ μιμητή
ἱστορικὴ παιδευτικὴ	τὸ μὲν ἀπαγγελτικόν τὸ δὲ δραματικὸν καὶ πρακτικόν

ὑφηγητική θεωρητική ιωμῳδία τραγῳδία μίμους σατύρους.
ἡ τραγῳδία ύφαιρει τὰ φοβερὰ παθήματα τῆς ψυχῆς δι' οἴκου, καὶ ὅτι συμμετοίλιν θέλει ἔχειν τοῦ φόβου· ἔχει δὲ μητέρα τὴν λύπην.

2. Κωμῳδία ἐστὶ μίμησις πράξεως γελοίουν καὶ ἀμοίδου μεγέθους τελείου, χωρὶς ἐκάστου τῶν μορίων ἐν τοῖς εἰδέσι δρῶντος, καὶ δι' ἐπαγγελίας, δι' ἡδονῆς καὶ γέλωπος περαιώνουσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων πάθασιν· ἔχει δὲ μητέρα τὸν γέλωτα. γίνεται δὲ ὁ γέλως ἀπὸ τῆς λέξεως πατὰ ὄμωνυμοίαν, συνομωνυμίαν, ἀδολεσχίαν, παιρωνυμίαν (παρὰ πρόσθεσιν καὶ ἀφαιρεσιν), ύπονορισμα, ἔξαλλαγήν (φωνῇ, τοῖς ὄμογενέσι), σχῆμα λέξεως.

3. ἐκ τῶν πραγμάτων γέλως ἐν τῆς ὄμοιώσεως

χοήσει
πρὸς τὸ πρὸς τὸ
χεῖρον. βέλτιον.

ἐν τῆς ἀπάτῃς, ἐν τοῦ ἀδυνάτου, ἐν τοῦ δυνατοῦ καὶ ἀνακοινόθου, ἐν τοῦ παρὰ προσδοκίαν, ἐν τοῦ χρῆσθαι φορτικῇ ὁρχήσει, ὅταν τις τῶν ἔξουσίαν ἔχόντων παρεῖς τὰ μέγιστα φαντάτατα λαμβάνῃ, ὅταν ἀσυνάρτητος ὁ λόγος ἦ καὶ μηδεμίαν ἀπολογήσιαν ἔχῃ.

4. Διαφέρει ἡ ιωμῳδία τῆς λοιδορίας, ἐπεὶ ἡ μὲν λοιδορία ἀπαρακαλύπτως τὰ προσόντα καπά διέξειν, ἡ δὲ δεῖται τῆς παλαιούμενης ἐμφάσεως.

5. Ο σκώπτων ἐλέγχειν θέλει ἀμαρτήματα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος.

6. Συμμετοίλιν οφέλει εἶναι ἐν ταῖς ιωμῳδίαις.

7. Κωμῳδίας ὑλη, μῦθος, ἥθος, διάνοια, λέξις, μέλος, ὄψις Μῦθος ιωμηνός ἐστιν ὃ περὶ γελοίας πράξεις ἔχων τὴν σύστασιν. Ἡθη ιωμῳδίας τὰ τε βωμολόχα καὶ τὰ εἰρωνικὰ καὶ τὰ τὸν ἀλεξόνων. Διανοίας μέρη δύο, γνώμη καὶ πίστις. Κωμική ἐστι λέξις ιοινὴ καὶ δημάδης. δεῖ τὸν ιωμῳδοποιὸν τὴν πατριον αὐτοῦ γλῶσσαν τοῖς προσώποις περιτιθέναι, τὴν δὲ ἐπιχώριον αὐ-

τῷ ἐκείνῳ. Μέλος τῆς μουσικῆς ἔστιν ἵδιον· ὅθεν ἀπ' ἐκείνης τὰς αὐτοτελεῖς ἀφορμὰς δεήσῃ λαμβάνειν. Ἡ ὄψις μεγάλην χρεῖαν τοῖς δράμασι τὴν συμφωνίαν παρέχει. Οἱ μῦθοι οὐαὶ λέξις οὐαὶ τὸ μέλος ἐν πάσαις ιωμῳδίαις θεωροῦνται, διάνοιαι δὲ οὐαὶ ὥθος οὐαὶ ὄψις ἐν ὀλίγαις.

8. Μέρη τῆς ιωμῳδίας τέσσαρα· πρόλογος, χορικόν, ἐπεισόδιον, ἔξοδος. Πρόλογός ἔστι μόριον ιωμῳδίας τὸ μέχρι τῆς εἰσόδου τοῦ χοροῦ. Χορικόν ἔστι τὸ ὑπὸ τοῦ χοροῦ μέλος ἀδόμενον, ὅταν ἔχῃ μέγεθος ἴκανόν. Ἐπεισόδιον ἔστι τὸ μεταξὺ δύο χοριῶν μελῶν. Εξοδός ἔστι τὸ ἐπὶ τέλει λεγόμενον τοῦ χοροῦ.

XII.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΤΣ ΒΙΟΣ.

1. Ἀριστοφάνης ὁ ιωμῳδιοποιὸς πατρὸς μὲν ἦν Φιλίππον, τὸ δὲ γένος Ἀθηναῖος, τῶν δήμων Κυδαθηναεύς, Πανδιογίδος φυλῆς· ὃς πρῶτος δοκεῖ τὴν ιωμῳδίαν ἔτι πλανωμένην τῇ ἀρχαίᾳ ἀγωγῇ ἐπὶ τὸ χρησιμώτερον οὐαὶ σεμνότερον παταστήσασθαι, πικρότερόν τε οὐαὶ αἰσχρότερον Κρατίνου οὐαὶ Εὐπόλιδος βλασφημούντων ἦ ἔδει. πρῶτος δὲ οὐαὶ τῆς νέας ιωμῳδίας τὸν τρόπον ἐπέδειξεν ἐν τῷ Κωνάλῳ, ἐξ οὗ τὴν ἀρχὴν λαβόμενοι Μένανδρός τε οὐαὶ Φιλήμων ἐδραματούργησαν. 2. εὐλαβὴς δὲ σφόδρα γενόμενος τὴν ἀρχὴν, ἄλλως δὲ εὐφυῆς, τὰ μὲν πρῶτα διὰ Καλλιστοάτου οὐαὶ Φιλωνίδου καθίει δράματα. διὸ οὐαὶ ἐσκωπτον αὐτὸν Ἀριστώνυμός τε οὐαὶ Ἀμειψίας, τετράδι λέγοντες αὐτὸν γεγονέναι, πατὰ τὴν παροιμίαν, ὡς ἄλλοις πονοῦντα. ὑστερον δὲ οὐαὶ αὐτὸς ἡγωνίσατο. 3. διεχθρεύσας δὲ μάλιστα Κλέωνι τῷ δημαρχῷ οὐαὶ χράψας πατ' αὐτοῦ τοὺς Ἰππέας, ἐν οἷς διελέγχει αὐτοῦ τὰς ιλοπαις οὐαὶ τὸ τυραννικόν, οὐδενὸς δὲ τῶν σκενοποιῶν τολμήσαντος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ σκενέασαι δι' ὑπερβολὴν φόβου, ἄτε δὴ τυραννικὸν ὄντος, μηδὲ μὴν ὑποκρίνασθαι τινος τολμῶντος, δι' ἔαυτοῦ ὁ Ἀριστοφάνης ὑπενοίρατο, αὐτοῦ τὸ πρόσωπον μίλτῳ χοίσας, οὐαὶ αἴτιος αὐτῷ γέγονε ζημίας πέντε ταλάντων, ἢ ὑπὸ τῶν Ἰππέων πατεδικάσθη, ὡς φησιν ἐν Ἀχαρνεῦσιν

'Ἐγὼδ' ἐφ' ὧ γε τὸ οέαρ ηὐφρανθην ἵδων,
τοῖς πέντε ταλάντοις οὖς Κλέων ἔξημεσεν.'

4. διήχθοεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ ἔεινας πατ' αὐτοῦ γοαφὴν ἔθετο, [οὐαὶ] ὅτι ἐν δράματι αὐτοῦ Βαρβυλωνίοις διέβαλε τῶν Ἀθηναίων τὰς ιληρωτὰς ἀρχὰς παρόντων ἔειναν. 5. ὡς ἔεινον δὲ αὐτὸν ἔλεγε παρόσον οἱ μὲν αὐτὸν φασιν εἶναι Ρόδιον ἀπὸ Λίνδου, οἱ δὲ Αἴγινήτην, στοχαζόμενοι ἐν τοῦ πλεῖστον χρόνον τὰς διατριβὰς ποιεῖσθαι αὐτόθι, ἢ οὐαὶ ὅτι ἐκέντητο ἐκεῖσε. πατὰ τινὰς δὲ, ὡς ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ Φίλιππος Αἴγινήτης. ἀπολυθῆναι δὲ αὐτὸν εἰπόντα ἀστείως ἐν τοῦ Ομήρου ταῦτα

Μήτηρ μέν τέ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔγωγε οὐκ οἰδ̄· οὐ γάρ πώ τις ἐδύ γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.

6. δεύτερον δὲ καὶ τρίτον συνοφαντηθεὶς ἀπέφυγε, καὶ οὕτω φανερὸς κατασταθεὶς πολίτης κατενράτησε τοῦ Κλέωνος. ὅθεν φησὶν „Αὐτὸς δ' ἐμαντὸν ὑπὸ Κλέωνος ἄττ' ἐπαθοι ἐπίσταμαι δὴ“ καὶ τὰ ἔξης. 7. φασὶ δὲ αὐτὸν εὐδοκιμῆσαι συνοφάντας καταλύσαντα· οὓς ὡνόμασεν ἥπιάλους ἐν Σφηξίν, ἐν οἷς φησιν „Οἱ τοὺς πατέρας [αὐτῶν] ἥγχον νῦντωρ, καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνιγον.“ 8. μάλιστα δὲ ἐπηνέθη καὶ ἥγαπηθη ὑπὸ τῶν πολιτῶν σφρόδρᾳ, ἐπειδὴ διὰ τῶν αὐτοῦ δραμάτων ἐσπούδασε δεῖξαι τὴν πολιτείαν Ἀθηναίων ὡς ἐλευθέρα τέ ἐστι καὶ ὡπ' οὐδενὸς τυράννου δουλαγωγούμενη, ἀλλ' ὅτι δημοκρατία ἐστὶ καὶ ἐλεύθερος ὃν ὁ δῆμος ἄρχει ἐκατοῦ. τούτου οὖν χάριν ἐπηνέθη καὶ ἐστεφανώθη θαλλῷ τῆς ἱερᾶς ἐλαίας, ὃς νενόμισται ἴσοτιμος χρυσῷ στεφάνῳ, εἰπὼν ἐκεῖνα τὰ ἐν τοῖς Βατράχοις περὶ τῶν ἀτίμων „Τὸν ἵερὸν χορὸν δίκαιον πολλὰ χρηστὰ τῇ πόλει συμπαραινεῖν.“

[Ωνομάσθη δὲ ἀπ' αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἐνδοξον, τὸ μέτρον τὸ ἀριστοφάνειον.] 9. οὕτω δὲ γέγονεν ἡ φήμη τοῦ ποιητοῦ ὡς καὶ παρὰ Πέρσαις διήκειν καὶ τὸν βασιλέα Περσῶν πυνθάνεσθαι παρ' ὁποτέροις εἴη ὁ ιωμωδιοποιός. φασὶ δὲ καὶ Πλάτωνα Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ βουληθέντι μαθεῖν τὴν Ἀθηναίων πολιτείαν πέμψαι τὴν Ἀριστοφάνους ποίησιν [τὴν κατὰ Σωκράτους ἐν Νεφέλαις κατηγορίαν] καὶ συμβουλεῦσαι τὰ δράματα αὐτοῦ ἀσηθέντα μαθεῖν αὐτῶν τὴν πολιτείαν. 10. ἐγένετο δὲ καὶ αἴτιος ξήλου τοῖς θέοις ιωμωδοῖς, λέγω δὲ Φιλήμονι καὶ Μενάνδρῳ. ψηφίσματος γὰρ γενομένου χορηγικοῦ ὕστε μὴ ὄνομαστὴ ιωμωδεῖν τινα, καὶ τῶν χορηγῶν οὐκ ἀντεχόντων πρὸς τὸ χορηγεῖν, καὶ παντάπαισιν ἐκλελοιπνίας τῆς ὑλῆς τῶν ιωμωδιῶν διὰ τούτων αὐτῶν, αἴτιον γὰρ ιωμωδίας τὸ σκώπτειν τινάς, ἔγραψε [ιωμωδίας τινάς] Κώναλον, ἐν φιλοράτῃ φθορὰν καὶ ἀναγνωρισμὸν καὶ τάλλα πάντα ἀξέγλωσε Μένανδρος. 11. [πάλιν δὲ ἐκλελοιπότος καὶ τοῦ χορηγεῖν τὸν Πλοῦτον γράψας, εἰς τὸ διαναπαύεσθαι τὰ σκηνικὰ πρόσωπα καὶ μετεσκευάσθαι ἐπιγράφει χοροῦ, φθεγγόμενος ἐν ἐπείνοις, ἀ καὶ ὁρῶμεν τοὺς νέοντας οὗτας ἐπιγράφοντας ξήλῳ Αριστοφάνους.] 12. ἐν τούτῳ δὲ τῷ δράματι συνέστησε τῷ πλήθει τὸν υἱὸν Ἀραρότα, καὶ οὕτω μετήλλαξε τὸν βίον, παῖδας καταλιπὼν τρεῖς, Φίλιππον ὄμώνυμον τῷ πάππῳ καὶ Νίκοστροτον καὶ Ἀραρότα, [δι' οὗ καὶ ἐδίδαξε τὸν Πλοῦτον.] τινὲς δὲ δύο φασί, Φίλιππον καὶ Ἀραρότα, ὃν καὶ αὐτὸς ἐμνήσθη

Τὴν γυναικαῖα δὲ

αἰσχύνομαι τῷ τ' οὐ φρονοῦντε παιδίῳ,
ἴσως αὐτὸν λέγων.

13. Ἐγράψε δὲ δράματα μδ', ὃν ἀντιλέγεται τέσσαρα μδ' οὐκ οὖντα αὐτοῦ. ἔστι δὲ ταῦτα, Ποίησις Ναναγὸς Νῆσοι Νίοβος, ἀ τινὲς ἔφασαν εἶναι τὸν Ἀρχίππον.

14. Οὐαμικὸς χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἀνδρῶν ποδόν. καὶ εἰ μὲν ὡς ἀπὸ τῆς πόλεως ἥρχετο ἐπὶ τὸ θέατρον, διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἀψίδος εἰσῆγει, εἰ δὲ ὡς ἀπὸ ἄγρου, διὰ τῆς δεξιᾶς, ἐν τετραγώνῳ σχήματι, ἀφορῶν εἰς τὸν ὑπονομεύτην. ἀναχωρούντων δὲ τῶν ὑπονομεύτων ἐπτάκις ἐστρέφετο ὁ χορός, προσέχων ἐφ' ἑκάτεραι μέρη τοῦ θεάτρου. ἐκαλεῖτο δὲ τῷ γένει τὸ τοιοῦτον σχῆμα τῆς ὁρχῆσεως παράβασις, *** ὅμωνύμως τῷ γένει. τὸ τρίτον μακρόν, τὸ παῖς πνήγος. τέταρτον στροφὴν ἦ φόρη. τὸ πέμπτον ἐπίρρομα. τὸ έκτον ἀντίστροφος ἦ ἀντιθόρη. τὸ ἔβδομον ἀντεπίρρομα.

15. Τηνορίται Ἀριστοφάνους Καλλίστρατος καὶ Φιλωνίδης, δι' ᾧ ἐδίδασκε τὰ δράματα ἑαυτοῦ, διὰ μὲν Φιλωνίδου τὰ δημοτικά, διὰ δὲ Καλλίστρατος τὰ ἰδιωτικά.

16. Πόσα μέρη οὐαμωδίας. α'. πρόλογος τὸ μέχρι τῆς εἰσόδου τοῦ χοροῦ μέρος; β'. χορικὸν τὸ τοῦ χοροῦ ἀδόμενον μέλος. γ'. ἐπεισόδιον τὸ μεταξὺ δύο χορικῶν μελῶν. δ'. ἔξοδος τὸ ἐπὶ τέλει λεγόμενον τοῦ χοροῦ. εἰρηται δὲ καὶ πόσα μέρη παραβάσεως. ἢ δὲ παράβασις τοῦ χοροῦ.

XIII.

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

1. Αριστοφάνης ὁ οὐαμωδιοποίος γένει μὲν ἦν Ἀθηναῖος, πατρὸς δὲ Φιλίππου, μητρὸς δὲ Ζηνοδώρας, τὸν δὲ δῆμον Κυδαθηναῖος, Πανδιονίδος φυλῆς. πάνυ δὲ ἦν εὐφυὴς καὶ ἀγκίνοντος ἐπὶ τοσοῦτον ἐν νέᾳ πομιδῆ τῇ ἡλικίᾳ ἡδονίμησεν ἐν οὐαμωδίαις, ὡς ὃν μόνον τὸν διατάξαντα τοῦτον καὶ αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὑπεράρχοι· μᾶλλον δὲ οὐδὲ τοῖς ἐπιγιγνομένοις παρῆνεν ὑπερβολήν, ἀλλὰ καὶ τούτους μετὰ πολλοῦ τοῦ περιόντος παρῆλθεν. 2. οὕκουν ἀνεψάρη τις ὑστερον Ἀριστοφάνει παραπλήσιος. διὰ τοῦτο καὶ παρὰ τοῖς βασκανίοις αὐτοῖς ἀξιοῦται θαύματος. 3. δράματα δὲ τέσσαρα πρὸς τοῖς πεντήκοντα γέροντεν, ἀπαντα εὑμονσίας καὶ χάριτος Ἀττικῆς μεστά, καὶ πείθοντα τὸν ἀκούοντας θαυμάζειν τε καὶ ιροτείν. 4. οὗτο δὲ τοῦ τῆς πολιτείας συμφέροντος ἐποιεῖτο λόγον, ὡς μηδένα τῶν ἐπὶ τῆς λαμπρᾶς τύχης μηδέποτε ἀποσχέσθαι τοῦ σπώπτειν, εἰ ἀδικοῦντος ἥσθετο. ὅθεν καὶ τὴν παροχεῖσιν αὐτοῦ δεδιότες οἱ τοιοῦτοι μετόίους σφᾶς αὐτοὺς παρείχον ἀεὶ καὶ τῷ δῆμῳ λινσιτελοῦνταις. 5. ἔσχε δὲ τρεῖς νίοντες, Φιλίππου, Νικόστρατον καὶ Ἀραρότα. ἀποθανόνται δὲ οὗτοι Πλάτων ἐτίμησεν ἐν ἐπιγράμματι ἡρωελεγείω.

Ἄλι Χάριτες τεμερός τι λαβεῖν ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται
ζητοῦσαι ψυχὴν εὔδον Ἀριστοφάνους.

6. Ιστέον ὅτι οὐαμωδίαι ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ ἐν οὐαμαῖς ἄδεσθαι τὰς οὐαμωδίας (οὐαμαῖς δὲ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς στενωποὺς) ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς οὐαμάσεσι τοῦ Διονύσου πρῶτον ἐπιτοηθῆναι ταυτασί, ἢ παρὰ τὸ οὐαμαῖον πνεύμα.

ενδρεθῆναι τοὺς ιωμικοὺς ποιητὰς ἀδικούμενοι τινες ὑπό τινων
ἀφανῶς ἥρχοντο ἐν νυκτὶ ἐπὶ τοὺς τῶν ἀδικούντων στενωπούς,
βοῶντες, ὃ δεῖνα ἀδικίᾳ χαίρει καὶ τὰ καὶ τὰ πράττει, θεῶν ὄντων
καὶ νόμων· καὶ τούτων λεγομένων οἱ συνειδότες ἔαντοὶς ταῦτα,
σώφρονες ἐγίνοντο τοῦ λοιποῦ. 8. ἐπεὶ οὖν ἄριστα τοῦτο ἔχον
ἔδοκει καὶ τῇ πολιτείᾳ συνοίσον, ἀτε τῆς μὲν ἀδικίας ἐντεῦθεν
παντάπασιν ἀναιρουμένης, δικαιοσύνης δὲ ἀντεισαγομένης καὶ
τρόπων χρηστῶν, ἐτάχθησαν ἐπὶ τοῦτο οἱ ιωμικοὶ ποιηταί, ἐν
μέρει παιδιᾶς σκάμματά τε τῶν ἀδικούντων καὶ διδαχὴν ὡν
προσήκειν ἐργαζόμενοι. ἥδοντο δὲ ιωμικοί εἰς τοῖς Διονυσιακοῖς
ἔαρος ὕρα.

XIV.

*ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ ΕΙΣ ΑΡΙ-
ΣΤΟΦΑΝΗΝ.*

Βίβλοι Ἀριστοφάνευς, θεῖος πόνος, αἶσιν Ἀχαρνεὺς
πισσὸς ἐπὶ χλοεψὴν πουλὺς ἔσεισε κόμην.
ἡνίδ' ὅσον Διόνυσον ἔχει σελίς, οἷα δὲ μῆδοι
ἡχεῦσιν φοβερῶν πληθύμενοι χαρίτων.
ὅτι καὶ θυμὸν ἄριστε, καὶ Ἑλλάδος ἥθεσιν ἵσα
ιωμικὴ καὶ στύξας ἄξια καὶ γελάσας.

XV.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Ἐπιτύμβιον.

Θεῖος Ἀριστοφάνευς ὑπ' ἐμοὶ νένυς, εἴ τινα πεύθη
ιωμικόν, ἀρχαίης μνᾶμα χοροστασίης.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

A X A P N H Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΚΗΡΤΕ.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ΠΡΕΣΒΕΙΣ Ἀθηναίων παρὰ βασιλέως ἡκοντες.

ΨΕΥΤΑΡΤΑΒΑΣ.

ΘΕΩΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.

ΓΥΝΗ Δικαιοπόλιδος.

ΘΥΓΑΤΗΡ Δικαιοπόλιδος.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ΚΟΡΑ θυγατέρε τοῦ Μεγαρέως.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Λαμάχου.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ΠΑΡΑΝΤΜΦΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΙ.

ΤΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Εκαλησία ἐφέστηκεν Ἀθήνησιν ἐν τῷ φανερῷ, καθ' ἥν πολεμοποιοῦντας τοὺς δῆτορας καὶ προφανῶς τὸν δῆμον ἔξαπατῶντας Δικαιόπολίς τις τῶν αὐτουργῶν ἔξελέγχων παρεισάγεται· τούτου δὲ διά τινος, Ἀμφιθέου παλουμένου, σπεισαμένου καὶ ἴδιαν τοῖς Λάκωσιν, Ἀχαρνικοὶ γέροντες πεπυσμένοι τὸ πρᾶγμα προσέρχονται διώκοντες ἐν χοροῦ σχῆματι· καὶ μετὰ ταῦτα θύοντα τὸν Δικαιόπολιν ὁρῶντες, ὡς ἐσπεισμένον τοῖς πολεμιωτάτοις καταλεύσειν δόμῳσιν. ὃ δὲ ὑποσχόμενος ὑπὲρ ἐπιξήνου τὴν πεφαλὴν ἔχων ἀπολογήσασθαι, ἐφ' ὅτι· ἂν μὴ πείσῃ τὰ δίκαια λέγων, τὸν τράχηλον ἀποκοπήσεσθαι, ἐλθὼν ὡς Εὐρυπίδην αἰτεῖ πιωχικὴν στολὴν. καὶ στολισθεὶς τοῖς Τηλέφονος ἵσταμασι παρῷδει τὸν ἐκείνου λόγον, οὐν ἀχαρίτως καθαπτόμενος Περιπλέους περὶ τοῦ Μεγαρικοῦ ψηφίσματος. παροξυνθέντων δέ τινων ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῷ δοκεῖν συνηγορεῖν τοῖς πολεμίοις, εἴτα ἐπιφερομένων, ἐνισταμένων δὲ ἐτέρων ὡς τὰ δίκαια αὐτοῦ εἰρηκότος, ἐπιφανεῖς Λάμαχος θορυβεῖν πειράται. εἴτα γενομένου διελκυσμοῦ κατενεγχθεὶς ὁ χορὸς ἀπολύει τὸν Δικαιόπολιν καὶ πρὸς τοὺς δικαστὰς διαλέγεται περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ ἀρετῆς καὶ ἄλλων τινῶν. τοῦ δὲ Δικαιοπόλιδος ἄγοντος καθ' ἑαυτὸν εἰρήνην τὸ μὲν πρῶτον Μεγαρικός τις παιδία ἑαυτοῦ διεσκευασμένα εἰς χοιρίδια φέρων ἐν σάπιῳ πράσιμᾳ παραγίνεται· μετὰ τοῦτον ἐκ Βοιωτῶν ἔτερος ἐγχέλεις τε καὶ παντοδαπῶν ὁρίθων γόνου ἀνατιθέμενος εἰς τὴν ἀγοράν. οἷς ἐπιφανέντων τινῶν συκοφαντῶν συλλαβόμενος τινὰ ἐξ αὐτῶν ὁ Δικαιόπολις καὶ βάλλων εἰς σάκον, τοῦτον τῷ Βοιωτῷ ἀντίφρορτον ἐξάγειν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν παραδίδωσι, καὶ προσαγόντων αὐτῷ πλειόνων καὶ δεομένων μεταδοῦναι τῶν σπονδῶν, καθυπερηφανεῖ. παροικοῦντος δὲ αὐτῷ Λαμάχου, καὶ ἐνεστηκίας τῆς τῶν Χοῶν ἑορτῆς, τοῦτον μὲν ἄγγελος παρὰ τῶν στρατηγῶν ἦνων πελεύει ἔξελθόντα μετὰ τῶν ὄπλων τὰς εἰσβολὰς τηρεῖν· τὸν δὲ Δικαιόπολιν παρὰ τοῦ Διο-

νύσου τοῦ ιερέως τις καλῶν ἐπὶ δεῖπνον ἔρχεται. οὐαὶ μετ' ὄλιγον
ὅ μὲν τραυματίας οὐαὶ πακῶς ἀπαλλάττων ἐπανήκει, ὁ δὲ Δι-
ηαιόπολις δεδειπνηώς οὐαὶ μεθ' ἔταιρας ἀναλύων. τὸ δὲ δρᾶμα
τῶν εὗ σφρόδρα πεποιημένων, οὐαὶ ἐπὶ παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην
προκαλούμενον. ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθυδῆμου ἄρχοντος ἐν Αηναίοις
διὰ Καλλιστράτου· οὐαὶ πρῶτος ἦν· δεύτερος Κρατῖνος Χειμα-
ξομένοις. οὐ σώζονται. τρίτος Εὔπολις Νουμηνίας.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐκκλησίας οὕσης παραγίνονται τινες
πρέσβεις παρὰ Περσῶν οὐαὶ παρὰ Σιτάλκους πάλιν,
οἱ μὲν στρατιὰν ἄγοντες, οἱ δὲ χρυσίουν.
παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων τε μετὰ τούτους τινὲς
σπονδὰς φέροντες, οὓς Ἀγαρούεῖς οὐδαμῶς
εἴασσαν, ἀλλ' ἐξέβαλον, ὃν οὐαθάπτεται
σκληρῶς ὁ ποιητής. [αὐτὸ τὸ ψήφισμά τε
Μεγαρικὸν ἵκανῶς φησι, οὐαὶ τὸν Περικλέα
οὐκ τῶν Λακώνων τῶνδε πάντων αἵτιον,
σπονδὰς λύσιν τε τῶν ἐφεστώτων οὐαν.]

A X A P N H Σ.

ΑΙΚ. Ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν,
ἥσθην δὲ βαιά, πάνυ γε βαιά, τέτταρα·
ἄλλ' ὡδυνήθην, ψαμμοκοσιογάργαρα.
φέρ' ἵδω· τί δ' ἥσθην ἄξιον χαιρηδόνος;
ἔγῳδ' ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ εὐφρανθην ἵδων,
τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἔξημεσεν.
ταῦθ' ὡς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺς ἴππεας
διὰ τοῦτο τοῦργον· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.
ἄλλ' ὡδυνήθην ἔτερον αὖ τραγῳδικόν,
ὅτε δὴ κεκήνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον,
δὸς ἀνεῖπεν εἴσαγ', ὡς Θέογνι, τὸν χορόν.
πᾶς τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν;
ἄλλ' ἔτερον ἥσθην, ἡνίκ' ἐπὶ Μόσχῳ ποτὲ
Δεξίθεος εἰσῆλθ' ἀσόμενος Βοιώτιον.
τῆτες δ' ἀπέδανον καὶ διεστράφην ἵδων,
ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.
ἄλλ' οὐδεπώποτ' ἔξ ὅτου γὰρ δύπτομαι
οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὁφρῦς
ῶς νῦν, δόποτ' οὕσης κυρίας ἐκκλησίας
ἐωθινῆς ἔρημος ἡ πνὺξ αὐτη̄·
οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κάνω καὶ κάτω
τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον·
οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἥκουσιν, ἀλλ' ἀωρίαν
ἥκουτες, εἴτα δ' ὡστιοῦνται πᾶς δοκεῖς
ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου,

5

10

15

20

25

ἀθρόοι καταρρέοντες· εἰρήνη δ' ὅπως
ἔσται προτιμῶσ' οὐδέν· ω̄ πόλις πόλις.
ἔγὼ δ' ἀεὶ πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν
νοστῶν κάθημαι· καὶ τ' ἐπειδὰν ω̄ μόνος,
στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι,
ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, λογίζομαι,
ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρόν, εἰρήνης ἐρῶν,
στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν,
ὅς οὐδεπότε εἶπεν, ἄνθρωπας πρίω,
οὐκ ὕξος, οὐκ ἔλαιον, οὐδὲν δέει πρίω,
ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χῶ πρίων ἀπῆν.
νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἥκω παρεσκευασμένος
βοᾶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς δήτορας,
ἔάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ.
ἀλλ' οἱ πρωτάνεις γὰρ οὐτοὶ μεσημβρινοί. 40
οὐκ ἡγόρευον; τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ λεγον·
εἰς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὀστίζεται.

KHP. πάροιτ' εἰς τὸ πρόσθεν,
πάροιθ', ω̄ς ἀν ἐντὸς ἥτε τοῦ καθάρματος.

AMΦ. ἥδη τις εἶπε; *KHP.* τις ἀγορεύειν βούλεται; 45
AMΦ. ἔγώ. *KHP.* τις ὁν; *AMΦ.* Ἀμφίθεος. *KHP.* οὐκ
ἄνθρωπος; *AMΦ.* οὐ,

ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δήμητρος ἦν
καὶ Τριπτολέμου· τούτου δὲ Κελεὸς γίγνεται·
γαμεῖ δὲ Κελεὸς Φαιναρέτην τήθην ἐμήν,
ἔξ ης Λυκῖνος ἐγένετ'. ἐκ τούτου δ' ἔγὼ 50
ἀθάνατός εἰμ'. ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ¹
σπονδὰς ποιεῖσθαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ.
ἀλλ' ἀθάνατος ὁν, ἄνθρωπος, ἐφόδιος οὐκ ἔχω.
οὐ γὰρ διδόασιν οἱ πρωτάνεις. *KHP.* οἱ τοξόται.
AMΦ. ω̄ Τριπτόλεμε καὶ Κελεέ, περιόψεσθέ με; 55
AIK. ὁνδρες πρωτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν

τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῖν ἥθελε
σπουδὰς ποιῆσαι καὶ ιρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.

KHP. κάθησο σίγα. *ΔΙΚ.* μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὗ,
ἥν μὴ περὶ εἰρήνης γε προντανεύσητέ μοι. 60

KHP. οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως.

ΔΙΚ. ποίου βασιλέως; ἄχθομαι γὰρ πρέσβειν
καὶ τοῖς ταῦσι τοῖς τ' ἀλαζονεύμασιν.

KHP. σίγα. *ΔΙΚ.* βαβαιάξ, ἀκιβάτανα, τοῦ σχήματος.

ΠΡ. ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν, 65
μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας
ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος. *ΔΙΚ.* οἵμοι τῶν
δραχμῶν.

ΠΡ. καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεσθα διὰ Καῦστρίων
πεδίων ὁδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι,
ἐφ' ἀρμαμαξῶν μαλθακῶν κατακείμενοι, 70
ἀπολλύμενοι. *ΔΙΚ.* σφόδρα τἄρδ' ἐσωξόμην ἐγὼ
παρὰ τὴν ἔπαλξιν ἐν φορτῷ κατακείμενος.

ΠΡ. ξενιζόμενοι δὲ πρὸς βίαν ἐπίνομεν
ἔξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων καὶ χρυσίδων
ἄκρατον οἶνον ἥδυν. *ΔΙΚ.* ὡς Κραναὰ πόλις, 75
ἄρδ' αισθάνει τὸν κατάγελων τῶν πρέσβεων;

ΠΡ. οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἥγοῦνται μόνους
τοὺς πλεῖστα δυναμένους φαγεῖν τε καὶ πιεῖν.

ΔΙΚ. ἡμεῖς δὲ λαικαστάς γε καὶ καταπύγονας.

ΠΡ. ἔτει τετάρτῳ δ' εἰς τὰ βασίλει ἥλθομεν. 80
ἄλλ' εἰς ἀπόπατον ὥχετο, στρατιὰν λαβών,
κάχεξεν ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν.

ΔΙΚ. πόσου δὲ τὸν πρωτὸν χρόνον ξυνήγαγεν;

ΠΡ. τῇ πανσελήνῳ· κατ' ἀπῆλθεν οἴναδε.
εἰτ' ἔξενιζε, παρετίθει θ' ἡμῖν ὅλους 85
ἐκ κοιτάνου βοῦς. *ΔΙΚ.* καὶ τίς εἶδε πώποτε
βοῦς κοιτανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων.

- ΠΡ. οὐαὶ ναὶ μὰ Διὸς ὅρνιν τοιπλάσιον Κλεωνύμου παρέθηκεν ἡμῖν· ὅνομα δ' ἦν αὐτῷ φέναξ.
 ΔΙΚ. ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σύ, δύο δραχμὰς φέρων. 90
 ΠΡ. οὐαὶ νῦν ἄγοντες ἥκομεν Ψευδαιρτάβαν, τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν. ΔΙΚ. ἐκπόψειέ γε οὐραξ πατάξας τόν τε σὸν τοῦ πρέσβεως.
 ΚΗΡ. ὁ βασιλέως ὀφθαλμός. ΔΙΚ. ὧναξ Ἡράκλεις· πρὸς τῶν Θεῶν, ἄνθρωπε, ναύφρωντον βλέπεις, ἢ περὶ ἄνδραν κάμπτων νεώσοικον σκοπεῖς; 96
 ἄσκωμ' ἔχεις που περὶ τὸν ὀφθαλμὸν κάτω.
 ΠΡ. ἄγε δὴ σύ, βασιλεὺς ἄττα σ' ἀπέπεμψεν φράσον λέξοντ' Ἀθηναίοισιν, ω̄ Ψευδαιρτάβα.
 ΦΕΤ. Ιαρταμὰν ἔξαρξας ἀπισσόνα σάτραι. 100
 ΠΡ. ξυνήκαθ' ὁ λέγει; ΔΙΚ. μὰ τὸν Ἀπόλλωνα γὰρ μὲν οὖ.
 ΠΡ. πέμψειν βασιλέα φησὶν ὑμῖν χρυσίον.
 λέγε δὴ σὺ μεῖζον οὐαὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.
 ΦΕΤ. οὐ λῆψι χρῦσο, χαυνόπορωντ' Ἰάον, αὖ.
 ΔΙΚ. οἴμοι κακοδαιμῶν, ω̄ς σαφῶς. ΠΡ. τί δαὶ λέγει;
 ΔΙΚ. ὁ τι; χαυνοπορώντος τοὺς Ἰάονας λέγει, 106
 εἰ προσδοκῶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων.
 ΠΡ. οὔκ, ἀλλ' ἀχάνας ὅδε γε χρυσίον λέγει.
 ΔΙΚ. ποίας ἀχάνας; σὺ μὲν ἀλαζὼν εἶ μέγας.
 ἀλλ' ἄπιθ'. ἐγὼ δὲ βασανιῶ τοῦτον μόνος. 110
 ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς πρὸς τουτονί,
 οὐαὶ μή σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν.
 βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον; —
 ἀλλως ἄρ' ἔξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβεων; —
 'Ελληνικόν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὗτοι, 115
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὔκ εἰσὶν ἐνθένδ' αὐτόθεν.
 οὐαὶ τοῖν μὲν εὔνούχοιν τὸν ἔτερον τουτονὶ
 ἐγῷδ' ὃς ἔστι, Κλεισθένης δὲ Σιβυρτίον.

ω̄ θεομόβουλον πρωτόν ἔξυρημένε,
τοιόνδε δ', ω̄ πίθηκε, τὸν πώγων' ἔχων
εύνουχος ἡμῖν ἥλθες ἐσκευασμένος;
όδι δὲ τίς ποτ' ἔστιν; οὐ δήπου Στράτων;

KHP. σίγα, κάθιξε.

τὸν βασιλέως δρθαλμὸν ἡ βουλὴ καλεῖ
εἰς τὸ πρυτανεῖον. *ΔΙΚ.* ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;
κακεῖτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στραγγεύομαι; 126
τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδέποτέ γ' ἵσχει θύρα.
ἀλλ' ἐργάσομαι τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.

ἀλλ' Ἀμφίθεός μοι ποῦ στιν; *ΑΜΦ.* οὐτοσὶ πάρα.

ΔΙΚ. ἐμοὶ σὺ ταυτασὶ λαβὼν ὀκτὼ δραχμὰς 130
σπονδὰς ποίησαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ
καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι·
ὑμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε καὶ κεχήνατε.

KHP. προσίτω Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκους. *ΘΕΩ.* ὁδί.

ΔΙΚ. ἔτερος ἀλαζὼν οὗτος εἰσιηρούττεται. 135

ΘΕΩ. χρόνον μὲν οὐκ ἀν ἡμεν ἐν Θρᾳκῃ πολύν,

ΔΙΚ. μὰ Διὸν οὐκ ἄν, εἰ μισθόν γε μὴ φερες πολύν.

ΘΕΩ. εἰ μὴ πατένιψε χιόνι τὴν Θρᾳκην ὅλην,
καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον,
ὅτ' ἐνθαδὶ Θέογνις ἡγωνίζετο. 140

τοῦτον μετὰ Σιτάλκους ἐπινον τὸν χρόνον·
καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς,
ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθῆς, ὕστε καὶ
ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραψ', 'Αθηναῖοι καλοί.
ὁ δ' υἱός, ὃν 'Αθηναῖον ἐπεποιήμεθα, 145
ἥρα φαγεῖν ἀλλάντας ἔξ 'Απατουρίων,
καὶ τὸν πατέρ' ἥντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρᾳ.
ὁ δ' ὥμοσε σπένδων βοηθήσειν, ἔχων
στρατιὰν τοσαύτην ὕστε 'Αθηναίους ἐρεῖν,
ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται. 150

ΔΙΚ. κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι
ῶν εἶπας ἐνταυθοῖ σύ, πλὴν τῶν παρόποων.

ΘΕΩ. καὶ νῦν ὅπερ μαχιμώτατον Θρᾳκῶν ἔθνος
ἔπειμψεν ὑμῖν. *ΔΙΚ.* τοῦτο μέν γ' ἥδη σαφές.

KHP. οἱ Θρᾳκες ἵτε δεῦρο, οὓς Θέωρος ἤγαγεν. 155

ΔΙΚ. τουτὶ τί ἔστι τὸ κακόν; *ΘΕΩ.* Ὁδομάντων στρατός.

ΔΙΚ. ποίων Ὁδομάντων; εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν;
τις τῶν Ὁδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν;

ΘΕΩ. τούτοις ἔάν τις δύο δραχμὰς μισθὸν διδῷ,
καταπελτάσονται τὴν Βοιωτίαν ὅλην. 160

ΔΙΚ. τοισδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψιλημένοις;
ὑποστένοι μένταν δὲ θρανίτης λεώς,
δὲ σωσίπολις. οἷμοι τάλας, ἀπόλλυμαι,
ὑπὸ τῶν Ὁδομάντων τὰ σκόροδα πορθούμενος.
οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδα; *ΘΕΩ.* ὡς μοχθηρὲ σύ,
οὐ μὴ πρόσει τούτοισιν ἐσκοροδισμένοις; 166

ΔΙΚ. ταντὶ περιείδεθ' οἱ πρυτάνεις πάσχοντά με
ἐν τῇ πατρίδι καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων;
ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
τοῖς Θρᾳξὶ περὶ μισθοῦ· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι 170
διοσημία στὶ καὶ φανὸς βέβληκέ με.

KHP. τοὺς Θρᾳκας ἀπιέναι, παρεῖναι δὲ εἰς ἔνην.
οἱ γὰρ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν.

ΔΙΚ. οἷμοι τάλας, μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.
ἀλλ' ἐκ Λακεδαίμονος γὰρ Ἀμφίθεος ὁδόι. 175
χαῖρος, Ἀμφίθεε. *AMΦ.* μήπω γε, πρίν γ' ἂν στῶ
τρέχων·

δεῖ γάρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.

ΔΙΚ. τί δέ ἔστιν; *AMΦ.* ἐγὼ μὲν δεῦρο σοι σπουδάς
φέρων

ἐσπευδον· οἱ δέ ὕσφροντο πρεσβύταλ τινες

Ἀχαρνικοί, στιπτοὶ γέροντες, πρίνυνοι, 180

ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνινοι.
ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες, ὡς μιαρώτατε,
σπουδὰς φέρεις, τῶν ἀμπέλων τετμημένων;
κάς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων·
ἔγὼ δ' ἔφευγον· οἱ δ' ἐδίωκον κάβοιν. 185

ΔΙΚ. οἱ δ' οὖν βοῶντων· ἀλλὰ τὰς σπουδὰς φέρεις;

ΑΜΦ. ἔγωγέ φημι, τρία γε ταντὶ γεύματα.

αὗται μέν εἰσι πεντέτεις. γεῦσαι λαβών.

ΔΙΚ. αἴβοι. *ΑΜΦ.* τί ἔστιν; *ΔΙΚ.* οὐκ ἀρέσκουσίν
μ', ὅτι

ὅξουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν.

190

ΑΜΦ. σὺ δ' ἀλλὰ τασδὶ τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβών.

ΔΙΚ. ὅξουσι χαῦται πρέσβεων ἐς τὰς πόλεις
οἵξυτατον, ὥσπερ διατριβῆς τῶν ξυμμάχων.

ΑΜΦ. ἀλλ' αὗται σπουδαὶ τριακοντούτιδες
κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν. *ΔΙΚ.* ὡς Διονύσια, 195
αὗται μὲν ὅξουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος,
καὶ μὴ πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν,
καν τῷ στόματι λέγουσι, βαῖν' ὅπη θέλεις.
ταύτας δέχομαι καὶ σπένδομαι κάκπιόμαι,
χαίρειν κελεύων πολλὰ τοὺς Ἀχαρνέας. 200
ἔγὼ δὲ πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγεὶς
ἄξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιών Διονύσια.

ΑΜΦ. ἔγὼ δὲ φευξοῦμαι γε τοὺς Ἀχαρνέας.

ΧΟΡ. τῇδε πᾶς ἔπον, δίωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνον
τῶν ὁδοιπόρων ἀπάντων· τῇ πόλει γὰρ ἄξιον 205
ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. ἀλλά μοι μηνύσατε,
εἰ τις οἶδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπουδὰς
φέρων.

ἐκπέφευγ', οἶχεται φροῦδος. οἴμοι τάλας τῶν
ἔτῶν τῶν ἐμῶν. 210

οὐκ ἀν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων ἀνθράκων φορτίον

ἡκολούθουν Φαῦλλω τρέχων, ὥδε φαύλως ἀν ὁ 215 σπουδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος ἔξεφυγεν οὐδ' ἀν ἐλαφρῶς ἀν ἀπεπλίξατο.

νῦν δ' ἐπειδὴ στερρὸν ἥδη τούμὸν ἀντικνήμιον καὶ παλαιῷ Λακρατείδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται, 220 οἰχεται. διωκτέος δέ· μὴ γὰρ ἐγχάνοι ποτὲ μηδέ περ γέροντας ὄντας ἐκφυγὼν Ἀχαρνέας. ὅστις, ὡς Ζεῦ πάτερ καὶ θεοί, τοῖσιν ἐχθροῖσιν 225 ἐσπείσατο,

οῖσι παρ' ἐμοῦ πόλεμος ἐχθροπὸς αὖξεται τῶν ἐμῶν χωρίων.

κούκ ἀνήσω πρὸν ἀν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῷ ὁξύς, ὁδυνηρός, **** ἐπίκωπος, ἵνα 231 μήποτε πατῶσιν ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.

ἄλλὰ δεῖ ξητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ βλέπειν Βαλλήναδε καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἔως ἀν εὐρεθῇ ποτέ· 235 ὡς ἐγὼ βάλλων ἔκεινον οὐκ ἀν ἐμπλήμην λίθοις.

ΔΙΚ. εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

ΧΟΡ. σιγα πᾶς. ἡκούσατ', ἄνδρες, ἄρα τῆς εὐφημίας; οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ξητοῦμεν. ἄλλὰ δεῦρο πᾶς ἐκποδῶν· θύσων γὰρ ἀνὴρ, ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται.

ΔΙΚ. εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε. 241 προύθ' ἐσ τὸ πρόσθεν δλίγον ἡ κανηφόρος.

ὁ Ξανθίας τὸν φαλλὸν ὁρθὸν στησάτω.

κατάθου τὸ κανοῦν, ὡς θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.

ΘΤΓ. ὡς μῆτερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρουσιν, 245 ἵν' ἐτνος καταχέω τούλατῆρος τουτού.

ΔΙΚ. καὶ μὴν καλόν γ' ἔστ'. ὡς Διόνυσε δέσποτα, οεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ πέμψανται καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν

ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια, 250
στρατιᾶς ἀπαλλαχθέντα· τὰς σπουδὰς δέ μοι
καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.

ἄγ', ω̄ θύγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς
οἴσεις, βλέπουσα θυμβροφάγον. ὡς μακάριος
ὅστις σ' ὄπύσει, κάκποιήσεται γαλᾶς 255

σοῦ μηδὲν ἥττον βδεῖν, ἐπειδὴν ὕρθρος ἥ·

πρόβανε, κάν τῶχλῷ φυλάττεσθαι σφόδρα
μή τις λαθών σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.

ΔΙΚ. ω̄ Ξανθία, σφῶν δ' ἔστιν ὕρθρος ἑκτέος
δ φαλλὸς ἔξοπισθε τῆς κανηφόρου. 260

ἔγὼ δ' ἀκολουθῶν ἄσομαι τὸ φαλλικόν·

σὺ δ', ω̄ γύναι, θεῷ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους. πρόβα.

Φαλῆς, ἔταῖρε Βακχίου,

ξύγκωμε, υսκτοπεριπλάνη-

τε, μοιχέ, παιδεραστά, 265

ἑκτῷ σ' ἔτει προσεῖπον ἐς

τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος,

σπουδὰς ποιησάμενος ἐμαυ-

τῷ, πραγμάτων τε καὶ μαχῶν

καὶ λαμάχων ἀπαλλαγείς. 270

πολλῷ γάρ ἐσθ' ἥδιον, ω̄ Φαλῆς Φαλῆς,

ιλέπτουσαν εύρονθ' ὀρικὴν ὑληφόρου,

τὴν Στρυμοδώρου Θρᾷτταν ἐκ τοῦ Φελλέως,

μέσην λαβόντ', ἄραντα, κατα-

βαλόντα καταγιγαρτίσαι. 275

Φαλῆς Φαλῆς,

ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπίης, ἐν ιραιπάλης

ἔωθεν εἰρήνης διοφήσεις τρύβλιον·

ἡ δ' ἀσπὶς ἐν τῷ φεψάλῳ ορεμήσεται.

ΧΟΡ. οῦτος αὐτός ἐστιν, οῦτος. 280

βάλλε βάλλε βάλλε βάλλε,

παῖε πᾶς τὸν μιαρόν.

οὐ βαλεῖς, οὐ βαλεῖς;

ΔΙΚ. Ἡράκλεις, τοντὶ τί ἔστι; τὴν χύτραν συντρίψετε.

XOP. σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν, ὡς μιαρὰ πεφαλή. 285

ΔΙΚ. ἀντὶ ποίας αἰτίας, ὥχαρνέων γεραιάταοι;

XOP. τοῦτ' ἐρωτᾷς; ἀναισχυντος εἶ καὶ βδελυρός, ὡς προδότα τῆς πατρίδος, ὅστις ἡμῶν μόνος 290 σπεισάμενος εἴτα δύνασαι πρὸς ἔμ' ἀποβλέπειν.

ΔΙΚ. ἀντὶ δ' ὧν ἐσπεισάμην ἀκούσατ', ἀλλ' ἀκούσατε.

XOP. σοῦ γ' ἀκούσωμεν; ἀπολεῖ· κατά σε χώσομεν τοῖς λίθοις. 295

ΔΙΚ. μηδαμῶς, πρὶν ἂν γ' ἀκούσητ'; ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὥγαθοι.

XOP. οὐκ ἀνασχήσομαι· μηδὲ λέγε μοι σὺ λόγον· ὡς μεμίσηκά σε Κλέωνος ἔτι μᾶλλον, ὃν 300 κατατεμῶ τοῖσιν ἵππεῦσι καττύματα.

σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μα-
κρούς,

ὅστις ἐσπείσω Λάκωσιν, ἀλλὰ τιμωρήσομαι.

ΔΙΚ. ὥγαθοί, τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδῶν ἔάσατε, 305 τῶν δ' ἐμῶν σπουδῶν ἀκούσατ', εἰ καλῶς ἐσπει-
σάμην.

XOP. πῶς δέ γ' ἂν καλῶς λέγοις ἄν, εἰπερ ἐσπείσω γ' ἄπαξ οἶσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὔθ' ὅρκος μένει;

ΔΙΚ. οἵδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα, 309 οὐχ ἀπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.

XOP. οὐχ ἀπάντων, ὡς πανοῦργε; ταῦτα δὴ τολμᾶς λέγειν ἐμφανῶς ἥδη πρὸς ἡμᾶς; εἴτ' ἐγὼ σου φείσομαι;

ΔΙΚ. οὐχ ἀπάντων οὐχ ἀπάντων· ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὅδι πόλλ' ἂν ἀποφήναιμ' ἐκείνους ἐσθ' ἣ κάδικου-
μένους.

- XOP.** τοῦτο τοῦπος δεινὸν ἥδη καὶ ταραξικάρδιον, 315
εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.
- ΔΙΚ.** καν γε μὴ λέξω δίκαια, μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ,
ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν.
- XOP.** εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ω̄ δημόται,
μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοιτικίδα;
- ΔΙΚ.** οἶος αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέξεσεν. 321
οὐκ ἀκούσεσθ' οὐκ ἀκούσεσθ' ἐτεόν, ω̄χαρνηίδαι;
- XOP.** οὐκ ἀκούσόμεσθα δῆτα. **ΔΙΚ.** δεινά τἄρα πείσομαι.
- XOP.** ἔξολοίμην, ἦν ἀκούσω. **ΔΙΚ.** μηδαμῶς, ω̄χαρνικοί
- XOP.** ώς τεθνήξων ἵσθι νυνί. **ΔΙΚ.** δήξομ' ἄρ' ὑμᾶς ἔγώ.
ἀνταποκτενῶ γὰρ ὑμῖν τῶν φίλων τοὺς φιλτά-
τους. 326
- ώς ἔχω γ' ὑμῶν ὅμήρους, οὓς ἀποσφάξω λαβών.
- XOP.** εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοῦπος, ἄνδρες δημόται,
τοῖς Ἀχαρνικοῖσιν ἡμῖν; μῶν ἔχει του παιδίον 329
τῶν παρόντων εἰδον εἴρξας; ἢ πὶ τῷ θρασύνεται;
- ΔΙΚ.** βέλλετ', εἰ βιούλεσθ'. ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερῶ.
εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθράκων τι ηὔδεται.
- XOP.** ώς ἀπωλόμεσθ'. ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἔστ' ἐμός.
ἀλλὰ μὴ δράσῃς ὅ μελλεις· μηδαμῶς, ω̄ μηδαμῶς.
- ΔΙΚ.** ώς ἀποκτενῶ· κένχραχθ'. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι.
- XOP.** ἀπολεῖς ἄρ' ὅμήλικα τόνδε φιλανθρωπεία; 336
- ΔΙΚ.** οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς ἀρτίως ἡκούσατε.
- XOP.** ἀλλὰ νυνὶ λέγ', εἰ τοι δοκεῖσοι, τὸ Λακε-
δαιμόνιον αἴθ' ὅτῳ τῷ τρόπῳ σούστη φίλον.
ώς τόδε τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ. 340
- ΔΙΚ.** τοὺς λίθους νῦν μοι χαμᾶξε πρῶτον ἔξεράσατε.
- XOP.** οὗτοί σοι χαμαί, καὶ σὺ κατάθου πάλιν τὸ ξίφος.
- ΔΙΚ.** ἀλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηνταί που
λίθοι.
- XOP.** ἐκσέσεισται χαμᾶξ'. οὐχ ὁρᾶς σειόμενον;

ἀλλὰ μή μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος. 345
ώς ὅδε γε σειστὸς ἄμα τῇ στροφῇ γίγνεται.

ΔΙΚ. ἐμέλλετ' ἂρ' ἄπαντες ἀνασείειν βοήν,
ὅλιγον τ' ἀπέθανον ἄνθρακες Παρνήσιοι,
καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δημοτῶν.
ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν 350
διάρροος ἐνετίλησεν ὕσπερ σηπία.

δεινὸν γὰρ οὕτως ὁμφακίαν πεφυκέναι
τὸν θυμὸν ἀνδρῶν ὕστε βάλλειν καὶ βοᾶν
ἔθλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἵσον ἵσθι φέρον,
ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν 355
ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἄπανθ' ὅσ' ἀν λέγω.
καίτοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἔγω.

XOP. τί οὖν οὐ λέγεις ἐπιξήνουν ἔξενεγκὼν θύρας?
οὐ τι ποτ', ωδὴ σχέτλιε, τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις;
πάνυ γὰρ ἐμεγε πόθος οὐ τι φρονεῖς ἔχει.
ἀλλ' ἥπερ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω,
θεὶς δεῦρο τούπιξηνον ἐγχείρει λέγειν. 360

ΔΙΚ. ίδοὺ θέασαι, τὸ μὲν ἐπιξήνουν τοδί,
οὐδὲν ἀνήρ οὐ λέξων ούτοσὶ τυννουτοσί.
ἀμέλει μὰ τὸν Δί' οὐκ ἐνασπιδώσομαι,
λέξω δὲν ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἄμοι δοκεῖ.
καίτοι δέδοικα πολλά· τούς τε γὰρ τρόπους 370
τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαιρούτας σφόδρα
εάν τις αὐτοὺς εὐλογῇ καὶ τὴν πόλιν
ἀνήρ ἀλαξῶν καὶ δίκαια πᾶδικα.

κανταῦθα λανθάνοντος' ἀπεμπολώμενοι·
τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς οὗτοι
οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψήφῳ δακεῖν,
αὐτός τ' ἐμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἄπαθον
ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρουσι πωμῷδίαν.

εἰσελκύσας γάρ μ' εἰς τὸ βουλευτήριον
διέβαλλε καὶ ψευδῆ κατεγλώττιξέ μου
κάκυκλοβόρει κάπλυνεν, ὥστ' ὀλίγου πάνυ
ἀπωλόμην μοι λυνοπραγμονούμενος.
νῦν οὖν με πρῶτον ποὶν λέγειν ἔάσατε
ἐνσκευάσασθαί μ' οἶον ἀθλιώτατον.

XOP. τί ταῦτα στρέφει τεχνάζεις τε καὶ πορίζεις τρι-
βάς; 385

λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἔνεκα παρ', Ἱερωνύμου
σκοτοδασυπυκνότριχά τιν' "Ἄιδος κυνῆν." 390
εἴτ' ἔξανοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου,
ώς σκῆψιν ἄγων οὗτος οὐκ εἰσδέξεται.

AIK. ὥρα' στὶν ἄρα μοι καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
καί μοι βαδιστέ' ἐστὶν ως Εὔριπίδην.
παῖ παῖ. *KHΦ.* τίς οὗτος; *AIK.* ἔνδον ἔστ' Εὐ-
ριπίδης; 395

KHΦ. οὐκ ἔνδον ἔνδον ἔστιν, εἰ γνώμην ἔχεις.

AIK. πῶς ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον; *KHΦ.* δρόθως, ὡς γέρον.
ὅ νοῦς μὲν ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια
οὐκ ἔνδον, αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
τραγῳδίαν. *AIK.* ὡς τοισμακάρι' Εύριπίδη, 400
ὅδ' ὁ δοῦλος οὐτωσὶ σοφῶς ὑποκρίνεται.
ἐκκάλεσον αὐτόν. *KHΦ.* ἀλλ' ἀδύνατον. *AIK.* ἀλλ'
οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.

Εὔριπίδη, Εύριπίδιον,
ὑπάκουουσον, εἴπερ πώποτ' ἀνθρώπων τινί. 405

AIK. Δικαιόπολις καλεῖ σε Χολλείδης, ἐγώ.

EYP. ἀλλ' οὐ σχολή.

AIK. ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'. *EYP.* ἀλλ' ἀδύνατον. *AIK.* ἀλλ'
οὐ μως.

EYP. ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι· καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.

- ΔΙΚ.* Εύριπίδη, *ΕΤΡ.* τί λέλακας; *ΔΙΚ.* ἀναβάδην ποιεῖς, 410
 ἔξὸν παταβάδην; οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς.
 ἀτὰρ τί τὰ δάκι' ἐκ τραγῳδίας ἔχεις,
 ἐσθῆτ' ἐλεεινήν; οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς ποιεῖς.
 ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ', *Εύριπίδη,*
 δός μοι δάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος. 415
 δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ δῆσιν μακράν·
 αὕτη δὲ θάνατον, ἦν πακῶς λέξω, φέρει.
- ΕΤΡ.* τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνεὺς ὅδι
 ὁ δύσποτμος γεραιὸς ἥγωνίζετο;
- ΔΙΚ.* οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου. 420
- ΕΤΡ.* τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος; *ΔΙΚ.* οὐ Φοίνικος, οὕ,
 ἀλλ' ἔτερος ἦν Φοίνικος ἀθλιώτερος.
- ΕΤΡ.* ποίας ποθ' ἀνὴρ λακίδας αἴτεῖται πέπλων;
 ἀλλ' ἡ Φιλοκήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;
- ΔΙΚ.* οὕκ, ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου. 425
- ΕΤΡ.* ἀλλ' ἡ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα
 ἂν Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὔτοσί;
- ΔΙΚ.* οὐ Βελλεροφόντης· ἀλλὰ κάκεῖνος μὲν ἦν
 χωλός, προσαιτῶν, στωμύλος, δεινὸς λέγειν.
- ΕΤΡ.* οἶδ' ἄνδρα, *Μυσὸν Τήλεφον.* *ΔΙΚ.* ναὶ Τήλεφον·
 τούτου δὸς ἀντιβολῶ σέ μοι τὰ σπάργανα. 431
- ΕΤΡ.* ὡς παῖ, δὸς αὐτῷ Τήλεφον φακώματα.
 κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν Θυεστείων δακῶν,
 μεταξὺ τῶν Ἰνοῦς. ίδοὺ ταυτὶ λαβέ.
- ΔΙΚ.* ὡς Ζεῦ διόπτα καὶ πατόπτα πανταχῆ,
 ἐνσκευάσασθαι μ' οἶον ἀθλιώτατον.
Εύριπίδη, πειδήπερ ἔχαριστα ταδί,
 κάκεῖνά μοι δὸς τάπολου θα τῶν δακῶν,
 τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον.
 δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον, 440

εῖναι μὲν ὥσπερ εἴμι, φαίνεσθαι δὲ μή·
τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ' ὃς εἴμ' ἐγώ,
τοὺς δ' αὐτὸν χορευτὰς ἡλιθίους παρεστάναι,
ὅπως ἂν αὐτοὺς δηματίοις σκιμαλίσω.

ΕΤΡ. δώσω· πυκνῆ γάρ λεπτὰ μηχανᾶ φρενί. 445

ΔΙΚ. εὐδαιμονοίης, Τηλέφω δ' ἀγὼ φρονῶ.
εὖ γ'· οἶον ἥδη δηματίων ἐμπίμπλαμαι.

ἀτὰρ δέομαι γε πτωχικοῦ βαντηρίου.

ΕΤΡ. τουτὶ λαβὼν ἄπελθε λαΐνων σταθμῶν.

ΔΙΚ. ὁ θύμ', δρᾶς γάρ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων,
πολλῶν δεόμενος σκεναρίων· νῦν δὴ γενοῦ
γλίσχος προσαιτῶν λιπαρῶν τ'. Εὔριπίδη,
δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνῳ.

ΕΤΡ. τί δ' ὁ τάλας σε τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος;

ΔΙΚ. χρέος μὲν οὐδέν, βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν. 455

ΕΤΡ. λυπηρὸς ἵσθ' ὃν κάποχώρησον δόμων.

ΔΙΚ. φεῦ·
εὐδαιμονοίης, ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.

ΕΤΡ. ἄπελθε νῦν μοι. *ΔΙΚ.* μάλλά μοι δὸς ἐν μόνον
κοτυλίσιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένον.

ΕΤΡ. φθείρου λαβὼν τόδ'· ἵσθι δ' ὀχληρὸς ὃν δόμοις.

ΔΙΚ. οὕπω μὰ *Δι'* οἴσθ' αὐτὸς ἐργάζει κακά. 461
ἄλλ', ω γλυκύτατ' Εὔριπίδη, τουτὶ μόνον,
δός μοι χυτρίδιον σπογγίῳ βεβυσμένον.

ΕΤΡ. ἄνθρωπ', ἀφαιρήσει με τὴν τραγῳδίαν.
ἄπελθε ταυτηνὶ λαβών. *ΔΙΚ.* ἀπέρχομαι. 465

καίτοι τί δράσω; δεῖ γάρ ἐνός, οὗ μὴ τυχὼν
ἀπόλωλ'. ἀκουσον, ω γλυκύτατ' Εὔριπίδη·
τουτὶ λαβὼν ἄπειμι κού πρόσειμ' ἔτι·

εἰς τὸ σπυρίδιον ἴσχνά μοι φυλλεῖα δός.

ΕΤΡ. ἀπολεῖς μ'. Ιδού σοι. φροῦδά μοι τὰ δράματα. 470

ΔΙΚ. ἄλλ' οὐκέτ', ἄλλ' ἄπειμι. καὶ γάρ εἴμ' ἄγαν

όχληρός, οὐ δοκῶν με ποιάνους στυγεῖν.
οἵμοι πακοδαιμων, ὡς ἀπόλωλ'. ἐπελαθόμην
ἐν φίπέρ ἔστι πάντα μοι τὰ πράγματα.

Εὐριπίδιον ω̄ γλυκύτατον καὶ φίλτατον, 475
κάκιστ' ἀπολοίμην, εἰ τί σ' αἰτήσαιμ' ἔτι,
πλὴν ἐν μόνον, τουτὶ μόνον τουτὶ μόνον,
σκάνδικά μοι δός, μητρόθεν δεδεγμένος.

ΕΤΡ. ἀνήρ ὑβρίζει· οὐεε πηκτὰ δωμάτων.

ΔΙΚ. ω̄ θύμ', ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα. 480
ἄρ' οἰσθ' ὅσον τὸν ἄγων' ἄγωνιει τάχα,
μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
πρόβαινε νῦν, ω̄ θυμέ· γραμμὴ δ' αὐτηί.
ἔστηκας; οὐκ εἶ καταπιὼν Εὐριπίδην;
ἐπήνεσ· ἄγε νῦν, ω̄ τάλαινα καρδία, 485
ἀπελθ' ἐκεῖσε, κάτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
παράσκεις, εἰποῦσ' ἄττ' ἀν αὐτῇ σοὶ δοκῇ.
τόλμησον, ἵθι, χώρησον· ἄγαμαι καρδίας.

ΧΟΡ. τί δράσεις; τί φῆσεις; ἀλλ' ἵσθι νῦν 490
ἀναισχυντος ω̄ν σιδηροῦς δ' ἀνήρ,
ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα
ἄπασι μέλλεις εἰς λέγειν τάναντία.
ἀνήρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμ'. εἶά νῦν,
ἐπειδήπερ αὐτὸς αἰρεῖ, λέγε.

ΔΙΚ. μή μοι φθονήσῃ', ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
εἰ πτωχὸς ω̄ν ἐπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν
μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῳδίαν ποιῶν.
τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγῳδία. 500
ἔγω δὲ λέξω δεινὰ μέν, δίκαια δέ.
οὐ γάρ με νῦν γε διαβαλεῖ Κλέων ὅτι
ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
αὐτοὶ γάρ ἐσμεν ούπὶ Ληναίω τ' ἀγών,
κοῦπω ξένοι πάρεισιν· οὔτε γὰρ φόροι 505

ῆκουσιν οὕτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι·
 ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπισμένοι·
 τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.
 ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα,
 καύτοις δὲ Ποσειδῶν, οὐπὶ Ταινάρῳ θεός, 510
 σείσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας·
 κάμοι γάρ ἐστιν ἀμπέλια ιεκομμένα.
 ἀτάρ, φίλοι γάρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
 τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἴτιώμεθα;
 ἡμῶν γὰρ ἄνδρες, οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω, 515
 μέμνησθε τοῦθ', ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
 ἀλλ' ἀνδράρια μοχθηρά, παρακεκομμένα,
 ἄτιμα καὶ παράσημα καὶ παράξενα,
 ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια.
 κεῖ που σίκνον ἰδοιεν ἢ λαγώδιον 520
 ἢ χοιρίδιον ἢ σκόροδον ἢ χόνδρους ἀλας,
 ταῦτ' ἦν Μεγαρικὰ κάπεπροστ' αὐθημερόν.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κάπιχώρια,
 πόρνην δὲ Σιμαίθαν λόντες Μέγαράδε
 νεανίαι κλέπτοντες μεθυσοιότταβοι. 525
 καῦθ' οἱ Μεγαρῆς ὁδύναις πεφυσιγγωμένοι
 ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο.
 κάντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη
 Ἑλλησι πᾶσιν ἐκ τοιῶν λαικαστριῶν.
 ἐντεῦθεν ὁργῇ Περικλέης οὐλύμπιος 530
 ἥστροπτεν, ἐβρόντα, ξυνεκύνα τὴν Ἑλλάδα,
 ἐτίθει νόμους ὕσπερο σκόλια γεγραμμένους,
 ὡς χρὴ Μεγαρέας μήτε γῆ μήτ' ἐν ἀγορᾷ
 μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν ἥπειρῳ μένειν.
 ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρῆς, ὅτε δὴ πείνων βάδην, 535
 Λακεδαιμονίων ἐδέοντο τὸ ψήφισμ' ὅπως
 μεταστραφείη τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας.

ούν ἡθέλομεν δ' ἡμεῖς δεομένων πολλάκις.
 καντεῦθεν ἥδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων.
 ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν· ἀλλὰ τί ἔχρην εἴπατε. 540
 φέρ', εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σκάφει
 ἀπέδοτο φήνας κυνίδιον Σεριφίων,
 καθῆσθ' ἀν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ·
 καὶ κάρτα μένταν εὔθεως καθείλκετε
 τριακοσίας ναῦς, ἢν δ' ἀν ἡ πόλις πλέα 545
 θιρύβου στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς,
 μισθοῦ διδομένου, Παλλαδίων χρυσουμένων,
 στοᾶς στεναχούσης, σιτίων μετρουμένων,
 ἀσκῶν, τροπωτήρων, κάδους ὕνουμένων,
 σκορδόδων, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις, 550
 στεφάνων, τριχίδων, αὐλητρίδων, ὑπωπίων,
 τὸ νεώριον δ' αὖ καπέων πλατουμένων,
 τύλων ψιφούντων, θαλαμιῶν τροπουμένων,
 αὐλῶν κελευστῶν, νιγλάρων, συριγμάτων.
 ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἀν ἔδρατε· τὸν δὲ Τήλεφον 555
 οὐν οἰόμεσθα; νοῦς ἄρ' ἡμῖν οὐκ ἔνι.

HMX. ἄληθες, ὥπιτριπτε καὶ μιαρώτατε;
 ταυτὶ σὺ τολμᾶς πτωχὸς ὡν ἡμᾶς λέγειν,
 καὶ συκοφάντης εἰ τις ἦν, ὥνείδισας;

HMX. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ λέγει γ' ἄπερ λέγει 560
 δίκαια πάντα ιούδεν αὐτῶν ψεύδεται.

HMX. εἰτ' εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὗτ' ἔχρην;
 ἀλλ' οὕτι χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.

HMX. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς, οὐ μενεῖς; ὡς εἰ θενεῖς
 τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθήσει τάχα. 565

HMX. ἵώ Λάμαχ', ω βλέπων ἀστραπάς,
 βοήθησον, ω γοργολόφα, φανείς,
 ἵώ Λάμαχ', ω φίλ', ω φυλέτα·
 εἰτ' ἔστι ταξίαρχος ἢ στρατηγὸς ἢ

τειχομάχας ἀνήρ, βοηθησάτω
τις ἀνύσας. ἐγὼ γὰρ ἔχομαι μέσος. 570

ΛΑΜ. πόθεν βοῆς ἥκουσα πολεμιστηρίας;
ποῖς χρὴ βοηθεῖν; ποῖς κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν;

τίς Γοργόν' ἔξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;

ΗΜΙΧ. ὡς Λάμαχ' ἥρως, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων. 575

ΗΜΙΧ. ὡς Λάμαχ', οὐ γὰρ οὗτος ἄνθρωπος πάλαι
ἄπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ;

ΛΑΜ. οὗτος σὺ τολμᾶς πτωχὸς ὡν λέγειν τάδε;

ΔΙΚ. ὡς Λάμαχ' ἥρως, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
εἰ πτωχὸς ὡν εἶπόν τι κάστωμυλάμην.

ΛΑΜ. τί δ' εἶπας ἡμᾶς; οὐκ ἔρεις; *ΔΙΚ.* οὐκ οἶδα.

ΛΑΜ. πᾶς· 580

ΔΙΚ. ὑπὸ τοῦ δέοντος γὰρ τῶν ὅπλων Ἰλιγγιῶ.

ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκε μου τὴν μορμόνα.

ΛΑΜ. ἰδού. *ΔΙΚ.* παράθεσ νυν ὑπτίαν αὐτὴν ἔμοι.

ΛΑΜ. κεῖται. *ΔΙΚ.* φέρε νυν ἀπὸ τοῦ ιράνους μοι τὸ
πτερόν.

ΛΑΜ. τοντὶ πτίλον σοι. *ΔΙΚ.* τῆς κεφαλῆς νύν μου
λαβοῦ, 585

ἴν' ἔξεμέσω· βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους.

ΛΑΜ. οὗτος, τί δράσεις; τῷ πτίλῳ μέλλεις ἐμεῖν;
πτίλον γάρ ἔστιν — *ΔΙΚ.* εἰπέ μοι, τίνος ποτὲ
ὅρνιθός ἔστιν; ἄρα κομπολακύθον;

ΛΑΜ. οἷμ' ὡς τεθνήξεις. *ΔΙΚ.* μηδαμῶς, ὡς Λάμαχε· 590
οὐ σὴν κατ' ἵσχύν ἔστιν· εἰ δ' ἵσχυρὸς εἰ,
τί μ' οὐκ ἀπεψάλησας; εὔοπλος γὰρ εἰ.

ΛΑΜ. ταντὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν πτωχὸς ὕν;

ΔΙΚ. ἐγὼ γάρ εἰμι πτωχός; *ΛΑΜ.* ἀλλὰ τίς γὰρ εἰ;

ΔΙΚ. ὅστις; πολίτης χρηστός, οὐ σπουδαρχίδης, 595
ἀλλ' ἔξ ὅτου περ ὁ πόλεμος στρατωνίδης,
σὺ δ' ἔξ ὅτου περ ὁ πόλεμος μισθαρχίδης.

- ΛΑΜ.** ἔχειροτόνησαν γάρ με ΔΙΚ. κόκκυγές γε τρεῖς.
 ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος ἐσπεισάμην,
 δρῶν πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσιν, 600
 νεανίας δ' οἶος σὺ διαδεδρακότας
 τοὺς μὲν ἐπὶ Θράκης μισθοφοροῦντας τρεῖς δραχ-
 μάς,
- Τισαμενοφαινίππους, Πανουργιππαρχίδας.
 ἑτέρους δὲ παρὰ Χάρητι, τοὺς δ' ἐν Χαόσι
 Γερητοθεοδώρους, Διωμειαλαζόνας, 605
 τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ οὐάν Γέλα οὐάν Καταγέλα.
- ΛΑΜ.** ἔχειροτονήθησαν γάρ. ΔΙΚ. αἵτιον δὲ τί^ν
 ὑμᾶς μὲν ἀεὶ μισθοφορεῖν ἀμηγέπη,
 τωνδὶ δὲ μηδέν'; ἐτεόν, ὡς Μαριλάδη,
 ἥδη πεπρέσβευκας σὺ πολιὸς ὃν ἔνη; 610
 ἀνένευσε· καίτοι γ' ἐστὶ σώφρων οὐαράτης.
 τί δαὶ Δράκυλλος κεύφορίδης ἢ Πρινίδης;
 εἰδέν τις ὑμῶν τάκιβάταν' ἢ τοὺς Χαόνας;
 οὖν φασιν. ἀλλ' ὁ Κοισύρας καὶ Λάμαχος,
 οἷς ὑπ' ἐράνου τε καὶ χρεῶν πρώην ποτέ, 615
 ὥσπερ ἀπόνιπτρουν ἐκχέοντες ἐσπέρας,
 ἀπαντες ἔξιστω παρήνουν οἱ φίλοι.
- ΛΑΜ.** ὡς δημοκρατία, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;
ΔΙΚ. οὐ δῆτ', ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος.
- ΛΑΜ.** ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι Πελοποννησίοις 620
 ἀεὶ πολεμήσω, καὶ ταράξω πανταχῷ,
 καὶ ναυσὶ καὶ πεζοῖσι, κατὰ τὸ καρτερόν.
- ΔΙΚ.** ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις
 ἀπασι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις
 πωλεῖν ἀγοράζειν πρὸς ἐμέ, Λαμάχῳ δὲ μή. 625
- ΧΟΡ.** ἀνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μεταπείθει
 περὶ τῶν σπουδῶν. ἀλλ' ἀποδύντες τοῖς ἀναπαί-
 στοις ἐπίωμεν.

Ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς δὲ διδά-
 σκαλος ἡμῶν,
 οὕπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξιν ὡς δεξιός
 ἐστιν.
 διαβαλλόμενος δὲ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις
 ταχυβούλοις, 630
 ὡς κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον καθυ-
 βρέζει,
 ἀποκρίνεσθαι δεῖται νῦν πρὸς Ἀθηναίους μετα-
 βούλους.
 φησὶν δὲ εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν ὁ
 ποιητής,
 παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶ-
 σθαι,
 μήθ' ἥδεσθαι θωπευομένους μήτ' εἶναι χαυνοπο-
 λίτας. 635
 πρότερον δὲ ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πόλεων οἱ πρέσβεις
 ἐξαπατῶντες
 πρῶτον μὲν ἰστεφάνους ἐκάλουν· κάπειδὴ τοῦτο
 τις εἶποι,
 εὐθὺς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν πυγι-
 δίων ἐκάθησθε.
 εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν
 Ἀθήνας,
 εὖρετο πᾶν ἀν διὰ τὰς λιπαράς, ἀφύων τιμὴν πε-
 ριάψας. 640
 ταῦτα ποιήσας πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γεγέ-
 νηται,
 καὶ τοὺς δῆμους ἐν ταῖς πόλεσιν δεῖξας, ὡς δημο-
 κρατοῦνται.
 τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν
 ἀπάγοντες

ἥξουσιν, ἵδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν
ἀριστον,

ὅστις παρεκινδύνευσ' εἰπεῖν ἐν Ἀθηναίοις τὰ
δίκαια. 645

οὗτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἥδη πόρρω οὐλέος
ἥκει,

ὅτε καὶ βασιλεύς, Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν
βασανίζων,
ἥρωτησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς πότεροι ταῖς ναυσὶ¹
ορατοῦσιν.

εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν ποτέρους εἴποι κακὰ
πολλά.

τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους
γεγενῆσθαι 650

καν τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον
ἔχοντας.

διὰ ταῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προ-
καλοῦνται,

καὶ τὴν Αἴγιναν ἀπαιτοῦσιν· καὶ τῆς νήσου μὲν
ἐκείνης

οὐ φροντίζοντος', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν
ἀφέλωνται.

ἀλλ' ὑμεῖς τοι μή ποτ' ἀφῆθ'. ὡς κωμῳδήσει τὰ
δίκαια. 655

φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ', ὥστ' εὐ-
δαίμονας εῖναι,

οὐ θωπεύων, οὐδὲ ὑποτείνων μισθούς, οὐδὲ ἔξα-
πατύλλων,

οὐδὲ πανουργῶν, οὐδὲ κατάρρων, ἀλλὰ τὰ βέλ-
τιστα διδάσκων.

πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαιμάσθω
καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω. 660

τὸ γὰρ εῦ μετ ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον
ξύμμαχον ἔσται, ποὺ μὴ ποθ' ἀλῶ
περὶ τὴν πόλιν ὃν ὥσπερ ἐκεῖνος
δειλὸς καὶ λακαταπύγων.
δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος,
ἔντονος Ἀχαρνική. 665
οἵον ἔξ ἀνθράκων πρινίνων φέψαλος ἀνήλατ^τ,
ἔρεθιζόμενος οὐρίᾳ διπίδι,
ἥνικ' ἂν ἐπανθρακίδες ὡσι παρακείμεναι, 670
οἱ δὲ Θασίαν ἀνακυκῶσι λιπαράμπυνα,
οἱ δὲ μάττωσιν, οὕτω σοβαρὸν ἐλθὲ μέλος, εὔτο-
νον, ἀγροικότονον,
ώς ἐμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην. 675
οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ μεμφόμεσθα τῇ πόλει.
οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων ὃν ἐναυμαχήσαμεν
γηροβοσκούμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,
οἵτινες γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφὰς
ὑπὸ νεανίσκων ἔτε καταγελᾶσθαι φητόρων, 680
οὐδὲν ὅντας, ἀλλὰ ιωφοὺς καὶ παρεξηγημένους,
οἷς Ποσειδῶν Ἀσφάλειός ἔστιν ἡ βακτηρία·
τονθορύζοντες δὲ γῆρας τῷ λίθῳ προσέσταμεν,
οὐχ δρῶντες οὐδὲν εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἥλυγην.
ὁ δὲ νεανίας ἁυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν 685
ἐς τάχος παίει ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς φήμασι·
καὶ τὸ ἀνελκύσας ἐρωτᾷ, σκανδάληθρος ἵστας ἐπῶν,
ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων καὶ ταράττων καὶ
κυκῶν.
ὁ δ' ὑπὸ γῆρας μασταρύζει, καὶ τὸ ὄφλων ἀπέρ-
χεται·
εἶτα λύξει καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φί-
λους, 690

οῦ μ' ἔχοην σιρὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὀφλὼν ἀπέρχομαι.

ταῦτα πῶς εἰκότα, γέροντ' ἀπολέσαι πολιὸν ἄνδρα περὶ κλεψύδραν,

πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα, καὶ θεῷ μὸν ἀπομορξάμενον ἀνδρὶν ἰδοῦτα δὴ καὶ πολύν, 695

ἄνδρ' ἀγαθὸν ὅντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν; εῖτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἥμεν, ἐδιώκομεν.

νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονηρῶν σφόδρα διωκόμεθα, κάτα πρὸς ἀλισκόμεθα. 700

πρὸς τάδε τίς ἀντερεῖ Μαρψίας;

τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφόν, ἡλίκον Θουκυδίδην, ἔξολέσθαι συμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ,

τῷδε τῷ Κηφισοδήμῳ, τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ; 705 ὥστ' ἐγὼ μὲν ἡλέησα κάπεμορξάμην ἵδων

ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον, δις μὰ τὴν Δήμητρον, ἐκεῖνος ἡνίκ' ἦν Θουκυδίδης,

οὐδ' ἀν αὐτὴν τὴν Ἀχαίαν φαδίως ἡνέσχετ' ἄν, ἀλλὰ κατεπάλαισεν ἀν μὲν πρῶτον Εὐάθλους δέκα,

κατεβόησε δ' ἀν κειραγώς τοξότας τρισκιλίους, 711 περιετόξευσεν δ' ἀν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ξυγγενεῖς.

ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἐᾶθ' ὑπνου τυχεῖν, ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφάς, ὅπως ἀν ἦ

τῷ γέροντι μὲν γέρων καὶ νωδὸς ὁ ξυνήγορος, 715 τοῖς νέοισι δ' εὐρύπορωτος καὶ λάλος χώ Κλεινίου.

κάξελαύνειν χρὴ τὸ λοιπόν, καν φύγῃ τις, ξημιοῦν τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ τέφ.

ΔΙΚ. ὅροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἵδε τῆς ἐμῆς.

ἐνταῦθ' ἀγοράζειν πᾶσι Πελοποννησίοις 720

ἔξεστι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις

ἔφ' ὅτε πωλεῖν πρὸς ἐμέ, Λαμάχῳ δὲ μή.

ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι
τρεῖς τοὺς λαχόντας τούσδ' ἴμάντας ἐκ Λεπρῶν.
ἐνταῦθα μήτε συνοφάντης εἰσέτω 725
μήτ' ἄλλος ὅστις Φασιανός ἐστ' ἀνήρ.
ἔγὼ δὲ τὴν στήλην καθ' ἥν ἐσπεισάμην
μέτειμ', ἵνα στήσω φανερὰν ἐν τάγορᾳ.

ΜΕΓ. ἀγορὰ' ν' Ἀθάναις χαῖρε, Μεγαρεῦσιν φίλα.
ἐπόθουν τυ ναὶ τὸν φίλιον ἀπερι ματέρα. 730
ἄλλ', ὡς πονηρὰ κώρι ἀθλίου πατρός,
ἄμβατε ποττὰν μάδδαν, αἱ̄ χ' εὔρητέ πα.
ἀκούετον δή, ποτέχετ' ἐμὶν τὰν γαστέρα.
πότερα πεπρᾶσθαι χρήδδετ', ή πεινῆν κακῶς;

ΚΟΡΑ. πεπρᾶσθαι πεπρᾶσθαι. 735
ΜΕΓ. ἔγών γα καύτός φαμι. τίς δ' οὕτως ἄνοις
ὅς ὑμέ κα πρίατο, φανερὰν ξαμίαν;
ἄλλ' ἔστι γάρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά.
χοίρους γὰρ ὑμὲ σκευάσας φασῶ φέρειν.
περιθεσθε τάσδε τὰς ὁπλὰς τῶν χοιρίων. 740
ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἥμεν ἐξ ἀγαθᾶς ὑός.
ώς ναὶ τὸν Ἐρμᾶν, εἶπερ ἤξεῖτ' οἴκαδις,
τὰ πρᾶτα πειρασεῖσθε τὰς λιμοῦ κακῶς.
ἄλλ' ἀμφίθεσθε καὶ ταῦτα τὰ δυγχία,
αἵπειτεν ἐξ τὸν σάκκον ὡδ' ἐσβαίνετε. 745
ὅπως δὲ γρυλλιξεῖτε καὶ ιοἶξετε
χήσεῖτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν.
ἔγὼν δὲ καρυξῶ Δικαιόπολιν ὅπα.

Δικαιόπολι, ἡ λῆσ πρίασθαι χοιρία;

ΔΙΚ. τί; ἀνήρ Μεγαρικός; **ΜΕΓ.** ἀγορασοῦντες ἵκομες.
ΔΙΚ. πῶς ἔχετε; **ΜΕΓ.** διαπεινᾶμες ἀεὶ ποττὸ πῦρ. 751
ΔΙΚ. ἄλλ' ἡδύ τοι νὴ τὸν Δί', ήν αὐλὸς παρῇ.
τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ Μεγαρῆς νῦν; **ΜΕΓ.** οἰα δή.
ὅνα μὲν ἔγὼν τηνῶθεν ἐμπορευόμαν,

ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἐπραττον τῷ πόλει, 755
ὅπως τάχιστα καὶ κάπιστ' ἀπολοιμεθα.

ΔΙΚ. αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. *ΜΕΓ.* σά μάν;

ΔΙΚ. τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; πῶς ὁ σῖτος ὕνιος;

ΜΕΓ. παρ' ἀμὲ πολυτίματος, ἔπει τὸν Θεού. 759

ΔΙΚ. ἄλας οὗν φέρεις; *ΜΕΓ.* οὐχ ὑμὲς αὐτῶν ἄρχετε;

ΔΙΚ. οὐδὲ σκόροδα; *ΜΕΓ.* ποῖα σκόροδ'; ύμὲς τῶν ἀεί.
ὅπ' ἐσβάλητε, τὰς ἀρωραῖοι μύες,
πάσσαι τὰς ἄγλιθας ἔξορύσσετε.

ΔΙΚ. τί δαὶ φέρεις; *ΜΕΓ.* χοίρους ἐγώνυμα μυστικάς.

ΔΙΚ. καλῶς λέγεις. ἐπίδειξον. *ΜΕΓ.* ἀλλὰ μὰν καλά. 765
ἄντεινον, αἱ λῆσ· ὡς παχεῖα καὶ καλά.

ΔΙΚ. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; *ΜΕΓ.* χοῖρος ναὶ Δία.

ΔΙΚ. τί λέγεις σύ; ποδαπὴ χοῖρος ἥδε; *ΜΕΓ.* Μεγαρικά.
ἥ οὐ χοῖρός ἐσθ' ἄδ'; *ΔΙΚ.* οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.

ΜΕΓ. οὐ δεινά; θᾶσθε τοῦδε τὰς ἀπιστίας. 770
οὐ φατι τάνδε χοῖρον ἥμεν. ἀλλὰ μάν,
αἱ λῆσ, περίδου μοι περὶ θυμιτιδῶν ἀλῶν,
αἱ μή' στιν οὗτος χοῖρος Ἑλλάνων νόμῳ.

ΔΙΚ. ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπου γε. *ΜΕΓ.* ναὶ τὸν Διοκλέα,
ἔμα γα. σὺ δέ νιν εἴμεναι τίνος δοκεῖς; 775
ἥ λῆσ ἀκοῦσαι φθεγγομένας; *ΔΙΚ.* νὴ τοὺς θεοὺς
ἔγωγε. *ΜΕΓ.* φώνει δὴ τὺ ταχέως, χοιρίον.
οὐ χρῆσθα; σιγῆς, ὥς κάπιστ' ἀπολουμένα;
πάλιν τυ ἀποισῶ ναὶ τὸν Ἐρμᾶν οἰκαδιε.

ΚΟΡΑ. κοῦ κοῦ. 780

ΜΕΓ. αὕτα' στὶ χοῖρος; *ΔΙΚ.* νῦν γε χοῖρος φαίνεται.
ἀτὰρ ἐκτραφείς γε κύσθος ἔσται πέντ' ἐτῶν.

ΜΕΓ. σάφ' ἵσθι, ποττὰν ματέρ' εἰκασθήσεται.

ΔΙΚ. ἀλλ' οὐχὶ θύσιμός ἔστιν αὐτηγί. *ΜΕΓ.* σά μάν;
πᾶ δ' οὐχὶ θύσιμός ἔστι; *ΔΙΚ.* οὐδονον εὐκ ἔχει.

ΜΕΓ. νέα γάρ ἔστιν. ἀλλὰ δελφακονιμένα 786

- ἔξεῖ μεγάλαν τε καὶ παχεῖαν κῆρυνθράν.
ἀλλ' αἱ τράφεν λῆσ, ἔδε τοι χοῖρος καλά.
- ΔΙΚ.** ώς ξυγγενῆς δὲ κύσθος αὐτῆς θατέρᾳ.
ΜΕΓ. διμοματρία γάρ ἐστι κήκ τωύτου πατρός. 790
αἱ δ' ἀν παχυνθῆ κάναχνοιανθῆ τριχί,
κάλλιστος ἔσται χοῖρος Ἀφροδίτης θύειν.
- ΔΙΚ.** ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τάφροδίτης θύεται.
ΜΕΓ. οὐ χοῖρος Ἀφροδίτη; μόνα γα δαιμόνων.
καὶ γίνεται γα τāνδε τāν χοίρων τὸ ιρῆς
ἄδιστον ἀν τὸν ὁδελὸν ἀμπεπαρμένον. 795
- ΔΙΚ.** ἥδη δ' ἄνευ τῆς μητρὸς ἐσθίοιεν ἄν;
ΜΕΓ. ναὶ τὸν Ποτειδᾶν, καὶ ἄνευ γα τῷ πατρός.
ΔΙΚ. τί δ' ἐσθίει μάλιστα; **ΜΕΓ.** πάνθ' ἡ κα διδῶς.
αὐτὸς δ' ἐρώτη. **ΔΙΚ.** χοῖρε χοῖρε. **KOPA.** νοῦ
νοῦ. 800
- ΔΙΚ.** τρώγοις ἄν ἐρεβίνθους; **KOPA.** νοῦ νοῦ νοῦ.
ΔΙΚ. τί δαΐ; φιβάλεως ἰσχάδας; **KOPA.** νοῦ νοῦ.
[**ΔΙΚ.** τί δαΐ; σὺ καὶ τρώγοις ἄν αὐτάς; **KOPA.** νοῦ νοῦ.]
- ΔΙΚ.** ώς ὁξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας οεκράγατε.
ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων 805
τοῖς χοιριδίοισιν. ἄρα τρώξονται; βαβαΐ,
οἶον φοθιάζουσ', ω̄ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις.
ποδαπὰ τὰ χοιρέ; ώς Τραγασαῖα φαίνεται.
- ΜΕΓ.** ἀλλ' οὕτι πάσας πατέτραγον τὰς ἰσχάδας.
ἐγὼ γάρ αὐτῶν τάνδε μίαν ἀνειλόμαν. 810
- ΔΙΚ.** νὴ τὸν Δίτ' ἀστείω γε τῷ βοσκήματε·
πόσον πρώμαί σοι τὰ χοιρίδια; λέγε.
- ΜΕΓ.** τὸ μὲν ἄτερον τούτων σιορόδων τροπαλίδος,
τὸ δ' ἄτερον, αἱ λῆσ, χοίνικος μόνας ἀλῶν.
- ΔΙΚ.** ὡνήσομαί σοι· περίμεν' αὐτοῦ. **ΜΕΓ.** ταῦτα δή.
Ἐξοῦ μπολαῖς, τὰν γυναικα τὰν ἐμὰν 816
οὕτω μ' ἀποδόσθαι τάν τ' ἐμαυτοῦ ματέρα.

- ΣΤΚ.** ὥνθρωπε, ποδαπός; **ΜΕΓ.** χοιροπώλας *Μεγαρικός*.
- ΣΤΚ.** τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φανῶ ταδὶ¹
πολέμια καὶ σέ. **ΜΕΓ.** τοῦτ' ἐκεῖν', ἵκει πάλιν 820
ὅθενπερ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἀμὲν ἔφυ.
- ΣΤΚ.** οὐλάσων μεγαριεῖς. οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;
- ΜΕΓ.** Δικαιόπολι Δικαιόπολι, φαντάξομαι.
- ΔΙΚ.** ὑπὸ τοῦ; τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; ἀγορανόμοι,
τοὺς συκοφάντας οὐ θύρας² ἐξείρεξετε; 825
τί δὴ μαθὼν φαίνεις ἄνευ θρυναλλίδος;
- ΣΤΚ.** οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολεμίους; **ΔΙΚ.** οὐλάσων γε σύ,
εἰ μὴ τέρωσε συκοφαντήσεις τρέχων.
- ΜΕΓ.** οἶνον τὸ κακὸν ἐν ταῖς Ἀθάναις τοῦτ' ἔνι.
- ΔΙΚ.** θάρροει, *Μεγαρίκη*· ἀλλ' ἡς τὰ χοιρίδια³ ἀπέδουν 830
τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τοὺς ἄλας,
καὶ χαῖρε πόλλ᾽. **ΜΕΓ.** ἀλλ' ἀμὲν οὐκ ἐπιχώριον.
- ΔΙΚ.** πολυπραγμοσύνης· νῦν ἐς οεφαλὴν τρέποιτό μοι.
- ΜΕΓ.** ὥς χοιρίδια, πειρῆσθε κάντις τῷ πατρὸς
παίειν ἐφ' ἄλλι τὰν μάδδαν, αἴ κά τις διδῷ. 835
- ΧΟΡ.** εὐδαιμονεῖ γ' ἀνθρωπος. οὐκ ἥκουσας οἱ προβαίνει
τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλεύματος; καρπώσεται γὰρ ἀνήρ
ἐν τάγορᾳ καθήμενος·
καὶ εἰσίη τις *Κτησίας*,
ἥ συκοφάντης ἄλλος, οἱ-
μώζων καθεδεῖται.⁴ 840
- οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖ τι·
οὐδ' ἐξομόρξεται Πρέπις τὴν εὐρυπρωτίαν σοι,
οὐδ' ὠστειεὶ *Κλεωνύμῳ*.
χλαῖναν δ' ἔχων φανὴν δίει· 845
- κούξυντυχών σ' *Τπέρβολος*
δικῶν ἀναπλήσει·
οὐδ' ἐντυχών ἐν τάγορᾳ πρόσεισί σοι βαδίζων
Κρατῖνος ἀεὶ κεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ,

δ περιπόνηρος Ἀρτέμων,
δ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικήν,
δέων καὶ δὲν τῶν μασχαλῶν
πατρὸς Τραγασαίου.
οὐδ' αὖθις αὖ σε σκώψεται Παύσων ὁ παμπόνηρος,
Λυσίστρατός τ' ἐν τάγοδῳ, Χολαργέων ὄνειδος,
δ περιαλουργὸς τοῖς κακοῖς, 856
φιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ^ν
πλεῦν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας
τοῦ μηνὸς ἑνάστου.

ΒΟΙ. ἵτω Ἡρακλῆς, ἔκαμόν γα τὰν τύλαν κακῶς, 860
κατάθον τὸ τὰν γλάχων' ἀτρέμας, Ἰσμηνία·
ὑμὲς δ', ὅσοι Θείβαθεν αὐληταὶ πάρα,
τοῖς ὀστίνοις φυσῆτε τὸν πρωτὸν κυνός.

ΔΙΚ. παῦ ἐς κόρακας. οἱ σφῆκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
πόθεν προσέπτανθ' οἱ κακῶς ἀπολούμενοι 865
ἐπὶ τὴν θύραν μοι Χαιριδεῖς βομβαύλιοι;

ΒΟΙ. νὴ τὸν Ἰόλαον, ἐπιχαρίττω γ', ω̄ξένε·
Θείβαθι γὰρ φυσᾶντες ἐξόπισθέ μον
τὰνθεια τᾶς γλάχωνος ἀπέκιξαν χαμαί.
ἀλλ' εἴ τι βούλει, ποίασο, τῶν ἐγὼ φέρω, 870
τῶν ὀρταλίχων, ἢ τῶν τετραπτερυγλίδων.

ΔΙΚ. ω̄χαῖρε, κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.
τί φέρεις; ΒΟΙ. ὅσ' ἔστιν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἀπλῶς,
ὅργανον, γλαχώ, ψιαθούς, θρυαλλίδας,
νάσσας, κολοιούς, ἀτταγᾶς, φυλαρίδας, 875
τροχίλους, κολύμβους. ΔΙΚ. ώσπερεὶ χειμῶν ἄρα
ὅρνιθίας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.

ΒΟΙ. καὶ μὰν φέρω χᾶνας, λαγώς, ἀλώπεκας,
σκάλοπας, ἐχίνως, αἰελούρως, πικτίδας,
ἰντίδας, ἐνύδριας, ἐγχέλεις Κωπαΐδας. 880

ΔΙΚ. ω̄ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων,
ARISTOPH. I. 3

- δός μοι προσειπεῖν, εἰ φέρεις τὰς ἐγχέλεις.
BOI. πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπάδων πορᾶν,
 ἔνβαθι τῷδε αἵπιχάριττε τῷ ξένῳ.
ΔΙΚ. ὡς φιλτάτη σὺ καὶ πάλαι ποθουμένη, 885
 ἥλθες ποθεινὴ μὲν τρυγωδικοῖς χοροῖς,
 φίλη δὲ Μορύχω. δμῶες, ἔξενέγνατε
 τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν φιπίδα.
 σκέψασθε, παῖδες, τὴν ἀρίστην ἐγχελυν, 890
 ἥκουσαν ἔντω μόλις ἔτει ποθουμένην·
 προσείπατ’ αὐτήν, ὡς τέκνον· ἄνθρακας δ’ ἐγὼ
 ὑμῖν παρέξω τῆσδε τῆς ξένης χάριν.
 ἀλλ’ εἰσφερ’ αὐτήν· μηδὲ γὰρ θαυμών ποτε
 σοῦ χωρὶς εἶην ἐντετευτλανωμένης.
BOI. ἐμοὶ δὲ τιμὰ τὰσδε πᾶ γενήσεται; 895
ΔΙΚ. ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμοί·
 ἀλλ’ εἴ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων, λέγε.
BOI. ιώγα ταῦτα πάντα. **ΔΙΚ.** φέρε, πόσου λέγεις;
 ἡ φορτὶ ἔτερος ἐνθένδ’ ἐκεῖσ’ ἄξεις; **BOI.** ιώ,
 ὅ τι γ’ ἔστ’ Ἀθάναις, ἐν Βοιωτοῖσιν δὲ μή. 900
ΔΙΚ. ἀφύας ἄρδ’ ἄξεις πριάμενος Φαληριὰς
 ἡ νέραμον. **BOI.** ἀφύας ἡ νέραμον; ἀλλ’ ἔντ’ ἐκεῖ·
 ἀλλ’ ὅ τι παρ’ ἀμῖν μή στι, τῷδε δ’ αὖ πολύ.
ΔΙΚ. ἐγώδα τοίνυν· συκοφάντην ἔξαγε
 ὕσπερ νέραμον ἐνδησάμενος. **BOI.** νὴ τὸ σιώ,
 λάβοιμι μένταν νέρδος ἀγαγὼν καὶ πολύ, 906
 ἄπερ πίθακον ἀλιτρίας πολλᾶς πλέων.
ΔΙΚ. καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.
BOI. μικνός γα μᾶκος οὗτος. **ΔΙΚ.** ἀλλ’ ἀπαν κακόν.
NIK. ταυτὶ τίνος τὰ φορτὶ ἔστι; **BOI.** τῷδε ἐμὰ 910
 Θείβαθεν, ἵττω Δεύς. **NIK.** ἐγὼ τοίνυν ὁδὶ¹
 φαίνω πολέμια ταῦτα. **BOI.** τί δὰν κακὸν παθὼν
 ὁναπετίοισι πόλεμον ἥρα καὶ μάχαν;

- ΝΙΚ. καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε. ΒΟΙ. τί ἀδικειμένος;
 ΝΙΚ. ἐγὼ φράσω σοι τῶν περιεστώτων χάριν. 915
 ἐκ τῶν πολεμίων γ' εἰσάγεις θρυαλλίδας.
 ΔΙΚ. ἔπειτα φαίνεις δῆτα διὰ θρυαλλίδα;
 ΝΙΚ. αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἄν τὸ νεώριον.
 ΔΙΚ. νεώριον θρυαλλίς; ΝΙΚ. οἶμαι. ΔΙΚ. τίνι τρόπῳ;
 ΝΙΚ. ἐνθεὶς ἄν ἐσ τίφην ἀνὴρ Βοιώτιος 920
 ἄψας ἄν εἰσπέμψειεν ἐσ τὸ νεώριον
 δι' ὑδροφρόσας, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν.
 κείπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,
 σελαγοῖντ' ἄν εὐθύς. ΔΙΚ. ὡς κάκιστ' ἀπολούμενε,
 σελαγοῖντ' ἄν υπὸ τίφης τε καὶ θρυαλλίδος; 925
 ΝΙΚ. μαρτύρομαι. ΔΙΚ. ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα·
 δός μοι φορυτόν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω,
 [ὡσπερ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῇ φορούμενος.]
 ΧΟΡ. ἐνδησον, ὡς βέλτιστε, τῷ
 ξένῳ καλῶς τὴν ἐμπολὴν 930
 οὔτως δπως
 ἄν μὴ φέρων κατάξῃ.
 ΔΙΚ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτ', ἐπει
 τοι καὶ ψοφεῖ λάλον τι καὶ
 πυροφραγὲς
 κάλλως θεοῖσιν ἔχθρον.
 ΧΟΡ. τί χρήσεται ποτ' αὐτῷ; 935
 ΔΙΚ. πάγκρηστον ἄγγος ἔσται,
 κρατήρα κακῶν, τριπτήρα δικῶν,
 φαίνειν ύπευθύνους λυχνοῦ-
 χος, καὶ κύλιξ
 τὰ πράγματ' ἐγκυρᾶσθαι.
 ΧΟΡ. πῶς δ' ἄν πεποιθοίη τις ἀγ-
 γείῳ τοιούτῳ χρώμενος 940
 929—939. == 940—951.

- κατ' οἰκίαν
τοσόνδ' ἀεὶ ψοφοῦντι;
- ΔΙΚ.* ἵσχυρόν ἐστιν, ὥγάθ', ὥστ'
οὐκ ἂν καταγείη ποτ', εἴ-
περ ἐκ ποδῶν
κάτω κάρα ιρέμαιτο. 945
- ΧΟΡ.* ἥδη καλῶς ἔχει σοι.
- ΒΟΙ.* μέλλω γέ τοι θερίδδειν.
- ΧΟΡ.* ἀλλ', ὥξένων βέλτιστε, συν-
θέριζε καὶ [τοῦτον λαβὼν] πρόβαλλ', ὅποι
βούλει φέρων
πρὸς πάντα συκοφάντην. 950
- ΔΙΚ.* μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον.
αἴρου λαβὼν τὸν κέραμον, ὥ Βοιώτιε.
- ΒΟΙ.* ὑπόνυπτε τὰν τύλαν ἴών, Ἰσμήνιχε.
- ΔΙΚ.* χῶπως κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος. 955
πάντως μὲν οἶσεις οὐδὲν ὑγιές, ἀλλ' ὅμως
καὶ τοῦτο κερδάνης ἄγων τὸ φορτίον,
εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὖνεκα.
- ΘΕΡ. ΛΑΜ.* Δικαιόπολι. *ΔΙΚ.* τί ἐστι; τί με βωστρεῖς;
ΘΕΡ. ὅ τι;
ἐκέλευσε Λάμαχός σε ταυτὴν δραχμῆς 960
εἰς τοὺς Χόας αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κιχλῶν,
τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε Κωπᾶδ' ἔγχελυν.
- ΔΙΚ.* ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἔγχελυν;
- ΘΕΡ.* ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὃς τὴν Γοργόνα
πάλλει, ιραδαίνων τρεῖς κατασιώνς λόφους. 965
- ΔΙΚ.* οὐκ ἂν μὰ Δι', εἰ δοίη γέ μοι τὴν ἀσπίδα.
ἀλλ' ἐπὶ ταρίχει τοὺς λόφους ιραδαινέτω·
ἥν δ' ἀπολιγαίνῃ, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ.
ἔγὼ δ' ἐμαυτῷ τόδε λαβὼν τὸ φορτίον
εἰσειμ' ὑπὰ πτερούγων κιχλᾶν καὶ κοψίχων. 970

XOP. εἰδες ὡς εἰδες ὡς πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα,
τὸν ὑπέροφον,
οἵ τε ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διευ-
πολᾶν,
αὖτα μὲν ἐν οἰκίᾳ κρήσιμα, τὰ δ' αὖ πρόπει χλι-
αρὰ κατεσθίειν. 975

αὐτόματα πάντ' ἀγαθὰ τῷδέ γε πορίζεται.
οὐδέποτ' ἔγω Πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέξομαι,
οὐδὲ παρ' ἐμοὶ ποτε τὸν Ἀρμόδιον ἔσεται 980
ξυγνατακλινεῖς, διτὶ παρούνιος ἀνὴρ ἔφυ,
ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθῳ ἔχοντας ἐπικωμάσας,
εἰργάσατο πάντα καὶ κάνεται πάξει,
κάμαχετο, καὶ προσέτι πολλὰ προκαλουμένου,
πῦνε, κατάκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν, 985
τὰς κάρακας ἥπτε πολὺ μᾶλλον ἔτι τῷ πυρί,
ἔξεχει δ' ἡμῶν βίᾳ τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων.
***** ταῖς τ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἄμμα καὶ μεγάλα δὴ
φρονεῖ, 988

τοῦ βίου δ' ἔξεβαλε δεῖγμα τάδε τὰ πτερὰ πρὸ τῶν
θυρῶν.

ὡς Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ξύν-
τροφε Διαλλαγῆ,
ώς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρδελάνθανες. 990
πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις Ἔρως ξυναγάγοι λαβών,
ώσπερ δὲ γεργαμμένος, ἔχων στέφανον ἀνθέμων;
ἢ πάνυ γερόντιον ἵσως νενόμικάς με σύ;
ἄλλα σε λαβὼν τρία δοκῶ γ' ἂν ἔτι προσβαλεῖν.
πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος ὄφον ἐλάσαι μακρόν, 995
εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια συνίδων,
καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄξον, δὲ γέρων ὁδί,
καὶ περὶ τὸ χωρίον ἐλάστας ἅπαν ἐν πύλῳ,

ώστ' ἀλείφεσθαι σ' ἀπ' αὐτῶν κάμè ταῖς νου-
μηνίαις.

KHP. ἀκούετε λεῷ· κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χόας 1000
πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος· ὅς δ' ἂν ἐκπίῃ
πρώτιστος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται.

AIK. ὡ̄ παῖδες, ω̄ γυναικες, οὐκ ἥκούσατε;
τί δρᾶτε; τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;
ἀναβράττετ', ἔξοπτάτε, τρέπετ', ἀφέλητε 1005
τὰ λαγῆα ταχέως, τοὺς στεφάνους ἀνείρετε.
φέρε τοὺς ὁβελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς πίχλας.

XOP. ξηλῶ σε τῆς εὐβουλίας,
μᾶλλον δὲ τῆς εὐωχίας,
ἄνθρωπε, τῆς παρούσης. 1010

AIK. τί δῆτ', ἐπειδὴν τὰς πίχλας
ὅπτωμένας ἔδητε;

XOP. οἷμαί σε καὶ τοῦτ' εῦ λέγειν.

AIK. τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.

XOP. ἥκουσας ώ̄ς μαργειρικῶς
κομψῶς τε καὶ δειπνητικῶς
αὐτῷ διακονεῖται; 1015

ΓΕΩ. οἶμοι τάλας. *AIK.* ω̄ Ἡράκλεις, τίς ούτοσί;

ΓΕΩ. ἀνὴρ ιακωδαίμων. *AIK.* κατὰ σεαυτόν νυν τρέπου.

ΓΕΩ. ω̄ φίλτατε, σπουδὰ γάρ εἰσι σοὶ μόνῳ, 1020
μέτρησον εἰρήνης τί μοι, κανὸν πέντ' ἔτη.

AIK. τί δ' ἐπαθες; *ΓΕΩ.* ἐπετρίβην ἀπολέσας τὸ βόε.

AIK. πόθεν; *ΓΕΩ.* ἀπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιώτιοι.

AIK. ω̄ τρισκακοδαίμων, εἴτα λευκὸν ἀμπέχει; 1025
ΓΕΩ. καὶ ταῦτα μέντοι νὴ Δί' ὥπερ μ' ἐτρεφέτην
ἐν πᾶσι βολίτοις. *AIK.* εἴτα νυνὶ τοῦ δέει;

ΓΕΩ. ἀπόλωλα τρώφθαλμῷ δακρύων τὸ βόε.

ἀλλ' εἴ τι κήδει Δεονέτου Φυλασίου,

ὑπάλειψον εἰρήνη με τῷ φθαλμῷ ταχύ.

ΔΙΚ. ἀλλ', ὃ πονήρ', οὐδὲ δημοσιεύτων τυγχάνω. 1030

ΓΕΩ. ἵθ' ἀντιβολῶ σ', ἦν πως κομίσωμαι τὸ βόε. 1035

ΔΙΚ. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ οὐλᾶς πρὸς τοῦ Πιττάλου.

ΓΕΩ. σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἔνα
εἰς τὸν καλαμίσκον ἐνστάλαξον τουτονί.

ΔΙΚ. οὐδ' ἂν στριβιλικίγξ· ἀλλ' ἀπιών οἴμωξέ που. 1035

ΓΕΩ. οἴμοι κακοδαίμων τοῖν γεωργοῖν βοιδίουν.

ΧΟΡ. ἀνὴρ ἐνεύρηκέν τι ταῖς
σπουδαῖσιν ἡδύ, οὐκέτι ἔοι-
κεν οὐδενὶ μεταδώσειν.

ΔΙΚ. κατάχει σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι· 1040
τὰς σηπίας στάθενε.

ΧΟΡ. ἥκουσας ὁρθιασμάτων;

ΔΙΚ. δοπτάτε τάγχέλεια.

ΧΟΡ. ἀποκτενεῖς λιμῷ με καὶ
τοὺς γείτονας κνίσῃ τε καὶ 1045
φωνῇ τοιαῦτα λάσκων.

ΔΙΚ. δοπτάτε ταυτὶ καὶ καλῶς ἔκανθίζετε.

ΠΑΡ. Δικαιόπολι. *ΔΙΚ.* τίς οὔτοσὶ τίς οὔτοσί;

ΠΑΡ. ἔπειμψέ τίς σοι νυμφίος ταυτὶ ιρέα
ἐκ τῶν γάμων. *ΔΙΚ.* καλῶς γε ποιῶν, ὅστις ἦν.

ΠΑΡ. ἐκέλευε δ' ἐγχέαι σε, τῶν ιρεῶν χάριν, 1051
ἶνα μὴ στρατεύοιτ', ἀλλὰ βινοίη μένων,
ἔσ τὸν ἀλάβαστον κύαθον εἰρήνης ἔνα.

ΔΙΚ. ἀπόφερ' ἀπόφερε τὰ ιρέα καὶ μὴ μοι δίδουν,
ώς οὐκ ἂν ἐγχέαι μι χιλιῶν δραχμῶν. 1055

ἀλλ' αὐτηὶ τίς ἔστιν; *ΠΑΡ.* ἡ νυμφεύτρια
δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τι σοὶ λέξαι μόνῳ.

ΔΙΚ. φέρε δή, τί σὺ λέγεις; ώς γελοῖον, ὃ σεοί,
τὸ δέημα τῆς νύμφης, ὃ δεῖται μου σφόδρα,
ὅπως ἂν οἰκουνῷ τὸ πέος τοῦ νυμφίου. 1060

- φέρε δεῦρο τὰς σπουδάς, ἵν' αὐτῇ δῶ μόνη,
ὅτιὴ γυνή στι τοῦ πολέμου τ' οὐκ ἀξία.
ὕπερχ' ὥδε δεῦρο τούξαλειπτρον, ω̄ γύναι.
οἰσθ' ὡς ποιεῖτε τοῦτο; τῇ νύμφῃ φράσον,
ὅταν στρατιώτας καταλέγωσι, τουτῷ
νύκτωρ ἀλειφέτω τὸ πέος τοῦ νυμφίου. 1065
- ἀπόφερε τὰς σπουδάς. φέρε τὴν οἰνήρυσιν,
ἵν' οἶνον ἐγχέω λαβὼν ἐς τοὺς χόας.
- XOP.* καὶ μὴν ὅδι τις τὰς ὁφρῦς ἀνεσπακὼς
ἄσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν ἐπείγεται. 1070
- ΑΓ. A.* ἵώ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ λάμαχοι.
ΛΑΜ. τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα πτυπεῖ;
ΑΓ. A. ιέναι σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ τῆμερον
ταχέως λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους.
κάπειτα τηρεῖν νιφόμενον τὰς εἰσβολάς. 1075
ὑπὸ τοὺς Χόας γάρ καὶ Χύτρους αὐτοῖσι τις
ἥγγειλε ληστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτίους.
- ΛΑΜ.* ἵώ στρατηγοὶ πλείονες ἦ βελτίονες.
οὐ δεινὰ μὴ ἔξειναι με μηδὲ ἐορτάσαι;
- ΔΙΚ.* ἵώ στρατευμα πολεμολαμαχαικόν. 1080
- ΛΑΜ.* οἴμοι κακοδαιμῶν, καταγελᾶς ἥδη σύ μοι.
ΔΙΚ. βούλει μάχεσθαι Γηρυόνη τετραπτίλῳ;
ΛΑΜ. αἰσθ,
οἴαν ὁ κήρυξ ἀγγελίαν ἥγγειλέ μοι.
- ΔΙΚ.* αἰσθ, τίνα δ' αὖ μοι προστρέχει τις ἀγγελῶν;
ΑΓ. B. Δικαιόπολι. *ΔΙΚ.* τί ἔστιν; *ΑΓ. B.* ἐπὶ δεῖπνον
ταχὺ 1085
βάδιζε, τὴν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χόα.
ὁ τοῦ Διονύσου γάρ σ' ἰερεὺς μεταπέμπεται.
ἄλλ' ἐγκόνει· δειπνεῖν κατακωλύεις πάλαι.
τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἔστιν παρεσκευασμένα,
κλῖναι, τράπεζαι, προσκεφάλαια, στρώματα, 1090

στέφανοι, μύρον, τραγήμαθ', αἱ πόρναι πάρα,
ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἵται,
δόχηστρίδες, τὰ φίλταθ' Αρμοδίου, παλαιί.

ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε. ΛΑΜ. κακοδαίμων ἐγώ.

ΔΙΚ. καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν Γοργόνα. 1095
σύγκλειε, καὶ δεῖπνόν τις ἐνσκευαζέτω.

ΛΑΜ. παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γύλιον ἐμοί.

ΔΙΚ. παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.

ΛΑΜ. ἄλλας θυμίτας οἶσε, παῖ, καὶ ιρόμανα.

ΔΙΚ. ἐμοὶ δὲ τεμάχη· ιρομανύοις γὰρ ἄχθομαι. 1106

ΛΑΜ. θρῖον ταρίχους οἶσε δεῦρο, παῖ, σαπροῦ.

ΔΙΚ. πάμοὶ σὺ δημοῦ θρῖον· ὀπτήσω δ' ἐκεῖ.

ΛΑΜ. ἔνεγκε δεῦρο τὸ πτερῷ τῷ ἡ τοῦ ιράνους.

ΔΙΚ. ἐμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φέρε καὶ τὰς πίχλας. 1105

ΛΑΜ. καλόν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρούθου πτερόν.

ΔΙΚ. καλόν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης ιρέας.

ΛΑΜ. ὕνθρωπε, παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὅπλων.

ΔΙΚ. ὕνθρωπε, βούλει μὴ βλέπειν εἰς τὰς πίχλας;

ΛΑΜ. τὸ λοφεῖον ἔξενεγκε τῶν τριῶν λόφων.

ΔΙΚ. πάμοὶ λεκάνιον τῶν λαγήων δὸς ιρεῶν. 1110

ΛΑΜ. ἀλλ' ἦ τριχόβρωτες τοὺς λόφους μου κατέφαγον;

ΔΙΚ. ἀλλ' ἦ πρὸ δείπνου τὴν μίμαρκυν κατέδομαι;

ΛΑΜ. ὕνθρωπε, βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;

ΔΙΚ. οὖκ, ἀλλ' ἐγὼ παῖς ἐρίζομεν πάλαι.

βούλει περιδόσθαι, πάπιτρέψαι Λαμάχῳ, 1115
πότερον ἀκρίδες ἥδιόν ἔστιν, ἢ πίχλαι;

ΛΑΜ. οἷμ' ὡς ὑβρίζεις. ΔΙΚ. τὰς ἀκρίδας ιρίνει πολὺ.

ΛΑΜ. παῖ παῖ, παθελῶν μοι τὸ δόρυ δεῦρο' ἔξω φέρε.

ΔΙΚ. παῖ παῖ, σὺ δ' ἀφελῶν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.

ΛΑΜ. φέρε, τοῦ δόρατος ἀφελκύσωμαι τοῦλυτρον. 1120
ἔχ', ἀντέχου, παῖ. ΔΙΚ. καὶ σύ, παῖ, τοῦδ' ἀντέχου.

- ΛΑΜ.* τοὺς κιλλίβαντας οἶσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.
ΔΙΚ. καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κοιβανίτας ἔκφερε.
ΛΑΜ. φέρε δεῦρο γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλου.
ΔΙΚ. κάμοὶ πλαιοῦντος τυρόνωτον δὸς κύκλου. 1125
ΛΑΜ. ταῦτ' οὐ κατάγελώς ἐστιν ἀνθρώποις πλατύς;
ΔΙΚ. ταῦτ' οὐ πλαιοῦς δῆτ' ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκύς;
ΛΑΜ. κατάχει σύ, παῖ, τοῦλαιον. ἐν τῷ χαλκίῳ
 ἐνορῶ γέροντα δειλίας φευξούμενον.
ΔΙΚ. κατάχει σὺ τὸ μέλι. κάνθαδ' εὔδηλος γέρων 1130
 κλάειν κελεύων Λάμαχον τὸν Γοργάσου.
ΛΑΜ. φέρε δεῦρο, παῖ, θώρακα πολεμιστήριον.
ΔΙΚ. ἔξαιρε, παῖ, θώρακα κάμοὶ τὸν χόα.
ΛΑΜ. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.
ΔΙΚ. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς συμπότας θωρήξομαι. 1135
ΛΑΜ. τὰ στρομματ', ὥς παῖ, δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.
ΔΙΚ. τὸ δεῖπνον, ὥς παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κιστίδος.
ΛΑΜ. ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γύλιον οἴσω λαβών.
ΔΙΚ. ἐγὼ δὲ θοιμάτιον λαβών ἔξερχομαι.
ΛΑΜ. τὴν ἀσπίδ' αἰρον, καὶ βάδιξ', ὥς παῖ, λαβών. 1140
 νίφει. βαβαιάξ· χειμέρια τὰ πράγματα.
ΔΙΚ. αἰρον τὸ δεῖπνον· συμποτικὰ τὰ πράγματα.
ΧΟΡ. ἶτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιάν.
 ὡς ἀνομοίαν ἔρχεσθον ὁδόν·
 τῷ μὲν πίνειν στεφανωσαμένῳ, 1145
 σοὶ δὲ διγῶν καὶ προφυλάττειν,
 τῷ δὲ καθεύδειν
 μετὰ παιδίσκης ὠραιοτάτης,
 ἀνατοιβομένῳ γε τὸ δεῖνα.
 Ἀντίμαχον τὸν Φανάδος τὸν ξυγγραφῆ, τὸν με-
 λέων ποιητήν, . 1150
 ὡς μὲν ἀπλῷ λόγῳ κακῶς ἔξολέσειεν ὁ Ζεύς·
 1150—1161. = 1162—1173.

ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα Λήναια χορηγῶν ἀπέλυσ'
ἀδειπνον. 1155

ὅν ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος
δεόμενον, ἡ δ' ὥπτημένη
σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη
όκελλοι· πᾶτα μέλλοντος λαβεῖν
αὐτοῦ κύων ἀρπάσασα φεύγοι.
τοῦτο μὲν αὐτῷ νακὸν ἐν· πᾶθ' ἔτερον νυκτερι-
νὸν γένοιτο. 1160

ἡ πιαλῶν γὰρ οἰκαδ' ἐξ ἵππασίας βαδίζων,
εἶτα κατάξειε τις αὐτοῦ μεθύων τὴν κεφαλὴν
Ορέστης

μαινόμενος· ὁ δὲ λίθον λαβεῖν
βουλόμενος ἐν σκότῳ λάβοι
τῇ χειρὶ πέλεθον ἀρτίως κεχεσμένον.
ἐπάξειεν δ' ἔχων τὸν μάρμαρον,
κατέπειθ' ἀμαρτὼν βάλοι Κρατῖνον. 1170

ΘΕΡ. ὡς δικῆς οὖν κατ' οἶκόν ἐστε Λαμάχου,
ῦδωρ ῦδωρ ἐν χυτοιδίᾳ θερμαίνετε. 1175
όθόνια, πηρωτὴν παρασκευάζετε,
ἔρι οἰσυπηρά, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν.
ἀνὴρ τέτρωται χάρακι διαπηδῶν τάφρον,
καὶ τὸ σφυρὸν παλίνορφον ἐξεκόκκισεν,
καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθον πεσών, 1180
καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐν τῆς ἀσπίδος.]
πτύλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθον πεσὸν
πρὸς ταῖς πέτραις, δεινὸν ἐξηύδα μέλος·
ὡς καλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν
λείπω φάσος γε τούμόν, οὐκέτ' εἴμ' ἐγώ. 1185
τοσαῦτα λέξας εἰς ὑδρορρόαν πεσὼν
ἀνίσταται τε καὶ ξυναντᾷ δραπέταις
ληστὰς ἐλαύνων καὶ κατασπέρχων δορί.

οδὶ δὲ καντός· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.

- ΛΑΜ.* ἀτταταῖ ἀτταταῖ, 1190
 στυγερὰ τάδε γε κρυερὰ πάθεα. τάλας ἐγὼ
 διόλλυμαι δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπείσ.
 ἐκεῖνο δ' αἰσιτὸν ἀν γένοιτο μοι, 1195
 Δικαιόπολις ἀν εἴ μ' ἵδοι τετρωμένον,
 καὶ τ' ἐγχάνοι ταῖς ἐμαῖς τύχαισιν.
- ΔΙΚ.* ἀτταταῖ ἀτταταῖ
 τῶν τιθίσων, ώς συληρὰ καὶ κυδώνια.
 φιλήσατόν με μαλθακῶς, ὡς χρυσίω, 1200
 τὸ περιπεταστὸν κάπιμανδαλωτόν.
 τον γάρ χόα πρῶτος ἐκπέπωνα.
- ΛΑΜ.* ὡς συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν. 1205
 ίὼ ίὼ τραυμάτων ἐπωδύνων.
- ΔΙΚ.* ίὴ ίὴ χαῖρε Λαμαχίππιον.
- ΛΑΜ.* στυγερὸς ἐγώ.
- ΔΙΚ.* μογερὸς ἐγώ.
- ΛΑΜ.* τί με σὺ κυνεῖς;
- ΔΙΚ.* τί με σὺ δάκνεις;
- ΛΑΜ.* τάλας ἐγὼ [τῆς ἐν μάχῃ] ξυμβολῆς βαρείας. 1210
ΔΙΚ. τοῦς Χονσὶ γάρ τις ξυμβολὰς ἐποάττετο;
- ΛΑΜ.* ίὼ ίὼ Παιάν Παιάν.
- ΔΙΚ.* ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον Παιώνια.
- ΛΑΜ.* λάβεσθέ μου, λάβεσθε τοῦ σκέλους· παπαῖ,
 προσλάβεσθ', ὡς φίλοι. 1215
- ΔΙΚ.* ἐμοῦ δέ γε σφῶ τοῦ πέους ἄμφω μέσον
 προσλάβεσθ', ὡς φίλαι.
- ΛΑΜ.* ἴλιγγιῶ κάρα λίθῳ πεπληγμένος.
 καὶ σκοτοδινιῶ.
- ΔΙΚ.* κάρῳ καθεύδειν βούλομαι καὶ στύομαι 1220
 καὶ σκοτοβινιῶ.

ΛΑΜ. θύραξέ μ' ἔξενέγνατ' ἐς τοῦ Ηιττάλου
παιωνίαισι χερσίν.

ΔΙΚ. ὡς τοὺς ιριτάς μ' ἐκφέρετε· ποῦ στιν ὁ βα-
σιλεύς;
ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν.

1225

ΛΑΜ. λόγχη τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὄστέων ὁδυρτά.

ΔΙΚ. δοᾶτε τουτονὶ κενόν. τήνελλα οὐαλλίνικος.

ΧΟΡ. τήνελλα δῆτ', εἴπερ οὐαλεῖς γ', ὡς πρέσβυ, οὐαλ-
λίνικος.

ΔΙΚ. οὐαὶ πρός γ' ἄκοατον ἐγχέας ἄμυνστιν ἔξέλαιψα.

ΧΟΡ. τήνελλά νυν, ὡς γεννάδα· χώρει λαβὼν τον
ἀσκόν.

1230

ΔΙΚ. ἔπεισθέ νυν ᾔδοντες ὡς τήνελλα οὐαλλίνικος.

ΧΟΡ. ἀλλ' ἐφόμεσθα σὴν χάριν
τήνελλα οὐαλλίνικον ᾔ-
δοντες σὲ οὐαὶ τὸν ἀσκόν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

I II H Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ. [ΔΗΜ.]

ΝΙΚΙΑΣ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ οὗ ὄνομα

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ΚΛΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΙΠΠΕΩΝ.

ΔΗΜΟΣ. [ΔΗ.]

ΤΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Τὸ δρᾶμα τῶν Ἰππέων ποιεῖται εἰς Κλέωνα, τὸν τῶν Ἀθηναίων δημαγωγόν. ὑπόκειται δὲ ὡς Παφλαγῶν νεώνητος, δουλεύων τῷ Δῆμῳ, καὶ προαγόμενος παρ' αὐτῷ περιττότερον. ἐπιτιθεμένων δὲ αὐτῷ δυοῖν τοῖν ὁμοδούλοιν, καὶ πατά τινα λόγια πονηρίᾳ διάσημον ἀλλαντοπώλην Ἀγοράκριτον ἐπαγόντοιν, ὡς ἐπιρροπεύσῃ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναίων Ἰππεῖς συλλαβόντες ἐν χοροῦ σχῆματι παραφαίνονται. ὑφ' ὃν προπηλακιζόμενος ὁ Κλέων αγανακτεῖ, καὶ διενεκθεῖς ἵκανος περὶ τοῦ ἀνώτερος εἶναι τῶν ἔναντιουμένων, σφάς ὡς συνομωμοκότας πατὰ τῆς πόλεως (διαβαλῶν) πρὸς τὴν βουλὴν ἔται· διώξαντος δὲ καὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου πατὰ πόδας, οἱ Ἰππεῖς περὶ τε τοῦ ποιητοῦ τινα καὶ τῶν προγόνων, ἔτι δὲ καὶ τῶν συγκινδυνευόντων σφίσιν ἐπὶ ταῖς μάχαις ἅππων, πρὸς τοὺς πολίτας ἀδροτέρως διαλέγονται. ὁ δὲ ἀλλαντοπώλης περιγεγενημένος ἐν βουλῇ μάλα γελοίως τοῦ Κλέωνος, καὶ λοιδορούμενος αὐτῷ προσέρχεται· ἐκκαλεσμάνου δὲ τοῦ Κλέωνος τὸν Δῆμον, προσειλθὼν ουτος διαφερομένων ἀκροάται. λόγων δὲ πολλῶν γενομένων πατὰ τοῦ Κλέωνος, τοῦ Ἀγοράκριτου μάλ' ἐντέχνως τοῖς ἐπινοήμασι καὶ ταῖς θωπείαις, καὶ προσέτι ταῖς ἐπ τῶν λογίων υπερβολαῖς ιρατοῦντος, πατὰ μικρὸν τοῖς λόγοις ὁ Δῆμος συνεφέλλεται. δείσαντος δὲ τοῦ Κλέωνος πάπι τὸ ψωμίζειν τὸν Δῆμον ὄρμήσαντος, ἀντιψωμίζειν ἄτερος ἐγχειρεῖ. καὶ τέλος τοῦ Δήμου τὴν ἐκατέρου πίστην συνέντος, εἴτα τῆς μὲν κενῆς, τῆς δὲ τοῦ Κλέωνος μεστῆς εὐρεθείσης, ἐλεγχθεὶς αὐτὸς ὡς περιφανῶς τὰ τοῦ Δήμου οὐλέπτων, εἴκει θατέρῳ τῆς ἐπιρροπείας. μετὰ ταῦτα δὲ τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸν Δῆμον ἀφεψήσαντος, εἴτα νεώτερον ἔξαντῆς ἐς τούμφαντὸς γεγονότα προάγοντος, Κλέων περικείμενος τὴν Ἀγοράκριτον σκευὴν ἐπὶ παραδειγματισμῷ διὰ μέσης πόλεως ἀλλαντοπωλῶν ἀνὰ μέρος,

καὶ τῇ τέχνῃ χρησάμενος πέμπεται, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῷ ἀλλαντοπώλῃ παραδίδοται. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν ἄγαν καλῶς πεποιημένων.

II.

ΑΛΛΩΣ.

Ο σκοπὸς αὐτῷ πρὸς τὸ καθελεῖν Κλέωνα. οὗτος γὰρ βυρσοπώλης ὃν ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων ἐκ προφάσεως τοιαύτης. Ἀθηναῖοι πόλιν Πύλου, λεγομένην Σφακτηρίαν, ἐπολιόρκουν διὰ Δημοσθένους στρατηγοῦ καὶ Νικίου· ὃν στρατηγῶν χρονισάντων ἐδυσχέραινον οἱ Ἀθηναῖοι. καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντων αὐτῶν καὶ ἀδημονούντων, Κλέων τις βυρσοπώλης ἀναστὰς ὑπέσχετο δεσμίους φέρειν τοὺς ὑπεναντίους εἶσα εἴκοσιν ἡμερῶν, εἰ στρατηγὸς αἰρεθείη· ὅπερ καὶ γέγονε. κατὰ τὰς ὑποσχέσεις οὖν ἐστρατήγει, κυκῶν τὴν πόλιν. ἐφ' οἷς μὴ ἐνεγκὼν Ἀριστοφάνης καθίστη τὸ τῶν Ἰππέων δρᾶμα δι' αὐτοῦ, ἐπεὶ τῶν σκευοποιῶν οὐδεὶς ἐπλάσατο τὸ τοῦ Κλέωνος πρόσωπον διὰ φόβου. καὶ τὰ μὲν πρῶτα κύπτει φοβούμενος· εἶτα προφανεῖς αὐτὸς ἀνεδίδαξε τὸ δρᾶμα.

Ἐοικεν ὁ προλογίζων εἶναι Δημοσθένης, ὃς ἐκευμήκει περὶ τὴν Πύλου πολιορκίαν, ἀφηρέθη δὲ τὴν στρατηγίαν ὑπὸ Κλέωνος, ὑποσχομένου τότε τοῖς Ἀθηναίοις παραστῆσασθαι τὴν Πύλου εἶσα εἴκοσιν ἡμερῶν· ὃ καὶ κατώρθωσε διὰ τὸ πλεῖστα τῆς ἀλώσεως προπεπονησθαι Δημοσθένει. ἔοικε δὲ ὡς ἐπὶ οἰκίας δεσποτικῆς ποιεῖσθαι τὸν λόγον. εἴη δ' ἀν δεσπότης ὁ Δῆμος, οἰκία ἡ πόλις. οἰκέται δὲ δύο τοῦ Δήμου προλογίζουσι, κακῶς πάσχοντες ὑπὸ Κλέωνος. ὃ δὲ χρὸς ἐκ τῶν ἵππέων ἐστίν, οὐ καὶ ἐξημιώσαν τὸν Κλέωνα πέντε ταλάντοις ἐπὶ δωροδοκίᾳ ἀλόνται. λέγουσι δὲ τῶν οἰκετῶν τὸν μὲν εἶναι Δημοσθένην, τὸν δὲ Νικίαν, ἵνα ὡσὶ δημηγόροι οἱ δύο.

Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ Στρατοπλέους ἀρχοντος δημοσίᾳ εἰς Λήναια, δι' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοφάνους. πρῶτος ἐνίκα· δεύτερος Κρατῖνος Σατύροις· τρίτος Ἀριστομένης Τλοφόροις.

Ἴστεον ὅτι εἰς τέτταρα μέρη διῆρητο ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, εἰς πεντακοσιομεδίμυνους, εἰς ἵππέας, εἰς ζευγίτας καὶ εἰς θῆτας.

III.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΤΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Παράγει τινὰ Κλέωνα, τὸν καλούμενον
 Παφλαγόνα, οὗτι βυρσοπώλην, πικρότατα
 κατεσθίοντά πως τὰ κοινὰ χοήματα·
 καὶ παραλογισμῷ διαφέροντ' ἐρρωμένως
 ἀλλαντοπώλην, εὐθέως τε σκατοφάγον,
 πεισθένται τ' ἐπιθέσθαι σὺν ἑπτεῦσίν τισιν,
 ἐν τῷ χορῷ παροῦσι, τῇ τῶν πραγμάτων
 ἀρχῇ. Κλέωνός τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖ.
 ἔγενετο τοῦτο· ἔξεπεσεν δὲ Κλέων παγκάκως·
 δὲ δὲ σκατοφάγος ἔτυχε προεδρίας καλῆς.

5

10

I II III H Σ.

ΔΗΜ. Ιατταταιάξ τῶν πακῶν, ιατταται.

κακῶς Παφλαγόνα τὸν νεώνητον κακὸν
αὐταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.

ἔξ οὖν γὰρ εἰσήρρησεν εἰς τὴν οἰκίαν,

πληγὰς ἀεὶ προστριβεται τοῖς οἰκέταις.

NIK. κάπιστα δῆθ' οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων
αὐταῖς διαβολαῖς. *ΔΗΜ.* ὦ ιακόδαιμον, ποὺς
ἔχεις;

*ΝΙΚ. οὐαῶς οὐθάπερ σύ. ΔΗΜ. δεῦρο δὴ πρόσ-
ελθ', ἵνα
ξυναυλίαν ηλαύσωμεν Οὐλύμπου νόμουν.*

AHM.NIK. μὲν μῆν μὲν μῆν μὲν μῆν μὲν μῆν μὲν μῆν μὲν μῆν.

ΔΗΜ. τί κινυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἐχρῆν ξητεῖν τινα
σωτηρίαν υῶν, ἀλλὰ μὴ ικλάειν ἔτι;

NIK. τίς οὖν γένοιτ' αὐτόν; λέγε σύ. *AHM.* σὺ μὲν οὖν
μοι λέγε,

ἵνα μὴ μάχωμαι. *NIK.* μὰ τὸν Ἀπόλλωνα γὰρ μὲν οὐ
ἄλλος εἰπεῖ θαρρῶν, εἴτα πάγω δοὶ φράσω. 15

ΔΗΜ. πῶς ἀν σύ μοι λέξειας ἀμὲ χρὴ λέγειν;

NIK. ἀλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέπτε. πῶς ἂν οὖν ποτε εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα ιομφενοιπικῶς;

ΔΗΜ. μή μοί γε, μή μοι, μὴ διασκανδικίσῃς.

ἀλλ' εὐρέ τιν' ἀπόνινον ἀπὸ τοῦ δεσπότου. 20

NIK. λέγε δὴ μόλις μεν ξυνεχὲς ὡδὶ ξυλλαβών.

ΑΗΜ. καὶ δὴ λέγω· μόλις μεν. ΝΙΚ. ἐξόπισθε νῦν

αὐτὸν φαθὶ τοῦ μόλωμεν. ΔΗΜ. αὐτό. ΝΙΚ. πάνυ
καλῶς.

ῶσπερ δεφόμενος νῦν ἀτρέμα πρῶτον λέγε
τὸ μόλωμεν, εἶτα δ' αὐτό, κατεπάδων πυκνόν. 25

ΔΗΜ. μόλωμεν αὐτὸν μόλωμεν αὐτομολῶμεν. ΝΙΚ. ᾧν,
οὐχ ἥδυ; ΔΗΜ. οὐδὲ Δία· πλήν γε περὶ τῷ δέοματι
δέδοικα τουτονὶ τὸν οἰωνόν. ΝΙΚ. τί δαί;

ΔΗΜ. ὅτιὴ τὸ δέομα δεφομένων ἀπέρχεται.

ΝΙΚ. ιράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶν υῶν, 30
θεῶν λόντε προσπεσεῖν τον πρὸς βρέτας.

ΔΗΜ. ποῖον βρέτας *; ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς;

ΝΙΚ. ἔγωγε. ΔΗΜ. ποίω χρώμενος τεκμηρίῳ;

ΝΙΚ. ὅτιὴ θεοῖσιν ἔχθρος εἴμ'. οὐν εἰκότως;

ΔΗΜ. εὖ προσβιβάζεις μ'. ἀλλ' ἐτέρᾳ πῃ σκεπτέον. 35
βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;

ΝΙΚ. οὐ χεῖρον. ἐν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα,
ἐπίδηλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν,
ἥν τοῖς ἐπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασι.

ΔΗΜ. λέγοιμ' ἄν ἥδη. υῶν γάρ ἐστι δεσπότης
ἄγροικος ὁργήν, κυαμοτρῶξ, ἀκράχολος,
Δῆμος πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον
ὑπόκινθον. οὗτος τῇ προτέρᾳ νομηνίᾳ
ἐπρίατο δοῦλον, βυρσοδέψην Παφλαγόνα,
πανουργότατον καὶ διαβολώτατόν τινα. 45

οὗτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,
ὁ βυρσοπαφλαγών, ὑποπεὼν τὸν δεσπότην
ἥμαλλ', ἐθώπευ', ἐκολάκευ', ἐξηπάτα
κοσκυλματίοις ἄκροισι, τοιαυτὶ λέγων.

ὦ Δῆμε, λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν,
ἐνθοῦ, δόφησον, ἐντραγ', ἐχε τριώβολον.
βούλει παραθῶσι δόρπον; εἰτ' ἀναρπάσας
ὅ τι ἄν τις ἡμῶν σκευάσῃ, τῷ δεσπότῃ

Παφλαγὼν κεχάρισται τοῦτο. καὶ πρώην γ' ἐμοῦ
μᾶξαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικήν, 55
πανονοργότατά πως παραδραμὼν ὑφαρπάσας
αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.
ἡμᾶς δ' ἀπελαύνει, πούν ἐᾶ τὸν δεσπότην
ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων
δειπνοῦντος ἐστῶς ἀποσοβεῖ τοὺς φήτορας. 60
ἄδει δὲ χρησμούς· ὁ δὲ γέρων σιβυλλιᾷ.
ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὁρᾷ μεμακιοακότα,
τέχνην πεποίηται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἄντικρους
ψευδῆ διαβάλλει· κατα μαστιγούμεθα
ἡμεῖς· Παφλαγὼν δὲ περιθέων τοὺς οἰκέτας 65
αἴτει, ταράττει, δωροδοκεῖ, λέγων ταδί·
ὅρατε τὸν "Τλαν δι' ἐμὲ μαστιγούμενον;
εἰ μή μ' ἀναπείσητ', ἀποθανεῖσθε τήμερον.
ἡμεῖς δὲ δίδομεν· εἰ δὲ μή, πατούμενοι
ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσια χέζομεν. 70
νῦν οὖν ἀνύσαντε φροντίσωμεν, ὥγαθέ,
ποίαν ὁδὸν νῷ τρεπτέον καὶ πρὸς τίνα.

NIK. ιράτιστ' ἐκείνην ἦν μόλωμεν, ὥγαθέ.

ΔΗΜ. ἀλλ' οὐχ οἶόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν·
ἐφορᾷ γὰρ οὗτος πάντ'. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος 75
τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἔτερον ἐν τῇκλησίᾳ.
τοσόνδε δ' αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος
ὁ πρωτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χαόσι,
τῷ χεῖρ' ἐν Αἴτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν.

NIK. ιράτιστον οὖν νῷν ἀποθανεῖν. *ΔΗΜ.* ἀλλὰ
σκόπε., 80

ὅπως ἂν ἀποθάνωμεν ἀνδρικώτατα.

NIK. πῶς δῆτα πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικώτατα;
βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν.

ὁ Θεμιστοκλέος γὰρ θάνατος αἰρετώτερος.

- ΔΗΜ.* μὰ Δι' ἀλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαιμονος. 85
 ἵσως γὰρ ἀν χρηστόν τι βουλευσαίμεθα.
ΝΙΚ. ίδού γ' ἄκρατον. περὶ πότου γοῦν ἐστί σοι;
 πῶς δ' ἀν μεθύων χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνήρ;
ΔΗΜ. ἀληθεῖς, οὗτος; κρουνοχυτρολήραιος εῖ.
 οἶνον σὺ τολμᾶς εἰς ἀπόνοιαν λοιδορεῖν; 90
 οἶνον γὰρ εὔροις ἀν τι πρακτικάτερον;
 ὁρᾶς; ὅταν πίνωσιν ἀνθρώποι, τότε
 πλούτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δίκαιας,
 εὐδαιμονοῦσιν, ὥφελοῦσι τοὺς φίλους.
 ἀλλ' ἔξενεγκέ μοι ταχέως οἶνον χόα, 95
 τὸν νοῦν ἦν ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.
ΝΙΚ. οἷμοι, τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ πότῳ;
ΔΗΜ. ἀγάθ'· ἀλλ' ἔνεγκ· ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.
 ἦν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταντὶ καταπάσω
 βουλευματίων καὶ γνωμιδίων καὶ νοιδίων. 100
ΝΙΚ. ὡς εὐτυχῶς ὅτι οὐκ ἐλήφθην ἔνδοθεν
 κλέπτων τὸν οἶνον. *ΔΗΜ.* εἰπέ μοι, Παφλαγῶν
 τί δρᾶ;
- ΝΙΚ.* ἐπίπαστα λεῖξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος
 δέργηει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὕπτιος.
ΔΗΜ. ἵθι νυν, ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολὺν 105
 σπουδήν. *ΝΙΚ.* λαβὲ δὴ καὶ σπεῖσον ἀγαθοῦ δαι-
 μονος.
ΔΗΜ. ἐλχ' ἔλκε τὴν τοῦ δαιμονος τοῦ Πραμνίον.
 ὡς δαιμον ἀγαθέ, σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν.
ΝΙΚ. εἴπ', ἀντιβολῶ, τί ἔστι; *ΔΗΜ.* τοὺς χρησμοὺς
 ταχὺ^ν
 κλέψας ἔνεγκε τοῦ Παφλαγόνος ἔνδοθεν, 110
 ἔως καθεύδει. *ΝΙΚ.* ταῦτ'. ἀτὰρ τοῦ δαιμονος
 δέδοιχ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαιμονος.
ΔΗΜ. φέρε νυν ἐγὼ μαντῷ προσαγάγω τὸν χόα,

- τὸν νοῦν ἦν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.
NIK. ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγῶν πέρδεται καὶ δέγκεται, 115
 ὥστ' ἔλαθον αὐτὸν τὸν ἴερὸν χρησμὸν λαβών,
 δύνπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν. **ΔΗΜ.** ὡς σοφώτατε,
 φέρ' αὐτόν, ἦν' ἀναγνῶ· σὺ δ' ἔγχεον πιεῖν
 ἀνύσας τι. φέρ' ἵδω τί ἄρ' ἔνεστιν αὐτόθι.
 ὡς λόγια. δός μοι δός τὸ ποτήριον ταχύ. 120
NIK. ἵδου· τί φησ' ὁ χρησμός; **ΔΗΜ.** ἐτέραν ἔγχεον.
NIK. ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν ἐτέραν ἔγχεον;
ΔΗΜ. ὡς Βάκι. **NIK.** τί ἔστι; **ΔΗΜ.** δός τὸ ποτήριον ταχύ.
NIK. πολλῷ γ' ὁ Βάκις ἐχρῆτο τῷ ποτήριῷ. 124
ΔΗΜ. ὡς μιαρὲ Παφλαγῶν, ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττουν πάλαι,
 τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀρρωδῶν; **NIK.** τιή;
ΔΗΜ. ἐνταῦθ' ἔνεστιν, αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.
NIK. καὶ πῶς; **ΔΗΜ.** ὅπως; ὁ χρησμὸς ἄντικον λέγει
 ὡς πρῶτα μὲν στυπειοπάλης γίγνεται,
 ὃς πρῶτες ἔξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα. 130
NIK. εἰς οὐτούσι πώλης. τί τούντεῦθεν; λέγε.
ΔΗΜ. μετὰ τοῦτον αὖθις προβατοπάλης δεύτερος.
NIK. δύο τώδε πώλα. καὶ τί τόνδε χρὴ παθεῖν;
ΔΗΜ. ηρατεῖν, ἔως ἔτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος
 αὐτοῦ γένοιτο· μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται. 135
 ἐπιγίγνεται γὰρ βυρροπάλης ὁ Παφλαγῶν,
 ἄρπαξ, κευράντης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.
NIK. τὸν προβατοπάλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεὼν
 ὑπὸ βυρροπάλου; **ΔΗΜ.** νὴ Δί. **NIK.** οἵμοι
 δείλαιος.
 πόθεν οὖν ἀν ἔτι γένοιτο πώλης εἰς μόνος; 140
ΔΗΜ. ἐτ' ἔστιν εἶς, ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων.
NIK. εἴπ', ἀντιβολῶ, τίς ἔστιν; **ΔΗΜ.** εἴπω; **NIK.** νὴ
 Δία.
ΔΗΜ. ἀλλαντοπάλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἔξελῶν.

- NIK.* ἀλλαντοπώλης; ὡς Πόσειδον τῆς τέχνης.
φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἔξευρήσομεν; 145
- ΔΗΜ.* ξητῶμεν αὐτόν. *NIK.* ἀλλ' ὅδι προσέρχεται
ὡσπερ πατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν. *ΔΗΜ.* ὡς μακάριε
ἀλλαντοπᾶλα, δεῦρο δεῦρο', ως φίλτατε,
ἀνάβαινε σωτῆρ τῇ πόλει καὶ νῦν φανεύσ.
- ΑΛΛ.* τί ἔστι; τί με καλεῖτε; *ΔΗΜ.* δεῦρο' ἔλθ', ἵνα πύθῃ
ώς εὐτυχῆς εἶ καὶ μεγάλως εὔδαιμονεῖς. 151
- NIK.* ἵθι δή, κάθεται αὐτοῦ τούλεόν, καὶ τοῦ θεοῦ
τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν ὡς ἔχει·
ἔγὼ δ' ἵών προσκεφομαι τὸν Παφλαγόνα.
- ΔΗΜ.* ἄγε δὴ σὺ πατάσθου πρῶτα τὰ σπεύη χαμαί· 155
ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυνσον καὶ τὸν θεούς.
- ΑΛΛ.* ἴδού· τί ἔστιν; *ΔΗΜ.* ως μακάρι', ως πλούσιε,
ως νῦν μὲν οὐδείς, αὕτιον δ' ὑπέρμεγας·
ως τῶν Ἀθηνέων ταγὴ τῶν εὔδαιμόνων.
- ΑΛΛ.* τί μ', ως γάρ', οὐ πλύνειν ἔφει τὰς ποιλίας 160
πωλεῖν τε τὸν ἀλλάντας, ἀλλὰ καταγελᾶς;
- ΔΗΜ.* ως μῶρε, ποίας ποιλίας; δευρὶ βλέπε.
τὰς στίχας ὁρᾶς τὰς τῶνδε τῶν λαῶν; *ΑΛΛ.* ὁρῶ.
- ΔΗΜ.* τούτων ἀπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει,
καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πυκνός·
βουλὴν πατήσεις καὶ στρατηγοὺς κλαστάσεις, 166
δήσεις, φυλάξεις, ἐν πρυτανείᾳ λαικάσεις.
- ΑΛΛ.* ἔγω; *ΔΗΜ.* σὺ μέντοι· ιούδέπω γε πάνθ' ὁρᾶς.
ἀλλ' ἐπανάβηθι κάπι τούλεὸν τοδὶ¹
καὶ πάτιδε τὰς νήσους ἀπάσας ἐν πύκλῳ. 170
- ΑΛΛ.* παθορῶ. *ΔΗΜ.* τί δαΐ; τάμπορια καὶ τὰς ὄληάδας;
- ΑΛΛ.* ἔγωγε. *ΔΗΜ.* πῶς οὖν οὐ μεγάλως εὔδαιμονεῖς;
ἔτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παράβαλλ' εἰς Καρίαν
τὸν δεξιόν, τὸν δ' ἔτερον εἰς Καρχηδόνα.
- ΑΛΛ.* εὔδαιμονήσω δ', εἰ διαστραφήσομαι; 175

ΔΗΜ. οὕκ, ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρναται.

γίγνει γάρ, ώς ὁ χρησμὸς οὗτοσὶ λέγει,
ἀνὴρ μέγιστος. *ΑΛΛ.* εἰπέ μοι, καὶ πῶς ἐγὼ
ἀλλαντοπάλης ὥν ἀνὴρ γενήσομαι;

ΔΗΜ. δι' αὐτὸν γάρ τοι τοῦτο καὶ γίγνει μέγας, 180
ὅτι ἡ πουηρὸς κάξ ἀγορᾶς εἶ καὶ θρασύς.

ΑΛΛ. οὐκ ἀξιῶ γὰρ μαντὸν ἴσχύειν μέγα.

ΔΗΜ. οἴμοι, τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φῆσ ἄξιον; 184
ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτῷ καλόν.
μῶν ἐκ καλῶν εἰ κάγαθῶν; *ΑΛΛ.* μὰ τοὺς θεούς,
εἰ μὴ καὶ πουηρῶν γ'. *ΔΗΜ.* ὁ μακάριε τῆς τύχης,
ὅσον πέπονθας ἀγαθὸν εἰς τὰ πράγματα.

ΑΛΛ. ἀλλ', ὡγάθ', οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι,
πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.

ΔΗΜ. τουτὶ μόνον σ' ἔβλαψεν, ὅτι καὶ κακὰ κακῶς. 190
ἡ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ
ἔτ' ἔστιν ἀνδρὸς οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους,
ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυφόν. ἀλλὰ μὴ παρῆσ
ἄσοι διδόασ' ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί.

ΑΛΛ. πῶς δῆτά φησ' ὁ χρησμός; *ΔΗΜ.* εὖ νὴ τοὺς
θεούς . 195

καὶ ποικίλως πως καὶ σοφῶς ἡνιγμένος.

'Αλλ' ὅπόταν μάρψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχήλης
γαμφηλῆσι δράκοντα ποάλεμον αίματοπάτην,
δὴ τότε Παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σκορο-
δάλμη,

κοιλιοπάλησιν δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάξει, 200
αἱ κα μὴ πωλεῖν ἀλλάντας μᾶλλον ἔλωνται.

ΑΛΛ. πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ἔστιν; ἀναδίδασκέ με.

ΔΗΜ. βυρσαίετος μὲν ὁ Παφλαγών ἔσθ' οὗτοσί.

ΑΛΛ. τί δ' ἀγκυλοχήλης ἔστιν; *ΔΗΜ.* αὐτό που λέγει,
ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἀρπάζων φέρει. 205

ΑΛΛ. ὁ δράκων δὲ προς τί; *ΔΗΜ.* τοῦτο περιφανέστατον.

ὁ δράκων γάρ ἔστι μακρὸν ὃ τ' ἀλλᾶς αὖ μακρόν· εἰδὴ αἴματοπώτης ἔσθ' ὃ τ' ἀλλᾶς χῶδράκων.
τὸν οὖν δράκοντά φησι τὸν βυρσαίετον
ἥδη κρατήσειν, αὐτὸς μὴ θαλφθῆ λόγοις. 210

ΑΛΛ. τὰ μὲν λόγια αἰνάλλει με· θαυμάξω δ' ὅπως τὸν δῆμον οὗτος τ' ἐπιτροπεύειν εἴμαι ἐγώ.

ΔΗΜ. φαυλότατον ἔργον· ταῦθ' ἄπερ ποιεῖς ποίει· τάραττε καὶ χόρδευ· δόμοῦ τὰ πράγματα ἄπαντα, καὶ τὸν δῆμον ἀεὶ προσποιοῦ 215
ὑπογλυκαίνων φηματίοις μαγειρικοῖς.
τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσβεστι δημαγωγικά,
φωνὴ μιαρά, γέγονας κακῶς, ἀγόραιος εἶ.
ἔχεις ἄπαντα πρὸς πολιτείαν ἀδεῖ·

χρησμοί τε συμβαίνουσι καὶ τὸ Πυθικόν. 220
ἄλλὰ στεφανοῦ, καὶ σπένδε τῷ Κοαλέμῳ.
χῶπως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα. *ΑΛΛ.* καὶ τίς ξύμμαχος γενήσεται μοι; καὶ γάρ οὖτε πλούσιοι δεδίασιν αὐτὸν ὃ τε πένης βδύλλει λεώς.

ΔΗΜ. ἀλλ' εἰσὶν ἵππης ἄνδρες ἀγαθοὶ κάλιοι 225
μισοῦντες αὐτόν, οὓς βοηθήσουσί σοι,
καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοὶ τε κάγαθοί,
καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἔστι δεξιός,
κάγὼ μετ' αὐτῶν χῶδρὸς ξυλλήψεται.
καὶ μὴ δέδιθ· οὐ γάρ ἔστιν ἔξηκασμένος. 230
ὑπὸ τοῦ δέουσας γάρ αὐτὸν οὐδεὶς ἥθελε τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι. πάντως γε μὴν γνωσθήσεται· τὸ γάρ θέατρον δεξιόν.

ΝΙΚ. οἵμοι κακοδαιμῶν, ὁ Παφλαγῶν ἔξερχεται.

ΚΛ. οὐ τοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χαιρήσετον, 235
διτὴ πά τῷ δήμῳ ξυνώμυντον πάλαι.

τοντὶ τί δρᾶ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Χαλκιδέας ἀφίστατον.

ἀπολεῖσθον, ἀποθανεῖσθον, ὡς μιαρωτάτω.

AHM. οὗτος, τί φεύγεις, οὐ μενεῖς; ὡς γεννάδα 240

ἀλλαντοπᾶλα, μὴ προδῶς τὰ πράγματα.

ἄνδρες ἵππης, παραγένεσθε· νῦν δὲ καιρός. ὡς

Σίμων,

ὡς Παναίτιος, οὐκ ἐλᾶτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;

ἄνδρες ἐγγύς· ἀλλ' ἀμύνου, οὐ παναστρέφον
πάλιν.

ὅ κονιορτὸς δῆλος αὐτῶν ὡς ὁμοῦ προσκειμέ-
νων. 245

ἀλλ' ἀμύνου καὶ δίωκε καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.

XOP. παῖς παῖς τὸν πανοῦργον καὶ ταραξιππόστρατον
καὶ τελώνην καὶ φάραγγα καὶ Χάρυβδιν ἀρπαγῆς,
καὶ πανοῦργον καὶ πανοῦργον· πολλάκις γὰρ
αὕτ' ἐρῶ.

καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας.

ἀλλὰ παῖς καὶ δίωκε καὶ τάραττε καὶ ιύνα 251

καὶ βδελύττον, καὶ γὰρ ἡμεῖς, οὐ πινείμενος βόα·
εὐλαβοῦ δὲ μὴ ἀφύγῃ σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὅδούς,
ἄσπερ Εὔκρατης ἔφευγεν εὐθὺν τῶν κυρηβίων.

KL. ὡς γέροντες ἥλιασται, φράτορες τριωβόλου, 255
οὓς ἐγὼ βόσκω κεκραγὼς καὶ δίκαια κάκια,
παραβοηθεῖσ', ὡς ὑπὸ ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνω-
μοτῶν.

XOP. ἐν δίκη γ', ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὸν λαχεῖν κατεσθίεις,
καὶ ποσυνάζεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους, σκοπῶν
ὄστις αὐτῶν ὀμός ἔστιν ἢ πέπων ἢ μὴ πέπων, 260
κακὸν τιν' αὐτῶν γνῶς ἀπράγμουν' ὄντα καὶ κε-
κηνότα,

καταγαγὼν ἐν Χερῷονήσου, διαλαβών, ἀγκυρίσας,

εῖτ' ἀποστρέψας τὸν ὄμον αὐτὸν ἐνεκολήβασας·
καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἔστιν ἀμυνοῶν,
πλουσίος καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τρέμων τὰ πράγ-
ματα. 265

ΚΛ. ξυνεπίκεισθ' ὑμεῖς; ἐγὼ δ', ἄνδρες, δι' ὑμᾶς
τύπτομαι,

ὅτι λέγειν γνώμην ἔμελλον ὡς δίκαιου ἐν πόλει
ιστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἔστιν ἀνδρείας χάριν.

ΧΟΡ. ὡς δ' ἀλαζών, ὡς δὲ μάσθλης· εἶδες οἴ τοι ὑπέρ-
χεται

ώσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς καὶ ιοβαλικεύεται; 270

ἀλλ' ἐὰν ταύτη γε νικᾷ, ταυτὴν πεπλήξεται.

ἢν δ' ὑπεκκλίνῃ γε δευρί, τὸ σκέλος κυριότερον.

ΚΛ. ὡς πόλις καὶ δῆμος, ὑφ' οἷων θηρίων γαστροίζομαι.

ΧΟΡ. καὶ κέρδαγας, ὕσπερ ἀεὶ τὴν πόλιν παταστρέψει;

ΚΛ. ἀλλ' ἐγώ σε τῇ βοῇ ταύτη γε πρῶτα τρέψομαι. 275

ΧΟΡ. ἀλλ' ἐὰν μὲν τόνδε νικᾶς τῇ βοῇ, τήνελλος εἰ.

ἢν δ' ἀναιδείᾳ παρέλθῃ σ', ἡμέτερος δὲ πυραμοῦς.

ΚΛ. τούτον τὸν ἄνδρον ἐγὼ νδείκνυμι, καὶ φῆμος ἔξ-
άγειν

ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ξωμεύματα.

ΑΙΑ. ναὶ μὰ Δία καῆγωγε τοῦτον, ὅτι κενὴ τῇ κοιλίᾳ 280
ἔσδραμων ἐσ τὸ πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέα.

ΔΗΜ. νὴ Δί, ἔξαγων γε τάπορον, ἄμ' ἄρτον καὶ κρέας
καὶ τέμαχος, οὗ Περικλέης οὐκ ἤξιώθη πώποτε.

ΚΛ. ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.

ΑΙΑ. τριπλάσιον πενδάξομαι σου. 285

ΚΛ. παταβοήσομαι βοῶν σε.

ΑΙΑ. πατακενδάξομαι σε κράξων.

ΚΛ. διαβαλῶ σ', ἐὰν στρατηγῆς.

ΑΙΑ. κυνοκοπήσω σου τὸ υῶτον.

ΚΛ. περιελῶ σ' ἀλαζονείας. 290

- ΑΛΛ.* ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου.
ΚΛ. βλέψον εἴς μ' ἀσκαρδάμυκτος.
ΑΛΛ. ἐν ἀγορᾷ κάγὼ τέθραμμαι.
ΚΛ. διαφορήσω σ', εἴ τι γρύξεις.
ΑΛΛ. κοπροφορήσω σ', εἰ λαλήσεις. 295
ΚΛ. δύμολογῶ κλέπτειν· σὺ δ' οὐχί.
ΑΛΛ. νὴ τὸν Ἐρμῆν τὸν ἀγοραῖον,
κάπιορκῶ γε βλεπόντων.
ΚΛ. ἀλλότρια τοίνυν σοφίζει,
καί σε φαίνω τοῖς πρυτάνεσιν,
ἀδεκατεύτονς τῶν θεῶν ί-
ρὰς ἔχοντα κοιλίας. 300
ΧΟΡ. ὦ μιαρὴ καὶ βδελυρὴ καὶ κενοάκτα, [τοῦ] σοῦ θρά-
σονσ
πᾶσα μὲν γῆ πλέα, πᾶσα δ' ἐκκλησία,
καὶ τέλη καὶ γραφαὶ καὶ δικαστήρι', ω
βιοβοροτάραξι καὶ 305
τὴν πόλιν ἀπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακώς,
ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκενώφηκας βοῶν,
καπὸ τῶν πετρῶν ἀναθεν τοὺς φόρους θυννο-
σκοπῶν. 313
ΚΛ. οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅθεν πάλαι καττύεται.
ΑΛΛ. εἰ δὲ μὴ σύ γ' οἶσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύ-
ματα, 315
ὅστις ὑποτέμνων ἐπώλεις δέομα μοχθηροῦ βοὸς
τοῖς ἀγροίκοισιν πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι
παχύ,
καὶ πρὸν ἡμέραν φορῆσαι, μεῖζον ἵν δυοῖν δοχμαῖν.
ΧΟΡ. νὴ Δία κάμε τοῦτ' ἔδρασε ταυτόν, ὥστε κατάγελων
πάμπολυν τοῖς δημόταισι καὶ φίλοις παρασχε-
θεῖν. 320

πρὸν γὰρ εἶναι Περιγασῆσιν, ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.

ἄρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐδήλους ἀναιδειαν, ἥπερ μόνη προστατεῖ τῶν δητόρων; 322
ἥσυ πιστεύων ἀμέλγει τῶν ξένων τοὺς καρπίμους, πρῶτος ὡν· ὁ δ' Ἰπποδάμου λείβεται θεώμενος. 327
ἄλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἔτερος πολὺ σοῦ μιαρώτερος, ὥστε με χαίρειν,
ὅς σε παύσει καὶ πάρεισι, δῆλος ἐστιν, αὐτόθεν,
πανουργίᾳ τε καὶ θράσει 331
καὶ κοβαλικεύμασιν.

ἄλλ' ὡς τραφεὶς ὅθενπέρ εἰσιν ἄνδρες οὕπερ εἰσίν,
νῦν δεῖξον ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφῆναι.

ΑΛΛ. καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἵος ἐστιν οὐτοὶ πολίτης. 335

ΚΛ. οὐκ αὖ μ' ἔάσεις; *ΑΛΛ.* μὰ Δία, ἐπεὶ κάγὼ πανηρός εἰμι.

ΧΟΡ. ἐὰν δὲ μὴ ταύτη γ' ὑπείκη, λέγ' ὅτι κάκ πονηρῶν.

ΚΛ. οὐκ αὖ μ' ἔάσεις; *ΑΛΛ.* μὰ Δία. *ΚΛ.* ναὶ μὰ Δία. *ΑΛΛ.* μὰ τὸν Ποσειδῶνα,
ἄλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν πρῶτα διαμαχοῦμαι.

ΚΛ. οἴμοι, διαρραγήσομαι. *ΑΛΛ.* καὶ μὴν ἐγὼ οὐ παρήσω. 340

ΧΟΡ. πάρες πάρες πρὸς τῶν θεῶν αὐτῷ διαρραγῆναι.

ΚΛ. τῷ καὶ πεποιθώς ἀξιοῖς ἐμοῦ λέγειν ἔναντα;

ΑΛΛ. δτιὴ λέγειν οἵος τε κάγὼ καὶ καρυκοποιεῖν.

ΚΛ. Ιδοὺ λέγειν. καλῶς γ' ἀν οῦν σὺ πρᾶγμα προσπεσόν σοι

ώμοσπάραντον παραλαβὼν μεταχειρίσαιο χρηστῶς. 345

ἀλλ' οἶσθ' ὅπερ πεπονθέναι δοκεῖς; ὅπερ τὸ πλῆθος.

εἴ που δικίδιον εἶπας εῦ κατὰ ξένου μετοίκου,
τὴν νύκτα θρυλῶν καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεωντῷ,
ἔδωρ τε πίνων, κάπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν,
ῶν δυνατὸς εἶναι λέγειν. ὡς μῶρε τῆς ἀνοίας. 350

- ΑΛΛ.* τί δαὶ σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίηκας, ὥστε υἱοὶ
ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν;
ΚΛ. ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τίν'; ὅστις εὐθὺς
θύννειαθεομὰ καταφαγών, καὶ τ' ἐπιπιὼν ἀκράτου
οἴνου χόα κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς.
ΑΛΛ. ἐγὼ δέ γ' ἦνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ψείαν 356
καταβροχθίσας, καὶ τ' ἐπιπιὼν τὸν ξωμὸν ἀναπό-
νικτος

λαρυγγιῶ τοὺς φήτορας καὶ Νικίαν ταράξω.

- ΔΗΜ.* τὰ μὲν ἄλλα μ' ἥρεσας λέγων· ἐν δ' οὐ προσ-
ίεται με,
τῶν πραγμάτων ὅτι ἡ μόνος τὸν ξωμὸν ἐκροφή-
σεις. 360

- ΚΛ.* ἀλλ' οὐ λάβρωκας καταφαγὼν Μιλησίους οἰο-
νήσεις.

- ΑΛΛ.* ἄλλὰ σχελίδας ἐδηδοκώδες ὧνήσομαι μέταλλα.
ΚΛ. ἐγὼ δ' ἐπεισπηδῶν γε τὴν βουλὴν βίᾳ κυκήσω.
ΑΛΛ. ἐγὼ δὲ κινήσω γέ σου τὸν πρωκτὸν ἀντὶ φύσης.
ΚΛ. ἐγὼ δέ γ' ἔξελῶ σε τῆς πυγῆς θύραξε κύβδα. 365
ΔΗΜ. νὴ τὸν Ποσειδῶνα μέτρον ταῦθ' ἦνπερ γε τοῦτον ἐλκῆσ.
ΚΛ. οἴόν σε δήσω 'ν τῷ ξύλῳ.
ΑΛΛ. διώξομαι σε δειλίας.
ΚΛ. ἡ βύρσα σου θρανεύσεται.
ΑΛΛ. δερῶ σε θύλακον οἰοπῆς. 370
ΚΛ. διαπατταλευθήσει χαμαί.
ΑΛΛ. περικόμματ' ἐκ σοῦ σκευάσω.

ΚΛ. τὰς βλεφαρίδας σου παρατιλῶ.

ΑΛΛ. τὸν πρηγορεῶνά σου ὑκτεμῶ.

ΔΗΜ. καὶ νὴ Δὲ̄ ἐμβαλόντες αὐ-

375

τῷ πάτταλον μαγειρικῶς
εἰς τὸ στόμ', εἶτα δ' ἔνδοθεν
τὴν γλῶτταν ἔξείραντες αὐ-
τοῦ σκεψόμεσθ' εὗ κανδρικῶς

κεχηνότος 380
τὸν πρωκτόν, εἰ χαλαξᾷ.

ΧΟΡ. ἦν ἄρα πυρός γ' ἔτερα θερμότερα, καὶ λόγων
ἐν πόλει τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι. 385

καὶ τὸ πρᾶγμα ἦν ἄρδ' οὐ φαῦλον ἄδ' ***
ἄλλ' ἔπιθι καὶ στρόβει,
μηδὲν ὀλίγον ποίει. νῦν γὰρ ἔχεται μέσος·
ώς ἐὰν νυνὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,
δειλὸν εὔρησεις· ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίστα-
μαι. 390

ΑΛΛ. ἄλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ᾧν ἄπαντα τὸν βίον,
καὶ τὸν ἀνήρ ἔδοξεν εἶναι, τάλλοτροιν ἀμῶν θέρος.
νῦν δὲ τοὺς στάχυς ἐκείνους, οὓς ἐκεῖθεν ἤγαγεν,
ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαύει κάποδόσθαι βούλεται.

ΚΛ. οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἔως ἂν ξῆ τὸ βουλευτήριον 395
καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακροῦ καθήμενον.

ΧΟΡ. ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται κοῦ μεθί-
στησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος.
εἰ σὲ μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον, 400
καὶ διδασκοίμην προσάρδειν Μορσίμου τραγῳδίαν.
ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσί τε πράγμασι
δωροδόκοισιν ἐπ' ἄνθεσιν ἵξων,
εἰθε φαῦλως, ὥσπερ εὖρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.
ἄσαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον· 405
πῦνε πῦν' ἐπὶ συμφοραῖς.

τὸν Ἰουλίου τ' ἀν οἴομαι, γέροντα πυροπίπην,
ἥρθέντ' ἵηπαιωνίσαι καὶ Βακχέβακχον ἄσαι.

ΚΛ. οὐ τοι μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδείᾳ μὰ τὸν Ποσειδῶ,
ἢ μὴ ποτ' ἀγοραίου Διὸς σπλάγχνοισι παραγε-
νούμην. 410

ΑΛΛ. ἔγωγε νὴ τοὺς κονδύλους, οὓς πολλὰ δὴ πὶ πολ-
λοῖς

ἥνεσκόμην ἐκ παιδίου, μαχαιρίδων τε πληγάς,
ὑπερβαλεῖσθαι σ' οἴομαι τούτοισιν, ἢ μάτην γ' ἀν
ἀπομαγδαλίας σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφείην.

ΚΛ. ἀπομαγδαλίας ὕσπερ κύων; ὦ παμπόνηρε, πῶς
οὖν 415

κυνὸς βορὰν σιτούμενος μαχεῖ σὺ Κυνοκεφάλλῳ;

ΑΛΛ. καὶ νὴ Δί' ἄλλα γ' ἐστί μου κόβαλα παιδὸς ὄντος.
ἔξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείδους ἐπιλέγων τοιαυτί·
σκέψασθε, παιδες· οὐχ ὁρᾶθ'; ὕρα νέα, χελιδών.
οἱ δ' ἔβλεπον, κάγὼ ν τοσούτῳ τῷν ιρεῶν ἔκλε-
πτον. 420

ΧΟΡ. ὦ δεξιώτατον ιρέας, σοφῶς γε προύνοήσω·
ὕσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτες.

ΑΛΛ. καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ'. εἰ δ' οὖν ἵδοι τις
αὐτῶν,

ἀποκρυπτόμενος εἰς τὰ κοχάνα τοὺς θεοὺς ἀπώ-
μυνν.

ῶστ' εἶπ' ἀνὴρ τῷν φητόρων ἰδών με τοῦτο
δρῶντα. 425

οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ παιᾶς ὅδ' οὐ τὸν δῆμον ἐπιτρο-
πεύσει.

ΧΟΡ. εὗ γε ξυνέβαλεν αὔτ'. ἀτὰρ δῆλόν γ' ἀφ' οὐξ
ἔγνω·

ὅτι ἡ πιώρκεις θ' ἡρπακῶς καὶ ιρέας ὁ πρωτὸς
εἶχεν.

ΚΛ. ἐγώ σε παύσω τοῦ θράσους, οἵμαι δὲ μᾶλλον ἄμφω.

ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἥδη καὶ μέγας καθιείς, 430
δόμοῦ ταραττῶν τὴν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν εἰκῇ.

ΑΛΛ. ἐγὼ δὲ συστείλας γε τοὺς ἀλλάντας εἰτ' ἀφήσω
κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν οὔροιν, κλάειν σε μακρὰ κε-
λεύσας.

ΔΗΜ. πᾶγκωγ', ἐάν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω.

ΚΛ. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα καταπροίξει τάλαντα
πολλὰ 435

κλέψας Ἀθηναίων. *ΔΗΜ.* ἄθρει, καὶ τοῦ ποδὸς
παρίει.

ώς οὗτος ἥδη καικίας ἡ συκοφαντίας πνεῖ.

ΑΛΛ. σὲ δ' ἐκ Ποτιδαίας ἔχοντ' εῦ οἶδα δέκα τάλαντα.

ΚΛ. τί δῆτα; βούλει τῶν ταλάντων ἐν λαβῷ σιωπᾶν;

ΔΗΜ. ἀνὴρ ἀν ἥδεως λάβοι. τοὺς τερθροίους παρίει, 440
τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται.

ΚΛ. φεύξει γραφὰς ἑκατονταλάντους τέτταρας.

ΑΛΛ. σὺ δ' ἀστρατείας γ' εἴκοσιν,
κλοπῆς δὲ πλεῖν ἡ χιλίας.

ΚΛ. ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σέ φη-
μι γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ. 445

ΑΛΛ. τὸν πάππον εἶναι φημί σου
τῶν δορυφόρων. *ΚΛ.* ποίων; φράσον.

ΑΛΛ. τῶν Βυρσίνης τῆς Ἰππίου.

ΚΛ. κόβαλος εῖ. *ΑΛΛ.* πανούργος εῖ. 450

ΧΟΡ. παῖ ἀνδρικῶς. *ΚΛ.* ίοὺ ίού,
τύπτουσί μ' οἱ ξυνωμόται.

ΧΟΡ. παῖ αὐτὸν ἀνδρικώτατα, καὶ
γάστριξε καὶ τοῖς ἐντέροις
καὶ τοῖς κόλοις, 455
χῶπως κολᾶ τὸν ἄνδρα.

ω̄ γεννικώτατον ιρέας ψυχήν τ' ἄριστε πάντων,
καὶ τῇ πόλει σωτὴρ φανεῖς ἡμῖν τε τοῖς πολίταις.
ώς εὐ̄ τὸν ἀνδρα ποικίλως θ' ὑπῆλθες ἐν λόγοισιν
πᾶς ἂν σ' ἐπαινέσαιμεν οὗτως ὕσπερ ηδόμε-
σθα;

460

ΚΛ. ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρά μ' οὐκ ἐλάνθανεν
τεκταινόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἡ πιστάμην
γομφούμεν' αὐτὰ πάντα καὶ πολλώμενα.

ΑΛΛ. οὕκουν μ' ἐν Ἀργείοις ἃ πράττει λανθάνει.
πρόφασιν μὲν Ἀργείους φίλους ἡμῖν ποιεῖ. 465
ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται.

ΧΟΡ. οἵμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἔξ ἀμαξουργοῦ λέγεις;

ΑΛΛ. καὶ ταῦτ' ἐφ' οἶσίν ἐστι συμφυσώμενα
ἐγῷδ'. ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται.

ΧΟΡ. εὐ̄ γ' εὖ γε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν πολλώμενων. 470

ΑΛΛ. καὶ ξυγκροτοῦσιν ἀνδρες αὐτ' ἐκεῖθεν αὖ,
καὶ ταῦτά μ' οὕτ' ἀργύριον οὔτε χρυσίον
διδοὺς ἀναπείσεις, οὔτε προσπέμπων φίλους,
ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀθηναίοις φράσω.

ΚΛ. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' εἰς βουλὴν ἵων
ὑμῶν ἀπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ,
καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς ἐν τῇ πόλει,
καὶ πάνθ' ἃ Μήδοις καὶ βασιλεῖ ξυνώμυντε,
καὶ τὰς Βοιωτῶν ταῦτα συντυχούμενα.

ΑΛΛ. πᾶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὕνιος;

ΚΛ. ἐγώ σε νὴ τὸν Ἡρακλέα παραστορῶ.

ΧΟΡ. ἄγε δὴ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα γνώμην ἔχεις;
νυνὶ διδάξεις, εἴπερ ἀπεκρύψω τότε
εἰς τὰ ιοχώνα τὸ ιρέας, ὡς αὐτὸς λέγεις.
Θεύσει γὰρ ἄξας εἰς τὸ βουλευτήριον, 485
ώς οὗτος εἰσπεσὼν ἐκεῖσε διαβαλεῖ
ἡμᾶς ἅπαντας καὶ ιράγον κεκράξεται.

- ΑΛΛ.* ἀλλ' εἰμι· πρῶτον δ', ὡς ἔχω, τὰς κοιλίας
καὶ τὰς μαχαιράς ἐνθαδὶ καταθήσομαι.
- ΔΗΜ.* ἔχε νῦν, ἄλειψον τὸν τράχηλον τουτῷ,
ἴν' ἔξολισθάνειν δύνῃ τὰς διαβολάς. 490
- ΑΛΛ.* ἀλλ' εὖ λέγεις καὶ παιδοτριβικῶς ταυταγί.
- ΔΗΜ.* ἔχε νῦν, ἐπέγκαψον λαβὼν ταδί. *ΑΛΛ.* τί δαί;
- ΔΗΜ.* ἴν' ἄμεινον, ω̄ τάν, ἐσκορδοδισμένος μάχη.
καὶ σπεῦδε ταχέως. *ΑΛΛ.* ταῦτα δρῶ. *ΔΗΜ.* μέμ-
νησό νῦν 495
- δάκνειν, διαβάλλειν, τοὺς λόφους κατεσθίειν,
χῶπως τὰ κάλλαι ἀποφαγὼν ἥξεις πάλιν.
- ΧΟΡ.* ἀλλ' ἵθι χαίρων, καὶ πράξειας
κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν, καί σε φυλάττοι
Ζεὺς ἀγοραῖος· καὶ νικήσας 500
αὐθις ἐκεῖθεν πάλιν ὡς ἡμᾶς
ἔλθοις στεφάνοις κατάπαστος.
νῦμεῖς δ' ἡμῖν προσέχετε τὸν νοῦν
τοὺς ἀναπαιστοις,
ω̄ παντοίας ἥδη μούσης 505
πειραθέντες καθ' ἑαυτούς.
εἰ μέν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμῳδοδιδάσκαλος
ἡμᾶς
- ἥναγκαζεν λέξοντας ἐπη πρὸς τὸ θέατρον παρα-
βῆναι,
- οὐκ ἀν φαύλως ἔτυχεν τούτου· νῦν δ' ἄξιός ἐσθ'
ο ποιητής,
ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ, τολμᾷ τε λέγειν τὰ δί-
καια, 510
καὶ γενναιίως πρὸς τὸν Τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐρι-
ώλην.
- ἢ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησιν πολλοὺς αὐτῷ προσ-
ιόντας.

καὶ βασανίζειν, ὡς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίη καθ'
έαυτόν,

ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ
ἀνὴρ

οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθὼς διατρίβειν, ἀλλὰ
νομίζων

515

κωμῳδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον
ἀπάντων.

πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν ὀλίγοις χαρί-
σασθαι.

ὑμᾶς τε πάλαι διαγιγνώσκων ἐπετείους τὴν φύσιν
ὄντας,

καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἂμα τῷ γηρᾳ
προδιδόντας.

τοῦτο μὲν εἰδὼς ἀπαθεὶ Μάγνης ἂμα ταῖς πολιαις
κατιούσαις,

520

ὅς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε
τροπαῖα.

πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἵεις καὶ ψάλλων καὶ πτερυ-
γίζων

καὶ λυδίζων καὶ ψηνίζων καὶ βαπτόμενος βατρα-
χείοις

οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γῆρως, οὐ γὰρ
ἐφ' ἥβης,

ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὅν, ὅτι τοῦ σκάπτειν ἀπε-
λείφθη.

525

εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλῷ δεύσας ποτ'
ἐπαίνῳ

διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως
παρασύρων

ἐφόρει τὰς δρῦς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἔχ-
θροὺς προθελύμνους.

ἀσαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ πλήν, Δωροῖ συνο-
πέδιλε,
καὶ τέκτουνες εὐπαλάμων ὕμνων· οὕτως ἦνθη-
σεν ἐκεῖνος. 530
νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὁρῶντες παραληροῦντ' οὐκ
ἔλεεῖτε,
ἐκπιπτουσῶν τῶν ἡλέκτρων, καὶ τοῦ τόνου οὐκ
ἔτ' ἐνόντος,
τῶν θ' ἀρμονιῶν διαχασκουσῶν· ἀλλὰ γέρων ὥν
περιέρρει,
ώσπερ Κοννᾶς, στέφανον μὲν ἔχων αὖν, δίψη
δ' ἀπολωλώς,
ὅν χρῆν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ προν-
τανείῳ, 535
καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ
Διονύσῳ.
οἵας δὲ Κράτης ὁργὰς ὑμῶν ἡνέσχετο καὶ στυφε-
λιγμούς.
ὅς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστεῖς τούτων
πεμπεν,
ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας
ἐπινοίας.
χοῦτος μέντοι μόνος ἀντήρει, τοτὲ μὲν πίπτων,
τοτὲ δ' οὐχί. 540
ταῦτ' ὁρῶντες διέτριβεν ἀεί, καὶ πρὸς τούτοισιν
ἔφασκεν
ἔρετην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίους
ἐπιχειρεῖν,
καὶ τέκτουνες πρωρατεῦσαι, καὶ τοὺς ἀνέμους
διαθρῆσαι,
καὶ τα κυβερνᾶν αὐτὸν ἔσυτῷ. τούτων οὖν εἶνενα
πάντων.

ὅτι σωφρονικῶς κούκλαν ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐφλυ-
άρει, 545

αἰρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ὁόθιον, παραπέμψατ' ἐφ'
ἔνδεκα κώπαις,

θόρυβον χρηστὸν ληναῖτην,
ἴν' ὁ ποιητὴς ἀπίη χαίρων,
κατὰ νοῦν πράξας,
φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ. 550

ἴππι' ἄναξ Πόσειδον, φ
χαλκοφόροτων ἵππων κτύπος

καὶ χρεμετισμὸς ἀνδάνει,

καὶ κυανέμβολοι θοαὶ

μισθοφόροι τριήρεις, 555

μειρακίων θ' ἄμιλλα λαμ-

πρυνομένων ἐν ἄρμασιν

καὶ βαρυδαιμονούντων,

δεῦρο' ἔλθ' ἐς χορόν, ω̄ χρυσοτρίαιν', φ

δελφίνων μεδέων, Σουνιάρατε, 560

ω̄ Γεραίστιε παῖ Κρόνου,

Φορμίωνί τε φίλτατ', ἐκ

τῶν ἄλλων τε θεῶν Ἀθη-

ναίοις πρὸς τὸ παρεστός.

εὐλογῆσαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι ὅσο

ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τοῦ πέπλου,

οἵτινες πεζαῖς μάχαισιν ἐν τε ναυφράκτῳ στρατῷ

πανταχοῦ νικῶντες ἀεὶ τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν.

οὐ γὰρ οὐδεὶς πώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἴδων

ἡρῷθμησεν, ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθὺς ἦν ἀμυνίας. 570

εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὀμὸν ἐν μάχῃ τινί,

τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν, εἰτ' ἥρονοῦντο μὴ πεπτω-

κέναι,

ἀλλὰ διεπάλαιον αὐθις. καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἴς τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ἥτησ' ἐρόμενος Κλεαίνετον· νῦν δ' ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία, 575 οὐ μαχεῖσθαι φασιν. ἡμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει προῖκα γεννναίως ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις. καὶ πρὸς οὐκ αἰτοῦμεν οὐδέν, πλὴν τοσούτοις μόνον·

ἥν ποτ' εἰρήνη γένηται καὶ πόνων παυσώμεθα,
μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν πομᾶσι μηδ' ἀπεστλεγγισμένοις.
ὡς πολιοῦχε Παλλάς, ὡς

581

τῆς ἱερωτάτης, ἀπα-
σῶν πολέμῳ τε καὶ ποιη-
ταῖς δυνάμει θ' ὑπερφερού-

σης μεδέουσα χώρας,
δεῦρ' ἀφικοῦ λαβοῦσα τὴν
ἐν στρατιᾷς τε καὶ μάχαις
ἡμετέραν ξυνεργὸν

585

Νίκην, ἥ χορικῶν ἔστιν ἔταίρα,
τοῖς τ' ἔχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζει.
νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι· δεῖ
γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πά-
σῃ τέχνῃ πορίσαι σε νί-
κην εἶπερ ποτὲ καὶ νῦν.

590

ἢ ξύνισμεν τοῖσιν ἵπποις, βουλόμεσθ' ἐπαινέσαι.
ἄξιοι δ' εἰσ' εὐλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ πράγ-
ματα

596

ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, εἰσβολάς τε καὶ μάχας.
ἀλλὰ τὰν τῇ γῇ μὲν αὐτῶν οὐκ ἄγαν θαυμάζομεν,
ώς ὅτ' εἰς τὰς ἵππαγωγοὺς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς,
πριάμενοι κώθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμ-
μα·

600

εἶτα τὰς κώπας λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί

έμβαλόντες ἀνεβρύαξαν, ἵππαπιτ, τίς ἐμβαλεῖ;
ληπτέον μᾶλλον. τί δρῶμεν; οὐκ ἐλᾶς, ω̄ σαμφόρα;
ἔξεπήδων τ' ἐς Κόρινθον· εἴτα δ' οἱ νεώτατοι
ταῖς ὁπλαῖς ὕρυττον εὔνας καὶ μετῆσαν στρώ-
ματι. 605

ἥσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας Μηδικῆς,
εἰ τις ἐξέρποι θύραξ, καὶ βυθοῦ θηρώμενοι·
ῶστ' ἔφη Θέωρος εἰπεῖν ιαοκίνον Κορίνθιον·
δεινά γ', ω̄ Πόσειδον, εἰ μηδ' ἐν βυθῷ δυνή-
σομαι,

μήτε γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἵππεας.

XOP. ω̄ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε, 611
ὅσην ἀπὸν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα·
καὶ νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
ἄγγειλον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμα' ἥγωντο.

AIA. τί δ' ᾧλο γ' εἰ μὴ νικόβουλος ἐγενόμην; 615

XOP. νῦν ᾧρ' ἄξιόν γε πᾶσιν ἐστιν ἐπολολύξαι.
ω̄ καλὰ λέγων, πολὺ δ' ἀμείνον' ἔτι τῶν λόγων
ἐργασάμεν', εἰθ' ἐπέλ-
θοις ἄπαντά μοι σαφῶς·

ώς ἐγώ μοι δοκῶ 620

καὶ μακρὰν ὄδὸν διελθεῖν
ῶστ' ἀκοῦσαι. πρὸς τάδ', ω̄ βέλ-
τιστε, θαρρήσας λέγ', ως ᾧ-
παντες ἥδομεσθά σοι.

AIA. καὶ μὴν ἀκοῦσαι γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.
εὐθὺς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ' ἱέμιην. 625

δο δ' ᾧρ' ἔνδον ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνὺς ἐπη
τερατευόμενος ἥρειδε κατὰ τῶν ἵππεων,
κρημνοὺς ἐρείδων καὶ ξυνωμότας λέγων
πιθανώταθ'. ἡ βουλὴ δ' ἄπασ' ἀκροωμένη

616—623. — 683—690.

ἐγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξυος πλέα, 630
 καβλεψε νᾶπυ, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασεν.
 κάγωγ' ὅτε δὴ γνων ἐνδεχομένην τοὺς λόγους
 καὶ τοῖς φενακισμοῖσιν ἔξαπατωμένην,
 ἄγε δὴ Σκίταλοι καὶ Φένακες, ἵν δ' ἐγώ,
 Βερέσχεθοί τε καὶ Κόβαλοι καὶ Μόθων, 635
 ἀγνοά τ', ἐν ἥ παῖς ὡν ἐπαιδεύθην ἐγώ,
 νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν εὔπορον δότε
 φωνήν τ' ἀναιδῆ. ταῦτα φροντίζοντί μοι
 ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρθε καταπύγων ἀνήρ.
 κάγὼ προσέκυνσα· καῦτα τῷ πρωτῷ θένων 640
 τὴν πιγκλίδ' ἔξηραξα, κάναχανὼν μέγα
 ἀνέκραγον· ὡς βουλή, λόγους ἀγαθοὺς φέρων
 εὐαγγελίσασθαι πρῶτος ὑμῖν βούλομαι.
 ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατερράγη,
 οὐπώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας. 645
 τῶν δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαλήνισεν.
 εἴτ' ἐστεφάνουν μ' εὐαγγέλια· κάγὼ ὡς φρασα
 αὐτοῖς ἀπόρροητον ποιησάμενος, ταχὺ
 ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοῦντο πολλὰς τούβολοῦ,
 τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τρύβλια. 650
 οἱ δ' ἀνεκρότησαν καὶ πρὸς ἔμ' ἐκεχήνεσαν.
 ὁ δ' ὑπονοήσας, ὁ Παφλαγών, εἰδώς δ' ἄμα
 οῖς ἥδεθ' ἡ βουλὴ μάλιστα δήμασιν,
 γνώμην ἔλεξεν· ἄνδρες, ἥδη μοι δοκεῖ
 ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις 655
 εὐαγγέλια θύειν ἐκατὸν βοῦς τῇ θεῷ.
 ἐπένευσεν εἰς ἐκεῖνον ἡ βουλὴ πάλιν.
 κάγωγ' ὅτε δὴ γνων τοῖς βολίτοις ἡττημένος,
 διαποσίασι βουσὶν ὑπερηκόντισα.
 τῇ δ' Ἀγροτέρᾳ κατὰ χιλιῶν παρήνεσα 660
 εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων εἰσαύριον,

αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἐκατὸν τούβολοῦ.
 ἐκαραδόκησεν εἰς ἔμ' ἡ βουλὴ πάλιν.
 ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας ἐκπλαγεὶς ἐφληνάφαι. 665
 αὐτὸς' εἶλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοῖ τοξόται.
 οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων ἐστηκότες.
 ὁ δ' ἡντιβόλει γ' αὐτοὺς ὀλίγον μεῖναι χρόνον.
 ἦν' ἄτθ' ὁ αήρυνξ οὐκ Λακεδαιμονος λέγει
 πύθησθ'. ἀφῆκται γὰρ περὶ σπουδῶν· λέγων.
 οἱ δ' ἔξ οὐδὲ στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον. 670
 νυνὶ περὶ σπουδῶν; ἐπειδή γ', ὥ μέλε,
 ἥσθοντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας;
 οὐ δεόμεθα σπουδῶν· ὁ πόλεμος ἐρπέτω.
 ἐκεκράγεσάν τε τοὺς πρυτάνεις ἀφιέναι.
 εἴθ' ὑπερεπήδων τοὺς δρυφάκτους πανταχῇ. 675
 ἐγὼ δὲ τὰ κορίανν' ἐπριάμην ὑποδραμών
 ἅπαντα τά τε γήτει' ὅσ' ἦν ἐν τάγοδῃ.
 ἐπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα
 ἀποροῦσιν αὐτοῖς προῖκα, κάχαριζόμην.
 οἱ δ' ὑπερεπήνουν ὑπερεπύπταξόν τέ με 680
 ἅπαντες οὕτως ὥστε τὴν βουλὴν ὅλην
 ὄβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.

XOP. πάντα τοι πέπραγμας οἷα χρὴ τὸν εὔτυχοῦντα.
 εὗρε δ' ὁ πανούργος ἔτερον πολὺ πανουργίας
 μείζοσι κεκασμένον, 685
 καὶ δόλοισι ποικίλοις,
 δῆμασίν θ' αἰμύλοις.
 ἀλλ' ὅπως ἀγωνιεῖ φρόν-
 τιζε τάπιλοιπ' ἄριστα.
 συμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων εὔ-
 νους ἐπίστασαι πάλαι. 690

ΑΛΛ. καὶ μὴν ὁ Παφλαγῶν οὕτοσὶ προσέρχεται,
 ὥσθων κολόνυμα καὶ ταράττων καὶ κυκῶν,

- ώς δὴ καταπιόμενός με. μορμὼ τοῦ θράσους.
ΚΛ εἰ μή σ' ἀπολέσαιμ', εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ
ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῆ. 695
- ΑΛΛ.** ἥσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις,
ἀπεπυδάρισα μόθωνα, περιεκόκκασα.
- ΚΛ.** οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρά γ', εἰ μή σ' ἐκφάγω
ἐν τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσομαι.
- ΑΛΛ.** εἰ μὴ ἕκφάγης μ'; ἐγὼ δέ γ', εἰ μή σ' ἐκπίω, 700
κατ' ἐκροφήσας αὐτὸς ἐπιδιαρραγῶ.
- ΚΛ.** ἀπολῶ σε νὴ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ Πύλου.
- ΑΛΛ.** ίδοὺ προεδρίαν· οἶον ὅφομαί σ' ἐγὼ
ἐν τῆς προεδρίας ἔσχατον θεώμενον.
- ΚΛ.** ἐν τῷ ξύλῳ δήσω σε νὴ τὸν οὐρανόν. 705
- ΑΛΛ.** ώς ὁξύθυμος. φέρε τί σοι δῶ καταφαγεῖν;
ἐπὶ τῷ φάγοις ἥδιστ' ἄν; ἐπὶ βαλλαντίῳ;
- ΚΛ.** ἔξαρπάσομαι σου τοῖς ὄνυξι τάντερα.
- ΑΛΛ.** ἀπονυχιῶ σου τὰν πρυτανείῳ σιτία.
- ΚΛ.** ἔλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῶς μοι δίκην. 710
- ΑΛΛ.** κάγὼ δέ σ' ἔλξω καὶ διαβαλῶ πλείονα.
- ΚΛ.** ἀλλ', ὡς πονηρέ, σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται·
ἐγὼ δ' ἐκείνου καταγελῶ γ' ὅσον θέλω.
- ΑΛΛ.** ώς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας.
- ΚΛ.** ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἵς ψωμίζεται. 715
- ΑΛΛ.** καῦθ' ὥσπερ αἱ τιτθαί γε σιτίζεις κακῶς.
μασώμενος γὰρ τῷ μὲν δλίγον ἐντίθης,
αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.
- ΚΛ.** καὶ νὴ Διὸς ὑπό γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς
δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενόν. 720
- ΑΛΛ.** χῶ πρωτὸς οὐμὸς τουτογὶ σοφίζεται.
- ΚΛ.** οὐκ, ωγάθ', ἐν βουλῇ με δόξεις καθυβρίσαι.
ἴωμεν εἰς τὸν δῆμον. **ΑΛΛ.** οὐδὲν κωλύει.
ίδού, βάδιξε, μηδὲν ἡμᾶς ἴσχέτω.

- ΚΛ.* ὡ̄ Δῆμε, δεῦρο̄ ἔξελθε. *ΑΛΛ.* νὴ Δί', ὡ̄ πάτερ, 725
ἔξελθε δῆτ'. *ΚΛ.* ὡ̄ Δημίδιον ὡ̄ φίλατον,
ἔξελθ', ἵν' εἰδῆς οἴα περινβριέζομαι.
- ΔΗ.* τίνες οἱ βοῶντες; οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θύρας;
τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξατε.
τίς, ὡ̄ Παφλαγών, ἀδικεῖ σε; *ΚΛ.* διὰ σὲ τύπ-
τομαι 730
ὑπὸ τουτοὺς καὶ τῶν νεανίσκων. *ΔΗ.* τιή;
ΚΛ. δοτὴ φιλῶ σ', ὡ̄ Δῆμ', ἐραστής τ' εἰμὶ σός.
ΔΗ. σὺ δ' εἶ τίς ἐτεόν; *ΑΛΛ.* ἀντεραστής τουτού,
ἐρῶν πάλαι σου, βουλόμενός τέ σ' εὖ ποιεῖν,
ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοί τε κάγαθοί. 735
ἄλλ' οὐχ οἶοί τ' ἐσμὲν διὰ τουτού. σὺ γὰρ
ὅμοιος εἶ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις·
τοὺς μὲν καλούς τε κάγαθοὺς οὐ προσδέχει,
σαντὸν δὲ λυχνοπώλαισι καὶ νευρορράφοις
καὶ σκυτοτόμοις καὶ βυρσοπώλαισιν δίδως. 740
ΚΛ. εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον. *ΑΛΛ.* εἰπέ μοι, τί δρῶν;
ΚΛ. ὅτι τῶν στρατηγῶν ὑποδραμῶν τῶν ἐκ Πύλου,
πλεύσας ἐκεῖσε, τοὺς Λάκωνας ἤγαγον.
ΑΛΛ. ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου
ἔψοντος ἐτέρους τὴν χύτραν ὑφειλόμην. 745
ΚΛ. καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν,
ὡ̄ Δῆμ', ἵν' εἰδῆς ὁπότερος νῦν ἐστί σοι
εὔνοούστερος, διάκοινον, ἵνα τοῦτον φιλῆσ.
ΑΛΛ. ναὶ ναὶ διάκοινον δῆτα, πλὴν μὴ 'ν τῇ πυκνί.
ΔΗ. οὐκ ἀν καθεξούμην ἐν ἄλλῳ χωρίῳ. 750
ἄλλ' ὡς τὸ πρόσθε χρὴ παρεῖν' ἐς τὴν πύκνα.
ΑΛΛ. οἵμοι κακοδαιμῶν, ὡς ἀπόλωλ'. ὁ γὰρ γέρων
οἵκοι μὲν ἀνδρῶν ἐστι δεξιώτατος,
ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησὶ καθήται τῆς πέτρας,
κέχηνεν ὥσπερ ἐμποδίζων ισχάδας. 755

XOP. νῦν δή σε πάντα δεῖ κάλων ἔξιέναι σεαυτοῦ,
καὶ λῆμα θουρίου φορεῖν καὶ λόγους ἀφύκτους,
ὅτιοισι τόνδ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ
κάκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμήχανος πορίζειν.
πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐσ τὸν
ἀνδρα. 760

ἀλλὰ φυλάττον, καὶ πρὸν ἐκεῖνον προκεῖσθαι σοι,
πρότερος σὺ
τοὺς δελφῖνας μετεωρίζου καὶ τὴν ἄκατον παρα-
βάλλου.

ΚΛ. τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίᾳ, τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ,
εὔχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων
γεγένημαι
βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ
Σαλαβακχώ, 765
ὡσπερ νυνὶ μηδὲν δράσας δειπνεῖν ἐν τῷ πρυ-
τανείῳ.
εἰ δέ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀν-
τιβεβηκώς,
ἀπολοίμην καὶ διαπρισθείην κατατμηθείην τε λέ-
παδνα.

ΑΛΛ. κᾶγωγ', ω̄ Δῆμ', εἰ μή σε φιλῶ καὶ μὴ στέργω,
κατατμηθεὶς
ἔψοιμην ἐν περικομματίοις· κεὶ μὴ τούτοισι πέ-
ποιθας, 770
ἐπὶ ταυτησὶ κατακνησθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ
τυροῦ
καὶ τῇ ιρεάγρᾳ τῶν ὁρχιπέδων ἐλκοίμην ἐσ Κερα-
μεικόν.

ΚΛ. καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλόν σε φιλῶν, ω̄ Δῆμε, γέ-
νοιτο πολίτης;

ὅς πρώτη μέν, ἵνακ' ἐρούλευόν σοι, χρήματα
πλεῖστ' ἀπέδειξα
ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ' ἄγχων,
τοὺς δὲ μετατῶν, 775
οὐ φροντίζων τῶν ἴδιωτῶν οὐδενός, εἰ σοὶ γα-
ριούμην.

ΑΛΛ. τοῦτο μέν, ὡς Δῆμ', οὐδὲν σεμνόν· κάγῳ γὰρ
τοῦτό σε δράσω.

ἀρπάξων γὰρ τοὺς ἀρτους σοι τοὺς ἀλλοτρίους
παραθήσω.

ώς δ' οὐχὶ φιλεῖ σ' οὐδ' ἔστ' εὔνους, τοῦτ' αὐτό
σε πρῶτα διδάξω,
ἄλλ' ἢ διὰ τοῦτ' αὖθ' ὅτική σου τῆς ἀνθρακιᾶς
ἀπολαύει. 780

σὲ γάρ, ὃς Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας
Μαραθῶνι,
καὶ νικήσας ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττοτυπεῖν παρέ-
δωκας,

ἐπὶ ταῖσι πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθί-
μενον οὕτως,

οὐχ ὥσπερ ἐγὼ φαψάμενός σοι τουτὶ φέρω. ἀλλ'
ἐπαναίρου,
κατα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σα-
λαμῖνι. 785

ΔΗ. ἀνθρωπε, τίς εἶ; μάνι ἐκγονος εἶ τῶν Ἀρμοδίου
τις ἐκείνων;

τοῦτό γέ τοι σου τοῦργον ἀληθῶς γενναῖον καὶ
φιλόδημον.

ΚΛ. ὡς ἀπὸ μικρῶν εὔνους αὐτῷ θωπευματίων γε-
γένησαι.

ΑΛΛ. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέροις τούτων δε-
λεάσμασιν εἶλες.

- ΚΛ.* καὶ μὴν εἴ πού τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δῆμῳ μᾶλλον
ἀμύνων 790
ἢ μᾶλλον ἔμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κεφα-
λῆς περιδόσθαι.
- ΑΛΛ.* καὶ πῶς σὺ φιλεῖς, ὃς τοῦτον δρῶν οἰκουντ' ἐν
ταῖς πιθάκναις
καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις ἔτος ὅγδοον οὐκ
ἔλεαιρεις,
ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλίττεις· Ἀρχεπτολέμου
δὲ φέροντος
τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασες, τὰς πρεσβείας τ' ἀπε-
λαύνεις 795
ἐκ τῆς πόλεως δασπανγίζων, αἱ τὰς σπονδὰς προ-
καλουνται.
- ΚΛ.* ἵνα γ' Ἑλλήνων ἄρξῃ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς
λογίοισιν
ώς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀριαδίᾳ πενταβόλου ἡλιά-
σασθαι,
ἢν ἀναμείνῃ· πάντως δ' αὐτὸν θρέψω γὰρ καὶ
θεραπεύσω,
ἐξενρίσκων εὖ̄ καὶ μιαρῶς ὁπόθεν τὸ τριώβολον
ἔξει. 800
- ΑΛΛ.* οὐχ ἵνα γ' ἄρχῃ μὰ Διὸς Ἀριαδίας προνοούμενος,
ἀλλ' ἵνα μᾶλλον
σὺ μὲν ἀρπάξῃς καὶ δωροδοκῆς παρὰ τῶν πόλεων·
δ' δὲ δῆμος
ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὁμίχλης ἢ πανουργεῖς μὴ
καθιορᾶσσον,
ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἥμα καὶ χρείας καὶ μισθοῦ προς
σε κεχήνῃ.
εἰ δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος
διατρίψῃ, 805

καὶ χῖδρα φαγὼν ἀναθαρρήσῃ καὶ στεμφύλῳ ἐς
λόγον ἔλθῃ,
γνώσεται οὖν ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρ-
εκόπτου,
εἰδὲν ἦξει σοι δριμὺς ἄγροικος, κατὰ σοῦ τὴν ψῆ-
φον ἰχνεύων.

ἄν σὺ γιγνώσκων τόνδεν ἔξαπατᾶς, καὶ ὀνειροπο-
λεῖς περὶ σαυτοῦ.

ΚΛ. οὕκουν δεινὸν ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμὲ καὶ
διαβάλλειν 810
πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα πλεί-
ονα χρηστὰ
νὴ τὴν Δήμητρα Θεμιστοκλέους πολλῷ περὶ τὴν
πόλιν ἥδη;

ΑΛΛ. ὡς πόλις Ἀργους, κλύνεθ' οἶλα λέγει. σὺ Θεμιστο-
κλεῖ ἀντιφερίζεις;
ὅς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν εὐρῶν ἐπι-
χειλῆ,
καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέ-
μαξεν, 815
ἀφελῶν τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθῦς καινοὺς παρ-
έθηκεν.

σὺ δὲ Ἀθηναίους ἔξήτησας μικροπολίτας ἀπο-
φῆναι
διατειχίζων καὶ χρησμφδῶν, ό Θεμιστοκλεῖ ἀντι-
φερίζων.

πάκεινος μὲν φεύγει τὴν γῆν, σὺ δὲ Ἀχιλλείων
ἀπομάττει.

ΚΛ. οὕκουν ταυτὶ δεινὸν ἀπούειν, ως Δῆμ', ἔστιν μ'
ὑπὸ τούτου, 820
ὅτι ἡ σε φιλῶ; ΔΗ. πιεῖ παῖ', οὗτος, καὶ μὴ σκέρ-
βολλε πονηρά.

πολλοῦ δὲ πολύν με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθεις
έγκρυψιάζων.

ΑΛΛ. μιαρώτατος, ὡς Δημακίδιον, καὶ πλεῖστα πανοῦργα
δεδρακώς,

ὅπόταν χασμᾶ, καὶ τοὺς καυλοὺς
τῶν εὔθυννῶν ἐκκαυλίζων
καταβροχθίζει, κάμφοιν χειροῖν
μυστιλάται τῶν δημοσίων.

825

ΚΛ. οὐ χαιρήσεις, ἀλλά σε κλέπτονθ'
αἰρήσω' γὰρ τρεῖς μυριάδας.

ΑΛΛ. τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις,
μιαρώτατος ὃν περὶ τὸν δῆμον
τὸν Ἀθηναίων; καί σ' ἐπιδείξω
νὴ τὴν Δήμητρ', ἥ μὴ ξέρην,
δωροδοκήσαντ' ἐκ Μυτιλήνης
πλεῖν ἥ μνᾶς τετταράκοντα.

835

ΧΟΡ. ὡς πᾶσιν ἀνθρώποις φανεῖς μέγιστον ὥφέλημα,
ξηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας. εἰ γὰρ ὅδ' ἐποίσει,
μέγιστος Ἐλλήνων ἔσει, καὶ μόνος καθέξεις
τάν τῇ πόλει, τῶν ξυμμάχων τ' ἄρξεις ἔχων τρί-
αιναν,
ἥ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει σείων τε καὶ ταράττων.
καὶ μὴ μεθῆς τὸν ἄνδρ', ἐπειδή σοι λαβὴν δέ-
δωκεν. 841

ΚΛ. κατεργάσει γὰρ δραδίως, πλευρὰς ἔχων τοιαύτας.
ούκ, ὡς γαθοί, ταῦτ' ἐστί πω ταύτη μὰ τὸν Ποσειδῶ.
ἔμοὶ γάρ ἐστ' εἰδογασμένον τοιοῦτον ἐργον ὥστε
ἀπαξάπαντας τοὺς ἔμους ἔχθροὺς ἐπιστομίζειν, 845
ἔως ἂν ἥ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου τι λοιπόν.

ΑΛΛ. ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀσπίσιν· λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκας.
οὐ γάρ σ' ἔχοην, εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προ-
νοίας

ταύτας ἐᾶν αὐτοῖσι τοῖς πόροπαξιν ἀνατεθῆναι.
ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ', ὡς Δῆμε, μηχάνημ', ἵν', ἦν σὺ
βούλη 850
τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτονί, σοὶ τοῦτο μὴ ἀγέ-
νηται.

δράς γὰρ αὐτῷ στῖφος οἶόν ἐστι βυθοπολῶν
νεανιῶν· τούτους δὲ περιουκοῦσι μελιτοπῶλαι
καὶ τυροπῶλαι· τοῦτο δ' εἰς ἐν ἐστι συγκεκυφός.
Ἵστ' εἰ σὺ βριμήσαι καὶ βλέψειας ὀστρακίνδα, 855
νύκτῳ κατασπάσαντες ἢν τὰς ἀσπίδας θέοντες
τὰς εἰσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἢν καταλάβοιεν ἡμῶν.
οἴμοι τάλας· ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὃ πονηρέ,
ὅσον με παρεκόπτου χρόνου τοιαῦτα κρουσι-
δημῶν.

ΚΛ. ὡς δαιμόνιε, μὴ τοῦ λέγοντος ἵσθι, μηδὲ οἰηθῆς 860
ἐμοῦ ποθ' εὐρήσειν φίλον βελτίου· ὅστις εἰς ὃν
ἔπαυσα τοὺς ἔννωμότας, καὶ μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν
ἐν τῇ πόλει ἔννιστάμενον, ἀλλ' εὐθέως κένησα.

ΑΛΛ. ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπονθασ.
ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν· 865
ἔαν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρριορον υγιῶσιν,
αἴρουσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἦν τὴν πόλιν ταράττῃς.
Ἐν δ' εἰπέ μοι τοσούτοις· σκύτη τοσαῦτα πωλῶν,
ἔδωκας ἥδη τουτῷ κάττυμα παρὰ σεαυτοῦ
ταῖς ἐμβάσιν, φάσκων φιλεῖν; **ΔΗ.** οὐ δῆτα μὰ
τὸν Ἀπόλλω. 870

*ΑΛΛ. ἔγνωκας οὖν δῆτ' αὐτὸν οἶός ἐστιν; ἀλλ' ἔγώ σοι
ζεῦγος πριάμενος ἐμβάδοιν τουτὶ φορεῖν δίδωμι.
ΔΗ. οὐδίνω σ' ὅσσων ἐγῷδα περὶ τὸν δῆμον ἄνδρον ἄρι-*

εὐνούστατόν τε τῇ πόλει καὶ τοῖσι δακτύλοισιν.
ΚΑ. *οὐ δεινὸν οὖν δῆτ’ ἐμβάδας τοσοντονὶ δύνασθαι,*

έμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔχειν ὅσων πέπονθας; ὅστις 876
ἐπαυσα τοὺς βινουμένους, τὸν Γρύπτον ἔξαλείψας.

ΑΛΛ. οὕκουν σε δῆτα ταῦτα δεινόν ἐστι πρωτοτηρεῖν,
παῦσαι τε τοὺς βινουμένους; ιούκ ἔσθ' ὅπως
ἔκείνους

οὐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ φήτορες γένοιντο.
τονδὶ δ' ὁρῶν ἄνευ χιτῶνος ὅντα τηλικοῦτον, 881
οὐπάποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν Δῆμον ἡξίωσας,
χειμῶνος ὅντος· ἀλλ' ἐγώ σοι τούτον δίδωμι.

ΔΗ. τοιουτονὶ Θεμιστοκλῆς οὐπάποτ' ἐπενόησεν.
καίτοι σοφὸν κάκεῖν' ὁ Πειραιεύς· ἔμοιγε μέντοι
οὐ μεῖζον εἶναι φαίνετ' ἔξεύρημα τοῦ χιτῶνος. 886

ΚΛ. οἴμοι τάλας, οἵοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.

ΑΛΛ. οὕκ, ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ' ὅταν χεσείη,
τοῖσιν τρόποις τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοισι χρῶ-
μα. 889

ΚΛ. ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖ με θωπείαις· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν
προσαμφιῶ τοδί· σὺ δ' οἴμωξ', ω̄ πονήρῳ.
ΔΗ. λαΐβοῖ.

οὐκ ἔσ κόρακας ἀποφθέρει, βύρσης κάκιστον ὄξων;

ΑΛΛ. καὶ τοῦτό γ' ἐπίτηδες σε περιήμπισχεν, ἵν' ἀπο-
πνῆξῃ.

καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν καυλὸν οἶσθ'
ἔκείνον

τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον; *ΔΗ.* οἶδα μέντοι.

ΑΛΛ. ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευσ' ἄξιον γενέσθαι, 896
ἵν' ἔσθίοιτ' ὀνούμενοι, κάπειτ' ἐν Ἡλιαίᾳ
βδέοντες ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.

ΔΗ. νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ Κό-
πρειος.

ΑΛΛ. οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεόμενοι δήπου γένεσθε πυρ-
οῖς; 900

- ΔΗ.* καὶ νὴ Διὸς ἦν γε τοῦτο Πυρράνδρου τὸ μηχάνημα.
ΚΛ. οἴοισί μ', ὡς πανοῦργε, βωμολοχεύμασιν ταράτ-
 τεις.
- ΑΛΛ.* ἡ γὰρ θεός μ' ἐκέλευσε νικῆσαι σ' ἀλαζονείας.
ΚΛ. ἀλλ' οὐχὶ νικῆσεις. ἐγὼ γάρ φημί σοι παρέξειν,
 ὡς Δῆμε, μηδὲν δοῶντι μισθοῦ τρύβλιον διοφῆσαι.
- ΑΛΛ.* ἐγὼ δὲ κυλίχνιόν γέ σοι καὶ φάρμακον δίδωμι 906
 τὰν τοῖσιν ἀντικνημάτοις ἐλκύδῳα περιαλείφειν.
ΚΛ. ἐγὼ δὲ τὰς πολιάς γέ σούκλέγων νέον ποιήσω.
ΑΛΛ. ίδοὺ δέχονται λαγὼς τῷ φθαλμιδίῳ περιψῆν.
ΚΛ. ἀπομνησάμενος ὡς Δῆμέ μου πρὸς τὴν κεφαλὴν
 ἀποψῶ. 910
- ΑΛΛ.* ἐμοῦ μὲν οὖν. *ΚΛ.* ἐμοῦ μὲν οὖν.
 ἐγὼ σε ποιήσω τριη-
 ραρχεῖν, ἀναλίσκοντα τῶν
 σαντοῦ, παλαιὰν ναῦν ἔχοντ',
 εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέ-
 ξεις οὐδὲ ναυπηγούμενος· 915
 διαμηχανήσομαι δ' ὅπως
 ἄν ίστιον σαπρὸν λάβῃς.
- ΑΛΛ.* ἀνὴρ παφλάζει, παῦε παῦ'
 ὑπερξέων· ὑφελκτέον
 τῶν δαδίων, ἀπαρυστέον
 τε τῶν ἀπειλῶν ταυτῇ. 920
- ΚΛ.* δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην,
 ἰπούμενος ταῦς εἰσφοραῖς.
 ἐγὼ γὰρ εἰς τοὺς πλουσίους
 σπεύσω σ' ὅπως ἄν ἐγγραφῆς. 925
- ΑΛΛ.* ἐγὼ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐ-
 δέν, εὔχομαι δέ σοι ταδί·
 τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων
 ἐφεστάναι σίξον· σὲ δὲ

γνώμην ἔρεῖν μέλλοντα περὶ⁹³⁵
 Μιλησίων καὶ κερδανεῖν
 τάλαντον, ἣν κατεργάσῃ,
 σπεύδειν ὅπως τῶν τευθίδων
 ἐμπλήμενος φθαιήσῃς ἔτ' εἰς
 ἐκκλησίαν ἐλθεῖν· ἔπει-
 τα ποὶν φαγεῖν, ἀνὴρ μεθή-
 κοι, καὶ σὺ τὸ τάλαντον λαβεῖν
 βουλόμενος ἐ-
 σθίων ἐναποπνιγείης.⁹⁴⁰

ΧΟΡ. εὖ γε νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Δή-
 μητρα.

ΔΗ. κάμοὶ δοκεῖ καὶ τἄλλα γ' εἶναι καταφανῶς
 ἀγαθὸς πολίτης, οὗσος οὐδεὶς πω χρόνου
 ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τούτῳ. ⁹⁴⁵
 σὺ δ', ὡς Παφλαγών, φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκορό-
 δισας.

καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ώς οὐκ ἔτι
 ἐμοὶ ταμιεύσεις. ΚΛ. ἔχε· τοσοῦτον δ' ἵσθ' ὅτι,
 εἰ μή μ' ἔάσεις ἐπιτροπεύειν, ἔτερος αὖ
 ἐμοῦ πανουργότερός τις ἀναφανήσεται.⁹⁵⁰

ΔΗ. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλιος ἔσθ' οὐτοὶ
 οὐμός· τὸ γοῦν σημεῖον ἔτερον φαίνεται,
 ἀλλ' ἦ οὐ καθορῶ. ΑΛΛ. φέρο· ἵδω, τί σοι ση-
 μεῖον ἦν;

ΔΗ. δημοῦ βοείου θρῶν ἔξαπτημένον.
 ΑΛΛ. οὐ τοῦτ' ἔνεστιν. ΔΗ. οὐ τὸ θρῶν; ἀλλὰ τί;⁹⁵⁵

ΑΛΛ. λάρος κεχηνῶς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.

ΔΗ. αἴβοι τάλας. ΑΛΛ. τί ἔστιν; ΔΗ. ἀπόφερο· ἐκ-
 ποδῶν.

οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμον.
 παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβὼν ταμίευέ μοι.

- ΚΛ.* μὴ δῆτά πώ γ', ὡδέσποτ', ἀντιβολῶ σ' ἐγώ, 960
πρὸν ἄν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσῃς τῶν ἐμῶν.
- ΑΛΛ.* καὶ τῶν ἐμῶν νῦν. *ΚΛ.* ἀλλ' ἐὰν τούτῳ πίθη,
μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε. *ΑΛΛ.* κάν γε τουτῷ,
ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.
- ΚΛ.* ἀλλ' οἵ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄρξαι σε δεῖ 965
χώρας ἀπάσης ἐστεφανωμένου φόδοις.
- ΑΛΛ.* οὐμοὶ δέ γ' αὐτὸν λέγουσιν ὡς ἀλουργίδα
ἔχων κατάπαστον καὶ στεφάνην ἐφ' ἄρματος
χρυσοῦ διώξεις Σμικύθην καὶ κύριον.
- ΔΗ.* καὶ μὴν ἔνεγκ' αὐτοὺς ἵών, ἵν' οὗτοι 970
αὐτῶν ἀκούσῃ. *ΑΛΛ.* πάνυ γε. *ΔΗ.* καὶ σύ νῦν
φέρε.
- ΚΛ.* ἰδού. *ΑΛΛ.* ἰδοὺ νὴ τὸν Δί'. οὐδὲν κωλύει.
- ΧΟΡ.* ἥδιστον φάος ἡμέρας
ἔσται τοῖσι παροῦσι καὶ 975
τοῖς ἀποῦσιν, ἵκνον μένως
ἥν Κλέων ἀπόληται.
καίτοι πρεσβυτέρων τινῶν
οἵων ἀργαλεωτάτων
ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν
ἥκουνσ' ἀντιλεγόντων, 980
ώς εἰ μὴ γένεθ' οὗτος ἐν
τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἄν ἥ-
στην σκεύη δύο χρησίμω,
δοίδυνξ οὐδὲ τορύνη.
ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θαυ- 985
μάξω τῆς ὑομουσίας
αὐτοῦ· φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ
παιδεῖς οἱ ξυνεφούτων
τὴν Δωριστὴ μόνην ἄν αρ-
- 973—984. — 985—996.

μόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν, 990
 ἄλλην δ' οὐκέπειτε μαθεῖν.
 καῦτα τὸν κιθαριστὴν
 δογισθέντ' ἀπάγειν κελεύ-
 ειν, ως ἀρμονίαν ὁ παῖς
 οὗτος οὐδύναται μαθεῖν
 ἦν μὴ δωροδοκητό.

ΚΛ. ίδού, θέασαι, κούχ ἅπαντας ἐκφέρω.
ΑΛΛ. οἵμ' ως χεσείω, κούχ ἅπαντας ἐκφέρω.
ΔΗ. ταυτὶ τί ἔστι; *ΚΛ.* λόγια. *ΔΗ.* πάντ'; *ΚΛ.* ἐθαύ-
 μασας,

καὶ νὴ Δί' ἔτι γέ μοῦστι κιβωτὸς πλέα. 1000

ΑΛΛ. ἐμοὶ δ' ὑπερῷον καὶ ξυνοικία δύο.
ΔΗ. φέρ' ἵδω, τίνος γάρ εἰσιν οἱ χοησμοί ποτε;
ΚΛ. οὐμοὶ μέν εἰσι Βάκιδος. *ΔΗ.* οἱ δὲ σοὶ τίνος;
ΑΛΛ. Γλάνιδος, ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου.
ΔΗ. εἰσὶν δὲ περὶ τοῦ; *ΚΛ.* περὶ Ἀθηνῶν, περὶ Πύ-
 λου, 1005

περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἀπάντων πραγμάτων.

ΔΗ. οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ; *ΑΛΛ.* περὶ Ἀθηνῶν, περὶ
 φακῆς,
 περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβρων νέων,
 περὶ τῶν μετρούντων τάλφιτ' ἐν ἀγορᾷ πακῶς,
 περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἀπάντων πραγμά-
 των. 1010

ΔΗ. ἔγε νυν ὅπως αύτοὺς ἀναγνώσεσθέ μοι,
 καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ κεῖνον φῆπερ ἥδομαι,
 ως ἐν νεφέλαισιν αἰετὸς γενήσομαι.

ΚΛ. ἔκουε δὴ νυν καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.
 Φράξεν, Ἐρεχθείδη, λογίων ὁδόν, ἦν σοι Ἀπόλ-
 λων 1015
 ἶαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τοιπόδων ἐριτίμων.

σώζεσθαι σ' ἐκέλευσ' ιερὸν κύνα παρχαρόδοντα,
ὅς πρὸ σέθεν χάσκων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κε-
κραγὼς

σοὶ μισθὸν ποριεῖ, κανὸν μὴ δρᾶς ταῦτ', ἀπολεῖται.

πολλοὶ γὰρ μίσει σφε παταρώξουσι κολοιοί. 1020

ΔΗ. ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρο ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγει.

τί γάρ ἐστ' Ἐρεχθεῖ καὶ κολοιοῖς καὶ κυνί;

ΚΛ. ἐγὼ μέν εἰμι ὁ κύων· πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω·

σοὶ δ' εἴπε σώζεσθαι μ' ὁ Φοῖβος τὸν κύνα.

ΑΛΛ. οὐ τοῦτο φῆσ' ὁ χρησμός, ἀλλ' ὁ κύων ὃδι
ῳσπερ όρυγας σου τῶν λογίων παρεσθίει. 1025

ἔμοὶ γάρ ἐστ' ὁρθῶς περὶ τούτου τοῦ κυνός.

ΔΗ. λέγε νυν· ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον,
ἵνα μή μ' ὁ χρησμὸς τὸ πέος οὔτοσὶ δάκη.

ΑΛΛ. Φράξεν, Ἐρεχθείδη, κύνα Κέρθερον ἀνδραποδι-
στήν, 1030

ὅς κέρω ταίνων σ', δπόταν δειπνῆς, ἐπιτηρῶν,
ἐξέδεται σου τοῦφον, ὅταν σύ ποι ἄλλοσε χάσκης.
ἐσφοιτῶν τ' ἐς τούπτανιον λήσει σε κυνηδὸν
νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.

ΔΗ. νὴ τὸν Ποσειδῶν πολύ γ' ἄμεινον, ὡς Γλάνι. 1035

ΚΛ. ὡς τάν, ἄκουσον, εἴτα διάκοινον τότε.

"Ἐστι γυνή, τέξει δὲ λέονθ' ιεραῖς ἐν Ἀθήναις,
ὅς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κώνωψι μαχεῖται,
ῳστε περὶ σκύμνοισι βεβηκώς· τὸν σὺ φύλασσε,
τεῖχος ποιήσας ξύλινον πύργους τε σιδηροῦς. 1040
ταῦτ' οἶσθ' ὅ τι λέγει; *ΔΗ.* μὰ τὸν Ἀπόλλωνα γὼ
μὲν οὕ.

ΚΛ. ἔφραξεν ὁ θεός σοι σαφῶς σώζειν ἐμέ·

ἐγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ λέοντός εἰμί σοι.

ΔΗ. καὶ πῶς μ' ἐλελήθεις Ἀντιλέων γεγενημένος;

ΑΛΛ. ἐν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἕκὼν 1045

ὅ μόνον σιδηροῦν ἔστι τεῖχος καὶ ξύλοι,
ἐν ᾧ σε σώζειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.

- ΔΗ.* πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραξεν ὁ Θεός; *ΑΛΛ.* τουτοὶ
δῆσαι σ' ἐκέλευ' ἐν πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.
ΔΗ. ταυτὶ τελεῖσθαι τὰ λόγι' ἥδη μοι δοκεῖ. 1050
ΚΛ. μὴ πείθου· φθονεροὶ γάρ ἐπικράζοντι κορωναί.
ἀλλ' ἵέρακα φίλει, μεμνημένος ἐν φρεσίν, ὃς σοι
ἥγαγε συνδήσας Λακεδαιμονίων κορακίνους.
ΑΛΛ. τοῦτό γέ τοι Παφλαγῶν παρεκινδύνευσε μεθυ-
σθείσ.

Κεκροπίδη κακόβουλε, τί τοῦθ' ἥγεῖ μέγα τοῦρ-
γον; 1055
καί νε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεί κεν ἀνὴρ ἀναθείη·
ἀλλ' οὐκ ἀν μαχέσαιτο· χέσαιτο γάρ, εἰ μαχέσαιτο.
ΚΛ. ἀλλὰ τόδε φράσσαι, πρὸ Πύλου Πύλου ἦν σοι
ἔφραξεν.

"Ἐστι Πύλος πρὸ Πύλου *ΔΗ.* τί τοῦτο λέγει, πρὸ
Πύλου;

- ΑΛΛ.* τὰς πυέλους φησὶν καταλήψεσθ' ἐν βαλανείῳ. 1060
ΔΗ. ἐγὼ δ' ἄλοντος τήμερον γενήσομαι.
ΑΛΛ. αὐτὸς γάρ ἡμῶν τὰς πυέλους ἀφήρπασεν.
ἀλλ' οὗτοσὶ γάρ ἔστι περὶ τοῦ ναυτικοῦ
ὅ κρητικός, ὃ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνυ.
ΔΗ. προσέχω· σὺ δ' ἀναγίγνωσκε, τοῖς ναύταισί μου
ὅπως ὁ μισθὸς πρῶτον ἀποδοθήσεται. 1066
ΑΛΛ. Αἴγειδη, φράσσαι κυναλώπενα, μή σε δολώσῃ,
λαίθαργον, ταχύπονν, δολίαν κερδῶ, πολύιδοιν.
οἶσθ' ὅ τί ἔστιν τοῦτο; *ΔΗ.* Φιλόστρατος ἡ κυνα-
λώπηξ.
ΑΛΛ. οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ ναῦς ἐκάστοτε 1070
αἴτει ταχείας ἀργυρολόγους οὗτοσί·
ταύτας ἀπαυδᾶ μὴ διδόναι σ' ὁ Λοξίας.

- ΔΗ.* πῶς δὴ τριήρης ἔστὶ κυναλώπηξ; *ΑΛΛ.* ὅπως;
ὅτι ἡ τριήρης ἔστὶ χῶ κύων ταχύ.
- ΔΗ.* πῶς οὖν ἀλώπηξ προσετέθη πρὸς τῷ κυνί; 1075
ΑΛΛ. ἀλωπεκίοισι τοὺς στρατιώτας ἥμασεν,
ὅτι ἡ βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.
- ΔΗ.* εἶεν.
τούτοις δὲ μισθὸς τοῖς ἀλωπεκίοισι ποῦ;
- ΑΛΛ.* ἐγὼ ποριῶ καὶ τούτον ἡμερῶν τριῶν.
ἀλλ' ἔτι τόνδε ἐπάκοντον, ὃν εἶπε σοι ἔξαλέα-
σθαι 1080
- χρησμὸν Λητοΐδης, Κυλλήνην, μή σε δολώσῃ.
- ΔΗ.* ποίαν Κυλλήνην; *ΑΛΛ.* τὴν τούτου χεῖρ' ἐποίησεν
Κυλλήνην ὁρθῶς, διτή φησ', ἔμβαλε κυλλῆ.
- ΚΛ.* οὐκ ὁρθῶς φράζει· τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος
ἔστι τὴν χεῖρ' ὁρθῶς ἥντεξατο τὴν Διοπείθους. 1085
ἀλλὰ γάρ ἔστιν ἐμοὶ χρησμὸς περὶ σοῦ πτερυγωτός,
αἰετὸς ὡς γίγνει καὶ πάσης γῆς βασιλεύσεις.
- ΑΛΛ.* καὶ γὰρ ἐμοί· καὶ γῆς καὶ τῆς ἐρυθρᾶς γε θα-
λάσσης,
- χῶτι γ' ἐν Ἐκβατάνοις δικάσεις, λείχων ἐπίπαστα.
- ΚΛ.* ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὅναρ, καὶ μούδόκει ἡ θεὸς αὐτὴ
τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρνταίνη πλουθυγίειαν. 1091
- ΑΛΛ.* νὴ Δία καὶ γὰρ ἐγώ· καὶ μούδόκει ἡ θεὸς αὐτὴ
ἐκ πόλεως ἐλθεῖν καὶ γλαῦξ αὐτῇ πικαδῆσθαι·
εἴτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ
ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ τούτον δὲ σκοροδάλ-
μην. 1095
- ΔΗ.* ίοὺς ίούς.
οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεὶς τοῦ Γλάνιδος σοφώτερος.
καὶ νῦν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονὶ^ν
γερονταγωγεῖν κάναπαιδεύειν πάλιν.
- ΚΛ.* μήπω γ', ἵκετεύω σ', ἀλλ' ἀνάμεινον, ὡς ἐγὼ 1100

ποιθὰς ποριῶσι καὶ βίον ναθ' ἡμέραν.

ΔΗ. οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων· πολλάκις
ἔξηπατήθην ὑπό τε σοῦ καὶ Θουφάνους.

ΚΛ. ἀλλ' ἄλφιτ' ἥδη σοι ποριῶσικενασμένα.

ΑΛΛ. ἐγὼ δὲ μαξίσκας γε διαμεμαγμένας
καὶ τοῦψον ὄπτον· μηδὲν ἄλλ' εἰ μὴ σθιε.

ΔΗ. ἀνύσατέ νυν, ὅ τι περ ποιήσεθ· ὡς ἐγώ,
ὅπότερος ἂν σφῶν νῦν με μᾶλλον εὖ ποιῇ,
τούτῳ παραδώσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας.

ΚΛ. τρέχοιμι ἀν εἶσω πρότερος. *ΑΛΛ.* οὐ δῆτ', ἀλλ'
ἐγώ.

1105

1110

1115

1120

1125

1130

XOP. ὦ Δῆμε, καλήν γ' ἔχεις
ἀρχήν, ὅτε πάντες ἄν-
θρωποι δεδίασί σ' ὥσ-
περ ἄνδρα τύραννον.
ἀλλ' εὐπαράγωγος εἰ,
θωπευόμενός τε χαί-
ρεις καξαπατώμενος,
πρὸς τόν τε λέγοντ' ἀεὶ
κέχηνας· ὁ νοῦς δέ σου
παρὸν ἀποδημεῖ.

ΔΗ. νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις
ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν
νομίζετ· ἐγὼ δ' ἐκὼν
ταῦτ' ἡλιθιάξω.
αὐτός τε γὰρ ἥδομαι
βρύλλων τὸ ναθ' ἡμέραν,
πλέπτοντά τε βούλομαι
τρέφειν ἔνα προστάτην·
τοῦτον δ', ὅταν ἡ πλέως,
ἄρας ἐπάταξα.

XOP. χούτω μὲν ἀν εῦ ποιοῖς,
εἰσοι πυκνότης ἔνεστ'
ἐν τῷ τρόπῳ, ὡς λέγεις,
τούτῳ πάνυ πολλή,
εἰ τούσδ' ἐπίτηδες ὥσ-
περ δημοσίους τρέφεις
ἐν τῇ πυκνί, καὶ δ' ὅταν
μή σοι τύχῃ ὄψον ὅν,
τούτων ὃς ἀν ἦ παχύς,
θύσας ἐπιδειπνεῖς.

1135

AH. σκέψασθε δέ μ', εἰσοφῶς
αὐτοὺς περιέρχομαι,
τοὺς οἰομένους φρονεῖν
καὶ μ' ἐξαπατύλλειν.

1140

τηρῶ γὰρ ἐνάστοτ' αὐ-
τούς, οὐδὲ δοκῶν δρᾶν,
αλέπτοντας· ἐπειτ' ἀναγ-
ιάζω πάλιν ἐξεμεῖν
ἄττ' ἀν κεκλόφωσί μου,

1145

κημὸν καταμηλῶν.

1150

ΚΛ. ἄπαγ' ἐσ μακαρίαν ἐκποδών. **ΑΛΛ.** σύ γ', ω
φθόρε.

ΚΛ. ω **Δῆμ'**, ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
τρίπαλαι κάθημαι, βουλόμενός σ' εὔεργετεῖν.

ΑΛΛ. ἐγὼ δὲ δεκάπαλαι γε καὶ δωδεκάπαλαι
καὶ χιλιόπαλαι καὶ πρόπαλαι πάλαι πάλαι.

1155

ΔΗ. ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε τρισμυριόπαλαι
βδελύττομαι σφω, καὶ πρόπαλαι πάλαι πάλαι.

ΑΛΛ. οἶσθ' οῦν ὁ δρᾶσον; **ΔΗ.** εἰ δὲ μή, φράσεις γε σύ.

ΑΛΛ. ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί,
ἴνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξ ἵσου. **ΔΗ.** δρᾶν ταῦτα
χρή.

1160

ἄπιτον. ΚΛ. ἰδού. ΔΗ. θέοιτ' ἄν. ΑΛΛ. ὑποθεῖν οὐκ ἔτ.

- ΔΗ. ἀλλ' ἡ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον
ὑπὸ τῶν ἐραστῶν νὴ Δῖ' ἡγὼ θρύψομαι.
ΚΛ. δόρᾶς; ἐγώ σοι πρότερος ἐνφέρω δίφρον.
ΑΛΛ. ἀλλ' οὐ τράπεξαν, ἀλλ' ἐγὼ προτεραίτερος. 1165
ΚΛ. ἰδού φέρω σοι τήνδε μαξίσκην ἐγὼ
ἐκ τῶν ὀλῶν τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.
ΑΛΛ. ἐγὼ δὲ μυστίλας μεμυστιλημένας
ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χειρὶ τὴλεφαντίνη.
ΔΗ. ὡς μέγαν ἄρος εἶχες, ὡς πότνια, τὸν δάκτυλον. 1170
ΚΛ. ἐγὼ δ' ἔτυνος γε πίσινον εὔχρων καὶ καλόν·
ἔτορυνε δ' αὔθ' ἡ Παλλὰς ἡ Πυλαιμάχος.
ΑΛΛ. ὡς Δῆμος, ἐναργῶς ἡ θεός σ' ἐπισκοπεῖ,
καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ρωμοῦ πλέαν.
ΔΗ. οἵει γὰρ οἰκεῖσθ' ἄν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν, 1175
εἰ μὴ φανερῶς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν;
ΚΛ. τουτὶ τέμαχός σοῦδωκεν ἡ Φοβεσιστράτη.
ΑΛΛ. ἡ δ' Ὁβοιμοπάτρα γ' ἐφθὸν ἐκ ρωμοῦ ιρέας
καὶ χόλικος ἥνυστρους τε καὶ γαστρὸς τόμον.
ΔΗ. καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη. 1180
ΚΛ. ἡ Γοργολόφα σ' ἐκέλευε τουτοὺς φαγεῖν
ἔλατῆρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.
ΑΛΛ. λαβὲ καὶ ταδί νυν. ΔΗ. καὶ τί τούτοις χρήσομαι
τοῖς ἐντέροις; ΑΛΛ. ἐπίτηδες αὔτ' ἐπεμψέ σοι
εἰς τὰς τριήρεις ἐντερόνειαν ἡ θεός. 1185
ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν.
ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.
ΔΗ. ὡς ἡδύς, ὡς Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.
ΑΛΛ. ἡ Τριτογενῆς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνισεν.
ΚΛ. λαβέ νυν πλακοῦντος πίστος παρ' ἐμοῦ τόμον.
ΑΛΛ. παρ' ἐμοῦ δ' ὅλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί. 1191

- ΚΛ.* ἀλλ' οὐ λαγῶ³ ἔξεις δπόθεν δῶς· ἀλλ ἐγώ.
ΑΛΛ. οἵμοι πόθεν λαγῶ⁴ μοι γενήσεται;
 ω̄ θυμέ, νυνὶ βωμολόχον ἔξενδρέ τι.
ΚΛ. ὁρᾶς τάδ', ω̄ κακόδαιμον; *ΑΛΛ.* ὀλίγον μοι μέλει·
 ἐκεινοὺ γὰρ ὡς ἔμ' ἔρχονται. *ΚΛ.* τίνες; 1196
ΑΛΛ. πρέσβεις ἔχοντες ἀργυρίου βαλλάντια.
ΚΛ. ποῦ ποῦ; *ΑΛΛ.* τί δέ σοι τοῦτ'; οὐκ ἐάσεις τοὺς
 ξένους;
 ω̄ Δημίδιον, ὁρᾶς τὰ λαγῶ⁵ ἃ σοι φέρω;
ΚΛ. οἵμοι τάλας, ἀδίκως γε τάμ' ὑφῆρπασας. 1200
ΑΛΛ. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου.
ΔΗ. εἴπ', ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἀρπάσαι;
ΑΛΛ. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ οἰλέμη⁶ ἐμόν.
ΚΛ. * * * * * * * * * * * * *
ΑΛΛ. ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσ'. *ΚΛ.* ἐγὼ δ' ὥπτησά γε.
ΔΗ. ἅπιθ'. οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις. 1205
ΚΛ. οἵμοι κακοδαιμων, ὑπεραναιδευθήσομαι.
ΑΛΛ. τί οὐ διακρίνεις, Δῆμ⁷, ὁπότερός ἐστιν οὗ
 ἀνήρ ἀμείνων περὶ σὲ καὶ τὴν γαστέρα;
ΔΗ. τῷ δῆτ' ἀν ὑμᾶς χοησάμενος τεκμηρίω
 δόξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσιν σοφῶς; 1210
ΑΛΛ. ἐγὼ φράσω σοι. τὴν ἐμὴν κίστην ἵών
 ξύλλαβε σιωπῇ, καὶ βασάνισον ἄττ' ἔνι,
 καὶ τὴν Παφλαγόνος· κάμέλει κρινεῖς καλῶς.
ΔΗ. φέρ' ἵδω, τί οὖν ἔνεστιν; *ΑΛΛ.* οὐχ ὁρᾶς κενὴν
 ω̄ παππίδιον; ἀπαντα γάρ σοι παρεφόρουν. 1215
ΔΗ. αὕτη μὲν ἡ κίστη τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ.
ΑΛΛ. βάδιξέ νυν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.
 ὁρᾶς; *ΔΗ.* ἵώ μοι, τῶν ἀγαθῶν ὅσων πλέα.
 ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο·
 ἔμοὶ δ' ἔδωκεν ἀποτεμῶν τυννούτονί. 1220
ΑΛΛ. τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερόν σ' εἰργάζετο.

σοὶ μὲν προσεδίδουν μικρὸν ὡν ἐλάμβανεν,
αὐτὸς δ' ἔαυτῷ παρετίθει τὰ μεῖζονα.

ΔΗ. ὦ μιαρέ, ολέπτων δή με ταῦτ' ἔξηπάτας;
ἔγὼ δέ τυ ἐστεφάνιξα κάδωρησάμαν. 1225

ΚΛ. ἔγὼ δ' ἔκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει.

ΔΗ. κατάθουν ταχέως τὸν στέφανον, ἵν' ἔγὼ τουτῷ
αὐτὸν περιθῶ. *ΑΛΛ.* κατάθουν ταχέως, μαστιγία.

ΚΛ. οὐ δῆτ', ἐπεί μοι χρησμός ἔστι Πυθικὸς
φράξων, ὑφ' οὗ δεήσει μ' ἡττᾶσθαι μόνου. 1230

ΑΛΛ. τούμον γε φράξων ὄνομα καὶ λίαν σαφῶς.

ΚΛ. καὶ μήν σ' ἐλέγξαι βούλομαι τεκμηρίω,

εἰ τι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις.

καὶ σου τοσοῦτο πρῶτον ἐκπειράσομαι·

παῖς ὡν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου;

ΑΛΛ. ἐν ταῖσιν εὔστροαις πονδύλοις ἡρμοττόμην. 1235

ΚΛ. πῶς εἶπας; ὡς μοὺ χρησμὸς ἅπτεται φρενῶν.
εἶεν.

ἐν παιδοτρίβον δὲ τίνα πάλην ἐμάνθανες;

ΑΛΛ. ολέπτων ἐπιορκεῖν καὶ βλέπειν ἐναντία.

ΚΛ. ὦ Φοίβ' "Απολλον Λύκε, τί ποτέ μ' ἐργάσει; 1240
τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἰχες ἔξανδρούμενος;

ΑΛΛ. ἥλλαντοπώλουν καί τι καὶ βινεσκόμην.

ΚΛ. οἴμοι κακοδαιίμων· οὐκέτ' οὐδένεν εἰμ' ἔγω
λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἡς ὁχούμεθα.

καί μοι τοσοῦτον εἰπέ· πότερον ἐν ἀγορᾷ

ἥλλαντοπώλεις ἐτεὸν ἢ πὶ ταῖς πύλαις;

ΑΛΛ. ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὗ τὸ τάροιχος ὕνιον.

ΚΛ. οἴμοι πέπρακται τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.
κυλίνδετ' εἰσω τόνδε τὸν δυσδαιίμονα.

ὦ στέφανε, χαίρων ἅπιστι, νεῖ σ' ἄκων ἔγὼ 1250

λείπω· σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν κεκτήσεται,

ολέπτης μὲν οὐκ ἄν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἵσως.

ΑΛΛ. Ἐλλάνιε Ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον.

ΧΟΡ. ω̄ χαῖρε καλλίνικε, καὶ μέμνησ' ὅτι
ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμέ· καὶ σ' αἰτῶ βραχύ, 1255
ὅπως ἔσομαι σοι Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.

ΔΗ. ἐμοὶ δέ γ' ὅ τι σοι τοῦνομ' εἴπ'. *ΑΛΛ.* Ἀγορά-
κοιτος·

ἐν τάγοδῷ γὰρ κρινόμενος ἐβοσκόμην.

ΔΗ. Ἀγορακότῳ τοίνυν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω,
καὶ τὸν Παφλαγόνα παραδίδωμι τουτονί.

ΑΛΛ. καὶ μὴν ἐγώ σ', ω̄ Δῆμε, θεραπεύσω καλῶς, 1260
ω̄σθ' ὁμολογεῖν σε μηδέν' ἀνθρώπων ἐμοῦ
ἰδεῖν ἀμείνω τῇ Κεχηναίων πόλει.

ΧΟΡ. τί κάλλιον ἀρχομένοισιν
ἢ καταπαυομένοισιν
ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν μηδὲν ἐς Λυσί-
στρατον, 1265
μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ λυπεῖν ἐκούση
παρδίᾳ;

καὶ γὰρ οὗτος, ω̄ φίλ' Ἀπολλον, ἀεὶ πεινῆ, θαλε-
ροῖς δακρύοις 1270
σᾶς ἀπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι δία μὴ κακῶς
πένεσθαι.

λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον,
ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται. 1275
εἰ μὲν οὖν ἀνθρώπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ
κακά,

αὐτὸς ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.
νῦν δ' Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
ὅστις δὲ τὸ λευκὸν οἶδεν δέ τὸν ὄρθιον νόμον.
ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοὺς τρόπους οὐ συγγε-
νῆς, 1280

Ἄραιφραδης πονηρός. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται·

ἔστι δ' οὐ μόνον πονηρός, οὐ γὰρ οὐδέ τὸν γῆσθόμην,

οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκε τι.
τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν αἰσχραῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται,

ἐν κασαυρίοισι λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον,
καὶ μολύνων τὴν ύπήνην, καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας, 1286

καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν, καὶ ξυνῶν Οἰωνίχῳ.

ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύτεται,
οὐ ποτέ ἐκ ταύτου μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.

ἡ πολλάκις ἐννυχίαισι 1290

φροντίσι συγγεγένημαι,

καὶ διεξήτηχ' ὅπόθεν ποτὲ φαύλως ἐσθίει Κλεώνυμος.

φασὶ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον τὰ τῶν ἔχοντων
ἀνέρων 1295

οὐκ ἀν ἔξελθεῖν ἀπὸ τῆς σιπύης· τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ἀν ὄμως.

ἴθ' ὡς ἄνα, πρὸς γονάτων, εἴσελθε καὶ σύγγνωσι
τῇ τραπέζῃ.

φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις εἰς λόγον, 1300

καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν, ἥτις ἦν γεραιτέρα·

οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ', ὡς παρθένοι, τὰν τῇ πόλει;

φασὶν αἰτεῖσθαι τιν' ἡμῶν ἐκατὸν ἐς Καρχηδόνα
ἄνδρα μοχθηρὸν πολιτην, ὁξένην Τπέρβολον·

ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο κούνιαν ανασχετόν, 1305

καὶ τιν' εἰπεῖν, ἡτις ἀνδρῶν ἄσσον οὐκ ἐλη-
λύθει·

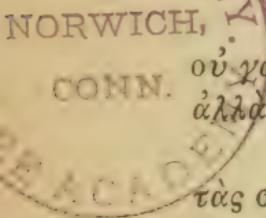
ἀποτρόπαι', οὐ δῆτ' ἔμοι γ' ἀρξει ποτ', ἀλλ' ἐάν
με χρῆ,
ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ' ἐνταῦθα καταγηράσο-
μαι.

οὐδὲ Ναυφάντης γε τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ', ὡ
θεοί,

εἶπερ ἐκ πεύκης γε κάγῳ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην.

ἢν δ' ἀρέσκῃ ταῦτ' Ἀθηναίοις, καθῆσθαι μοι
δοκεῖ 1311

εἴς τὸ Θησεῖον πλεούσαις ἢ πὶ τῶν σεμνῶν
θεῶν.

οὐ χρῷ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει·
ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐσ κόρακας, εἰ βού-
λεται,

τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπώλει τοὺς λύχνους, καθελ-
κύσας. 1315

ΑΓΟΡ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλείειν, καὶ μαρτυριῶν
ἀπέχεσθαι,

καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν, οἷς ἡ πόλις ἥδε γέ-
γηθεν,

ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίαισιν παιωνίζειν τὸ θέα-
τρον.

ΧΟΡ. ὡς ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις ἐπί-
κουρες,

τίν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἦκεις, ἐφ' ὅτῳ κινσῶμεν
ἀγυιάς; 1320

ΑΓΟΡ. τὸν Δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πε-
ποίηκα.

ΧΟΡ. καὶ ποῦ στιν νῦν, ὡς θαυμαστὰς ἔξευροίσκων ἐπι-
νοίας;

ΑΓΟΡ. ἐν ταῖσιν ἰστεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις.

ΧΟΡ. πῶς ἂν ἰδοιμεν; ποίαν τιν' ἔχει σκευήν; ποῖος γεγένηται;

ΑΓΟΡ. οὗτος περὶ Ἀριστείδη πρότερον καὶ Μιλτιάδη ξυνείτει. 1325

ὅψεσθε δέ· καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψόφος ἥδη τῶν προπυλαίων.

ἄλλ' ὀλολύξατε φαινομέναισιν ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις

καὶ θαυμασταῖς καὶ πολυύμνοις, ἵν' ὁ κλεινὸς Δῆμος ἐνοικεῖ.

ΧΟΡ. ὡς ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰστέφανοι καὶ ἀριζήλωτοι Ἀθῆναι,

δεῖξατε τὸν τῆς Ἑλλάδος ὑμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε μόναρχον. 1330

ΑΓΟΡ. ὅδ' ἐκεῖνος ὁρᾶν τεττυγοφόρας, ἀρχαίω σχήματι λαμπρός,

οὐ χοιρινῶν ὄξων, ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνη κατάλειπτος.

ΧΟΡ. καὶ οὐ, ὡς βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων· καί σοι ξυγχαίρομεν ἡμεῖς.

τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις καὶ τοῦ Μαραθῶνι τροπαίου.

ΔΗ. ὡς φίλτατ' ἀνδρῶν, ἐλθὲ δεῦρο, Ἀγοράνοιτε. 1335
ὅσα με δέδρακας ἀγάθ' ἀφεψήσας. *ΑΓΟΡ.* ἐγώ;
ἄλλ', ὡς μέλ', οὐκ οἶσθ' οὗτος ἥσθ' αὐτὸς πάρος,
οὐδ' οἶ' ἔδρας· ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεόν.

ΔΗ. τί δ' ἔδρων πρὸ τοῦ, κάτειπε, καὶ ποῖος τις ἦν;

ΑΓΟΡ. πρῶτον μέν, διπότ' εἶποι τις ἐν τὴν κληρούσια, 1340
ὡς Δῆμος, ἐραστής τ' εἴμι σὸς φιλῶ τέ σε

καὶ κήδομαί σου καὶ προβουλεύω μόνος,
τούτοις ὅπότε χρήσαιτό τις προοιμίους,
ἀνωρτάλιξες κάκεροντίας. ΔΗ. ἐγώ;

ΑΓΟΡ. εἰτ' ἔξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων ὡχετο. 1345

ΔΗ. τί φῆς;

ταυτί μ' ἔδρων, ἐγὼ δὲ τοῦτ' οὐκ ἥσθομην;

ΑΓΟΡ. τὰ δ' ὥτα γάρ σου νὴ Δί' ἔξεπετάννυτο
ῶσπερ σκιάδειον καὶ πάλιν ξυνήγετο.

ΔΗ. οὕτως ἀνόητος ἐγεγενήμην καὶ γέρων;

ΑΓΟΡ. καὶ νὴ Δία γ' εἴ σοι δύο λεγοίτην δόγτορε, 1350
ὅ μὲν ποιεῖσθαι ναῦς μακράς, ὁ δ' ἔτερος αὖ
καταμισθοφορῆσαι τοῦθ', ὁ τὸν μισθὸν λέγων
τὸν τὰς τριήρεις παραδραμών ἀν ὡχετο.

οὗτος, τί κύπτεις; οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;

ΔΗ. αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἀμαρτίαις. 1355

ΑΓΟΡ. ἀλλ' οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσῃς,
ἀλλ' οὐ σε ταῦτ' ἔξηπάτων. νυνδὶ φράσον·
ἐάν τις εἶπῃ βωμολόχος ξυνήγορος·
οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλφιτα,

εἴ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δίκην· 1360
τοῦτον τί δράσεις, εἴπε, τὸν ξυνήγορον;

ΔΗ. ἄρας μετέωρον ἐσ τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
ἐκ τοῦ λάρου γγος ἐκκρεμάσας Τπέρβολον.

ΑΓΟΡ. τούτῳ μὲν ὄρθως καὶ φρονίμως ἥδη λέγεις·
τὰ δ' ἄλλα, φέρο ἵδω, πῶς πολιτεύσει φράσον. 1365

ΔΗ. πρῶτον μὲν ὅπόσοι ναῦς ἐλαύνουσιν μακράς,
καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω ντελῆ.

ΑΓΟΡ. πολλοῖς γ' ὑπολίσποις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.

ΔΗ. ἔπειθ' ὅπλίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ
οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μετεγγραφήσεται,
ἀλλ' ὕσπερ ἦν τὸ πρῶτον ἐγγεγράψεται. 1370

ΑΓΟΡ. τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τὸν Κλεωνύμου.

- ΔΗ.* οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος οὐδ' ἐν τάγορᾳ.
ΑΓΟΡ. ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Στράτων;
ΔΗ. τὰ μειοκαὶ ταντὶ λέγω, τὰν τῷ μύρῳ, 1375
 ἂ στωμυλεῖται τοιαδὶ καθήμενα·
 σοφός γ' ὁ Φαιίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανεν.
 συνεργτικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικός,
 καὶ γνωμοτυπικός καὶ σαφῆς καὶ κρουστικός,
 καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ. 1380
ΑΓΟΡ. οὕπον καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ;
ΔΗ. μὰ Δι', ἀλλ' ἀναγκάσω κυνηγετεῖν ἔγω
 τούτους ἅπαντας, πανσαμένους ψηφισμάτων.
ΑΓΟΡ. ἔχε νῦν ἐπὶ τούτοις τουτονὶ τὸν ὄκλαδίαν,
 καὶ παῖδ' ἐνόρχην, ὅσπερ οἴσει τόνδε σοι. 1385
 κάν που δοκῆ σοι, τοῦτον ὄκλαδίαν ποίει.
ΔΗ. μακάριος ἐσ τάρχαῖα δὴ καθίσταμαι.
ΑΓΟΡ. φήσεις γ', ἐπειδὰν τὰς τριακοντούτιδας
 σπουδὰς παραδῶ σοι. δεῦρο' ἵθ' αἱ Σπουδαὶ
 ταχῦ.
ΔΗ. ὡς Ζεῦ πολυτίμηθ', ως καλαί· πρὸς τῶν θεῶν, 1390
 ἔξεστιν αὐτῶν κατατριακοντούτισαι;
 πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐτεόν; *ΑΓΟΡ.* οὐ γάρ ὁ Παφ-
 λαγῶν
 ἀπέκρυπτε ταύτας ἐνδον, ἵνα σὺ μὴ λάβῃς;
 νῦν οὖν ἔγώ σοι παραδίδωμ' εἰς τοὺς ἀγροὺς
 αὐτὰς ἵέναι λαβόντα. *ΔΗ.* τὸν δὲ Παφλαγόνα,
 ὃς ταῦτ' ἔδρασεν, εἴφ' ὅ τι ποιήσεις κακόν. 1396
ΑΓΟΡ. οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἥ τὴν ἐμὴν ἔξει τέχνην·
 ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀλλαντοπωλήσει μόνος,
 τὰ κύνεια μιγνὺς τοῖς ὄνείοις πράγμασιν,
 μεθύων τε ταῖς πόρναισι λοιδορήσεται, 1400
 κάκ τῶν βαλανείων πίεται τὸ λούτριον.
ΔΗ. εὗ γ' ἐπενόησας οὕπερ ἐστιν ἄξιος,

πόρναισι καὶ βαλανεῦσι διακενογαγέναι,
καὶ σ' ἀντὶ τούτων ἐσ τὸ πρυτανεῖον καλῶ
ἐσ τὴν ἔδραν θ', ἵν' ἐκεῖνος ἦν ὁ φαρμακός. 1405
ἔπου δὲ ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα·
κάκεῖνον ἐκφερέτω τις ὡς ἐπὶ τὴν τέχνην,
ἵν' ἰδωσιν αὐτόν, οἶς ἐλωβᾶθ', οἱ ξένοι.

* * *

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ν Ε Φ Ε Λ Α I.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΣΤΡΕΨΙΑΔΟΥ.

ΜΑΘΗΤΗΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΠΑΣΙΑΣ, δανειστής.

ΑΜΥΝΙΑΣ, δανειστής.

ΜΑΡΤΤΣ.

[ΧΑΙΡΕΦΩΝ.]

(ΤΠΟΘΕΣΕΙΣ.)

I.

Τὸ δρᾶμα τὸ τῶν Νεφελῶν κατὰ Σωκράτους γέγραπται τοῦ φιλοσόφου ἐπίτηδες ὡς κακοδιδάσκαλοῦντος τοὺς νέους Ἀθήνησι, τῶν ιωμικῶν πρὸς τοὺς φιλοσόφους ἔχόντων τινὰ ἀντιλογίαν· οὐχ, ὡς τινες, δι' Ἀρχέλαον τὸν Μακεδόνων βασιλέα, ὅτι προδῦκοινεν αυτὸν Ἀριστοφάνους.

Ο χορὸς δὲ ὁ ιωμικὸς εἰσῆγετο ἐν τῇ ὁρχήστρᾳ τῷ νῦν λεγομένῳ λογείῳ. καὶ ὅτε μὲν πρὸς τοὺς ὑποκριτὰς διελέγετο, πρὸς τὴν σκηνὴν ἀφεώρα· ὅτε δὲ ἀπελθόντων τῶν ὑποκριτῶν τοὺς ἀναπταίστους διεξήει, πρὸς τὸν δῆμον ἀπεστρέφετο· καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο στροφή. ἦν δὲ τὰ ἱαμβεῖα τετράμετρα. εἶτα τὴν ἀντίστροφον ἀποδόντες, πάλιν τετράμετρα ἐπέλεγον ἵσων στίχων. ἦν δὲ περὶ τὸ πλεῖστον ισ. ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα ἐπιρρήματα. ἢ δὲ ὅλη πάροδος τοῦ χοροῦ ἐκαλεῖτο παράβασις. Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεῦσιν,

εἰ μὲν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων ιωμωδοδιδάσκαλος ἡμᾶς
ἡνάγυαζεν λέξοντας ἐπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι.

II.

ΑΛΛΩΣ.

Φασὶ τὸν Ἀριστοφάνην γράψαι τὰς Νεφέλας ἀναγνασθέντα ὑπὸ Ἀνύτου καὶ Μελήτου, ἵνα διασκέψαιτο ποιοὶ τινες εἰεν Ἀθηναῖοι κατὰ Σωκράτους ἀκούοντες. ηὐλαβοῦντο γάρ, ὅτι πολλοὺς εἶχεν ἐραστάς, καὶ μάλιστα τοὺς περὶ Ἀληιβιάδην, οἱ καὶ ἐπὶ τοῦ δρᾶματος τούτου μηδὲ νικῆσαι ἐποίησαν τὸν ποιητὴν. ὁ δὲ πρόλογός ἐστι τῶν Νεφελῶν ἀρμοδιώτατα καὶ δεξιώτατα συγκείμενος. πρεσβύτης γάρ ἐστιν ἄγροικος ἀχθόμενος παιδὶ ἀστικοῦ φρονήματος γέμοντι καὶ τῆς εὐγενείας εἰς πολυτέλειαν ἀπολελαυκότι. ἡ γάρ τῶν Ἀληιμαιωνιδῶν οἰκία, ὅθεν ἦν τὸ πρὸς μητρὸς γένος δι μειρακίσκος, ἐξ ἀρχῆς, ὡς φησιν Ἡρόδο-

τος, τεθριπποτρόφος ἦν, καὶ πολλὰς ἀνηρημένη νίκας, τὰς μὲν Ὀλυμπίασι, τὰς δὲ Πυνθοῖ, ἐνίας δὲ Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ καὶ ἐν ἄλλοις ἀγῶσιν. εὐδοκιμοῦσαν οὖν ὁρῶν ὁ νεανίσκος ἀπέκλινε πρὸς τὸ ἥθος τῶν πρὸς μητρὸς προγόνων.

III.

ΑΛΛΩΣ.

Πρεσβύτης τις Στρεψιάδης ὑπὸ δανείων καταπονούμενος διὰ τὴν ἐποτροφίαν τοῦ παιδός, δεῖται τούτου, φοιτήσαντα ὡς τὸν Σωκράτην μαθεῖν τὸν ἥττονα λόγον, εἴ πως δύνατο τὰ ἄδικα λέγων ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοὺς χρήστας νικᾶν καὶ μηδενὶ τῶν δανειστῶν μηδὲν ἀποδοῦναι. οὐ βουλομένου δὲ τοῦ μειδακίσκου, διαγνούντος αὐτὸς ἐλθὼν μανθάνειν, μαθητὴν τοῦ Σωκράτους ἐκκαλέσας τινὰ διαλέγεται. ἐκλυθείσης δὲ τῆς διατριβῆς, οὐ τε μαθηταὶ κύκλῳ καθήμενοι πιναροὶ συνορῶνται καὶ αὐτὸς ὁ Σωκράτης ἐπὶ πρεμάθρας αἰωρούμενος καὶ ἀποσκοπῶν τὰ μετέωρα θεωρεῖται. μετὰ ταῦτα τελεῖ παραλαβὼν τὸν πρεσβύτην, καὶ τοὺς νομιζομένους παρ' αὐτῷ θεούς, Ἄρεα, προσέτει δὲ καὶ Αἰθέρα καὶ Νεφέλας κατακαλεῖται. πρὸς δὲ τὴν εὐχὴν εἰσέρχονται Νεφέλαι ἐν σχήματι χοροῦ καὶ φυσιολογήσαντος οὐκ ἀπιθάνως τοῦ Σωκράτους ἀποκαταστᾶσαι πρὸς τοὺς θεατὰς περὶ πλειόνων διαλέγονται. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μὲν πρεσβύτης διδασκόμενος ἐν τῷ φανερῷ τινὰ τῶν μαθημάτων γελωτοποιεῖ· καὶ ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀμαδίαν ἐκ τοῦ φροντιστηρίου ἐκβάλλεται, ἄγων πρὸς βίαν τὸν υἱὸν συνίστησι τῷ Σωκράτει. τούτου δὲ ἔξαγαγόντος αὐτῷ ἐν τῷ θεάτρῳ τὸν ἄδικον καὶ τὸν δίκαιον λόγον, διαγωνισθεὶς ὁ ἄδικος πρὸς τὸν δίκαιον λόγον, καὶ παραλαβὼν αὐτὸν ὁ ἄδικος λόγος ἐκδιδάσκει. πομισάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἐκπεπονημένος ἐπηρεάζει τοῖς χρήσταις, καὶ ὡς κατωρθωκώς, εὐωχεῖ παραλαβών. γενομένης δὲ περὶ τὴν εὐωχίαν ἀντιλογίας, πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδὸς βοήν ἵστησι, καὶ προσκαταλαλούμενος ὑπὸ τῶν υἱῶν ἀντιτύπτεσθαι, ὑπερολγῶν διὰ τὴν πρὸς τὸν υἱὸν σύγκρουσιν ὁ γέρων, κατασκάπτει καὶ ἐμπίπροσι τὸ φροντιστηρίον τῶν Σωκρατικῶν. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν πάνυ δυνατῶς πεποιημένων.

IV.

ΑΛΛΩΣ.

Πατήσο τὸν νῖὸν σωκρατίζειν βούλεται·
καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ψυχολογίας διατριβὴ
ἴκανη, λόγων ἀπόνοια πρὸς τοῦντά τοι.
χορὸν δὲ Νεφελῶν ὡς ἐπωφελῆ λέγων,
καὶ τὴν ἀσέβειαν Σωκράτους διεξιών·
ἄλλαι θ' ὑπ' ἀνδρός· κατηγορίαι πικραί,
καὶ τῶν μαθητῶν εἰς πατρολοίας ἐπτόπως.
εἶτ' ἐμπυροισμὸς τῆς σχολῆς τοῦ Σωκράτους.
τὸ δὲ δρᾶμα τοῦτο τῆς ὅλης ποιήσεως
κάλλιστον εἶναι φησι καὶ τεχνικώτατον.

V.

Αἱ πρῶται Νεφέλαι ἐν ἄστει ἐδιδάχθησαν ἐπὶ ἄρχοντος
Ἰσάρχου, ὅτε Κρατῖνος μὲν ἐνίκα Πυτίνη, Ἀμειψίας δὲ Κόννω.
διόπερ Ἀριστοφάνης διαρριφθεὶς παραλόγως φήση δεῖν ἀναδι-
δάξαι τὰς δευτέρας καὶ ἀπομέμφεσθαι τὸ θέατρον. ἀποτυχὼν δὲ
πολὺ μᾶλλον καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα οὐκέτι τὴν διασκευὴν εἰσήγαγεν.
αἱ δὲ δεύτεραι Νεφέλαι ἐπὶ Ἀμειψίου ἄρχοντος.

VI.

Τοῦτο ταυτόν ἐστι τῷ προτέρῳ. διεσκεύασται δὲ ἐπὶ μέρους
ὡς ἂν δὴ ἀναδιδάξαι μὲν αὐτὸ τοῦ ποιητοῦ προθυμηθέντος,
οὐκέτι δὲ τοῦτο δι' ᾧ ποτε αἰτίαν ποιήσαντος. παθόλου μὲν οὖν
σχεδὸν παρὰ πᾶν μέρος γεγενημένη διόρθωσις. τὰ μὲν γὰρ πε-
ριήρηται, τὰ δὲ παραπέλενται, καὶ ἐν τῇ τάξει καὶ ἐν τῇ τῶν
προσώπων διαλλαγῇ μετεσχημάτισται· τὰ δὲ ὀλοσχεροῦς τῆς δια-
σκευῆς [τοιαῦτα ὅντα] τετύχηκεν. αὐτίκα μὲν ἡ παράβασις τοῦ
χοροῦ ἥμειπται, καὶ ὅπου ὁ δίκαιος λόγος πρὸς τὸν ἄδικον λαλεῖ,
καὶ τελευταῖον ὅπου καίεται ἡ διατριβὴ Σωκράτους.

VII.

Τὴν μὲν ιωμιωδίαν παθῆκε κατὰ Σωκράτους, ὡς τοιαῦτα νομίζοντος, καὶ Νεφέλαις καὶ Ἀέρα καὶ τί γαρ ἀλλ᾽ η̄ ἔνους εἰσ-
άγοντος δαιμονας. χορῶ δὲ ἐχρήσατο Νεφελῶν πρὸς τὴν τοῦ ἀν-
δρὸς κατηγορίαν, καὶ διὰ τούτο οὕτως ἐπεγράφη. διτταὶ δὲ φέ-
ρονται Νεφέλαι. οἱ δὲ κατηγορήσαντες Σωκράτους Μέλητος καὶ
Ἀνυτος.

VIII.

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

Ἀνυτος καὶ Μέλητος Σωκράτει τῷ Σωφρονίσκου βασιή-
ναντες καὶ αὐτὸν μὴ δυνάμενοι βλάψαι ἀργύριον ἵνανὸν Ἀρι-
στοφάνει δεδώκασιν, ἵνα δρᾶμα κατ' αὐτὸν συστήσηται. καὶ ὃς
πεισθεὶς γέροντά τινα Στρεψιάδην παλούμενον ἐπλάσατο ὑπὸ^{τόντης}
χρεῶν πιεζόμενον, ἐδὴ ἀνηλώπει περὶ τὴν τοῦ παιδὸς Φειδιππί-
δου ἵπποτροφίαν. οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων, μὴ ἔχων δὲ Στρεψιά-
δης τί ποιήσει περὶ τὰ χρέα, βουλεύεται προσαγαγεῖν τῷ Σωκρά-
τει τὸν ἑαυτοῦ παῖδα, ἵνα παρ' αὐτὸν τὸν ἄδικον μάθῃ λόγον,
καὶ οὗτο τοὺς δανειστὰς ἀποκρούσηται. Φειδιππίδης μὲν οὖν,
πολλὰ δεηθέντος τοῦ πατρὸς, προσελθεῖν οὐκ ἐπείσθη. ἀποτυ-
χὼν δὲ δὲ οὐδὲν πρεσβύτης τῆς ἀπ' ἐκείνου ἐλπίδος καὶ οὐκ ἔχων δόσις
καὶ γένηται, εἰς δεύτερον εἶδε πλοῦν. οὐδὲν οὖν τῆς ἡλικίας
φροντίσας οὐδὲν ἐνθυμηθεὶς εἴ τισιν ἀτοπος δόξειν ἀνήρ ἐν γῆ-
ραιος οὐδὲ μανθάνειν παθάπερ κομιδὴ νέος ἀρχόμενος. ἀλλ' εἰς
ἐν ἀφεωρακώς μόνον ἐκεῖνο, ἐὰν ἄρα οἶστε τε γένηται τοὺς δανει-
στὰς διὰ πειθοῦς ἀποστερῆσαι τὰ χρήματα, αὐτὸς πρόσθεισι τῷ
Σωκράτει. οὐκ ἔχων δὲ ὑπηρετοῦντα τῇ βουλήσει τὸν νοῦν, ἀλλὰ
τοιούτος ὥν οἷς ἐμάνθανεν, οἶος καὶ πρὶν τῆς παιδείας ἐφῆφθαι,
αὐτὸς μὲν ἀπέγνω παιδεύεσθαι, προσελθὼν δὲ τῷ παιδὶ καὶ αὐ-
θις πολλαῖς πέπεινε ταῖς δεήσεσιν ἔνα τῶν Σωκράτους διμιλητῶν
γενέσθαι. ὁ δὲ καὶ γέγονε καὶ μεμάθηκε. συνίσταται δὲ τὸ δρᾶμα
ἐπὶ χοροῦ Νεφελῶν. ἔχει δὲ κατηγορίαν τοῦ Σωκράτους, ὅτι τοὺς
συνήθεις θεοὺς ἀφεὶς κατενά ἐνόμιζε δαιμόνια, Ἀέρα καὶ Νεφέ-
λαις καὶ τὰ τοιαῦτα.

IX.

ΑΛΛΩΣ.

Πρεσβύτης τις Στρεψιάδης ὑπὸ δανείων παταπονούμενος διὰ τὴν ἐπιτροφίαν τοῦ παιδός δεῖται τούτου φοιτήσαντα εἰς τὸν Σωκράτην μαθεῖν τὸν ἄδικον λόγον, ὅπως μηδενὶ τῶν δανειστῶν μηδὲν ἀποδώσῃ. μὴ βουλομένου δὲ τοῦ παιδός εἰσέρχεται αὐτός. καὶ μὴ δυνάμενος μαθεῖν διὰ τὸ γῆρας ἐκδιώκεται. ὑποστρέψας δὲ καὶ τῷ νιῷ πείσας ἥγαγεν αὐτὸν τῷ Σωκράτει, ὃς παλέσας τὸν δίκαιον λόγον καὶ ἄδικον καὶ αἴρεσιν τῷ νέῳ δοὺς ἐκλέξασθαι, διδάσκει ἐκείνου τὸν ἄδικον λόγον. μαθὼν δὲ ὁ νιὸς ὅπερ ἔβούλετο ὁ πατὴρ καὶ τὴν παχύτητα ἐκείνου παταγνοὺς τύπτει τὸν πατέρα αὐτὸν ἐστιῶντα. δὲ ἀλγήσας διὰ τὴν τοῦ παιδός ἀσέβειαν ἀπελθὼν πατακαίει τὸ φροντιστήριον, νομίσας Σωκράτην αἴτιον τῆς ἀσέβείας τοῦ παιδός εἶναι. πατηγορεῖ δὲ ἐνταῦθα τοῦ Σωκράτους ὡς ἀσεβοῦς καὶ ἔνοικος Θεοὺς ἐπεισάγοντος, ἀφέντος τοὺς συνήθεις. ἐπιγράφεται δὲ Νεφέλαι, διότι παρεισάγεται χρόδος Νεφελῶν διμιλῶν Σωκράτει, ὡς ἐνόμιζε θεάς, ὡς Ἀριστοφάνης πατηγορεῖ. ὁ γὰρ Ἀνυτος καὶ Μέλητος φθονοῦντες Σωκράτει καὶ μὴ δυνάμενοι ἄλλως βλάψαι ἡ φανερῶς πατηγορῆσαι μεγάλου ὄντος ἵκανὸν ἀργύριον δεδώκασιν Ἀριστοφάνει ταύτην τὴν πωμωδίαν κατ' ἐκείνου γράψαι. τὰ δὲ πρόσωπα Στρεψιάδης, Φειδιππίδης, μαθητῆς Σωκράτους, Σωκράτης, χρόδος Νεφελῶν, δίκαιος λόγος, ἄδικος λόγος, Πασίας δανειστῆς, μάρτυς.

X.

Τὸ δρᾶμα τῶν Νεφελῶν πατὰ Σωκράτους γέγραπται τοῦ φιλοσόφου ἐπίτηδες, ὡς πακοδιδασκαλοῦντος τοὺς νέους Ἀθηναῖς, τῶν πωμωδῶν πρὸς τοὺς φιλοσόφους ἀπεχθῶς ἔχόντων. ἄλλοι δέ φασι τὸν Ἀριστοφάνην τὸ τῶν Νεφελῶν συντάξασθαι δρᾶμα ὑπὸ Ἀνύτου καὶ Μελήτου παροξυνθέντα. βουλόμενοι γὰρ οὗτοι γραφὴν ποιήσασθαι πατὰ Σωκράτους καὶ θέλοντες πεῖραν λαβεῖν τῆς τῶν Ἀθηναίων γνώμης περὶ Σωκράτους ὅποιοι τινες ἀν φανεῖεν, πατ' αὐτοῦ γραφῆς ἐνισταμένης, πολλοὺς γὰρ εἶχεν

ἔραστὰς ἐκεῖνος καὶ μάλιστα τοὺς περὶ Ἀλκιβιάδην, οἱ καὶ ἐπὶ τοῦ δράματος τούτου μηδὲ νικῆσαι ἐποίησαν τὸν ποιητήν, τούτου ἔνεκεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν τοῦ δράματος τοῦδε παράτρουναν ποίησιν, χρήμασιν αὐτὸν ἵκανοις, ὡς λόγος, δεξιωσάμενοι. ἐστὶ δὲ ὁ τοῦ δράματος πρόλογός τε καὶ ἡ ὑπόθεσις δεξιώτατα καὶ ἀριστεράτα συγκείμενα. πλάττεται γάρ τις ἄγροικος πρεσβύτης Στρεψιάδης ὄνομα ἀχθόμενος παιδὶ Φειδιππίδῃ καλούμενῷ φρονήματος γέμοντι ἀστικοῦ καὶ διὰ τὴν τῆς οἰκίας εὐγενείας πολυτέλειαν πάντα τὰ τοῖς γονεῦσι προσόντα καταναλώσαντι, καὶ μάλιστα εἰς ἐπιποτροφίας. ἡ γὰρ τῶν Ἀλκιμαιωνιδῶν οἰκία ὅθεν ἦν τὸ πρὸς μητρὸς γένος τῷ μειοναῖσκῳ ἐξ ἀρχῆς, ὡς φησιν Ἡρόδοτος, ἐπιποτρόφος ἦν καὶ πολλὰς ἀνηργημένη τὰς νίκας, τὰς μὲν Ὀλυμπίασι, τὰς δὲ Πυθοῖ, ἐνίας δὲ Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ, καὶ ἄλλας ἐν ἄλλοις. εὐδοκιμοῦσαν οὖν ὁ δρόν ὁ νεανίσκος ἀπέκλινε πρὸς τὸ ἥδος τῶν πρὸς μητρὸς προγόνων. ὁ πατὴρ οὖν Στρεψιάδης ὑπὸ τῶν χρεῶν καταπονούμενος διὰ τὴν τοῦ παιδὸς ἐπιποτροφίαν βούλεται προσαγαγεῖν τῷ Σωκράτει τὸν παῖδα, ἵν' ὑπ' αὐτοῦ διδαχθείη τὸν ἀδικον λόγον, ὡς ἂν ἐντεῦθεν δι' αὐτοῦ τοὺς δανειστὰς ἀποκρούσηται. δεῖται οὖν τοῦ παιδὸς πεισθῆναι τοῖς βεβουλευμένοις αὐτῷ· μὴ πεισθέντος δὲ τούτου, διαγνοὺς αὐτὸς ἐλθὼν μανθάνειν μηδεμίαν τῆς τοῦ γήρως ἡλικίας φροντίδα ποιησάμενος μηδ' ἐνθυμηθεὶς εἴ τισιν ἄτοπον δόξειν αὐτῷ ἐν γήρασι οὐδὲ μανθάνειν καθάπερ κοιμιδῇ νέος ἀρχόμενος, ἀλλ' εἰς ἐν ἀφεωραπός μόνον ἐκεῖνο, ἐὰν ἀρα οἶός τε γένηται τοὺς δανειστὰς διὰ πειθοῦς ἀποστερῆσαι τὰ χρήματα, αὐτὸς πρόσεισι τῷ Σωκράτει, καὶ μαθητὴν τινα τοῦ Σωκράτους καλέσας διαλέγεται περὶ τούτου, καὶ τῆς διατριβῆς διαλυθείσης οἱ μαθηταὶ κύκλῳ καθήμενοι πιναροὶ συνορῶνται καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Σωκράτης ἐπὶ κορεμάθρας αἰωρούμενος καὶ ἀποσκοπῶν τὰ μετέωρα θεωρεῖται. μετὰ ταῦτα τελεῖν παραλαβὼν τὸν πρεσβύτην καὶ τοὺς νομιζομένους παρ' αὐτῷ θεοὺς παραδοῦναι Ἀέρα τε καὶ Αἰθέρα πρὸς δὲ καὶ Νεφέλας μετακαλεῖται· πρὸς δὲ τὴν εὐχὴν εἰσέρχονται Νεφέλαι κοροῦ σχῆμα πληροῦσαι· καὶ φυσιολογήσαντος οὐκ ἀπιθάνως τοῦ Σωκράτους ἀποστραφεῖσαι πρὸς τοὺς θεατὰς περὶ πλειόνων διαλέγονται· μετὰ ταῦτα ὁ πρεσβύτης διδασκόμενος μὲν ἐν τῷ φανερῷ, μὴ ἔχων δ' ὑπηρετοῦντα τῇ βουλήσει τὸν νοῦν, εἰς γέλωτα κινήσας τοὺς μαθητὰς τοῦ διδασκαλείου ἐκ-

βάλλεται καὶ προσελθὼν αὐθις τῷ παιδὶ πολλαῖς πέπεινε ταῖς δεήσεσιν ἔνα τῶν Σωκράτους διμιλητῶν γεγενῆσθαι. συνίστησιν οὖν αὐτὸν τῷ Σωκράτει καὶ ἐξαγαγόντος Σωκράτους ἐν τῷ θεάτρῳ τὸν ἄδικον καὶ τὸν δίκαιον λόγον διαγωνίζονται πρὸς ἀλλήλους οἱ λόγοι καὶ νικηθεὶς ὁ ἄδικος παραλαβὼν τὸν νέον πρὸς τὸ διδάξαι καὶ ἵκανως ἐκδιδάσκει. ὡς οὖν ἥδη ἐκτεπούημένον πομισάμενος αὐτὸν ὁ πατὴρ ἐπηρεάζει τοῖς χρήσταις καὶ ὡς κατωρθωκώς τὸ σπουδαξόμενον εὔωχίαν συνίστησιν· ἐν ᾧ καὶ ἀντιλογίας γινομένης πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδὸς βοὴν ἴστησι. καὶ προσκαταλαλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδὸς ὅτι δίκαιον τοὺς πατέρας ὑπὸ τῶν υἱῶν τύπτεσθαι ὑπεραλγῶν τούτους χάριν κατασκάπτει καὶ ἐμπίπλησι τὸ σωκρατικὸν φροντιστήριον. ἐστὶ δὲ τὸ δρᾶμα τῶν πάνυ διηγητῶς πεποιημένων.

N E Φ Ε Λ Α I.

ΣΤΡ. *I*ον̄ *ιού*.

ῳ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον
ἀπέραντον. οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;
καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρυόνος ἥκουσ' ἐγώ·
οἱ δ' οἰκέται φέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἀν πρὸ τοῦ. 5
ἀπόλοιο δῆτ', ὡς πόλεμε, πολλῶν οὕνεκα,
ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὗτοσὶ νεανίας
ἐγείρεται τῆς νυκτός, ἀλλὰ πέρδεται
ἐν πέντε σισύφαις ἐγκεκορδυλημένος. 10
ἀλλ' εἴ δοκεῖ, φέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
ἀλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὔδειν δακνόμενος
նπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν,
διὰ τουτονὶ τὸν οἶον. ὁ δὲ κόμην ἔχων
ἰππάζεται τε καὶ ξυνωρικεύεται 15
ὄνειροπολεῖ θ' ἵππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι,
δρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰνάδας.
οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἄπτε, πᾶν, λύχνου,
κάκιφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβὼν
δπόσοις ὀφείλω καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους. 20
φέρ' ἵδω, τί ὀφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ.
τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ; τί ἐχρησάμην;
ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἷμοι τάλας,
εἴθ' ἔξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.

ΦΕΙ. Φίλων, ἀδικεῖς· ἔλαυνε τὸν σαντοῦ δρόμον. 25

ΣΤΡ. τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν ὃ μ' ἀπολώλεκεν·
δύνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἴππικήν.

ΦΕΙ. πόσοντος δρόμους ἐλᾶ τὰ πολεμιστήρια;

ΣΤΡ. ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρον ἐλαύνεις δρόμους.
ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν; 30
τρεῖς μναῖ διφρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνίᾳ.

ΦΕΙ. ἄπαγε τὸν ἵππον ἔξαλίσας οἴκαδε.

ΣΤΡ. ἀλλ', ὡς μέλ', ἔξηλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
ὅτε καὶ δίκαια ὥφληκα χάτεροι τόκον
ἐνεχυράσασθαι φασιν. **ΦΕΙ.** ἐτεόν, ὡς πάτερ, 35
τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὅλην;

ΣΤΡ. δάκνει με δήμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.

ΦΕΙ. ἔασον, ὡς δαιμόνιε, καταδαρθεῖν τί με.

ΣΤΡ. σὺ δ' οὖν κάθευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἶσθ' ὅτι
εἰς τὴν κεφαλὴν ἄπαντα τὴν σὴν τρέψεται. 40
φεῦ.

εἰσθ' ὥφελ' ἡ προμνήστροι' ἀπολέσθαι κακῶς,
ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα·

ἔμοι γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος,
εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῇ κείμενος,
βρούων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις. 45
ἔπειτ' ἔγημα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους
ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὥν ἔξ ἄστεως,

σεμνήν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην.

ταύτην ὅτ' ἐγάμουν, συγκατεκλινόμην ἐγὼ
ὅξων τρυγός, τρασιᾶς, ἐρίων περιουσίας, 50
ἡ δ' αὐτὸν μύρου, κρόκου, καταγλωττισμάτων,
δαπάνης, λαφυργμοῦ, Κωλιάδος, Γενετυλλίδος.
οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.

ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοιμάτιον δεικνὺς τοδὶ

πρόφασιν ἔφασκον, ὡς γύναι, λίαν σπαθᾶς. 55

ΘΕΡ. ἐλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.

- ΣΤΡ.** οἵμοι· τί γάρ μοι τὸν πότην ἥπτες λύχνου;
δεῦρος ἔλθ', ἵνα κλάγης. **ΘΕΡ.** διὰ τί δῆτα κλαύ-
σομαι;
- ΣΤΡ.** ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων.
μετὰ ταῦθ', ὅπως νῦν ἐγένεθ' υἱὸς οὐτοσί, 60
ἔμοι τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τάγαθῃ,
περὶ τούνόματος δὴ ντεῦθεν ἐλοιδορούμεθα.
ἡ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοῦνομα,
Ξάνθιππον ἢ Χαίριππον ἢ Καλλιππίδην,
ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου τιθέμην Φειδωνίδην. 65
τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'. εἶτα τῷ χρόνῳ
κοινῇ ξυνέβημεν κάθεμεθα Φειδιππίδην.
τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο,
ὅταν σὺ μέγας ὡν ἄριμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
ῶσπερ Μεγακλέης, ξυστίδ' ἔχων. ἐγὼ δ' ἔφην, 70
ὅταν μὲν οὖν τὰς αἰγας ἐκ τοῦ φελλέως,
ῶσπερ ὁ πατήρ σου, διφθέραν ἐνημμένος.
ἀλλ' οὐκ ἐπίθετο τοῖς ἔμοις οὐδὲν λόγοις,
ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχεεν τῶν χρημάτων.
νῦν οὖν ὅλην τὴν υὔκτα φροντίζων ὁδοῦ, 75
μίαν εὗρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
ἥν ἦν ἀναπείσω τουτονί, σωθῆσομαι.
ἀλλ' ἔξεγεῖραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
πῶς δῆτ' ἂν ἥδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμ; πῶς;
Φειδιππίδη, Φειδιππίδιον. **ΦΕΙ.** τί, ὡς πάτερ;
- ΣΤΡ.** κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν. 81
ΦΕΙ. ίδου. τί ἔστιν; **ΣΤΡ.** εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;
ΦΕΙ. νὴ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον.
ΣΤΡ. μή μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον.
οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἴτιός μοι τῶν κακῶν. 85
ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς ιαρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,
ὡς παῖ, πιθοῦ μοι. **ΦΕΙ.** τί δὲ πίθωμαι δῆτά σοι;

ΣΤΡ. ἔιστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους,
καὶ μάνθαν’ ἐλθὼν ἀν ἐγὼ παραινέσω.

ΦΕΙ. λέγε δὴ, τί κελεύεις; **ΣΤΡ.** καὶ τι πείσει; **ΦΕΙ.** πελ-
σομαι, 90

νὴ τὸν Διόνυσον. **ΣΤΡ.** δεῦρο νῦν ἀπόβλεπε.
όρᾶς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῷκίδιον;

ΦΕΙ. δόρῶ. τί οὖν τοῦτ’ ἐστὶν ἐτεόν, ὥπατερ;

ΣΤΡ. ψυχῶν σοφῶν τοῦτ’ ἐστὶ φροντιστήριον.
ἐνταῦθ’ ἐνοικοῦσ’ ἄνδρες οὐ τὸν οὐρανὸν 95
λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεὺς
κάστιν περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ’ ἄνθρακες.
οὗτοι διδάσκουσ’, ἀργύριον ἦν τις διδῷ,
λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κάδικα.

ΦΕΙ. εἰσὶν δὲ τίνες; **ΣΤΡ.** οὐκ οἶδ’ ἀκριβῶς τοῦνομα.
μεριμνοφροντισταὶ καλοί τε κάγαδοι. 101

ΦΕΙ. αἴβοι, πονηροὶ γ’, οἰδα. τοὺς ἀλαζόνας,
τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις.
ἄν δ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.

ΣΤΡ. ἦ ἦ, σιώπα· μηδὲν εἴπῃς νήπιον. 105
ἀλλ’ εἴ τι κήδει τῶν πατρῷων ἀλφίτων,
τούτων γενοῦ μοι, σχασάμενος τὴν ἵππικήν.

ΦΕΙ. οὐκ ἄν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοίης γέ μοι
τοὺς φασιανοὺς οὓς τρέφει Λεωγόρας.

ΣΤΡ. ἵθ’, ἀντιβολῶ σ’, ὥφιλτατ’ ἀνθρώπων ἐμοί, 110
ἐλθὼν διδάσκου. **ΦΕΙ.** καὶ τί σοι μαθήσομαι;

ΣΤΡ. εἶναι παρ’ αὐτοῖς φασιν ἄμφω τὰ λόγω,
τὸν κρείττον’, ὅστις ἐστί, καὶ τὸν ἥττονα,
τούτοιν τὸν ἐτερον τοῦν λόγοιν, τὸν ἥττονα,
νικᾶν λέγοντά φασι τάδικώτερα. 115

ἢν οὖν μάθης μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
ἄνυν ὁφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν κρεῶν
οὐκ ἄν ἀποδοίην οὐδ’ ἄν ὁβολὸν οὐδενί.

- ΦΕΙ.** οὐκ ἂν πιθοίμην· οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν
τοὺς ἵππεας τὸ χρῶμα διακενναισμένος. 120
- ΣΤΡ.** οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἔμων ἔδει,
οὔτ' αὐτὸς οὕθ' ὁ ξύγιος οὕθ' ὁ σαμφόρας.
ἄλλ' ἔξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
- ΦΕΙ.** ἄλλ' οὐ περιόψεται μ' ὁ θεῖος Μεγαλέης
ἄνιππον. ἄλλ' εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ. 125
- ΣΤΡ.** ἄλλ' οὐδ' ἔγὼ μέντοι πεσών γε κείσομαι
ἄλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς διδάξομαι
αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.
πᾶς οὖν γέρων ὃν οὐ πιλήσμων καὶ βραδὺς
λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι; 130
ἴτητέον. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι,
ἄλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ, παιδίον.
- ΜΑΘ.** βάλλ' ἐς κόρακας· τίς ἔσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;
- ΣΤΡ.** Φείδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.
- ΜΑΘ.** ἀμαθής γε νὴ Δί', ὅστις οὐτοσὶ σφόδρα 135
ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας
καὶ φροντίδ' ἔξημιβλωκας ἔξενρημένην.
- ΣΤΡ.** σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
ἄλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τούξημιβλωμένον.
- ΜΑΘ.** ἄλλ' οὐ δέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν. 140
- ΣΤΡ.** λέγε νυν ἔμοι θαρρῶν· ἔγὼ γὰρ οὐτοσὶ¹
ῆκω μαθητὴς εἰς τὸ φροντιστήριον.
- ΜΑΘ.** λέξω. νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια.
ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης
ψύλλαν διόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας. 145
δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὁφρῦν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀφήλατο.
- ΣΤΡ.** πᾶς τοῦτο διεμέτρησε; **ΜΑΘ.** δεξιώτατα.
κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν
ἔνέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὰ πόδες, 150

κατὰ ψυγείση περιέφυσαν Περσικαί.

ταύτας ὑπολύσας ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.

ΣΤΡ. ὡς Ζεῦ βασιλεὺς τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.

ΜΑΘ. τί δῆτ' ἄν, ἔτερον εἰ πύθοι Σωκράτους

φρόντισμα; **ΣΤΡ.** ποῖον; ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.

ΜΑΘ. ἀνήρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήττιος 156

διπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐμπίδας

κατὰ τὸ στόμ’ ἄρδειν, ἢ κατὰ τούρροπτύγιον.

ΣΤΡ. τί δῆτ’ ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;

ΜΑΘ. ἔφασκεν εἶναι τοῦντερον τῆς ἐμπίδος 160

στενόν· διὰ λεπτοῦ δ’ ὅντος αὐτοῦ τὴν πνοὴν

βίᾳ βαδίζειν εὐθὺν τούρροπτυγίον·

ἔπειτα κοῦλον πρὸς στενῷ προσκείμενον

τὸν πρωκτὸν ἡχεῖν ὑπὸ βίᾳς τοῦ πνεύματος.

ΣΤΡ. σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων. 165

ὡς τρισμακάριος τοῦ διεντερεύματος.

ἢ ὁρδίως φεύγων ἀν ἀποφύγοι δίκην

ὅστις δίοιδε τοῦντερον τῆς ἐμπίδος.

ΜΑΘ. πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφηρέθη

ὑπ’ ἀσκαλαβάτου. **ΣΤΡ.** τίνα τρόπον; κάτειπέ μοι.

ΜΑΘ. ξητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὄδοις 171

καὶ τὰς περιφοράς, εἴτ’ ἄνω κεχηνότος

ἀπὸ τῆς ὁροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.

ΣΤΡ. ἥσθην γαλεώτῃ καταχέσαντι Σωκράτους.

ΜΑΘ. ἔχθες δέ γ’ ἡμῖν δεῖπνον ούκ ἦν ἐσπέρος. 175

ΣΤΡ. εἶεν· τί οὖν πρὸς τἄλφιτ’ ἐπαλαμήσατο;

ΜΑΘ. κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν,

κάμψας ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβών,

ἐκ τῆς παλαιστρας θοιμάτιον ὑφείλετο.

ΣΤΡ. τί δῆτ’ ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν; 180

ἄνοιγ’ ἄνοιγ’ ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,

καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτην.

μαθητιῶ γάρ· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.

ὡς Ἡράκλεις, ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;

ΜΑΘ. τί ἐθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκέναι; 185

ΣΤΡ. τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι, τοῖς Λακωνικοῖς.

ἀτὰρ τί ποτ' ἔστι τὴν γῆν βλέπουσιν οὗτοι;

ΜΑΘ. ξητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς. *ΣΤΡ.* βολβοὺς ἄρα

ξητοῦσι. μή νυν τοῦτό γ' ἔτι φροντίζετε.

ἔγὼ γὰρ οἶδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί. 190

τί γὰρ οἶδε δρῶσιν οἱ σφόδροί ἔγκεκυφότες;

ΜΑΘ. οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον.

ΣΤΡ. τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἔστι τὸν οὐρανὸν βλέπει;

ΜΑΘ. αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.

ἀλλ' εἰσιθ', ἵνα μὴ κεῖνος ὑμῖν ἐπιτύχῃ. 195

ΣΤΡ. μήπω γε, μήπω γ'. ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα
αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμόν.

ΜΑΘ. ἀλλ' οὐχ οἴόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἀέρα
ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν ἔστιν χρόνον.

ΣΤΡ. πρὸς τῶν θεῶν, τί γὰρ τάδ' ἔστιν; εἰπέ μοι. 200

ΜΑΘ. ἀστρονομία μὲν αὐτῇ. *ΣΤΡ.* τοντὶ δὲ τί;

ΜΑΘ. γεωμετρία. *ΣΤΡ.* τοῦτ' οὖν τί ἔστι χρήσιμον;

ΜΑΘ. γῆν ἀναμετρεῖσθαι. *ΣΤΡ.* πότερα τὴν κληρον-
χικήν;

ΜΑΘ. οὕκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. *ΣΤΡ.* ἀστεῖον λέγεις.
τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον. 205

ΜΑΘ. αὗτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. δοᾶς;
αἵδε μὲν Ἀθῆναι. *ΣΤΡ.* τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι,
ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους.

ΜΑΘ. ὡς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον.

ΣΤΡ. καὶ ποῦ Κικυννῆς εἰσὶν οἵμοι δημόται; 210

ΜΑΘ. ἐνταῦθ' ἔνεισιν. ἡ δέ γ' Εὔβοι', ὡς δοᾶς,
ἥδι παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ.

ΣΤΡ. οἶδ'. ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.

ἀλλ' ἡ Λακεδαιμων ποῦ στιν; ΜΑΘ. ὅπου στίν; αὐτη̄.

ΣΤΡ. ως ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτό νυν φροντίζετε, 215
ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ.

ΜΑΘ. ἀλλ' οὐχ οἶόν τε. ΣΤΡ. νὴ Δι', οἰμώξεσθ' ἄρα.
φέρε τίς γὰρ οὗτος οὐπὶ τῆς ιρεμάθρας ἀνήρ;

ΜΑΘ. αὐτός. ΣΤΡ. τίς αὐτός; ΜΑΘ. Σωκράτης.
ΣΤΡ. ὦ Σωκρατεῖς.

ἴθ' οὗτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα. 220

ΜΑΘ. αὐτός μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γάρ μοι σχολή.

ΣΤΡ. ὦ Σωκρατεῖς,
ὦ Σωκρατίδιον. ΣΩ. τί με καλεῖς, ὦ φήμερε;

ΣΤΡ. πρῶτον μὲν ὅ τι δρᾶς, ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.

ΣΩ. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. 225

ΣΤΡ. ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἶπερ. ΣΩ. οὐ γὰρ ἂν ποτε

ἔξενον ὁρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,
εἰ μὴ ιρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα
λεπτὴν καταμίξας εἰς τὸν ὅμοιον ἀέρα. 230

εἰ δ' ὧν χαμαὶ τάνω κάτωθεν ἐσκόπουν,
οὐκ ἂν ποθ' εὔρον· οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ

ἔλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἴκμάδα τῆς φροντίδος.
πάσχει δὲ ταυτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.

ΣΤΡ. τί φῆς; 235
ἡ φροντὶς ἔλκει τὴν ἴκμάδ' εἰς τὰ κάρδαμα;
ἴθι νυν, κατάβηθ', ὦ Σωκρατίδιον, ως ἐμέ,

ἴνα μ' ἐκδιδάξῃς ὃνπερ οὕνεκ' ἐλήλυθα.

ΣΩ. ἥλθες δὲ κατὰ τί; ΣΤΡ. βουλόμενος μαθεῖν
λέγειν.

ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων 240
ἄγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.

ΣΩ. πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;

- ΣΤΡ.** νόσος μ' ἐπέτριψεν ἵππική, δεινὴ φαγεῖν.
 ἀλλά με δίδαξον τὸν ἔτερον τοῦν σοῦν λόγοιν,
 τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὄντιν' ἀν 245
 πράττη μ' ὅμοῦμαι σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.
- ΣΩ.** ποίους θεοὺς ὅμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ²⁵⁰
 ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι. **ΣΤΡ.** τῷ γὰρ ὅμνυτ'; η
 σιδαιρέοισιν, ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;
- ΣΩ.** βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς 250
 ἄττ' ἔστιν ὁρθῶς; **ΣΤΡ.** νὴ Δί', εἶπερ ἔστι γε.
- ΣΩ.** καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,
 ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν; **ΣΤΡ.** μάλιστά γε.
- ΣΩ.** κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ιερὸν σκίμποδα.
- ΣΤΡ.** ἰδοὺ κάθημαι. **ΣΩ.** τούτοιν τοίνυν λαβὲ 255
 τὸν στέφανον. **ΣΤΡ.** ἐπὶ τί στέφανον; οἴμοι, Σώ-
 κρατεῖς,
- ώσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.
- ΣΩ.** οὐκ, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοὺς τελονυμένους
 ἡμεῖς ποιοῦμεν. **ΣΤΡ.** εἶτα δὴ τί κερδανῶ;
- ΣΩ.** λέγειν γενήσει τρίμα, κρόταλον, παιπάλη. 260
 ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμεί. **ΣΤΡ.** μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσει
 γέ με.
- καταπαττόμενος γὰρ παιπάλη γενήσομαι.
- ΣΩ.** εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ὑπα-
 πούειν.
- ὡς δέσποτ' ἄναξ, ἀμέτροητ' Ἄγρο, ὃς ἔχεις τὴν γῆν
 μετέωρον,
- λαμπρός τ' Αἰθήρ, σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βρον-
 τησικέραυνοι, 265
 ἄριστη, φάνητ', ως δέσποιναι, τῷ φροντιστῇ
 μετέωροι.
- ΣΤΡ.** μήπω μήπω γε, πρὸν ἀν τοτὶ πτύξωμαι, μὴ κα-
 ταβρεχθῶ.

το δὲ μηδὲ κυνῆν οἶκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν καπο-
δαιμον' ἔχοντα.

ΣΩ. ἐλθετε δῆτ', ὡς πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῷδ' εἰς
ἐπίδειξιν.

εἵτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἵεραῖς χιονοβλήτοισι
κάθησθε, 270

εἵτ' Ὡκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἵερὸν κορόν ἴστατε
Νύμφαις,

εἵτ' ἄρα Νείλου προκοπαῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύ-
εσθε προκοπῖν,

ἢ Μαιῶτιν λίμνην ἔχετ' ἢ σκόπελον νιφόεντα Μί-
μαντος.

ἐπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι χα-
ρεῖσαι.

XOP. ἀέναιοι Νεφέλαι, 275

ἀρθῶμεν φανερὰὶ δροσερὰν φύσιν εὐάγητον,
πατρὸς ἀπ' Ὡκεανοῦ βαρυαχέος

ὑψηλῶν ὁρέων κορυφὰς ἐπι

δευδροκόμους, ἵνα 280

τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα

καρπούς τ' ἀρδομέναν θ' ἱεραν χθόνα

καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα

καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον.

ὅμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται
μαρμαρέαις ἐν αὐγαῖς. 285

ἄλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὅμβριον

ἀθανάτας ἰδέας, ἐπιδώμεθα

τηλεσκόπῳ ὅμματι γαῖαν.

290

ΣΩ. ὡς μέγα σεμναὶ Νεφέλαι, φανερῶς ἡκούσατέ μου
καλέσαντος.

ἥσθον φωνῆς ἄμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεο-
σέπτου;

ΣΤΡ. καὶ σέβομαι γ', ὡς πολυτίμητοι, καὶ βούλομαι ἀντ-
αποπαρδεῖν
πρὸς τὰς βροντάς· οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ
πεφόβημαι·

κεὶ θέμις ἔστιν, νυνὶ γ' ἥδη, κεὶ μὴ θέμις ἔστι,
χεσείω. 295

ΣΩ. οὐ μὴ σκάψῃς μηδὲ ποιήσῃς ἅπερ οἱ τρυγοδαίμο-
νες οὗτοι,
ἀλλ' εὐφήμει· μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος
ἀοιδαῖς.

ΧΟΡ. παρθένοι ὁμβροφόροι,
ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὖανδρον γάν
Κένροπος ὄψόμεναι πολυήρατον· 301
οῦ σέβας ἀρρήτων ἵερῶν, ἵνα
μυστοδόκος δόμος
ἐν τελεταῖς ἀγίαις ἀναδείκνυται,
οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα, 305
ναοῖς δ' ὑψερεφεῖς καὶ ἀγάλματα,
καὶ πρόσοδοι μακάρων ἵερώταται,
εὐστέφανοί τε θεῶν θυσίαι θαλίαι τε,
παντοδαπαῖς ἐν ὕραις, 310
ἥρι τ' ἐπερχομένῳ Βρομίᾳ χάρις,
εὐκελάδων τε χιρῶν ἐρεθίσματα,
καὶ Μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.

ΣΤΡ. πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε, φράσον, τίνες εἴσ',
ὡς Σώκρατες, αὗται
αἱ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἥρῶναι
τινές εἰσιν; 315

ΣΩ. ἥκιστ', ἀλλ' οὐράνιαι Νεφέλαι, μεγάλαι θεαὶ ἀν-
δράσιν ἀργοῖς

αἴπερ γνώμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσι
καὶ τερατείαν καὶ περίλεξιν καὶ κροῦσιν καὶ κατάληψιν.

ΣΤΡ. ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἢ ψυχή μου
πεπότηται,
καὶ λεπτολογεῖν ἥδη ξητεῖ καὶ περὶ καπνοῦ στενο-
λεσχεῖν, 320
καὶ γνωμιδίῳ γνώμην υὔξασ' ἐτέρῳ λόγῳ ἀντιλο-
γῆσαι·
ώστ', εἰ πως ἔστιν, ἵδεῖν αὐτὰς ἥδη φανερῶς
ἐπιθυμῶ.

ΣΩ. βλέπε νῦν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθα· ἥδη γὰρ ὁρῶ
κατιούσας
ἥσυχῇ αὐτάς. *ΣΤΡ.* φέρε, ποῦ; δεῖξον. *ΣΩ.* χω-
ροῦσ' αὗται πάνυ πολλαί,
διὰ τῶν ποίλων καὶ τῶν δασέων, αὗται πλάγιαι.
ΣΤΡ. τί τὸ χρῆμα; 325
ώς οὐ καθορῶ. *ΣΩ.* παρὰ τὴν εἴσοδον. *ΣΤΡ.* ἥδη
νῦνὶ μόλις οὕτως.

ΣΩ. νῦν γέ τοι ἥδη καθορᾶς αὐτάς, εἰ μὴ λημᾶς κολο-
κύνταις.

ΣΤΡ. νὴ Διὸς ἔγωγ', ὃ πολυτίμητοι, πάντα γὰρ ἥδη
κατέχουσι.

ΣΩ. ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὖσας οὐκ ἥδεις οὐδὲνό-
μιζεις;

ΣΤΡ. μὰ Διὸς, ἀλλ' ὅμιχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ηγούμην
καὶ καπνὸν εἶναι. 330

ΣΩ. οὐ γὰρ μὰ Διὸς οἶσθ' ὅτι ἡ πλείστους αὗται βό-
σκουσι σοφιστάς,
θουριομάντεις, ἰατροτέχνας, σφραγιδονυχαρο-
πομῆτας,

κυκλίων τε χορῶν ἀσματοκάμπτας, ἄνδρας μετεωροφένακας,
[οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ἀργούς, ὅτι ταύτας μουσοποιοῦσιν.]

ΣΤΡ. ταῦτ' ἂρ' ἐποίουν ὑγρᾶν Νεφελᾶν στρεπταιγλᾶν
δάιον ὁρμάν, 335
πλοιάμονς δ' ἐκατογκεφάλαι Τυφῶ, πρημανούσας τε θυέλλας,
εἰτ' ἀερίας, διεράς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς,
οἵμβροντος δ' ὑδάτων δροσερᾶν Νεφελᾶν· εἰτ' ἀντ' αὐτῶν κατέπινον
κεστρᾶν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν, κρέα τ' ὄρνιθεια κυκλᾶν.

ΣΩ. διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως; **ΣΤΡ.** λέξον δὴ
μοι, τί παθοῦσαι, 340
εἴπερ Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θυηταῖς εἰξασι
γυναιξίν;
οὐ γὰρ ἐκεῖναι γ' εἰσὶν τοιαῦται. **ΣΩ.** φέρε, ποῖαι
γάρ τινές εἰσιν;

ΣΤΡ. οὐκ οἶδα σαφῶς· εἰξασιν δ' οὖν ἐρίοισιν πεπτα-
μένοισι,
κούχῃ γυναιξίν, μὰ Δι', οὐδ' ὅτιοῦν· αὗται δὲ
φίνας ἔχουσιν.

ΣΩ. ἀπόκριναι νῦν ἄττ' ἀν ἔρωμαι. **ΣΤΡ.** λέγε νῦν
ταχέως ὅ τι βούλει. 345

ΣΩ. ἥδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην Κενταύρῳ
διμοίαν
ἥ παρδάλει ἥ λύκῳ ἥ ταύρῳ; **ΣΤΡ.** νὴ Δι' ἔγωγ'.
εἴτα τί τοῦτο;

ΣΩ. γίγνονται πάνθ' ὅ τι βούλονται· καὶ τ' ἥν μὲν
ἴδωσι κομήτην,

ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἶόνπερ τὸν Ξε-
νοφάντον,
σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ Κενταύροις εἴησ-
σαν αὐτάς. 350

ΣΤΡ. τί γάρ, ἦν ἄρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σί-
μωνα, τί δρῶσιν;

ΣΩ. ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι εἴξαίφνης
ἔγενοντο.

ΣΤΡ. ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὗται τὸν δίψασπιν
χθὲς ίδούσαι,
ὅτι δειλότατον τοῦτον ἔωρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ'
ἔγενοντο.

ΣΩ. καὶ νῦν γ' ὅτι Κλεισθένη εἶδον, δοῆς, διὰ τοῦτ'
ἔγενοντο γυναικες. 355

ΣΤΡ. χαίρετε τοίνυν, ὡς δέσποιναι· καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ^ν
καλλιώ,
οὐδανομήκη δήξατε κάμοι φωνήν, ὡς παμβασί-
λειαι.

ΧΟΡ. χαῖρ', ὡς πρεσβῦτα παλαιογενές, θηρατὰ λογων
φιλομούσων·

σύ τε, λεπτοτάτων λήρων ἰερεῦ, φράξε πρὸς ἡμᾶς
ὅ τι χρήξεις.

οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεω-
ροσοφιστῶν 360

πλὴν ἦ Προδίκω, τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης οῦ-
νεκα, σοὶ δέ,

ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τῷ φθαλμῷ
παραβάλλεις,
κάνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει κάφ' ἡμῖν σεμνο-
προσωπεῖς.

ΣΤΡ. ὡς Γῆ τοῦ φθέγματος, ὡς ἵερὸν καὶ σεμνὸν καὶ τε-
ρατῶδες.

- ΣΩ.** αὗται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί· τἄλλα δὲ πάντα
έστι φλύαρος. 365
- ΣΤΡ.** ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρε, πρὸς τῆς Γῆς, οὐλύμπιος
οὐδὲντος ἔστιν;
- ΣΩ.** ποῖος Ζεύς; οὐδὲ μὴ ληρήσεις· οὐδέ τι έστι Ζεύς.
ΣΤΡ. τί λέγεις σύ;
ἀλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον
ἀπάντων.
- ΣΩ.** αὗται δή που· μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σημείοις αὐτὸ^ν
διδάξω.
φέρε, ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ' ἥδη
τεθέασαι; 370
- καίτοι χρῆν αἰθρίας ὕειν αὐτόν, ταύτας δ' ἀπο-
δημεῖν.
- ΣΤΡ.** νὴ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτό γέ τοι τῷ νυνὶ λόγῳ εὑ
προσέφυσας.
καίτοι πρότερον τὸν Διὸν ἀληθῶς φῆμην διὰ κο-
σκίνου οὐρεῖν.
ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἔστι φράσον· τοῦτό με ποιεῖ
τετρεμαίνειν.
- ΣΩ.** αὗται βροντῶσι κυλινδόμεναι. **ΣΤΡ.** τῷ τρόπῳ,
ὅ πάντα σὺ τολμῶν; 375
- ΣΩ.** ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ κάναγκασθῶσι
φέρεσθαι,
κατακρημνάμεναι πλήρεις ὅμβρου δι' ἀνάγκην,
εἴτα βαρεῖαι
εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι δήγυννυνται καὶ πατα-
γοῦσιν.
- ΣΤΡ.** ὁ δ' ἀναγκάζων ἔστι τίς αὐτάς, οὐχ ὁ Ζεύς, ὥστε
φέρεσθαι;
- ΣΩ.** ἥπιστ', ἀλλ' αἰθέριος δῆνος. **ΣΤΡ.** Δῖνος; τοῦτο
μ' ἐλελήθει, 380

δὲ Ζεὺς οὐκ ἔν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Δῖνος νυνὶ βασιλεύων.

ἀτὰρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς
μὲν ἐδίδαξε.

ΣΩ. οὐκ ἥκουσάς μου τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι
φημὶ¹
ἔμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυ-
κνότητα;

ΣΤΡ. φέρε τουτὶ τῷ χοὴν πιστεύειν; **ΣΩ.** ἀπὸ σαυτοῦ
'γώ σε διδάξω. 385

ἥδη ξωμοῦ Παναθηναίους ἔμπλησθεὶς εἶτ' ἐτα-
ράχθης
τὴν γαστέρα, καὶ ολόνος ἔξαιφνης αὐτὴν διεκορ-
πορύγησεν;

ΣΤΡ. νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ δεινὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι,
καὶ τετάρανται.

χῶσπερ βροντὴ τὸ ξωμίδιον παταγεῖ, καὶ δεινὰ
κένραγεν
ἀτρέμας πρῶτον παππάξ παππάξ, κάπειτ' ἐπάργει
παπαπαππάξ, 390
χῶταν χέξω, ιομιδῆ βροντᾶ παπαπαππάξ, ὕσπερ
ἐκεῖναι.

ΣΩ. σκέψαι τοίνυν ἀπὸ γαστριδίου τυννουτούν οἵα
πέπορδας.

τὸν δ' ἀέρα τόνδ' ὅντ' ἀπέραντον, πῶς οὐκ εἰκὸς
μέγα βροντᾶν;

ΣΤΡ. ταῦτ' ἄρα καὶ τὸνόματ' ἀλλήλοιν, βροντὴ καὶ
πορδή, δμοίω.

ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρί,
τοῦτο δίδαξον, 395

καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ξῶντας πε-
ριφλύει.

τοῦτον γὰρ δὴ φανερῶς ὁ Ζεὺς ἦσ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους.

ΣΩ. καὶ πῶς, ὡς μᾶρε σὺ καὶ Κρονίων ὅξων καὶ βενεσέληνε,
εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς οὐχὶ Σίμων'
ἐνέπροησεν
οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ'
εἴσ' ἐπίορκοι. 400
ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεών βάλλει καὶ Σούνιον
ἄκρον Ἀθηνέων
καὶ τὰς δρῦς τὰς μεγάλας· τί μαθῶν; οὐ γὰρ δὴ
δρῦς γ' ἐπιορκεῖ.

ΣΤΡ. οὐκ οἶδ'. ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει. τί γάρ ἐστιν
δῆθ' ὁ κεραυνός;

ΣΩ. ὅταν εἰς ταύτας ἄνεμος ξηρὸς μετεωρισθεὶς κατακλεισθῇ,
ἔνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ, κάπειθ' ὑπ'
ἀνάγκης 405
φήξας αὐτὰς ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν πυκνότητα,
ὑπὸ τοῦ φοίβδου καὶ τῆς φύμης αὐτὸς ἐαυτὸν κατακάων.

ΣΤΡ. νὴ Δί', ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε
Διασίοισιν.

ώπτων γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, καὶ τ' οὐκ ἔσχων
ἀμελήσας·

ἡ δ' ἄρ' ἐφυσάτ', εἰτ' ἔξαιφνης διαλακήσασα πρὸς
αὐτῷ 410
τῷ φθαλμῷ μου προσετίλησεν καὶ κατέκαυσεν τὸ
πρόσωπον.

ΧΟΡ. ως τῆς μεγάλης ἐπιθυμήσας σοφίας ἄνυδρωπε παρ'
ἥμῶν,

ώς ευδαιμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἑλλησι γε-
νήσει,
εἰ μνήμων εἶ καὶ φροντιστὴς καὶ τὸ ταλαιπωρον
ἔνεστιν
ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις μήθ' ἔστως μήτε βα-
δίζων, 415
μήτε φιγῶν ἄχθει λίαν, μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς,
οἵνου τ' ἀπέχει καὶ γνυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων
ἀνοήτων,
καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἴκος δεξιὸν
ἄνδρα,
νικᾶν πράττων καὶ βουλεύων καὶ τῇ γλώττῃ πο-
λεμίζων;

ΣΤΡ. ἄλλ' ἐνεκέν γε ψυχῆς στεροῦς δυσκολοποίου τε
μερίμνης, 420
καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυσιβίου γαστρὸς καὶ θυμβρε-
πιδείπνου
ἀμέλει, θαρρῶν εἴνεκα τούτων ἐπιχαλιεύειν παρ-
έχοιμ' ἄν.

ΣΩ. ἄλλο τι δῆτ' οὖν· νομιεῖς ἥδη θεὸν οὐδένα πλὴν
ἄπερο ἡμεῖς,
τὸ Χάος τουτὶ καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γλῶτταν,
τρία ταυτί;

ΣΤΡ. οὐδ' ἄν διαλεχθείην γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, οὐδ'
ἄν ἀπαντῶν. 425
οὐδ' ἄν θύσαιμ', οὐδ' ἄν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπι-
θείην λιβανωτόν.

ΧΟΡ. λέγε νυν ἡμῖν ὅ τι σοι δρῶμεν θαρρῶν, ὡς οὐκ
ἀτυχήσεις,

ἡμᾶς τιμῶν καὶ θαυμάζων καὶ ξητῶν δεξιὸς εἶναι.

ΣΤΡ. ὃ δέσποιναι, δέομαι τούτων ὑμῶν τουτὶ πάνυ μι-
κρόν,

τῶν Ἑλλήνων εἶναι με λέγειν ἑκατὸν σταδίουσιν
ἄριστον. 430

XOP. ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν· ὥστε τὸ λοιπόν
γ' ἀπὸ τουδὶ

ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ.

ΣΤΡ. μή μοί γε λέγειν γνώμας μεγάλας· οὐ γὰρ τούτων
ἔπιθυμῳ,

ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας
διοιλισθεῖν.

XOP. τεύξει τοίνυν ὡν ἴμείρεις· οὐ γὰρ μεγάλων ἐπι-
θυμεῖς. 435

ἀλλὰ σεαυτὸν θαρρῶν παράδος τοῖς ἡμετέροις
προπόλοισι.

ΣΤΡ. δράσω ταῦθ' ὑμῖν πιστεύσας· ἡ γὰρ ἀνάγκη με
πιέζει

διὰ τοὺς ἵππους τοὺς αιπεπατίας καὶ τὸν γάμον,
ὅς μ' ἐπέτριψεν.

νῦν οὖν **

χρήσθων ἀτεχνῶς ὅ τι βούλονται.

τουτὶ τό γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσιν
παρέχω τύπτειν, πεινῆν, διψῆν, 440

αὐχμεῖν, φιγῶν, ἀσπὸν δείρειν,

εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι,

τοῖς τ' ἀνθρώποις εἶναι δόξω

θρασύς, εὔγλωττος, τολμηρός, ἵτης, 445

βδελυρός, ψευδῶν συγκολλητής,

εὐρησιεπής, περίτριμμα δικῶν,

κύρβις, κρόταλον, κίναδος, τρύμη,

μάσθλης, εἵρων, γλοιός, ἀλαζών,

κέντρων, μιαρός, στρόφις, ἀργαλέος, 450

ματιολοιχός.

ταῦτ' εἴ με καλοῦσ' ἀπαντῶντες,

δρώντων ἀτεχνῶς ὅ τι χρήζουσιν·

καὶ βούλονται,

νὴ τὴν Δῆμητρον ἐκ μου χορδὴν

τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

455

XOP. λῆμα μὲν πάρεστι τῷδέ γ'

οὐκ ἄτολμον, ἀλλ' ἔτοιμον. ἵσθι δ' ὡς

ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ κλέος οὐρανόμηνες

ἐν βροτοῖσιν ἔξεις.

460

ΣΤΡ. τί πείσομαι; **XOP.** τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ

ξηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις.

ΣΤΡ. ἄρα γε τοῦτο ἄρα ἐγώ ποτ'

465

ὄψομαι; **XOP.** ὥστε γε σοῦ πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι

θύραις ἀεὶ καθῆσθαι,

βουλομένους ἀνακοινοῦσθαι τε καὶ ἐς λόγον ἐλ-

θεῖν

470

πράγματα κάντιγραφὰς πολλῶν ταλάντων,

ἄξια σῇ φρενὶ συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ. 475

ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην ὅ τι περ μέλλεις προ-

διδάσκειν,

καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ, καὶ τῆς γνώμης ἀπο-

πειρῶ.

ΣΩ. ἄγε δῆ, κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαντοῦ τρόπον,

ἴν' αὐτὸν εἰδὼς ὅστις ἐστὶ μηχανὰς

ἥδη πὶ τούτοις πρὸς σὲ καινὰς προσφέρω. 480

ΣΤΡ. τί δέ; τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ, πρὸς τῶν θεῶν;

ΣΩ. οὖν, ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι.

ἢ μνημονικὸς εἰ. **ΣΤΡ.** δύο τρόπων νὴ τὸν Δία.

ἢν μὲν γὰρ ὁφείληται τί μοι, μνήμων πάνυ·

ἔὰν δ' ὁφείλω σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάνυ. 485

ΣΩ. ἔνεστι δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;

ΣΤΡ. λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ', ἀποστερεῖν δ' ἔνι.

- ΣΩ.** πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν; **ΣΤΡ.** ἀμέλει, παλῶς.
- ΣΩ.** ἄγε νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλωμαι σοφὸν
περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσει. 490
- ΣΤΡ.** τί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;
- ΣΩ.** ἀνθρωπος ἀμαθῆς οὐτοσὶ καὶ βάρβαρος,
δέδοικά σ', ὡς πρεσβῦτα, μὴ πληγῶν δέῃ.
φέρ' ἵδω, τί δρᾶς, ἦν τίς σε τύπτη; **ΣΤΡ.** τύ-
πτομαι,
- ἔπειτ' ἐπισχὼν ὀλίγον ἐπιμαρτύρομαι, 495
εἴτ' αὐθις ἀκαρῷ διαλιπὼν δικάζομαι.
- ΣΩ.** ἵθι νυν, κατάθον θοιμάτιον. **ΣΤΡ.** ἡδίκηηά τι;
- ΣΩ.** οὕν, ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.
- ΣΤΡ.** ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγωγ' εἰσέρχομαι.
- ΣΩ.** κατάθον. τί ληρεῖς; **ΣΤΡ.** εἰπὲ δή νύν μοι τοδί.
ἢν ἐπιμελῆς ὡς καὶ προδύμως μανθάνω, 501
τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφερῆς γενήσομαι;
- ΣΩ.** οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.
- ΣΤΡ.** οἶμοι κακοδαιμῶν, ἡμιθνῆς γενήσομαι.
- ΣΩ.** οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοὶ 505
ἀνύσας τι δευρὶ θάττον; **ΣΤΡ.** ἐσ τῷ χεῖρέ νυν
δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον· ὡς δέδοικ' ἔγω
εἴσω καταβαίνων ὕσπερ εἰς Τροφωνίου.
- ΣΩ.** χώρει· τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;
- ΧΟΡ.** ἀλλ' ἵθι χαίρων τῆς ἀνδρείας 510
εἶνεκα ταύτης.
εὐτυχία γένοιτο τάν-
θρώπω, ὅτι προήκων
ἐσ βαθὺ τῆς ἥλικίας,
νεωτέροις τὴν φύσιν αὐ-
τοῦ πράγμασιν χρωτίζεται
καὶ συφίαν ἐπασκεῖ.
- ὡς θεώμενοι, κατερρῶ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως

τάληθῆ, νὴ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.
οὗτοι νικήσαιμί τ' ἔγὼ καὶ νομιζούμην σοφός, 520
ώς ὑμᾶς ἥγονύμενος εἶναι θεατὰς δεξιοὺς
καὶ ταύτην σοφάτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν,
πρώτους ἡξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἢ παρέσχε μοι
ἔργον πλεῖστον· εἴτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν
φορτικῶν

ἡττηθείς, οὐκ ἄξιος ὅν· ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμ-
φομαι 525
τοῖς σοφοῖς, ὃν εἴνεκ' ἔγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην.
ἀλλ' οὐδ' ὃς ὑμῶν ποθ' ἐκὼν προδώσω τοὺς δε-
ξιούς.

ἔξι ὅτου γάρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ καὶ
λέγειν,
ὅ σώφρων τε χῶ καταπύγων ἄριστ' ἡκουσάτην,
κάγω, παρθένος γάρ ἔτ' ἦ, κούκηξην πώ μοι
τεκεῖν, 530

ἔξεθηκα, παῖς δ' ἐτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
ὑμεῖς δ' ἔξεθρέψατε γενναιόως κάπαιδεύσατε·
ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνώμης ἔσθ' ὄρκια.
νῦν οὖν Ἡλέντραν κατ' ἐκείνην ἥδ' ἡ κωμῳδία
ξητοῦσ' ἥλθ', ἦν που πιτύχη θεαταῖς οὗτοι σο-
φοῖς. 535

γνώσεται γάρ, ἦνπερ ἤδη, τάδελφοῦ τὸν βό-
στρουχον.
ώς δὲ σώφρων ἐστὶ φύσει σκέψασθ'. ἥτις πρῶτα
μὲν

οὐδὲν ἥλθε δαψαμένη σκύτινον καθειμένου,
ἔρυθρὸν ἔξι ἄκρου, παχύ, τοῖς παιδίοις ἵν' ἡ
γέλωσ·

οὐδ' ἔσκωψε τοὺς φαλακρούς, οὐδὲ κόρδαχ' εἰλ-
κυσεν, 540

οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τἄπη τῇ βακτηρίᾳ
τύπτει τὸν παρόντ', ἀφανίζων πονηρὰ σκάμματα,
οὐδ' εἰσῆξε δῆδας ἔχουσ', οὐδὲ ιοὺ ιοὺ βοῶ,
ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἔπεσιν πιστεύουσ' ἐλήλυθεν.
κάγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὃν ποιητὴς οὐ κομῶ, 545
οὐδὲ ὑμᾶς ξητῶ ἔξαπατᾶν δἰς καὶ τοῖς ταῦτῃ
εἰσάγων,

ἀλλ' ἀεὶ καυνᾶς ιδέας εἰσφέρων σοφίζομαι,
οὐδὲν ἀλλήλαισιν δμοίας καὶ πάσας δεξιάς.

ὅς μέγιστον ὅντα Κλέων' ἔπαισ' εἰς τὴν γαστέρα,
κούκετόλμησ' αὐθις ἐπεμπηδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ. 550
οὗτοι δ', ως ἄπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὄπέρβολος,
τοῦτον δεῖλαιον κολετῷσ' ἀεὶ καὶ τὴν μητέρα.

Εὔπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρώτιστον παρείλ-
κυσεν

ἐκστρεψάς τοὺς ἡμετέρους Ἰππέας κακὸς κακῶς.
προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσην τοῦ κόρδακος εἴ-
νεκ', ἦν 555

Φρύνιχος πάλαι πεποίηχ', ἦν τὸ κῆτος ἥσθιεν.
εἶθ' Ἐρμιππος αὐθις ἐποίησεν εἰς Ὄπέρβολον,
ἄλλοι τ' ἥδη πάντες ἐφείδουσιν εἰς Ὄπέρβολον,
τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
ὅστις οὖν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω.
ἦν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνησθ' εὐρη-
μασιν, 561

ἔς τὰς ὥρας τὰς ἐτέρας εὐ φρονεῖν δοκήσετε.

ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν

Ζῆνα τύραννον ἔς χορὸν

πρῶτα μέγαν κικλήσκω.

τόν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν,

γῆς τε καὶ ἀλμυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν

καὶ μεγαλώνυμον ἡμέτερον πατέρ',

Αἴθέρα σεμνότατον, βιοθρέμμονα πάντων. 570

τόν δ' ἐπιπονώμαν, ὃς ὑπερ-

λάμποις ἀκτῖσιν κατέχει

γῆς πέδον, μέγας ἐν θεοῖς

ἐν θυητοῖσι τε δαιμῶν.

ὡς σοφώτατοι θεαταί, δεῦρο τὸν νοῦν προσέχετε.

ἡδικημέναι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον. 576

πλεῖστα γὰρ θεῶν ἀπάντων ὥφελούσαις τὴν πόλιν,
δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐδέτεροι σύδε σπένδετε,

αἵτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἦν γὰρ ἡ τις ἔξοδος

μηδενὶ ξὺν νῷ, τότ' ἡ βροντῶμεν ἡ ψακάζομεν. 580

εἶτα τὸν θεοῖσιν ἔχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγόνα
ἥντιχ' ἥρεῖσθε στρατηγόν, τὰς ὁφρῦς συνήγομεν
κάποιοι οὐμεν δεινά· βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστρα-

πῆς.

ἡ σελήνη δ' ἔξελειπε τὰς ὄδοις· ὁ δ' ἥλιος

τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἔαυτὸν εὐθέως ξυνελκύσας 585
οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.

ἀλλ' ὅμως εἴλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς
ἄττ' ἀν ὑμεῖς ἔξαμάρτητ', ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
ὣς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει δραδίως διδάξομεν. 590

ἦν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἐλόντες καὶ κλοπῆς,
εἶτα φιμώσητε τούτον τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα,
αὐθις ἐσ τάρχαῖον ὑμῖν, εἰ τι κάξημάρτετε,
ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει συνοίσεται.

ἀμφὶ μοι αὗτε, Φοῖβ' ἄναξ

595

Δήλιε, Κυνθίαν ἔχων

ὑψικέρατα πέτραν·

ἢ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγκρυσον ἔχεις

οἶκον, ἐν φέροις σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν. 600

ἢ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεός,
αἰγίδος ἡνίοχος, πολιοῦχος Ἀθάνα.
Παρηνασίαν δ' ὃς κατέχων
πέτραν σὺν πεύκαις σελαγεῖ
Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων, 605
κωμαστὴς Διόνυσος.

ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρο ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,
ἡ Σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν ἐπέστειλεν φράσαι,
πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμά-
χοις.

εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι,
ώφελοῦσ' ὑμᾶς ἅπαντας, οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐμφα-
νῶς. 611

πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς εἰς δῆδ' οὐκ ἔλαττον ἢ
δραχμήν,

ώστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἔξιόντας ἐσπέρας,
μὴ πρίη, παῖ, δῆδ', ἐπειδὴ φῶς Σεληναίης οὐλόν.
ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς
ἡμέρας 615

οὐδὲν ὁρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν·
ὅστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἐκάστοτε
ἡνίκ' ἄν ψευσθῶσι δείπνου, κάπιώσιν οἴκαδε,
τῆς ἑορτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
καῦθ' ὅταν θύειν δέῃ, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε· 620
πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν,
ἡνίκ' ἄν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον' ἢ Σαρπηδόνα,
σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελάτ'· ἀνδ' ὥν λαχὼν Τπέρ-
βιλος

τῆτες ἵερομνημονεῖν, κάπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
τὸν στέφανον ἀφηρέθη· μᾶλλον γὰρ οὔτως εἶσε-
ται 625

κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.

- ΣΩ.** μὰ τὴν Ἀναπνοήν, μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ἀέρα,
οὐκ εἶδον οὔτες ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα
οὐδ' ἄπορον οὐδὲ σκαιόν οὐδ' ἐπιλήσμονα.
ὅστις σκαλαθυρμάτι ἄττα μικρὰ μανθάνων, 630
ταῦτ' ἐπιλέλησται πρὶν μαθεῖν· ὅμως γε μὴν
αὐτὸν καλῶ θύραζε δενδρὶ πρὸς τὸ φᾶς.
ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσπάντην λαβών.
ΣΤΡ. ἀλλ' οὐκ ἔωσί μ' ἔξενεγκεῖν οἱ κόρεις.
ΣΩ. ἀνύσας τι κατάθου, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν.
ΣΤΡ. ίδού. 635
- ΣΩ.** ἄγε δή, τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν
ῶν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' οὐδέν; εἰπέ μοι.
πότερον περὶ μέτρων ἢ δυνθμῶν ἢ περὶ ἐπῶν;
ΣΤΡ. περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'. ἔναγχος γάρ ποτε
ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκω. 640
- ΣΩ.** οὐ τοῦτ' ἔφετῶ σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρουν
ἡγεῖ· πότερον τὸ τρίμετρον ἢ τὸ τετράμετρον;
ΣΤΡ. ἔγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἡμιεκτέον.
ΣΩ. οὐδὲν λέγεις, ωνθρωπε. **ΣΤΡ.** περίδουν νυν ἐμοί,
εἰ μὴ τετράμετρόν ἔστιν ἡμιεκτέον. 645
- ΣΩ.** ἐς κόρακας, ώς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθῆς.
ταχὺ δ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ δυνθμῶν.
ΣΤΡ. τί δέ μ' ἀφελήσουσ' οἱ δυνθμοὶ πρὸς τὰλφιτα;
ΣΩ. πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ,
ἐπαΐονθ' ὁποῖός ἔστι τῶν δυνθμῶν 650
κατ' ἐνόπλιον, χῶποῖος αὖ κατὰ δάκτυλον.
ΣΤΡ. κατὰ δάκτυλον; **ΣΩ.** νὴ τὸν Δι'. **ΣΤΡ.** ἀλλ' οἴδ'.
ΣΩ. εἰπὲ δή.
- ΣΤΡ.** τίς ἄλλος ἀντὶ τουτού τοῦ δακτύλου;
πρὸ τοῦ μέν, ἐπ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος, οὔτοσί.
ΣΩ. ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός. **ΣΤΡ.** οὐ γάρ, φένδυέ, 655
τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν. **ΣΩ.** τί δαί;

- ΣΤΡ.** ἐκεῖν' ἐκεῖνο, τὸν ἀδικάτατον λόγον.
- ΣΩ.** ἀλλ' ἔτερα δεῖ σε πρότερα τούτων μανθάνειν,
τῶν τετραπόδων ἄττ' ἔστιν ὁρθῶς ἄρρενα.
- ΣΤΡ.** ἀλλ' οἵδ' ἔγωγε τάρροεν', εἰ μὴ μαίνομαι. 660
κριός, τράγος, ταῦρος, κύων, ἀλεκτρούων.
- ΣΩ.** ὁρᾶς ὅ πάσχεις; τὴν τε θήλειαν καλεῖς
ἀλεκτρούωνα κατὰ ταῦτὸν καὶ τὸν ἄρρενα.
- ΣΤΡ.** πῶς δή; φέρε. **ΣΩ.** πῶς; ἀλεκτρούων κάλεκτρον.
- ΣΤΡ.** νὴ τὸν Ποσειδῶνα. νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν; 665
ΣΩ. ἀλεκτρούωναν, τὸν δ' ἔτερον ἀλέκτορα.
- ΣΤΡ.** ἀλεκτρούωναν; εὖ γε νὴ τὸν Ἀέρα.
ῶστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου
διαλφιτώσω σου κύκλῳ τὴν κάρδοπον.
- ΣΩ.** ίδου μάλ' αὐθίς τοῦθ' ἔτερον. τὴν κάρδοπον 670
ἄρρενα καλεῖς, θήλειαν οὖσαν. **ΣΤΡ.** τῷ τρόπῳ
ἄρρενα καλῶ γὰρ κάρδοπον; **ΣΩ.** μάλιστά γε,
ῶσπερ γε καὶ Κλεωνύμον. **ΣΤΡ.** πῶς δή; φράσον.
- ΣΩ.** ταυτὸν δύναται σοι κάρδοπος Κλεωνύμω.
- ΣΤΡ.** ἀλλ', ὥγαθ', οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμω, 675
ἀλλ' ἐν θυείᾳ στρογγύλῃ νεμάττετο.
ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν; **ΣΩ.** ὅπως;
τὴν καρδόπην, ὕσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.
- ΣΤΡ.** τὴν καρδόπην; **ΣΩ.** θήλειαν ὁρθῶς γὰρ λέγεις.
- ΣΤΡ.** ἐκεῖνο δ' ἦν ἄν, καρδόπη, Κλεωνύμη. 680
ΣΩ. ἔτι δή γε περὶ τῶν ὄνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,
ἄττ' ἄρρεν' ἔστιν, ἄττα δ' αὐτῶν θήλεα.
- ΣΤΡ.** ἀλλ' οἵδ' ἔγωγ' ἂν θήλε' ἔστιν. **ΣΩ.** εἰπὲ δή.
- ΣΤΡ.** Λύσιλλα, Φίλιννα, Κλειταγόρα, Αημητρία.
- ΣΩ.** ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὄνομάτων; **ΣΤΡ.** μυρία. 685
Φιλόξενος, Μελησίας, Αμυνίας.
- ΣΩ.** ἀλλ', ω πονηρέ, ταῦτά γ' ἔστ' οὐκ ἄρρενα.
- ΣΤΡ.** οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ἔστιν; **ΣΩ.** οὐδαμῶς γ', ἐπει

πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχῶν Ἀμυνίᾳ;

ΣΤΡ. ὅπως ἂν; ὡδί, δεῦρο δεῦρο', Ἀμυνία.

690

ΣΩ. δρᾶς; γυναικα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.

ΣΤΡ. οὕκουν δικαιώσῃς οὐ στρατεύεται;
ἀτὰρ τί ταῦθ' ἀ πάντες ἔσμεν μανθάνω;

ΣΩ. οὐδὲν μὰ Δι', ἀλλὰ κατακλινεὶς δευρὶ ΣΤΡ. τί
δρῶ;

ΣΩ. ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων.

695

ΣΤΡ. μὴ δῆθ', ἵκετεύω, νταῦθά γ' ἀλλ' εἴπερ γε χρή,
χαμαί μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.

ΣΩ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. ΣΤΡ. κακοδαίμων ἐγώ,
οἵαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον.

699

XΟΡ. φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει, πάντα τρόπου τε σαντὸν
στροφεῖ πυκνώσας.

ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἅπορον πέσῃς,
ἐπ' ἄλλο πήδα

νόημα φρενός· ὑπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὁμ-
μάτων.

705

* * * * *

* * * * *

ΣΤΡ. ἀτταταῖ ἀτταταῖ.

XΟΡ. τί πάσχεις; τί κάμνεις;

ΣΤΡ. ἀπόλλυμαι δείλαιος· ἐκ τοῦ σκύμποδος

710

δάκνοντες μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι,

καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσιν

καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνοντες,

καὶ τοὺς ὄφεις ἐξέλκουσιν,

καὶ τὸν πρωτὸν διορύττουσιν,

καί μ' ἀπολοῦσιν.

715

XΟΡ. μή νυν βαρέως ἄλγει λίαν.

ΣΤΡ. καὶ πῶς; ὅτε μου

φροῦδα τὰ χρήματα, φρούδη χροιά,
φρούδη ψυχή, φρούδη δ' ἐμβάσ·
καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς
φρονρᾶς ἄρδων
ολίγου φροῦδος γεγένημαι.

720

ΣΩ. οὗτος, τί ποιεῖς; οὐχὶ φροντίζεις; **ΣΤΡ.** ἐγώ;
νὴ τὸν Ποσειδῶ. **ΣΩ.** καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας;
ΣΤΡ. ὑπὸ τῶν ιόρεων εἴ μονύ τι περιλειφθήσεται. 725
ΣΩ. ἀπολεῖ κάκιστ'. **ΣΤΡ.** ἀλλ', ὥγάθ', ἀπόλωλ'
ἀρτίως.

ΣΩ. οὐ μαλθακιστέ', ἀλλὰ περικαλυπτέα.
ἔξενρετέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς
κάπαιόλημ'. **ΣΤΡ.** οἶμοι, τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι
ἔξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητοίδα; 730
ΣΩ. φέρε νυν, ἀθρήσω πρῶτον, ὅ τι δοκή, τουτονί.
οὗτος, καθεύδεις; **ΣΤΡ.** μὰ τὸν Ἀπόλλωνα γὼ
μὲν οὖ.

ΣΩ. ἔχεις τι; **ΣΤΡ.** μὰ Διὸς οὐ δῆτ' ἔγωγ'. **ΣΩ.** οὐδὲν
πάνυ;

ΣΤΡ. οὐδέν γε πλὴν ἦ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.
ΣΩ. οὐκ ἔγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς; 735

ΣΤΡ. περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον, ὡς Σώκρατες.
ΣΩ. αὐτὸς ὁ τι βούλει πρῶτος ἔξενρετὸν λέγε.

ΣΤΡ. ἀκήκοας μυριάκις ἀγὼ βούλομαι,
περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.

ΣΩ. ἔθι νυν, καλύπτου καὶ σχάσας τὴν φροντίδα 740
λεπτὴν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,
όρθως διαιρῶν καὶ σκοπῶν. **ΣΤΡ.** οἶμοι τάλας.

ΣΩ. ἔχ' ἀτρέμα· καὶ ἀπορῆσ τι τῶν νοημάτων,
ἀφεὶς ἄπελθε· κατὰ τὴν γνώμην πάλιν
κίνησον αὐθις αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον. 745

ΣΤΡ. ὡς Σώκρατίδιον φίλτατον. **ΣΩ.** τί, ὡς γέρον;

ΣΤΡ. ἔχω τόκου γνώμην ἀποστεοητικήν.

ΣΩ. ἐπίδειξον αὐτήν. **ΣΤΡ.** εἰπὲ δή νύν μοι —
ΣΩ. τὸ τί;

ΣΤΡ. γυναικα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος Θετταλήν,
καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἴτα δὴ 750
αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον,
ώσπερ κάτοπτρον, κάτα τηροίην ἔχων,

ΣΩ. τί δῆτα τοῦτ' ἀν ωφελήσειέν σ'; **ΣΤΡ.** ὅ τι;
εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,
οὐκ ἀν ἀποδοίην τοὺς τόκους. **ΣΩ.** διτὶ τί δή; 755

ΣΤΡ. διτὶ κατὰ μῆνα τάργυριον δανείζεται.

ΣΩ. εὗ γ'. ἀλλ' ἔτερον αὐτὸν σοι προβαλῶ τι δεξιόν,
εἰ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
ὅπως ἀν αὐτὴν ἀφανίσειας εἰπέ μοι.

ΣΤΡ. ὅπως; ὅπως; οὐκ οἶδ'. ἀτὰρ ξητητέον. 760

ΣΩ. μή νυν περὶ σαυτὸν εἶλλε τὴν γνώμην ἀεί,
ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' εἰς τὸν ἀέρα,
λινόδετον ὡσπερ μηλολόνθην τοῦ ποδός.

ΣΤΡ. εὔρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην,
ώστ' αὐτὸν διμολογεῖν σ' ἔμοι. **ΣΩ.** ποίαν τινά;

ΣΤΡ. ἥδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον 766
ταύτην ἑόρακας, τὴν καλήν, τὴν διαφανῆ,
ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἄπτουσι; **ΣΩ.** τὴν ὕαλον λέγεις;

ΣΤΡ. ἔγωγε. φέρε, τί δῆτ' ἀν, εἰ ταύτην λαβών,
δόποτε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεύς, 770
ἀπωτέρῳ στὰς ἀδε πρὸς τὸν ἥλιον
τὰ γράμματ' ἐκτήξαιμι τῆς ἔμῆς δίκης;

ΣΩ. σοφῶς γε νὴ τὰς Χάριτας. **ΣΤΡ.** οἴμ' ὡς ἥδομαι
ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.

ΣΩ. ἄγε δὴ ταχέως τοντὶ ξυνάρπασον. **ΣΤΡ.** τὸ τί; 775

ΣΩ. ὅπως ἀποστρέψῃσι ἀν ἀντιδίκων δίκην,
μέλλων ὄφλησειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.

ΣΤΡ. φαυλότατα καὶ ὁἄστρ'. *ΣΩ.* εἰπὲ δή. *ΣΤΡ.* καὶ δὴ λέγω.

εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης,
πρὸν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαγξαίμην τρέχων. 780

ΣΩ. οὐδὲν λέγεις. *ΣΤΡ.* νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ', ἐπεὶ οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην.

ΣΩ. ύπλεις· ἄπερο', οὐκ ἀν διδαξαίμην σ' ἔτι.

ΣΤΡ. δότῃ τί; ναὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὡς Σώκρατες.

ΣΩ. ἀλλ' εὐθὺς ἐπιλήθει σύ γ' ἀττ' ἀν καὶ μάθης. 785
ἐπεὶ τί νῦν δὴ πρῶτον ἐδιδάχθης; λέγε.

ΣΤΡ. φέρ' ἵδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;
τίς ἦν ἐν ᾧ ματτόμενθα μέντοι τάλφιτα;
οἶμοι, τίς ἦν; *ΣΩ.* οὐκ ἐσκόρακας ἀποφθερεῖ,
ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον; 790

ΣΤΡ. οἶμοι, τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι;
ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.
ἀλλ', ὡς Νεφέλαι, χρηστόν τι συμβουλεύσατε.

ΧΟΡ. ἡμεῖς μέν, ὡς πρεσβῦτα, συμβουλεύομεν,
εἴσοι τις νιός ἐστιν ἐκτεθραμμένος, 795
πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.

ΣΤΡ. ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' νιός καλός τε κάγαθός.
ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν, τί ἐγὼ πάθω;

ΧΟΡ. σὺ δ' ἐπιτρέπεις; *ΣΤΡ.* εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾶ,

καᾶστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας. 800
ἀτὰρ μέτειμί γ' αὐτόν· ἦν δὲ μὴ θέλη,
οὐκ ἐσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ 'κ τῆς οἰκίας.

ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

ΧΟΡ. ἄρ' αἰσθάνει πλεῖστα δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ' ἔξων 805
μόνας θεῶν; ὥστε
ἔτοιμος ὅδ' ἐστὶν ἀπαντα δρᾶν
ὅσ' ἀν κελεύῃς.

σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου καὶ φανερῶς ἐπηρ-
μένου 810

γνοὺς ἀπολάψεις, ὅ τι πλεῦστον δύνασαι,
ταχέως· φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἔτέρᾳ τρέπε-
σθαι.

ΣΤΡ. οὕτοι μὰ τὴν Ὄμιχλην ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς·
ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας. 815

ΦΕΙ. ὡς δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις, ὡς πάτερ;
οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὄλύμπιον.

ΣΤΡ. ἴδού γ' ἴδοù Δί' Ὄλύμπιον· τῆς μωρίας·
τὸ Δία νομίζειν, ὅντα τηλικούτονι.

ΦΕΙ. τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἔτεόν; **ΣΤΡ.** ἐνθυμούμενος
ὅτι παιδάριον εἶ καὶ φρονεῖς ἀρχαῖκα. 821

ὅμως γε μὴν πρόσελθ', ἵν' εἰδῆς πλείονα,
καὶ σοι φράσω τι πρᾶγμ' ὃ μαθὼν ἀνήρ ἔσει.
ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.

ΦΕΙ. ἴδού· τί ἔστιν; **ΣΤΡ.** ὥμοσας νῦν δὴ Δία. 825

ΦΕΙ. ἔγωγ'. **ΣΤΡ.** δόξας οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
οὐκ ἔστιν, ὡς Φειδιππίδη, Ζεύς. **ΦΕΙ.** ἀλλὰ τίς;

ΣΤΡ. Δῖνος βασιλεύει, τὸν Δί' ἔξεληλακώς.

ΦΕΙ. αἴβοι, τί ληρεῖς; **ΣΤΡ.** ἵσθι τοῦθ' οὗτως ἔχον.

ΦΕΙ. τίς φησι ταῦτα; **ΣΤΡ.** Σωκράτης ὁ Μήλιος 830
καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἔχνη.

ΦΕΙ. σὺ δ' εἰς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυνθας
ῶστ' ἀνδράσιν πείσθει χολῶσιν; **ΣΤΡ.** εὐστόμει,
καὶ μηδὲν εἰπῆς φλαύρον ἄνδρας δεξιοὺς
καὶ νοῦν ἔχοντας· ὡν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ' οὐδ' ἡλεύψατο
οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἥλθε λουσόμενος· σὺ δὲ
ῶσπερ τεθνεῶτος καταλόει μου τὸν βίον.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.

ΦΕΙ. τί δ' ἀν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν; 840

- ΣΤΡ.** ἄληθες; ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά·
γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθῆς εἶ καὶ παχύς.
ἄλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθοῦ χρόνον.
- ΦΕΙ.** οἵμοι, τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ πατρός;
πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω, 845
ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;
- ΣΤΡ.** φέρ' ἵδω, σὺ τουτονὶ τί νομίζεις; εἰπέ μοι.
- ΦΕΙ.** ἀλεκτρούνα. **ΣΤΡ.** καλῶς γε. ταυτηνὶ δὲ τί;
- ΦΕΙ.** ἀλεκτρούν'. **ΣΤΡ.** ἄμφω ταῦτο; καταγέλαστος εἰ.
μή νυν τὸ λοιπόν, ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν 850
ἀλεκτρούαιναν, τουτονὶ δ' ἀλέκτορα.
- ΦΕΙ.** ἀλεκτρούαιναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ
εἴσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τὸν γηγενεῖς;
- ΣΤΡ.** χάτερά γε πόλλ'. ἀλλ' ὅ τι μάθοιμ' ἐκάστοτε,
ἐπελανθανόμην ἀν εὐθὺς ὑπὸ πλήθους ἐτῶν. 855
- ΦΕΙ.** διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοιμάτιον ἀπώλεσας;
- ΣΤΡ.** ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντια.
- ΦΕΙ.** τὰς δ' ἐμβάδας ποῑ τέτροφας, ὕνοήτε σύ;
- ΣΤΡ.** ὥσπερ Περικλέης εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα.
ἀλλ' ἵθι, βάδιξ', ἵωμεν· εἴτα τῷ πατρὶ 860
πειθόμενος ἔξαμαρτε· κάγῳ τοί ποτε
οἴδ' ἔξέτει σοι τραυλίσαντι πιθόμενος·
δῆν πρῶτον ὁβολὸν ἔλαβον Ἡλιαστικόν,
τούτον πριάμην σοι Διασίοις ἀμαξίδα.
- ΦΕΙ.** ἦ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει. 865
- ΣΤΡ.** εὖ γ' ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο δεῦρο', ω̄ Σώκρατες,
ἔξελθ'. ἄγω γάρ σοι τὸν υἱὸν τουτονί,
ἄκοντ' ἀναπείσας. **ΣΩ.** νηπύτιος γάρ ἔστ' ἔτι,
καὶ τῶν ιρεμαστοῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε.
- ΦΕΙ.** αὐτὸς τρίβων εἴης ἄν, εἰ ιρέμαιό γε. 870
- ΣΤΡ.** οὐκ ἐστι κόρακας; καταρρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ;
- ΣΩ.** ἴδοιν ιρέμαι', ως ἡλίθιον ἐφθέγξατο

καὶ τοῖσι χείλεσιν διερρυηκόσιν.

πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφευξιν δίκης

ἢ ιλῆσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηριάν;

875

καίτοι γε ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὄπέρβολος.

ΣΤΡ. ἀμέλει, δίδασκε· θυμόσοφός ἐστιν φύσει·

εὐθύς γέ τοι παιδάριον δὲ τυννουτονὶ

ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας ναῦς τ' ἔγλυφεν,

ἀμαξίδας τε σκυτίνας εἰργάζετο,

880

καὶ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς.

ὅπως δ' ἔκεινω τῷ λόγῳ μαθήσεται,

τὸν ιρείττον', ὅστις ἐστί, καὶ τὸν ἥττονα,

[ὅς τάδικα λέγων ἀνατρέπει τὸν ιρείττονα.]

[Ἐὰν δὲ μὴ τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ.]

885

ΣΩ. αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιν.

ἔγὼ δ' ἀπειμι. **ΣΤΡ.** τοῦτό νυν μέμνησ', ὅπως

πρὸς πάντα τὰ δίκαια ἀντιλέγειν δυνήσεται.

XOROP.

ΔΙΚ. χώρει δευροί, δεῖξον σαντὸν

τοῖσι Θεαταῖς, καίπερ θρασὺς ὕν.

890

ΑΔ. ἵθ' ὅποι χρῆσεις. πολὺ γὰρ μᾶλλον σ'

ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.

ΔΙΚ. ἀπολεῖς σύ; τίς ὕν; **ΑΔ.** λόγος. **ΔΙΚ.** ἥττων γ' ὕν.

ΑΔ. ἀλλά σε νικῶ, τὸν ἐμοῦ ιρείττῳ

φάσκοντ' εἶναι. **ΔΙΚ.** τί σοφὸν ποιῶν;

895

ΑΔ. γνώμας ιαίνας ἔξευροίσιν.

ΔΙΚ. ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τουτούσι

τοὺς ἀνοήτους.

ΑΔ. οὐκ, ἀλλὰ σοφούς. **ΔΙΚ.** ἀπολῶ σε ιακῶς.

ΑΔ. εἴπε, τί ποιῶν; **ΔΙΚ.** τὰ δίκαια λέγων.

900

ΑΔ. ἀλλ' ἀνατρέψω γαῦτ' ἀντιλέγων.

οὐδὲ γὰρ εἶναι πάνυ φημὶ δίκην.

ΔΙΚ. οὐκ εἶναι φῆς; **ΑΔ.** φέρε γάρ, ποῦ στιν;

- ΔΙΚ.** παρὰ τοῖσι θεοῖς.
ΑΔ. πῶς δῆτα δίκης οὕσης ὁ Ζεὺς
οὐκ ἀπόλωλεν τὸν πατέρ' αὐτοῦ
δήσας; **ΔΙΚ.** αἰβοῖ, τουτὶ καὶ δὴ
χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λεκάνην. 905
- ΑΔ.** τυφογέρων εἶ κάνανάρμοστος.
ΔΙΚ. καταπύγων εἶ κάναναίσχυντος.
ΑΔ. ὁόδα μ' εἴρηκας. **ΔΙΚ.** καὶ βωμολόχος. 910
ΑΔ. ιρίνεσι στεφανοῖς. **ΔΙΚ.** καὶ πατραλοίας.
ΑΔ. χρυσῷ πάτερν μ' οὐ γιγνώσκεις.
ΔΙΚ. οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολύβδῳ.
ΑΔ. νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἔστιν ἐμοί.
ΔΙΚ. θρασὺς εἶ πολλοῦ. **ΑΔ.** σὺ δέ γ' ἀρχαῖος. 915
ΔΙΚ. διὰ σὲ δὲ φοιτᾶν
οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων·
γνωσθήσει τοί ποτ' Ἀθηναίοις
οἵα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.
ΑΔ. αὐχμεῖς αἰσχρῶς. **ΔΙΚ.** σὺ δέ γ' εὗ πράττεις. 920
καίτοι πρότερον γ' ἐπτώχευες,
Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων,
ἐκ πηριδίου
γνώμας τρώγων Πανδελείους.
ΑΔ. ὥμοι σοφίας — **ΔΙΚ.** ὥμοι μανίας — 925
ΑΔ. ἡς ἐμνήσθης. **ΔΙΚ.** τῆς σῆς, πόλεως θ',
ἥτις σε τρέφει
λυμανόμενον τοῖς μειρακίοις.
ΑΔ. οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κρόνος ὥν.
ΔΙΚ. εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρὴ 930
καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.
ΑΔ. δεῦρο ἵθι, τοῦτον δ' ἔα μαίνεσθαι
ΔΙΚ. πλαύσει, εἰ τὴν χεῖρ' ἐπιβάλλεις.
ΧΟΡ. παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.

ἀλλ' ἐπίδειξαι 935

σύ τε τοὺς προτέρους ἄττ' ἐδίδασκες,
σύ τε τὴν καινὴν

παιδευσιν, ὅπως ἀν ἀκούσας σφῶν
ἀντιλεγόντοιν ορίνας φοιτᾷ.

ΔΙΚ. δοῦν ταῦτ' ἐθέλω. *ΑΔ.* οὕτω γένεται ἐθέλω.

ΧΟΡ. φέρε δὴ πότερος λέξει πρότερος; 940

ΑΔ. τούτῳ δώσω.

οὗτ' ἐκ τούτων ὃν ἀν λέξη
φηματίοισιν καινοῖς αὐτὸν
καὶ διανοίας πατατοξεύσω.

τὸ τελευταῖον δ', ἦν ἀναγρύζῃ,
τὸ πρόσωπον ἀπαν καὶ τῷ φθαλμῷ
κεντούμενος ὕσπερ ὑπ' ἀνθρηῶν
ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται.

ΧΟΡ. νῦν δεῖξετον τὰ πισύνω τοῖς περιδεξίοισι 949
λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ γνωμοτύποις μερί-
μναις,

ὅπότερος αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φανήσεται. νῦν
γὰρ ἄπας

ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας, 955
ἥς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἔστιν ἀγῶν μέγιστος.

ἀλλ' ὃ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἥθεσι χοη-
στοῖς στεφανώσας, 959
ὅηξον φωνὴν ἥτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαντοῦ φύσιν
εἰπέ.

ΔΙΚ. λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν, ὡς διέκειτο,
ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἥνθουν καὶ σωφροσύνη
νενόμιστο.

πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μηδέν
ἀκοῦσαι.

εῖτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως εἰς κιθαριστοῦ
τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, κεὶ κριμνώδη
κατανίφοι. 965

εἶτ' αὖ προμαθεῖν ἄσμ' ἐδίδασκεν, τῷ μηρῷ μὴ
ξυνέχοντας,
ἢ Παλλάδα περσέπολιν δεινάν, ἢ Τηλέποδόν τι
βόαια,
ἐντειναμένους τὴν ἀρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέ-
δωκαν.

εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμψειέν τινα
καμπήν,
οἵας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολο-
κάμπτους, 971
ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς Μούσας
ἀφανίζων.

ἐν παιδοτρίβον δὲ καθίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει
προβαλέσθαι
τοὺς παιδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δεῖξειαν
ἀπηνέσ.

εἶτ' αὖ πάλιν αὐθις ἀνιστάμενον συμψῆσαι, καὶ
προνοεῖσθαι 975
εἰδωλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἥβης μὴ καταλεί-
πειν.

ἡλείψατο δ' ἂν τούμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερ-
θεν τότ' ἄν, ὥστε
τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν
ἐπήνθει.

οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς
τὸν ἐραστὴν
αὐτὸς ἕαυτὸν προαγωγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβά-
διξεν, 980

οὐδ' ἂν ἐλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς
φανῆδος,

οὐδὲ ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν οὐδὲ
σέλινον,

οὐδ' ὁψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἵσχειν τῷ πόδ' ἐναλλάξ.

ΑΔ. ἀρχαῖα γε καὶ Διπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνά-
μεστα

καὶ Κηκείδου καὶ Βουφονίων. ΔΙΚ. ἀλλ' οὖν
ταῦτ' ἔστιν ἐκεῖνα, 985

ἔξι ὡς ἄνδρας Μαραθωνομάχους ἡμὴ παίδευσις
ἔθρεψεν.

σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἴματίοισι διδάσκεις ἐν-
τετυλίχθαι.

ώστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὁρχεῖσθαι Παναθηναίοις
δέον αὐτοὺς
τὴν ἀσπίδα τῆς οὐλῆς προέχων ἀμελῇ τῆς Τοιτο-
γενείης.

πρὸς ταῦτ', ὃ μειοάκινον, θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω
λόγον αἰροῦ· 990

καὶ πιστήσει μισεῖν ἀγορὰν καὶ βαλανείων ἀπέ-
χεσθαι

*καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, καὶν σκώπτῃ τίς
σε, φλέγεσθαι.*

καὶ τῶν θάνων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι
προσιοῦσιν,

καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας σκαιουργεῖν, ἔλλο
τε μηδὲν

αἰσχοὸν ποιεῖν, ὁ τι τῆς Αἴδοῦς μέλλει τἄγαλμ' ἀναπλήσειν. 995

μηδ' εἰς ὁρκηστροίδος εἰσάγγειλεν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα
κεχηνώσῃ,

μήλῳ βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς εὐνλείας ἀποθραυσθῆς·

μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατῷ μηδέν, μηδ' Ἰαπετὸν
καλέσαντα

μηδησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἣς ἐνεοττοροφήθης.

ΔΙ. εἰ ταῦτ', ὡς μειράκιον, πείσει τούτῳ, νὴ τὸν Διόνυσον 1000

τοῖς Ἰπποκράτους νίέσιν εἴξεις, καὶ σε καλοῦσι
βλιτομάμμαν.

ΔΙΚ. ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθῆς ἐν γυμνασίοις
διατρίψεις,

οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολευτράπελ', οἴάπερ οἱ νῦν,

οὐδ' ἐλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου·

ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατιὼν ὑπὸ ταῖς μορίαις
ἀποθρέξει 1005

στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σώφρονος
ἡλικιώτου,

μίλακος ὅξων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβολούσης,

ἥρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, δόποταν πλάτανος πτελέᾳ
ψιθυρίζῃ.

ἢν ταῦτα ποιῆς ἀγὼ φράξω,
καὶ πρὸς τούτοις προσέχῃς τὸν νοῦν, 1010

ἔξεις ἀεὶ στῆθος λιπαρόν,
χροιὰν λευκήν, ὕμους μεγάλους,

γλῶτταν βαιάν, πυρὴν μεγάλην,
πόσθην μικράν.

ἢν δ' ἄπεροι οἱ νῦν ἐπιτηδεύῃς,
πρωτα μὲν ἔξεις χροιὰν ὥχράν, 1015

ῶμους μικρούς, στῆθος λεπτόν,
γλῶτταν μεγάλην, πυγὴν μικράν,
κωλῆν μεγάλην, ψήφισμα μακρόν,
καί σ' ἀναπείσει
τὸ μὲν αἰσχρὸν ἄπαν καλὸν ἡγεῖσθαι,
τὸ καλὸν δ' αἰσχρόν. 1020

καὶ πρὸς τούτοις τῆς Ἀντιμάχου
καταπυγοσύνης ἀναπλήσει.

XOP. ὡς καλλίπυργον σοφίαν κλεινοτάτην ἐπασκῶν, 1024
ώς ἡδὺ σου τοῖσι λόγοις σωφρον ἔπεστιν ἄνθος.
εὐδαιμονες δ' ἡσαν ἄροι οἱ ζῶντες τότ' ἐπὶ τῶν
προτέρων.

πρὸς οὓν τάδ', ὡς κομψοπρεπῆ μοῦσαν ἔχων, 1030
δεῖ σε λέγειν τι καινόν, ως εὔδοκίμηκεν ἀνήρ.
δεινῶν δέσοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν,
εἴπερ τὸν ἄνδρον ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὁ φλή-
σεις. 1035

ΔΔ. καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπνιγόμην τὰ σπλάγχνα, πάπε-
θύμουν
ἄπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξαι.
ἔγὼ γὰρ ἥττων μὲν λόγος δι' αὐτὸν τοῦτ' ἐκλήθην
ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρώτιστος ἐπενόησα
τοῖσιν νόμοις καὶ ταῖς δίκαισις τάναντί' ἀντιλέ-
ξαι. 1040

καὶ τοῦτο πλεῖν ἡ μνοίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,
αἰρούμενον τοὺς ἥττουνας λόγους ἔπειτα νικᾶν.
σκέψαι δὲ τὴν παίδευσιν ἡ πέποιθεν ώς ἐλέγξω·
ὅστις σε θεῷμῷ φησι λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἔάσειν.
καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγει, τὰ θεῷμὰ λου-
τρά; 1045

ΙΙΚ. διτὴ κάκιστόν ἔστι καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
ΔΔ. ἐπίσχεις· εὐθὺς γάρ σ' ἔχω μέσον λαβὼν ἄφυκτον.

καὶ μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παιδῶν τίν' ἄνδρον
ἀφιστον

ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείστους πόνους πο-
νῆσαι;

ΔΙΚ. ἐγὼ μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα ορίνω.

ΔΙ. ποῦ ψυχρὰ δῆτα πώποτ' εἶδες Ἡράκλεια λου-
τρά;

καίτοι τίς ἀνδρειότερος ἦν; *ΔΙΚ.* ταῦτ' ἔστι,
ταῦτ' ἔκεινα,

ἄ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλούντων
πληῆρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαι-
στρας.

ΔΙ. εἶτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις· ἐγὼ δ'
ἔπαινον.

εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, "Ομηρος οὐδέποτ' ἀν ἐποίει
τὸν Νέστορα" ἀγορητὴν ἀν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς
ἀπαντας.

ἄνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν εἰς τὴν γλῶτταν, ἷν δὸι μὲν
οὐ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἐγὼ δὲ φημί.
καὶ σωφρονεῖν αὖ φησὶ χρῆναι· δύο κακῷ με-
γίστω.

ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πώποτ' εἶδες ἥδη
ἀγαθόν τι γενόμενον, φράσον, καὶ μ' ἐξέλεγξοι
εἰπών.

ΔΙΚ. πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μά-
καιραν.

ΔΙ. μάχαιραν; ἀστεῖον τὸ κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαι-
μων.

'Τπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα
πολλὰ

εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δι' οὐ μάχαιραν.

ΔΙΚ. καὶ τὴν Θέτιν γ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεύς.

ΑΙ. οὐάτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ὥχετ'. οὐ γὰρ ἦν
νίβριστῆς
οὐδέ τὸ δύναται εἰν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα παννυ-
χίζειν.

γυνὴ δὲ σιναμωρούμενη χαίρει. σὺ δέ εἰ κρό-
νιππος. 1070

σκέψαι γάρ, ὃ μειράκιον, εἰν τῷ σωφρονεῖν
ἄπαντα
ἄνεστιν, ἡδουῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
παιδῶν, γυναικῶν, κοττάβων, ὄψιν, πότων, κι-
χλισμῶν.

καίτοι τί σοι ξῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῆσ; 1075
εἶεν. πάρειμ' ἐντεῦθεν ἐσ τὰς τῆς φύσεως ἀνά-
γκας.

ἡμαρτεις, ἡράσθης, ἐμοίχευσάς τι, οὐάτ' ἐλήφθης·
ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἰ λέγειν. ἐμοὶ δέ διμι-
λῶν,

χρῶ τῇ φύσει, σκύρτα, γέλα, νόμιξε μηδὲν αἰ-
σχρόν.

μοιχὸς γὰρ ἦν τύχης ἀλούς, τάδ' ἀντερεῖς πρὸς
αὐτόν,

ώς οὐδὲν ἡδίκηκας· εἴτ' εἰς τὸν Διὸν ἐπανενε-
γκεῖν, 1080

κάκεῖνος ως ἥττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν·

καίτοι σὺ θνητὸς ὃν θεοῦ πῶς μεῖζον ἀν δύναιο;

ΔΙΚ. τί δέ τὸν δαφανιδωθῆ πιθόμενός σοι τέφρᾳ τε
τιλθῆ;

ἔξει τίνα γνώμην λέγειν, τὸ μὴ εὔρουπρωτος
εἶναι;

ΑΔ. τὸν δέ εὔρουπρωτος ἦ, τί πείσεται κακόν; 1085

ΔΙΚ. τί μὲν οὖν ἀν ἔτι μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ;

ΑΔ. τί δῆτ' ἔρεις, τὸν τοῦτο νικηθῆς ἐμοῦ;

- ΔΙΚ.* σιγήσομαι. τι δ' ἄλλο; *ΑΔ.* φέρε δὴ μοι φράσον·
συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων;
- ΔΙΚ.* ἔξ εὐρυπρόώτων. *ΑΔ.* πείθομαι. 1090
τί δαί; τραγῳδοῦσ' ἐκ τίνων;
- ΔΙΚ.* ἔξ εὐρυπρόώτων. *ΑΔ.* εὖ λέγεις.
δημηγοροῦσι δ' ἐκ τίνων;
- ΔΙΚ.* ἔξ εὐρυπρόώτων. *ΑΔ.* ἄρα δῆτ'
ἔγνωνας ὡς οὐδὲν λέγεις; 1095
καὶ τῶν θεατῶν διότεροι
πλείους σκόπει. *ΔΙΚ.* καὶ δὴ σηοπῶ.
- ΑΔ.* τί δῆθ' ὁρᾶς;
- ΔΙΚ.* πολὺ πλείονας, νὴ τοὺς θεούς,
τοὺς εὐρυπρόώτους· τουτοὶ
γοῦν οἵδ' ἐγὼ κάκεινονὶ 1100
καὶ τὸν κομήτην τουτονί.
- ΑΔ.* τί δῆτ' ἐρεῖς;
- ΔΙΚ.* ἡττήμεθ', ω̄ κινούμενοι,
πρὸς τῶν θεῶν δέξασθέ μου
θοῖμάτιον, ως
ἔξαντομολῶ πρὸς ὑμᾶς.
- ΣΩ.* τί δῆτα; πότερα τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβὼν 1105
βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;
- ΣΤΡ.* δίδασκε καὶ κόλαξε, καὶ μέμνησ' ὅπες
εὖ μοι στομάσεις αὐτόν, ἐπὶ μὲν θάτερα
οἴαν δικιδίοις, τὴν δ' ἐτέραν αὐτοῦ γνάθον
στόμωσον οἴαν ἐς τὰ μείζω πράγματα. 1110
- ΣΩ.* ἀμέλει, πομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.
- ΣΤΡ.* ω̄χροὸν μὲν οῦν οἶμαι γε καὶ πανοδαίμονα.
- ΧΟΡ.* χωρεῖτέ νυν. οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν.
τοὺς κριτὰς ἂν κερδανοῦσιν, ἢν τι τόνδε τὸν χορὸν
ἀφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς
φράσαι. 1116

πρῶτα μὲν γάρ, ἦν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὕδατοὺς
ἀγρούς,

ὕσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
εἴτα τὸν καρπόν τε καὶ τὰς ἀμπέλους φυλάξομεν,
ἄστε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν μήτ' ἄγαν ἐπομβοίαν.
ἦν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς θυητὸς ὃν οὔσας θεάς, 1121
προσεχέτω τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἶα πείσεται
κακά,

λαμβάνων οὗτ' οἶνον οὗτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ
χωρίου.

ἥνιν ἀν γὰρ αἱ τ' ἐλᾶαι βλαστάνωσ' αἱ τ' ἄμ-
πελοι,

ἀποκενόψονται· τοιαύταις σφενδόναις παιήσο-
μεν. 1125

ἦν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕσομεν καὶ τοῦ τέγους
τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάξαις στρογγύλαις συν-
τρίψομεν.

καν γαμῆ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ἔυγγενῶν ἢ τῶν
φίλων,

ὕσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὥστ' ἵσως βουλήσεται
καν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὃν μᾶλλον ἢ ηρῖναι πα-
κᾶς. 1130

- ΣΤΡ.** πέμπτη, τετράς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα,
εἰδ' ἷν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύτομαι,
εὐθὺς μετὰ ταύτην ἔσθ' ἐνη τε καὶ νέα.
πᾶς γάρ τις ὅμνυσ', οἷς ὁφείλων τυγχάνω, 1135
θείς μοι πρυτανεῖ ἀπολεῖν μέ φησι κάξολεῖν,
ἔμοι μέτροι' ἄττα καὶ δίκαιοι' αἰτουμένου·
„ὦ δαιμόνιε, τὸ μέν τι νυνὶ μὴ λάβης,
τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφεσ“, οὕ φασίν ποτε
οὔτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λοιδοροῦσί με 1140

ώς ἄδικός είμι, καὶ δικάσασθαι φασί μοι.

νῦν οὖν διηαξέσθων· ὀλίγον γάρ μοι μελεῖ,
εἴπερ μεμάθηκεν εὗ λέγειν Φειδιππίδης.

τάχα δ' εἰσομαι πόψας τὸ φροντιστήριον.

παῖ, ήμί, παῖ παῖ. ΣΩ. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.

ΣΤΡ. οὐαγωγέ σ'. ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ· 1146
χοὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
καὶ μοι τὸν νίσσον, εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
ἐκεῖνον, εἴφ', ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.

ΣΩ. μεμάθηκεν. **ΣΤΡ.** εὗ γ', ὡς παμβασίλει' Ἀπαιόλη.

ΣΩ. ὥστ' ἀποφύγοις ἂν ἥντιν' ἂν βούλῃ δίκην. 1151

ΣΤΡ. οὐ μάρτυρες παρῆσαν, ὅτ' ἐδανειζόμην;

ΣΩ. πολλῷ γε μᾶλλον, καὶ παρὼσι χίλιοι.

ΣΤΡ. βοάσομαι τάρα τὰν ὑπέρτονον
βοάν. ίώ, κλάετ' ὥβολοστάται, 1155

αὐτοί τε καὶ τάρχαῖα καὶ τόνοι τόκων·

οὐδὲν γὰρ ἄν με φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι·

οἶος ἐμοὶ τρέφεται

τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς,

ἀμφήκει γλώττῃ λάμπων,

1160

πρόβολος ἐμός, σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη,

λυσανίας πατρώων μεγάλων κακῶν·

ὅν κάλεσον τρέχων ἐνδυθεν ὡς ἐμέ.

ΣΩ. ὡς τέκνον, ὡς παῖ, 1165

ἔξελθ' οἴκων, ἄτε δοῦ πατρός.

οδ' ἐκεῖνος ἀνήρ.

ΣΤΡ. ὡς φίλος, ὡς φίλος.

ΣΩ. ἀπιθι λαβὼν τὸν νίσσον.

ΣΤΡ. ίώ ίώ τέκνον.

ἰοῦ ιοῦ.

1170

ώς ἥδομαι σου πρῶτα τὴν χροιὰν ίδων.

νῦν μέν γ' ἰδεῖν εἰ πρῶτον ἔξαρνητικὸς

καντιλογικός, καὶ τοῦτο τούπιχώριον
ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν
ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ', οἴδ' ὅτι.
ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν Ἀττικὸν βλέπος. 1176
νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κάπωλεσας.

ΦΕΙ. φοβεῖ δὲ δὴ τί; **ΣΤΡ.** τὴν ἔνην τε καὶ νέαν.

ΦΕΙ. ἔνη γάρ ἐστι καὶ νέα τίς; **ΣΤΡ.** ἡμέρα,
εἰς ᾧ γε θήσειν τὰ πρυτανεῖά φασί μοι. 1180

ΦΕΙ. ἀπολοῦσ' ἄρ' αὐθ' οἱ θέντες· οὐ γὰρ ἐσθ' ὅπως
μι' ἡμέρα γένοιτ' ἀν ἡμέραι δύο.

ΣΤΡ. οὐκ ἀν γένοιτο; **ΦΕΙ.** πῶς γάρ; εἰ μή πέρ γ' ἄμα
αὐτὴ γένοιτ' ἀν γραῦς τε καὶ νέα γυνῆ.

ΣΤΡ. καὶ μὴν νενόμισται γ'. **ΦΕΙ.** οὐ γάρ, οἶμαι, τὸν
νόμον 1185

ἰσασιν ὁρθῶς ὅ τι νοεῖ. **ΣΤΡ.** νοεῖ δὲ τί;

ΦΕΙ. δ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.

ΣΤΡ. τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἔνην τε καὶ νέαν.

ΦΕΙ. ἐκεῖνος οὖν τὴν αλησιν εἰς δύ' ἡμέρας
ἔθηκεν, εἰς γε τὴν ἔνην τε καὶ νέαν,
ἵν' αἱ θέσεις γίγνονται τῇ νουμηνίᾳ. 1190

ΣΤΡ. ἵνα δὴ τί τὴν ἔνην προσέθηκεν; **ΦΕΙ.** ἵν', ὥς μέλε,
παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρα μιᾶ
πρότερον ἀπαλλάττοινθ' ἐκόντες, εἰ δὲ μή,
ἔωθεν ὑπανιψάντο τῇ νουμηνίᾳ. 1195

ΣΤΡ. πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νουμηνίᾳ
ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἔνη τε καὶ νέα;

ΦΕΙ. ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι ποιεῖν.
ὅπως τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο,
διὰ τοῦτο προούτενθευσαν ἡμέρα μιᾶ. 1200

ΣΤΡ. εὖ γ', ὥς κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
ἡμέτερα πέριθη τῶν σοφῶν, ὅντες λέθοι,
ἀριθμός, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς νενησμένοι;

ῶστ' εἰς ἐμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ¹²⁰⁵
ἐπ' εὐτυχίαισιν ἀστέον μούγκωμιον.

μάκαρ ὡς Στρεψίαδες,
αὐτός τ' ἔφυς ὡς σοφός,
χοῖον τὸν υἱὸν τρέφεις,
φήσουσι δή μ' οἱ φίλοι

χοὶ δημόται

ξηλοῦντες ἥνικ' ἂν σὺ νικᾶς λέγων τὰς δίκας.
ἀλλ' εἰσάγων σε βούλομαι πρώτον ἐστιἄσαι.

Π.Α. εἰτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι χρὴ προΐέναι;
οὐδέποτέ γ', ἀλλὰ ιηεῖττον εὐθὺς ἦν τότε¹²¹⁵
ἀπερυθριᾶσαι μᾶλλον ἢ σχεῖν πράγματα,
ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' ἔνεκα νυνὶ χρημάτων
ἔλιω σε κλητεύσοντα, καὶ γενήσομαι
ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ.
ἀτὰρ οὐδέποτέ γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ¹²²⁰
ξῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψίαδην ΣΤΡ. τίς οὐ-
τοσί;

Π.Α. ἐσ τὴν ἔνην τε καὶ νέαν. ΣΤΡ. μαρτύρομαι,
ὅτι ἐσ δύ' εἰπεν ἡμέρας. τοῦ χρήματος;

Π.Α. τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες ὀνούμενος
τὸν ψαρὸν ἵππον. ΣΤΡ. ἵππον; οὐκ ἀκούετε,¹²²⁵
δὲν πάντες ὑμεῖς ἵστε μισοῦνθ' ἵππικήν.

Π.Α. καὶ νὴ Δία ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυσ τοὺς θεούς.

ΣΤΡ. μὰ τὸν Δία· οὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο
Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.

Π.Α. νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι διανοεῖ;¹²³⁰

ΣΤΡ. τί γάρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος;

Π.Α. καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεούς;

ΣΤΡ. ποίους θεούς; Π.Α. δὲν ἂν κελεύσω γωγέ σε,
τὸν Δία, τὸν Ἐρμῆν, τὸν Ποσειδῶ. ΣΤΡ. νὴ Δία,
καὶν προσκαταθείην γ', ὥστ' ὁμόσαι, τριώβολον.

- ΠΑ.* ἀπόλοιο τοίνυν ἔνεκ' ἀναιδείας ἔτι. 1236
ΣΤΡ. ἀλσὶν διασμηθεὶς ὅνατ' ἄν οὐτοσί.
ΠΑ. οἷμ' ὡς παταγελῆς. *ΣΤΡ.* ἔξ χόας χωρήσεται.
ΠΑ. οὕ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεοὺς
ἔμοῦ καταποιέει. *ΣΤΡ.* θαυμασίως ἥσθην θεοῖς,
καὶ Ζεὺς γέλοιος ὁμούμενος τοῖς εἰδόσιν. 1241
ΠΑ. ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ' εἴτε μή,
ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος. *ΣΤΡ.* ἔχε νῦν ἥσυχος.
ἔγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαί σοι σαφῶς. 1245
ΠΑ. τί σοι δοκεῖ δράσειν; ἀποδώσειν σοι δοκεῖ;
ΣΤΡ. ποῦ σθ' οὗτος ἀπαιτῶν με τάργυριον; λέγε,
τουτὶ τί ἔστι; *ΠΑ.* τοῦθ' ὅ τι ἔστι; κάρδοπος.
ΣΤΡ. ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τάργυριον τοιοῦτος ὡν;
οὐκ ἀν ἀποδοίην οὐδέ τὸ βιολὸν οὐδενί, 1250
ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.
ΠΑ. οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; *ΣΤΡ.* οὐχ, ὅσον γέ μ' εἰ-
δέναι.
οὕκουν ἀνύσας τι θᾶττον ἀπολιταργιεῖς
ἀπὸ τῆς θύρας; *ΠΑ.* ἄπειμι, καὶ τοῦτ' ἵσθ', ὅτι
θήσω πρυτανεῖ', ἦ μηκέτι ξώην ἔγω. 1255
ΣΤΡ. προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
καίτοι σε τοῦτο γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
ὅτι ἡ καλέσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.
ΑΜ. Ιὼ μοί μοι.
ΣΤΡ. ἔα· τίς οὗτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν; οὐ τί πον 1260
τῶν Καρνίνου τις δαιμόνων ἐφθέγξατο;
ΑΜ. τί δ' ὅστις εἰμί, τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;
ἀνὴρ κακοδαιμων. *ΣΤΡ.* κατὰ σεαυτόν νῦν τρέ-
πον.
ΑΜ. ω̄ συληρὲ δαιμον, ω̄ τύχαι θραυσάντυγες
ἴππων ἐμῶν· ω̄ Παλλάς, ω̄ς μ' ἀπώλεσας. 1265
ARISTOPH. I.

- ΣΤΡ.* τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἰργασται κακόν;
ΑΜ. μὴ σιωπτέ μ', ὡς τάν, ἀλλά μοι τὰ χρήματα
 τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἄλαβεν,
 [ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.]
- ΣΤΡ.* τὰ ποῦα ταῦτα χρήμαθ'; *ΑΜ.* ἀδανείσατο. 1279
- ΣΤΡ.* κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
ΑΜ. ἵππους ἐλαύνων ἔξεπεσον νὴ τοὺς θεούς.
- ΣΤΡ.* τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών;
ΑΜ. ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;
- ΣΤΡ.* οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις. *ΑΜ.* τί δαί;
- ΣΤΡ.* τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαι μοι δοκεῖς. 1276
- ΑΜ.* σὺ δὲ νὴ τὸν Ἐρυῆν προσκεκλήσεσθαι γέ μοι,
 εἰ μάποδώσεις τὰρ γύριον. *ΣΤΡ.* κάτειπέ νυν,
 πότερα νομίζεις καινὸν ἀεὶ τὸν Άια
 ὕειν ὕδωρ ἐκάστοτ', η τὸν ἥλιον 1280
 ἔλκειν κάτωθεν ταῦτὸ τοῦθ' ὕδωρ πάλιν;
ΑΜ. οὐκ οἴδ' ἔγωγ' ὁπότερον, οὐδέ μοι μέλει.
- ΣΤΡ.* πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τὰρ γύριον δίκαιος εἰ,
 εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων;
ΑΜ. ἀλλ' εἰ σπανίζεις, τὰρ γύριον μοι τὸν τόκον 1285
 ἀπόδοτε. *ΣΤΡ.* τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;
ΑΜ. τί δ' ἄλλο γ' η κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν
 πλέον πλέον τὰρ γύριον ἀεὶ γίγνεται,
 ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου; *ΣΤΡ.* καλῶς λέγεις.
 τί δῆτα; τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι πλείονα 1290
 νυνὶ νομίζεις η πρὸ τοῦ; *ΑΜ.* μὰ Άι, ἀλλ' ίσην.
 οὐ γὰρ δίκαιον πλείον' εἶναι. *ΣΤΡ.* κάτα πῶς
 αὗτη μέν, ὡς κακόδαιμον, οὐδὲν γίγνεται
 ἐπιρρεόντων τῶν ποταμῶν πλείων, σὺ δὲ
 ξητεῖς ποιῆσαι τὰρ γύριον πλεῖον τὸ σόν; 1295
 οὐκ ἀποδιώξεις σαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας;
 φέρε μοι τὸ κέντρον. *ΑΜ.* ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

- ΣΤΡ.** ὕπαγε, τί μέλλεις; οὐκ ἐλᾶς, ὡς σαμφόρα;
- ΑΜ.** ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἔστιν; **ΣΤΡ.** ἄξεις; ἐπιαλῶ
κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωτόν σε τὸν σειραφόρον. 1300
φεύγεις; ἔμελλόν σ' ἄρα κινήσειν ἐγὼ
αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.
- ΧΟΡ.** οἶον τὸ πραγμάτων ἐρῶν φλαύρων· ὁ γὰρ
γέρων ὅδ' ἐρασθεὶς
ἀποστερηῆσαι βουλεται 1305
τὰ χρήματα ἀδανείσατο·
κούν ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερόν τι λήψεται
πρᾶγμα, ὃ τοῦτον ποιήσει τὸν σοφιστήν,
ἀνθ' ὧν πανουργεῖν ἥρξατ', ἐξαίφνης καπὸν λα-
βεῖν τι. 1310
- οἷμαι γὰρ αὐτὸν αὐτίχ' εὐρήσειν ὅπερ
πάλαι ποτ' ἐπήτει,
εἶναι τὸν υἱὸν δεινόν οἱ
γυνώμας ἐναντίας λέγειν 1314
τοῖσιν διηιόις, ὡστε νικᾶν [ἄπαντας] οἰσπερ ἀν
ξυγγένηται, κανὸν λέγη παμπόνηρα.
ἴσως δ' ίσως βουλήσεται κάφωνον αὐτὸν εἶναι.
- ΣΤΡ.** ίοὺς ίού. 1321
ὡς γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται,
ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
οἷμοι κακοδαιμῶν τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου.
ὡς μιαρέ, τύπτεις τὸν πατέρα; **ΦΕΙ.** φήμ', ὡς
πάτερ. 1325
- ΣΤΡ.** ὁρᾶσ' ὁμολογοῦνθ' ὅτι με τύπτει. **ΦΕΙ.** καὶ μάλα.
- ΣΤΡ.** ὡς μιαρὲ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε.
- ΦΕΙ.** αὐθίσις με ταῦτα ταῦτα καὶ πλείω λέγε.
- ἄρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά; 1329
- ΣΤΡ.** ὡς λακκόπρωτε. **ΦΕΙ.** πάττε πολλοῖς τοῖς ἀδόδοις.

1303—1310. == 1311—1320.

- ΣΤΡ.** τὸν πατέρα τύπτεις; **ΦΕΙ.** οὐποφανῶ γε νὴ Δία
ώς ἐν δίκη σ' ἔτυπτον. **ΣΤΡ.** ὡς μιαρώτατε,
καὶ πῶς γένοιτ' ἀν πατέρα τύπτειν ἐν δίκῃ;
- ΦΕΙ.** ἔγωγ' ἀποδεῖξω, καὶ σε νικήσω λέγων.
- ΣΤΡ.** τουτὶ σὺ νικήσεις; **ΦΕΙ.** πολύ γε καὶ φαδίως. 1335
ἔλοῦ δ' ὄπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.
- ΣΤΡ.** ποίουν λόγοιν; **ΦΕΙ.** τὸν ιρείτον², ἢ τὸν ἥττονα;
- ΣΤΡ.** ἐδιδαξάμην μέντοι σε νὴ Δί¹, ὡς μέλε,
τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε
μέλλεις ἀναπείσειν, ως δίκαιον καὶ καλὸν 1340
τὸν πατέρα τύπτεσθ' ἔστιν ὑπὸ τῶν υἱέων.
- ΦΕΙ.** ἀλλ' οἴομαι μέντοι σ' ἀναπείσειν, ὥστε γε
οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος οὐδὲν ἀντερεῖς.
- ΣΤΡ.** καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι.
- ΧΟΡ.** σὸν ἔργον, ὡς πρεσβῦτα, φροντίζειν ὅπη 1345
τὸν ἄνδρα ιρατήσεις,
ώς οὗτος, εἰ μή τῳ πεποίθειν, οὐκ ἀν ἦν
οὕτως ἀκόλαστος.
ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ θρασύνεται.
- δῆλον τὸ λῆμ³ ἔστι τάνθρωπον. 1350
- ἀλλ' ἔξ ὅτου τὸ πρῶτον ἥρξαθ' ἡ μάχη γενέσθαι
ἥδη λέγειν πρὸς τὸν χορόν· πάντως δὲ τοῦτο
δράσεις.
- ΣΤΡ.** καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἥρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι
ἔγὼ φράσω· πειδὴ γὰρ εἰστιώμεθ', ὥσπερ ἵστε,
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ⁴ ἔγὼ ἕ-
λευσα 1355
ᾶσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν Κριόν, ως ἐπέχθη.
ὁ δ' εὔθέως ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν
ἄδειν τε πίνονθ', ώσπερεὶ κάχοις γυναικ⁵
ἀλοῦσαν.

1345—1352. = 1391—1398.

ΦΕΙ. οὐ γὰρ τότ' εὐθὺς χρῆν σ' ἄρα τύπτεσθαι τε καὶ πατεῖσθαι,

ἄδειν κελεύονθ', ὥσπερει τέττιγας ἐστιῶντα; 1360

ΣΤΡ. τοιαῦτα μέντοι καὶ τότ' ἔλεγεν ἔνδον, οἴάπερ νῦν,

καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητήν.
κάγὼ μόλις μέν, ἀλλ' ὅμως ἡνεσχόμην τὸ πρῶτον·
ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρούνην λαβόντα
τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι· καὶ θ' οὗτος εὐθὺς
εἶπεν, 1365

[ἔγὼ γὰρ Αἰσχύλου νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς]
ψόφου πλέων, ἀξύστατον, στόμφακα, κρημνο-
ποιόν.

κάνταῦθα πᾶς οἵεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;
ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακῶν ἔφην, σὺ δ' ἀλλὰ
τούτων

λέξον τι τῶν νεωτέρων, ἄττ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.
ό δ' εὐθὺς ἥσ' Εὔριπίδον φῆσίν τιν', ὡς ἐκί-
νει 1371

ἀδελφός, ὥλεξίκακε, τὴν ὁμοιητοίαν ἀδελφήν.
κάγὼ οὐκέτ' ἔξηνεσχόμην, ἀλλ' εὐθὺς ἔξαράττω
πολλοῖς κακοῖς καίσχοοῖσι· καὶ θ' ἐντεῦθεν, οἶον
εἰκός,

ἔπος πρὸς ἔπος ἡρειδόμεσθ'· εἶθ' οὗτος ἐπανα-
πηδᾷ, 1375

κάπειτ' ἔφλα με κάσπόδει κάπινιγε κάπέτριβεν.

ΦΕΙ. οὕκουν δικαίως, ὅστις οὐκ Εύριπίδην ἐπαινεῖς,
σοφώτατον; **ΣΤΡ.** σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον, ὃ τί σ'
εἴπω;

ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι. **ΦΕΙ.** νὴ τὸν Αἴ, ἐν
δίκῃ γ' ἄν.

ΣΤΡ. καὶ πᾶς δικαίως; ὅστις ὥνταισχυντέ σ' ἔξεσθρεψα,

αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὁ τι
νοοίης. 1381

εἰ μέν γε βροῦν εἴποις, ἐγὼ γνοὺς ἂν πιεῖν ἐπέσχον·
μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος ἥκον σοι φέρων ἂν
ἄρτον·

κακᾶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσαι, κάγὼ λαβὼν
θύραζε

ἔξέφερον ἄν καὶ προύσχόμην σε· σὺ δ' ἐμὲ νῦν
ἀπάγχων 1385

βοῶντα καὶ κεκραγόθ' ὅτι
χεζητιφῆν, οὐκ ἔτλης
ἔξω ἔενεγκεῖν, ω̄ μιαρέ,
θύραξέ μ', ἀλλὰ πνιγόμενος
αὐτοῦ ποίησα κακᾶν. 1390

XOP. οἵμαι γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας
πηδᾶν, ὁ τι λέξει.

εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἔξειργασμένος
λαλῶν ἀναπείσει,

τὸ δέρμα τῶν γερατέρων 1395
λάβοιμεν ἂν ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθουν.

σὸν ἔργον, ω̄ καινῶν ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτά,
πειθώ τινα ξητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.

ΦΕΙ. ως ἡδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιοῖς ὄμιλεῖν,
καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνα-
σθαι. 1400

ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἵππικῇ τὸν νοῦν μόνον προσεί-
χον,
οὐδ' ἂν τοι' εἰπεῖν δῆμαθ' οἶστ τ' ήν πρὶν ἔξα-
μαρτεῖν.

τυνὶ δ' ἐπειδή μ' ούτοσὶ τούτων ἐπανσεν αὐτός,
γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ με-
ρίμναις, 1404

οῖμαι διδάξειν ὡς δίκαιου τὸν πατέρου κολάζειν.

ΣΤΡ. ἵππενε τοίνυν νὴ Αἴ², ὡς ἔμοιγε ιρεῖττόν ἐστιν
ἵππων τρέφειν τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἐπιτρι-
βῆναι.

ΦΕΙ. ἐκεῖσε δ' ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι,
καὶ πρῶτ' ἐρήσομαι σε τουτί· παῖδά μ' ὅντ'
ἔτυπτες;

ΣΤΡ. ἔγωγέ σ', εὔνοῶν γε καὶ ηδόμενος. **ΦΕΙ.** εἰπὲ
δὴ μοι, 1410
οὐ κάμε σοι δίκαιον ἐστιν εὔνοεῖν ὁμοίως
[τύπτειν τ', ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἔστ' εὔνοεῖν, τὸ
τύπτειν;]

πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῶν
εἶναι,

τοῦμὸν δὲ μή; καὶ μὴν ἔφυν ἐλεύθερός γε κάγω.
κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δουεῖς; 1415
φήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοῦργον εἶναι·
ἔγὼ δέ γ' ἀντείπομ' ἂν ὡς δὶς παῖδες οἱ γέροντες.
εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας τοῦ νέου 'στι
κλάειν,

ὅσφερ ἔξαμαρτάνειν ἥττον δίκαιου αὐτούς.

ΣΤΡ. ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.

ΦΕΙ. οὕκουν ἀνὴρ δὲ τὸν νόμον θεὶς τοῦτον ἦν τὸ πρῶ-
τον, 1421

ῶσπερ σὺ κάγω, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;
ἥττον τί δῆτ' ἔξεστι κάμοὶ καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν
θεῖναι νόμον τοῖς νέεσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύ-
πτειν;

1424
ὅσας δὲ πληγὰς εἶχομεν πρὸν τὸν νόμον τεθῆναι,
ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι.
σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τἄλλα τὰ βοτὰ
ταυτί,

- ώσ τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τί διαφέρουσιν
ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλὴν ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν;
ΣΤΡ. τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρούνας ἀπαντα μιμεῖ,
οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον κάπι λύλου καθεύ-
δεις; 1431
- ΦΕΙ.** οὐ ταυτόν, ὡς τάν, ἐστιν, οὐδ' ἂν Σωκράτει δοκοίη.
ΣΤΡ. πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'. εἰ δὲ μή, σαντόν ποτ' αἰ-
τιάσει.
- ΦΕΙ.** καὶ πῶς; **ΣΤΡ.** ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κο-
λάξειν,
σὺ δ', ἦν γένηται σοι, τὸν υἱόν. **ΦΕΙ.** ἦν δὲ μὴ
γένηται, 1435
μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξεις
ΣΤΡ. ἐμοὶ μέν, ὥνδρες ἥλικες, δοκεῖ λέγειν δίκαια·
καῦμοιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τάπιεικῇ.
κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἐστ', ἦν μὴ δίκαια δρῶμεν.
ΦΕΙ. σκέψαι δὲ χάτεραν ἔτι γνώμην. **ΣΤΡ.** ἀπὸ γὰρ
ὅλοῦμα. 1440
- ΦΕΙ.** καὶ μὴν ἵσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθὼν ἢ νῦν πέ-
πονθας.
- ΣΤΡ.** πῶς δή; δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις.
ΦΕΙ. τὴν μητέρ' ὥσπερ καὶ σὲ τυπτήσω. **ΣΤΡ.** τί δῆτα
φῆσ σύ;
τοῦθ' ἔτερον αὖ μεῖζον κακόν. **ΦΕΙ.** τί δ', ἦν
ἔχων τὸν ἥττω 1445
λόγον σὲ νικήσω λέγων
τὴν μητέρ' ὡς τύπτειν χρεών;
ΣΤΡ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταῦτ' ἦν ποιῆσ
οὐδέν σε κωλύσει σεαν-
τὸν ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βάραθρον
μετὰ Σωκράτους
καὶ τὸν λόγον τὸν ἥττω. 1450

ταυτὶ δι' ὑμᾶς, ὡς Νεφέλαι, πέπονθ' ἔγώ,
ὑμῖν ἀναθεὶς ἄπαντα τάμα πράγματα.

XOP. αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος,
στρέψας σεαυτὸν ἐσ πονηρὰ πράγματα. 1455

ΣΤΡ. τί δῆτα ταῦτ' οὐ μοι τότ' ἥγορεύετε,
ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρετε;

XOP. ἡμεῖς ποιοῦμεν ταῦθ' ἐκάστοθ', ὅταν τινὰ
γνῶμεν πονηρῶν ὅντ' ἐραστὴν πραγμάτων,
ἔως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν εἰς καπόν,
ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι. 1460

ΣΤΡ. ὡμοι, πονηρά γ', ὡς Νεφέλαι, δίκαια δέ.
οὐ γάρ μ' ἔχοην τὰ χρήματα ἀδανεισάμην
ἀποστερεῖν. νῦν οὖν ὅπως, ὡς φίλτατε,
τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ Σωκράτην 1465
ἀπολεῖς μετελθών, οὐ σὲ κάμ' ἔξηπάτων.

ΦΕΙ. ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.

ΣΤΡ. ναὶ ναί, παταιδέσθητι πατρῷον Δία.

ΦΕΙ. ἵδού γε Δία πατρῷον· ὡς ἀρχαῖος εἶ.
Ζεὺς γάρ τις ἔστιν; **ΣΤΡ.** ἔστιν. **ΦΕΙ.** οὐκ ἔστι
οὔκ, ἐπεὶ 1470

Δῖνος βασιλεύει, τὸν Δί' ἔξεληλακώς.

ΣΤΡ. οὐκ ἔξελήλακ', ἀλλ' ἔγὼ τοῦτ' φόμην,
διὰ τουτονὶ τὸν δῖνον. οἷμοι δείλαιος,
ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὅντα θεὸν ἡγησάμην.

ΦΕΙ. ἐνταῦθα σαυτῷ παραφόνει καὶ φληνάφα. 1475

ΣΤΡ. οἷμοι παρανοίας· ὡς ἐμαινόμην ἄρα,
ὅτ' ἔξέβαλλον τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτην.
ἀλλ', ὡς φίλ' Ἐρυμῆ, μηδαμῶς θύμαινέ μοι,
μηδέ μ' ἐπιτρίψῃς, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε
ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχίᾳ. 1480

καὶ μοι γενοῦ ἔνυμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γραφὴν
διωκάθω γραψάμενος, εἴθ' ὅ τι σοι δοκεῖ.

δρθῶς παραινεῖς οὐκ ἐῶν δικορραφεῖν,
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιμπράναι τὴν οἰκίαν
τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δεῦρο', ὥς Ξανθία, 1485
ηλίμακα λαβὼν ἔξελθε καὶ σμινύην φέρων,
κάπειτ' ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον
τὸ τέγος κατάσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην,
ἔως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν.
ἔμοὶ δὲ δᾶδ' ἐνεγκάτω τις ἡμαένην, 1490
κάγω τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην
ἔμοὶ ποιήσω, κεὶ σφόδρο' εἴσ' ἀλαζόνες.

ΜΑΘ. ίοὺ ίού.

ΣΤΡ. σὸν ἔργον, ὥς δές, ίέναι πολλὴν φλόγα.

ΜΑΘ. ἄνθρωπε, τί ποιεῖς; *ΘΕΡ.* ὅ τι ποιῶ; τί δ'
ἄλλο γ' η̄ 1495

διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας.

ΜΑΘ. οἶμοι, τίς ἡμῶν πυροπολεῖ τὴν οἰκίαν;

ΣΤΡ. ἐκεῖνος οὗπερ θοίματιον εἰλήφατε.

ΜΑΘ. ἀπολεῖς ἀπολεῖς. *ΘΕΡ.* τοῦτ' αὐτὸ γάρ καὶ βού-
λομαι,

ἥν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῶ τὰς ἐλπίδας, 1500
ἥ γὰ πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.

ΣΩ. οὗτος, τί ποιεῖς ἐτεόν, οὐπὶ τοῦ τέγους;

ΣΤΡ. ἀεροβατῶ, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

ΣΩ. οἶμοι τάλας, δείλαιος ἀποπνιγήσομαι.

ΜΑΘ. ἐγὼ δὲ κακοδαιμων γε κατακαυθήσομαι. 1505

ΣΤΡ. τί γάρ μαθόντες τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε,
καὶ τῆς Σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἔδραν;

ΧΟΡ. δίωκε, βάλλε, παῖς, πολλῶν οὔνεια,
μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὡς ἡδίκουν.

ἡγεῖσθ' ἔξω· κεχόρευται γάρ μετρίως τό γε τήμε-
ρον ἡμῖν. 1510

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Σ Φ Η Κ Ε Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΩΣΙΑΣ {
ΞΑΝΘΙΑΣ } *οἰκέται Φιλοκλέωνος.*

ΒΛΕΛΤΚΛΕΩΝ.

ΦΛΑΟΚΛΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ.

ΠΑΙΔΕΣ.

ΚΤΩΝ.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ΤΠΟΘΕΣΕΙΣ.

1.

Φιλοκλέων Ἀθηναῖος φιλόδικος ὡν τὴν φύσιν ἐφείτα περὶ τὰ δικαστήρια συνεχῶς. Βδελυκλέων δὲ ὁ τούτου παῖς ἀχθόμενος ταύτη τῇ νόσῳ καὶ πειρώμενος τὸν πατέρα παύειν, ἐγκαθείσεας τοῖς οἴκοις καὶ δίκτυα περιβαλὼν ἐφύλαττε νύκτωρ καὶ μεθ' ἥμέραν. ὁ δὲ ἔξοδον αὐτῷ μὴ προκειμένης ἔκραξεν. οἱ δὲ συνδικασταὶ αὐτοῦ σφηξὶν ἑαυτοὺς ἀφομοιώσαντες παρεγένοντο, βουλόμενοι διὰ ταύτης τῆς τέχνης ὑποκλέπτειν τὸν συνδικαστήν· ἔξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνέστηκε καὶ τὸ δρᾶμα ἐπιγέγραπται. ἀλλ' οὐδὲν ἥνυνον οὐδὲ οὗτοι. πέρας δὲ τοῦ νεανίσκου θαυμάζοντος τίνος ἔνεκα ὁ πατὴρ οὕτως ἦτηται τοῦ πράγματος, ἔφη ὁ πρεσβύτης τὸ πράγμα εἶναι σπουδαῖον καὶ σχεδὸν ἀρχὴν τὸ δικάζειν. ὁ δὲ παῖς ἐπειρᾶτο τὰς ὑποψίας ἔξαιρεῖν τοῦ πράγματος, νουθετῶν τὸν γέροντα. ὁ δὲ πρεσβύτης μηδαμῶς νουθετούμενος οὐ μεθίει τοῦ πάθους· ἀλλ' ἀναγκάζεται ὁ νέος ἐπιτρέπειν φιλοδικεῖν, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦτο ποιεῖ, καὶ τοῖς κατὰ τὴν οἰκίαν δικάζει. καὶ δύο οὔνες ἐπεισάγονται πολιτικῶς παρ' αὐτῷ προινόμενοι· καὶ κατὰ τοῦ φεύγοντος ἐκφέρειν συνεχῶς τὴν ψῆφον μέλλων ἀπατηθεὶς ἄκων τὴν ἀποδικάζουσαν φέρει ψῆφον. περιέχει δὲ καὶ δικαιολογίαν τινὰ τοῦ χοροῦ ἐκ τοῦ ποιητοῦ προσώπου, ὡς σφηξὶν ἐμφερεῖς εἰσὶν οἱ τοῦ χοροῦ, ἔξ ὧν καὶ τὸ δρᾶμα. οὐ ὅτε μὲν ἥσαν νέοι, πικρῶς ταῖς δίκαιαις ἐφήδρευον, ἐπεὶ δὲ γέροντες γεγόνασι, κεντοῦσι τοῖς κέντροις. ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ δράματος ὁ γέρων ἐπὶ δεῖπνον καλεῖται, καὶ ἐπὶ ὕβριν τρέπεται, καὶ κρίνει αὐτὸν ὕβρεως ἀρτόπωλις· ὁ δὲ γέρων πρὸς αὐλὸν καὶ δρκῆσιν τρέπεται, καὶ γελωτοποιεῖ τὸ δρᾶμα.

Τοῦτο τὸ δρᾶμα πεποίηται αὐτῷ οὐκ ἔξ ὑποκειμένης ὑποθέσεως, ἀλλ' ὡσανεὶ γενομένης. πέπλασται γὰρ τὸ ὄλον. διαβάλλει δὲ Ἀθηναίους ὡς φιλοδικοῦντας, καὶ σωφρονίζει τὸν δῆμον ἀποστῆναι δικῶν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοὺς δικαστὰς σφηξὶν

ἀπεικάζει πέντερα ἔχουσι καὶ πλήττουσι. πεποίηται δ' αὐτῷ χαριέντως. ἐδιδάχθη ἐπὶ ἀρχοντος Ἀμεινίου διὰ Φιλωνίδου ἐν τῇ πόλει ὀλυμπιάδι. β' ἦν. εἰς Λήναια. καὶ ἐνίκα πρῶτος Φιλωνίδης Προάγων, Λεύκων Πρέσβεσι τρίτος.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Φιλοῦντα δικάζειν πατέρα παῖς εἴρξας ἄφνω αὐτός τ' ἐφύλαττεν ἐνδον οἰκέται δ', ὅπως μὴ λανθάνῃ μηδὲ ἐξέλη διὰ τὴν νόσον. ὁ δ' ἀντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῆ. εἶθ' οἱ συνήθεις καὶ γέροντες, λεγόμενοι σφῆκες, παραγίνονται βοηθοῦντες σφόδρα ἐπὶ τῷ δύνασθαι κέντρον ἐνιέναι τισὶ φρονοῦντες ἵκανόν. ὁ δὲ γέρων τηρούμενος συμπείθεται ἐνδον διασιτάζειν καὶ βιοῦν, ἐπεὶ τὸ δικάζειν κένδρικεν ἐκ παντὸς τρόπου.

5

10

Σ Φ Η Κ Ε Σ.

ΣΩΣ. Οὗτος, τί πάσχεις, ὡς κακόδαιμον θαυμία;

ΞΑΝ. φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδάσκομαι.

ΣΩΣ. καὶ μὲν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προύφειλεις μέγα.

ἄρος' οἰσθά γ' οἶον κνώδαλον φυλάττομεν;

ΞΑΝ. οἶδ'. ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερμηρίσαι. 5

ΣΩΣ. σὺ δ' οὖν παρακινδύνευ', ἐπεὶ καῦτοῦ γ' ἔμοι
κατὰ ταῖν κόραιν ἥδη τι καταχεῖται γλυκύ.

ΞΑΝ. ἀλλ' ἡ παραφρονεῖς ἐτεὸν ἡ πορνβαντιᾶς;

ΣΩΣ. οὐκ, ἀλλ' ὑπνος μ' ἔχει τις ἐκ Σαβαζίου.

ΞΑΝ. τὸν αὐτὸν ἄρος' ἔμοὶ βουκολεῖς Σαβάζιον. 10
κάμοι γὰρ ἀρτίως ἐπεστρατεύσατο

Μῆδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτὴς ὑπνος·
καὶ δῆτ' ὅναρ θαυμαστὸν εἶδον ἀρτίως.

ΣΩΣ. καῦγων' ἀληθῶς οἶον οὐδεπάποτε.

ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος. **ΞΑΝ.** ἐδόκουν ἀετὸν 15

καταπτάμενον εἰς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ

ἀναρπάσαντα τοῖς ὅνυξιν ἀσπίδα

φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκάς εἰς τὸν οὐρανόν,

καὶ πειτα ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον.

ΣΩΣ. οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει Κλεώνυμος. 20

ΞΑΝ. πῶς δή; **ΣΩΣ.** προερεῖ τις τοῖσι συμπόταις λέγων,
ὅτι ταυτὸν ἐν γῇ τ' ἀπέβαλεν κάν οὐρανῷ
κάν τῇ θαλάττῃ θηρίον τὴν ἀσπίδα.

ΞΑΝ. οἴμοι, τί δῆτά μοι καὶ μὲν γενήσεται
ἰδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον; **ΣΩΣ.** μὴ φροντίσῃς.

οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν οὐ μὰ τοὺς θεούς. 26

ΞΑΝ. δεινόν γέ τοῦστ' ἀνθρωπος ἀποβαλὼν ὅπλα.

ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὖ λέξον. **ΣΩΣ.** ἀλλ' ἔστιν μέγα.
περὶ τῆς πόλεως γάρ ἔστι τοῦ σκάφους ὅλου.

ΞΑΝ. λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος. 30

ΣΩΣ. ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ πυκνῇ

ἐκκλησιάξειν πρόβατα συγκαθήμενα,

βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβώνια·

κάπειτα τούτοις τοῖς προβάτοις μούδόνει

δημηγορεῖν φάλαινα πανδοκεύτοια, 35

ἔχοντα φωνὴν ἐμπερῷμένης ὑός.

ΞΑΝ. αἴβοι. **ΣΩΣ.** τί ἔστι; **ΞΑΝ.** παῦε παῦε, μὴ λέγε·

ὅξει κάπιστον τούτην πνιγεῖς βύρσης σαπρᾶς.

ΣΩΣ. εἰθ' ἡ μιαρὰ φάλαιν' ἔχοντα τρυτάνην

ἴστη βόειον δημόν. **ΞΑΝ.** οἶμοι δείλαιος· 40

τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διιστάναι.

ΣΩΣ. ἔδοκει δέ μοι Θέωρος αὐτῆς πλησίον

χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.

εἰτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρός με τραυλίσας·

ολᾶς; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχει. 45

ΞΑΝ. δρόσης γε τοῦτ' Ἀλκιβιάδης ἐτραύλισεν.

ΣΩΣ. οὕκων ἐκεῖν' ἀλλόνοτον, ο Θέωρος κόραξ

γενόμενος; **ΞΑΝ.** ἥκιστ', ἀλλ' ἄριστον.

ΣΩΣ. πῶς; **ΞΑΝ.** ὅπως;

ἀνθρωπος ὃν εἶτ' ἐγένετ' ἔξαίφρης κόραξ·

οὕκουν ἐναργὲς τοῦτο συμβαλεῖν, δτι

ἀρθεὶς ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακας οἰχήσεται;

ΣΩΣ. εἶτ' οὐκ ἐγὼ δοὺς δύ' ὁβιολὸς μισθώσομαι

οὕτως ὑποκρινόμενον σοφῶς ὄνείραται;

ΞΑΝ. φέρε νυν κατείπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,

ολίγ' ἄτθ' ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσιν ταδί,

μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα,

50

55

μηδ' αὖ γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλευμένον.
 ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὕτε πάρου' ἐκ φορμίδος
 δούλω διαρριπτοῦντε τοῖς θεωμένοις,
 οὐθ' Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἔξαπατώμενος, 60
 οὐδ' αὖθις ἀνασελγαινόμενος Εὐριπίδης·
 οὐδ' εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,
 αὖθις τὸν αὐτὸν ἀνδρα μυττωτεύσομεν.
 ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον γνώμην ἔχον,
 ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον, 65
 πιθανόδιας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.
 ἔστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκεινοσὶ⁶⁶
 ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὐπὶ τοῦ τέγους.
 οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῷν,
 ἐνδον καθείρξας, ἵνα θύραξε μὴ ἔιη. 70
 νόσον γὰρ ὁ πατήρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
 ἢν οὐδ' ἂν εἴς γνοίη ποτ' οὐδ' ἂν ξυμβάλοι,
 εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν· ἐπεὶ τοπάζετε.
 Άμυνίας μὲν ὁ Προνάπους φήσ' οὗτοσὶ⁷⁵
 εἶναι φιλόκυνθον αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲν λέγει.

ΣΩΣ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.

* * * * * * * * * * * * * * * * *
 ΞΑΝ. οὐκ, ἀλλὰ φιλο μέν ἔστιν ἀρχὴ τοῦ πακοῦ.
 ὅδι δέ φησι Σωσίας πρὸς Δερνύλον
 εἶναι φιλοπότην αὐτόν. ΣΩΣ. οὐδαμῶς γ', ἐπει
 αὗτη γε χρηστῶν ἔστιν ἀνδρῶν ἡ νόσος. 80

ΞΑΝ. Νικόστροτος δ' αὖ φησιν ὁ Σκαμβωνίδης
 εἶναι φιλοθύτην αὐτὸν ἦ φιλόξενον.

ΣΩΣ. μὰ τὸν κύν', ω̄ Νικόστροτ', οὐ φιλόξενος,
 ἐπεὶ καταπύγων ἔστιν δὲ γε Φιλόξενος.

ΞΑΝ. ἄλλως φλυαρεῖτ· οὐ γὰρ ἔξενρήσετε.
 εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγᾶτε νῦν.

φράσω γὰρ ἥδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότου.

φιληλιαστής ἐστιν ὡς οὐδεὶς ἀνήρ,
 ἐρᾶ τε τούτου τοῦ δικάζειν, καὶ στένει,
 ἦν μὴ πὶ τοῦ πρώτου οὐδὲ πασπάλην. 90
 ὅπνου δ' ὁρᾶ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην.
 ἦν δ' οὖν καταμύσῃ κάνειν, ὅμως ἔκει
 ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν αἰλεψύδραν.
 ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφόν γ' ἔχειν εἰωθέναι
 τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων ἀνίσταται, 95
 ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεὶς νουμηνίᾳ.
 καὶ νὴ Δί' ἦν ἵδη γέ που γεγραμμένον
 νίὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμου καλόν,
 λὼν παρέγραψε πλησίον „κημὸς καλός.“
 τὸν ἀλευτρούνα δ', ὃς ἦδ' ἀφ' ἐσπέρας, ἔφη 100
 ὅψ' ἔξεγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον,
 παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα.
 εὐθὺς δ' ἀπὸ δορπηστοῦ κένοραγεν ἐμβάδας,
 κάπειτ' ἔκεισ' ἐλθὼν προκαθεύδει πρὸ πάνυ,
 ὥσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ κίονι. 105
 ὑπὸ δυσκολίας δ' ἄπασι τιμῶν τὴν μακρὰν
 ὥσπερ μέλιττ' ἦ βομβυλιὸς εἰσέρχεται,
 ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ἀναπεπλασμένος.
 ψήφων δὲ δείσας μὴ δεηθείη ποτέ,
 ἵν' ἔχοι δικάζειν, αἴγιαλὸν ἐνδον τρέφει. 110
 τοιαῦτ' ἀλύει· νουθετούμενος δ' ἀεὶ¹
 μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν
 μοχλοῖσιν ἐνδήσαντες, ὃς ἂν μὴ ἔνη.
 ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
 καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος 115
 ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον
 μηδ' ἔξιέναι θύραξ· ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο.
 εἶτ' αὐτὸν ἀπέλον κάκαθαιρ', ὁ δ' οὐ μάλα.
 μετὰ τοῦτ' ἐκορυβάντις· ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ

ἄξις ἐδίκαζεν εἰς τὸ Καινὸν ἐμπεσών. 120

ὅτε δῆτα ταύταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ὡφέλει,
διέπλευσεν εἰς Αἴγιναν· εἶτα ξυλλαβὼν
νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ·
ό δ' ἀνεφάνη κυρεφαῖος ἐπὶ τῇ πιγκλίδι.
ἐντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἔξεφρείομεν. 125

ό δ' ἔξεδίδρασκε διά τε τῶν ὑδροφροῶν
καὶ τῶν ὄπαν· ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα
ἐνεβύσαμεν φακίοισι κάπακτάσαμεν·
ό δ' ὥσπερει κολοιὸς αὐτῷ παττάλους
ἐνέκρουεν εἰς τὸν τοῖχον, εἶτ' ἔξήλλετο. 130

ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἀπασαν δικτύοις
καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ φυλάττομεν.
ἔστιν δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι Φιλοκλέων,
ναὶ μὰ Δία, τῷ δ' υἱεῖ γε τῷδε Βδελυκλέων,
ἔχων τρόπους φρυναγμοσεμνάκους τινάς. 135

ΒΔΕ. ὁ Ξανθία καὶ Σωσία, καθεύδετε;

ΞΑΝ. οἵμοι. *ΣΩΣ.* τί ἔστι; *ΞΑΝ.* Βδελυκλέων ἀνίσταται.

ΒΔΕ. οὐ περιδραμεῖται σφῶν ταχέως δεῦρος;
ό γὰρ πατὴρ εἰς τὸν ἵπνὸν εἰσελήνυθεν
καὶ μυσπολεῖ τι καταδεδυκώς. ἀλλ' ἄθρει, 140
κατὰ τῆς πυέλου τὸ τρῆμα ὅπως μὴ ἀδύσεται·
σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο. *ΞΑΝ.* ταῦτ', ὁ δέσποτα.

ΒΔΕ. ἄναξ Πόσειδον, τί ποτ' ἄροις ή κάπινη ψοφεῖ;
οὗτος, τίς εἰ σύ; *ΦΙΛ.* καπνὸς ἔγωγ' ἔξερχομαι.

ΒΔΕ. καπνός; φέροις; *ΦΙΛ.* ξύλου τίνος σύ. *ΦΙΛ.* συκίνον.

ΒΔΕ. νὴ τὸν Δίοντος γέροντας δριμύτατος καπνῶν. 146
ἀτὰρ οὐκέτ' ἐρρήσεις γε, πιοῦσθεντος ή τηλία;
δύνυν πάλιν· φέροις ἐπαναθῶσι καὶ ξύλον.

ἐνταῦθά νυν ξήτει τιν' ἄλλην μηχανήν.
ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἰμις ὡς ἐτερος οὐδεὶς ἀνήρ, 150

- δοτις πατρὸς νῦν Καπνίου κεκλήσομαι.
 παῖ, τὴν θύραν ὥθει· πίεζέ νυν σφόδρα
 εὗ κάνθρωπῶς· κάγῳ γὰρ ἐνταῦθ' ἔρχομαι.
 καὶ τῆς κατακλεῖδος ἐπιμελοῦ, καὶ τοῦ μοχλοῦ
 φύλατθ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται. 155
- ΦΙΛ.** τί δράσετ'; οὐκ ἐκφρήσετ', ὡς μιαρώτατοι,
 δικάσοντά μ', ἀλλ' ἐκφεύξεται Δρακοντίδης;
- ΞΑΝ.** σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἄν φέροις; **ΦΙΛ.** ὁ γὰρ θεὸς
 μαντευομένῳ μοῦχοησεν ἐν Δελφοῖς ποτέ,
 ὅταν τις ἐκφύγῃ μ', ἀποσκλῆναι τότε. 160
- ΞΑΝ.** Ἀπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος.
- ΦΙΛ.** ἵθ', ἀντιβολῶ σ', ἐκφρες με, μὴ διαρραγῶ.
- ΞΑΝ.** μὰ τὸν Ποσειδῶνα, Φιλοκλέων, οὐδέποτέ γε.
- ΦΙΛ.** διατρώξομαι τοίνυν ὁδᾶξ τὸ δίκτυον.
- ΞΑΝ.** ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὁδόντας. **ΦΙΛ.** οἶμοι δείλαιος· 165
 πῶς ἄν σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; δότε μοι ξίφος
 ὅπως τάχιστ', ἢ πινάκιον τιμητικόν.
- ΒΔΕ.** ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασείει κακόν.
- ΦΙΛ.** μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι
 τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς κανθηλίοις. 170
 νουμηνία γάρ ἐστιν. **ΒΔΕ.** οὕκουν κἄν ἔγω
 αὐτὸν ἀποδούμην δῆτ' ἄν; **ΦΙΛ.** οὐχ ὥσπερ γ' ἔγω.
- ΒΔΕ.** μὰ Δί', ἀλλ' ἀμεινον. **ΦΙΛ.** ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.
- ΞΑΝ.** οἵαν πρόφασιν καθῆκεν, ὡς εἰρωνικῶς,
 ἵνα θᾶττον ἐκπέμψειας. **ΒΔΕ.** ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν
 ταύτη γ'. ἔγῳ γὰρ ἡσθόμην τεχνωμένου. 176
 ἀλλ' εἰσιών μοι τὸν ὄνον ἔξαγ' ἐνδοθεν.
 ὅπως δ' ὁ γέρων μὴ τῇδε παρακύψει πάλιν.
- ΞΑΝ.** κάνθων, τί κλάεις; ὅτι πεπράσει τήμερον;
 βάδιξε θᾶττον. τί στένεις, εἰ μὴ φέρεις
 Ὁδυσσέα τιν'; ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία φέρει
 κάτω γε τουτονί τιν' ὑποδεδυκότα. 180

ΒΔΕ. ποῖον; φέρ' ἵδωμαι. *ΞΑΝ.* τουτοί. *ΒΔΕ.* τουτὶ
τίς εἶ ποτ', ὥνθρωπ', ἔτεόν; *ΦΙΛ.* Οὔτις νὴ Δία.

ΒΔΕ. Οὔτις σύ; ποδαπός; *ΦΙΛ.* Ἰδανος Ἀποδρασιπ-
πίδουν. 185

ΒΔΕ. Οὔτις μὰ τὸν Δίοντος τι χαιρήσων γε σύ.
ῦφελκε θάττον αὐτόν. ὡς μιαρώτατος,
ἴν' ὑποδέδυκεν· ὥστ' ἔμοιγ' ἴνδάλλεται
ὅμοιότατος οὐλητῆρος εἶναι πωλίω.

ΦΙΛ. εἰ μή μ' ἐάσεθ' ἡσύχως, μαχούμεθα. 190

ΒΔΕ. περὶ τοῦ μαχεῖν νῷν δῆτα; *ΦΙΛ.* περὶ ὄνου σκιᾶς.

ΒΔΕ. πονηρὸς εἶ πόρρω τέχνης καὶ παράβολος.

ΦΙΛ. ἔγὼ πονηρός; οὐ μὰ Δίοντος, ἀλλ' οὐκ οἰσθα σὺ
νῦν μ' ὅντ' ἄριστον· ἀλλ' ἵσως, ὅταν φάγης
ὑπογάστριον γέροντος ἡλιαστικοῦ. 195

ΒΔΕ. ὕθει τὸν ὄνον καὶ σαυτὸν εἰς τὴν οἰκίαν.

ΦΙΛ. ὡς ξυνδικασταὶ καὶ Κλέων, ἀμύνατε.

ΒΔΕ. ἔνδον κένδραχθι τῆς θύρας κεκλεισμένης.
ῶθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν εἰς τὸν μοχλόν, 200
καὶ τῇ δοκῷ προσθείς τὸν ὄλμον τὸν μέγαν
ἀνύσας τι προσκύλιέ γ'. *ΞΑΝ.* οἵμοι δείλαιος·
πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βωλίον;

ΒΔΕ. ἵσως ἄνωθεν μῆς ἐνέβαλέ σοί ποθεν.

ΞΑΝ. μῆς; οὐ μὰ Δίοντος, ἀλλ' ὑποδυόμενός τις ούτοσὶ 205
ὑπὸ τῶν κεραμίδων ἡλιαστῆς ὁροφίας.

ΒΔΕ. οἵμοι κακοδαίμων, στροῦθος ἀνὴρ γίγνεται·
ἐκπτήσεται. ποῦ ποῦ στί μοι τὸ δίκτυον;
σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ. νὴ Δίοντος ἦ μοι κρείττον ἦν
τηρεῖν Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός. 210

ΞΑΝ. ἄγε νῦν, ἐπειδὴ τουτοὶ σεσοβήκαμεν,
κούνι ἔσθ' ὅπως διαδὺς ἂν ἡμᾶς ἔτι λάθοι,

- τί ούκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσου ὅσου στίλην;
BΔE. ἀλλ', ὡς πονήρ', ἥξουσιν ὀλίγον ὕστερον
οἱ ξυνδικασταὶ παρακαλοῦντες τουτοὺν 215
τὸν πατέρα. **ΞΑΝ.** τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν ὅρθρος
βαθύς.
- BΔE.** νὴ τὸν Δί', ὁψέ τἄρ' ἀνεστήκασι νῦν.
ώς ἀπὸ μέσων νυκτῶν γε παρακαλοῦσ' ἀεί,
λύχνους ἔχοντες καὶ μινυρίζοντες μέλη
ἀρχαιομελισιδωνοφρυνικήρατα, 220
οἵς ἐκκαλοῦνται τοῦτον. **ΞΑΝ.** οὐκοῦν, ἦν δέη,
ἥδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.
- BΔE.** ἀλλ', ὡς πονηρέ, τὸ γένος ἦν τις ὁργίσῃ
τὸ τῶν γερόντων, ἔσθ' ὅμοιον σφηκιᾶ. 225
ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος
ὅξύτατον, ὡς κεντοῦσι, καὶ κενραγότες
πηδῶσι καὶ βάλλουσιν ἔσπερ φέψαλοι.
- ΞΑΝ.** μὴ φροντίσῃς· ἐὰν ἐγὼ λίθους ἔχω,
πολλῶν δικαστῶν σφηκιὰν διασκεδῶ.
- ΧΟΡ.** χώρει, πρόβαιν' ἔρρωμένως. ὡς Κωμία, βραδύνεις;
μὰ τὸν Δί', οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἥσθ' ἵματς
κύνειος. 231
- νυνὶ δὲ κρείττων ἐστὶ σοῦ Χαρινάδης βαδίζειν.
ὡς Στρυμόδωρε Κονθυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν,
Εὐεργίδης ἄρ' ἐστί που 'νταῦθ', ἢ Χάβης ὁ
Φλυεύς;
- πάρεσθ', ὅ δὴ λοιπόν γ' ἔτ' ἐστίν, ἀππαπαῖ πα-
παιάξ, 235
ἥβης ἐκείνης, ἥνικ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν
φρουροῦντ' ἐγώ τε καὶ σύ· κάτα περιπατοῦντε
νύκτωρ
- τῆς ἀρτοπάλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὄλμον,
κάθ' ἥψομεν τοῦ κορκόρου, κατασχίσαντες αὐτόν.

ἀλλ' ἐγκονῶμεν, ὥνδρες, ὡς ἔσται Λάχητι
νυνί· 240

σίμβλον δέ φασι χοημάτων ἔχειν ἀπαντες αὐτόν.
χθὲς οὖν Κλέων ὁ ηθεμὼν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὕρᾳ
ἥκειν ἔχοντας ἡμερῶν δργὴν τριῶν πουηρὰν
ἐπ' αὐτόν, ὡς ιολωμένους ὥν ἡδίκησεν. ἀλλὰ
σπεύδωμεν, ὥνδρες ἥλικες, πρὶν ἡμέραν γενέ-
σθαι. 245

χωρῶμεν, ἂμα τε τῷ λύχνῳ πάντη διασκοπῶμεν,
μή που λίθος τις ἐμποδὼν ἡμᾶς κακόν τι δράσῃ.

ΠΑΙ. τὸν πηλόν, ὥ πάτερ πάτερ, τουτονὶ φύλαξαι.

ΧΟΡ. κάρφος χαμάθεν νῦν λαβὼν τὸν λύχνον πρό-
βυσσον.

ΠΑΙ. οὕκ, ἀλλὰ τῷδε μοι δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν.

ΧΟΡ. τί δὴ μαθὼν τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ' ὥθεῖς, 251
καὶ ταῦτα τούλαιόν σπανίζοντος, ὥνόητε;
οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δέῃ τίμιον πρίασθαι.

ΠΑΙ. εἰ νὴ Αἴ' αὐθίς ιονδύλοις νουθετήσεις' ἡμᾶς,
ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους ἄπιμεν οἶκαδ' αὐτοί·
κάπειτ' ἵσως ἐν τῷ σκότῳ τουτονὶ στερηθεὶς 256
τὸν πηλὸν ὕσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων.

ΧΟΡ. ή μὴν ἐγώ σου χάτερους μείζονας ιολάξω.
ἀλλ' οὐτοσί μοι μάρμαρος φαίνεται πατοῦντι·
ιούκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον
ὑδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι. 261

ἔπεισι γοῦν τοῖσιν λύχνοις οὗτοὶ μύκητες·
φιλεῖ δ', ὅταν τοῦτ' ή, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.
δεῖται δὲ καὶ τῶν ιαρπίμων ἄττα μή στι πρῶτα
ὑδωρ γενέσθαι κάπιπνεῦσαι βόρειον αὐτοῖς. 265
τί χρῆμ' ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστὴς
πέπονθεν, ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος;
οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ήν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν

ἡγεῖτ' ἀν ἄδων Φρυνίχου· καὶ γάρ ἐστιν ἀνὴρ
φιλωδός. ἀλλά μοι δοκεῖ στάντας ἐνθάδ', ὥνδρες,
ἄδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἦν τί πως ἀκούσας 271
τούμον μέλους ὑφ' ἡδονῆς ἐρπύση θύραξε.
τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαινετ' ἄρ' ἡμῖν ὁ γέρων
οὐδὲν ὑπακούει;

μῶν ἀπολόλεκε τὰς
ἐμβάδις, ἢ προσέκοψ' ἐν 275
τῷ σηότῳ τὸν δάκτυλόν πον,
εἰτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ
τὸ σφυρὸν γέροντος ὅντος;
καὶ τάχ' ἀν βουβωνιώῃ.
ἢ μὴν πολὺ δριμύτατός γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν,
καὶ μόνος οὐκ ἀν ἐπείθετ',
ἀλλ' ὅπότ' ἀντιβολοίη
τις, κάτω κύπτων ἀν οὔτω,
λίθον ἔψεις, ἔλεγεν. 280
τάχα δ' ἀν διὰ τὸν χθιζεινὸν ἀνθρωπον, ὃς ἡμᾶς
διεδύετ'

ἔξαπατῶν καὶ λέγων
ώς φιλαθήναιος ἦν καὶ
τάν Σάμιος πρῶτος κατείποι,
διὰ τοῦτ' ὁδυνηθεὶς
εἰτ' ἵσως κεῖται πυρέττων.
ἔστι γάρ τοιοῦτος ἀνὴρ. 285

ἀλλ', ὥγαδ', ἀνίστασο μηδ' οὕτως σεαυτὸν
ἔσθιε, μηδ' ἀγανάκτει.
καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἥκει
τῶν προδόντων τάπι Θράκης·
ὅν ὅπως ἔγχυτριεῖς.
ὑπαγ', ὥς παῖ, ὕπαγε. 290

- ΠΑΙ.* ἐθελήσεις τί μοι οῦν, ὡ
πάτερ, ἦν σού τι δεηθῶ;
XOP. πάνν γ', ὡ παιδίον. ἀλλ' εἰ-
πὲ τί βούλει με πρίασθαι
καλόν; οἷμαι δέ σ' ἔρευν ἀ-
στραγάλους δήπου θεν, ὡ παῖ. 295
- ΠΑΙ.* μὰ Δι', ἀλλ' Ισχάδας, ὡ παπ-
πία· ἥδιον γάρ. *XOP.* οὐκ ἄν
μὰ Δι', εἰ κρέμαισθέ γ' ὑμεῖς.
- ΠΑΙ.* μὰ Δι' οὖ τάρα προπέμψω σε τὸ λοιπόν.
XOP. ἀπὸ γὰρ τοῦδέ με τοῦ μισθαρίου 300
τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλ-
φιτα δεῖ καὶ ξύλα κῶψον·
σὺ δὲ σῦκά μ' αἴτεῖς.
- ΠΑΙ.* ἄγε νῦν, ὡ πάτερ, ἦν μὴ
τὸ δικαστήριον ἄρχων
καθίσῃ νῦν, πόθεν ὡνη-
σόμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλ- 305
πίδα χρηστήν τινα νῷν ἢ
πόρον Ἐλλας ἵερόν;
- XOP.* ἀπαπαῖ, φεῦ, ἀπαπαῖ, φεῦ,
μὰ Δι' οὐκ ἔγωγε νῷν οἶδ'
δόποθεν γε δεῖπνον ἔσται. 310
- ΠΑΙ.* τί με δῆτ', ὡ μελέα μῆτερ, ἔτικτες;
XOP. ἵν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχησ. 315
- ΠΑΙ.* ἀνόνητον ἄρ' ὡ δυ-
λάκιόν σ' εἶχον ἄγαλμα.
ἢ ε.
πάρα νῷν στενάζειν.
- ΦΙΛ.* φίλοι, τήκομαι μὲν
πάλαι διὰ τῆς ὁπῆς 317

νῦμῶν ὑπακούων.

ἀλλ' οὐ γὰρ οἶός τ' εἴμι

ἄδειν. τί ποιήσω;

τηροῦμαι δ' ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ

βούλομαι γε πάλαι μεθ' ὑ-

μῶν ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδί-

σκους κακόν τι ποιῆσαι.

ἀλλ', ω̄ Ζεῦ μεγαβρόντα,

ἥ με ποίησον καπνὸν ἔξαιφνης,

ἥ Προξενίδην, ἥ τὸν Σέλλου

τοῦτον τὸν ψευδαμάμαξυν.

τόλμησον, ἄναξ, χαρίσασθαι μοι,

πάθος οἰκτείρας.

ἥ με κεραυνῷ διατινθαλέῳ

σπόδισον ταχέως.

κάπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας

εἰς ὁξάλμην ἔμβαλε θεομήν.

ἥ δῆτα λίθον με ποίησον ἐφ' οὐ

τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσιν.

XOP. τίς γάρ ἐσθ' ὁ ταῦτα σ' εἴργων
καποκλείων τῇ θύρᾳ; λέ-

ξον· πρὸς εὔνους γὰρ φράσεις.

ΦΙΛ. οὐμὸς νῖός. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε· καὶ γὰρ τυγχάνει
οὗτοσὶ πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὑφεσθε τοῦ

τόνου.

XOP. τοῦ δ' ἐφεξιν, ω̄ μάταιε, ταῦτα δρᾶν σε βούλεται;
καὶ τίνα πρόφασιν ἔχων;

ΦΙΛ. οὐκ ἐά μ', ω̄νδρες, δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν
κακόν,
ἀλλά μ' εὐωχεῖν ἔτοιμός ἐσθ'. ἐγὼ δ' οὐ βού-
λομαι.

333—345. = 365—378.

329

325

330

335

340

- XOP.** τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιαρὸς χα-
νεῖν δὲ Αημολογοκλέων ὅδ',
ὅτι λέγεις τι περὶ τῶν νε-
ῶν ἀληθέσ. οὐ γὰρ ἂν ποθ'
οὗτος ἀνὴρ τοῦτ' ἐτόλμη-
σεν λέγειν, εἰ
μὴ ἔχουμενότης τις ἦν. 345
- ἀλλ' ἐκ τούτων ὡρα τινά σοι ζητεῖν καυνήν ἐπί-
νοιαν,
ἥτις σε λάθρα τάνδρὸς τουδὶ καταβῆναι δεῦρο
ποιήσει.
- ΦΙΛ.** τίς ἂν οὖν εἴη; ζητεῖθ' ὑμεῖς, ὡς πᾶν ἀν ἔγωγε
ποιοίην.
οὗτοι καττῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης πε-
ριελθεῖν.
- XOP.** ἔστιν ὅπὴ δῆθ' ἥντιν' ἀν ἐνδοθεν οἶός τ' εἴης
διορύξαι, 350
εἴτ' ἐκδῦναι φάκεσιν κρυφθείσ, ὥσπερ πολύμητις
Ὀδυσσεύς;
- ΦΙΛ.** πάντα πέφρακται πούκ ἔστιν ὄπης οὐδ' εἰ σέρφω
διαδῦναι.
ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὅπιαν δ' οὐκ ἔστι
γενέσθαι.
- XOP.** μέμνησαι δῆθ', ὅτι ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τὸν
ὄβελίσκους
ἴεις σαντὸν κατὰ τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Νάξος
ἔάλω; 355
- ΦΙΛ.** οἶδ'. ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐκείνῳ
προσόμοιον.
ἥβων γαρ καὶ δυνάμην κλέπτειν, ἵσχυόν τ' αὐτὸς
ἔμαυτοῦ,
πούδείς μ' ἐφύλαττ', ἀλλ' ἔξην μοι

φεύγειν ἀδεῶς. νῦν δὲ ξὺν ὅπλοις
ἄνδρες ὁπλῖται διαταξάμενοι
κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται,
τὸ δὲ δύ' αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
ῶσπερ με γαλῆνη κρέα πλέψαν
τηροῦσιν ἔχοντες ὄβελίσκους.

360

XOP. ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε
μηχανὴν ὅπως τάχισθ'. ἔ-
ως γάρ, ὡς μελίττιον.

ΦΙΛ. διατραγεῖν τοίνυν κράτιστόν ἐστί μοι το δίκτυοι
ἡ δέ μοι Δίκτυονα συγγνώμην ἔχοι τοῦ δικτύου.

XOP. ταῦτα μὲν πρὸς ἄνδρος ἐστ' ἄνοντος ἐσ σωτηρίαν.
ἀλλ' ἔπαγε τὴν γνάθον.

370

ΦΙΛ. διατέτρωκται τοῦτο γ'. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς,
ἀλλὰ τηρώμεσθ' ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθήσεται.

XOP. μηδέν, ὡς τάν, δέδιθι, μηδέν.
ώς ἐγὼ τοῦτόν γ', ἐὰν γρύ-
ξη τι, ποιήσω δακεῖν τὴν
καρδίαν καὶ τὸν περὶ ψυ-
χῆς δρόμον δραμεῖν, ἵν' εἰδῆ
μὴ πατεῖν τὰ
ταῦν θεαῖν ψηφίσματα.
ἀλλ' ἔξαψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλώδιον εἶτα
καθίμα
δήσας σαυτὸν καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διο-
πείθοντος.

375

ΦΙΛ. ἄγε νῦν, ἦν αἰσθομένω τούτῳ ξητῆτόν μ' ἐσκα-
λαμᾶσθαι
κάνασπαστὸν ποιεῖν εἴσω, τί ποιήσετε; φράξετε
νυνί.

XOP. ἀμυνοῦμέν σοι τὸν πρινώδη θυμὸν ἄπαντ' ἐκ-
καλέσαντες,

ῶστ' οὐ δυνατόν σ' εἰργειν ἔσται· τὰ τοιαῦτα
ποιήσομεν ἡμεῖς.

ΦΙΛ. δράσω τούνυν ὑμὶν πίσυνος· καὶ μανθάνετ'³⁸⁵· ἦν
τι πάθω^{γά},

ἀνελόντες καὶ κατακλαύσαντες θεῖναι^{μέ} ὑπὸ τοῦσι
δρυφάκτοις.

ΧΟΡ. οὐδὲν πείσει· μηδὲν δείσῃς. ἀλλ', ὡ^β βέλτιστε,
καθίει
σαυτὸν θαρρῶν κάπενξάμενος τοῖσι πατρῷοισι
θεοῖσιν.

ΦΙΛ. ὡ^β Λύκε δέσποτα, γείτων ἥρως· σὺ γὰρ οἶσπερ
έγὼ κεχάρησαι,
τοῖς δακρύοισιν τῶν φευγόντων ἀεὶ καὶ τοῖς ὄλο-
φυρμοῖς.³⁹⁰

ώκησας γοῦν ἐπίτηδες ίών ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ'
ἀκροῶ^ο,
κάβουλήθης μόνος ἥρων παρὰ τὸν οἰκάντα κα-
θῆσθαι.

έλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαντοῦ πλησιόχωρον·
κού μή ποτέ σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω μηδ'
ἀποπάρδω.

ΒΔΕ. οὗτος, ἐγείρου. **ΞΑΝ.** τί τὸ πρᾶγμα[?]; **ΒΔΕ.** ὕσπερ
φωνή μέτις ἐγκεκύλωται

ΞΑΝ. μῶν ὁ γέρων πη διαδύεται αὐ^τ; **ΒΔΕ.** μὰ Δί[?] οὐ
δῆτ', ἀλλὰ καθιμᾶ³⁹⁶
αὐτὸν δησας. **ΞΑΝ.** ὡ^β μιαρώτατε, τί ποιεῖς; οὐ
μὴ καταβήσει;

ΒΔΕ. ἀνάβαιν[?] ἀνύσας κατὰ τὴν ἐτέραν καὶ ταῦτιν φυλ-
λάσι παῖε,
ἥν πως πρόμνην ἀνακρούσηται πληγεὶς ταῖς εἰρε-
σιώναις.

- ΦΙΛ.** οὐ ἔνδιλλήψεσθ' ὅπόσοισι δίκαια τῆτες μέλλονσιν
ἔσεσθαι, 400
ὡς Σμικνθίων καὶ Τισιάδη καὶ Χρήμων καὶ Φερέ-
δειπνε;
πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρηγέτε μοι, πρὸν μ' εἴσω
μᾶλλον ἄγεσθαι;
- ΧΟΡ.** εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἔκεινην τὴν χολήν,
ἥνπερ, ἥνικ' ἂν τις ἡμῶν ὁργίσῃ τὴν σφηκιάν;
νῦν ἔκεινο νῦν ἔκεινο 405
τούξυνθυμον, φῶς κολαξό-
μεσθα, κέντρον ἐντέτατ' ὀξύ.
ἄλλὰ θαιμάτια βαλόντες ὡς τάχιστα, παιδία,
θεῖτε καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε,
καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἥκειν 410
ὡς ἐπ' ἄνδρα μισόπολιν
ὄντα κάπολούμενον,
ὅστις τόνδε λόγον εἰσφέρει,
ὡς χρὴ μὴ δικάξειν δίκας.
- ΒΔΕ.** ὡγαθοί, τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ', ἄλλὰ μὴ κεκράγατε.
- ΧΟΡ.** νὴ Δί' ἐσ τὸν οὐρανόν γ'. **ΒΔΕ.** ὡς τόνδ' ἐγὼ
οὐ μεθήσομαι. 416
- ΧΟΡ.** ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννίς ἐστιν ἐμφανῆς;
ὡς πόλι καὶ Θεώρου θεοσεχθρία,
κείτις ἄλλος προέστηκεν ὑμῶν κόλαξ.
- ΞΑΝ.** Ἡράκλεις, καὶ κέντρο' ἔχονσιν. οὐχ ὁρᾶς, ὡς δέ-
σποτα; 420
- ΒΔΕ.** οἵς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίον.
- ΧΟΡ.** καὶ σέ γ' αὐτοῖς ἔξολούμεν· ἄλλ' ἀπας ἐπί-
στρεφε
δεῦρο κάξείρας τὸ κέντρον εἶτ' ἐπ' αὐτὸν ἵεσο,
ἔνσταλείς, εὕτακτος, ὁρῆς καὶ μένους ἐμπλή-
μενος,

ώς ἂν εὗ εἰδῇ τὸ λοιπὸν συῆνος οἶνον ὥργισεν. 425

ΞΑΝ. τοῦτο μέντοι δεινὸν ἥδη νὴ Δί', εἰ μαχούμεθα·

ώς ἔγωγ' αὐτῶν ὁρῶν δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας.

ΧΟΡ. ἀλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρον· εἰ δὲ μή, φῆμ' ἔγω
τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέρματος.

ΦΙΛ. εἴλα νῦν, ὡς ξυνδικασταί, σφῆκες δέξυναόδιοι, 430
οἱ μὲν ἐς τὸν πρωκτὸν αὐτῶν εἰσπέτεσθ' ὥργι-
σμένοι,

οἱ δὲ τῷφθαλμῷ κύκλῳ κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύ-
λους.

ΒΔΕ. ὡς Μίδα καὶ Φρονᾶς βοήθει δεῦρο καὶ Μασυντία,
καὶ λάβεσθε τουτούν καὶ μὴ μεθῆσθε μηδενί·
εἰ δὲ μή, ν πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε. 435
ώς ἔγω πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον.

ΧΟΡ. εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἐν τί σοι παγήσεται.

ΦΙΛ. ὡς Κέκροψ ἥρως ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρακον-
τίδη,
περιορᾶς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρού-
μενον,

οὓς ἔγω δίδαξα κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χοίνικα; 440

ΧΟΡ. εἴτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γῆρᾳ κακά;
δηλαδή· καὶ νῦν γε τούτω τὸν παλαιὸν δε-
σπότην

πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνη-
μένοι

διφθερῶν πάξωμάδων, ἃς οὗτος αὐτοῖς ἥμπόλα,
καὶ κυνᾶς, καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος ὅντος ὥφε-
λει, 445

ῶστε μὴ διγῶν ἐκάστοτε· ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνι
οὐδ' ἐν ὁφθαλμοῖσιν αἰδὼς τῶν παλαιῶν ἐμ-
βάδων.

ΦΙΛ. οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ', ὡς κάκιστον θηρίον;

ούδ' ἀναμυησθεὶς ὅθ' εὔρων τοὺς βότρους ολέ-
πτοντά σε
προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλάσιν ἔξεδειρ' εὗ νάνδρι-
κῶς, 450
ώστε σε ξηλωτὸν εἶναι, σὺ δ' ἀχάριστος ἥσθ' ἄροι.
ἄλλ' ἄνες με καὶ σὺ καὶ σύ, πρὸν τὸν υἱὸν ἐκ-
δραμεῖν.

XOP. ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην,
οὐκέτ' ἐς μακράν, ἵν' εἰδῆθ' οἶος ἐστ' ἀνδρῶν
τρόπος

οἵξυθύμων καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κάρδαμα.

BΛE. παῖε παῖ, ὦ Ξανθία, τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰ-
κίας. 456

ΞAN. ἀλλὰ δρῶ τοῦτ'. *BΛE.* ἀλλὰ καὶ σὺ τῦφε πολλῷ
τῷ καπνῷ.

οὐχὶ σοῦσθ', οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ
ξύλῳ.

καὶ σὺ προσθεὶς Αἰσχίνην ἔντυφε τὸν Σελλαρ
τίου.

ΞAN. ὁρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ.

BΛE. ἀλλὰ μὰ Διὸς οὐ δαδίως οὕτως ἢν αὐτοὺς διέ-
φυγεῖς, 461

εἶπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρω-
κότες.

XOP. ἄρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα
τοῖς πένησιν, ἡ τυραννίς
ώς λάθρᾳ γ' ἐλάμβαν' ὑπιοῦσά με;
εἰ σύ γ', ὦ πόνῳ πονηρὲ καὶ κομηταμυνία,
τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὃν ἔθηκεν ἡ πόλις,
οὕτε τιν' ἔχων πρόφασιν
οὕτε λόγον εὐτράπελον,
αὐτὸς ἄρχων μόνος. 470

- BΔE.* ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης καὶ τῆς κατοξείας βοῆς
ἔσ λόγους ἔλθοιμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγάς;
XOP. σοὶ λόγους, ὡς μισόδημε καὶ μοναρχίας ἐραστά,
καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ, καὶ φορῶν ιράσπεδα 475
στεμμάτων, τήν θ' ὑπήνην ἄκουντον τρέφων;
BΔE. νὴ Διὸς ἦ μοι ορεῖττον ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ
πατρὸς
μᾶλλον ἦ κακοῖς τοσούτοις ναυμαχεῖν ὁ σημέραι.
XOP. οὐδὲ μὴν οὐδὲ ἐν σελίνῳ σουστὶν οὐδὲ ἐν πη-
γάνῳ. 480
τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐπῶν.
ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς, ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος
ταῦτα ταῦτά σου καταντλῇ καὶ ξυνωμότας καλῇ.
BΔE. ἂρ ἄν, ὡς πρὸς τῶν Θεῶν, ἡμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μου;
ἢ δέδοιταί σοι δέρεσθαι καὶ δέψειν δι' ἡμέρας. 485
XOP. οὐδέποτέ γ', οὕχι, ἔως ἄν τι μου λοιπὸν ἦ,
ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ὥδ' ἐστάλης.
BΔE. ως ἀπανθ' ὑμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται,
ἢν τε μεῖζον ἢν τ' ἔλαττον πρᾶγμά τις κατηγορῇ,
ἢς ἐγὼ οὐκ ἥκουσα τοῦνομ' οὐδὲ πεντήκοντ'
ἐτῶν. 490
νῦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέος·
ὦστε καὶ δὴ τοῦνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ πυλίνδεται.
ἢν μὲν ὥνηται τις ὁρφώς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλῃ,
εὐθέως εἴρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας·
οὗτος ὁψωνεῖν ἔοιχ' ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι. 495
ἢν δὲ γήτειον προσαιτῇ τις ἀφύαις ἡδύσματα,
ἢ λαχανόπωλις παραβλέψασά φησι θατέρῳ·
εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς, πότερον ἐπὶ τυραννίδι;
ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοὶ φέρειν ἡδύσματα;
ΞΑΝ. κάμε γ' ἡ πόρονη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας,
ὅτι κελητίσαι ἕλευσον, ὁξυθυμηθεῖσά μοι 501

ἥρετ' εἰ τὴν Ἰππίου καθίσταμαι τυραννίδα.

BΔE. ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἥδε⁵, εἰ καὶ νῦν ἐγὼ τὸν πατέρο⁶ ὅτι βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν

504

οὐδὲ φοιτοσυνοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων ξῆν βίον γενναῖον ὕσπερο Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω ταῦτα δοᾶν ξυνωμότης ὡν καὶ φρονῶν τυραννικά.

ΦΙΛ. νὴ Δί⁷ ἐν δίκῃ γ⁸. ἐγὼ γὰρ οὐδέ⁹ ἀν δρυίθων γάλα ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ¹⁰ ἀν οὗ με νῦν ἀποστερεῖς. οὐδὲ χαιρώ βατίσιν οὐδέ¹¹ ἐγχέλεσιν, ἀλλ' ἥδιον ἀν δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ¹², ἀν ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.

511

BΔE. νὴ Δί⁷ εἰθίσθης γὰρ ἥδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν.

ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχῃ καὶ μάθης ἀγὼ λέγω,
ἀναδιδάξειν οἶομαί σ¹³ ὡς πάντα ταῦθ¹⁴ ἀμαρτάνεις.

ΦΙΛ. ἔξαμαρτάνω δικάζων; *BΔE.* καταγελώμενος μὲν οὗ

515

οὐκ ἐπαΐεις ὑπ¹⁵ ἀνδρῶν, οὓς σὺ μόνον οὐ προσκυνεῖς.

ἀλλὰ δουλεύων λέληθας. *ΦΙΛ.* παῦε δουλείαν λέγων,

ὅστις ἄρχω τῶν ἀπάντων. *BΔE.* οὐ σύ γ¹⁶, ἀλλ' ὑπηρετεῖς

οἱόμενος ἄρχειν· ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς, ὡς πάτερ,
ἥτις ἡ τιμή¹⁷ στίσοι καρπουμένῳ τὴν Ἑλλάδα. 520

ΦΙΛ. πάνυ γε· καὶ τούτοισί γ¹⁸ ἐπιτρέψαι θέλω. *BΔE.* καὶ μὴν ἐγώ.

ἄφετέ νυν ἄπαντες αὐτόν. *ΦΙΛ.* καὶ ξέφος γέ μοι δότε.

ἢν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ
ξέφει.

ΒΔΕ. εἰπέ μοι, τί δ' ἦν, τὸ δεῖνα, τῇ διαιτῇ μὴ ὑμένης;
ΦΙΛ. μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαί-
 μονος. 525

ΧΟΡ. νῦν δὲ τὸν ἐκ θῆμετέρον
 γυμνασίου λέγειν τι δεῖ
 καινόν, ὅπως φανήσει —

ΒΔΕ. ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν αίστην τις ὡς τάχιστα.
 ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις ὕν, ἦν ταῦτα παρακελεύῃ;

ΧΟΡ. μὴ κατὰ τὸν νεανίαν 531
 τόνδε λέγειν. ὁρᾶς γὰρ ὡς
 σοὶ μέγας ἔστ' ἀγὼν
 καὶ περὶ τῶν ἀπάντων,
 εἴπερ, ὃ μὴ γένοιτο, νῦν
 οὗτος ἐθέλει κρατῆσαι. 535

ΒΔΕ. καὶ μὴν ὅσ' ἀν λέξη γ' ἀπλῶς μνημόσυνα γράψο-
 μαι, γώ.

ΦΙΛ. τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἦν δόδι με τῷ λόγῳ κρατήσῃ;
ΧΟΡ. οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος 540

χρήσιμος ἔστ' οὐδὲ ἀκαρη·
 σκωπτόμενοι δ' ἀν ἐν
 ταισιν ὄδοις ἀπάσαις
 θαλλοφόροι καλοίμεθ', ἀν-
 τωμοσιῶν κελύφη. 545
 ἄλλ' ὡς περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλο-
 γήσειν
 τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαρρῶν πᾶσαν γλῶτταν βα-
 σάνιξε.

ΦΙΛ. καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς
 ἀποδεῖξω
 τῆς ἡμετέρας ὡς οὐδεμιᾶς ἥττων ἔστὶν βασιλείας.
 τί γὰρ εὖδαιμον καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἔστι
 δικαστοῦ, 550

ἢ τρυφερώτερον, ἢ δεινότερον ξῶον, καὶ ταῦτα
γέροντος;

δὲν πρῶτα μὲν ἔρποντ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι
δρυφάκτοις

ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήγεις· πᾶπειτ' εὐθὺς
προσιόντι

ἔμβάλλει μοι τὴν χεῖρα ἀπαλήν, τῶν δημοσίων
κεκλοφυῖαν·

ἴκετεύουσίν θ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτρο-
χοοῦντες. 555

οἰκτειρόν μ', ὡς πάτερ, αἰτοῦμαι σ', εἰ καύτὸς
πώποδ' ὑφείλου

ἀρχὴν ἄρξας ἢ πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσσέτοις ἀγο-
ράξων·

ὅς ἐμ' οὐδ' ἀν ξῶντ' ἥδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προτέ-
ραν ἀπόφυξιν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ. τοντὶ περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἔστω τὸ μνημόσυ-
νόν μοι.

ΦΙΛΙΟΝ. εἰτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς καὶ τὴν ὁργὴν ἀπο-
μορχθείς, 560

ἔνδον τούτων ὡς ἀν φάσκω πάντων οὐδὲν πε-
ποίηκα,

ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς λέντων εἰς ἀπό-
φυξιν.

φέρο' ἵδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ' ἐν-
ταῦθα δικαστῆ;

οἱ μέν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὐτῶν καὶ προστι-
θέασιν

κακὰ πρὸς τοῖς οὖσιν, ἔως ἀνιῶν ἀν ισάση τοῖσιν
ἐμοῖσιν. 565

οἱ δὲ λέγοντες μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι
γέλοιον·

οἱ δὲ σιωπτονσ', ἵν' ἐγὼ γελάσω καὶ τὸν θυμον
κατάθωμαι.

καὶ μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐ-
θὺς ἀνέλκει,

τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς, τῆς χειρός, ἐγὼ δ'
ἀκροῶμαι.

τὰ δὲ συγκύπτοντ' ἀμβληχάται· κάπειθ' ὁ πατήρ
ὑπὲρ αὐτῶν 570

ῶσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης
ἀπολῦσαι.

εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἔλε-
ήσαις·

εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με
πιθέσθαι.

χῆμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὁργῆς δλίγον τὸν κόλλοπ'
ἀνείμεν.

ἄρο' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου
καταχήνη; 575

ΒΔΕ. δεύτερον αὖ σου τουτὶ γράφομαι, τὴν τοῦ πλού-
του καταχήνην·

καὶ τάγαθά μοι μέμνησ' ἄχεις φάσκων τῆς Ἑλλά-
δος ἄρχειν.

ΦΙΛ. παιδῶν τοίνυν δοκιμαζομένων αἰδοῖα πάρεστι
θεᾶσθαι.

καὶ Οἰαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει
πρὶν ἀν ἡμῖν 579

ἐκ τῆς Νιόβης εἴπη δῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας.
καὶ αὐλητής γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα
ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξεδον ηὔλησ' ἀπι-
οῦσιν.

καὶ ἀποθνήσκων δὲ πατήρ τῷ δῷ καταλείπων
παῖδ' ἐπίκληρον,

πλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ δια-
θήκῃ

καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν
ἐπούσῃ, 585
ἔδομεν ταύτην ὅστις ἀν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀνα-
πείσῃ.

καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν· τῶν δ' ἄλλων
οὐδεμί' ἀρχή.

ΒΔΕ. τουτὶ γάρ τοι σὲ μόνον τούτων ἐν εἴρηνας μα-
καρίζω.

τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογ-
χυλιάξων.

ΦΙΛ. ἔτι δ' ἡ βουλὴ χῶρος δῆμος ὅταν ορῶνται μέγα πρᾶγμα
ἀπορήσῃ, 590

ἐψήφισται τοὺς ἀδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς πα-
ραδοῦνται.

εἶτ' Εὔαθλος χῶρος μέγας οὗτος κολακώνυμος ἀσπι-
δαποβλὴς

οὐχὶ προδώσειν ὑμᾶς φασίν, περὶ τοῦ πλήθους δὲ
μαχεῖσθαι.

καν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν,
εἰπη τὰ δικαστήριον ἀφεῖναι πρώτιστα μίαν δικά-
σαντας. 595

αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μόνον ἡμᾶς οὐ
περιτρώγει,
ἄλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων καὶ τὰς μνίας ἀπα-
μύνει.

σὺ δὲ τὸν πατέρον οὐδὲ διτοῦν τούτων τὸν σαυτοῦ
πώποτε ἔδρασας.
ἄλλὰ Θέωρος, καίτούστιν ἀνὴρ Εὐφημίου οὐδὲν
έλάττων,

τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τάμβαδι' ἡμῶν
περικωνεῖ. 600
σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἵων ἀποιλείεις καὶ
κατερρύκεις,
ἢν δουλείαν οὗσαν ἔφασκες καὶ ὑπηρεσίαν ἀπο-
δεῖξειν.

ΒΔΕ. ἔμπλησο λέγων· πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ
κάναφανήσει
πρωτός λουτροῦ περιγιγνόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς
περισέμνου.

ΦΙΛ. ὁ δέ γ' ἥδιστον τούτων ἐστὶν πάντων, οὗ 'γὰ
'πιλελήσμην, 605
ὅταν οἶκαδ' ἵω τὸν μισθὸν ἔχων, κᾱπειθ' ἥκονθ'
ἄμα πάντες
ἀσπάζονται διὰ τάργυριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυ-
γάτηρ με
ἀπονίξῃ καὶ τῷ πόδ' ἀλείφῃ καὶ προσκύψασα φι-
λήσῃ,
καὶ παππίζουσ' ἄμα τῇ γλώττῃ τὸ τριώβολον ἐκ-
καλαμᾶται,
καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν φυστὴν μᾶξαν
προσενέγκη, 610
κᾱπειτα καθεξομένη παρ' ἐμοὶ προσαναγκάξῃ,
φάγε τουτί,
ἔντραγε τουτί· τούτοισιν ἐγὼ γάνυμαι, καὶ μή με
δεήσῃ
ἐσ σὲ βλέψαι καὶ τὸν ταμίαν, ὅπότ' ἄριστον πα-
ραδήσει
καταρασάμενος καὶ τονθορύσας, ἄλλην μή μοι
ταχὺ μάξῃ.
τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων
ἀλεωρήν. 615

καν οῖνόν μοι μὴ γχῆς σὺ πιεῖν, τὸν ὄνον τόνδ'

έσκεκόμισμαι

οἶνου μεστόν, κατ' ἐγχέομαι οἰλίνας· οὐτος δὲ
κεχηνώς

βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στράτιον
κατέπαρδεν.

ἄρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἔρχω καὶ τοῦ Διὸς οὐδὲν
έλαττω, 620

ὅστις ἀκούω ταῦθ' ἅπερ ὁ Ζεύς;
ἢν γοῦν ἡμεῖς θιρυβήσωμεν,
πᾶς τίς φησιν τῶν παριόντων,
οἶον βροντῇ τὸ δικαστήριον,
ὦ Ζεῦ βασιλεῦ. 625

καν ἀστράψω, ποππύζουσιν,
πάγκεχόδασίν μ' οἱ πλουτοῦντες
καὶ πάνυ σεμνοί.

καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτός·
νὴ τὴν Δήμητρα, δέδοικας. ἐγὼ δ'
ἀπολοίμην, εἴ σε δέδοικα. 630

XOP. οὐπάποθ' οὕτω καθαρῶς
οὐδενὸς ἡκούσαμεν οὐ-
δὲ ξυνετῶς λέγοντος.

ΦΙΛ. οὔκ, ἀλλ' ἐρήμας φεδ' οὗτος φαδίως τρυγήσειν·
καλῶς γὰρ ἥδειν ως ἐγὼ ταύτη ιράτιστός εἰμι. 635

XOP. ως δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν
κούδεν παρῆλθεν, ὥστ' ἐγωγ'
ηὐξανόμην ἀκούων,
κάν μακάρων δικάξειν
αὐτὸς ἔδοξα νήσοις,
ἥδομενος λέγοντι. 640

ΦΙΛ. ὥσθ' οὗτος ἥδη σκορδινᾶται κάστιν οὐκ ἐν αὐτοῦ.
ΒΛΕ. ἦ μὴν ἐγώ σε τημερον σκύτη βλέπειν ποιήσω.

- XOP.** δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
εἰς ἀπόφυξιν παλάμας. 645
τὴν γὰρ ἐμὴν ὁργὴν πεπᾶ-
ναι χαλεπὸν
μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.
πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοι καὶ
νεόκοπτον,
ἥν μοί τι λέγησ, ἵτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν
κατερεῖξαι.
- BΣΕ.** χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γνώμης καὶ μεῖζονος ἥπι
τρυγωδοῖς, 650
λάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετονυῖαν.
ἀτάρ, ὡς πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη ΦΙΛ. παῦσαι καὶ
μὴ πατέριζε.
εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω γώ, τουτὶ ταχέως με δι-
δάξεις,
οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξεις, καν χοῇ σπλάγ-
χνων μ' ἀπέχεσθαι.
- BΔΕ.** ἀκρόασαι νῦν, ὡς παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ
μέτωπον. 655
καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλως, μὴ ψήφοις, ἀλλ'
ἀπὸ χειρός,
τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβθην τὸν
προσιόντα·
καᾶξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς καὶ τὰς πολλὰς ἑκα-
τοστάς,
προντανεῖα, μέταλλ', ἀγοράς, λιμένας, μισθοὺς
καὶ δημιόπρατα.
τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίγνεται
ἡμῖν. 660
ἀπὸ τούτου νῦν κατάθεσ μισθὸν τοῖσι δικασταῖς
ἐνιαυτοῦ

εξ χιλιάσιν, κοῦπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθεν,
γίγνεται ἡμῖν ἐκατὸν δήπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα.

ΦΙΛ. οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐγίγνεθ' ὁ μισθός.

ΒΔΕ. μὰ Διὸν οὐ μέντοι· καὶ ποτὲ τρέπεται δὴ πειτα τὰ
χρήματα τύλλα; 665

ΦΙΛ. ἐς τούτους τούς, οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων
ιολοσυρτόν,

ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους ἀεί. **ΒΔΕ.** σὺ
γάρ, ὃ πάτερ, αὐτοὺς
ἄρχειν αἰρεῖ σαντοῦ, τούτοις τοῖς ὁματίοις πε-
ριπεφθείσ.

καθ' οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα
τάλαντα

ἀπὸ τῶν πόλεων, ἐπαπειλοῦντες τοιαυτὶ κάναφο-
βοῦντες, 670

δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν
ἀνατρέψω.

σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾶς τῆς σῆς τοὺς ἀργελόφους
περιτρώγων.

οἱ δὲ ξύμμαχοι ὡς ἥσθηται τὸν μὲν σύρφακα τὸν
ἄλλον

ἐκ ηθαρίου λαγαρυξόμενον καὶ τραγαλίξοντα τὸ
μηδέν,

σὲ μὲν ἡγοῦνται Κόννου ψῆφον, τούτοισι δὲ δω-
ροφοροῦσιν 675

ὕρχας, οἶνον, δάπιδας, τυρόν, μέλι, σήσαμα,
προσκεφάλαια,

φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, ὅρμους, ἐκπάματα,
πλουθυγίειαν.

σοὶ δ' ὡν ἄρχεις πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δ' ἐφ'
ὑγρῷ πιτυλεύσας,
οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἐψητοῖσι δί-
δωσιν.

ΦΙΛ. μὰ Διὸν ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καντὸς τρεῖς γάρ ἄγλι-
θας μετέπεμψα. 680
ἀλλ' αὐτήν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων ἀπο-
κναίεις.

ΒΔΕ. οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία στὶν τούτους μὲν ἅπαν-
τας ἐν ἀρχαῖς
αὐτούς τ' εἶναι καὶ τὸν κόλακας τους τούτων μι-
σθοφοροῦντας;
σοὶ δ' ᾧ τις δῷ τοὺς τρεῖς ὄβιολούς, ἀγαπᾶς, οἷς
αὐτὸς ἔλαύνων
καὶ πεξομαχῶν καὶ πολιορκῶν ἐκτήσω, πολλὰ πο-
νήσας. 685

καὶ πρὸς τούτοις ἐπιταττόμενος φοιτᾷς, ὃ μάλιστά
μ' ἀπάγχει,
ὅταν εἰσελθὸν μειράκιόν σοι καταπῆγον, Χαιρέον
νίος,
ώδῃ διαβάς, διακινηθεὶς τῷ σώματι καὶ τρυφε-
ρανθεῖς,
ἥκειν εἶπη πρῷ πάντας δικάσονται', ως ὅστις ἂν
ἔμων

ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριώβιον οὐ κο-
μιεῖται. 690

αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικόν, δραχμὴν, καὶ
ὕστερος ἔλθῃ.
καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἑτέρῳ τινὶ τῶν μεθ'
έαυτοῦ,

ἥν τίς τι διδῷ τῶν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ
πρᾶγμα δύ' ὅντε

έσπουδάκατον, καὶ θ' ὡς πρίνυες δὲ μὲν ἔλκει, ὁ δὲ
ἀντενέδωκε.

σὺ δὲ χασκάζεις τὸν ιωλαγρέτην· τὸ δὲ πραττό-
μενόν σε λέληθεν. 695

ΦΙΛ. ταυτί με ποιοῦσ'; οἶμοι, τί λέγεις; ὡς μου τὸν
θῖνα ταράττεις,
καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον, κούκοιδ' ὃ
τι χρῆμά με ποιεῖς.

ΒΔΕ. σκέψαι τούννυν ὡς ἔξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν
ἄπασιν,
ὑπὸ τῶν ἀεὶ δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅπη ἐγκεκύ-
πλησαι.
ὅστις πόλεων ἄρχων πλείστων, ἀπὸ τοῦ Πόντου
μέχρι Σαρδοῦς, 700
οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' ὃ φέρεις, ἀκαρη. καὶ
τοῦτ' ἐρίψῃ σοι
ἐνστάζονται κατὰ μικρὸν ἀεί, τοῦ ξῆν ἔνεχ', ὥσπερ
ἔλαιον.

βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι· καὶ τοῦθ' ὡν
εἶνεκ', ἐρῶ σοι,
ἴνα γιγνώσκῃς τὸν τιθασευτήν· καὶ θ' ὅταν οὗτός
γ' ἐπιστέξῃ

ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν', ἐπιρρύξας ἀγρίως αὐτοῖς
ἐπιπηδᾷς. 705

εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, δάδιον
ἥν ἄν.

εἰσίν γε πόλεις χίλιαι, αἱ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν
ἀπάγουσιν.

τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἰ τις προσέταξεν
ἐκάστη,

δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔξων ἐν πᾶσι λα-
γώοις

καὶ στεφάνοισιν παντοδαποῖσιν καὶ πυῗ καὶ πυ-
ριάτη, 710

ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ Μαραθῶνι
τροπαίου.

νῦν δ' ὥσπερ ἐλαιολόγοι χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μι-
σθὸν ἔχοντι.

ΦΙΛ. οἶμοι, τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς
καταχεῖται,
καὶ τὸ ξέφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἥδη μαλ-
θακός εἰμι.

ΒΔΕ. ἀλλ' ὅπόταν μὲν δείσωσ' αὐτοί, τὴν Εὔβοιαν δι-
δόσιν 715

ὑμῖν καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα με-
δίμνους
ποριεῖν· ἔδοσαν δ' οὐπώποτέ σοι, πλὴν πρώην
πέντε μεδίμνους,
καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων ἐλαβεῖς κατὰ χοί-
νικα, κοιδῶν.

ῶν εἶνεκ' ἐγώ σ' ἀπέκλειον ἀεί,
βόσκειν ἐθέλων καὶ μὴ τούτους 720
ἐγγάσκειν σοι στομφάζοντας.

καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν
ὅ τι βούλει σοι,
πλὴν κωλαγρέτον γάλα πίνειν.

ΧΩΡ. ἡ που σοφὸς ἦν ὅστις ἔφασκεν, πρὸν ἀν ἀμφοῖν
μῆδον ἀκούσῃς, 725
οὐκ ἀν δικάσαις. σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν πολλῷ
δεδόκησαι.

ῶστ' ἥδη τὴν ὁργὴν χαλάσας τοὺς σκίπωνας κα-
ταβάλλω.

ἀλλ' ὡς τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς συνθιασῶτα,
πιθοῦ πιθοῦ λόγοισι, μηδ' ἄφρων γένη,

μηδ' ἀτενῆς ἄγαν ἀτεράμων τ' ἀνήρ.
εἴθ' ὡφελέν μοι κηδεμὼν ἢ ξυγγενῆς
εἶναι τις ὅστις τοιαῦτ' ἐνουθέτει.

σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν
παρὸν ἐμφανῆς
ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος,
καὶ δῆλός ἐστιν εὖ ποιῶν·
σὺ δὲ παρὸν δέχου.

BΔE. καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων
ὅσα πρεσβύτη ξύμφορα, χόνδρον
λείχειν, χλαιῖναι μαλακήν, σίσυραν,
πόρνην, ἥτις τὸ πέος τρίψει,
καὶ τὴν ὁσφῦν.

ἀλλ' ὅτι σιγᾶ κούδεν γρύζει,
τοῦτ' οὐ δύναται με προσέσθαι.

XOP. νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐσ τὰ πράγματ', οἷς
τότ' ἐπεμαίνετ'. ἔγνωκε γὰρ ἀρτίας,
λογίζεται τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἀμαρτίας,
ἀ σοῦ κελεύοντος οὐκ ἐπείθετο.

νῦν δ' ἵσως τοῖσι σοῖς
λόγοις πείθεται,
καὶ σωφρονεῖ μέντοι μεθι-
στὰς ἐσ τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον
πειθόμενός τέ σοι.

ΦΙΛ. ίώ μοι μοι.

BΔE. οὗτος, τί βοᾶς;

ΦΙΛ. μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ.
κείνων ἔραμαι, κεῖθι γενοίμαιν,
ἴν' ὁ κήρυξ φησί, τίς ἀψήφι-
στος; ἀνιστάσθω.

κάπισταιην ἐπὶ τοῖς ιημοῖς

730

735

740

745

749

750

ψηφιξομένων δ τελευταῖος.

755

σπεῦδ', ωψ ψυχή. ποῦ μοι ψυχή;
πάρεσ, ωψ σκιερά. μὰ τὸν Ἡρακλέα,
μὴ νῦν ἔτ' ἐγὼ ν τοῖσι δικασταῖς
ικλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.

ΒΔΕ. Ιθ' ωψ πάτερ, πρὸς τῶν θεῶν, ἐμὸὶ πιθοῦ. 760

ΦΙΛ. τί σοι πίθωμαι; λέγ' ὅ τι βούλει, πλὴν ἐνός.

ΒΔΕ. ποίου; φέρ' ίδω. *ΦΙΛ.* τοῦ μὴ δικάζειν. τοῦτο δὲ
"Αἰδης διακρινεῖ πρότερον ἢ γὰρ πείσομαι.

ΒΔΕ. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,
ἐκεῖσε μὲν μηκέτι βάδιξ', ἀλλ' ἐνθάδε 765
αὐτοῦ μένων δίκαζε τοῖσιν οἰκέταις.

ΦΙΛ. περὶ τοῦ; τί ληρεῖς; *ΒΔΕ.* ταῦθ' ἄπερ ἐκεῖ πράτ-
τεται.

ὅτι τὴν θύραν ἀνέψειν ἡ σηκὺς λάθρα,
ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην.

πάντως δὲ κάκεῖ ταῦτ' ἔδρας ἐκάστοτε. 770

καὶ ταῦτα μέν νυν εὐλόγως, ἦν ἐξέχη
εἴλη, κατ' ὁρθὸν ἡλιάσει πρὸς ἡλιον.

ἔὰν δὲ νίφη, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος,
ῦοντος, εἶσει· καὶν ἐγρηγορημένος,
οὐδείς σ' ἀποκλείσει θεσμοθέτης τῇ πιγκλίδι. 775

ΦΙΛ. τουτί μ' ἀρέσκει. *ΒΔΕ.* πρὸς δὲ τούτοις γ', ἦν
δίκην

λεγῆ μακράν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,
δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἀπολογούμενον.

ΦΙΛ. πῶς οὖν διαγιγνώσκειν καλῶς δυνήσομαι
ωσπερ πρότερον τὰ πράγματ' ἔτι μασώμενος; 780

ΒΔΕ. πολλῷ γ' ἀμεινον· καὶ λέγεται γὰρ τουτογέ,
ώς οἱ δικασταὶ ψευδομένων τῶν μαρτύρων
μόλις τὸ πρᾶγμα ἐγνωσαν ἀναμασώμενοι.

ΦΙΛ. ἀνά τοι με πείθεις. ἀλλ' ἐκεῖν' οὕπω λέγεις,

τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι. ΒΔΕ. παρ' ἐμοῦ.

ΦΙΛ. καλῶς, 785

ὅτι ἡ κατ' ἐμαυτὸν κού μεθ' ἔτέρου λήψομαι.
αἰσχιστα γάρ τοί μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος
ὅ σκωπτόλης. δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην λαβών,
ἔλθὼν διεκερματίζετ' ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
κάπειτ' ἐπέθηκε τρεῖς λοπίδας μοι κεστρέων. 790
κάγῳ 'νέκαψ'. ὀβιοὺς γὰρ φόμην λαβεῖν.
κάτα βδελυχθεὶς ὀσφρόμενος ἐξέπτυσα.
κάθ' εἶλκον αὐτόν. ΒΔΕ. ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτα;
εἴφ'; ΦΙΛ. ὅ τι;

ἀλεκτρυόνος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν.
ταχὺ γοῦν καταπέψεις τάργυριον, ἢ δ' ὃς λέγων.

ΒΔΕ. δρᾶς ὅσον καὶ τοῦτο δῆτα κερδανεῖς; 796

ΦΙΛ. οὐ πάνυ τι μικρόν. ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποίει.

ΒΔΕ. ἀνάμενέ νυν· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἥξω φέρων.

ΦΙΛ. ὅρα τὸ κρῆμα· τὰ λόγι' ὡς περαίνεται.

ἡηηκόειν γὰρ ὡς Ἀθηναῖοί ποτε 800
δικάσοιεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
κάν τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσοι πᾶς ἀνήρ
αὐτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ,
ῶσπερ Ἔνατειον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.

ΒΔΕ. ἴδού, τί ἔτ' ἐρεῖς; ὡς ἄπαντ' ἐγὼ φέρω 805

ὅσα περ ἔφασκον, κάτι πολλῷ πλείονα.

ἀμις μέν, ἣν οὐρητιάσῃς, αὐτῇ.

παρὰ σοὶ κρεμήσετ' ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ παττάλον.

ΦΙΛ. σοφόν γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον

ἐξεύρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγούριας. 810

ΒΔΕ. καὶ πῦρ γε τουτί, καὶ προσέστηκεν φακῆ,

φορεῖν ἐὰν δέῃ τι. ΦΙΛ. τοῦτ' αὖ δεξιόν.

κάν γὰρ πυρέττω, τόν γε μισθὸν λήψομαι.

αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακῆν φορήσομαι.

ἀτὰρ τί τὸν ὄρνιν ὡς ἔμ' ἔξηνέγκατε; 815

BΔE. ἵνα γ', ἥν καθεύδης ἀπολογουμένου τινός,
ἄδων ἄνωθεν ἔξεγειόῃ σ' οὐτοσί.

ΦΙL. ἐν ἔτι ποθῷ, τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι. *BΔE.* τὸ τί;

ΦΙL. θήρων εἰς πως ἐκομίσαις τὸ τοῦ Λύκου.

BΔE. πάρεστι τουτί, καύτὸς ἄναξ οὐτοσί. 820

ΦΙL. ω̄ δέσποδ' ἥρως, ὡς χαλεπὸς ἄρ' ἥσθ' ἰδεῖν.

BΔE. οἶόσπερ ἡμῖν φαίνεται Κλεώνυμος.

ΦΙL. οὕκουν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἥρως ὃν ὅπλα.

BΔE. εἰς θᾶττον ἐκαθίζου σύ, θᾶττον ἄν δίκην
ἐκάλουν. *ΦΙL.* κάλει νυν, ὡς κάθημαι· γὰρ πάλαι.

BΔE. φέρε νυν, τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην; 826
τί τίς κακὸν δέδρακε τῶν ἐν τῷκίᾳ;

ἡ Θρᾷττα προσκαύσασα πρώην τὴν χύτραν

ΦΙL. ἐπίσχεις οὗτος· ὡς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας.
ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν, 830
ὅ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐφαίνετο;

BΔE. μὰ τὸν Δί' οὐ πάρεστιν. *ΦΙL.* ἀλλ' ἐγὼ δραμὼν
αὐτὸς κομιοῦμαι τό γε παραντίκ' ἔνδοθεν.

BΔE. τί ποτε τὸ χρῆμ'; ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία.

ΞΑΝ. βάλλ' ἐς κόρακας. τοιουτονὶ τρέφειν κύνα. 835

BΔE. τί δ' ἔστιν ἐτεόν; *ΞΑΝ.* οὐ γὰρ δὲ Λάβης ἀρτίως
δὲ κύων παράξεις εἰς τὸν ἵπνον ἀναρπάσας
τροφαλίδα τυροῦ Σικελικὴν κατεδήδοκεν;

BΔE. τοῦτ' ἄρα πρῶτον τάδεκημα τῷ πατρὶ¹
εἰσακτέον μοι· σὺ δὲ κατηγόρει παρών. 840

ΞΑΝ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'. ἀλλ' ἀτερός φησιν κύων
κατηγορήσειν, ἥν τις εἰσαγάγῃ γραφήν.

BΔE. ἵθι νυν, ἄγ' αὐτῷ δεῦρο. *ΞΑΝ.* ταῦτα χρὴ ποιεῖν.

BΔE. τουτὶ τί ἔστι; *ΦΙL.* χοιροκομεῖον Ἐστίας.

BΔE. εἶδ' ἱεροσυλήσας φέρεις; *ΦΙL.* οὕκω, ἀλλ' ἵνα
ἀφ' Ἐστίας ἀρχόμενος ἐπιτρέψω τινά. 846

ἀλλ' εἰσαγ' ἀνύσας· ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.

BΔE. φέρε νυν, ἐνέγκω τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς.

ΦΙΛ. οἴμοι, διατρίβεις κάποιεις τριψημερῶν·

ἐγὼ δ' ἀλοκίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον.

850

BΔE. ἰδού. *ΦΙL.* πάλει νυν. *BΔE.* ταῦτα δή. *ΦΙL.* τίς
οὐτοσὶ

ὁ πρῶτος ἐστιν; *BΔE.* ἐσ ιόρανας, ὡς ἄχθομαι,
ὅτι ἡ πελαθόμην τοὺς ιαδίσκους ἐκφέρειν.

ΦΙL. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; *BΔE.* ἐπὶ ιαδίσκους. *ΦΙL.* μη-
δαμῶς.

ἐγὼ γὰρ ἔιχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.

855

BΔE. πάλλιστα τοίνυν· πάντα γὰρ πάρεστι οὐφν
οσσων δεόμεθα, πλὴν γε δὴ τῆς οὐλεψύδρας.

ΦΙL. ἥδι δὲ δὴ τις ἐστιν; οὐχὶ οὐλεψύδρα;

BΔE. εὖ γ' ἐκπορίζεις αὐτὰ ιαπιχωρίως.

ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἔξενεγκάτω
καὶ μυροίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἔνδοθεν,
ὅπως ἀν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.

XOP. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπουδαῖς

καὶ ταῖς εὐχαῖς

φήμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν,
ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου
καὶ τοῦ νείκους ξυνέβητον.

865

BΔE. εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω.

XOP. ὦ Φοῖβ' Ἀπόλλον Πύθιε,

ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ

τὸ πρᾶγμ' ὃ μηχανᾶται

870

ἔμπροσθεν οὗτος τῶν θυρῶν,

ἀπασιν ἡμῖν ἀρμόσαι

παυσαμένοις πλάνων.

Ἴηιε Παιάν.

ΒΔΕ. ὡς δέσποτ' ἄναξ, γεῖτον ἀγυιεῦ τούμοῦ πρόσθεν
προπυλαίου, 875
δέξαι τελετὴν καινήν, ὥνταξ, ἦν τῷ πατρὶ καινο-
τομοῦμεν.

παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ
πρίνινον ἥθος,
ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παρα-
μίξας.

ἥδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις
ἥπιον αὐτόν,
τοὺς φεύγοντάς τ' ἐλεεῖν μᾶλλον 880
τῶν γραψαμένων
κάπιδακρύειν ἀντιβολούντων,
καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας
ἀπὸ τῆς ὁργῆς
τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.

ΧΟΡ. ξυνευχόμεσθα (ταῦτά) σοι καπάδομεν 885
νέασιν ἀρχαῖς, εἴνεκα
τῶν προλελεγμένων.
εὖνοι γάρ ἔσμεν ἔξ οὐ
τὸν δῆμον ἥσθόμεσθά σου
φιλοῦντος ὡς οὐδεὶς ἀνήρ
τῶν γε νεωτέρων. 890

ΒΔΕ. εἰ τις θύρασιν ἡλιαστής, εἰσίτω·
ώς ἡνίκ' ἂν λέγωσιν, οὐκ εἰσφρήσομεν.

ΦΙΛ. τίς ἀρ' ὁ φεύγων; *ΒΔΕ.* οὗτος. *ΦΙΛ.* ὅσον ἀλώ-
σεται.

ΒΔΕ. ἀκούετ' ἥδη τῆς γραφῆς. ἐγράφατο
κύων Κυδαθηναίεὺς Λάβητ' Αἰξωνέα, 895
τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος πατήσθιεν
τὸν Σικελικόν. τίμημα πλωὸς σύκινος.

ΦΙΛ. θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἦν ἄπαξ ἀλω-
14*

- ΒΔΕ.** καὶ μὴν ὁ φεύγων οὗτος Ἀάβης πάρα.
- ΦΙΛ.** ὡ̄ μιαρὸς οὗτος· ὡς δὲ καὶ πλέπτον βλέπει, 900
οἶον σεσηρῶς ἔξαπατήσειν μ' οἴεται.
- ποῦ δ' ὁ διώκων, ὁ Κυδαθηναῖεὺς κύων;
- ΚΤ.** αὖτις. **ΒΔΕ.** πάρεστιν. **ΦΙΛ.** ἔτερος οὗτος αὖ
Ἀάβης,
ἀγαθός γ' ὑλαιτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.
- ΒΔΕ.** σίγα, κάθιξε, σὺ δ' ἀναβὰς κατηγόρει. 905
- ΦΙΛ.** φέρε νυν, ἅμα τήνδ' ἐγχεάμενος κάγὼ διοφῆ.
- ΞΑΝ.** τῆς μὲν γραφῆς ἡκουύσασθ' ἦν ἐγραψάμην,
ἄνδρες δικασταί, τουτονί. δεινότατα γὰρ
ἔργων δέδρακε κάμε καὶ τὸ φυπαπαῖ.
ἀποδοὺς γὰρ ἐς τὴν γωνίαν τυρὸν πολὺν 910
κατεσικέλιξε κάνεπλητρ' ἐν τῷ σκότῳ,
- ΦΙΛ.** νὴ τὸν Δί', ἀλλὰ δῆλος ἐστ'. ἔμοιγέ τοι
τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν
ὁ βδελυρὸς οὗτος. **ΞΑΝ.** οὐ μετέδωκ' αἰτοῦν-
τέ μοι.
- καίτοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται, 915
ἢ μή τι κάμοι τις προβάλλῃ τῷ κυνί;
- ΦΙΛ.** οὐδὲν μετέδωκεν; οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἔμοι.
θερμὸς γὰρ ἀνὴρ οὐδὲν ἥττον τῆς φακῆς.
- ΒΔΕ.** πρὸς τῶν θεῶν, μὴ προκαταγίγνωσκ', ὡ̄ πάτερ,
ποὶν ἄν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων. **ΦΙΛ.** ἀλλ',
ὦ γαθέ, 920
τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν· αὐτὸς γὰρ βοᾷ.
- ΞΑΝ.** μή νυν ἀφῆτε γ' αὐτόν, ὡς ὅντ' αὖ πολὺ¹
κυνῶν ἀπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον,
ὅστις περιπλεύσας τὴν θυείαν ἐν κύκλῳ
ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκῆνον ἔξεδήδοκεν. 925
- ΦΙΛ.** ἔμοι δέ γ' οὐκ ἐστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.
- ΞΑΝ.** πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσατ'. οὐ γὰρ ἄν ποτε

τρέφειν δύναιτ' ἀν μία λόχμη ολέπτα δύο·
ἴνα μὴ κεκλάγχω διὰ κενῆς ἄλλως ἔγω·
εἰὰν δὲ μή, τὸ λοιπὸν οὐ κεκλάγξομαι.

930

ΦΙΛ. ίοὺς ίού.

ὅσας κατηγόρησε τὰς πανουργίας.
ολέπτον τὸ χρῆμα τάνδρός· οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,
ῳλεκτρούν· νὴ τὸν Δι', ἐπιμύει γέ τοι.

ὁ θεσμοθέτης ποῦ 'σθ'; οὗτος, ἀμίδα μοι δότω.

ΒΔΕ. αὐτὸς καθελοῦ· τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλῶ. 936
Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι, τρύβλιον,
δοίδυκα, τυρόκυνηστιν, ἐσχάραν, χύτραν,
καὶ τάλλα τὰ σκεύη τὰ προσκεκαυμένα.

ἄλλ' ἔτι σύ γ' οὐρεῖς καὶ καθίζεις οὐδέπω; 940

ΦΙΛ. τοῦτον δέ γ' οἷμ' ἔγὼ χειρεῖσθαι τήμερον.

ΒΔΕ. οὐκ αὖ σὺ παύσει χαλεπὸς ὃν καὶ δύσκολος,
καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἄλλ' ὁδὰς ἔχει;
ἀνάβαιν', ἀπολογοῦ. τί σεσιώπηνας; λέγε.

ΦΙΛ. ἄλλ' οὐκ ἔχειν οὗτός γ' εοικεν ὅ τι λέγῃ. 945

ΒΔΕ. οὕτοι, ἄλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι,
ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης·
ἀπόπληκτος ἔξαιφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.
πάρεχ' ἐκποδῶν. ἔγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.
χαλεπὸν μέν, ὕνδρες, ἔστι διαβεβλημένου
ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός· λέξω δ' ὄμως.
ἀγαθὸς γάρ ἔστι καὶ διώκει τοὺς λύκους.

950

ΦΙΛ. ολέπτης μὲν οὗν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης.

ΒΔΕ. μὰ Δι', ἄλλ' ἄριστός ἔστι τῶν νυνὶ κυνῶν,
οὗός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφεστάναι.

955

ΦΙΛ. τί οὖν ὄφελος, τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει;

ΒΔΕ. ὅτι σοῦ προμάχεται καὶ φυλάττει τὴν θύραν
καὶ τάλλ' ἄριστός ἔστιν· εἰ δ' ὑφεέλετο,
ξύγγνωθι. κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.

- ΦΙΛ.** ἐγὼ δ' ἔβουλόμην ἂν οὐδὲ γράμματα, 960
ἴνα μὴ κακούργων ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον.
- ΒΔΕ.** ἄκουσον ὡς δαιμόνιέ μου τῶν μαρτύρων.
ἀνάβηθι, τυρόκυνηστι, καὶ λέξον μέγα·
σὺ γὰρ ταμιεύουσθ' ἔτυχες. ἀπόκριναι σαφῶς,
εἰ μὴ κατέκυνησας τοῖς στρατιώταις ἄλαβες. 965
φησὶ κατακυνῆσαι. **ΦΙΛ.** νὴ Δί', ἀλλὰ ψεύδεται.
- ΒΔΕ.** ὡς δαιμόνι', ἐλέει τοὺς ταλαιπωρουμένους.
οὗτος γὰρ ὁ Λάβης καὶ τραχήλι' ἐσθίει
καὶ τὰς ἀκάνθας, κούδεποτ' ἐν ταύτῳ μένει.
ὁ δ' ἔτερος οἶός ἐστιν οἰκουργὸς μόνον. 970
αὐτοῦ μένων γὰρ ἄττ' ἂν εἴσω τις φέρῃ,
τούτων μετατεῖ τὸ μέρος· εἰ δὲ μή, δάκνει.
- ΦΙΛ.** αἰβοῖ, τί κακόν ποτ' ἐσθ' ὅτῳ μαλάττομαι;
κακόν τι περιμένει με κάναπείθομαι.
- ΒΔΕ.** ἵθ', ἀντιβολῶ σ', οἰκτείρατ' αὐτόν, ὡς πάτερ, 975
καὶ μὴ διαφθείρητε. ποῦ τὰ παιδία;
ἀναβαίνετ', ὡς πονηρά, καὶ κυνηζούμενα
αἰτεῖτε κάντιβολεῖτε καὶ δακρύετε.
- ΦΙΛ.** κατάβα κατάβα κατάβα κατάβα. **ΒΔΕ.** καταβή-
σομαι.
- καίτοι τὸ κατάβα τοῦτο πολλοὺς δὴ πάνυ 980
ἔξηπάτηκεν. ἀτὰρ ὅμως καταβήσομαι.
- ΦΙΛ.** ἐς ιόραμας. ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστι τὸ φοφεῖν.
ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσα νῦν γνώμην ἐμὴν
οὐδέν ποτ' ἀλλ' ἡ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος.
- ΒΔΕ.** οὕκουν ἀποφεύγει δῆτα; **ΦΙΛ.** χαλεπὸν εἰ-
δέναι. 985
- ΒΔΕ.** ἵθ', ὡς πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπουν.
τηνδὶ λαβὼν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον
μύσας παραδῖξον κάπολυνσον, ὡς πάτερ.
- ΦΙΛ.** οὐ δῆτα· κιθαιρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

<i>ΒΔΕ.</i>	φέρει τον πάτερα σε τηδί την ταχίστην περιάγω.	990
<i>ΦΙΛ.</i>	οὐδὲν δέ οὐ πρότερος; <i>ΒΔΕ.</i> οὗτος. <i>ΦΙΛ.</i> αὕτη
'υπαῦθ' εἴη.	
<i>ΒΔΕ.</i>	ἔξηπάτηται, καπολέλυκεν οὐχ ἔκών.	
	φέρει' ἔξεράσω. <i>ΦΙΛ.</i> πῶς ἄρα ἡγωνίσμεθα;	
<i>ΒΔΕ.</i>	δεῖξεν ἔοικεν ἐκπέφευγας, ὡς Λάβης.	
	πάτερ πάτερ, τί πέπονθας; <i>ΦΙΛ.</i> οἶμοι, ποῦ
'σθ' ὑδωρ; 995	
<i>ΒΔΕ.</i>	ἔπαιρε σαντόν. <i>ΦΙΛ.</i> εἰπέ νυν ἐκεῖνό μοι,
οὗτως ἀπέφυγεν; <i>ΒΔΕ.</i> νὴ Δί'. <i>ΦΙΛ.</i> οὐδέν
εἰμι' ἄρα.	
<i>ΒΔΕ.</i>	μὴ φροντίσῃς, ὡς δαιμόνι', ἀλλ' ἀνίστασο.	
<i>ΦΙΛ.</i>	πῶς οὖν ἐμαυτῷ τοῦτον ἐγὼ ξυνείσομαι,
φεύγοντας ἀπολύσας ἄνδρα; τί ποτε πείσομαι; 1000
ἀλλ', ὡς πολυτίμητοι θεοί, ξύγγνωτέ μοι.
ἄκουν γὰρ αὐτὸν ἐδρασα κού τούμον τρόπου.	
<i>ΒΔΕ.</i>	καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ'. ἐγὼ γάρ σ', ὡς πάτερ,
θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἐμαυτοῦ πανταχοῦ,
ἐπὶ δεῖπνον, εἰς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν,
ὧσθ' ἥδεως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον. 1005
κούκην ἐγχανεῖται σ' ἔξαπατῶν Τπέρθιολος.
ἀλλ' εἰσίωμεν. <i>ΦΙΛ.</i> ταῦτά νυν, εἰπερ δοκεῖ.	
<i>ΧΟΡ.</i>	ἀλλ' ἵτε χαίροντες ὅποι βούλεσθ'.
ὑμεῖς δὲ τέως, ὡς μυριάδες
ἀναρίθμητοι,
νῦν μὲν τὰ μέλλοντα εῦ λέγεσθαι
μὴ πέσῃ φαύλως χαμᾶξ'
εὐλαβεῖσθε.	1010
	τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν
ἔστι πάσχειν, κού πρὸς ὑμῶν.
νῦν αὗτε λεψὸς προσέχετε τὸν νοῦν, εἰπερ οὐδαεόν
τι φιλεῖτε.	

μέμψασθαι γάρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ἐπι-
θυμεῖ.

ἀδικεῖσθαι γάρ φησιν πρότερος πόλλ' αὐτοὺς εὗ
πεποιηκώς,

τὰ μὲν οὖν φανερῶς, ἀλλ' ἐπικουρῶν ορθόδην
ἔτεροισι ποιηταῖς,
μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διά-
νοιαν,

εἰς ἄλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κωμῳδικὰ πολλὰ
κέασθαι. 1020

μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερῶς ἥδη κινδυνεύων καθ'
έαυτόν,

οὖν ἄλλοτρίων, ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ'
ήνιοχήσας.

ἀρθεὶς δὲ μέγας καὶ τιμηθεὶς ὡς οὐδεὶς πώποτ' ἐν
ὑμῖν,

οὖν ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθεὶς οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ
φρόνημα,

οὐδὲ παλαιίστρας περικωμάζειν πειρῶν· οὐδ' εἰ
τις ἐραστής, 1025

κωμῳδεῖσθαι παιδίχ' έαυτοῦ μισῶν ἔσπενδε πρὸς
αὐτόν,

οὐδενὶ πώποτέ φησι πιθέσθαι, γνώμην τιν' ἔχων
ἐπιεικῆ,

ἴνα τὰς Μούσας αἴσιν χρῆται μὴ προαγωγοὺς
ἀποφήνῃ.

οὐδ' ὅτε πρωτόν γ' ἥρξε διδάσκειν, ἀνθρώποις
φήσ' ἐπιθέσθαι,

ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις
ἐπιχειρεῖν, 1030

θρασέως ξυστὰς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρ-
χαρόδοιτι,

οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὁφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες
ἔλαμπον,
ἕκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλὴν πολάκων οἰμωξομένων
ἔλιχμῶντο
περὶ τὴν κεφαλήν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὅλε-
θρον τετοκύίας,
φώκης δ' ὄσμήν, Λαμίας δ' ὄρχεις ἀπλύτους,
πρωκτὸν δὲ καμήλουν. 1035
τοιοῦτον ἴδων τέρας οὐ φησιν δείσας καταδωρο-
δοκῆσαι,
ἄλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ· φησίν τε
μετ' αὐτοῦ
τοῖς ἡπιάλοις ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν καὶ τοῖς πυρε-
τοῖσιν,
οὐ τοὺς πατέρας τ' ἥγχον νύκτωρ καὶ τοὺς πάπ-
πους ἀπέπνιγον,
κατακλινόμενοί τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις ἐπὶ τοῖσιν
ἀπράγμοσιν ὑμῶν 1040
ἀντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας συν-
εκόλλων,
ὦστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς ὡς τὸν πο-
λέμαρχον.
τοιόνδ' εὑρόντες ἀλεξίκακον τῆς χώρας τῆσδε
καθαρτήν,
πέρυσι καταπρούδοτε καινοτάταις σπείραντ' αὐ-
τὸν διανοίαις,
ἄς ὑπὸ τοῦ μὴ γνῶναι καθαρῶς ὑμεῖς ἐποιήσατ'
ἀναλδεῖς. 1045
καίτοι σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὅμινοσιν τὸν
Διόνυσον
μὴ πώποτ' ἀμείνον' ἐπη τούτων πωμῷδικὰ μηδέν'
ἀκοῦσαι.

τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν αἰσχρὸν τοῖς μὴ γνοῦσιν
παραχρῆμα,
ό δὲ ποιητὴς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νε-
νόμισται,
εἴ παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐπίνοιαν
ξυνέτριψεν. 1050

ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τῶν ποιητῶν,
ὡς δαιμόνιοι, τὸντο ξητοῦντας
καινόν τι λέγειν καὶ ξευρίσκειν
στέργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε,
καὶ τὰ νοήματα σώζεσθ' αὐτῶν.
ἔσβαλλετέ τ' εἰς τὰς κιβωτοὺς
μετὰ τῶν μήλων.
καν ταῦτα ποιῆθ', ὑμῖν δι' ἔτους
τῶν ἴματίων
όξησει δεξιότητος.

ὡς πάλαι ποτ' ὄντες ὑμεῖς ἀλκιμοι μὲν χοροῖς, 1060
ἀλκιμοι δ' ἐν μάχαις,
καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο μόνον ἄνδρες ἀλκιμώτατοι,
πρίν ποτ' ἦν, πρὶν ταῦτα· νῦν δ'
οἴχεται κύκνους τ' ἔτι πολιώτεραι δὴ
αὖδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες. 1065

ἀλλὰ κακὰ τῶν λειψάνων δεῖ τῶνδε φάμην
νεανικὴν σχεῖν· ὡς ἐγὼ τούμοὸν νομίζω
γῆρας εἶναι κρείττον ἢ πολ-
λῶν κινίννους νεανιῶν καὶ
σχῆμα κεύρου πρωτίαν. 1070

εἴ τις ὑμῶν, ὡς θεαταί, τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν
εἶτα θαυμάζει μ' ὁρῶν μέσον διεσφηκωμένον,
ἥτις ἡμῶν ἡ πίνοια τῆσδε τῆς ἐγκεντρίδος,
ὅρδιώς ἐγὼ διδάξω, καν ἄμουσος ἢ τὸ πρίν.

1060—1090. = 1091—1121.

ἐσμὲν ἡμεῖς, οἵς πρόσεστι τοῦτο τὸν δροπύγιον,
 Ἀττικοὶ μόνοι δικαίως εὐγενεῖς αὐτόχθονες, 1076
 ἀνδρικώτατον γένος καὶ πλεῖστα τὴν πόλιν
 ὥφελησαν ἐν μάχαισιν, ἡνίκ’ ἦλθ’ ὁ βάρβαρος,
 τῷ καπνῷ τύφων ἅπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρ-
 πολῶν,

ἔξελεῖν ἡμῶν μενοινῶν πρὸς βίαν τάνθρήνια. 1080
 εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι
 ἐμαχόμεσθαντοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες,
 στὰς ἀνὴρ παρ’ ἄνδρα, ὑπ’ ὀργῆς τὴν χελύνην
 ἐσθίων.

ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν.
 ἀλλ’ ὅμως ἐωσάμεσθα ἔχον θεοῖς πρὸς ἐσπέραν.
 γλαῦξ γὰρ ἡμῶν πρὸν μάχεσθαι τὸν στρατὸν δι-
 ἐπτατο. 1086

εἶτα δ’ ἐσπόμεσθα θυντάζοντες εἰς τοὺς θυλά-
 κους,
 οἱ δ’ ἔφευγον τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς κεντού-
 μενοι.

ῶστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι
 μηδὲν Ἀττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικώτε-
 ρον. 1090

ἄρα δεινὸς ἦν τόθ’ ὕστε πάντα με δεδοικέναι,
 καὶ κατεστρεψάμην
 τοὺς ἐναντίους, πλέων κείσε ταῖς τριήρεσιν.
 οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως
 ὁῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότ’, οὐδὲ 1095
 συκοφαντήσειν τινὰ
 φροντίς, ἀλλ’ ὅστις ἐρέτης ἔσοιτ’ ἄριστος.
 τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις Μήδων ἐλόντες,
 αἴτιώτατοι φέρεσθαι
 τον φόρον δεῦρον ἐσμέν, δην κλέ-

πτουσιν οἱ νεώτεροι.

1100

πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἄπανθ' εὐρήσετε τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξὶν ἐμφερεστάτους.

πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ξῶον ἡρεθισμένον μᾶλλον ὁξύθυμόν ἔστιν οὐδὲ δυσκολώτερον. 1105 εἴτε τάλλος ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.

ξυλλεγέντες γὰρ καθ' ἐσμούς, ὥσπερεὶ τάνθρογνια,

οἱ μὲν ἡμῶν οὗπερ ἀρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἔνδεια,

οἱ δὲ ἐν φόδείῳ δικάζουσ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις ξυμβεβυσμένοι πυκνόν, νεύοντες εἰς τὴν γῆν, μόλις 1110

ῶσπερ οἱ σκάληκες ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι. ἐσ τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἐσμὲν εὔπορωτατοι.

πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρας πάπορίζομεν βίον.

ἄλλας γὰρ ιηφῆνες ἡμῖν εἰσὶν ἐγκαθήμενοι, οὐκ ἔχοντες κέντρον. οἱ μένοντες ἐνδον τούροφου 1115

τὸν πόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.

τοῦτο δὲ ἔστιν ἄλγιστον ἡμῖν, ἦν τις ἀστράτευτος ὡν

ἐκροφῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὑπερ μήτε ιώπην μήτε λόγχην μήτε φλύκταιναν λαβών. ἄλλος ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἐμβραχυ δστις ἀν μὴ χη τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τοιώβολον. 1121

ΦΙΛ. οὕτοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυθήσομαι,

· ἐπεὶ μόνος μὲν ἔσωσε παρατεταγμένον,

οὐδὲν δὲ βιορέας δὲ μέγας ἐπεστρατεύσατο.

ΒΔΕ. ἀγαθὸν ἔοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν. 1125

- ΦΙΛ.** μὰ τὸν Δι', οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ἔγέ μοι φορον.
καὶ γὰρ πρότερον ἐπανθρακίδων ἐμπλήμενος
ἀπέδωκ' ὄφείλων τῷ κυαφεῖ τριώβολον.
- ΒΔΕ.** ἀλλ' οὖν πεπειράσθω γ', ἐπειδήπερ γ' ἄπαξ
ἔμοὶ σεαυτὸν παραδέδωκας εὖ ποιεῖν. 1130
- ΦΙΛ.** τί οὖν κελεύεις δρᾶν με; **ΒΔΕ.** τὸν τρίβων' ἄφεσ·
τηνδὶ δὲ χλαιναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς.
- ΦΙΛ.** ἐπειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν,
ὅθ' οὐτοσί με νῦν ἀποπνῆσαι βούλεται;
- ΒΔΕ.** ἔχ', ἀναβαλοῦ τηνδὶ λαβών, καὶ μὴ λάλει. 1135
- ΦΙΛ.** τουτὶ τὸ κακὸν τί ἔστι πρὸς πάντων θεῶν;
- ΒΔΕ.** οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ', οἱ δὲ καυνάκην.
- ΦΙΛ.** ἐγὼ δὲ σίσυραν φόμην Θυμαιτίδα.
- ΒΔΕ.** οὐν θαῦμά γ'. ἐς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.
ἔγνως γὰρ ἂν· νῦν δ' οὐχὶ γιγνώσκεις. **ΦΙΛ.** ἐγώ;
μὰ τὸν Δι' οὐ τοίνυν· ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι 1141
ἐοικέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι.
- ΒΔΕ.** οὔκ, ἀλλ' ἐν Ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται.
- ΦΙΛ.** ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται ιρόκης χόλιξ;
- ΒΔΕ.** πόθεν, ὥγαθ'; ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις 1145
ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις. αὕτη γέ τοι
ἔριων τάλαντον καταπέπωκε φυδίως.
- ΦΙΛ.** οὕκουν ἐριώλην δῆτ' ἔχοην ταύτην καλεῖν
δικαιότερον γ' ἡ καυνάκην; **ΒΔΕ.** ἔχ', ὥγαθέ,
καὶ στῆθι γ' ἀμπισχόμενος. **ΦΙΛ.** οἴμοι δείλαιος·
ώς θερμὸν ἡ μιαρά τί μου κατήρυγεν. 1151
- ΒΔΕ.** οὐκ ἀναβαλεῖ; **ΦΙΛ.** μὰ Δι' οὐκ ἐγωγ'. ἀλλ',
ὥγαθέ,
εἰπεο γ' ἀνάγκη, κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε.
- ΒΔΕ.** φέρ', ἀλλ' ἐγώ σε περιβαλῶ· σὺ δ' οὖν ἵθι.
- ΦΙΛ.** κατάθον γε μέντοι καὶ ιρεάγραν. **ΒΔΕ.** τιὰ τί δή;
- ΦΙΛ.** ἵν' ἔξελῆς με πρὸν διερρυηκέναι. 1156

- ΒΔΕ.** ἄγε νυν, ἀποδύου τὰς καταράτους ἐμβάδας,
τασδὶ δ' ἀνύσας ὑπόδυνθι τὰς Λακωνικάς.
- ΦΙΛ.** ἐγὼ γὰρ ἂν τλαιήν ὑποδύσασθαι ποτε
ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα; 1160
- ΒΔΕ.** ἔνθες ποτ', ω̄ τάν, κάποβαιν' ἐρρωμένως
ἔς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας. **ΦΙΛ.** ἀδικεῖς γέ με
ἔς τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.
- ΒΔΕ.** φέρε καὶ τὸν ἔτερον. **ΦΙΛ.** μηδαμῶς τοῦτον γ',
ἔπει 1164
πάννυ μισολάκων αὐτοῦ στιν εἶς τῶν δακτύλων.
- ΒΔΕ.** οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. **ΦΙΛ.** κακοδαιμῶν ἐγώ,
ὅστις ἐπὶ γῆρας χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.
- ΒΔΕ.** ἄνυσόν ποθ' ὑποδυσάμενος· εἶτα πλουσίως
ώδη προβάς τρυφερόν τι διασαλακώνισον.
- ΦΙΛ.** ἰδού. θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ' ὅτῳ 1170
μάλιστ' ἔοικα τὴν βάδισιν τῶν πλουσίων.
- ΒΔΕ.** ὅτῳ; δοθῆνι σκόροδον ἡμφιεσμένῳ.
- ΦΙΛ.** καὶ μὴν προθυμοῦμαι γε σαυλοπρωτιᾶν.
- ΒΔΕ.** ἄγε νυν, ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λέγειν
ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν; 1175
- ΦΙΛ.** ἔγωγε. **ΒΔΕ.** τίνα δῆτ' ἂν λέγοις; **ΒΔΕ.** πολ-
λοὺς πάννυ.
πρῶτον μὲν ὡς ἡ Λάμι' ἀλοῦσ' ἐπέρθετο,
ἔπειτα δ' ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα.
- ΒΔΕ.** μή μοί γε μύθους, ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων,
οἵους λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν 1180
- ΦΙΛ.** ἐγῷδα τούννυ τῶν γε πάννυ κατ' οἰκίαν
ἐκεῖνον, ὡς οὗτο ποτ' ἦν μῆς καὶ γαλῆ.
- ΒΔΕ.** ω̄ σκαιὲ κάπαιδευτε, Θεογένης ἔφη
τῷ ιοπρολόγῳ, καὶ ταῦτα λοιδορούμενος,
μῆς καὶ γαλᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσιν; 1185
- ΦΙΛ.** ποτοὺς τινὰς δὲ χρὴ λέγειν; **ΒΔΕ.** μεγαλοπρεπεῖς,

ώς ξυνεθεώρεις Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει.

ΦΙΛ. ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' οὐδαμοῦ
πλὴν ἐς Πάρον, καὶ ταῦτα δύ' ὀβολῷ φέρων.

ΒΔΕ. ἀλλ' οὖν λέγειν χρή σ' ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα 1190
Ἐφουδίων παγκράτιον Ἀσκάνδρα καλῶς,
ἥδη γέρων ὃν καὶ πολιός, ἔχων δέ τοι
πλευρὰν βαθυτάτην καὶ χέρας λαγόνας τε καὶ
θώρακ' ἄριστον. **ΦΙΛ.** παῦε παῦ', οὐδὲν λέγεις.
πῶς ἂν μαχέσαιτο παγκράτιον θώρακ' ἔχων; 1195

ΒΔΕ. οὕτως διηγεῖσθαι νομίζουσ' οἱ σοφοί.
ἀλλ' ἔτερον εἰπέ μοι· παρ' ἀνδράσι ξένοις
πίνων, σεαυτοῦ ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς
ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικώτατον;

ΦΙΛ. ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν, 1200
ὅτ' Ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.

ΒΔΕ. ἀπολεῖς με. ποίας χάρακας; ἀλλ' ὡς ἢ πάρον
ἔδιώκαθές ποτ', ἢ λαγών, ἢ λαμπάδα
ἔδραμες, ἀνευρών ὅ τι νεανικώτατον.

ΦΙΛ. ἐγώδα τοίνυν τό γε νεανικώτατον. 1205
ὅτε τὸν δρομέα Φάϋλλον, ὃν βούπαις ἔτι,
εἶλον διώκων λοιδορίας ψήφοιν δυοῖν.

ΒΔΕ. παῦ'. ἀλλὰ δενρὶ κατακλινεὶς προμάνθανε
ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός.

ΦΙΛ. πῶς οὖν κατακλινῶ; φράξ' ἀνύσας. **ΒΔΕ.** εὐσχη-
μόνως.

ΦΙΛ. ὃδì κελεύεις κατακλινῆναι; **ΒΔΕ.** μηδαμῶς. 1211

ΦΙΛ. πῶς δαί; **ΒΔΕ.** τὰ γόνατ' ἔκτεινε, καὶ γυμνα-
στικῶς

ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.

ἔπειτ' ἐπαύνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων.

όροφὴν θέασαι, ιορειάδι ἀύλης θαύμασον. 1215

ῦδωρ κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας εἰσφέρειν.

- δειπνοῦμεν· ἀπονενίμαεθ· ἥδη σπένδομεν.
ΦΙΛ. πρὸς τῶν θεῶν, ἐνύπνιον ἔστιώμεθα;
ΒΔΕ. αὐλητῷς ἐνεφύσησεν. οἱ δὲ συμπόται
εἰσὶν Θέωρος, Αἰσχύνης, Φανός, Κλέων, 1220
ξένος τις ἔτερος πρὸς οὐφαλῆς Ἀκέστορος.
τούτοις ξυνῶν τὰ σκόλι' ὅπως δέξει. **ΦΙΛ.** καλῶς.
ΒΔΕ. ἄληθες; **ΦΙΛ.** ὡς οὐδεὶς Διακοίων δέξεται.
ΒΔΕ. ἐγὼ εἴσομαι· καὶ δὴ γάρ εἰμ' ἐγὼ Κλέων,
ἄδω δὲ πρῶτος Ἀρμοδίου· δέξει δὲ σύ. 1225
οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ ἔγεντ' Ἀθήναις
ΦΙΛ. οὐχ οὕτω γε πανοῦργος (οὐδὲ) οὐλέπτης
ΒΔΕ. τουτὶ σὺ δράσεις; παραπολεῖ βοώμενος·
φήσει γὰρ ἔξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν
καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἔξελāν. **ΦΙΛ.** ἐγὼ δέ γε, 1230
ἐὰν ἀπειλῇ, νὴ Δί' ἔτερον ἄσομαι.
ῶνθρωφ', οὗτος δὲ μαιόμενος τὸ μέγα ιράτος,
ἀντρέψεις ἔτι τὰν πόλιν· ἀ δ' ἔχεται φοπᾶς. 1235
ΒΔΕ. τί δ', ὅταν Θέωρος πρὸς ποδῶν οὐταπείμενος
ἄδη Κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς,
Ἀδμήτου λόγον, ὥταῖρε, μαθῶν τοὺς ἀγαθοὺς
φίλει, 1240
τούτῳ τί λέξεις σκόλιον; **ΦΙΛ.** ὠδιηῶς ἐγώ,
οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν,
οὐδὲ ἀμφοτέροισι γίγνεσθαι φίλον.
ΒΔΕ. μετὰ τοῦτον Αἰσχύνης δὲ Σέλλου δέξεται,
ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικός· οὐάτ' ἄσεται· 1245
χρήματα καὶ βίον
Κλειταγόρα τε κά-
μοὶ μετὰ Θετταλῶν
ΦΙΛ. πολλὰ δὴ διεκόμπασας σὺ κάγω.
ΒΔΕ. τουτὶ μὲν ἐπιεικῶς σύ γ' ἔξεπίστασαι·
ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς Φιλοκήμονος ἴμεν. 1250

παῖς παῖς, τὸ δεῖπνον, Χρυσέ, συσκεύαξε υθῆν,
ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου. **ΦΙΛ.** μηδαμῶς.
καὶ τὸ πίνειν· ἀπὸ γὰρ οἴνου γίγνεται
καὶ θυροκοπῆσαι καὶ πατάξαι καὶ βαλεῖν,
καὶ πειτέρις ἀποτίνειν ἀργύριον ἐν ιραιπάλης. 1255

ΒΔΕ. οὐκ, ἦν ξυνῆς γ' ἀνδράσι καλοῖς τε κάγαθοῖς.

ἢ γὰρ παρηγήσαντο τὸν πεπονθότα,
ἢ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα,
Αἰσωπικὸν γέλοιον ἢ Συβαριτικόν,
ῶν ἔμαθες ἐν τῷ συμποσίῳ· οὐτέτ' ἐσ γέλων 1260
τὸ πρᾶγμα ἔτρεψας, ὥστε ἀφείς σ' ἀποίχεται.

ΦΙΛ. μαθητέον τάχ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων,
εἶπερ γ' ἀποτίσω μηδέν, ἦν τι δρῶ κακόν.

ΒΔΕ. ἄγε νῦν ἴωμεν· μηδὲν ἡμᾶς ἵσχετω.

ΧΟΡ. πολλάκις δὴ 'δοξ' ἔμαυτῷ δεξιὸς πεφυκέναι, 1265
καὶ σκαιὸς οὐδεπάποτε·

ἄλλ' Ἀμυνίας δὲ Σέλλου μᾶλλον οὐκ τῶν Κρω-
βύλον,
οὗτος δὲν γ' ἔγω ποτ' εἶδον ἀντὶ μήλου καὶ φοιᾶς
δειπνοῦντα μετὰ Λεωνύρου.
πεινῆ γὰρ ἥπερ Ἀντιφῶν. 1270

ἄλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐσ Φάρσαλον φέρετ· εἰτ' ἔκει
μόνος μόνοις

τοῖς Πενέσταισι ξυνῆν τοῖς
Θετταλῶν, αὐτὸς πενέστης ὃν ἔλάττων οὐδενός.
ὡς μακάρι 'Αὐτόμενες, ὡς σε μακαρίζομεν, 1275
παῖδας ἐφύτευσας δὲ τι χειροτεχνικωτάτους,
πρῶτα μὲν ἄπασι φίλον ἄνδρα τε σοφώτατον,
τὸν κιθαραοιδότατον, ὡς χάρις ἐφέσπετο·
τὸν δὲ ὑποκριτὴν ἔτερον, ἀργαλέον ὡς σοφόν·
εἰτ' Ἀριφράδην, πολύ τι θυμοσοφικώτατον, 1280

1275—1283. = 1284—1291.

δύντινά ποτ' ὥμοσε μαθόντα παρὰ μηδενός,
· ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεος αὐτόματον ἐκμαθεῖν
γλωττοποιεῖν εἰς τὰ πορνεῖ τεσιόνθ' ἐκάστοτε.

* * * * *

εἰσί τινες οἵ μ' ἔλεγον ως καταδιηλάγην,
ἡνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος 1285
καί με κακίαις ἔκνισε· καὶ δ' ὅτ' ἀπεδειρόμην,
οὐκτὸς ἐγέλων μέγα κεκραγότα θεώμενοι,
οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι,
σκωμμ' τινον εἴποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.
ταῦτα κατιδὼν ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα. 1290
εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

ΞΑΝ. ίὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος,
καὶ τρισμακάριαι τοῦ πλευραῖς τέγους.
ως εὖ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικῶς
κεράμῳ τὸ υῶτον ὕστε τὰς πληγὰς στέγειν. 1295
ἔγῳ δ' ἀπόλωλα στιξόμενος βακτηρίᾳ.

ΧΟΡ. τί δ' ἔστιν, ὡς παῖ; παῖδα γάρ, καὶν ἦ γέρων,
καλεῖν δίκαιον ὅστις ἀν πληγὰς λάβη.

ΞΑΝ. οὐ γάρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν πακὸν
καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος; 1300
καίτοι παρῆν Ἰππυλλος, Ἀντιφῶν, Λύκων,
Λυδίστρατος, Θούφραστος, οἱ περὶ Φρύνικον.
τούτων ἀπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῷ.
εὐθὺς γάρ ως ἐνέπλητο πολλῶν κάγαθῶν,
ἐνήλατ', ἐσκίστα, πεπόρδει, κατεγέλα, 1305
ὅσπερ καχούων ὄνιδιον εὐωχήμενον.
κάτυπτε δή με νεανικῶς, παῖ παῖ παλῶν.
εἶτ' αὐτὸν ως εἶδ', ἥκασεν Λυδίστρατος.
ἔσικας, ὡς πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τρυγὶ
πλητῆρί τ' εἰς ἀχυρῶνας ἀποδεδρακότι. 1310
οὐδὲν ἀνακραγὼν ἀντῆκασ' αὐτὸν πάροπι

τὰ δρῖα τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι,
 Σθενέλω τε τὰ σκενάρια διακεκαδμένῳ.
 οἱ δ' ἀνεκρότησαν, πλήν γε Θουφράστου μόνου·
 οὗτος δὲ διεμύλλαινεν, ὡς δὴ δεξιός. 1315
 ὁ γέρων δὲ τὸν Θούφραστον ἥρετ', εἰπέ μοι,
 ἐπὶ τῷ κομῆσ καὶ κομψὸς εἶναι προσποιεῖ,
 κωμῳδολοιχῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' ἀεί;
 τοιαῦτα περιύβριξεν αὐτοὺς ἐν μέρει,
 σκωπτων ἀγροίκως καὶ προσέτι λόγους λέγων 1320
 ἀμαθέστατ', οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι.
 ἔπειτ' ἔπειδὴ μέθυνεν, οἴκαδ' ἔρχεται
 τύπτων ἄπαντας, ἦν τις αὐτῷ ξυντύχη.
 ὃδì δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος προσέρχεται.
 ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι πρὸν πληγὰς λαβεῖν. 1325

ΦΙΛ. ἀνεχε, πάρεχε·
 οὐλαύσεται τις τῶν ὅπισθεν
 ἐπακολουθούντων ἐμοί·
 οἶον, εἰ μὴ ὁρήσεθ', ύμᾶς,
 ὡς πονηροί, ταυτὴν τῇ 1330
 δᾳδὶ φρυκτοὺς σκενάσω.

ΒΔΕ. ἦ μὴν σὺ δώσεις αὔριον τούτων δίκην
 ἡμῖν ἄπασι, κεὶ σφόδρος εἴ νεανίας.
 ἀθρόοι γὰρ ἥξομεν σε προσκαλούμενοι.

ΦΙΛ. ἵη ἵεν, καλούμενοι. 1335
 ἀρχαῖα γ' ύμᾶν· ἀρά γ' ἵσθ'
 ὡς οὐδὲ ἀκούων ἀνέχομαι
 δικῶν; ἵαιβοι αἰβοῖ.
 τάδε μ' ἀρέσκει· βάλλε κημούς.
 οὐκ ἄπει σύ; ** ποῦ στιν 1340
 ἡλιαστής; ἐκποδών.
 ἀνάβαινε δεῦρο χρυσομηλολόνθιον,
 τῇ χειρὶ τουδὶ λαβομένη τοῦ σχοινίου.

ἔχουν· φυλάττον δ', ὡς σαπρὸν τὸ σχοινίον·
ὅμως γε μέντοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται.

δορᾶς ἐγώ σ' ὡς δεξιῶς ὑφειλόμην 1345

μέλλουσαν ἥδη λεσβιεῖν τοὺς ξυμπότας·

ῶν εἴνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τῷδε χάριν.

ἄλλ' οὐκ ἀποδώσεις οὐδὲ ἐφιαλεῖς, οἶδ' ὅτι,
ἄλλ' ἔξαπατήσεις πάγχανεῖ τούτῳ μέγα·

πολλοῖς γὰρ ἥδη χάτέροις αὕτ' εἰργάσω. 1350

Ἐὰν γένη δὲ μὴ κακὴ νῦννὶ γυνή,

ἐγώ σ', ἐπειδὰν οὐμὸς υἱὸς ἀποθάνῃ,
λυσάμενος ἔξω παλλακήν, ὡς χοιρίον.

νῦν δ' οὐ κρατῶ γὰρ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων.

νέος γάρ εἰμι καὶ φυλάττομαι σφόδρα. 1355

τὸ γὰρ υἱὸν τηρεῖ με, κάστι δύσκολον
κάλλως κυμινοπριστοκαρδαμόγλυφον.

ταῦτ' οὖν περί μου δέδοικε μὴ διαφθαρῶ.
πατήρ γὰρ οὐδείς ἐστιν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ.

ὅδι δὲ καύτὸς ἐπὶ σὲ κάμ' ἔοικε θεῖν. 1360

ἄλλ' ὡς τάχιστα στῆθι τάσδε τὰς δετὰς
λαβοῦσ', ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς,
οἵως ποθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.

ΒΔΕ. ὡς οὗτος οὗτος, τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ,
ποθεῖν ἐρᾶν τ' ἔοικας ὁραίας σοροῦ. 1365

οὐ τοι καταπροΐξει μὰ τὸν Ἀπόλλω τοῦτο δρῶν.

ΦΙΛ. ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἔξους δίκην.

ΒΔΕ. οὐ δεινὰ τωθάξειν σε, τὴν αὐλητρίδα;
τῶν ξυμποτῶν οὐλέψαντα; *ΦΙΛ.* ποίαν αὐλητρίδα;
τί ταῦτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών; 1370

ΒΔΕ. νὴ τὸν Δι', αὔτη πού στίσοι γ' ἡ Δαρδανίς.

ΦΙΛ. οὕκ, ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δὰς κάεται.

ΒΔΕ. δὰς ἡδε; *ΦΙΛ.* δὰς δῆτ'. οὐχ δορᾶς ἐστιγμένην;

ΒΔΕ. τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τούν μέσω;

- ΦΙΛ. ἡ πίττα δήπου καιομένης ἔξερχεται. 1375
 ΒΔΕ. δὸς ὅπισθεν οὐχὶ πρωκτός ἐστιν οὐτοσί;
 ΦΙΛ. ὅξος μὲν οὖν τῆς δαμός οὗτος ἔξερχει.
 ΒΔΕ. τί λέγεις σύ; ποῖος ὅξος; οὐκ εἰ δεῦρο σύ;
 ΦΙΛ. ἂ ἂ, τί μέλλεις δρᾶν; ΒΔΕ. ἄγειν ταύτην λαβὼν
 ἀφελόμενός σε καὶ νομίσας σ' εἶναι σαπρὸν 1380
 ηὐδὲν δύνασθαι δρᾶν. ΦΙΛ. ἀκουσόν νυν ἐμοῦ.
 'Ολυμπίασιν ἥντιν' ἐθεώρουν ἐγώ,
 'Ἐφουδίων ἐμαχέσατ' Ἀσκάνδρα καλῶς,
 ἥδη γέρων ὅν· εἴτα τῇ πυγμῇ θευῶν
 ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον. 1385
 πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβῃς ὑπώπια.
 ΒΔΕ. νὴ τὸν Δί' ἔξέμαθές γε τὴν Ὁλυμπίαν.
 ΑΡΤ. ἵδι μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.
 ὅδὶ γὰρ ἀνήρ ἐστιν ὃς μ' ἀπώλεσεν
 τῇ δαμῇ παιών, κάξεβαλεν ἐντευθενὶ 1390
 ἄρτους δέκ' ὄβολῶν κάπιθήκην τέτταρας.
 ΒΔΕ. δρᾶς ἂ δέδρακας; πράγματ' αὐτὸς δεῖ καὶ δίκας
 ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον. ΦΙΛ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
 λόγοι διαλλάξονται αὐτὰ δεξιοί·
 ὥστ' οἵδ' ὅτιὴ ταύτῃ διαλλαχθήσομαι. 1395
 ΑΡΤ. οὕτοι μὰ τὰ θεὰ καταπροίξει Μυρτίας
 τῆς Ἀγκυλίωνος θυγατέρος καὶ Σωστράτης,
 οὗτοι διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.
 ΦΙΛ. ἀκουσον, ὥ γύναι· λόγον σοι βούλομαι
 λέξαι χαρίεντα. ΑΡΤ. μὰ Δία μή μοί γ', ὥ μέλε.
 ΦΙΛ. Αἰσωπὸν ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἐσπέρας 1401
 θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων.
 κάπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν, ὥ κύον κύον,
 εἰ νὴ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν
 πυροὺς πρίαο, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκοῖς. 1405
 ΑΡΤ. καὶ καταγελᾶς μου; προσκαλοῦμαι σ' ὅστις εἰ,

πρὸς τοὺς ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων,
κλητῆρ' ἔχονσα Χαιρεφῶντα τουτονί.

- ΦΙΛ.** μὰ Δι', ἀλλ' ἄκουσον, ἦν τί σοι δόξω λέγειν.
Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης. 1410
ἔπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν, δλίγον μοι μέλει.

- ΑΡΤ.** ἄληθες, οὗτος; **ΦΙΛ.** καὶ σὺ δὴ μοι Χαιρεφῶν,
γυναικὶ κλητεύων, ἔοικας θαψίνη
Ίνοι κρεμαμένη πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου.

- ΒΔΕ.** ὁδί τις ἔτερος, ώς ἔοικεν, ἔρχεται 1415
καλούμενός σε· τόν γέ τοι κλητῆρ' ἔχει.

- ΚΑΤ.** οἵμοι κακοδαίμων. προσκαλοῦμαι σ', ὡς γέρον,
ὑβρεως. **ΒΔΕ.** ὑβρεως; μή, μὴ καλέσῃς πρὸς τῶν
θεῶν.

ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωμί σοι,
ἥν ἂν σὺ τάξῃς, καὶ χάριν πρὸς εἴσομαι. 1420

- ΦΙΛ.** ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι
ἐκών· ὅμοιογω γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
ἀλλ' ἐλθὲ δευρί· πότερον ἐπιτρέπεις ἐμοί,
ἢ τι χρή μ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος,
εἶναι φίλον τὸ λοιπόν, ἢ σύ μοι φράσεις; 1425

- ΚΑΤ.** σὺ λέγε. δικῶν γὰρ οὐ δέομ' οὐδὲ πραγμάτων.

- ΦΙΛ.** ἀνὴρ Συβαρίτης ἔξεπεσεν ἔξ ἄρματος,
καί πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα·
ἐτύγχανεν γὰρ οὐ τρίβων ἃν ίππικῆς.
ηὔπειτ' ἐπιστὰς εἰπ' ἀνὴρ αὐτῷ φίλος. 1430
ἔρδοι τις ἥν ἔκαστος εἰδείη τέχνην.
οὕτω δὲ καὶ σὺ παράτοεχ' εἰς τὰ Πιττάλου.

- ΒΔΕ.** ὅμοιά σου καὶ ταῦτα τοῦς ἄλλοις τρόποις.

- ΚΑΤ.** ἀλλ' οὖν σὺ μέμνησ' αὐτὸς ἀπεκρίνατο.

- ΦΙΛ.** ἄκουε, μὴ φεῦγ'. ἐν Συβάρει γυνή ποτε 1435
κατέαξ' ἔχεινον. **ΚΑΤ.** ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

- ΦΙΛ.** οὐχῖνος οὖν ἔχων τιν' ἐπεμαρτύρατο·

εῖθ' ἡ Συβαρῆτις εἶπεν, εἰ ναὶ τὰν κόραν
τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἔάσας ἐν τάχει
ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἀν εἰχες πλείονα.

1440

KAT. ὕβριξ', ἔως ἀν τὴν δίκην ἄρχων καλῇ.

BΔE. οὕ τοι μὰ τὴν Δήμητρ' ἔτ' ἐνταυθοῦ μενεῖς,
ἄλλ' ἀράμενος οἴσω σε. *ΦΙΛ.* τί ποιεῖς; *BΔE.* ὅ τι

ποιῶ;

εἴσω φέρω σ' ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μή, τάχα

κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλούμενους.

1445

ΦΙΛ. Αἴσωπον οἱ Δελφοί ποτ' *BΔE.* δίλγον μοι μέλει.

ΦΙΛ. φιάλην ἐπητιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ·

ὅ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς, ὡς ὁ κάνθαρός ποτε

BΔE. οἴμ' ως ἀπολῶ σ' αὐτοῖσι τοῖσι κανθάροις.

XOP. ξηλῶ γε τῆς εὐτυχίας

1450

τὸν πρόσβυν, οἶ μετέστη

ξηλῶν τρόπων καὶ βιοτῆς·

ἔτερα δὲ νῦν ἀντιμαθὼν

ἥ μέγα τι μεταπεσεῖται

ἐπὶ τὸ τρυφᾶν καὶ μαλακόν.

1455

τάχα δ' ἀν ἶσως οὐκ ἔθέλοι.

τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν

φύσεος, ἦν ἔχοι τις ἀεί.

καίτοι πολλοὶ ταῦτ' ἐπαθον·

ξυνόντες γνώμαις ἐτέρων

1460

μετεβάλλοντο τοὺς τρόπους.

πολλοῦ δ' ἐπαίνου παρ' ἔμοὶ

καὶ τοῖσιν εὖ φρονοῦσιν

τυχῶν ἄπεισιν διὰ τὴν

φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν

1465

δι παῖς ὁ Φιλοκλέωνος.

οὐδενὶ γὰρ οὕτως ἀγανθῷ

1450—1461. — 1462—1473.

ξυνεγενόμην, οὐδὲ τρόποις
ἐπεμάνην, οὐδ' ἔξεχύθην.
τί γὰρ ἐκεῖνος ἀντιλέγων
οὐ κρείττων ἦν, βουλόμενος
τὸν φύσαντα σεμνοτέροις
κατακοσμῆσαι πράγμασι;

1470

ΞΑΝ. νὴ τὸν Διόνυσον, ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα
δαιμῶν τις εἰσκεκύηται εἰς τὴν οἰκίαν. 1475
οὐ γὰρ γέρων ὡς ἔπιε διὰ πολλοῦ χρόνου
ἥκουσε τ' αὐλοῦ, περιχαρής τῷ πράγματι
ὁρκούμενος τῆς υπητὸς οὐδὲν παύεται
τάρχατ' ἐκεῖν' οἵς Θέσπις ἡγωνίζετο.
καὶ τοὺς τραγῳδούς φησιν ἀποδεῖξειν κρόνους
τοὺς νῦν, διορχησόμενος ὀλίγον ὕστερον. 1481

ΦΙΛ. τίς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θάσει;

ΞΑΝ. τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.

ΦΙΛ. καλῆθρα χαλάσθω τάδε. καὶ δὴ γὰρ
σχήματος ἀρχὴ 1485

ΞΑΝ. μᾶλλον δέ γ' ἵσως μανίας ἀρχή.

ΦΙΛ. πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ φώμης,
οἶον μυκτὴρ μυκᾶται καὶ
σφόνδυλος ἀχεῖ. **ΞΑΝ.** πῆθ' ἐλλέβορον.

ΦΙΛ. πτήσσει Φρύνιχος ὡς τις ἀλέκτωρ, 1490

ΞΑΝ. τάχα βαλλήσεις.

ΦΙΛ. σκέλος οὐράνιόν γ' ἐκλαυτίζων.
πρωκτὸς χάσκει. **ΞΑΝ.** κατὰ σαυτὸν ὅρα.

ΦΙΛ. νῦν γὰρ ἐν ἄρθροις τοῖς ἡμετέροις
στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδών. 1495

ΞΑΝ. οὐκ εὖ μὰ Διὸν δῆτ', ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.

ΦΙΛ. φέρε νυν ἀνείπω κάνταγωνιστὰς καλῶ.
εἴ τις τραγῳδός φησιν ὁρχεῖσθαι καλῶς,
ἔμοὶ διορχησόμενος ἐνθάδ' εἰσίτω. 1499

- φησίν τις, ἢ οὐδείς; ΞΑΝ. εῖς γ' ἐκεινοσὶ μόνος.
ΦΙΛ. τις ὁ πακοδαίμων ἔστιν; ΞΑΝ. νίὸς Καρκίνου
 δι μέσατος. **ΦΙΛ.** ἀλλ' οὗτός γε καταποθήσεται·
 ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελείᾳ πονδύλου.
 ἐν τῷ δυνθμῷ γὰρ οὐδέν ἔστ'. ΞΑΝ. ἀλλ', φένυρέ,
 ἔτερος τραγῳδὸς Καρκίνιτης ἔρχεται, 1505
 ἀδελφὸς αὐτοῦ. **ΦΙΛ.** νὴ Δί' ὡψώνηκ' ἄρα.
ΞΑΝ. μὰ τὸν Δί' οὐδέν γ' ἄλλο πλήν γε καρκίνου.
 προσέρχεται γὰρ ἔτερος αὖ τῶν Καρκίνου.
ΦΙΛ. τουτὶ τι ἦν τὸ προσέρπον; δέξις, ἢ φάλαγξ;
ΞΑΝ. δι πιννοτήρης οὗτός ἔστι τοῦ γένους, 1510
 δι σμικρότατος, ὃς τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ.
ΦΙΛ. ὁ Καρκίν', ὁ μακάριε τῆς εὐπαιδίας·
 ὅσον τὸ πλήθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων.
 ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτούς, φένυρέ.
 ἄλμην κύκα τούτοισιν, ἦν ἐγὼ κρατῶ. 1515
ΧΟΡ. φέρε νυν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ἔνγχωρογένωμεν
 ἀπαντες,
 ἵν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικένωσιν ἑαυ-
 τούς.
 ἄγ', ὁ μεγαλώνυμα τέκνα
 τοῦ θαλασσίου θεοῦ,
 πηδάτε παρὰ φάμαθον 1520
 καὶ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο
 καρίδων ἀδελφοί·
 ταχὺν πόδα κυκλοσοβεῖτε,
 καὶ τὸ Φοννίχειον
 ἐκλακτισάτω τις, ὅπως
 ἰδόντες ἄνω σκέλος ὥ-
 ξωσιν οἱ θεαταί.
 στρόβει, παράβαινε κύκλῳ καὶ γάστρισον σεαυτόν
 1518—1522. = 1523—1527.

ὅπτε σκέλος οὐράνιον· βέμβικες ἐγγενέσθων. 1530
καύτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἄναξ πατὴρ προσέρπει
ἡσθεὶς ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισί, τοῖς τριόρχαις.
ἀλλ' ἔξαγετ', εἰ τι φιλεῖτ', δοχούμενοι θύραζε 1535
ὑμᾶς ταχύ· τοῦτο γὰρ οὐδείς πω πάρος δέδρακεν,
δοχούμενον ὅστις ἀπήλλαξεν χορὸν τρυγωδῶν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ε Ι Ρ Η Ν Η.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΚΕΤΑΙ ΛΤΟ Τρυγαίου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ΚΟΡΑΙ, θυγατέρες Τρυγαίου.

ΕΡΜΗΣ.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ΚΤΔΟΙΜΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ, μάντις.

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

ΔΟΡΥΞΟΣ.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ.

ΕΙΡΗΝΗ

ΟΠΩΡΑ { *κωφὰ πρόσωπα.*
ΘΕΩΡΙΑ }

ΤΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Τρυγαῖος ἄγροικος πρεσβύτης Ἀθήνησιν ὁχούμενος ἐπὶ παινθάρου ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναφέρεται. γενόμενος δὲ κατὰ τὴν τοῦ Διὸς οἰκίαν ἐντυγχάνει τῷ Εῷμῃ, καὶ ἀκούει ὅτι μετοικισαμένων τῶν Θεῶν εἰς τὰ τοῦ οὐρανοῦ ἀνωτάτω διὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀλληλοκτονίαν, ἐνοικισάμενος ὁ Πόλεμος εἰς ἄντρον τὴν Εἰρήνην εἴρξας λίθους ἐπιφορήσει, καὶ τοῦν μέλλει τὰς πόλεις ἐμβαλὼν ἐν θυείᾳ τρίβειν. καὶ μέχρι μὲν τυροῦ ἐναγώνιος γίνεται· ἐπεὶ δὲ μεταπεμπομένου τοῦ Πολέμου παρὰ Ἀθηναίων δοίδυνα Κλέωνα καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων Βρασίδαν ἐκάτεροι χρήσαντες ἀπολωλεκέναι εἰς Θράκην ἔφασαν, ἀναθαρρεῖ· καὶ ἐν ᾧ περὶ πατασινὴν δοίδυνος ὁ Πόλεμος γίνεται, ηρούττει τοὺς δημιουργούς, ἔτι δὲ καὶ ἐμπόρους ἄμα μοχλοὺς καὶ σχοινία λαβόντας παραγενέσθαι. συνδραμόντων δὲ πολλῶν ἐν χοροῦ σχήματι προθύμως ἀφέλκει τε τοὺς λίθους ἀπὸ τοῦ ἄντρου, καὶ παθικετεύσας τὸν Εῷμην συλλαβέσθαι ἔξαγει πρὸς τὸ φῶς τὴν Εἰρήνην. ἀσμένως δὲ τῆς θεᾶς πᾶσιν ὄφθείσης, καὶ παρ' αὐτὴν εὐθέως Ὄπωρας τε καὶ Θεωρίας ἀναφανεισῶν, συμπαρὼν ὁ Εῷμης ἀνιστορούσης τι τῆς Εἰρήνης καὶ πυνθανομένης τὰ περὶ τὸν Τρυγαῖον διεσαφεῖ τὰ δέοντα· πάλιν ἀποφαινομένης πρὸς τοῦτο μηνύει, προδιελθόντος αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου καὶ δι' ἦς αἰτίας συνέστη, Φειδίου τε καὶ Περικλέους μηησθέντος. τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος ἐπὶ τῆς γῆς ἥδη περαίνεται, καὶ δὲ μὲν χορὸς περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ τέχνης χάτερων τινῶν πρὸς τοὺς θεατας διαλέγεται, δὲ τὸν Τρυγαῖος, καθά συνέταξεν ὁ Εῷμης, τὴν μὲν Θεωρίαν τῇ βουλῇ συνέστησεν, αὐτὸς δὲ τὴν Ὄπωραν γαμεῖν διαγνοὺς τὴν Εἰρήνην ἰδρύεται, καὶ οὕσαι ἐν τῷ προφανεῖ πρὸς εὐωχίαν τρέπεται. ἐντεῦθεν οὖτε τῶν εἰρηνικῶν ὄπλων δημιουργοὶ χαίροντες καὶ οἱ τῶν πολεμικῶν τούμπαλιν οἰλαίοντες. εἰσάγεται δὲ καὶ ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου παιδία τινὰ

τῶν νεκλημενῶν ἐπὶ τὸ δεῖπνον λέγοντα δῆσεις γελωτοποιούς. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν ἄγαν ἐπιτετυγμένων. τὸ δὲ νεφάλαιον τῆς πωμωδίας ἔστι τοῦτο· συμβουλεύει Ἀθηναίοις σπείσασθαι πρὸς Αἰνεδαιμονίους καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας. οὐ τοῦτο δὲ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης Ἀριστοφάνης τὸ δρᾶμα τέθειν, ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἀγαρνεῖς καὶ τοὺς Ἰπτέας καὶ Ὄλκαδας, καὶ πανταχοῦ τοῦτο ἐπούδακεν, τὸν δὲ Κλέωνα πωμωδῶν τὸν ἀντιλέγοντα καὶ Λάμαχον τὸν φιλοπόλεμον ἀεὶ διαβάλλων. διὸ καὶ νῦν διὰ τούτου τοῦ δραμάτος εἰρήνης αὐτοὺς ἐπιθυμεῖν ποιεῖ, δεικνὺς ὅπόσα μὲν ὁ πόλεμος κακὰ ἔργα ἔχει, ὅσα δὲ ἀγαθὰ ἡ εἰρήνη ποιεῖ. οὐ μόνος δὲ περὶ εἰρήνης συνεβούλευσεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ποιηταί. οὐδὲν γὰρ συμβούλων διέφερον· ὅθεν αὐτοὺς καὶ διδασκάλους ὀνόμαζον, ὅτι πάντα τὰ πρόσφορα διὰ δραμάτων αὐτοὺς ἐδίδασκον.

Ἐνίκησε δὲ τῷ δράματι ὁ ποιητὴς ἐπὶ ἄρχοντος Ἀλκαίου, ἐν ἄστει. πρῶτος Ἐύπολις Κόλαξι, δεύτερος Ἀριστοφάνης Εἰρήνη, τρίτος Λεύκων Φράτορσι. τὸ δὲ δρᾶμα ὑπεκρίνατο Ἀπολλόδωρος, ἥνικα ἔρμην λοιοκρότης.

II.

"Ηδη τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ νεκρηῶτας τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς σύμπαντας Ἑλληνας Ἀριστοφάνης ἴδων, ἵκανος γὰρ διππεύκει πολεμούντων αὐτῶν χρόνος, τὸ δρᾶμα συνέγραψε τοῦτο, προτρέπων τὰς πόλεις καταθέσθαι μὲν τὴν πρὸς αὐτὰς φιλονεικίαν, ὅμονοιαν δὲ καὶ εἰρήνην ἀντὶ τῆς πρότερον ἔχθρας ἐλέσθαι. παρεισάγει τούννυν γεωργόν, Τρυγαῖον τοῦνομα, μάλιστα τῆς εἰρήνης ἀντιποιούμενον. ὃς ἀσχάλλων ἐπὶ τῷ πολέμῳ εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν ἐβουλεύσατο πρὸς τὸν Δία, πευσόμενος παρ αὐτοῦ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐκτρύχει τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, τοσοῦτον ποιήσας πόλεμον αὐτοῖς. ὃν δὴ διαποροῦντα τίνα τρόπον τὴν εἰς οὐρανὸν προείαν ποιήσει, παρεισάγει τρέφοντα κάνθαρον ὡς ἀναπτησόμενον εἰς οὐρανὸν δι' αὐτοῦ, Βελλεροφόντου δίκην. προλογίζουσι δὲ οἱ δύο θεράποντες αὐτοῦ, οἵς καὶ ἐκτρέφειν προσετέτακτο τὸν κάνθαρον, δυσφοροῦντες ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ σιτίοις. ἡ δὲ σκηνὴ τοῦ δραμάτος ἐκ μέρους μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ

μέρους δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ τινων ἀνδρῶν Ἀττικῶν γεωργῶν.

III.

ΑΛΛΩΣ.

Φαίνεται ἐν ταῖς διδασκαλίαις καὶ ἐτέραν δεδιδαχὴς Εἰρήνην ὁμοίως ὁ Ἀριστοφάνης. ἄδηλον οὖν φῆσιν Ἐρατοσθένης, πότερον τὴν αὐτὴν ἀνεδίδαξεν, ἢ ἐτέραν καθῆκεν, ητὶς οὐ σώζεται. Κράτης μέντοι δύο οἶδε δράματα γράφων οὗτως· ἀλλ' οὖν γε ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν, ἢ Βαβυλωνίοις, ἢ ἐν τῇ ἐτέρᾳ Εἰρήνῃ. καὶ σποράδην δέ τινα ποιήματα παρατίθεται, ἅπερ ἐν τῇ νῦν φερομένῃ οὐκ ἔστιν.

IV.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Τῷ Διὶ φράσαι σπεύδων τὰ κατ' ἀνθρώπους (καὶ)
Τρυγαῖος, (ἀναπετέσθ') ἐθέλων ὡς τοὺς θεοὺς.
ἔξέτρεφεν ὅρνιθ'. ὡς δ' ἀνέπτη, κατέλαβεν
Ἐρμῆν μόνον ἄνω. καὶ τὸν ἐπιδείκνυσιν φράσας
τὸν Πόλεμον βρύθηται ἀπηρτημένον
ἀέριος, ἔτοιμόν τ' ὅντα πρός πακουχίαν
τὴν πρότερον, Εἰρήνην δὲ κατορθωγυμένην.
ἴκετενσαν οἱ κατ' ἀγροὺς ἀνάπταλιν ποεῖν.
τὸ μέλι βάδ' ἐπένευσε. καὶ τότε
ἀπάγουσιν αὐτὴν ἐκ βερέθρου καὶ τάγαθά. 10

E I P H N H.

OI. A. Αἰρ' αῖρε μᾶξαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ.

OI. B. ἵδον. δὸς αὐτῷ τῷ οἴκιστ' ἀπολογμένῳ.
καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶξαν ἥδιο φάγοι.

OI. A. δὸς μᾶξαν ἐτέραν ἐξ ὄντων πεπλασμένην.

OI. B. ἵδον μάλ' αὐθις. ποῦ γὰρ ἦν υῦν δὴ φερεῖς; 5
οὐ κατέφαγεν; OI. A. μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἐξαρπάσας
ὅλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῦν ποδοῖν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα τρῖβε πολλὰς καὶ πυκνάς.

OI. B. ἄνδρες ιοπρολόγοι, προσλάβεσθε πρὸς θεῶν,
εἰ μή με βούλεσθ' ἀπονιγέντα περιιδεῖν. 10

OI. A. ἐτέραν ἐτέραν δὸς παιδὸς ἡταρηκότος·
τετριμένης γάρ φησιν ἐπιθυμεῖν. OI. B. ἵδον.
ἐνὸς μέν, ὥνδρες, ἀπολελύσαι μοι δοκῶ·
οὐδεὶς γὰρ ἄν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.

OI. A. αἴβοι· φέρ' ἄλλην, χάτέραν μοι χάτέραν, 15
καὶ τρῖβ' ἔθ' ἐτέρας. OI. B. μὰ τὸν Ἀπόλλωνα γὰρ
μὲν οὖ·

οὐ γὰρ ἔθ' οἶός τ' εἴμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.

OI. A. αὐτὴν ἄρ' οἶσω συλλαβὼν τὴν ἀντλίαν.

OI. B. νὴ τὸν Δί' ἐς κόρακάς γε, καὶ σαυτόν γε πρός.
ὑμῶν δέ γ' εἰ τις οἶδ' ἐμοὶ κατειπάτω
πόθεν ἄν πριαίμην φῦνα μὴ τετρημένην. 20
οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον
ἢ κανθάρῳ μάττοντα παρέχειν ἐσθίειν.

ῦς μὲν γάρ, ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, ἢ οὐαν,
φαύλως ἐρείδε: τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος 25
βρευθύεται τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῦ,
ἥν μὴ παραθῶ τοίφας δι' ἡμέρας ὅλης
ώσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην.
ἀλλ' εἰ πέπαυται τῆς ἐδωδῆς σκέψομαι
τῇδι παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μὴ μ' ἰδῃ.
ἐρειδε, μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίων 30
τέως ἔως σαυτὸν λάθης διαρραγεῖς.
οἶον δὲ οὐψας δικαίωτος ἐσθίει,
ώσπερ παλαιστῆς, παραβαλὼν τοὺς γομφίους,
καὶ ταῦτα τὴν κεφαλὴν τε καὶ τῷ χεῖρέ πως 35
ώδι περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία
τὰ παχέα συμβάλλοντες εἰς τὰς δικάδας.
μιαρὸν τὸ ροήμα καὶ κάκοσμον καὶ βορόν,
χῶτον ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἡ προσβολὴ^ἡ
οὐκ οἶδ'. Ἀφροδίτης μὲν γάρ οὕτοι φαίνεται. 40

ΟΙ. Α. οὐ μὴν Χαρίτων γε. ΟΙ. Β. τοῦ γάρ ἐστ'; ΟΙ. Α. οὐκ
ἐσθ' ὅπως

τοῦτ' ἐστι τὸ τέρας οὐδὲς καταιβάτου.

ΟΙ. Β. οὐκοῦν ἂν ἥδη τῶν θεατῶν τις λέγοι
νεανίας δοκησίσοφος, τὸ δὲ πρᾶγμα τί;
οἱ κάνθαροι δὲ πρὸς τί; καὶ τὸ αὐτῷ γ' ἀνὴρ
Ίωνικός τίς φησι παρακαθήμενος.
δοκέω μέν, ἐσ Κλέωνα τοῦτ' αἰνίττεται,
ώς κεῖνος ἀναιδέως τὴν σπατίλην ἐσθίει.
ἀλλ' εἰσιὼν τῷ κανθάρῳ δώσω πιεῖν.

ΟΙ. Α. ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι παιδίοις
καὶ τοῖσιν ἀνδρίοισι καὶ τοῖς ἀνδράσι
καὶ τοῖς ὑπεροτάτοισιν ἀνδράσιν φράσω
καὶ τοῖς ὑπερηνορέουσιν ἔτι τούτοις μάλα.
οἱ δεσπότης μου μαίνεται καὶ νὸν τρόπον,

οὐχ ὅνπερ ὑμεῖς, ἀλλ' ἔτερον καινὸν πάνυ.
δι' ἡμέρας γὰρ εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων
ώδη κεχηνώς λοιδορεῖται τῷ Διὶ,
καί φησιν, ὡς Ζεῦ, τί ποτε βουλεύει ποιεῖν;
κατάθου τὸ κόρημα· μὴ κκόρει τὴν Ἑλλάδα.

ΤΡΤ. ἔα ἔα.

ΟΙ. Α. σιγήσαθ', ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.

ΤΡΤ. ὡς Ζεῦ, τί δρασείεις ποθ' ἡμῶν τὸν λεών;
λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας.

ΟΙ. Α. τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν αὖθ' οὐγὼ λεγον.

τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε·
ἄλλ' εἴπε πρῶτον ἡνίκ' ἥρχεθ' ἡ χολή,
πεύσεσθ'. ἔφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐνθαδί·
πῶς ἂν ποτ' ἀφικοίμην ἂν εὐθὺν τοῦ Διός;
ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος,

πρὸς ταῦτ' ἀνερριχᾶτ' ἂν εἰς τὸν οὐρανόν,
ἔως ξυνετρίβῃ τῆς κεφαλῆς καταρροεῖς.

ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεὶς οὐκ οἶδ' ὅποι
εἰσήγαγ' Αἴτναῖον μέγιστον κάνθαρον,
κατέπειτα τοῦτον ἵππονομεῖν μ' ἡνάγκασεν,

καύτὸς καταψῶν αὐτὸν ὕσπερ πωλίον,
ὡς Πηγάσειον, φησί, γενναῖον πτερόν,
ὅπως πετήσει μ' εὐθὺν τοῦ Διός λαβών.

ἀλλ' ὅ τι ποιεῖ τῇδὲ διακύψας ὄψομαι.
οἷμοι τάλας· ἵτε δεῦρο δεῦρο', ὡς γείτονες·
ὅ δεσπότης γάρ μου μετέωρος αἴρεται
ἵππηδὸν εἰς τὸν ἀέρον ἐπὶ τοῦ κανθάρου.

ΤΡΤ. ἥσυχος ἥσυχος, ἥρέμα, κάνθων.

μή μοι σοβαρῶς χώρει λίαν
εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς φώμη πίσυνος,
πρὸν ἂν ιδίης καὶ διαλύσης
ἀρθρῶν ἵνας πτερούγων ὁύμη.

55

60

65

70

75

80

85

καὶ μὴ πνεῖ μοι κακόν, ἀντιβολῶ σ'.
εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο, κατ' οἶκους
αὐτοῦ μεῖνον τοὺς ὑμετέρους.

OI. A. ὡς δέσποτ' ἄναξ, ὡς παραπαίεις.

90

TPT. σίγα σίγα.

OI. A. ποῦ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς;

TPT. ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι,
τόλμημα νέον παλαμησάμενος.

OI. A. τί πέτει; τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις;

95

TPT. εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φλαῦρον
μηδὲν γρύζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν.
τοῖς τ' ἀνθρώποισι φράσον σιγᾶν,
τούς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λαύρας
καιναῖς πλίνθοισιν ἀνοικοδομεῖν,
καὶ τοὺς πρωκτοὺς ἐπικλείειν.

100

OI. A. οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ', ἢν μὴ μοι φράσῃς
ὅποι πέτεσθαι διανοεῖ. *TPT.* τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ὡς τὸν Διὸν εἰς τὸν οὐρανόν; *OI. A.* τίνα νοῦν ἔχων;

TPT. ἐρησόμενος ἐκεῖνον Ἑλλήνων πέρι 105
ἀπαξαπάντων ὃ τι ποιεῖν βουλεύεται.

OI. A. ἐὰν δὲ μή σοι καταγορεύσῃ; *TPT.* γράψομαι
Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα.

OI. A. μὰ τὸν Διόνυσον οὐδέποτε ξῶντός γ' ἐμοῦ.

TPT. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλ'. *OI. A.* ίοὺ ίοὺ ίού· 110
ὡς παιδί', ὁ πατὴρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται
ὑμᾶς ἐρήμους εἰς τὸν οὐρανὸν λάθρᾳ.
ἄλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ', ὡς καιοδαίμονα.

KOP. ὡς πάτερ, ὡς πάτερ, ἄρος ἔτυμός γε
δώμασιν ὑμετέροις φάτις ἥκει,
ὡς σὺ μετ' ὁρνίθων προλιπὼν ἐμὲ
ἔσ κόρακας βαδιεῖ μεταμώνιος;
ἔστι τι τῶνδ' ἐτύμως; εἴπ', ὡς πάτερ, εἴ τι φιλεῖς με.

115

16*

- TPT.* δοξάσαι ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον, ἄκθομαι
ὑμῖν,
ἥνικ' ἀν αἰτίητ' ἄρτον, πάππαν με καλοῦσαι, 120
ἐνδον δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακᾶς ἢ πάνυ πάμπαν.
ἥν δ' ἐγὼ εὖ πράξας ἔλθω πάλιν, ἔξετ' ἐν ὕδα
κολλύραν μεγάλην καὶ κόνδυλον ὅψον ἐπ' αὐτῇ.
- KOP.* καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται;
ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν. 125
- TPT.* πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι.
- KOP.* τίς δ' ἡ πίνοιά σουστὶν ὥστε κάνθαρον
ζεύξαντ' ἐλαύνειν εἰς θεούς, ὡς παππία;
- TPT.* ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἔξευρέθη
μόνος πετεινῶν εἰς θεοὺς ἀφιγμένος. 130
- KOP.* ἀπιστον εἶπας μῦθον, ὡς πάτερ πάτερ,
ὅπως κάκοσμον ζῷον ἥλθεν εἰς θεούς.
- TPT.* ἥλθεν κατ' ἔχθραν ἀετοῦ πάλαι ποτέ,
ὧν ἐκκυλίνδων κάντιτιμωρούμενος.
- KOP.* οὐκοῦν ἔχοην σε Πηγάδου ζεῦξαι πτερόν, 135
ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος.
- TPT.* ἀλλ' ως μέλ' ἀν μοι σιτίων διπλῶν ἔδει·
νῦν δ' ἄττ' ἀν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία,
τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω.
- KOP.* τί δ', ἦν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος; 140
πῶς ἔξολισθεῖν πτηνὸς ὃν δυνήσεται;
- TPT.* ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ως χρήσομαι·
τὸ δὲ πλοῖον ἔσται Ναξιονογῆς κάνθαρος.
- KOP.* λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φορούμενον;
- TPT.* ἐν Πειραιῇ δήπου στὶ Κανθάρου λιμήν. 145
- KOP.* ἐκεῖνο τήρει, μὴ σφαλεῖς καταρρυῆς
ἐντεῦθεν, εἴτα χωλὸς ὃν Εὐριπίδη
λόγον παράσχης καὶ τραγῳδία γένη.
- TPT.* ἐμοὶ μελήσει ταῦτα γ'. ἀλλὰ χαιρετε.

νύμεν δε γ', ύπερ ὡν τοὺς πόνους ἐγὼ πονῶ, 150
 μὴ βδεῖτε μηδὲ χέζεθ' ἡμερῶν τριῶν·
 ὃς εἰ μετέωρος οὗτος ὡν ὀσφρήσεται,
 κάτω κάρα φίψας με βουκολήσεται.

ἀλλ' ἄγε, Πήγασε, χώρει χαίρων,
 χρυσοχαλίνων πάταγον ψαλίων 155
 διακινήσας φαιδροῖς ὥσπερ.

τί ποιεῖς, τί ποιεῖς; ποῦ παρακλίνεις
 τοὺς μυντῆρας πρὸς τὰς λαύρας;
 οὐει σαντὸν θαρρῶν ἀπὸ γῆς,
 κάτα δρομαίαν πτέρυγ' ἔκτείνων 160
 ὁρθὸς χώρει Διὸς εἰς αὐλάς,
 ἀπὸ μὲν κάκης τὴν φῖν' ἀπέχων,
 ἀπὸ δ' ἡμεριῶν σίτων πάντων.
 ἄνθρωπε, τί δρᾶς, οὗτος δὲ χέζων

ἐν Πειραιῇ παρὰ ταῖς πόρναις; 165
 ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς. οὐ κατορύξεις,
 κάπιφορήσεις τῆς γῆς πολλήν,
 κάπιφυτεύσεις ἔρπυντον ἄνω,

καὶ μύρον ἐπιχεῖς; ὃς ἦν τι πεσὼν
 ἐνθένδε πάθω, τούμονθανάτου 170
 πέντε τάλανθ' ἡ πόλις ἡ Χίων
 διὰ τὸν σὸν πρωτὸν ὀφλήσει.
 οἷμ' ὃς δέδοικα κούκετι σκώπτων λέγω.

ὦ μηχανοποιέ, πρόσερχε τὸν νοῦν ὃς ἐμέ·
 ἥδη στροφεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὄμφαλόν, 175
 κεὶ μὴ φυλάξει, χορτάσω τὸν κάνθαρον.
 ἀτὰρ ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ,
 καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διός.

τίς ἐν Διὸς θύραισιν; οὐκ ἀνοίξετε;
EPM. πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; ὃναξ Ἡράκλεις, 180
 τούτῃ τί ἔστι τὸ κακόν; **TPT.** ἵπποκάνθαρος.

EPM. ὡς βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κάναισχυντε σὺ
καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε,
πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὡς μιαρῶν μιαρώτατε;
τί σοι ποτ' ἔστ' ὄνομ'; οὐκ ἐρεῖς; *TPT.* μιαρώ-
τατος. 185

EPM. ποδαπὸς τὸ γένος δ' εἰ; φράξε μοι. *TPT.* μιαρώ-
τατος.

EPM. πατὴρ δέ σοι τίς ἔστιν; *TPT.* ἔμοί; μιαρώτατος.

EPM. οὕ τοι μὰ τὴν Γῆν ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανεῖ,
εἰ μὴ κατερεῖς μοι τούνομ' ὅ τι ποτ' ἔστι σοι.

TPT. Τρυγαῖος Ἀθμονεύς, ἀμπελουργὸς δεξιός, 190
οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.

EPM. ἥκεις δὲ κατὰ τί; *TPT.* τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.

EPM. ὡς δειλακρίων, πῶς ἥλθες; *TPT.* ὡς γλίσκων,
ὅρᾶς

ώς οὐκέτ' εἶναι σοι δοκῶ μιαρώτατος;
ἴθι νυν, κάλεσόν μοι τὸν Δί'. *EPM.* Ιὴ Ιὴ Ιή, 195
ὅτ' οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν.
φροῦροι γὰρ ἔχθρες εἰσιν ἔξωκισμένοι.

TPT. ποῖ γῆς; *EPM.* ίδοιν γῆς. *TPT.* ἀλλὰ ποῖ; *EPM*
πόρω πάνυ,
ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τούρανοῦ τὸν κύτταρον.

TPT. πῶς οὖν σὺ δῆτ' ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος; 200

EPM. τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν,
χυτοίδια καὶ σανίδια κάμφορείδια.

TPT. ἔξωκίσαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος οὔνεκα;

EPM. Ἔλλησιν ὁργισθέντες. εἴτ' ἐνταῦθα μέν,
ἴν' ἥσαν αὐτοί, τὸν Πόλεμον κατώκισαν, 205

ὑμᾶς παραδόντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὅ τι βούλεται.

αὐτοὶ δ' ἀνῷκισανθ' ὅπως ἀνωτάτω,

ἴνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι

μηδ' ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσθανοίατο

- TPT.* τοῦ δ' εῖνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν; εἰπέ μοι. 210
EPM. ὅτιὴ πολεμεῖν ἥρεῖσθ' ἐκείνων πολλάκις
σπουδὰς ποιούντων· καὶ μὲν οἱ Λακωνικοὶ
ὑπερβάλοιντο μικρόν, ἔλεγον ἀν ταδί·
ναὶ τῷ σιώ, νῦν Ἀττικίων δώσει δίκαν.
εἰ δ' αὐτὸι τι πράξαιτ' ἀγαθὸν ἀττικωνικοὶ 215
καλλιθοιεν οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι,
ἔλεγετ' ἀν ὑμεῖς [εὐθύς· ἔξαπατώμεθα
νὴ τὴν Ἀθηνᾶν,] νὴ Δι', οὐχὶ πειστέον·
ἥξουσι καῦθις, ἦν ἔχωμεν τὴν πόλιν.
- TPT.* ὁ γοῦν χαρακτὴρ ἡμεδαπὸς τῶν φημάτων. 220
EPM. ὃν οὖνεκ' οὐκ οἶδ' εἰ ποτ' Εἰρήνην ἔτι
τὸ λοιπὸν ὄψεσθ'. *TPT.* ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;
EPM. ὁ Πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.
TPT. εἰς ποῖον; *EPM.* εἰς τουτὸν τὸ κάτω. καπειθ' ὁρᾶς
ὅσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων, 225
ἵνα μὴ λάβητε μηδέποτ' αὐτὴν. *TPT.* εἰπέ μοι,
ἡμᾶς δὲ δὴ τί δρᾶν παρασκευάζεται;
EPM. οὐκ οἶδα πλὴν ἔν, ὅτι θυείαν ἐσπέρας
ὑπερφυῖ τὸ μέγεθος εἰσηγεῖτο.
- TPT.* τί δῆτα ταύτη τῇ θυείᾳ χρήσεται; 230
EPM. τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται.
ἀλλ' εἶμι· καὶ γὰρ ἔξιέναι, γνώμην ἐμήν,
μέλλει· θορυβεῖ γοῦν ἔνδοθεν. *TPT.* οἷμοι δεί-
λαιος.
- φέρ' αὐτὸν ἀποδρῶ· καὶ γὰρ ὥσπερ ἥσθόμην
καύτὸς θυείας φθέγμα πολεμιστηρίας. 235
ΠΟΔ. ίὼ βροτοὶ βροτοὶ βροτοὶ πολυτλήμονες,
ώς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλγήσετε.
- TPT.* ὃναξ"Απολλον, τῆς θυείας τοῦ πλάτους.
ὅσον κακὸν καὶ τοῦ Πολέμου τοῦ βλέμματος.
ἄρ' οὗτός ἐστ' ἐκεῖνος ὃν καὶ φεύγομεν, 240

ὅ δεινός, ὁ ταλαιύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν;

ΠΟΛ. ἵω Πρασιὰ τρισάθλιαι καὶ πεντάκις
καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ἀπολεῖσθε τὴμερον.

ΤΡΓ. τουτὶ μέν, ἄνδρες, οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμά πω·
τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἔστι τῆς Λακωνικῆς. 245

ΠΟΛ. ὃ Μέγαρα Μέγαρ', ὡς ἐπιτετρίψεσθ' αὐτίκα
ἀπαξάπαντα καταμεμυττωτευμένα.

ΤΡΓ. βαβαὶ βαβαιάξ, ὡς μεγάλα καὶ δριμέα
τοῖσιν Μεγαρεῦσιν ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα.

ΠΟΛ. ἵω Σικελία, καὶ σὺ δ' ὡς ἀπόλλυσαι. 250

ΤΡΓ. οἵα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται.

ΠΟΛ. φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τάττικόν.

ΤΡΓ. οὗτος, παραινῶ σοι μέλιτι χρῆσθάτερος.
τετρώβολον τοῦτ' ἔστι· φείδου τάττικον.

ΠΟΛ. παῖ παῖ Κυδοιμέ. **ΚΤΔ.** τί με καλεῖς; **ΠΟΛ.** οὐλάυ-
σει μακρά. 255

ἔστηκας ἀργός; οὗτοσί σοι κόνδυλος.

ΤΡΓ. ὡς δριμύς. **ΚΤΔ.** οἷμ' οἷμοι τάλας, ὃ δέσποτα.

ΤΡΓ. μῶν τῶν σκορόδων ἐνέβαλεν εἰς τὸν κόνδυλον;

ΠΟΛ. οἴσεις ἀλετρίβανον τρέχων; **ΚΤΔ.** ἀλλ', ὃ μέλε,
οὐκ ἔστιν ἡμῖν· ἐχθὲς εἰσφοίσμεθα. 260

ΠΟΛ. οὕκουν παρ' Ἀθηναίων σὺ μεταθρέξει ταχύ;

ΚΤΔ. ἔγωγε νὴ Δι'. εἰ δὲ μὴ γε, κλαύσουμαι.

ΤΡΓ. ἄγε δή, τί δρῶμεν, ὃ πονήρ' ἀνθρώπια;
δοράτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας·

εἴπερ γὰρ ἥξει τὸν ἀλετρίβανον φέρων, 265

τούτῳ ταράξει τὰς πόλεις καθήμενος.

ἀλλ', ὃ Διόνυσ', ἀπόλοιτο καὶ μὴ λθοι φέρων.

ΠΟΛ. οὗτος. **ΚΤΔ.** τί ἔστιν; **ΠΟΛ.** οὐ φέρεις; **ΚΤΔ.** τὸ
δεῖνα γάρ,

ἀπόλωλ' Ἀθηναίοισιν ἀλετρίβανος,

ὁ βυρροπώλης, ὃς ἐκύκα τὴν Ἑλλάδα. 270

- ΤΡΥ. εὗ γ', ὡς πότνια δέσποιν' Αθηναία, ποιῶν
ἀπόλωλ' ἐκεῖνος καν δέοντι τῇ πόλει,
ἢ πρίν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγχέαι.
ΠΟΛ. οὕκουν ἔτερόν γέ τιν' ἐν Λακεδαιμονος μέτει
ἀνύσας τι; ΚΤΔ. ταῦτ', ὡς δέσποδ'. ΠΟΛ. ἡκέ
νυν ταχύ.
- ΤΡΥ. ὡνδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγὼν μέγας. 276
ἄλλ' εἰ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθράκῃ τυγχάνει
μεμυημένος, νῦν ἔστιν εὔξασθαι καλὸν
ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τῷ πόδε.
- ΚΤΔ. οἷμοι τάλας, οἷμοι γε, κάτ' οἷμοι μάλα. 280
ΠΟΛ. τί ἔστι; μῶν οὐκ αὖ φέρεις; ΚΤΔ. ἀπόλωλε γὰρ
καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισιν ἀλετρίβανος.
- ΠΟΛ. πᾶς, ὡς πανοῦργ'; ΚΤΔ. ἐσ τάπι Θράκης χωρία
χρήσαντες ἔτέροις αὐτὸν εἶτ' ἀπώλεσαν.
- ΤΡΥ. εὗ γ', εὐ γε ποιήσαντες, ὡς Διοσκόρω. 285
ἴσως ἀν εὐ γένοιτο· θαρρεῖτ', ὡς βροτοί.
- ΠΟΛ. ἀπόφερε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν·
ἔγὼ δὲ δοίδυκ' εἰσιὼν ποιήσομαι.
- ΤΡΥ. νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει τὸ Δάτιδος μέλος,
ὅ δεφόμενός ποτ' ἦδε τῆς μεσημβρίας, 290
ώ ἥδομαι καὶ χαίρομαι κεύφραίνομαι.
νῦν ἔστιν ἡμῖν, ὡνδρες Ἔλληνες, καλὸν
ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
ἔξελκύσαι τὴν πᾶσιν Εἰρήνην φίλην,
πολὺν ἔτερον αὖ δοίδυκα κωλῦσαι τινα. 295
ἄλλ', ὡς γεωργοὶ κάμποροι καὶ τέκτονες
καὶ δημιουργοὶ καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι
καὶ νησιῶται, δεῦρο τ', ὡς πάντες λεψό,
ώς τάχιστ ἄμας λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία·
νῦν γὰρ ἡμῖν ἀρπάσαι πάρεστιν ἀγαθοῦ δαι-
μονος. 300

- XOP.** δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺν τῆς σωτηρίας.
 ὡς Πανέλληνες, βοηθήσωμεν, εἶπερ πώποτε,
 τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικιῶν·
 ἥμέρα γὰρ ἔξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχος.
 πρὸς τάδ' ἥμῖν, εἴ τι χρὴ δρᾶν, φράξε κάρχιτε-
 ατόνει, 305
 οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἄν δοκῶ μοι τήμερον,
 ποὺν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν εἰς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
 τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.
- TPY.** οὐ σιωπήσεσθ', ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι
 τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρόσετ' ἐνδοθεν κεκραγό-
 τες; 310
- XOP.** ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος.
 οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἥκειν σιτί' ἥμερῶν τριῶν.
- TPY.** εὐλαβεῖσθέ νυν ἐκεῖνον τὸν κάτωθεν Κέρβερον,
 μὴ παφλάξων καὶ κεκραγώς, ὡσπερ ἥνιν ἐν-
 θάδ' ἦν,
 ἐμποδὼν ἥμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ ἔξελκύσαι. 315
- XOP.** οὕτι καὶ νῦν ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἔξαιρόσεται,
 ἦν ἄπαξ ἐς χεῖρας ἔλθη τὰς ἐμάς. Ιοῦ Ιοῦ.
- TPY.** ἔξολεῖτέ μ', ὡνδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε·
 ἐκδραμὼν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοῖν πο-
 δοῖν.
- XOP.** ὡς κυνάτω καὶ πατείτω πάντα καὶ ταραττέτω, 320
 οὐ γὰρ ἄν χαίροντες ἥμεις τήμερον παυσαίμεθ' ἄν.
- TPY.** τί τὸ κακόν; τί πάσχετ', ὡνδρες; μηδαμῶς, πρὸς
 τῶν θεῶν,
 πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχῆματα.
- XOP.** ἀλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζειν βούλομ', ἀλλ' ὑφ'
 ἥδονῆς
- οὐκ ἐμοῦ κινοῦντος αὐτῷ τῷ σκέλῃ χορεύετον. 325
- TPY.** μή τι καὶ νυνί γ' ἔτ', ἀλλὰ παῦε παῦ' ὁρχούμενος.

XOP. ἦν ἵδοι, καὶ δὴ πέπαυμαι. *TPY.* φῆς γε, παύει
δ' οὐδέπω

XOP. ἐν μὲν οὖν τοιτί μ' ἔασον ἐλκύσας, καὶ μηκέτι.

TPY. τοῦτό νυν, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσεσθ' ἔτι.

XOP. οὐκ ἀν ὀρχησάμεθ', εἴπερ ὡφελήσαιμέν τί σε.

TPY. ἀλλ' ὁρᾶτ', οὕπω πέπαυσθε. *XOP.* τουτογὶ νὴ^{τὸν Δία} 331

τὸ σκέλος δίψαντες ἥδη λήγομεν τὸ δεξιόν.

TPY. ἐπιδίδωμι τοῦτό γ' ὑμῖν, ὅστε μὴ λυπεῖν ἔτι.

XOP. ἀλλὰ καὶ τάριστερόν τοί μοῦστ' ἀναγκαίως ἔχον.
ἥδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέποδα καὶ γελῶ 335
μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδὺς ἐκφυγὴν τὴν ἀσπίδα.

TPY. μή τι καὶ νυνί γε χαίρετ'· οὐ γὰρ ἤστε πω σαφῶς·
ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτήν, τηνικαῦτα χαίρετε
καὶ βοᾶτε καὶ γελᾶτ'· ἢ-
δη γὰρ ἔξεσται τόθ' ὑμῖν 340

πλεῖν, μένειν, κινεῖν, καθεύδειν,
ἔσ πανηγύρεις θεωρεῖν,
ἔστιασθαι, κοτταβίζειν,
συβαρίζειν,
ἰοῦ ἰοῦ κεκραγέναι. 345

XOP. εἰ γὰρ ἔγρένοιτ' ἴδειν ταύτην με τὴν ἡμέραν.

πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμην
πράγματά τε καὶ στιβάδας,
ἄς ἔλαχε Φορμίων·

κούκετ' ἀν μ' εὔροις δικαστὴν δοιμὺν οὐδὲ δύσ-
κολον,

οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σκληρόν, ὕσπερ καὶ
πρὸ τοῦ, 350

ἀλλ' ἀπαλὸν ἀν μ' ἵδοις
καὶ πολὺ νεώτερον,

- ἀπαλλαγέντα πραγμάτων.
 καὶ γὰρ ἵκανὸν χρόνον ἀ-
 πολλύμεθα καὶ πατατε-
 τρόμμεθα πλανώμενοι
 ἐς Λύκειον καὶ Λυκείον σὺν δόρει σὺν ασπίδι
 ἀλλ' ὅτι μάλιστα χαρι-
 ούμεθα ποιοῦντες, ἄγε
 φράξε: σὲ γὰρ αὐτοκράτορ'
 εἴλετ' ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη. 360
- ΤΡΤ. φέρε δὴ πατίδω, ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλξομεν.
 ΕΡΜ. ὥς μιαρὲ καὶ τολμηρέ, τί ποιεῖν διανοεῖ;
 ΤΡΤ. οὐδὲν πονηρόν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικῶν.
 ΕΡΜ. ἀπόλωλας, ὥς κακόδαιμον. ΤΡΤ. οὐκοῦν, ἦν λάχω.
 'Ερμῆς γὰρ ὃν κλήρῳ ποιήσεις οἶδ' ὅτι. 365
- ΕΡΜ. ἀπόλωλας, ἔξόλωλας. ΤΡΤ. ἐς τίν' ἡμέραν;
 ΕΡΜ. ἐς αὐτίκα μάλ'. ΤΡΤ. ἀλλ' οὐδὲν ἡμπόληκά πω,
 οὕτ' ἄλφιτ' οὕτε τυρόν, ώς ἀπολούμενος.
 ΕΡΜ. καὶ μὴν ἐπιτέτριψαι γε. ΤΡΤ. καὶ τὰ τῷ τρόπῳ
 οὐκ ἡσθόμην ἀγαθὸν τοσούτονὶ λαβών; 370
- ΕΡΜ. ἄρ' οἶσθα θάνατον ὅτι προεῖφ' ὁ Ζεὺς ὃς ἀν
 ταύτην ἀνορύττων εύρεθῇ; ΤΡΤ. νῦν ἄρα με
 ἀπασ' ἀνάγκη στ' ἀποθανεῖν; ΕΡΜ. εὖ ἵσθ' ὅτι.
 ΤΡΤ. ἐς χοιρίδιόν μοί νυν δάνεισον τρεῖς δραχμάς.
 δεῖ γὰρ μυηθῆναι με πρὸν τεθνηκέναι. 375
- ΕΡΜ. ὥς Ζεῦς κεραυνοβρόντα. ΤΡΤ. μὴ πρὸς τῶν θεῶν
 ἡμῶν πατείπῃς, ἀντιβολῶ σε, δέσποτα.
 ΕΡΜ. οὐκ ἀν σιωπήσαιμι. ΤΡΤ. ναί, πρὸς τῶν πρεστῶν
 ἀγὼ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.
 ΕΡΜ. ἀλλ', ὥς μέλ', ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι, 380
 εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.
 ΤΡΤ. μή νυν λακήσῃς, λίσσουμαι σ', ὥρμίδιον.

εἰπέ μοι, τί πάσχετ', ὡνδρες; ἔστατ' ἐκπεπληγμένοι.

ὡ πονηροί, μὴ σιωπᾶτ'; εἰ δὲ μή, λακήσεται.

XOP. μηδαμῶς, ὡ δέσποθ' Ἔριη, μηδαμῶς, μηδαμῶς,
εἴ τι κεχαρισμένον 386

χοιρίδιον οἶσθα παρ' ἐ-
μοῦ γε κατεδηδοκώς,

τοῦτο μὴ φαῦλον νόμιξ' ἐν τῷδε τῷ πράγματι.

TPY. οὐκ ἀκούεις οἷα θωπεύουσί σ', ὡναξ δέσποτα;

XOP. μὴ γένη παλίγκοτος 390
ἀντιβολοῦσιν ὑμῖν,

ὦστε τήνδε μὴ λαβεῖν·

ἄλλὰ χάρισ', ὡ φιλαν-
θρωπότατε καὶ μεγαλο-
δωρότατε δαιμόνων,

εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς
όφρυς. 395

καί σε θυσίαισιν ἵε-
ραῖσι προσόδοις τε μεγά-
λαισι διὰ παντός, ὡ
δέσποτ', ἀγαλοῦμεν ὑμεῖς ἀεί.

TPY. ἵθ', ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα, 400
ἐπεί σε καὶ τιμῶσι μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.

EPM. ολέπται γάρ εἰσιν υῦν γε μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.

TPY. καί σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
ὅ τοις θεοῖς ἄπασιν ἐπιβουλεύεται.

EPM. ἵθι δή, κάτειπ'. ἵσως γάρ ἂν πείσαις ἐμέ. 405

TPY. ἡ γάρ Σελήνη χῶ πανοῦργος Ἡλιος,
ὑμῖν ἐπιβουλεύοντε πολὺν ἥδη χρόνον,
τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.

EPM. ἵνα δὴ τί τοῦτο δρᾶτον; *TPY.* ὅτι ἡ Δια
ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν, τούτοισι δὲ

410

οἱ βάρβαροι θύουσι. διὰ τοῦτ' εἰκότως
βούλοιντ' ἀν ἡμᾶς πάντας ἔξολωλέναι,
ἴνα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὐτὸν τῶν θεῶν.

EPM. ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλεπτέτην,
καὶ τοῦ κύκλου παρέτρωγον ὑφ' ἀμαρτωλίας. 415

TPT. ναὶ μὰ Δία. πρὸς ταῦτ', ὡς φίλ' Ἐρμῆ, ξύλλαβε
ἡμῖν προθύμως τήνδε καὶ ξυνέλκυσον.

καὶ σοὶ τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἔξομεν,
πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
Μυστήριοι' Ἐρμῆ, Διπόλει', Ἀδώνια. 420

ἄλλαι τέ σοι πόλεις πεπαυμέναι κακῶν
ἀλεξικάκῳ θύσουσιν Ἐρμῆ πανταχοῦ.

χάτερ' ἔτι πόλλ' ἔξεις ἀγαθά. πρῶτον δέ σοι
δῶρον δίδωμι τήνδ', ίνα σπένδειν ἔχῃς.

EPM. οἵμ' ὡς ἐλεήμων εἴμ' ἀεὶ τῶν χρυσίδων. 425
ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον, ὥνδρες. ἄλλὰ ταῖς
ἄμαις

εἰσιόντες ὡς τάχιστα τὸν λίθους ἀφέλκετε.

XOP. ταῦτα δοάσομεν· σὺ δ' ἡμῖν, ὡς θεῶν σοφώτατε,
ἄττα χρὴ ποιεῖν ἐφεστώς φράζε δημιουργικῶς.
τἄλλα δ' εὐρήσεις ὑπουργεῖν ὅντας ἡμᾶς οὐ κα-
κούς. 430

TPT. ἄγε δή, σὺ ταχέως ὑπεχε τὴν φιάλην, ὅπως
ἔργῳ φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.
σπονδὴ σπονδὴ·
εὐφημεῖτε εὐφημεῖτε.

σπένδοντες εὐχόμεσθα τὴν νῦν ἡμέραν 435
Ἐλλησιν ἄφει πᾶσι πολλῶν κάγαθῶν,
χῶστις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σχοινίων,
τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα.

XOP. μὰ Δί', ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διαγαγεῖν τὸν βίον,
ἔχοντ' ἐταίραν καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρακας. 440

- TPT.** ὅστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται,
μηδέποτε παύσασθ' αὐτόν, ὁ Διόνυσος ἄναξ,
ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀπίδας ἔξαιρούμενον.
- XOP.** οὐεὶ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν σοὶ φθονεῖ
εἰς φῶς ἀνελθεῖν, ὁ πότνιος, ἐν ταῖσιν μάχαις 445
πάσχοι γε τοιαῦθ' οἴλαπερ Κλεώνυμος.
- TPT.** οὐεὶ τις δορυξὸς ἡ κάπηλος ἀσπίδων,
ἴν' ἐμπολῆ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν,
ληφθεὶς ὑπὸ ληστῶν ἐσθίου οὐιθάς μόνας.
- XOP.** οὐεὶ τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβῃ, 450
ἡ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἐλκοίτο μαστιγούμενος.
- TPT.** ἥμιν δ' ἀγαθὰ γένοιτο. ἵη παιῶν, ἵη.
- XOP.** ἄφελε τὸ παίειν, ἀλλ' ἵη μόνον λέγε.
- TPT.** ἵη ἵη τοίνυν, ἵη μόνον λέγω 455
'Ερμῆ, Χάρισιν, "Ωραισιν, Ἀφροδίτη, Πόσθ.
- XOP.** "Αρει δὲ μή. **TPT.** μή. **XOP.** μηδ' 'Ενυαλίω γε.
TPT. μή.
- ὑπότεινε δὴ πᾶς, καὶ ιάταγε τοῖσιν ιάλως.
- EPM.** ὁ εἶα.
- XOP.** εἶα μάλα. 460
- EPM.** ὁ εἶα.
- XOP.** ἔτι μάλα.
- EPM.** ὁ εἶα, ὁ εἶα.
- TPT.** ἀλλ' οὐχ ἐλκουσθ' ἄνδρες ὄμοιώς.
οὐ ξυλλήψεσθ'; οἷ' ὁγκύλλεσθ'; 465
οἰμώξεσθ' οἱ Βοιωτοί.
- EPM.** εἶα νῦν.
- TPT.** εἶα ω̄.
- XOP.** ἀλλ' ἄγετον, ξυνεφελκετε καὶ σφῶ.
- TPT.** οὕκουν ἐλκω κάξαρτῶμαι 470

καὶ πεμπίπτω καὶ σπουδάξω;

XOP. πᾶς οὖν οὐ χωρεῖ τοῦργον;

TPT. ὡς Λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδὼν καθήμενος.
οὐδὲν δεόμεθ', ὥσθρωπε, τῆς σῆς μορμόνος.

EPM. οὐδ' οἴδε γ' εἶλκον οὐδὲν ἀργεῖοι πάλαι 475
ἀλλ' ἡ κατεγέλων τῶν ταλαιπωρουμένων,
καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἄλφιτα.

TPT. ἀλλ' οἱ Λάκωνες, ὥγάθ', ἔλκουντ' ἀνδρικῶς.

EPM. ἀρ' οἶσθ' ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου,
μόνοι προθυμοῦντ'. ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐᾶ. 480

TPT. οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' οὐδέν· ἔλκουντιν δ' ὅμως
γλισχρότατα σαρκάζοντες ὕσπερ κυνίδια,
ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ νὴ Δί' ἔξολωλότες.

XOP. οὐδὲν ποιοῦμεν, ὥνδρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
ἄπασιν ἡμῖν αὐθίς ἀντιληπτέον. 485

EPM. ὡς εἰα.

TPT. εἰα μάλα.

EPM. ὡς εἰα.

TPT. εἰα νὴ Δία.

XOP. μικρόν γε κινοῦμεν. 490

TPT. οὔκουν δεινὸν ****

τοὺς μὲν τείνειν, τοὺς δ' ἀντισπᾶν;
πληγὰς λήψεσθ', ὥργεῖοι.

EPM. εἰά νυν.

TPT. εἰα ὡς.

XOP. ὡς κακόνοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν.

TPT. ὑμεῖς μέν γ' οὖν οἱ κιττῶντες
τῆς εἰρήνης σπάτ' ἀνδρείως.

XOP. ἀλλ' εἴσ' οὖ καλύουσιν.

EPM. ἀνδρες Μεγαρῆς, οὐκ ἐσ κόρακας ἐρρήσετε; 500
μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ Θεὸς μεμνημένη.
πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἡλείψατε.

καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι παύσασθαι λέγω
εὐτεῦθεν ἔχομένοις ὅθεν νῦν ἔλκετε·

οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε.

505

ἄλλ' εἰπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἔξελκύσαι,
πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.

XOP. ἄγ', ωνδρες, αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.

EPM. χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον, ωνδρες,
ὑμῖν.

XOP. χωρεῖν τὸ πρᾶγμα φησιν· ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προ-
θυμοῦ. 510

TPY. οἵ τοι γεωργοὶ τοῦργον ἔξέλκουσι, κάλλος οὐδείς.

XOP. ἄγε νῦν, ἄγε πᾶς·

καὶ μὴν ὁμοῦ στιν ἥδη.

μὴ νῦν ἀνῶμεν, ἀλλ' ἐπεν-
τείνωμεν ἀνδρικάτερον.

515

ἥδη στὶ τοῦτ' ἐκεῖνο.

ὦ εἴα νῦν, ω εἴα πᾶς.

ὦ εἴα, εἴα, εἴα, εἴα, εἴα, εἴα.

ὦ εἴα, εἴα, εἴα, εἴα, εἴα πᾶς.

TPY. ω πότνια βοτρυόδωρε, τί προσείπω σ' ἐπος; 520

πόθεν ἀν λάβοιμι φῆμα μυριάμφορον

ὅτῳ προσείπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἶκοθεν.

ὦ χαῖρ, Ὁπώρα, καὶ σὺ δ', ω Θεωρία.

οἶον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον, ω Θεωρία.

οἶον δὲ πνεῖς, ως ἥδὺ κατὰ τῆς καρδίας,

525

γλυκύτατον, ωσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου.

EPM. μῶν οὖν ὄμοιον καὶ γυλίον στρατιωτικοῦ;

TPY. ἀπέπτυσ' ἔχθρον φωτὸς ἔχθιστον πλέκος.

τοῦ μὲν γὰρ ὅζει κρομμυοξυρεγμίας,

ταύτης δ' ὀπώρας, ὑποδοχῆς, Διονυσίων, 530

αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, πιχλῶν,

ἐπιυλλίων Εὐριπίδου, *EPM.* κλαύσάρα σὺ

ταύτης καταψευδόμενος· οὐ γὰρ ἥδεται
αὕτη ποιητῇ δηματίων δικανικῶν.

TPT. κιττοῦ, τρυγοίπου, προβατίων βληχωμένων, 535
κόλπου γυναικῶν διατρεχουσῶν εἰς ἄγρόν,
δούλης μεθυούσης, ἀνατετραμμένου χοός,
ἄλλων τε πολλῶν κάγαθῶν. **EPM.** ἵδι νῦν, ἔθρει
οἶον πρὸς ἄλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις
διαλλαγεῖσαι καὶ γελῶσιν ἄσμεναι, 340
καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπερπιασμέναι
ἀπαξάπασαι καὶ κυάθους προσκείμεναι.
καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σκόπει
τὰ πρόσωφ', ἵνα γνῶσ τὰς τέχνας. **TPT.** αἴβοι
τάλας,

ἐκεινοὺς γοῦν τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὁρᾶς 545
τίλλονθ' ἐαυτόν; ὁ δέ γε τὰς σμινύας ποιῶν
κατέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ 'κεινού.
ὁ δὲ δρεπανουργὸς οὐχ ὁρᾶς ὡς ἥδεται
καὶ τὸν δορυξὸν οἶον ἐσκιμάλισεν;

EPM. ἵδι νῦν, ἄνειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι. 550

TPT. ἀκούετε λεῷ· τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι
τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας εἰς ἄγρὸν
ώς τάχιστ' ἄνευ δορατίου καὶ ξίφους κάκοντίου·
ώς ἀπαντ' ἥδη 'στὶ μεστὰ τάνθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς.
ἄλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἄγρὸν παιωνίσας.

XOP. ὡς ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα, 556
ἄσμενός σ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέ-
λονς·

τὰς τε συκᾶς, ἃς ἐγὼ 'φύτευον ὅν νεώτερος,
ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν ἐστι πολλοστῷ χρόνῳ.

TPT. νῦν μὲν οὖν, ὡνδρες, προσευξώμεσθα πρῶτον
τῇ θεῷ, 560
ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφεῖλε καὶ τὰς Γοργόνας·

εἰδ' ὅπως λιταργιοῦμεν οἴηαδ' εἰς τὰ χωρία,
ἔμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταφίχιον.

EPM. ὡς Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στῆφος αὐτῶν φαί-
νεται

καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶξα καὶ παν-
δαισία. 565

TPY. νὴ Αἴ! ή γὰρ σφῦρα λαμπρὸν ἦν ἄρ' ἐξωπλι-
σμένη,

αἱ τε θρίνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον.

ἡ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἃν μετόρχιον.

ώστ' ἔγωγ' ἥδη πιθυμῶ καύτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν
καὶ τριαντοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γῆδιον. 570
ἄλλ' ἀναμυησθέντες, ὕνδρες,

τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς,

ἢν παρεῖχ' αὕτη ποθ' ἡμῖν,

τῶν τε παλασίων ἐκείνων,

τῶν τε σύκων, τῶν τε μύρτων,

τῆς τρυγός τε τῆς γλυκείας,

τῆς ἴωνιᾶς τε τῆς πρὸς

τῷ φρέατι, τῶν τ' ἐλαῶν,

ὧν ποθοῦμεν,

ἀντὶ τούτων τήνδε νυνὶ

τὴν θεὸν προσείπατε. 580

XOP. χαῖρε χαῖρ', ὡς ἀσμένοισιν ἥλθεις, ὡς φιλτάτη.

σῶ γὰρ ἐδάμην πόθῳ,

δαιμόνια βουλόμενος

εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι.

* * * * *

ἥσθα γὰρ μέγιστον ἡμῖν κέρδος, ὡς ποθοῦμένη,
πᾶσιν ὁπόσοι γεωρ-

γὸν βίον ἐτρίβομεν.

μόνη γὰρ ἡμᾶς ὥφέλεις. 590

πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν
 πρὸν ποτὲ ἐπὶ σου γλυκέα
 καδάπανα καὶ φίλα.
 τοῖς ἀγροίκοισιν γὰρ ἥσθα χῖδρα καὶ σωτηρία. 495
 ὥστε σὲ τά τ' ἀμπέλια
 καὶ τὰ νέα συκίδια
 τἄλλα δ' ὅπόσ' ἔστι φυτὰ
 προσγελάσεται λαβόντ' ἄσμενα. 600
 ἀλλὰ ποῦ ποτὲ ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν πολὺν τοῦτον
 χρόνον

ἥδε, τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον, ὃ θεῶν εὔνοούστατε.

EPM. ὃ σοφώτατοι γεωργοί, τάμα δὴ ξυνίετε
 φήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο.
 πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἥρξεν Φειδίας πράξιας κα-
 κῶς. 605

εἶτα Περικλέης φοβηθεὶς μὴ μετάσχοι τῆς τύχης,
 τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικώς καὶ τὸν αὐτοδάξ
 τρόπον,

πρὸν παθεῖν τι δεινὸν αὐτός, ἔξεφλεξε τὴν πόλιν·
 ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσ-
 ματος

ἔξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον ὥστε τῷ οπνῷ 610
 πάντας Ἑλληνας δακρύσαι, τούς τ' ἐκεῖ τούς τ'
 ἐνθάδε.

ώς δ' ἄπαξ τὸ πρῶτον ἀκούσας ἐψόφησεν ἄμπελος
 καὶ πίθος πληγεὶς ὑπ' ὁργῆς ἀντελάκτισεν πίθω,
 οὐκέτ' ἦν οὐδεὶς ὁ παύσων, ἥδε δ' ἡφανίζετο.

TPP. ταῦτα τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλωνα γὰρ πεπύσμην οὐ-
 δενός, 615

οὐδέ τοι προσήκοι Φειδίας ἡκηκόειν.

XOP. οὐδέ τοι ἔγωγε, πλήν γε νυνί. ταῦτ' ἄρα εὐπρόσω-
 πος ἦν,

οὐδέσα συγγενῆς ἐκείνου. πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.

EPM. οὐτός τοι εἶπειδή γνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις ὅντες
ἡγούμενοι τῶν ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας, 620
πάντ' ἐμηχανῶνται ἐφ' ὑμῖν, τοὺς φόρους φοβού-
μεναι,
κάνεπειθον τῶν Λακώνων τοὺς μεγίστους χοή-
μασιν.

οἵ δ' αὖτες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι
τήνδ' ἀπορρίψαντες αἰσχρῶς τὸν πόλεμον ἀνήρ-
πασαν·

οὐτα τάκείνων γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά·
αἱ γὰρ ἐνθένδ' αὐτοί τοιήρεις ἀντιτιμωρούμεναι 626
οὐδὲν αἴτιων ἄν ἀνδρῶν τὰς ιράδας ιατήσθιον.

TPY. ἐν δίκῃ μὲν οὕτων, ἐπεί τοι τὴν πορώνεών γέ μου
ἔξεινοφαν, ἦν ἐγὼ φύτευσα κάξεθρεψάμην.

XOP. νὴ Δί, ὡς μέλ', ἐνδίκως γε δῆτ', ἐπεὶ κάμοι
λίθον 630

ἐμβαλόντες ἔξιμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.

EPM. οὐτα δ' ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνηλθεν οὐργάτης
λεώς,
τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐμάν-
θανεν,
ἄλλ' αὖτε ὃν ἄνευ γιγάρτων καὶ φιλῶν τὰς ισχάδας
ἔβλεπεν πρὸς τοὺς λέγοντας· οἱ δὲ γιγνώσκον-
τες εὗ 635

· φῶτερένητας ἀσθενοῦντας κάποιοι οὔντας ἀλφίτων,
τήνδε μὲν διηροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κειράγμασιν,
πολλάκις φανεῖσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόθῳ,
τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλου-
σίους, 639

αἴτιας ἄν προστιθέντες, ὡς φρονοῦ τὰ Βρασίδον.
εἰτ' ἄν ὑμεῖς τοῦτον ὕσπερ κυνίδι' ἐσπαράττετε·

ἡ πόλις γὰρ ὡχριῶσα καν φόβῳ καθημένη
ἄττα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἀν ἥδιστ' ἥσθιεν.
οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὁρῶντες ἀς ἐτύπτοντ', οἱ ξένοι
χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύνουν τὸ στόμα,
ῶστ' ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους, ἡ δ' Ἐλ-
λὰς ἀν

646

ἔξερημωθεῖσ' ἀν ὑμᾶς ἔλαθε. ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
βυρσοπάλης. ΤΡΤ. παῦε παῦ', ὡς δέσποθ' Ἔρμη,
μὴ λέγε,

ἀλλ' ἔα τὸν ἄνδρον ἐκεῖνον οὐπερ ἔστ' εἶναι κάτω·
οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔτ' ἔστ' ἐκεῖνος ἀνήρ, ἀλλὰ σός. 650
ἄττα δὲ οὖν λέγης ἐκεῖνον,
κεὶ πανοῦργος ἦν, ὅτ' ἔξη,
καὶ λάλος καὶ συκοφάντης
καὶ κύκηθρον καὶ τάρακτρον,
ταῦθ' ἀπαξάπαντα νυνὶ

655

τοὺς σεαυτοῦ λοιδορεῖς.

ἀλλ' ὅ τι σιωπᾷς, ὡς πότνια, κάτειπέ μοι.

ΕΡΜ. ἀλλ' οὐκ ἀν εἴποι πρός γε τοὺς θεωμένους·
ὅργὴν γὰρ αὐτοῖς ὡν ἐπαθε πολλὴν ἔχει.

ΤΡΤ. ἡ δ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον. 660

ΕΡΜ. εἴρ' ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἔμ', ὡς φιλτάτη.
ἴθ' ὡς γυναικῶν μισοπορπακιστάτη.

εἶν, ἀκούω. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάνω.

ἀκούσαθ' ὑμεῖς ὡν ἔνεκα μομφὴν ἔχει.

ἐλθοῦσά φησιν αὐτομάτῃ μετὰ τάν Πύλ^{τισε}
σπουδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν
ἀποχειροτονηθῆναι τῷς ἐν τήκηλησίᾳ.

ΤΡΤ. ἡμάρτομεν ταῦτ'. ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε·
οὐ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ἐν τοῖς σκύτεσιν.

ΕΡΜ. ίθι νῦν, ἀκούσου οἶον ἄρτι μ' ἥρετο·
ὅστις κακόνους αὐτῇ μάλιστ' ἦν ἐνθάδε,

670

χῶστις φίλος οὐσπευδεν εἶναι μὴ μάχας.

TPT. εὔνουόστατος μὲν ἦν μακρῷ Κλεώνυμος.

EPM. ποῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ

ὅ Κλεώνυμος; *TPT.* ψυχήν γ' ἄριστος, πλὴν
γ' ὅτι

675

οὐκ ἦν ἄροτε οῦπέρ φησιν εἶναι τοῦ πατρός.

εἰ γάρ ποτ' ἔξελθοι στρατιώτης, εὐθέως
ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίγνετο.

EPM. ἔτι νῦν ἀκούσον οἶον ἄρτι μ' ἥρετο.

ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ ν τῇ πυκνί. 680

TPT. Τρέφοβολος νῦν τοῦτο ἔχει τὸ χωρίον.

αὗτη, τί ποιεῖς; τὴν κεφαλὴν ποῦ περιάγεις;

EPM. ἀποστρέφεται τὸν δῆμον ἀχθεσθεῖσ' ὅτι
αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.

TPT. ἀλλ' οὐκέτ' αὐτῷ χρησόμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ νῦν 685
ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπουν καὶ γυμνὸς ὡν
τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεξώσατο.

EPM. πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ', ἐρωτᾷ, τῇ πόλει;

TPT. εὐβουλότεροι γενησόμεσθα. *EPM.* τίνι τρόπῳ;

TPT. ὅτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὃν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν 690
ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα,
νυνὶ δ' ἀπαντα πρὸς λύχνον βουλεύσομεν.

EPM. ὃς,

οἶά μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου. *TPT.* τὰ τί;

EPM. πάμπολλα, καὶ τάρχαι' ἂ κατέλιπεν τότε.

πρῶτον δ' ὅ τι πράττει Σοφοκλέης ἀνήρετο. 695

TPT. εὐδαιμονεῖ· πάσχει δὲ θαυμαστόν. *EPM.* τὸ τί;

TPT. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης.

EPM. Σιμωνίδης; πῶς; *TPT.* ὅτι γέροντον ὃν καὶ σαπρὸς
κέρδοντος ἔκατι καὶ ἐπὶ διπὸς πλέοι.

EPM. τί δαί; Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἔστιν; *TPT.* ἀπέ-
θανεν,

ὅθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον. EPM. τί παθών;
TPT. ὅ τι; 701

ώραιιάσας· οὐ γὰρ ἔξηνέσχετο
ἰδὼν πύθον καταγνύμενον οἶνον πλέων.
χάτερα πόσ' ἄττ' οἴει γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει;
ῶστ' οὐδέποτ', ω̄ δέσποιν', ἀφησόμεσθά σου. 705

EPM. ἵθι νυν, ἐπὶ τούτοις τὴν Ὀπώραν λάμβανε
γυναικα σαντῷ τήνδε· οὐτ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
ταύτη ξυνοικῶν ἐκποιοῦ σαντῷ βότρους.

TPT. ω̄ φιλτάτη, δεῦρο̄ ἐλθὲ καὶ δός μοι κύσαι.
ἄρο̄ ἀν βλαβῆναι διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ,
ω̄ δέσποθ' Ἐρμῆ, τῆς Ὀπώρας κατελάσας; 710

EPM. οὕν, εὶ γε κυκεῶν' ἐπιπίοις βληχωνίαν
ἀλλ' ω̄ς τάχιστα τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβών, ἥσπερ ποτ' ἦν.

TPT. ω̄ μακαρία βουλὴ σὺ τῆς Θεωρίας, 715
ὅσον διφήσεις ξωμὸν ἡμερῶν τριῶν,
ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἐφθάσ καὶ ιρέα.
ἀλλ', ω̄ φίλ' Ἐρμῆ, χαιρε πολλά. EPM. καὶ σύ γε,
ω̄νθρωπε, χαιρων ἅπιθι καὶ μέμνησό μου.

TPT. ω̄ κάνθαρο̄, οἶκαδ' οἶκαδ' ἀποπετώμεθα. 720

EPM. ούκ ἐνθάδ', ω̄ τάν, ἔστι. TPT. ποῖ γὰρ οἶχεται;

EPM. ύφ' ἄρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.

TPT. πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἔξει σιτία;

EPM. τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.

TPT. πᾶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι; EPM. θάρρει, κα-
λῶς: 725

τηδὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν. TPT. δεῦρο̄, ω̄ ιόραι,
ἔπεσθον ἄμ' ἐμοὶ θάττον, ω̄ς πολλοὶ πάνυ
ποθοῦντες ύμᾶς ἀναμένοντος' ἔστυνότες.

XOP. ἀλλ' ἵθι χαιρων· ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκεύη πα-
ραδόντες

τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σώζειν, ὡς εἰώθασι μά-
λιστα 730

περὶ τὰς σηηνὰς πλεῖστοι οἰλέπται κυπτάζειν καὶ
κακοποιεῖν.

ἀλλὰ φυλάττετε ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὐ-
τοῖσι θεαταῖς,

ἥν ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἶπωμεν, ὅσα τε νοῦς ἔχει.
Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς φαβδούχους, εἴ τις κω-
μῳδοποιητὴς

αὐτὸν ἐπήνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς
ἀναπαίστοις. 735

εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις
ἄριστος

κωμῳδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ οἰλεινότατος
γεγένηται,

ἄξιος εἶναι φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος
ἡμῶν.

πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώ-
πων κατέπαυσεν

εἰς τὰ δάκνια σκώπτοντας ἀεὶ καὶ τοῖς φθειρσὶν
πολεμοῦντας. 740

τούς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας, καὶ τοὺς πει-
νῶντας ἐκείνους

ἔξηλασ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους παρέ-
λυσεν

τοὺς φεύγοντας καξαπατῶντας καὶ τυπτομένους
ἐπίτηδες,

οὓς ἔξηγον οἰλάοντας ἀεὶ, καὶ τούτους οὖνεια τουδί,
ἴν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγάς, εἰτ'
ἀνέροιτο, 745

ὡς κακόδαιμον, τί τὸ δέομ' ἔπαθες; μᾶν ὑστριχὶς
εἰσέβαλέν σοι

εἰς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ οὐδενδροτόμησε
 τὸ νᾶτον;
 τοιαῦτ' ἀφελῶν κακὰ καὶ φόρτον καὶ βωμολογεύ-
 ματ' ἀγεννῆ,
 ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν κάπυργωσ' οἰκοδο-
 μήσας
 ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοίαις καὶ σκώμμασιν οὐκ
 ἀγοραίοις, 750
 οὐκ ἴδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν οὐδὲ γυ-
 ναικας,
 ἀλλ' Ἡρακλέους ὁργὴν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις
 ἐπεχείρει,
 διαβάς βυρρισῶν ὁσμὰς δεινὰς κάπειλὰς βιορβορο-
 θύμους.
 καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχα-
 ρόδοντι,
 οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὄφθαλμῶν Κύννης ἀκτῆ-
 νες ἔλαμπον, 755
 ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰλιαξομένων
 ἐλιχμῶντο
 περὶ τὴν κεφαλήν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὅλε-
 θρον τετοκνίας,
 φώκης δ' ὁσμήν, Λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρω-
 ητὸν δὲ καμήλου.
 τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδεισ', ἀλλ' ὑπὲρ
 ὑμῶν πολεμίζων
 ἀντεῖχον ἀεὶ καὶ τῶν ἄλλων νήσων. ὃν εἶνεκα
 νυνὶ 760
 ἀποδοῦναι μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκὸς καὶ μνήμο-
 νας εἶναι.
 καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν οὐχὶ παλαιί-
 στρας περινοστῶν

παῖδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐ-
θὺς ἔχώρουν,
παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας, πάντα παρα-
σχὼν τὰ δέοντα.

πρὸς ταῦτα χρεὼν εἶναι μετ' ἐμοῦ
καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας.
καὶ τοῖς φαλακροῖσι παραινοῦμεν
ξυσπουδάζειν περὶ τῆς νίκης.

πᾶς γάρ τις ἐρεῖ νικῶντος ἐμοῦ
καὶ πλεύσῃ καὶ ξυμποσίοις,
φέρε τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ
τῶν τρωγαλίων, καὶ μὴ ἀφαιρεῖ
γεννυναιοτάτου τῶν ποιητῶν
ἀνδρὸς τὸ μέτωπον ἔχοντος.

Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ
τοῦ φίλου χόρευσον,
αλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας
καὶ θαλίας μακάρων· σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς
μέλει.

ἥν δέ σε Καρνίνος ἐλθὼν
ἀντιβολῇ μετὰ τῶν παίδων χορεῦσαι,
μήδ' ὑπάκουε μήτ' ἔλ-
θης συνέριθος αὐτοῖς,
ἀλλὰ νόμιξε πάντας
ὅρτυγας οἰκογενεῖς, γυναιαύχενας ὁρχηστὰς
ναννοφυεῖς, σφυράδων ἀποκνίσματα, μηχανο-
δίφας.

καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατὴρ ὁ παρ' ἐλπίδας
εἶχε τὸ δρᾶμα γαλῆν τῆς
ἐσπέρας ἀπάγξαι.

τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων

- τὸν σοφὸν ποιητὴν
 ὑμνεῖν, ὅταν ἡρινὰ μὲν φωνῇ χελιδῶν 800
 ἥδομένη κελαδῆ, χορὸν δὲ μὴ χῇ Μόρσιμος
 μηδὲ Μελάνθιος, οὐδὲ δὴ
 πικροτάτην ὅπα γηρύσαντος ἥκουσ', 805
 ἥνικα τῶν τραγῳδῶν
 τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ-
 φός τε καὶ αὐτός, ἄμφω
 Γοργόνες ὁφοφάγοι, βατιδοσκόποι, ἄρπυιαι, 810
 γραοσόβαι, μιαροί, τραγομάσχαλοι, ἵχθυοι λῦμαι·
 ὃν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατὺ 815
 Μοῦσα θεὰ μετ' ἐμοῦ ξύμ-
 παιξε τὴν ἑορτήν.
TPT. ὡς χαλεπὸν ἐλθεῖν ἦν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν.
 ἔγωγέ τοι πεπόνητα κομιδῇ τῷ σκέλῃ. 820
 μικροὶ δ' ὁρᾶν ἄνωθεν ἥστ'. ἐμοιγε τοι
 ἀπὸ τούρφανοῦ φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ,
 ἐντευθενὶ δὲ πολύ τι κακοηθέστεροι.
OIK. ὡς δέσποδ', ἥκεις; **TPT.** ὡς ἔγὼ πυθόμην τινός.
OIK. τί δ' ἔπαθες; **TPT.** ἥλγουν τῷ σκέλῃ μακρὰν
 διεληλυθώς. **OIK.** ίθι νῦν, κάτειπέ μοι,
TPT. τὸ τί;
OIK. ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα
 πλανώμενον πλὴν σαντόν; **TPT.** οὐκ, εἰ μή
 γέ που
 ψυχὰς δύ' ἥ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων.
OIK. τί δ' ἔδρων; **TPT.** ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτῶ-
 μεναι, 830
 τὰς ἐνδιαεριανερινηχέτους τινάς.
OIK. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἄλεγονσι, κατὰ τὸν ἀέρα
 ὡς ἀστέρες γιγνόμεθ', ὅταν τις ἀποθάνῃ;

- ΤΡΤ.** μάλιστα. **OIK.** καὶ τίς ἔστιν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ
"Ιων ὁ Χῖος; **ΤΡΤ.** ὅστις; ἐποίησεν πάλαι 835
ἐνθάδε τὸν Ἀοῖόν ποθ'· ὡς δ' ἥλθ', εὐθέως
Ἀοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.
- OIK.** τίνες γάρ εἰσ' οἱ διατρέχοντες ἀστέρες,
οἱ καόμενοι θέουσιν; **ΤΡΤ.** ἀπὸ δείπνου τινὲς
τῶν πλουσίων οὗτοι βαδίζουσ' ἀστέρων, 840
ἰπνοὺς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἵπνοισι πῦρ.
ἀλλ' εἴσαγ' ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λαβών,
καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ·
στόρων τ' ἐμοὶ καὶ τῇδε κουρίδιον λέχος.
καὶ ταῦτα δράσας ἥκε δεῦρ' αὐθις πάλιν. 845
ἔγὼ δ' ἀποδώσω τήνδε τῇ βουλῇ τέως.
- OIK.** πόθεν δ' ἔλαβες ταύτα σύ; **ΤΡΤ.** πόθεν; ἐκ τού-
φανοῦ.
- OIK.** οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριάβολον,
εἰ πορνοβοσκοῦσ' ὕσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.
- ΤΡΤ.** οὔκ, ἀλλὰ κάκει ξῶσιν ἀπὸ τούτων τινές. 850
- OIK.** ἄγε νῦν ἵωμεν. εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν
ταύτη τι; **ΤΡΤ.** μηδέν· οὐ γάρ ἐθελήσει φαγεῖν
οὕτ' ἄρτον οὔτε μᾶξαν, εἰωθυῖ ἀεὶ¹
παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.
- OIK.** λείχειν ἄρ' αὐτῇ κάνθάδε σκευαστέον. 855
- XOP.** εὐδαιμονικῶς γ' ὁ πρεσ-
βύτης, ὅσα γ' ὦδος ἴδεῖν,
τὰ νῦν τάδε πράττει.
- ΤΡΤ.** τί δῆτ', ἐπειδὴν νυμφίον μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν ὄντα;
- XOP.** ξηλωτὸς ἔσει, γέρων, 860
αὐθις νέος ὥν πάλιν,
μύρῳ κατάλειπτος.
- ΤΡΤ.** οἶμαι. τί δῆθ', ὅταν ξυνὼν τῶν τιτθίων ἔχωμαι;

- XOP.** εὐδαιμονέστερος φανεῖ τῶν Καρκίνου στροβίλων.
- TPT.** οὕκουν δικαίως; ὅστις εἰς
ὅχημα καυθάρου πιβὰς
ἔσωσα τοὺς Ἑλληνας, ὥστε
ἐν τοῖς ἀγροῖς
ἀπαντας ὄντας ἀσφαλῶς
κινεῖν τε καὶ καθεύδειν. 865
- OIK.** ἡ παιᾶς λέλουται καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά·
οἱ πλακοῦς πέπεπται, σησαμῇ ξυμπλάττεται,
καὶ τἄλλ' ἀπαξάπαντα· τοῦ πέους δὲ δεῖ. 870
- TPT.** ἵθι νυν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀνύσαντε τῇ βουλῇ τι. **OIK.** ταυτηλί; τί φῆς;
αὕτη Θεωρία στίν, ἦν ἡμεῖς ποτε
ἐπαίομεν Βραυρῶνάδ' ὑποπεπωκότες;
- TPT.** σάφ' ἵσθι, καλήφθῃ γε μόλις. **OIK.** ὡς δέσποται,
ὅσην ἔχει τὴν πρωτοπεντετηρίδα. 875
- TPT.** εἶεν, τίς ἐσθ' ὑμῶν δίκαιος, τίς ποτε,
τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ βουλῇ λαβών;
οὗτος, τί περιγράφεις; **OIK.** τὸ δεῖν', εἰς Ἰσθμια
σκηνὴν ἐμαυτοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω. 880
- TPT.** οὕπω λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φυλάξων; δεῦρο σύ·
καταδήσομαι γὰρ αὐτὸς εἰς μέσους ἄγων.
- OIK.** ἐκεινοσὶ νεύει. **TPT.** τίς; **OIK.** ὅστις; Ἀρι-
φράδης,
ἄγειν παρ' αὐτὸν ἀντιβολῶν. **TPT.** ἀλλ', ως μέλε,
τὸν ζωμὸν αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάψεται. 885
- ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί.
βουλή, πρυτάνεις, δρᾶτε τὴν Θεωρίαν.
σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων,
ὥστε εὐθέως ἀραντας ὑμᾶς τῷ σκέλῃ
ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἀνάρρησιν.
τουτὶ δ' ὁρᾶτ' ὀπτάνιον ὑμῖν ὡς καλόν. 890

- OIK.** διὰ ταῦτα καὶ οεκάπνικεν ἄρο· ἐνταῦθα γὰρ ποὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ βουλῇ ποτ' ἦν.
- TPY.** ἔπειτ' ἀγῶνα δ' εὐθὺς ἔξεσται ποιεῖν ταύτην ἔχουσιν αὔριον καλὸν πάνυ, 895
 ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδηδὸν ἐστάναι,
 πλαγίαν καταβάλλειν, ἐς γόνατα κύβδ' ἐστάναι,
 καὶ παγκοάτιόν γ' ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς παίειν, ὁρύττειν, πὺξ ὅμοῦ καὶ τῷ πέει.
 τοίτη δὲ μετὰ ταῦθ' ἵπποδρομίαν ἔξετε,
 ἵνα δὴ κέλης κέλητα παρακελητεῖ, 900
 ἄρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα φυσῶντα καὶ πνέοντα προσκινήσεται,
 ἔτεροι δὲ κείσονται γ' ἀπεψωλημένοι περὶ ταῖς καμπαῖς ἥνιοχοι πεπτωκότες.
 ἀλλ', ὡς πρυτάνεις, δέχεσθε τὴν Θεωρίαν. 905
 θέασ' ὡς προθύμως ὁ πρύτανις παρεδέξατο.
 ἀλλ' οὐκ ἄν, εἴ τι προΐκα προσαγαγεῖν σ' ἔδει.
 ἀλλ' εὖρον ἄν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.
- XOP.** ἡ χρηστὸς ἀνὴρ πολί-
 ταις ἐστὶν ἄπασιν ὅσ- 910
 τις γ' ἐστὶ τοιοῦτος.
- TPY.** ὅταν τρυγάτ', εἰσεσθε πολλῷ μᾶλλον οἶός είμι.
- XOP.** καὶ νῦν σύ γε δῆλος εἰ.
 σωτὴρ γὰρ ἄπασιν ἀν-
 θρώποις γεγένησαι. 915
- TPY.** φήσεις γ', ἐπειδὴν ἐκπίησις οἴνου νέου λεπαστήν.
- XOP.** καὶ πλήν γε τῶν θεῶν ἀεί σ' ἡγησόμεσθα πρῶτον.
- TPY.** πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἔξιος
 Τρυγαῖος ἀθμονεὺς ἐγώ,
 δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων
 τὸν δημότην [ὄμιλον] 920
 καὶ τὸν γεωργικὸν λεών,

Τπέρβολόν τε παύσας.

921

ἄγε δή, τί νῷν ἐντευθενὶ ποιητέον;

OIK. τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἰδρυτέον;

XOP. χύτραισιν, ὥσπερ μεμφόμενον Ἐρμίδιον;

TPY. τί δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε λαρινῷ βοῖ;

XOP. βοῖ; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέῃ.

TPY. ἀλλ' ὑὲ παχείᾳ καὶ μεγάλῃ; XOP. μὴ μῆ. TPY. τιή;

XOP. ἵνα μὴ γένηται Θεαγένους ὑηνία.

TPY. τῷ δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν; XOP. ὁῦ.

TPY. ὁῦ; XOP. ναὶ μὰ Δι'. TPY. ἀλλὰ τοῦτο γ' ἔστ' *Ιωνικὸν* 930

τὸ φῆμ'. XOP. ἐπίτηδές γ', ἵν' ὅπότ' ἐν τὴν κακλησίᾳ
ώς χρὴ πολεμεῖν λέγοι τις, οἱ καθήμενοι
ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' *Ιωνικῶς* ὁῦ,

TPY. εὖ τοι λέγεις. XOP. καὶ τάλλα γ' ὥσιν ὥπιοι.

ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοὺς τρόπους 935
καὶ τοῖσι συμμάχοισι προφέτεοι πολύ.

TPY. Ιδι νῦν, ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών·
ἔγὼ δὲ ποριῶ βωμὸν ἐφ' ὅτου θύσομεν.

XOP. ώς πάνθ' ὅσ' ἀν θεὸς θέλῃ χὴ τύχη κατορθοῖ,
χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἔτερον δ' ἔτέρῳ 940
τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ.

TPY. ώς ταῦτα δῆλά γ' ἔσθ'. ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι
καὶ δῆ.

XOP. ἐπείγετε νῦν ἐν ὅσῳ σοβαρὰ

θεόθεν κατέχει

πολέμου μετάτροπος αὔρα. νῦν γὰρ

δαιμῶν φανερῶς

ἐξ ἀγαθὰ μεταβιβάζει.

TPY. τὸ κανοῦν πάρεστ' ὄλας ἔχον καὶ στέμμα καὶ μά-
χαιραν,

939—955. = 1023—1038.

καὶ πῦρ γε τοντί, κούδὲν ἵσχει πλὴν τὸ πρόβατον
ἡμᾶς.

XOP. οὐκουν ἀμιλλήσεσθον; ὡς
ἥν Χαῖρις ὀλὰς ἵδη,
πρόσεισιν ἄκλητος αὐ-
λῶν, κάτα σάφ' οἶδ' ὅτι
φυσῶντι καὶ πονουμένῳ
προσδώσετε δήπου. 950

TPY. ἄγε δή, τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα
περίθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπιδέξια. 955

OIK. ίδού· λέγοις ἂν ἄλλο· περιελήλυθα.

TPY. φέρε δή, τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω λαβὼν.
σείουν σὺ ταχέως· σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν, 960
καύτός τε χερνίπτου, παραδοὺς ταύτην ἔμοι,
καὶ τοῖς θεαταῖς φῆπτε τῶν κριθῶν. **OIK.** ίδού.

TPY. ἔδωκας ἥδη; **OIK.** νὴ τὸν Ἐρμῆν, ὥστε γε
τούτων ὅσοιπέρ εἰσι τῶν θεωμένων
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις οὐ κριθὴν ἔχει. 965

TPY. οὐχ αἱ γυναικές γ' ἔλαβον. **OIK.** ἀλλ' εἰς ἐσπέραν
δώσουσιν αὐτοῖς ἄνδρες. **TPY.** ἀλλ' εὐχώμεθα.
τίς τῇδε; ποῦ ποτ' εἰσὶ πολλοὶ κάγαθοί;

OIK. τοισδὲ φέρε δῶ· πολλοὶ γάρ εἰσι κάγαθοί.

TPY. τούτους ἀγαθοὺς ἐνόμισας; **OIK.** οὐ γάρ, οἵτι-
νες 970

ἡμῶν καταχεόντων ὕδωρ τοσούτονί
ἔσ ταύτὸ τοῦθ' ἔστασ' ἴόντες χωρίον;

TPY. ἀλλ' ὡς τάχιστ' εὐχώμεθ'. **XOP.** εὐχώμεσθα δή.

TPY. ὥστε μνοτάτη βασίλεια θεά,
πότνι' Εἰρήνη, 975

δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,
δέξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.

XOP. δέξαι δῆτ', ὥστε πολυτιμήτη,

νὴ Δία, καὶ μὴ ποίει γ' ἄπερ αἱ
μοιχευόμεναι δρῶσι γυναικες.
καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
τῆς αὐλείας παρακύπτουσιν.
ἴǎν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς,
ἀναχωροῦσιν.

980

ἴατ' ἦν ἀπίη, παρακύπτουσιν.
τούτων σὺ ποίει μηδὲν ἔθ' ἡμᾶς.

985

ΤΡΥ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀπόφηνον ὅλην σαντὴν
γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς
ἡμῖν, οἵ σου τρυχόμεθ' ἥδη
τρία καὶ δέκ' ἔτη.

990

λῦσον δὲ μάχας καὶ πορνορυγάς,
ἴνα Λυσιμάχην σε καλῶμεν.

παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
τὰς περικόμψους,
αἷς στωμυλλόμεθ' εἰς ἀλλήλους.
μῖξον δ' ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας
πάλιν ἐξ ἀρχῆς
φιλίας χυλῷ, καὶ συγγνώμη
τινὶ προστέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν.

995

καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν
ἐμπλησθῆναι μεγάλων, σκορόδων,
σικύων πρώτων, μήλων, δοιῶν,
δούλοισι χλανισκιδίων μικρῶν.

1000

κάκηνας, νήττας, φάττας, τροχίλους.
καὶ Κωπάδων ἐλθεῖν σπυρίδας,
καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους
όψωνοῦντας τυρβάζεσθαι
Μορύχῳ, Τελέᾳ, Γλαυκέτῃ, ἄλλοις
τένθαις πολλοῖς. κάτα Μελάνθιον

1005

- ἥκειν ὕστερον εἰς τὴν ἀγοράν, 1010
 τὰς δὲ περφᾶσθαι, τὸν δ' ὅτοτύζειν,
 εἴτα μονῷδεῖν ἐκ Μηδείας,
 ὁ λόμαν, ὁ λόμαν, ἀποχηρωθεὶς
 τᾶς ἐν τεύτλοισι λοχενομένας.
 τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν. 1015
 ταῦτ', ὡς πολυτίμητ', εὐχομένοις ἡμῖν δίδου.
- OIK.* λαβὲ τὴν μάχαιραν· εἰδ' ὅπως μαγειρικῶς
 σφάξεις τὸν οἶν. *TPY.* ἀλλ' οὐ θέμις. *OIK.* τιὴν
 τέ δή;
- TPY.* οὐχ ἥδεται δῆπουθεν Εἰρήνη σφαγαῖς,
 οὐδ' αἷματοῦται βωμός. ἀλλ' εἴσω φέρων 1020
 θύσας τὰ μηροῦ ἔξελῶν δεῦρος ἐκφερε,
 χοῦτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται.
- XOP.* σέ τοι θύρασι χρὴ ** μένοντα τοίνυν
 σχίζας δενοὶ τιθέναι ταχέως
 τά τε πρόσφορα πάντ' ἐπὶ τούτοις. 1025
- TPY.* οὕκουν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρούγανον τι-
 θεσθαι;
- XOP.* πῶς δ' οὐχί; τί γάρ σε πέφενγ' ὅσα χρὴ
 σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ
 σὺ φρονεῖς, ὅπόσα χρεών ἐστιν τὸν
 σοφῆς δόκιμον 1030
 φρενὶ πορίμῳ τε τόλμῃ;
- TPY.* ἡ σχίζα γοῦν ἐνημμένη τὸν Στιλβίδην πιέζει,
 καὶ τὴν τράπεξαν οἴσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.
- XOP.* τίς οὖν ἀν ούκ ἐπαινέσσει-
 εν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅσ-
 τις πόλλ' ἀνατλάς ἔσω- 1035
 σε τὴν ἱερὰν πόλιν;
 ὅστ' οὐχὶ μὴ παύσει ποτ' ὃν
 ξηλωτὸς ἄπασιν.

- OIK.* ταυτὶ δέδραται. τίθεσο τὸ μηρὸν λαβών.
ἔγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχν' εἴμι καὶ θυλήματα. 1040
- TPT.* ἐμοὶ μελήσει ταῦτα γ'. ἀλλ' ἥκειν ἔχοην.
- OIK.* ἰδού, πάρειμι. μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;
- TPT.* ὅπτα καλῶς νυν αὐτά· καὶ γὰρ οὐτοσὶ^ν
προσέρχεται δάφνη τις ἐστεφανωμένος. 1044
τίς ἄρα ποτ' ἐστίν; *OIK.* ὡς ἀλαζὼν φαίνεται·
μάντις τίς ἐστιν. *TPT.* οὐ μὰ Δι', ἀλλ' Ἱεροκλέῆς
οὗτός γέ τού' σθ' ὁ χρησμολόγος οὐξ' Ωρεοῦ.
τί ποτ' ἄρα λέξει; *OIK.* δῆλός ἐσθ' οὗτός γ' ὅτι
ἐναντιώσεται τι ταῦς διαλλαγαῖς.
- TPT.* οὖν, ἀλλὰ κατὰ τὴν κνῆσαν εἰσελήλυθεν. 1050
- OIK.* μή νυν ὁρᾶν δοκῶμεν αὐτόν. *TPT.* εὖ λέγεις.
- IEP.* τίς ἡ θυσία ποθ' αὐτῇ καὶ τῷ θεῶν;
- TPT.* ὅπτα σὺ σιγῆ, καπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.
- IEP.* ὅτῳ δὲ θύετ' οὐ φράσεθ'; *TPT.* ἡ κέρκος ποιεῖ
καλῶς; *OIK.* καλῶς δῆτ', ω̄ πότνι' Εἰρήνη φίλη.
- IEP.* ἄγε νυν ἀπάρχου, καῖτα δὸς τάπαργματα. 1056
- TPT.* ὅπταν ἄμεινον πρῶτον. *IEP.* ἀλλὰ ταυταγὴ
ἥδη στὶν ὅπτα. *TPT.* πολλὰ πράττεις, ὅστις εἶ.
κατάτεμνε. ποῦ τράπεξα; τὴν σπονδὴν φέρε.
- IEP.* ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. *TPT.* μεμνήμεθα. 1060
ἀλλ' οἶσθ' ὁ δρᾶσον; *IEP.* ἦν φράσης. *TPT.* μὴ
διαλέγουν
νῶν μηδέν· Εἰρήνη γὰρ οὐδὲ θύομεν.
- IEP.* ω̄ μέλεοι θυητοὶ καὶ νήπιοι, *TPT.* ἐσ κεφαλὴν σοί.
- IEP.* οἵτινες ἀφραδίησι θεῶν νόον οὐκ ἀΐοντες
συνθήκας πεποίησθ' ἀνδρες χαροποῖσι πιθήκοις,
- TPT.* αἰβοῖ βοῖ. *IEP.* τί γελᾷς; *TPT.* ἥσθην χαροποῖσι
πιθήκοις. 1066
- IEP.* καὶ κέπφοι τρήγωνες ἀλωπεκιδεῦσι πέπεισθε,

ῶν δόλιαι ψυχαί, δόλιαι φρένες. *ΤΡΤ.* εἴθε σου
εἶναι

ώφελεν, ὥλαξών, ούτωσὶ θεομὸς ὁ πλεύμων.

IEP. εἰ γὰρ μὴ Νύμφαι γε θεαὶ Βάκιν ἔξαπάτασκον,
μηδὲ Βάκις θνητούς, μηδ' αὖ Νύμφαι Βάκιν
αὐτόν, 1071

ΤΡΤ. ἔξωλης ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.

IEP. οὕπω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δέσμονταλον,
ἀλλὰ τύδε πρότερον *ΤΡΤ.* τοῖς ἀλσί γε παστέα
ταυτί. 1074

IEP. οὐ γάρ πω τοῦτο ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
φυλόπιδος λῆξαι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.

ΤΡΤ. οὐ πᾶς, ὡς κατάρατε, λύκος ποτοῦ ἀν οἶν ὑμε-
ναιοῖ.

IEP. ὡς ἡ σφονδύλη φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ,
κὴ πώδων ἀκαλανθίς ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει,
τουτάκις οὕπω χρῆν τὴν εἰρήνην πεποιησθαι.

ΤΡΤ. ἀλλὰ τί χρῆν ἡμᾶς; οὐ παύσασθαι πολεμοῦν-
τας, 1080

ἢ διακαυννιάσαι πότεροι ηλαυσούμεθα μεῖζον,
ἔξὸν σπεισαμένοις κοινῇ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν;

IEP. οὕποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὁρθὰ βαδίζειν.

ΤΡΤ. οὕποτε δειπνήσεις ἔτι τοῦ λοιποῦ ν πρυτανείω,
οὐδὲ ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν.

IEP. οὐδέποτε ἀν θείης λεῖον τὸν τρηχὺν ἔχειν. 1086

ΤΡΤ. ἀρα φενακίζων ποτοῦ Ἀθηναίους ἔτι παύσει;

IEP. ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;

ΤΡΤ. ὅνπερ οὐαλιστον δήπου πεποίηκεν Ὁμηρος.

ὦς οἱ μὲν νέφος ἔχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο

Εἰρήνην εἴλοντο οὐαὶ ἰδούσανθ' ἵερειώ. 1091

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρος ἐκάη οὐαὶ σπλάγχνος ἐπά-
σαντο,

ἔσπενδον δεπάεσσιν· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον·
χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἔδίδου κώθωνα φαιεινόν.

IEP. οὐ μετέχω τούτων· οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.

TPY. ἀλλ' ὁ σοφός τοι νὴ Δί "Ομηρος δεξιὸν εἶπεν· 1096
ἀφρήτῳ, ἀθέμιστος, ἀνέστιος ἔστιν ἐκεῖνος,
ὅς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.

IEP. φράξεο δή, μή πώς σε δόλῳ φρένας ἔξαπατήσας
ἴκτινος μάρψῃ *TPY.* τουτὶ μέντοι σὺ φυλάτ-
του, 1100

ώς οὗτος φοβερὸς τοῖς σπλάγχνοις ἔστιν ὁ χρη-
σμός.

ἔγχει δὴ σπονδὴν καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δευοί.

IEP. ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κάγὼ μαντῷ βαλανεύσω.

TPY. σπονδὴ σπονδὴ.

IEP. ἔγχει δὴ κάμοὶ καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὅρεξον. 1105

TPY. ἀλλ' οὕπω τοῦτ' ἔστι φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν·
ἀλλὰ τόδε πρότερον, σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπελ-
θεῖν.

ὦ πότνι 'Ειρήνη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν.

πρόσφερε τὴν γλῶτταν. σὺ δὲ τὴν σαντοῦ γ'
ἀπένεγκον

σπονδὴν, καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θάτ-
του. 1110

IEP. οὐδεὶς προσδώσει μοι σπλάγχνων; *TPY.* οὐ γὰρ
οἶόν τε
ἡμῖν προσδιδόναι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.

IEP. ναὶ πρὸς τῶν γονάτων. *TPY.* ἄλλως, ὦ τάν, ἴκε-
τεύεις.

οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖον τὸν τρηχὺν ἔχεινον.

ἄγε δή, θεαταί, δεῦρο συσπλαγχνεύετε 1115
μετὰ νῷν. *IEP.* τί ἐγὼ δέ; *TPY.* τὴν Σίβυλλαν
ἔσθιε.

- IEP.* οὖ τοι μὰ τὴν Γῆν ταῦτα κατέδεσθον μόνω,
ἀλλ' ἀρπάσομαι σφῆν αὐτά· οεῖται δ' ἐν μέσῳ.
TPY. ὡς παῖε παῖε τὸν Βάκυν. *IEP.* μαρτύρομαι.
TPY. κάγωγ', ὅτι τένθης εἰ σὺ κάλαξὼν ἀνήρ. 1120
παῖ αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.
OIK. σὺ μὲν οὖν· ἐγὼ δὲ τουτοὶ τῶν κωδίων,
ἀλάμβαν' αὐτὸς ἔξαπατῶν, ἐκβολβιῶ.
οὐ καταβαλεῖς τὰ κώδι', ως θυηπόλε;
ἢ κουσας; ὁ κόραξ οἶος ἥλθ' ἔξ Ωρεοῦ. 1125
ούν ἀποπετήσει θᾶττον εἰς Ἐλύμνιον;
XOP. ἥδομαι γ', ἥδομαι
κράνους ἀπηλλαγμένος
τυροῦ τε καὶ κρομμύων.
οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις,
ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλ-
κων μετ' ἀνδρῶν ἔται-
ρων φίλων, ἐκκέας
τῶν ξύλων ἄττ' ἀν ἥ
δανότατα τοῦ θέρους
ἐκπεπρεμνισμένα, 1130
κάνθρακίων τούρεβίνθου,
τήν τε φηγὸν ἐμπυρεύων,
χάμα τὴν Θρᾳτταν κυνῶν,
τῆς γυναικὸς λουμένης.
οὐ γὰρ ἔσθ' ἥδιον ἥ τυχεῖν μὲν ἥδη σπαρμένα,
τὸν θεὸν δ' ἐπιψακάξειν, καί τιν' εἰπεῖν γεί- 1135
τονα,
εἰπέ μοι, τί τηνικαῦτα δρῶμεν, ως Κωμαρχίδη;
ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς.
ἀλλ' ἄφενε τῶν φασῆλων, ως γύναι, τρεῖς χοί-
νικας, 1144

1127—1158. — 1159—1190.

τῶν τε πυρῶν μῆξον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἔξελε,
τόν τε Μανῆν ἢ Σύρα βωστρησάτω ἡ τοῦ χω-
ρίου.

οὐ γὰρ οἶόν τ' ἐστὶ πάντας οἰναρίζειν τήμερον
ουδὲ τυντλάζειν, ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον·
καὶ ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τῷ
σπίνω.

ἥν δὲ καὶ πυός τις ἔνδον καὶ λαγῆα τέτταρα, 1150
εἴ τι μὴ ἔνεγκεν αὐτῶν ἡ γαλῆ τῆς ἐσπέρας.
ἔψόφει γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ' ἄττα κακυδοιδόπια·
ῶν ἐνεγκ', ὥς πατεῖ, τοι' ἡμῖν, ἐν δὲ δοῦναι τῷ
πατροί·

μυροίνας τ' αἴτησον ἐξ Αἰσχυνάδου τῶν καρ-
πίμων.

χάμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις βωσάτω, 1155
ώς ἀν ἐμπίῃ μεθ' ἡμῶν,
εὗ ποιοῦντος κἀφελοῦντος
τοῦ θεοῦ τάραματα.

ἥνικ' ἀν δ' ἀχέτας
ἄδη τὸν ἡδὺν νόμον, 1160
διασκοπῶν ἥδομαι
τὰς Λημνίας ἀμπέλους,
εἰ πεπαίνουσιν ἦ-

δη· τὸ γὰρ φῖτυ πρῶ-
ον φύσει· τόν τε φή-
ληχ' ὁρῶν οἰδάνοντες· 1165
εἰσθ' ὁπόταν ἦ πέπων,
ἐσθίω κάπεχω,
χάμα φήμ', Θραι φίλαι· καὶ
τοῦ θύμου τοίβων κυκῶμαι·
καὶ τα γίγνομαι παχὺς
τηνικαῦτα τοῦ θέρος 1170

μᾶλλον ἡ θεοῖσιν ἔχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων,
τρεῖς λόφους ἔχοντα καὶ φοινικίδ' ὁξεῖαν πάνυ,
ἢν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν·

ἢν δέ που δέη μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φοινικίδα, 1175
τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα Κυζικηνικόν·
κατὰ φεύγει πρῶτος, ὥσπερ ξουθὸς ἵππαλε-
κτῷνών

τοὺς λόφους σείων· ἐγὼ δ' ἔστηκα λινοπτώ-
μενος.

ἥνικ' ἀν δ' οἴκοι γένωνται, δρῶσιν οὐκ ἀνα-
σχετά,

τοὺς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν, τοὺς δ' ἄνω τε καὶ
κάτω 1180

ἔξαλείφοντες δἰς ἡ τρίσ. αὔριον δ' ἔσθ' ἡ ἔοδος·
τῷ δὲ σιτεῖ οὐκ ἐώνητ'· οὐ γὰρ ἥδειν ἔξιών·
εἴτα προστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίονος,
εἴδεν αὐτόν, κάποιον βλέπων ὅπον.
ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δρῶσι, τοὺς δ' ἔξ
ἄστεως 1185

ἥττον, οἱ θεοῖσιν οὗτοι κάνδρασιν φιψάσπιδες.
ῶν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν, ἢν θεὸς θέλῃ.

πολλὰ γὰρ δή μ' ἡδίκησαν,

ὄντες οἴκοι μὲν λέοντες,

ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες. 1190

ΤΡΤ. Ιοὺ Ιού.

ὅσον τὸ χρῆμα' ἐπὶ δεῖπνον ἥλθ' ἐσ τοὺς γάμους.

ἔχ', ἀποιάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηί·

πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελός ἐστ' αὐτῆς ἔτι.

ἔπειτ' ἐπείσφερε τοὺς ἀμύλους καὶ τὰς κίχλας 1195
καὶ τῶν λαγών πολλὰ καὶ τοὺς ιολλάβους.

ΔΡΕ. ποῦ ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν; ΤΡΤ. ἀναβράττω κίχλας.

ΔΡΕ. ὡς φίλτατ', ὡς Τρυγαῖ', ὅσ' ἡμᾶς τάγαθὰ

δέδρακας, εἰρήνην ποιήσας· ὡς πρὸ τοῦ
οὐδεὶς ἐποίατ’ ἀν δρέπανον οὐδὲ κυλλύβου, 1200
νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ·

όδì δὲ τριδράχμους τοὺς κάδους εἰς τοὺς ἀγρούς.
ἄλλ’, ὡς Τρυγαῖε, τῶν δρεπάνων τε λάμβανε
καὶ τῶνδ’ ὅ τι βούλει προῖνα· καὶ ταυτὶ δέχου·
ἀφ’ ᾧν γὰρ ἀπεδόμεσθα κάκερδάναμεν 1205
τὰ δῶρα ταυτὶ σοι φέρομεν εἰς τοὺς γάμους.

ΤΡΤ. ἵθι νυν, καταθέμενοι παρ’ ἐμοὶ ταῦτ’ εἴσιτε
ἐπὶ δεῖπνον ὡς τάχιστα· καὶ γὰρ οὗτοσὶ
ὅπλων οὐπήλος ἀχθόμενος προσέρχεται.

ΛΟΦ. οἵμ’ ὡς προθέλυμνόν μ’, ὡς Τρυγαῖ’, ἀπώλε-
σας. 1210

ΤΡΤ. τί δ’ ἔστιν, ὡς κακόδαιμον; οὐ τί που λοφᾶς;

ΛΟΦ. ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην καὶ τὸν βίον,
καὶ τουτοὶ καὶ τοῦ δορυξοῦ κεινονί.

ΤΡΤ. τί δῆτα τουτοινὶ καταθῶ σοι τοῖν λόφοιν;

ΛΟΦ. αὐτὸς σὺ τί δίδως; **ΤΡΤ.** ὅ τι δίδωμ’; αἰσχύ-
νομαι. 1215

ὅμως δ’ ὅτι τὸ σφήκωμ’ ἔχει πόνον πολύν,
δοίην ἀν αὐτοῦ ἴσχάδων τρεῖς χοίνιας,
īν’ ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτῷ.

ΛΟΦ. ἔνεγκε τοίνυν εἰσιὼν τὰς ἴσχάδας·

ηρεῖτον γάρ, ὡς τάν, ἔστιν ἥ μηδὲν λαβεῖν. 1220

ΤΡΤ. ἀπόφερ’ ἀπόφερ’ ἐς κόρακας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
τριχορρυεῖτον, οὐδέν ἔστον τὰ λόφω.

οὐκ ἀν πριαίμην οὐδ’ ἀν ἴσχάδος μιᾶς.

ΘΩΡ. τί δαὶ δεκάμινω τῷδε θώρακος κύτει
ἔνημμένω κάλλιστα χρήσομαι τάλας; 1225

ΤΡΤ. οὗτος μὲν οὐ μή σοι ποιήσει ξημίαν.
ἄλλ’ αἰρέ μοι τοῦτόν γε τῆς ἴσωνίας·
ἔναποπατεῖν γάρ ἔστ’ ἐπιτήδειος πάνυ.

- ΘΩΡ.** παῦσαι μ' ὑβρίξων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασιν.
ΤΡΤ. ὡδί, παραθέντι τρεῖς λίθους. οὐδεξιῶς; 1230
ΘΩΡ. ποίᾳ δ' ἀποψήσει ποτ', ὥμαθέστατε;
ΤΡΤ. τηδί, διεὶς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμιᾶς
καὶ τῆδ'. **ΘΩΡ.** ἄμ' ἀμφοῖν δητ'; **ΤΡΤ.** ἔγωγε
νὴ Δία,
ἴνα μή γ' ἀλῶ τρύπημα κλέπτων τῆς νεώς.
ΘΩΡ. ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμυνῳ χεσεῖ καθήμενος; 1235
ΤΡΤ. ἔγωγε νὴ Δί, ὥπιτριπτ'. οἴει γὰρ ἂν
τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι με χιλιῶν δραχμῶν;
ΘΩΡ. ἵθι δή, ἔξενεγκε τάργυριον. **ΤΡΤ.** ἀλλ', ὥγαθέ,
θλίβει τὸν ὅρον. ἀπόφερ', οὐκ ἀνήδομαι.
ΣΑΛ. τί δ' ἄρα τῇ σάλπιγγι τῆδε χρήσομαι, 1240
ἥν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἔξήκοντ' ἔγώ;
ΤΡΤ. μόλυβδον εἰς τουτὴν τὸ κοῖλον ἐγχέας,
ἔπειτ' ἀνωθεν ὁράβδον ἐνθεὶς ὑπόμακρον,
γενήσεται σοι τῶν κατακτῶν κοττάβων.
ΣΑΛ. οἶμοι καταγελᾶς. **ΤΡΤ.** ἀλλ' ἔτερον παραινέσω.
τὸν μὲν μόλυβδον, ὥσπερ εἶπον, ἔγχεον, 1246
ἐντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ἡρτημένην
πλάστιγγα πρόσθετος, καύτό σοι γενήσεται
τὰ σῦν' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἴστάναι.
ΚΡΑ. ὥδυσκαθαρτε δαῖμον, ὡς μ' ἀπώλεσας, 1250
ὅτ' ἀντέδωκα κάντι τῶνδε μνᾶν ποτέ·
καὶ νῦν τί δράσω; τίς γὰρ αὖτ' ὧνήσεται;
ΤΡΤ. πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἴγυπτοις·
ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν.
ΔΟΡ. οἶμ', ὥδη ανοποί', ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν. 1255
ΤΡΤ. οὔτος μὲν οὐ πέπονθεν ούδεν. **ΔΘΡ.** ἀλλὰ τί;
ἔτ' ἔστι τοῖσι κράνεσιν ὅ τι τις χρήσεται;
ΤΡΤ. ἐὰν τοιαντασὶ μάθῃ λαβάς ποιεῖν,
ἄμεινον ἢ νῦν αὖτ' ἀποδώσεται πολύ.

- KPA.* ἀπίωμεν, ὡς διορυξέ. *TPT.* μηδαμῶς γ', ἐπεὶ 1260
τούτῳ γ' ἔγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.
- ΔΟΡ.* πόσον δίδωσ δῆτ'; *TPT.* εἰ διαπρισθεῖεν δίχα,
λάβοιμ' ἂν αὐτ' ἐς χάρακας, ἐκατὸν τῆς δραχμῆς.
- ΔΟΡ.* ὑβριζόμεθα. χωρῶμεν, ὡς τάν, ἐκποδῶν.
- TPT.* νὴ τὸν Δι', ὡς τὰ παιδί' ἥδη ἔξερχεται 1265
οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρο', ἵνα
ἄττ' ἄστεται προαναβάληται μοι δοκεῖ.
ἄλλ' ὅ τι περ ἄδειν ἐπινοεῖς, ὡς παιδίον,
αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν πρότερον ἀναβαλοῦνθαδί.
- ΠΑ. Α.* Νῦν αὖθ' ὁ πλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα *TPT.*
παῦσαι 1270
ὁ πλοτέρους ἄδων, καὶ ταῦτ', ὡς τρισκαπόδαιμον,
εἰρήνης γ' οὔσης· ἀμαθές γ' εἰ καὶ κατάρατον.
- ΠΑ. Α.* Οἱ δ' ὅτε δὴ σκεδὸν ἥσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
σύν δ' ἔβαλον δινούς τε καὶ ἀσπίδας ὁμφαλο-
έσσας. 1274
- TPT.* ἀσπίδας; οὐ παύσει μεμνημένος ἀσπίδος ἡμῖν;
- ΠΑ. Α.* Ἐνθα δ' ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀν-
δρῶν.
- TPT.* ἀνδρῶν οἰμωγή; κλαυσεῖ νὴ τὸν Διόνυσον
οἰμωγὰς ἄδων, καὶ ταύτας ὁμφαλοέσσας.
- ΠΑ. Α.* ἀλλὰ τί δῆτ' ἄδω; σὺ γὰρ εἰπέ μοι οἶστισι καί-
ρεις. 1279
- TPT.* "Ως οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν ιρέα, καὶ τὰ τοιαυτέ·
"Αριστον προτίθεντο καὶ ἄτθ' ἥδιστα πάσασθαι.
- ΠΑ. Α.* "Ως οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν ιρέα, καύχένας ἵππων
ἔκλυον ἴδρωσοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν.
- TPT.* εἶεν· ἐκόρεσθεν τοῦ πολέμου οἳτ' ἥσθιον.
ταῦτ' ἄδε, ταῦθ', ὡς ἥσθιον κεκορημένοι. 1285
- ΠΑ. Α.* Θωρήσσοντ' ἄρ' ἐπειτα πεπαυμένοι. *TPT.* ἀσμε-
νοι, οἴμαι.

ΠΑ. Α. Πύργων δ' ἔξεχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὁρώσει.

ΤΡΤ. οὐκιστ' ἀπόλοιο, παιδάριον, αὐταῖς μάχαις.

οὐδὲν γὰρ ἄδεις πλὴν πολέμους. τοῦ καὶ ποτ' εἰ;

ΠΑ. Α. ἐγώ; *ΤΡΤ.* σὺ μέντοι νὴ Δι'. *ΠΑ. Α.* νῖστος λα-
μάχου. 1290

ΤΡΤ. αἴβοι·

ἢ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων, εἰ σὺ μὴ εἶης
ἀνδρὸς βουλομάχου καὶ κλαυσιμάχου τινὸς νιός.
ἄπερος καὶ τοῖς λογχοφόροισιν ἄδ' ἥν.

ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου στή παιδίον; 1295
ἄσον πολὺ εἰσιέναι τι. σὺ γὰρ εῦ οἶδ' ὅτι
οὐ πράγματ' ἄσει· σώφρονος γὰρ εἰ πατρός.

ΠΑ. Κ. Ασπίδι μὲν Σαῖων τις ἀγάλλεται, ἦν παρὰ θάμνῳ
ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.

ΤΡΤ. εἰπέ μοι, ὡς πόσθιων, εἰς τὸν σαυτοῦ πατέρος ἄδεις;

ΠΑ. Κ. Ψυχὴν δ' ἔξεσάωσα, *ΤΡΤ.* κατήσχυνας δὲ το-
κῆας. 1301

ἀλλ' εἰσίωμεν. εῦ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς
ὅτι ταῦθ' ὅσ' ἡσας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος
οὐ μὴ πιλάθῃ ποτ', ὃν ἐκείνου τοῦ πατρός.
ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἥδη ὑταῦθα τῶν μενόντων
φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ κενὰς
παρέλκειν. 1306

ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετ' ὡς,
καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῦτα γνάθοιν· οὐδὲν γάρ, ὡς
πονηροί,

λευκῶν ὁδόντων ἔργον ἔστ', ἦν μή τι καὶ μα-
σῶνται. 1310

ΧΟΡ. ἡμῖν μελήσει ταῦτά γ'. εῦ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ
φράξων.

ἀλλ', ὡς πρὸ τοῦ πεινῶντες, ἐμβάλλεσθε τῶν λα-
γών.

ώς ούχι πᾶσαν ἡμέραν
πλαικοῦσιν ἔστιν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις.
πρὸς ταῦτα βρύκετ', ἢ τάχ' ὑμῖν φημι μεταμε-
λήσειν. 1315

ΤΡΤ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο κο-
μίζειν,
δῆδας τε φέρειν, καὶ πάντα λεὼν ξυγχαίρειν κά-
πικελεύειν.
καὶ τὰ σκεύη πάλιν εἰς τὸν ἀγρὸν νυνὶ χρὴ πάντα
κομίζειν
δόχησαμένους καὶ σπείσαντας καὶ Τπέρβολον ἔξε-
λάσαντας,
κάπευξαμένους τοῖσι θεοῖσιν 1320
διδόναι πλοῦτον τοῖς Ἑλλησιν,
ηριθάς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς
πάντας ὁμοίως οἶνόν τε πολύν,
σῦνά τε τρώγειν,
τάς τε γυναικας τίκτειν ἡμῖν, 1325
καὶ τάγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἀπωλέσαμεν
συλλέξασθαι πάλιν ἔξ αρκῆς,
λῆξαί τ' αἴθωνα σίδηρον.
δεῦρ', ὥ γύναι, εἰς ἀγρόν,
χῶπως μετ' ἐμοῦ καλὴ 1330
καλῶς κατακείσει.

Τμήν, 'Τμέναι' ὥ.

ΧΟΡ. ὥ τρισμάκαρ, ὡς δικαί-
ως τάγαθὰ νῦν ἔχεις.
'Τμήν, 'Τμέναι' ὥ,
'Τμήν, 'Τμέναι' ὥ. 1335
τί δράσομεν αὐτήν;
τί δράσομεν αὐτήν;
τρυγήσομεν αὐτήν.

τρυγήσομεν αὐτήν.

ἀλλ' ἀράμενοι φέρω-

μεν οἱ προτεταγμένοι

τὸν υυμφίον, ὥνδρες.

Τμῆν, Τμέναι' ὠ̄,

Τμῆν, Τμέναι' ὠ̄.

οἰκήσετε γοῦν καλῶς

οὐ πράγματ' ἔχοντες, ἀλ-

λὰ συκολογοῦντες.

Τμῆν, Τμέναι' ὠ̄,

Τμῆν, Τμέναι' ὠ̄.

τοῦ μὲν μέγα καὶ παχύ,

* * * *

τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον.

Τμῆν, Τμέναι' ὠ̄.

φήσεις γ', ὅταν ἐσθίηται

οἶνόν τε πίησ πολύν.

Τμῆν, Τμέναι' ὠ̄,

Τμῆν, Τμέναι' ὠ̄.

ὦ χαιρετε χαιρετ', ἄν-

δρες, καὶ νῦν ἔπησθε μοι,

πλακοῦντας ἔδεσθε.

1340

1345

1350

1355

